

$$11^a = 676$$

~~77-6~~

~~59-2-1/10-13~~

14878
BIBLIOTHECA

SELECTA

24

HISTORIÆ

H 66

ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS,

TUM NOVI TESTAMENTI.

Adro Sainz de Baranda

VENETIIS

MDCCLXXVI.

Apud Franciscum ex Nicolao Pezzana.

SUPERIORUM PERMISSU.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000 S. MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7321

OFFICE OF THE DEAN

1000 S. MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7321

OFFICE OF THE DEAN

1000 S. MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7321

OFFICE OF THE DEAN

1000 S. MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-7321

BIBLIOTHECA

S E L E C T A

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS, TUM NOVI TESTAMENTI.

P R Æ F A T I O .

Uit non multas ante Hebdomadas, qui me vehementer urgeret, ut **MA-BILLONIANUM** *elenchum portionum difficultatum, inlectione Conciliorum, Patrum, & Ecclesiasticæ historiæ occurrentium* auctiorem redderem. Ejus hortatui non difficilis parui. Verum dum in opus alacris incumbo, adeo illud in dies excrefcere comperi, ut vix *Mabillonianum* internoscerem. Itaque consilium mutavi, atque ad selectam quidem, sed locupletem historiæ Ecclesiasticæ Bi-

bliothecam instruendam animum contuli. At eos ne tantum modo, qui de Christianæ Ecclesiæ historia benemeriti sunt, heic percenferem? Illos vero qui veteris Testamenti historiam illustrarunt, intactos relinquerem? Id equidem magno melabore levasset; ut tamen cum Lectorum utilitati, tum præstantissimæ disciplinæ dignitati magis consularem, de his quoque agere tandem constitui. Hinc gemina nostræ hujus Bibliothecæ pars enata est, quarum altera præcipuos historię *veteris*, altera *novi* Testamenti Tractatores indicaret. Contractior tamen hac illa erit, tum quod nostra pluris interest nostræ Ecclesiæ, quam Synagogæ historiam nosse, tum quod majore studio, atque accuratiore novi, quam antiqui fœderis historia a nostris hominibus fuit pertractata. Cave autem Lector, credas, primigenios Bibliorum textus, auctores, versiones heic a me recensum iri. Hæc ad historiam, quam unam spectamus, mini-

minime pertinent. Quamobrem doctorum quoque virorum de *Hebraeorum* legibus, ritibus, scholis, lectis, idque genus aliis plurimas numero, eruditione præclarissimas disquisitiones omittam, quod illis *Hebraeorum* antiquitates potius quam historiam illustrari nemo non intelligit. In prior, quæ veteris Testamenti historiam adtingit, parte CALMETI *Bibliotheca sacra*; in posteriore, quæ ad Ecclesiæ Nostræ historiam spectat, *Mabillonianus* elenchus, in utraque *Joh. Georgii WALCHII Bibliotheca Theologica* maximo mihi fuit adjumento. Hinc tamen factum, ut horum exemplo complures Heterodoxos Scriptores in medium adtulerim. Id autem moneo, ne quis quos heic indicatos viderit, Scriptores omnes statim sibi legendos esse arbitretur. Minime vero. Immo ubi hereticos esse auctores noverit (quod vel ex urbibus, ubi eorum libri editi sunt, facile quisquis perspiciet) non antea illos consulat, quam legitimahoc sibi

bi

bi liceat auctoritate , atque ubi id e-
tiam liceat, quam maxime caveat ,
ne exquisitoris cujusdam eruditio-
nis obtentu pravorum dogmatum
venenum e noxiis hisce fontibus in-
cautus hauriat.

IN-

I N D E X

CAPITUM

I N H A C B I B L I O T H E C A C O N T E N T O R U M .

Pars I. **B**ibliotheca selecta Historiæ Ecclesiasticæ veteris Testamenti. Pag. 1.

Cap. I. Apparatus Chronologicus & Geographicus ad Historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti. ibid.

Seçt. I. Apparatus Chronologicus ad Historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti. ibid.

Art. I. Chronographi veteres. ibid.

Art. II. Chronologi recentiores. 8

Art. III. Controversiæ generales de Chronologia veteris Testamenti. 16

Art. IV. Singulares quædam dissertationes Chronologicæ. 28

Seçt. II. Apparatus Geographicus ad historiam veteris Testamenti. 31

Art. I. Antiquiores Sacræ Geographiæ Tractatores. ibid.

Art. II. Recentiores de universa Sacra Geographia Scriptores. 35

Art. III. Singularia veteris Geographiæ Sacræ argumenta illustrata. 41

Cap. II. Historia universa veteris Testamenti. 45

Art. I. Historia universa veteris Testamenti cum historia Biblica novi Testamenti sociata. ib.

Art. II. Historia universa solius veteris Testamenti. 48

Cap. III. Historiæ veteris Testamenti partes. 51

Cap. IV. Dissertationum in veteris Testamenti historiam collectiones. 34

Cap. V.

Cap. V. <i>Singulares in historiam veteris Testamenti dissertationes.</i>	65
Art. I. <i>Singulares in historiam primæ ætatis dissertationes.</i>	ibid.
Art. II. <i>Singulares in secundam mundi ætatem dissertationes.</i>	68
Art. III. <i>Singulares in tertiam mundi ætatem dissertationes.</i>	70
Art. IV. <i>Singulares in historiam quartæ ætatis dissertationes.</i>	73
Art. V. <i>Singulares in historiam quintæ ætatis dissertationes.</i>	75
Art. VI. <i>Singulares in sextæ ætatis historiam dissertationes.</i>	77

BIBLIOTHEC^IÆ

S E L E C T A

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS, TUM NOVI TESTAMENTI.

P A R S I.

BIBLIOTHECA SELECTA

Historiæ Ecclesiasticæ Vet. Testamenti.

C A P U T I.

*Apparatus Chronologicus & Geographicus ad
Historiam Ecclesiasticam Veteris Testamenti.*

S E C T I O I.

*Apparatus Chronologicus ad Historiam Ecclesiasticam
Veteris Testamenti.*

A R T I C U L U S I.

Chronographi Veteres.

I.

Rimus, qui inter Chronographos veteres memorandus sit, occurrit *Julius* AFRICANUS, qui *Chronographia* Libros V. composuit; habemus autem tantum fragmenta ab *Eusebio Syncello* atque aliis servata.

Ex isto sua fere transtulit EUSEBIUS in *Chronicon*, quod reliquit. Operis illius, *παραδοτὴν ἰστορίαν*
A dicti

dicti, duæ sunt partes, in quarum prima, cujus inscriptio est: *χρονοὶ καὶ ὅντες παντοδαπῆς ἰσοείας*, hodie valde mutila, omnium pene gentium, *Chaldaorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Hebraorum, Ægyptiorum*, aliarumque origines, & res maxime memorabiles ab orbe condito prosequutus est: in secunda autem, quæ *κατὰ χρόνους* appellatur, cuncta ad temporum ordinem disposuit, atque initium ab epocha *Abrahami* fecit. Utramque ad annum Christi 325. perduxit. **HIERONYMUS** Latine vertit *Chronicon* hoc, ita ut alia adderet, alia omitteret, ac *Chronicon* ipsum ad annum Christi 378. continuaret. *Græca* perierunt, præter fragmenta, quæ chronologi recentiores ab interitu vindicarunt, *Syncellus* imprimis, *Cedrenus* atque alii. Collegit ista *Joseph Justus Scaliger* ac cum *Hieronymi* Latina interpretatione suisque animadversionibus in *Thesaurο temporum* edidit, *Lexduni Batavorum* 1606. fol. & *Amstelodami* 1658. fol. quæ posterior editio *Scaligeri* commentarios adcuratiores, & multo locupletiores exhibet. Iusta tamen est dubitandi ratio num omnia ab *Eusebio* profecta sint, quæ ei in *Thesaurο* hoc tribuuntur. Merito etiam eruditi viri animadverterunt, *Scaligerum* non cuncta distincte præbere, atque interdum ab eo aberrare, quod rectum est. Codices Latini *Chronici Eusebiani* oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum historia facile possunt conciliari. Confer *Doduvelli diss. 3. ad Irenæum §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii hist. vetustissimos Codices* laudat *Acutianum, Lipsii & Ortelii*. Laudat quoque vetustissimam editionem *Mediolanensem*, quam nec *Pontacus*, nec *Scaliger* viderit. Contulit tamen *Arnoldus Pontacus* Episcopus *Vasatensis* præter Codices Mss. duo detriginta, editiones octo, atque ex illis præclaram suam concinnavit, in qua mirum studium, atque industriam non dubitavit etiam *Scaliger epist. 104.* omnibus laudibus prosequi

qui, atque editoris doctrinam; candorem, modestiam, & diligentiam celebrare. Ea omnium correctissima vocatur Joh. Morino p. 277. *Exerc. Bibl.* Prodiit notis Pontaci, & castigationibus illustrata, una cum Prosperi chronico Burdigalæ 1604. fol. sed raro hodie reperitur. Vallarsius in nova Veronensi Hieronymianorum operum editione hocce Chronicon cum aliis codicibus collatum dedit.

II. ANIANI & PANODORI Monachorum Ægyptiorum centum fere annis Eusebio juniorum Chronographia Syncello laudatæ interciderunt, quibus Eusebium hinc inde castigaverant, sed in plerisque sequuti fuerant. Castigaverant vero haud raro sine magna ratione, & quum ipsi potius essent reprehendendi, ut Scaliger ad Eusebium docuit. Interdixit quoque Philippi Sideta Presbyteri Historia ab orbe condito ad suam perducta ætatem, hoc est ad quinti a Christo nato sæculi initia libris 36. sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque 24. λόγοις, sive tomis iterum distinxerat, quod amplissimum opus auctori historia tripartita l. 12. c. 3. multam visum est habere confusionem nec satis prodesse legentibus. Fragmentum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrina successione vulgavit, illustravitque Doduvellus ad calcem dissertationum in Irenæum Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum, acta disputationis de Christo, in Perfide inter Christianos gentiles, & Judæos habitæ, cui ipse interfuit, complexum habetur Mss. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. 5. pag. 137.

III. Addendus his Johannes ANTIOCHENUS cognomine MALALA, qui historiam chronicam ab orbe condito usque ad obitum Justiniani 1. Imperatoris scripsit. In lucem illa exiit græce cum latina interpretatione Edmundi Chilmeadi: Humfredi Hodii dissertatione de auctore, ac Richardi Bentleii epistola, Oxonii 1691. 8. Plenus est liber hic nu-

garum ac fabularum ; nec in temporum rationibus adcuratus .

IV. In eundem censum venit scriptor *Chronici*, uti vocatur, *Alexandrini*, quod incipit ab orbe condito & ad *Heraclii* Imperatoris tempora perducitur . Adpellatur illud *Alexandrinum*, quod in principio Codicis manuscripti *Petri ALEXANDRI* nomen, & fragmenta quædam ejus proferantur, habetque etiam nomen *fastorum Siculorum*, ex eo sumptum, quemadmodum doctissimi viri animadverterunt, quia ab *Hieronymo Surita* in vetusta *Sicilia* Bibliotheca repertum fuerit . Dicitur præterea *Chronicon paschale*, quoniam in eo temporum rationes, præcipue ad festa paschatis judaica ac Christiana adcommodatæ notantur . Publicæ luci chronicon hoc cum notis exposuit *Mathæus Raderus*, Monachii 1624. 4. Longe adcuratior & plenior est editio, quæ sub titulo *Chronici paschalis* cum meliore versione ; eruditis adnotationibus atque amplissima præfatione, ubi inter alia de auctore operis hujus copiose disseritur, studio *Caroli du Fresne* Parisiis 1679. fol. exiit.

V. GEORGIUS Monachus, atque *Theophane* teste Abbas, Patriarchæ *Constantinopolitani* anno 806. defuncti *Syncellus* (quasi *Concellanum* dicas, & domesticum) ait, p. 3. & 6. (si modo ipse auctor est,) se chronico suo complecti velle res ab orbe condito gestas usque ad ann. Chr. 800. Certe *Syncellus* morte præventus non ultra *Dio-cletiani* tempora pervenit, eodem *Theophane*, qui continuavit, *Mich. Glyca*, ac *Georgio Cedreno*, testibus, quod & titulus operis indicat . *Goarus*, *Syncellum* cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice Ms. Regiæ Bibl. scripto ann. 1021. quem *Corinthus* paravit *Joh. Abramus* ann. 1507. Etsi vero idem *Goarus* putat integrum *Georgii* opus ad nos pervenisse, tamen *Philippus* quoque *Labbens* ad *Glycam* ex *Georgio* quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur, adnotat

notat pag. 3571. Ex ista pericope aliisque quibus-
dam Lector discet, non esse integrum Georgii Syn-
celli Chronicon suisque partibus omnibus absolutum,
quod e Codice Ms. Bibliotheca Regia a R. P. Go-
ro, ord. Prædicatorum typis Regiis prodiit, sed qua-
dam adhuc in eo desiderari, & aliis, si qua forte oc-
currant, uberioribus membranis supplenda.

V. NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani
ann. 828. defuncti Chronologiam compendiarium ab
orbe condito ad suam ætatem latine circa ann. 872.
vertit Anastasius Bibliothecarius, cujus historia Ec-
clesiastica ex Syncello, Theophane, & Nicephoro
collecta; & Johanni Urbis Romæ Diacono inscri-
pta, prodiit latine cum notis Car. Annibalis Fa-
brotti inter Scriptores Hist. Byzant.

VI. Præterea ex Chronicis, quæ Græci relique-
runt, monumentis huc spectant; Georgii CEDRE-
NI annales, sive compendium historiarum ab orbe
condito ad Isaaci Comneni tempora, annumque
Christi 1057. quod opus, notis illustratum, pri-
mum Græce, ac Latine Guil. Xylander, Basileæ 1566.
fol. in lucem eduxit; postea vero melior editio cum
emendata Xylandri interpretatione notisque Jacobi
Goari ac glossario mixto barbaro cura Carol. An-
nibal. Fabrotti, Parisiis 1647. fol. prodiit: Joh.
ZONARÆ annales, sive compendium historiarum
ab origine mundi ad ann. 1118. editum cum He-
ronymi Volfii notis, Basileæ 1557. fol. ac cum
Carol. du Fresne emendationibus atque adnotatio-
bus, Parisiis 1686. duobus voluminibus fol. cujus
prima parte de rebus Judaicis ab orbe condito us-
que ad Hierosolymorum excidium agitur: Michaelis
GLYCÆ annales quatuor partium, quarum prima
ille disserit de operibus sex dierum, secunda res gestas
ab orbe condito ad Christum natum enarrat, ter-
tia a Christo nato ad Constantinum magnum pro-
greditur; quarta de iis, quæ ab eo tempore pe-
rfecta sunt, exponit, atque in Alexii Comneni mor-
te anno Christi 1118. definit. Evulgavit illos latine

ne, & ad captam usque a *Turcis Constantinopolim* continuavit *Joh. Leunclavius*: *Basileę* 1572. 8. *grece* autem eisdem primus in lucem emisit *Philippus Labbeus*, ita ut *Leunclavii* versionem recenseret: notas suas æque, ac *Meursii* una cum *Leunclavii* continuatione adjungeret, *Parisis* 1660. fol. *Constantini* MANASSIS *compendium historicum*, ab initio mundi ad annum Christi 1081. scriptum versibus, prosæ simillimis, quos *politicos Græci* recentiores adpellant, ad *Irenem Andronici Comneni* uxorem. Prodiit *Chronicon*, sive *compendium* hoc latine cura *Leunclavii*, *Basileę* 1573. 8. *græce & latine* cum notis *Joh. Meursii*, *Lugduni Batavorum* 1616. cum *Leunclavii*, & *Meursii* adnotationibus, variis lectionibus, & *Fabrotti glossario*, *Parisis* 1655. fol.

VII. Inter *latinos* Scriptores mediæ ætatis studia sua in *Chronicis* componendis collocarunt, suamque probarunt industriam: ISIDORUS *Hispalensis*, BEDA, cui nomen *Venerabilis* datum est, FRECULPHUS, ADO, HERMANNUS *Contractus*, MARIANUS *Scotus*, HUGO *Floriacensis*, OTTO *Frisingensis*, GODOFRIDUS *Viterbiensis*, CONRADUS *Urspergensis*, ALBERTUS *Stadensis*, VINCENTIUS *Bellovacensis*, SOZOMENUS *Pistoriensis*, qui omnes, si *Hugo Floriacensis*, & *Conradus Urspergensis* excipiantur, *Chronica* universalia condiderunt, ac quum initium narrationum suarum ab ipsa mundi origine fecerint, res quoque gestas *Veteris Testamenti* enarrarunt.

VIII. *Judæi* *Chronologi* pauci exstant ut 1. *Seder olam* RABBA sive *Chronicon* majus ab orbe condito ad tempora Imperatoris *Hadriani*, quod a *Judæis R. Joseben Chelpetha* tribuitur. 2. *Seder olam* ZUTHA, sive *Chronicon* minus, scriptum circa A. C. 1124. ab exordio mundi ad annum Christi 522. progrediens, quos ambos libros post *Gilbertum Genebrardum* venit, & cum interpretatione sua *latina* & notis eruditis, ac præclaris de *historia Sacra fide* dissertationibus edidit *Johannes*

Meyer, Amstelod. 1699. 4. Hic multis disputat contra *Joh. Morinum*, qui in *Exercitationibus Bibli-
cis* pag. 226. seq. contenderat, utrumque Chroni-
con hoc scriptum sæculo XII. atque adeo diver-
sum esse a *Seder olam*, quod in *Talmude* Codice
Nidah, cap. 5. & 30. allegatur. 3. *Schalsche leth
Hakkabala* sive *Catena* traditionis R. *Gedaliæ*. 4.
Sepher Juchasin liber familiarum auctore R. *Abrahamo
Zacuth*, ab humani generis initio ad A. C. 1502.
cum additamentis R. *Samuelis Schullam*. 5. *Ze-
mach David*, *Germen Davidis* auctore R. *David
Gant* ab orbe condito ad A. C. 1592. cujus libri
magnam partem (utinam accuratius) vertit &
cum notis suis latine edidit *Guil. Henricus Vor-
stius* Lugd. Bat. 1644. 4. De his confer. *VVolfii
Bibliothecam Hebraeam*.

IX. Est etiam hoc loco indicandum Christiani
Scriptoris *Chronicon Orientale*, quod ex *Arabico*
Codice *Sequeriano* primum versum, & latine edi-
tum est ab *Abrahamo ECCELLENSI* *Parisiis*
1651. fol. inter Scriptores *historia Byzantina*; de-
inde denuo versum, atque adnotationibus illustra-
tum a *Josepho Simonio Assemanno* prodiit *Rome*
1729. fol. Cujus quidem Chronici auctorem esse
Petrum Abushiakker Ebnarraheb Abilaraw idem *As-
semannus* ostendit. De auctore ita scribit *Eccellen-
sis*: *Nostrium exemplar anonymum est, & ejus aucto-
rem fuisse quemdam nomine filium Monachi, ex pri-
ma parte Chronici GEORGII HOMAI* (*Elmaci-
ni*) plane colligitur. Quoties enim (quod passim fa-
cit) hunc laudat, non solum sententia semper eadem
est, sed numerata quoque verba. Eum autem fuisse
Ægyptium Cophitam, indicant *stilus, numeri*, ac
*Patriarcharum gentiæ vitæ quorum pro Dioscoriana se-
cta labores ac certamina celebrat*. In ætatibus *Pa-
triarcharum rationes LXX*. Interpretum probat,
addit tamen computum *Hebræorum* secundum ver-
sionem sacrorum librorum arabicam *Abibahri Al-
montasser*.

Chronologi recentiores.

I. **M**ulto plures inter Recentiores Scriptores Chronologiam illustrarunt. Unus occurrit sæculo xvi. *Gilbertus* GENEBRARDUS, cujus exstant *Chronologie Ecclesiastice* libri 4: *Colonię* 1585. 8. *Lugduni* 1595. *Parisiis* 1585. 1600. 1660. fol. quorum duo priores de rebus veteris populi ac præcipuis quatuor millium annorum factis agunt; posteriores autem ex *Arnaldi Pontaci Chronologia* aucti, recentiores historias complectuntur. In opere hoc, atque aliis scriptis auctor comprobatur, quod *Thuanus* ad ann. 1597. pronuntiavit, illum in monumentis suis iniquiorem, atque acerbiorē, ac vita, quam stilo, temperatiorem creditum fuisse.

II. Porro sæculo xvi. prodierunt.

Matth. BEROALDI Chronicon, sacre Scripturæ auctoritate constitutum, Francof. 1606. 1725. 4. in quo omnia Scriptorum profanorum monumenta rejecit, atque ex folis Scripturis sacris temporum rationem destinare adnissus est; valde autem a doctissimis viris reprehensus fuit.

David PAREI Chronologia sacra 1641. 8. *Amstelodami* anno 1607. Orationem idem ediderat de *quæstione, utrum Chronologia integra ab Adamo ad Christum ex sola Sacra historia haberi possit, Lugd. Batavor.*

Henrici SAMERII Chronologia sacra ab orbe condito usque ad Christum natum, Antwerp. 1608. fol. quæ non magnam exilimationem sibi conciliavit.

Sothi CALUISII (a. 1605. defuncti) opus *Chronologicum cum Isagoge Chronologica Francof.* 1620. fol. iterumque ibid. 1685.

Thomæ LYDIATTI emendatio temporum ab initio Mundi ad ann. 1608. Item Canones Chronologici ab initio Mundi ad initium Evangelii.

An.

Augustini TORNIELLI Annales sacri & profani ab orbe condito ad eundem Christi Passione redemptum, cum sacrosanctę Scripturę & Ethnicorum collatis inter se ad veritatem temporibus, vere ordinatęque dispositi, duobus tomis fol. Primam lucem quum isti adspexissent Mediolani 1610. postea sæpius litteris descripti sunt, ac prodierunt Francofurti 1611. 1640. Coloniae 1622. Antuerpię 1620. 1669. Non multos quoque ante annos (nempe a. MDCCCLVI.) illos e Barnabitarum, quos dicimus, seu S. Pauli Congregatione doctissimus vir Augustinus Maria NEGRI suis auctos Commentariis Luca apud Ventrinium recudendos curavit. Vide Zachariam in Annalibus litterariis Italię vol. I. P. II. pag. 127. seq. Epitome eorum habetur in Henrici Spondani Annalibus Sacris, a mundi creatione ad ejusdem redemptionem, Parisiis 1637. 1639. 1660. Colonia 1640. 4.

Jacobi SALIANI Annales Ecclesiastici veteris Testamenti, quibus connexi sunt Annales Imperii Assyriorum, Babyloniorum, Persarum, Græcorum atque Romanorum, opus sex tomorum fol. primum Parisiis in lucem emissum. Ibi prodit tomus primus 1619. secundus 1620. tertius 1621. quartus 1622. quintus & sextus 1624. Sequutę sunt duę alię editiones: altera Coloniensis 1620. altera Parisiensis 1641. quę in inscriptione ipsius auctoris cura auctior & melior dicitur. Ipse Annales suos in epitomen redegit, hæcque sub titulo: epitome Annalium Parisiis 1635. Colonia 1638. Rothomagi 1646. 1655. fol. in lucem exiit; immo ex hac epitome enchiridion Chronologicum compositum fuit.

Henrici PHILIPPI varia scripta Chronologica, uti sunt: introductio Chronologica de computo Ecclesiastico Coloniae 1621. 4. Chronologica synopsis sacrarum temporum, Coloniae 1624. 4. manuale Chronologicum veteris Testamenti, Antuerpię 1635. 8. examen Chronologia Veteris Testamenti; item quaestio-

fiones Chronologica de annis Julianis & Nabonasari & Aera Judaica inter se componendis, Coloniae 1630. 4.

Dionysii PETAVII *de Doctrina temporum* Parisiis 1627. Amstelod. 1703. Veronae 1734. Eiusdem *rationarium temporum*, quod inquit Fabricius *Bibliogr. antiq. pag. 252.*, toties in Gallia, Germania, & cum praefatione Jac. Perizonii in Belgio, ac Venetiis 1733. 2. Voll. recusum, vel eo nomine omnibus compendiis Chronologicis praeferrī meretur, quod parti technica plene & perspicue tradita praemittit partem priorem, egregium historia universalis compendium, perspicue, & diligenti cura compositum, quod in ora libri ad fontes semper lectorem remittit. Exstat Alph. a CARANZA diatriba super primam temporum doctrinam adversum Dionysium Petavium.

Ubbonis EMMII *opus Chronologicum cum Canone Chronico, Groningae 1630. fol.*

Henrici GUTHBELERTI, *Chronologia, Amstelodami 1639. 1656. 8.*

Jacobi USSERII *Annales veteris & novi Testamenti, a prima mundi origine deducti usque ad extremum templi, & Reipublice judaice excidium. Praeclarum opus hoc primum prodiit Londini duabus partibus, harumque prior inscripta: annalium pars prior, a temporis historici principio usque ad Maccabaicorum initia producta, una cum rerum Asiaticarum, & Aegyptiorum Chronico; 1650. fol. posterior autem: pars posterior, in qua praeter Maccabaicam & novi Testamenti historiam, imperii Romanorum Caesarum sub C. Julio, & Octaviano ortus rerumque in Asia & Aegypto gestarum continetur Chronicon, &c. 1654. fol. Utraque pars postea conjunctim sub titulo: *annales veteris & novi Testamenti*, exiit in lucem Parisiis 1673. fol. ac Breme 1686. fol. atque adcessit auctoris *Chronologia Sacra*, post illius obitum separatim edita a Thom. Barlovv. Oxonii 1660. 4. Editionibus his antefere-*

renda est illa, quæ *Geneva* 1722. fol. prodit, quoniam non solum splendidior, atque adcuratior, præsertim *Bremenfi*, verum etiam locupletior est. Additæ sunt notæ atque emendationes, ipsa *Usserii* manu scriptæ, una cum ejusdem dissertatione de *Macedonum & Asianorum anno solari.*, antea *Londini* 1648. 8. publicæ luci exposita, ac libro de *Romana Ecclesia Symbolo Apostolico veteri aliisque fidei formulis* qui *Londini* 1647. 4. prodierat; item cum *Usserii* vita a *Thom. Smitho* conscripta ac *Londini* 1707. 4. edita Breviorem præfationem *Joh. Clericus* præmisit, atque ista opus ipsum merito laudavit.

Eduardi SIMSONII Chronicon, historiam Catholicam complectens seriemque historiarum ex sacris Bibliis & probata fidei auctoribus secundum tempora dirigens, ab initio mundi ad annum Christi septuagesimum primum, Oxon. 1652. fol. & iterum cum Petri Vesselingii adnotationibus Lugduni Batavorum 1729. fol. duobus voluminibus, quod erudite, non satis autem adcurate semper ac perspicue scriptum est.

Ger. Joh. VOSSII Chronologia sacra Isagoge sive de ultimis Mundi Antiquitatibus, ac in primis de temporibus rerum Hebræarum dissertationes octo, Hage Comit. 1654. 4. 1688. 4. opus non exiguæ industriæ, multæque eruditionis.

Ludovici CAPELLI Chronologia Sacra ab orbe condito ad Christum, Parisiis 1655. 4. Tiguri 1673. fol. & in apparatu ad VValtoni Biblia polyglotta, Londini 1657.

Joh. OLAI TERSERI Chronologia sacra ab ortu mundi usque ad natum Christum, Upsal. 1657. 1688. 8.

Joh. Baptista RICCIOLI Chronologia Reformata quæ licet a Norisio sæpe carpatur, opus tamen est magnæ utilitatis, Bononiæ 1669. fol.

Philippi LABBEI Chronologia postuma historica, sive Annales ab orbe condito usque ad ann. 1666. quo Auctor obiit. Lucem adipexerunt Philippo

Brie-

Brietio curante, *Parisiis* 1670. fol. tribus voluminibus.

M. Zueri BOXHORNII *Chronologia*, quam ad *A. Christi* 1676. perduxit *Daniel* HARTNACCIUS.

Abr. CALOVII *Chronicon biblicum*, ejusdem *Bibliis illustratis* præmissum, in quo præcipuæ controversiæ Chronologicæ, quæ ad historiam sacram Veteris testamenti pertinent, diligenter atque accurate pertractantur. Simili modo *Jacobus Tirinus* commentario suo in *Scripturam Sacram Chronologiam* adjunxit in nova *Pezzaniana* editione a *F. A. Z.* illustratam.

Job. LIGHTFOOTI *Chronica temporum & ordo sextuum Veteris & novi Testamenti*: exstant in auctoris operum *Tom. I. p. I. T. II. p. I.*

Hugonis ROBINSONI *annales mundi universales*, libris XIV. ab orbe condito ad captivitatem *Babylonicam*, *Londini* 1677. fol. qui liber non multum eruditus viris se commendavit.

Friderici SPANHEMII *Chronologia sacra* duabus partibus, quarum prior est *Technica*, posterior *historica*. Utraque auctoris eruditionem atque industriam ostendit. Prodiit illa una cum ejusdem *historia Ecclesiastica*, postea separatim, sub titulo: *introductio ad chronologiam & Historiam sacram Lugduni Batavorum* 1683. 4.

Caroli Josephi IMBONATI *Chronologia totius Sacre scriptura, a mundi exordio ad Jesu Christi adventum*. Extat in ejus *Bibliotheca Latino-Ebraica*.

Petri BAENGII *Chronologia sacra*, *VViburg.* 1694. 4. ejusdem *computatio temporum veteris & novi Testamenti* ibidem.

Campegi VITRINGÆ *hypotiposis historia & Chronologia sacra a Mundo condito usque ad finem sæculi primi*. *Franequera* 1698. 1708. & *Leovardia* 1716. 8. Adcessit typus doctrina *Prophetica*.

III. Ad sæculum nostrum me converto.

Guil. VVHISTONI *brevis conspectus Chronologia*

veteris Testamenti, & *harmonia quatuor Evangelistarum* qui in lingua *Anglica Cantabrig.* 1702. 4. in lucem prodiit, ac *tabula Chronologica antiquitates complexa Ebraicas, Phœnicias, Ægyptias, & Chaldaicas, tam ante quam post diluvium comparatas invicem, excerptasque ex Pentateucho Samaritano, Josepho, Sanchoniathone, Herodoto, Dicæarcho, Manethone, Eratosthene; ceter. capta primum a Richardo Cumberland. aucta deinde, perfecta & concinnata ab origine mundi usque ad æram Nabonassari regis Babylonici, a qua Humfredus Prideaux insigne suum opus incipit, vulgataque supplementi instar ad tabulas Chronologicas Guill. Loydii, editas a Marschallo, itidem Anglice, Londini 1721. fol.*

Joh. Danielis MORGENSTERNII compendium Chronologia Sacra & prophetica, 1704. quod antea titulum præ se habuit: Chronotaxis heptiperiodica ab universi orbis conditi initio ad eversa urbis sanctæ exitum, auctore Nathanael PHILADELPHO 1695. quove auctor chronologiam sacram in adcuratiorem ordinem adducere, adnissus est.

Renati Josephi TOURNEMINE Tabula Chronologica sacra veteris, & novi Testamenti. Additæ sunt Parisiis 1706. Bibliis vulgatæ editionis a Joh. Bapt. DUHAMEL illustratis, illatæ deinde ibidem fuere in Menochii supplementum, quod idem Tournemini concinnavit.

Joh. Jacob. HOTTINGERI pentas dissertationum Biblico-Chronologicarum, Trai. ad Rhenum 1723. 8. quibus quum ex notis temporis adventui Messiae assignati, præcipue 1270. hebdomadibus Danielis, atque ex historia Evangelistarum de Johanne, Christo, & Paulo adversus Judæos demonstretur, Jesum & in plenitudine temporum natum, & Christum esse, varia Chronologiæ capita illustrantur. Præmisit illis Fridericus Adolph. Lampe præfationem de Chronologia sacra, ejusque Scripturibus.

Vincenzii MASCARELL sacra dissertationes præ-
fer-

sertim Chronologica in divinam Scripturam, Vallisoletii 1723. Toni. 11. 8.

Com. Camilli DE SILVESTRIS *Rhodigini Chronologia*, Lipsia 1726. 4.

Arturi BEDFORDI *Chronologia Scriptura sacra*, per *Astronomicos calculos*, ut & per annum *Jubilaeum* & *Sabbaticum* *Judæorum demonstrata*, *methodo haftenus intentata*, & ab *Usserio primum proposita*, cum *historia mundi*, inde a *creatione ad tempora*, quibus *opus suum inchoavit D. Prideaux*; quod ingenii monimentum lingua *Anglica* in lucem prodiit *Londini* 1730. fol. *Exposita est in eo integra historia utriusque Testamenti a mundo condito usque ad Canonem posterioris fœderis*, ita ut auctor copiosior sit in iis, quæ *Prideaux* non adtigit: in reliquis eum sæpe sequatur atque in primis codicem *Hebraum*, uti id opus est, stabiliat, contra *Isaacum Vossium*. Adcefferunt tabulæ *Chronologicae*, atque *astronomicæ*, ac multa in illis invenias, quæ ad *Scripturam sacram illustrandam faciunt*, de loco nimirum *Paradisi*, de forma *arcae Noachi*, de *Turre Babylo-nica* primaque gentium dispersione ac pluribus aliis rebus.

Michaelis de TOVL Systeme Chronologique sur les trois textes de la Bible, avec l'histoire des anciennes monarchies expliquée, & rétablie, *Parisiis* 1732. 4. duabus partibus, quo libro auctor in temporum rationibus explicandis textum *Scripturæ triplicem*, *Hebraum*, *Samaritanum*, ac *Græcum septuaginta Interpretum*, inter se confert.

Aug. CALMET brevis Chronologia, seu *Rationarium temporum Ecclesiasticæ ac civilis a M. C. usque ad annum 1734. quæ prodiit Argent. 1734. 8. excusa est Venet. 1737.*

Joh. David KOELERI Chronologia historia universalis ab orbe condito ad nostra usque tempora, tabulis distinctis *XXVII. descripta Norimb. 1736. fol.*

Rèmarques Chronologiques sur l'ancien Testament. Parisiis 1737. 8. quibus adnotationibus vera temporum

porum ratio ex Scriptura sacra monstratur, speciatimque de septuaginta hebdomadibus *Danichis* diligenter agitur.

Leonardi OFFERHAUSII Spicilegiorum Libri tres, quibus Chronologia sacra, origines & fata Regnorum per orientem, ut & Græcorum migrationes exhibentur, Groeninga 1739. 4. Constat opus hoc tribus Libris. Earum primo auctor Chronologiam sacram illustrat, atque in *Hebraorum* inquit tempora a rerum origine usque ad *Cyrum*. Secundo versatur in *Babyloniorum, Assyriorum, Medorum, & Persarum* originibus ac præcipuis fatis ad mortem *Cyri* majoris describendis ac dilucidandis, & tertio exhibet origines *Græcorum*, maxime eorum, qui ex *Inachi* stemmate orti, ad *Trojam* everfam floruerunt. Præter tabulas Chronologicas, adjunctæ sunt dissertationes: altera de *Alexandro, Ægypti* Cypri- que Rege, qui populum *Romanum* Testamento hæredem scripsit, ejusque in regno *Ægypti* successore, *Ptolemao Duleto*: altera de vita *Salvatoris* privata & publica, una cum epistola ad *Offerhausium* de rebus *Christi* ex *Prophetis*.

Joh. Christophori HAREMBERGII tabula Chronologica ab orbe condito ad Christi natalem deducta, quæ inserta est novis Actis Eruditor. Lips. a. 1740. pag. 566. 569.

Joh. Alberti BENGELII ordo temporum, a principio per periodos æconomia divina ad finem usque deductus, Sturgard. 1741. 8. quo libro auctor studia sua ad id contulit, ut ex Scriptis sacris utriusque fœderis monstraret, quales sint periodi æconomiaæ divinæ, ac quale tempus isti destinatum fuerit. Extat ejusdem *cylus, sive de anno magno Solis, Lunæ stellarum consideratio, ad incrementum doctrinæ prophetica atque astronomica adcommodata Valum. 1745. 8.*

Nicolai Lengletii DYFRESNOY tabula Chronologica historia universalis Sacræ & profana usque ad annum 1743. Gallice conscriptæ, Parisiis 2. vol. 8. &

8. & in *Germanicum* sermonem conversæ cum præfatione *Sigism. Jac. Baumgartenii*, *Hala* 1752. itid. 2. voll. 8. *Italice* quoque *Venetiis* duobus voll. 8.

ARTICULUS III.

Controversia generales de Chronologia veteris Testamenti.

I. **C**elebriores quasdam de Chronologiæ fundamentis quæstiones hic adtingemus. Primam in heterodoxa *Germania* excitavit *Christiani RAVII unica, vera, & infallibilis Chronologia biblica* Kilonii 1670. fol. cujus quaterniones duo primi, postea tamen in editione *Kiloniensi* varie immutati, jam Upsaliæ 1669. sub hoc titulo lucem adspexerant: *Chronologia infallibilis de demonstratis ex solo veteri Testamento omnis Christi, juxta ductum codicis Ebrai, numquam visum, demonstrativa disputationes*. Quum in sententiam Auctor ingressus esset codicem sacrum unice normam Chronologiæ exhibere ac scriptores profanos hac in re rejiciendos esse, adversarios nactus est, præcipue *Abr. Calovium*, qui pugnavit adversus eum in *discussione infallibilitatis novæ Chronologia biblicæ Chr. Ravii, Vitembergæ* 1670. 4. cui præmissa est: *Ravii epistola pro infallibilitate Chronologia Biblicæ & de Chronologorum aliorum erroribus, ad Calovium* 1670. exarata, & in *Chronico biblico præfixo biblicis ejusdem illustratis* edita. In idem certamen contra *Ravium* venerunt, *Magnus Celsus* in *Computo Ecclesiastico* 1673. 8. *Petrus Megerlinus* *commentario Chronologico*, quem *Theatro divini regiminis* adjecit, *Basilea* 1681. 4. *Matth. Vasmuthus*, *Sam. Regherus*, atque alii. Ab hostibus his *Ravius* defendere se admisus est, ac juris publici fecit: *excussionem ineptæ discussionis Abr. Calovii super verissima temporum canonica ratione, hoc est, infallibilitate Chronologia biblicæ*, *Colon. Brandenburg.* 1671. fol. præterea edit:

dit : *Synopsis Chronologia biblica centum epocharum biblicarum ad primum annum mundi, mensem, diem & feriam ab orbe condito ad Jesu Christi in Calos adscensionalem & Spiritus Sancti missionalem*, Berolini 1670. fol.; *disputationem Chronologicam de adventuali plenitudine temporis Jesu Christi in carnem, a priori deducta ex historia anni diluvialis*, Franc. ad Viadr. 1673. 4. *arcana biblica, contestantia aram Christi A. M. 4140. non 4000. ut Calovius inconsulta Scriptura docet*, Francof. ad Viadr. 1675. fol. *quinguenta testium bibliorum de vera plenitudine temporis adventualis Christi A. M. 4140.* eodem loco fol. ac quædam alia, atque in his ea quoque, quibus causam suam adversus *Celsium* agere voluit. Vide *Schefferi* appendicem *Svec. Litterat.* p. 302. & *Mollerum Cimbria Litterata* Tom. II. pag. 686.

II. *Johannes MARSHAMUS* novam procudit controversiam. Ejus *Canon Chronicus Ægyptiacus, Ebraicus, Græcus, & disquisitiones* prodierant primum *Londini* 1672. fol. quæ editio rarior in ipsa *Anglia* perhibetur: deinde *Lipſia* 1676. 4. cum *Præfatione Orton. Menckenii*, qua variæ *Marshami* opiniones, maxime de ritibus, ab *Ægyptiis* ad gentem *Hebraicam* translatis, notantur, ac *Franekera* 1696. 4. Liber hic magnam quidem auctoris eruditionem ostendit, minus tamen omnibus se commendavit, quia fabulis ac commentis *Ægyptiorum*, non sine credulitate, fides tributa ac dynastias, quæ apud illos celebrantur, cum codicis sacri *Chronologia* conciliandi inepta ratio adhibita est; adfirmantur ea, quæ ne ullam quidem veritatis speciem præ se ferunt: immo *Scripturæ* diviniore ejusque auctoritari repugnant. Mirum igitur non est, *Marshamum* a doctissimis viris confutatum fuisse, imprimis a *Jacobo Perizonio* in *Ægyptiacarum originum & temporum antiquissimorum investigatione*, in qua *Marshami Chronologia* funditus evertitur, *Lugduni Batav.* 1711. 8. Falsam ejus opi-

nionem de septuaginta *Danielis* hebdomadibus ; eas non ad Christum spectare ; sed cum *Antiocho Epiphane* finire , impugnarunt : *Joh. Christophor. VVagenseilius* in *Mantissa* ad tela ignea *Satana* de septuaginta hebdomadibus *Danielis* adversus *Marshammi* novam earundem interpretationem : *Campeg. Vitringa* Lib. vi. observation. sacrar. cap. 1. seqq. Anonymus apud *Basnagium* *hist. des ouvr. des sav.* a. 1687. T. 1. pag. 487. atque alii. Ante *Canonem Chronicum* *Marshamus* edidit : *diatribam Chronologicam* . Londini 1649. 4. eaque in præcipuas difficultates inquisivit , quæ cum *Chronologia* veteris Testamenti conjunctæ sunt . Pleraque ibi tradita , postea in dictum *Canonem* translata fuerunt .

III. *Marshamo* antiquior est , cui *Isaacus VOSIUS* facem prætulit , controversia ; fuerat tamen ob eas , quæ hanc consequutæ diutius sunt disputationes , postponenda . Ediderat ille *dissertationem de vera ætate mundi* , qua sententia illorum refellitur , qui statuunt , natale mundi tempus annis minimum 1440. vulgarem æram anticipare . Lugduni Bat. 1659. 4. *Vossius* , ut sententiam suam defenderet , in lucem emisit : *Castigationes ad scriptum Georgii Hornii de ætate mundi* , Hagæ Comitum 1659. 4. ac quum *Hornius* isti opposuisset ; *defensionem dissertationis de vera ætate mundi contra castigationes Isaaci Vossii* , qua *Ebræa Biblia* eorumque *authentica* , & *incorrupta veritas* contra *objectiones ex 70. Interpretibus* , *Samarit.* , *Josepho* , *Chaldæis* , *Ægyptiis* , *Sinensibus* *adferuntur* Lugduni Batav. 1659. 4. pro causa sua scripsit ; *auctarium castigationum ad scriptum de ætate mundi* , Hagæ Comitum 1659. 4. *Hornius* autem juris publici fecit : *auctarium defensionis pro vera ætate mundi* , Lugduni Batav. 1659. 4. Referri & huc possunt ; *Vossii* hujus : *dissertationes de 70. interpretibus* , eorumque translatione & *Chronologia* , Hagæ Comitum 1661. 4. & Londini 1665. una cum ejusdem *appendice ad librum de 70. interpretibus* ; seu *responsionibus ad objecta va-*

riorum Theologorum, Hagæ Comitum 1663. 4.
 4. Præter multos alios sententiam ejus de versione
 septuaginta Interpretum impugnavit *Richardus Si-*
mon, ac postquam *Vossius* ediderat: *responsionem ad*
objecta nupera critica sacra, Lugduni Batav. 1680.
 8. *disquisitionibus criticis de variis, per diversa lo-*
ca & tempora, bibliorum editionibus adjunxit: *Ca-*
stigationes Theologi cujusdam Parisiensis ad opuscula
Isaaci Vossii de Sibyllinis oraculis, & ejusdem *res-*
ponsionem ad objectiones nupera critica sacra. Lon-
 dini 1684. 4.

IV. Quamquam acrius in Galliis Paulo PEZRO-
 NIO duce controversia isthæc processit. Is *Isaac-*
um Vossium sequutus itidem pro Chronologia Gra-
 ca septuaginta interpretum pugnavit in Libro, cu-
 jus inscriptio est: *L'antiquité des temps retablie &*
defendue contre les Juifs & les nouveaux Chronolo-
gistes, Parisiis 1686. 4. Amstelodami 1687. 8. Au-
 doritatem tamen, qua Codex Hebraeus præ inter-
 pretatione Græca pollet, doctissimi viri contra i-
 stum defendendam susceperunt, inprimis Jo. Mar-
 tianus in *defense du texte Hebreu, & de la Chro-*
nologie de la Vulgate, Parisiis 1689. 8. ac Michael
 LEQUIEN in *defense du texte Hebreu contre le*
Livre de Dom. Paulo Pezron de l'antiquité des temps,
 Parisiis 1690. 12. Contra hostes hos causam suam
 agere voluit, *Pezronius* in *defense de l'antiquité des*
temps, ou l'on soutient la tradition des Peres & des
Eglises contre celle du Talmud, & ou l'on fait voir
la corruption de l'ebreu des Juifs, Parisiis 1691. 4.
 At vero, quod coeperant, in certamine adversarii
 progressi sunt, atque arma sua iterum contra *Pez-*
ronium adhibuerunt, *Martianus* in *continuation de*
la defense du texte Hebreu & de la Vulgate par la
veritable tradition des Eglises Chretiennes & par tou-
tes sortes d'anciens monumens Hebraus, grecs & la-
tins, ceter. Paris. 1693. 12. *Lequien* autem in Li-
 bro, cujus titulus est: *l'antiquité des temps détrui-*
te, ou reponse a la defense de l'antiquité des temps

Parisiis 1693. 12. Ad *Pezronii* scripta Chronologica, nunc commemorata, pertinet etiam ejus: *Canon Chronologicus juxta 70. Interpretum, Ecclesiarum orientalium & primitivorum Patrum supputationem*, qui adscessit ad *Joh. Dominici Musantii faciem Chronologicam ad omnigenam historiam Sacram & profanam*, quæ lucem adspexit *Leodii* 1695. & auctior *Mogunt.* 1707. 12.

V. Alii quoque pro *Hebraici* textus Chronologia decertarunt. Huc spectat *Jani BIRCHERODII lumen historia sacra veteris & novi Testamenti, per tabulas Chronologicas, ari incisas, representatum, & ad aliarum gentium antiquissimarum historiam compendiose adcommodatum.* Hafn. 1681. 4. Adcessit tabularum explicatio inque ista fundamenta Chronologica codicis *Hebraici* breviter exposita sunt, atque in primis contra *Richardum Simonem*, & *Isaacum Vossium* defensa. Opus est, quod post auctoris obitum publicam lucem adspexit.

Matth. VVASMUTHUS, qui ad id cogitationes suas contulit, ut fundamenta Chronologiæ ex codice *Hebraeo* sumeret, ac cum isto rationes astronomicas conciliaret. Eam in rem ad publicum usum transtulit: *Annalium Cæli & temporum restitutorum; sive operis astro-Chronologici, cum novis tabulis motuum perpetuis & organo revolutionum harmonico ab origine mundi, Libris 7. edendi sciagraphiam rerum & ordinis*, Kilon. 1684. fol. Opus ipsum post auctoris mortem lucem quidem adspexit, sub titulo: *novum opus astro-Chronologicum*, Kilonii 1692. fol. ita tamen comparatum, ut solas tabulas complectatur, in quinque classes divisas, ac commentario, ab auctore promisso, careat, quem istum ne cœpisse quidem scribere, nonnulli suspicantur. *Samuel Reyherus* introductionem in tabulas *Christianas* præmisit, cujus paullo post sigillatim mentionem faciam. Diversæ sententiæ de opere hoc *VVasmuthi* latæ sunt. Alii id multum laudarunt; alii autem, se illud non magni æstimare,

mare, prodiderunt. Ac certe *VVasmuthus* se hypothesis suis nimis addictum præbuit; nec res veterum, certo tempore recte assignandas, tali diligentia, qualem istæ postulant, expendit.

Samuel REYHERUS, quem *VVasmutho* adjungo ob jam memoratam introductionem in illius tabulas *Chronologicas Christianas*, ubi fundamentum Chronologiæ hujus tam perspicue expositum est, ut qui vel leviter artis numerandi peritus est, tabulas istas haud difficulter intelligere queat. Adpellantur tabulæ hæ *Christiana*, quoniam *Christina*, *Svecia* Regina, sumptus suppeditavit.

Joh. MEYERUS dissertatione de codice & calculo *Hebraeo*, præferendo *Samaritano* & *Græco*.

Robertus CLAYTONUS, cujus in lucem exiit: *The Chronology of the hebrew bible vindicated*, Londini 1747. 4. Liber, pro codice *Hebraeo* in re Chronologica ita scriptus est, ut erudite ostendatur, versionem *Græcam* septuaginta Interpretum esse corruptam nec in temporum ratione determinanda veluti normam adhiberi posse.

MALEVILLE dissertation XXII. sur la Chronologie de l'Ecriture. Extat Tom. 6. operis a *Malevillio Parisiis* edito 1755. inscriptoque: *La Religion naturelle, & la revelée*.

VI. Ex priorē illa de sacri Codicis textibus controversia effectum est, ut nonnulli eruditi viri ad illorum Chronologiam conciliandam suas curas contulerint. Hinc porro novarum disputationum occasio enata est. Huc pertinet

Renati Josephi TOURNEMINII conjecture sur l'origine della difference du texte hebreu, de l'edition Samaritaine, & de la version de septante dans la maniere de compter les anneés des Patriarches (memoyr. de Trevoux 1704. Januar. p. 41.) una cum examen de la conjecture du P. de Tournemine avec la reponse de celui-ci a cet examen (ib. August. p. 85.) ac defense du nouveau systeme de Chronologie du P. Tournemine (ibid. 1706. August. p. 1396.)

Eclairciffemens sur la Chronologie de septante, & sur celle du Texte Hebreu (Mem. de Trevoux 1743. April. p. 720.)

Hujus Anonymi studium in utraque concilianda Chronologia cl. P. *Alphonso* NICCOLAI probatum fuit *Diss. e Lezioni di Sacra Scrittura* T. I. diss. IV.

Sed contra Anonymum, ejusque vindicem *Niccolai* Tom. VII. *Nova sylloges Opusculorum* Venet. 1760. prodiit p. 339. *Vincentii* REGNANI *Dissertatio Chronologica*, se a conciliare il *Testo di Mosè con la Versione de' 70. intorno gli anni delle Generazioni de' Padri Antediluviani* sia affatto concludente il ritrovato, ec.

VII. En aliam controversiam. Exierat *Gottfridi KOHLREIFFII* *Chronologia sacra, a mundo condito usque ad ipsius interitum*, Hamburgi 1724. 8. Prodiit enimvero paullo post *Gustavi Christoph. HOSMANNI* *hypotyposis Chronologiae Sacrae, historiam populi Israelitici a morte Isaaci usque ad captivitatem Babyloniam illustrans*, Namburgi 1727. 8. qua inter alia contra *Kohlreiffii Chronologiam sacram*, antea memoratam disputat. Eundem *Kohlreiffium* adgressi sunt des *Vignoles*, & *VVoxenius*. Quare *Kohlreiffius* edidit *defensionem restituta antiquitatis temporum religiosam & evangelicam*, Namburgi 1728. 8. eo consilio, ut causam suam adversus istos tueretur. Non siluit *Hosmannus*, vulgavitque *adnotationes ad hypotyposin*, quam edidit, *Chronologia*, quibus *objectiones solvantur*, Hamburgi 1729. 8. Juris quoque publici fecit præter hoc opusculum, *Chronologiam sacram librorum veteris Testamenti observationibus exegeticis illustratam* 1734. 4. a mundo condito usque ad ultimam Hierosolymorum eversionem, a Romanis factam. *Vignolius* quoque sese defendit. Vide *Bibliothecam Germanicam* T. 14. p. 122. & T. 17. p. 45. Præterea *Vignolius* insigni opus emisit, in quo etiam multa adversus *Kohlreiffium* disserit, prænotatum, *Chronologie de l'*
hi-

histoire sainte , & des histoires étrangères ; qui la concernent depuis la sortie d'Égypte , jusqu'à la captivité de Babylone , duobus tomis Berolini 1738. 4. Divisum illud est in sex libros quorum primo continetur Chronologia ab exitu Israelitarum ab Ægypto usque ad Salomonem : secundo instituitur disquisitio annorum Regum Juda & Israelis usque ad captivitatem Babylonicam : tertio notæ Chronologicæ indicantur , quales sunt annus Exodi , sabbatum , transitus per mare rubrum , anni sabbatici , Jubilæi , atque alii : quarto illustratur Chronologia Regum Tyri , Syriæ , Ægypti , Assyriæ , & Mediæ : quinto exponitur de annis Regum Babylonia usque ad Cyrum deque æra Nabonassarea , ac Canone Ptolomei : sexto denique de vetustissima anni forma apud Chaldaeos , Ægyptios , Græcos , ac Romanos.

VIII. Non omittendus heic Johannes HARDUINUS , qui unius Vulgatæ editionis rationem in constituenda sacri Codicis Chronologia sibi habendam proposuit. Edidit ille *Chronologiam veteris Testamenti ad vulgatam versionem exactam & nummis antiquis illustratam* , Parisiis 1699. 4. Opposuit se Harduino Maturinus VEYSSIERE LA CROZE in *vindicis veterum scriptorum* , Roterdami 1708. 12. quibus addita est , Alphonsi Vignolii *Epistola Chronologica* . In ea Harduini systema refellitur ex astronomicis observationibus ; ex fastis marmoreis consularibus ; ex catalogis archontum *Atheniensium* , ex mensibus *Atticis* . Pugnavit quoque contra eum Cornel. Dieteric. KOCHUS in *Stricturis Theologicis in Johannis Harduini opera selecta* , ubi iterum ea Chronologia prodiit Amstelodami 1709. p. 513.

IX. Verum nostris temporibus longe celeberrima fuit controversia , cui NEVVTHONI Chronologia occasionem præbuit. Placet heic exscribere , quæ de hacce controversia in *Zacharianis Annalibus litterariis Italia Vol. III. p. 262.* leguntur „ Il Nevv-

„ ton per suo privato studio , e piacere si avea

„ composto il Trattato di Cronologia ; di che
 „ parliamo. La Principessa di *Galles*, dipoi Regi-
 „ na d' *Inghilterra* avendone notizia, e dirittamen-
 „ te istimando, che non dovea poter esser cosa
 „ meno che eccellente, gliene dimandò copia; ed
 „ egli dopo le molte sentendo di non potere scu-
 „ sarsene, ne le promise, e diede un ristretto, a
 „ patto nondimeno che a persona nol mostrereb-
 „ be, nè comunicherebbe, salvo che all' Abate
 „ *Conti*, dimorante allora in *Londra*, il qual pu-
 „ re esser dovesse alla medesima legge soggetto,
 „ e tenuto. Profittò il *Conti* della prima parte di
 „ ciò, che il riguardava, e non si curò per nien-
 „ te dell'altra, perchè indi a non molto recò il
 „ manoscritto a *Parigi* dove tradotto, e postillato
 „ dal Sig. *Freret* uscì alla luce (1). Della stam-
 „ pa, e della traduzione, e delle postille si dolse
 „ forte il *Nevvton* nelle *Transazioni Anglicane* in-
 „ ferendo non solo il racconto sopraferitto, e le
 „ sue querele, ma il suo sdegno eziandio pungen-
 „ do, e mordendo a sua voglia il *Conti*; e dopo
 „ aver rilevati parecchi errori massicci dal Tradut-
 „ tore, e Postillatore commessi, protestò altamen-
 „ te di non riconoscer quell' Opera per sua (2).
 „ Vedutosi il *Conti* assalito con tanta risoluzione
 „ fece trasportare in *Francese* le doglianze del suo
 „ incollerito avversario, e le ristampò con una sua
 „ lettera di risposta (3), dove per riguardo al
 „ col

(1) Il titolo è tale *Abregé Chronologique de Mr. le Che-
 valier Nevvton fait par lui même & traduit sur le Manuscrit
 Anglois avec des observations*. A Paris 1725. Chez Cave-
 lier.

(2) Vedi la *Bibl. Angloise* nel mese di Luglio del 1726.

(3) *Rèponse de M. Nevvton aux observations ec. avec une
 lettre*. A Paris 1726. Questa lettera fu ristampata dal Sig.
Granet nel Giornale degli Eruditi, e del P. *des Molets* nelle
memorie di letteratura. Così lo Scrittore della vita del *Conti*
 nel tomo secondo delle *Prose e Poesie* di questo Letterato.
Venezia presso il *Paisquali* 1756.

„ punto presente credette di purgarsi validamente
 „ col dire, che il Manoscritto non fu a se affidato,
 „ to, sebben più volte chiesto, ma si alla Principessa
 „ di *Galles*, da cui ne trasferì copia in prima la
 „ Contessa di *Kirmansegger*, e poi il Sig. *Costa*;
 „ che di consenso dello stesso Sig. *Newton* parecchi
 „ in appresso ne furon partecipi. Inoltre lasciò
 „ travedere, che la pubblicazione del Manoscritto
 „ fu impazienza, fu disperazione, fu artificio de'
 „ Sigg. *Francesi*, perchè il Sig. *Newton* in fine
 „ rispondeva ad alcuni dubbj, a' quali per tutte le
 „ istanze fattene gli, non s'era mai degnato di far
 „ risposta. Io non so, che questa querela andasse
 „ più oltre: certo nol meritava. Seguitiamo
 „ pertanto la Storia del Libro. Nell' Anno stesso
 „ 1726. Stampò il P. *Souciet* cinque Dissertazioni
 „ contro al Sistema *Newtoniano* (4). Questo Padre
 „ fu de' primi ad avere il Manoscritto, e siccome egli
 „ in fatto di Cronologia si conosceva moltissimo,
 „ così distese subito alcune sue osservazioni, e le
 „ andava comunicando agli amici, ma non le mise
 „ alle stampe. Il Sig. *Freret* confessò d'averle vedute,
 „ anzi lodolle assai; studiandosi però di dare ad
 „ intendere, che non se n'era servito (5). Non erano
 „ appena fortite le cinque Dissertazioni, che a
 „ combatterle comparvero nella (6) collezione del
 „ P. *Desmolest* cinque lettere del Sig. de la *Nauze*,
 „ le quali sebbene lunghissime, e piene d'industria,
 „ e di buona volontà, tuttavolta a giudizio ancora d'
 „ „ uno

(4) *Rècueil des Dissertations du Pere Souciet Tom. II. ec. A Paris chez Rhollin 1726.*

(5) Il P. *Souciet* nella sua prima Dissertazione mostra, che il Sig. *Freret* se ne valesse, al qual proposito soggiugne il pensiero del P. *Sirmondo*, cioè che le Muse sono Sorelle; che esse vivono tra se in buona armonia, e che tutti i loro beni sono comuni.

(6) *Continuation des Memoires de l' litterature & d' histoire. A Paris chez Simart. 1728. T. 5. P. 1. T. 6. P. 1.*

„ uno de' più zelanti difensori del *Newton* non
 „ incomodarono gran cosa gli argomenti del
 „ *Souciet* (7). Morto il *Newton* nel 1727. il Sig.
 „ *Condam* marito d'una Nipote di lui pubblicò l'
 „ Opera intera, quale era uscita dalla mano dell'
 „ Autore stesso, ed è la medesima, che in *Italiano* ci
 „ fu presentata. Ivi appajono distinte, e chiare le
 „ ragioni, e i fondamenti del nuovo sistema: fon-
 „ damenti, e ragioni già dal *Souciet* avute in par-
 „ te dall' Abate *Conti*, il quale raccolte le ave-
 „ va dalla conversazione del *Newton* e in parte
 „ delle risposte fatte a' suoi dubbj dal *Newton* per
 „ mezzo del *Keil* (8). L'anno seguente il cele-
 „ bre *P. Arduino* per una strada, secondo il soli-
 „ to, tutta sua, cioè strana, andò contro all' *In-*
 „ *glese* Cronologo con una Dissertazione introdotta
 „ nelle Memorie di *Trevoux* per il Settembre
 „ del 1729. ed a questo titolo piuttosto magnifico
 „ che nò: *Le fondement de la Chronologie de M.*
 „ *Newton Anglois imprimé a Londres en 1726.*
 „ (9) *sappè par le P. H. I.* Mentre così pro e con-
 „ tra si disputava in *Francia*, il *Wiffhon*, e l'
 „ *Halley*, due insigni Matematici *Inglese*, sostene-
 „ vano fortemente con ragioni e con calcoli il lo-
 „ ro illustre compatriotta ed amico (10). Pare-

„ va,

(7) *Les objections que le R. P. Souciet propose contre ce nouveau plan paroissent encor subsister malgré les réponses qu'y ont esté faites par l'auteur lui-même, & par un tres savant Academicien. Apolog. de M. le Cheval S.... T....*

(8) Di questa risposta fa memoria il *P. Souciet* nella sua prima Dissertazione, dove anche trascrive un paragrafo d'una lettera del *Keil* al *Taylor*

(9) Questa edizione mi riesce nuova: forse il *P. Arduino* ebbe in mira la Scrittura del *Newton* contro il *Freret* inserita nelle *Transazioni Anglicane*.

(10) Nella *Biblioteca Inglese* per l'anno 1729. si dice, che il primo à *déja éclaté*, e che il secondo s'era *déclaré le tenant* contro a tutti: anzi il Sig. *Fontanelle* nell'elogio del *Newton* afferma, che l'*Halley* avea già scritto in difesa di tutto il sistema astronomico del suo illustre amico.

„ va , che in *Inghilterra* non potesse su questo
 „ punto nascer discordia , ma altrimenti è avve-
 „ nuto , perchè il *Shukford* , senza riguardar pun-
 „ to all' esempio , e all' autorità , o ad altra cosa ,
 „ si è posto ad urtare con tutto il calore , e con
 „ tutta la forza del suo ingegno questa giovane
 „ opinion cronologica (11) ; sicchè per lui non è
 „ stato , che non rovini e cada . Dietro questo *In-*
 „ *glese* ingegno tenne un *Francese* il Sig. L. R.
 „ *Deshouneray* Professor Regio in una lettera po-
 „ sta nel Mercurio di *Francia* (12) l'anno 1755.
 „ dopo il quale non so , che sorgesse più niuno
 „ contro al *Newton* , se già non fossero i PP.
 „ Giornalisti di *Trevoux* , i quali non pajono al
 „ sistema di lui troppo favorevoli , quantunque
 „ volte lor cade in acconcio di ragionarne (13).
 „ Ma contro tutti e i presenti , e i passati , o
 „ *Inglese* sieno , o *Francese* ha preso le parti del
 „ *Newton* un' Anonimo , che all' ingegno profon-
 „ do , e alla erudizione , e vorrei potere ancora
 „ dire , all' eleganza , e nettezza dello stile , mo-
 „ stra d' essere un Letterato di sfera (14) . Egli
 „ esposta avendo a una certa sua maniera la dot-
 „ trina *Newtoniana* , risponde à parte a parte a
 „ ciascuno degli oppositori , niuna tralasciando del-
 „ le loro precipue difficoltà “ . *Hactenus Zacha-*
riani Annales occasione sumpta ex Newtoni Chro-
 no-

(11) Nella Prefazione al secondo tomo della *Storia del Mondo* tradotta dall' *Inglese* nella lingua *Francese* , e stampata a *Parigi* 1752.

(12) Per il mese di Dicembre Vol. 1. pag. 165. Vol. 112 pag. 149.

(13) *Memoires de Fevrier* 1754. & de *Octobre* ec. Vedi ancora il mese di Gennaio 1758. Vol. 1. e 2.

(14) *Apologie du sentiment de Mr. le Chevalier Newton sur l'ancienne Chronologie des Grecs contenant des réponses à toutes les objections qu'y ont été faites jusqu'à présent par Mr. le Chevalier S. T. Quidquid sub terra est in apri- cum proferet ætas. Horat. lib. 1. Epist. 6. a Francfort sur le Meyn chez Francois Vargentrapp. in 4. pag. 164.*

nologia, quæ *Italice* prodiit *Venetis* 1757. hoc titulo: *la Cronologia degli antichi Regni emendata. Opera postuma del Cav. Isaac Nevvton tradotta dall' originale Inglese in sua prima edizione fin dall' anno 1728. dal Sig. Paolo ROLLI* 8. FRERETTI paulo post *Chronologicum opus, quo Nevvtonus acriter confutatur, lucem vidit* 4. De eo T. XXIII. Acad. *Paris*. Inscript. aliqua in antecessum dicta fuerant, *histor. pag. 65.*

A R T I C U L U S IV.

Singulares quadam Dissertationes Chronologica.

A Brahami KRIEGEL de annis ante orbis diluvium mortalibus Gen. VI. 3. attributis, Lipsiæ 1736.

Luca CUPERI paratitla *Chronologia, & historia Sacra, a mundo condito usque ad τὴν ἔξοδον Israelitarum ex Ægypto*, Amstelodami 1721. 8., qui quum animum induxisset, *chronologiam, & historiam vetustam interpretari, quam Scripturæ præcipue divinæ tradiderunt, in persuasionem venit, istam simul in Ovidii Libris metamorphoseon adumbratam esse, atque utilem operam suscipi, existimavit, si Chronologia sacra cum profana eaque Ovidiana curatius compararetur.*

Theodorus Van THUINEN edidit: *computum temporum a diluvio usque ad reditum populi Judaici ex captivitate Babylonica, sermone Belgico* 1719. 4. ac priore parte ex numeris sacris ostendit, integrum temporis spatium, a diluvio usque ad dictum reditum, annos 1744. completi: in posteriore vero numerandi hæc ratio cum Scriptoribus profanis, *Ægyptiis, Tyriis, Chaldeis, maxime Herodoto ac Ctesia conciliatur.*

D. RONDET *Lettre sur l' Epoque de la Naissance d' Abraham. Extat diarii Ecclesiastici, quod a Dinnartio Gallice Parisiis excuditur. T. 37. p.*

20. Est autem ea Epistola analysis dissertationis ; quam idem Auctor ann. 1769. inferri curavit in *diarium Virodunense*, M. August. p. 136.

Francisci FABRICII, & Jacobi PERIZONI Epistola de Chronologia 450. annorum Judicum Israelitarum. Additæ sunt ejusdem Fabricii *Christologia Noachic. & Abraham* p. 661.

Jacobi Maria AYROLI in Chronologiam libri Judicum conjecturæ, Romæ. Vide Trivultianos anno 1716. M. Novemb. p. 2123.

Henrici Gottlieb REIME *Traët, Philologico criticus de numero annorum regiminis Judicum, atque Saulis Regis Israelitarum primi*, Jenæ 1714. 4.

Jacobi Maria AYROLI de annis ab exitu Israel de Ægypto ad quartum Salomonis. Extat in Tourneminiano ad Menochii Comm. supplemento Tom. 11. p. 468. Ven. edit. 1722.

Josephi KHELI de Epochâ historia Ruth dissertationi Viennæ 1756. 8.

Renati Josephi TOURNEMINI dissertatio de chronologia Regum Juda & Israel. Vide Menochii Comment. in Sacr. Scriptur. Tom. II. p. 409. edit. Ven. 1722.

D. RONDET *Observation sur une difficulté de Chronologie, qui se trouve au IV. livre de Rois xv 30.* Extat in eodem Dinouartii diario Ecclesiastico T. xxxiii. p. 17.

D. BOIVIN Senioris dissertation sur Jeroboam-Jeoz treizieme Roi d' Israel ad IV. Reg. xvi. 13. Extat Acad. Paris. Inscript. T. IV. edit. Paris. p. 337.

D. MALLEMANS, *lettre pour l'eclaircissement d'une difficulté de Chronologie dans la vie de Rois de Juda Joram, & Ochosias, & pour la justification du texte sacré du IV. Livre des Rois, & du second des Paralipomenes.* Extat apud Trivultianos ann. 1706. M. Martio.

Chrystoph. CELLARII *disputatio de captivitate Babylonica,*

Joh. VORSTII exercitatio de septuaginta annis captivitatis & vastitatis Hierosolymitana.

Joh. A BEHM dissertatio de termino, a quo & ad quem septuaginta annorum Babylonica Captivitas, vel servitutis.

Addantur his ex VValchio Bibl. Theol. T. III. p. 28. Joh. Conr. SCHARAMII Chronologia Regum Israelis restituta. Henric. Gottlieb. REIMII dissertationes de harmonia vite Davidis: de harmonia vite Salomonis: de harmonia vitarum Jehoscapati, regis Judæ: de harmonia vite Ioram: de harmonia vite Achasia: de harmonia vitarum Joasi, & Amazia, quas Jenæ ab anno 1720. publicæ luci exposuit.

De LXX. Danielis Hebdomadibus exstant plurium dissertationes, ut

Jul. BARTOLOCCI in Biblioth. Rabbin. T. II. p. 307. & 353.

J. CHARON *Demonstration Evangelique ec. avec l'explication des LXX. Semaines de Daniel*, Parisiis. Confer Trivultianos 1705. Apr. artic. 51. p. 580.

D. BASTIDE; *Explication des Semaines de Daniel*. Extat apud eisdem Trivultianos a. 1708. m. Octobr. artic. 30. p. 1581.

Alex. SOSTMANNI *Commentarius in oraculum Danielis de LXX. hebdomadibus*, Lugduni Batav. 1710. 4.

Jo. Christoph. VVAGENSEILII *Commentatio de LXX. Hebdomadibus adversus Marshamum* quæ est in ejus *Mantissa telorum igneorum satana*.

Jacobi Maria AYROLI *Liber LXX. Hebdomadum resignatus*, Romæ 1713. 8. qui a Tourneminio recusatus fuit in Menochii suppl. addita in eum dissertatione. Airolus tamen *Theses* quasdam Tourneminio apposuit, quæ extant in Remondiniana Menochii editione.

Thoma BOUGES Augustin. *Dissertatione Istoriæ, e Polemica sopra le settanta settimane di Daniello*, Venetiis 1719. 8.

Josephi MEDI cogitationes super hebdomadas Danielis Cantabrigiæ 1734.

Adde his LAMY, HARDUINI, & CALMETII dissertationes de quibus consulendus NICCOLAI in *Daniel diss. XVI.*

D. GIBERT, *dissertation sur l'histoire de Judith.* Extat in monumentis Regiæ Paris. Academ. *Inscript. T. XXI.*

Ejusdem memoire sur la Chronologie de l'histoire des Machabées. Extat in ejusdem Paris. Academiae T. XXVI. p. 112.

S E C T I O II.

Apparatus Geographicus ad historiam veteris Testamenti.

A R T I C U L U S I.

Antiquiores Sacra Geographia Tractatores.

I. **G**Eographiam Biblicam primus e veteribus adtigit EUSEBIUS *Casariensis* in Libro de nominibus locorum & urbium in Sacra scriptura. Recensuit in isto nomina dictorum locorum ordine litterarum; eorumdem situm, ac quomodo sua ætate adpellarentur, explicuit. In indice hoc ab Eusebio alia omissa; alia, quum is linguæ *Hebraea* ignarus esset ac versionem septuaginta Interpretum sequeretur vitiose posita sunt. HIERONYMUS monimentum hoc in sermonem *Latinum* transtulit, ita tamen, ut multa detraheret, adderet, mutaret: Per longius tempus interpretatio hæc sola lecta; nec Liber prius *græce* lucem vidit, quam quum Jacobus BONFRERIUS ad istum *græce* emittendum laudabili opera manus admoveret. Emendavit Eusebium ex Hieronymo & hunc ex illo: facilio-
ri ordine omnia digessit: novam composuit ver-
ba

tionem: insignes adnotationes, supplementa, tabulam Chorographicam *Palastina* adjecit, atque operi huic eam conciliavit dignitatem, ut inter volumina Geographiæ sacræ princeps habeatur. Exstat in ejus Commentariis in *Josue*, *Judices* & *Ruth* Parisiis 1631. atque iterum 1659. fol. ac titulum præfert: *Onomasticon urbium & locorum Sacra Scriptura; seu liber de locis Hebraicis, græce primum ab Eusebio Casariensi, deinde latine scriptus ab Hieronymo; in commodiorem vero ordinem redactus, variis additamentis auctus, notisque, & tabula geographica Judææ illustratus. Petrum quoque BERTIUM Eusebii libro lucem adferre conatum fuisse, testatur Joh. Gerard. Vossius p. 261. de Script. Mathematicis; & Claudius Sarravius p. 267. Epp. Eusebiana Bertii ex Menagii dono misit ad Isaacum Vossium Gerardi Johannis filium. Lucas præterea HOLSTENIUS Veteris Geographiæ peritissimus, novam Eusebii de locis Ebraicis editionem pollicitus est libro de vita & scriptis Porphyrii p. 21. Post Bonfrerium de libro hoc bene meritus est Joh. MARTIANÆUS. Exhibuit enim istum græce, ad exemplum manuscriptum denuo recensitum, cum Hieronymi latina interpretatione, ad codices manu exaratos castigata; omissis tamen Bonfrerii notis, in Hieronymi operibus ab eo editis. Porro Joh. CLERICUS curavit, ut integrum opus, a Bonfrerio editum, accurate ac nitide litterarum formis iterum describeretur; nec solum animadversiones; sed etiam BROCARDI Monachi ex ordine Prædicatorum descriptionem terra sancta addidit, Amstelodami 1707. fol. Novam Eusebiani operis editionem molitum fuisse Jacobum RHENFERDUM ex Fabricio Bibl. antiq. p. 184. discimus; sed hujus editionis nonnisi specimina quædam habuimus in ejus operibus Philologicis a Davide MILLIO vulgatis p. 776-828. Ceterum Bonfrerii in Eusebium notæ cum illustrationibus Clerici additis Augustini Calmeti, & Ren. Josephi Tournemini ad-*

notationibus insertæ sunt *Menochio illustrato* pag. 159. seqq. & *Blasii Ugolini thesauro antiq. hebraicar.* Tomo V.

II. Exstat etiam EUCHERII Episc. Lugdun. sæc. v. epistola de situ *Hierosolyma* & *Judæa* ad *Faustinum* Presbyterum Insulanum, quam edidit *Philippus Labbeus* Tom. I. *Bibliotheca nova manuscriptorum* p. 665-667. A *Marcellino Comite* quatuor libellis *Constantinopolim* & *Hierosolymam* descriptam esse auctor est *Cassiodorus* in *divinis lectionibus* c. 25. quod *Marcellini* opus intercidit. Sed tulere ætatem *Adamanni Scoti* de situ terræ Sanctæ & quorundam aliorum locorum libri tres, excerpti ex ore *Arculphi Galliarum* Episcopi cum venerabilis *Beda* eorundem compendio editi primum a *Jacobo Gretsero* 1619. & deinde a *Johanne Mabillonio* in calce Tom. IV. Actorum Sanctorum Ordinis Benedicti. prologum vulgante *Labbeo* Tomo primo *Bibliotheca nova manuscriptorum* pag. 667. seq.

III. Alia ejusmodi monumenta in *Leonis AL- LATII Symmictis*, Amstelodami 1653. 8. editis, leguntur, *Johannis* videlicet PHOCÆ compendiarie descriptio castrorum & urbium ab urbe *Antiochia* usque *Hierosolymam* nec non *Syriæ* ac *Phœnicia*, & in *Palæstina* sacrorum locorum (a) : EPIPHANII enarratio geographica *Syriæ*; *Urbis Sanctæ*, & *Sacrorum ibi locorum*: PERDICCÆ Ephesii *Hierosolyma*: ANONYMI enarratio locorum *Hierosolymitanorum*, quæ omnia græce cum latina interpretatione ibi exstant; latine autem tantum adcefferunt: tractatus de distantiiis locorum *terra sanctæ*, ac *Villebrandi* AB OLDENBORG itinerarium *terra sanctæ*: Adde his latinos quosdam, ut

C

au-

(a) *Johannis* PHOCÆ Sacerdotis & Monachi, qui a. 1185. Loca sancta adiit descriptionem ex *Allatii* versione cum itinerario *Antonini Placentini* (scripto decimi vel undecimi sæculi) edidit *Papebrochius* ante tomum secundum Actorum Sanctorum Mensis Maij.

auctorem *Itinerarii a Burdegala Hierosolymam usque* inter vetera *Itineraria Petri VVESSELINGII : Marinum SANUTUM TORSELLUM* ad calcem librorum *de secretis fidelium Crucis* editorum a *Jacobo Bongarsio* in Tomo secundo *gestorum Dei per Francos*, hoc est *Scriptorum belli Sacri Hierosolymitani* : quo in libro quoque comparet *Jacobi de VITRIACO* historia Hierosolymitana, cujus liber tertius narrationem *de statu terra sancta* continens cum aliis pluribus terræ sanctæ descriptionibus insertus est tomo tertio *thesauri novi anecdotorum Edmundi MARTENII*.

IV. Nec defunt *Hebraei*, qui idem argumentum pertractarint. Indicasse sufficiat *ELDAD Danaum*, qui *latine* exstat ad calcem *Chronographia Genebrardi & Hebraice Oxonia* in Bibliotheca *Bodleiana* : *Benjaminem TUDELENSEM* a. 1173. defunctum in *itinerario*, quod post *Ariam Montanum* *latine* vertit & illustravit *Constantinus I' Empereur*, & ineditis adhuc observationibus *Matth. Frider. BECKIUS* : *gallice* versum exstat in collectione *itinerum sæculis 12. 13. 14. 15. in Asiam* susceptorum, a *Petro BERGERONIO* edita, & recusa Tomo primo *Operum Bergeronii*, Hagæ Comitum 1735. 4. deinde adcuratius in *Gallieum sermonem* versum, notisque instructum, a *Joanne Philippo BARATERIO*, prodiit *Amstelod. 1734. 8. R. Mosen PETACHSAM*, cujus sæculo XII. *Clari itinerarium* edidit cum versione sua *VVAGENSEILIUS* in *exercitationibus sex varii argumenti*, exercitatione quarta : ubi p. 161. seq. alii *Geographici Judæorum* libri commemorantur qui pauci admodum apud illos, & fabulis fere conspersi reperiuntur. *Abrahami* denique *PERITSOL* itinera mundi, *Ferraria* descripta ab Auctore ann. 1525. cumque versione & notis edita a *Thoma HYDE*, *Oxonii 1691. 4.* Hic *Abrahamus* pag. 29. suam *mappam mundi* allegat, quæ non vidit lucem. *R. Samuelis filii Davidis ZEMSEI*, *Karaitæ itinerarium Hebrai-*

35

braicæ & Latine edidit *Gustavus* PERINGER ,
Upsaliæ 4. atque inde VVOLFIUS. T. III. Bi-
bl. Ebr. p. 1081. seqq.

A R T I C U L U S II.

*Recentiores de universa sacra Geographia
Scriptores .*

I. **O**Rdior ab *Itinerariis*. In his BROCHARDI
antea indicata *descriptio terra sancta*, quæ pri-
mum prodiit Vene. 1519. 8. deinde Antuerpia 1536.
8. Madeburgi 1587. 1593. 4. cura Reineri Reinecci
cum Bartholomai de SALIGNIACO *itinerario Hie-
rosolymitano*, ac sæpius. Jacobi ZIEGLERI *Syria*,
Palastina Arabia, *Ægyptus*, *Schondia & Itolmia*
urbis excidii historia, Argentorati 1532. ac cum
VVEISSENBURGII, *descriptione Terra Sancta* ad
litterarum ordinem disposita ibid. 1536. fol. Joh.
MENDEVYLLE *situs terra Sancta* Antuerpiæ
1564. editus: Michael ÆSTINGBRI *terra promiss-*
ionis, topographice & historice descripta, Col. A-
gipp. 1582. 4. Bartholomai de SALIGNIACO *iti-*
nerarium regionum terra Sancta & finitimarum,
Magdeburgi 1593. 4. Martini A BAUMGAR-
TEN *peregrinatio in Ægyptum, Arabiam, Palasti-*
nam, & Syriam, Norimb. 1594. 4. Felicis BE-
AUGRANDII *relation de la terre sainte*. Parisiis
1700. 8. Henric. MUNDARELII *Voyage d' Alep*
a Jerusalem, Ultrajecti 1705. 8. Cornel. de BRU-
YN *voyage au Levant & alia generis hujus scripta*,
quæ si omnia percenterem, id nimis esset longum
ac instituto meo repugnaret. Confer CALMETUM
in *Biblioth. sacra* ubi de *Geographia* p. 78. Luc.
edit. 1725. Ad eruditiora opera progrediamur.

II. Alphonsi TOSTATI *liber de situ terra San-*
cta. Henrici BUNTINGII *Itinerarium Biblicum*
duabus constans partibus Germanice sæpe prodiit,
Helmstadii 1581. 1585. fol. Magdeburgi 1597. 1600.

1616. fol. Lipsiæ 1637. fol. Brunsvigæ 1638. fol. Magdeburgi 1718. fol. cura *Joh. Georgii LEUCK-FELDII*, qui librum hunc non solum adnotationibus illustravit atque auxit; sed etiam commentationem de vita auctoris adjecit; item Erfordiæ 1752. 1757. 4. Conversum fuit opus hoc in sermonem *latinum* atque in lucem exiit sub titulo: *itinerarium & Chronicon totius Sacra Scriptura*. Vitembergæ 1587. Magdeburgi 1598. fol. Memoratur præterea Belgica illius interpretatio, Amstelodami 1605. 1642. 4. edita. Est autem *Buntingius Bernardum* de BREITENBACH plerumque sequutus. Nec confundendus est *Bernardus* iste, cujus itinerarium prodiit *Moguntia* 1486. & *Spire* 1502. fol. cum *Martino Baumgarten* in *Breitenback* equite Germano, cujus descriptio itineris in *Aegyptum*, *Arabiam*, *Palaestinam*, & *Syriam* edita est *Norimbergæ* 1594. 4.

Christiani ADRICHOMII, *Theatrum Terra Sanctæ & Biblicarum historiarum, cum tabulis geographicis*, Colon. Agrip. 1590. 1593. 1600. 1623. 1628. 1682. fol. quod comprehendit geographiam terræ Sanctæ: descriptionem Urbis Hierosolymorum, ac Chronologiam a mundi origine usque ad mortem *Johannis Evangelistæ*. Auctor maxime *Brochardum* sequutus est, ac quamvis linguæ *Hebraeæ*, ac Scripturæ Sacræ non satis fuerit peritus, hancque ob causam varia vitiose tradiderit, ab eruditissimis viris postea emendata; opus tamen omni laude, qua ornatur, dignum est, certe si id ex sua ætate æstimetur.

Christophori HEIDMANNI *Palaestina: sive terra sancta*, Helmstadii 1625. 1639. 8. Guelpherbyt. 1655. 4. a *Bunone* quatuor tabulis ex *Adrichomio* aucta, terra videlicet *Sancta*, *Judæa*, *Galilea*, *Samaritania*; item cum SPANHEMII auctario 1690. 4. quo libro brevis quidem, erudita tamen atque accurata *Palaestina* descriptio continetur.

Francisci QUARESMII *elucidatio terra Sanctæ*
hi-

historica, Theologica & moralis, Antuerpiæ 1639. fol. duobus tomis, quæ referri quidem solet inter libros Geographiæ sacrae; describitur autem in ea non tam antiquior, quam recentior *Palastina*, in usum præcipue *Franciscanorum*. Non magnæ laudis est atque existimationis; locum tamen habet apud nonnullos inter scripta rariora.

Samuelis BOCHARTI Geographia sacra, cujus pars prior Phaleg de dispersione gentium & terrarum divisione, facta in adificatione turris Babel; pars posterior Chanaan de Coloniis & sermone Phœnicum agit, cum tabulis chorographicis, Adomi 1646. fol. & Francofurti 1681. 4. cui editioni adcefferunt Auctoris epistolæ duæ: altera de quæstione, num *Æneas* unquam fuerit in *Italia*? altera de Presbyteratu, & Episcopatu, de provocatione a judiciis Ecclesiasticis de jure & potestate Regum. Post duas editiones has, tertia correctior ac splendidior cura *Petri de VILLAMANDI* Lugduni Batavorum 1692. fol. lucem vidit. Opus est, ex quo *Bocharti*, uti ex reliquis ipsius monumentis summa quædam ac plane singularis eruditio apparet.

Nicolai SANSON, Geographia sacra, ex veteri & novo Testamento desumpta, & in tabulas quatuor concinnata. Addita sunt: descriptio terra Chanaan, sive terra promissæ! Jesu Christi, & Apostolorum Petri & Pauli vite; tum & in omnes eas tabulas & descriptiones, animadversiones, & index geographicus. Opus hoc, postquam *Parisiis* 1665. lucem adspexerat, iterum litteris descriptum est, *Amstelodami* 1704. fol. huicque editioni studio *Joh. CLE- RICI* varia adcefferunt, quæ illam splendidiorē, atque in *Geographia sacra* utiliorē reddunt. *San- son* ipse egregiam operam præstitit; quum autem laborem hunc susciperet linguæ *Hebrææ*, ac *Græcæ*, atque aliarum rerum, quæ ad disciplinam hanc geographicam pertinent, notitia non satis instructus, fieri aliter non potuit, quin multa urbium nomina minus recte scriberet ac sæpe animadver-

teret a veritate historię aliena. Ostendit hoc *Clericus notis* in illius *indicem geographicum*; nec solum præcipuos errores emendavit, sed etiam addidit, unde plura ac meliora peti possint. Præmisit etiam præfationem, eaque auctores recensuit, qui *Judaam* descripserunt, aut ad illustrandam geographiam sacram aliquid adtulerunt. *Blasius UGOLINUS* *Sansonis* Geographiam ex *Clerici* editione in Tomum quintum sui *Thesauri antiquit. Hebraic.* transtulit.

Augustini LUBINI *Tabula Sacra geographia, sive notitia antiqua mediæ temporis & novi nominum utriusque testamenti ad Geographiam pertinentium*, 1670. qui correxit quidem nonnulla, a *Sanfone* haud recte tradita; quia autem fontes adire non potuit, ac satis esse putavit, si versionem septuaginta Interpretum sequeretur, ipse ea scripsit, quæ vitiosa sunt. Extant hæc *Lubini* tabulæ etiam in Bibliis vulgatæ editionis *Lutetia* editis 1691. 4.

Joh. LIGHTFOOT *Chorographia*, ejus horis *Ebraicis & talmudicis* in quatuor *Evangelia* præmissa, quibus multa animadvertit, omni lectione digna. Extant T. II. illius operum *Ultrajecti* 1590. atque in *Ugolini Thesauro*, Tom. V. pag. 560.

Friderici SPANHEIM *Introductio ad Geographiam sacram*, *Lugduni Batav.* 1679. 8. *Trajecti ad Rhen.* 1696. 8. Translata quoque est *Lugd. Batavor.* in ejus operum Tom. I. p. I. sub inscriptione: *Geographia sacra & Ecclesiastica*, cum additamentis, tabulisque Geographicis.

Eduardi VELIS *an historical geographus of the old testament*, tribus voluminibus, quorum primum, ac secundum *Londini* 1711. tertium autem eodem loco 1712. 8. in lucem prodiit. Exponitur in illis de locis, provinciis, urbibus, populis, quorum in libris divinis veteris Testamenti mentio fit, *Mosis*, nimirum *Josue*, *Judicum*, *Ruth*, *Regum*, *Paralipomenon*, ea commentandi ratione, ut geographica cum narratione rerum gestarum conjungantur, atque

que argumenta quædam singulari industria enarrentur. Opus hoc orbi erudito satisfecit, illoque Auctor ingenii sui existimationem auxit. Eamdem laudabilem operam consecravit geographiæ posterioris fœderis libro, cujus inscriptio est: *an historical geographus of the new testament*. Prius ille lucem vidit, quam memorata geographia veteris testamenti, ac litteris iterum descripta est Londini 1712. 8. Priore ejus parte servatoris nostri Jesu Christi; posteriore autem Apostoli Pauli itinera describuntur, atque illustrantur. Utrumque opus tabulæ geographiæ ornant. Vide de hoc opere Acta Lipsiensia eruditorum an. 1713. pag. 276. ubi alios de sacra Geographia tractatores indicant.

Hadriani RELANDI *Palæstina, ex monumentis veteribus illustrata*, Trajecti Batavorum 1714. 4. & Norimbergæ 1716. 4. Insigne opus hoc in tres libros divisum est, quorum primus de *Palæstina* nominibus, situ, terminis, partitione, aquis, montibus, ac campis agit: secundus intervalla præcipuorum locorum exhibet: tertio ordine litterarum urbes, ac vici recensentur cum uberiore explicatione veluti subsidia, Græcorum, Latinorum, Hebræorum, etiam Arabum scripta adhibita, ac multa, quæ antea dubia, vel falsa fuerunt, certa, saltem probabilia reddita sunt. Locum obtinuit opus hoc in *Ugolini Thesaur. antiquitatum sacrarum* T. VI. p. 1. Scripserunt VVALTHERUS *animadversiones ad Relandi Geographiam*, quæ extant in ejusdem *animadversionibus histor. & critic.* p. 217. & HARENBERGIUS *supplementum in Relandi recensio-nem urbium, & virorum Palæstina*, in *Miscellan. Lipsien. nov. volum.* IV. part. 3. p. 1165. *Volum.* V. part. 2. p. 248. part. 3. p. 408. tandem *vol.* VI. part. 2. p. 199. part. 3. p. 406. & part. 4. p. 393.

Traité géographique & historique, pour faciliter l'intelligence de l'Ecriture sainte, Hagæ Comit. 1730. 12. ubi raræ eruditorum virorum commentationes geographiæ, quæ ad codicem sacrum illustran-

dum spectant, conjunctim exhibentur, HUETII scilicet de navigationibus *Salomonis*, CALMETI de domiciliis veterum, præcipue Hæbraicorum; de regionibus quas *Chananei* a *Josue* expulsi, occuparunt, atque aliæ. Collegisse illas *Bruzen*. MARTINIFRUM auctorem *lexici geographici*, ex præfatione intelligitur.

Aug. CALMET dissert., five animadversiones in Tabulam Geographicam Terræ sanctæ. Extant ante Comm. in *Josue*, & inter dissertationes, Gallice etiam in *Dinuartii* diario Ecclesiastico T. XXIV. pag. 28.

His jungendus est *Joh. Matthias HASIUS*, qui Norimb. 1739. fol. edidit *Regni Davidici, & Salomonæi descriptionem geographicam & historicam*, sex mappis geographicis instructam.

HARENBERGIUS, cujus ad *Relandum* supplementa nuper indicavi, *mappam Geographicam Terra Sancta* delineavit ab hæredibus *Homannianis* 1744. editam, atque peculiari commentatione, *relationibus cosmographicis* 1748. p. 184. inserta, illustratam.

D. ROBERT *Geographie sacrée, & historique de l'ancien & du nouveau Testament, a la quelle on a joint une Chronologie & des principes & observations, pour l'intelligence de l'histoire sainte, avec plusieurs dissertations de Sanson & autres*, cujus tomus primus *Parisis* 1747. 4. in lucem exiit. Scriptus est liber hic eo consilio, ut juvenes, historiæ sacræ studiosi, isto utantur.

Observationes philosophica, & geographica, sive geographia sacra specimen primum, quo urbes ac regiones, quarum in sacris litteris fit mentio, breviter describuntur, iisdemque verus situs, justaque nominaredduntur, *Amstelodami* 1747. 8. Auctor in eo elaborat, ut alios, imprimis *Calmetum*, emendet, ac lacunas geographiæ sacræ suppleat. Differit de *Hierosolymis*, de patria *Elia*, de oppido *Chebron*, de regione *Ophira*, de patria *Abrahami*, de urbe *Eglaim* atque alijs locis.

III. Nec omittendi sunt doctissimi viri, qui ob-
lata occasione de argumento hoc exposuerunt, uti
Benedictus ARIAS MONTANUS libris *antiquita-
tum Judaicarum*, quorum primus inscribitur: *Pha-
leg*; sive de gentium sedibus primis; secundus: *Cha-
leb*; sive de terra promissa partitione; tertius: *Cha-
naan*; sive de duodecim gentibus; quartus *Nehemias*:
sive de antiqua Jerusalem situ (qui libri seorsim pro-
dierunt *Antuerpia* 1572. *Lugduni Batav.* 1593. &
conjunctim cum aliorum monumentis *Tom. vi. cri-
ticor. sacror.* p. 523.): *Andreas* MASIUS, & *Jaco-
bus* BONFRERIUS in *Commentariis suis ad librum*
Iosue; *Brian.* VVALTONUS in *adparatu ad Bi-
blia polyglotta.* *Bernard.* LAMY *commentatio in con-
cordiam evangelicam*, ubi *adparatum Chronologicum*
& *geographicum*, sive descriptionem *Judeæ* & totius
terræ *Israel* tempore Christi exhibet. Varia quoque
Geographiam Biblicam, & in primis *Aegypti* illu-
strantia adferuntur a *Christiano* MULLERO in
sacra observationum philologicar. *Lugd. Bat.* 1752. 8.

A R T I C U L U S III.

*Singularia veteris Geographia Sacra argumenta
illustrata.*

1. *JOH. HOPKINSONI Synopsis Paradisi, sive
Paradisi descriptio, cum Chronologica ejusdem
tabula*, *Lugduni Batav.* 1598. 4. Extat etiam in
CRENII Fasciculo 11. *opusculorum, quæ ad historiam
& philologiam sacram spectant* p. 1. & in *UGOLINI*
Thesauro *Tom. VII.* p. 608.

Thoma MALVENDA *Ord. Prædic. de Paradiso
voluptatis*, *Romæ* 1605. 4.

Augusti VARENI *trifolium historicum sacrum de
Paradiso*, *Ophir*, & *Simone* Mago, *Gostochii*
1655. 4.

Samuelis BOCHARTI *delineatio brevis Paradisi
terrestis, ex epistola ejus ad Ludovicum Capellum*,
scri-

scripta anno 1665. excerpta, exstatque in vita *Bocharti*. ejus *Geographia sacra* præmissa Lugd. Batavor. 1692. p. 29. & in *Ugolini Thesauro* T. VII. p. 628. *Petri Dan. HUETII*, *Traité de la situation du paradis terrestre*, Lipsiæ 1694. 12. ac cum *Auctoris demonstratione evangelica* eodem anno 4., præterea in *Criticor. sacrar. supplem.* Tom. II. p. 739. & in *Ugolini Thesauro* T. VII. p. 496. *Salomon VanTIL.* dissertatio geographico theologica de situ paradisi terrestres, adjecta est ejus *Malachia illustrato*, Lugduni Batav. 1701. 4. Conf. *Memoir. de Trevoux* 1705. Aug. p. 1351. *Adriani RELANDI* dissertatio de situ Paradisi terrestres, est in ejusdem dissertation. *Miscellaneæ*. P. I. pag. 1. & in *Ugolini Thesaur. antiquit. sacrar. Tom. VII.* p. 582. *Joh. MARCHII* historia Paradisi illustrata libris quatuor, quibus non tantum loci situs plenior descriptio exhibetur; sed etiam de hominis integritate, lapsu ac prima restitutione agitur, Amstelodami 1705. 4. lettre de M. MALLEMANS, ou est donnée l'evidente intelligence du 2. verset du vi. chap. de la Genèse, & on le véritable système du paradis terrestre est établi contre le sentiment de Calvin, de Scaliger, & autres modernes. Extat apud Trivultianos 1707. sept. artic. 123. pag. 1635. *Johann. KERKHREDERE* libellus de situ paradisi terrestres, cum conatu novo de Cephareprehenso, Lovanii 1729. 8. Præter hæc, sunt plura alia scripta, quibus doctissimi viri idem argumentum persequuti fuerunt, exstantque: *Stephani MORINI* (in nuper indicata *Bocharti* vita p. 9. & *Ugolini Thesauro* Tom. VII. pag. 633.)

Joh. VORSTII (cujus dissertatio extat in *Crenii Fascic. 4.* p. 306. & *Ugolini* Tom. 7. p. 696.) *Georgii Casp. KIRCHMAIERI* (apud eundem *Crenium* Fascic. 4.) *Chr. KORTHOLTI*, *David CHRISTIANI*, *Joh. Henrici MICHAELIS*, *Joh. OLEARII*, *Martin. Caspar. VVOLFBURGII*, *Joh. FABRICII*, *Joachim LUTKEMANNI* dissertatio-

tationes de Paradiso. Addo his *Guil. SALDENII* duas de *horto Edenis* Commentationes in ejus *artibus Theologicis* excusas p. 309. & 594. *Joh. HARDUINI* dissertationem in ejus ad *Plinium* Commentariis Lib. 6. *Tac-Hai. Van den HONERT* commentationem de *situ Edenis & horti quem Deus ipse plantavit* in ejus dissertationibus *historicis* p. 123. *Martini CORSCHII* dissertationes de *fluviiis paradisiacis*, Regiomont. 1706. 1707. & *D. RONDEI* Gallicam de terrestri Paradiso dissertationem T. XVIII. *Diarii Ecclesiastici Dinovartii* p. 3.

II. Sequuntur *Chr. VVAGNERI* de *UR. Chaldeorum* Lipsiæ 1681.

Pauli PEZRON, *Dissertation su les anciens, & veritables bornes de la Terre promise*. Extat in *Trévultianorum Ephemeridibus Litterariis* a. 1705. M. Junio artic. 97. pag. 1017.

Salomon DEYRINGII *fertilitas terra Chanaan*. Vide ejus *observationes Sacras* T. II.

De *Aegypto*. Insigne opus de vetere & recentiore *Aegypto* proposuerat *P. SICARD* *Memoir des Missions dans le Levant*. T. 5. pag. 204. seqq. Verum (quod sciam) in iisdem *Missionum monumentis* T. 7. nonnisi prodiit p. 91. ejusdem *Sicardi discours sur l'Aegypte*.

Pauli Ernesti JABILONSKI de terra *GOSEN*, Francof. ad Oder. 1725.

Petri HARDY Carnotensis *Lettre au P. Calmet sur la terre de Gessen*, 1757. 12.

Christ. Benedicti MICHAELIS de *IDUMÆA*, & ejus antiquissima historia; *Italia* 1733.

Hæ dissertationes ad *Genesim* & *Exodi* initium pertinent.

III. Ad *Josue* Librum spectant *Urban. God. SIBERI* Liber de *GAZA*, *Palæstinæ oppido*, ejusque *Episcopis* Lipsiæ 1715.

Joh. Christoph. VVICHMANSHAUSENI de *BETHEI* & *BETHAVEN*, *Vitembergæ* 1706. Ejusdem de *ARAMÆA Sacra*, ibidem 1711.

Por-

Porro in Libris *Regum* celeberrimæ sunt *Salomonis* navigationes, & Regio OPHIR. De his extant.

Job. BLOMII Dissert. de Navigatione Salomonis in OPHIR Hamburgi 1660. & 1667. 8.

Petri Dan. HUETII Dissert. de Navigationibus Salomonis Amstelodami 1698. 8. 1701. 12. 1716. 12.

Joh. Christ. VVICHMANSHAUSEN de Navigatione ophirtica, Vitembergæ 1709.

Joh. OLDERMANNI De regione Ophir, Helmstadi 1714.

Gasp. BAREIRII de Ophira regione liber a Calmeto in *Biblioth. Sacr.* indicatus.

Vide etiam *Observationum selectarum*, Halæ 1704. Tom. 8. Observat. 1.

Addi his possunt *Job. Ernesti MULLERI* de UTZ, terra Jobi Lipsiæ 1688.

Jac. Chr. ISELII de TYRO, & Prophetarum de ea vaticiniis, Basileæ 1716.

IV. *Hierosolymorum*, ut quæ princeps urbs passim in Libris sacris memoretur, descriptiones seorsum a nobis sunt indicandæ. Hujusmodi sunt.

Barthol. de SALIGNIACO *Itinerarium Hierosolymitanum* antea laudatum; Lugduni 1526.

Hermannii BORCULOO delineatio, ac descriptio civitatis Jerusalem ac sacrorum locorum universa Palæstinæ, Ultrajecti 1538.

Christ. ADRICHOMII, urbis Hierosolymæ, quemadmodum tempore Christi floruit, & Suburbanorum insigniorumque historiarum ejus brevis descriptio, Colon. Agripp. 1584. 1588. 1592. 8. quæ rara est editio, atque a *Vincenzio GOMEZIO* hispanice redita, Valent. 1503. ac 1620. 8. *Italice* autem cura *BALDELLI* Florent. 1593. 8.

BROCARDI descriptio *Terra sancta*, studio *Reineri Reinecci*, Magdeburgi 1587. 1593. 4.

Job. Bapt. VILLALPANDI descriptio urbis & Templi *Hierosolymitani*. Extat in amplis ejus in *Ezechielem* commentariis, Romæ 1596. 1605. tribus

45

bus tomis fol. editis. Excerpta ex ista dedit VVAL-
TONUS in *adparatu biblico*. Job. BLOMII *Dis-*
fertationibus de navigatione Salomonis in Ophir, ac
de purpura & cocco. Hamburgi 1660. & 1667. 8.
addita est vera Hierosolymæ veteris descriptio, ad
mentem Villalpandi composita.

Ludovici CAPELLI *Iconographia Hierosolymæ*.
Extat in ejus *historia Apostolica illustrata*, Genève
1634.

Paul. Christ. HOEPFNERI *Hierosolyma anti-*
qua, Halæ 1715. 12. 1732. 8. qui Libellus tamen
præcipue ad ritus Judeorum cognoscendos compa-
ratus est.

Christ. Gerardi OFFERHAUSII *descriptio vete-*
ris Hierosolymæ, Daventriæ 1718. 4. Historiam hu-
jus urbis, quæ & Jebus, & Salem dicta est, ele-
ganter exposuit Hermannus VVITSIUS in *dodeca-*
de Dissertationum exercitationibus tribus postremis,
quæ recusæ sunt Tomo 2. *Miscellaneorum ejus Sa-*
crorum.

Job. Bapt. d'ANUILLE, *Dissertation sur l'eten-*
due de l'ancienne Jerusalem, Parisiis 1747. 8.

C A P U T I I

Historia universa veteris Testamenti.

A R T I C U L U S I.

Historia universa veteris Testamenti
cum historia Biblica novi Testa-
menti sociata.

I. DUM audis heic acturum me de historia uni-
versa veteris Testamenti cum historia BI-
BLICA novi Testamenti sociata, intelligis me ab
hoc censu Libros excludere, qui etsi historiam veteris
Testamenti persequuntur, novi tamen Testamenti
historiam ita pertractant, ut illam a temporibus,
cuæ

quæ in Bibliis novi Testamenti indicantur; ad posteriora sæcula deducant. Hi enim Libri ad historiam Ecclesiasticam Novi Testamenti omnino spectant. Hujus igitur generis, quod unum heic attingimus, sunt.

II. *Bartolom. DIONIGI Compendio historico del Vecchio, e del nuovo Testamento cavato dalla Sacra Biblia, nel quale si descrivono tutte le cose notabili, che succedero nel popolo Ebreo, dalla creazione del Mondo sino all'ultima destruzione di Jerusalemme, con la vita di Gesù Cristo, Veneriis 1588. 4.*

Bonaventura ROUSEAU de Basoches sacra per compendium historia, a mundo condito usque ad Christum natum Parisiis 1634. 8.

Nicolai TALON Histoire sainte de l'ancien, & du nouveau Testament Parisiis 1655. fol. duobus voluminibus.

Histoire du vieux, & du nouveaux Testament, enrichie de plus de quatre cens figures en taille douce Antuerpiæ 1700. fol. duobus tomis.

MACE Abregé historique, Cronologique & morale de l'ancien & du nouveaux Testament, Parisiis 1704. duobus voluminibus.

Jacobi BASNAGI histoire du vieux, & du nouveau Testament, représentée en tailles douces faites & dessinées par Romein de Hooque, avec une explication; Amstelodami 1704. fol. duobus tomis, qui liber non solum Gallicè iterum atque iterum prodiiit Amstelodami 1705. 4. 1707. cum novis imaginibus, aere expressis, ac Genevæ 1712. 12. Tribus tomis; verum etiam Belgicè. Quæ Basnagius utrique volumini præmisit, ea historiam veteris ac novi Testamenti continent, cum adnotationibus, conjecturis, ac disceptationibus.

Edmundi MACLOTI histoire de l'ancien & du nouveau Testament, cujus prima pars de historia prioris fœderis Nanceii 1705. 8. secunda autem, quæ res gestas Ecclesiæ posterioris fœderis completitur, Parisiis 1712. 8. lucem adspexit,

Gnil.

Gnil. NICHOLSII Historia Sacra, ab orbe condito usque ad excidium *Hierosolymorum*, Libris septem, Londini 1711. 12.

De LANGES *histoire du vieux, & du nouveau Testament par demandes & par réponses, avec des reflexions morales*. Leodii 1718. 8. tribus voluminibus.

Augustini CALMET *histoire de l'ancien & du nouveau Testament, & des Juifs, pour servir d'introduction a l'histoire Ecclesiastique de l'Abbè Fleury*, Parisiis 1718. 4. duobus tomis: 1725. 8. septem voluminibus, ac 1729. 4.

Isaaci Josephi BERRUYER *histoire du peuple de Dieu; depuis son origine jusqu' a la naissance du Messie, tirée des seuls livres saints, ou le texte sacre des Livres de l'ancien Testament réduit en un corps d'histoire*, Parisiis 1728. 4. septem tomis; postquam primam editionem secunda prodiit Parisiis 1734. 4. cum supplemento, etiam separatim in lucem emissio, sub titulo: *supplement a la premiere edition de l'histoire du peuple de Dieu, tirée de la nouvelle edition de 1734. contenant la suite des propheties de l'ancien Testament, l'histoire de Job, les cartes necessaires pour l'intelligence de l'histoire sainte des Sommaires Chronologiques, & une table generale des matieres*, Parisiis 1734. 4. Opus hoc, postea Auctor, continuavit atque in lucem protulit cum *histoire du peuple de Dieu depuis la naissance du Messie jusqu' a la fin de la Sinagoge*; tum: *histoire du peuple de Dieu, troisieme partie, ou paraphrase litterale des epistres des Apotres*, ceter. 1758. Opus sæpius Gallice editum cum in 4. tum in 12. redditum quoque *Italice, & Hispanice*; jure tamen ac merito non solum a pluribus Gallicanis Episcopis, a Sorbonica Facultate, atque a Romanis Pontificibus proscriptum, sed ab ipso cœtu, cui *Berrugerus* adscriptus erat, graviter improbatum. Confer *Zacharia Annales Litterarios Italia* Tom. 12. pag. 406. seqq. & *Trivultianos* in *Litterariis* anni 1761. *Ephemeridibus* Octobr. vol. 11. artic. 169. pag. 3012.

III. Refeiri & huc possunt D. R. G. *atregè de la sainte Bible en forme de questions & de réponses familières*, Rothomagi 1707., *ac histoire choisie de l'ancien & du nouveau Testament, avec de courtes réflexions a la fin de chaque article*, Parisiis 1772. 12.

Histoire de l'Ancien, & du Nouveau Testament en vers Polonis par le Roi STANISLAS 1761. fol.

ARTICULUS II.

Historia universa solius veteris Testamenti.

I. **I**Nter veteres principem locum tuetur *Flavius JOSEPHUS*, gente & Religione *Judaus*, qui reliquit libros septem *de bello Judaico* ac præter hos, libros viginti *ἀρχαιολογίας*, idest, *antiquitatum*; vel ut alii loquuntur, *originum Judaicarum*. In his gentis *Judaica* historiam ab orbe condito usque ad duodecesimum *Neronis* annum persequitur, quumque ea, quæ in Scriptura sacra de rebus *Judeorum* habentur, non solum continuat, sed etiam brevius dicta amplificat, atque illis lucem adfert, non sine utilitate in studia historiæ Ecclesiasticæ veteris Testamenti consulitur. De fide tamen ejus, atque integritate, sententiæ Doctorum virorum diversæ sunt. Nonnulli reprehendunt in eo nunc summam mentiendi libidinem; nunc negligentiam, fraudem atque adulationem; nunc studium, dignitatem, atque auctoritatem miraculorum *Mosis* & aliorum minuendi. Alii fatentur quidem eum vitiorum haud expertem esse, atque interdum discedere a veritate; recte tamen statuunt; hoc non impedire, quo minus præstantissimis historicis recte adnumeretur. Ex quibusdam enim erroribus haud fieri poterit argumentatio, reliqua, quæ commemoravit, nulla fide digna esse. Multæ sunt *Josephi* editiones. Inter recentiores, easque *Græcas* ac *Latinas*.

tinas ; locum habent *Eduardi* BERNARDI,
 Oxonii 1700. fol. quæ tamen non omnia *Josephi*
 scripta complectitur, quoniam auctor morte impe-
 ditus, cœptum opus haud perficere potuit : *Joh.*
 HUDSONI ; qui ut titulus habet, *opera Josephi*
omnia ad codices fere omnes cum impressos, tum ma-
nuscriptos diligenter recensuit, nova versione donavit,
& notis illustravit, Oxonii 1720. fol. duobus to-
 mis : *Sigeberti* HAVERCAMPI quæ editio inter
 omnes præstantia sua ac splendore eminet atque
 utilissima est. Adcefferunt non solum notæ BER-
 NARDI GRONOVII, COMBEFISII, SIBRAN-
 DÆ, ALDRICHII, ut & antea nondum editæ
 in universa *Josephi* opera COCCEI, SPANHE-
 MII, RELANDI ac selectæ aliorum, sed etiam in
 fine : DAUBUZII Libri *pro Testimonio Josephi de*
Jesu Christo, & ejusdem argumenti epistolæ XXX.
 virorum Doctorum philologicæ & historicæ, BRIN-
 CHII *examen Chronologia & historia Josephica* :
 OTTII *Animadversiones ad Josephum, & specimen*
lexici flaviani : NOLDII *historia Idumæa*, Amstelo-
 dami 1726. fol. duobus tomis. Editionem Lipsien-
 sem anni 1691. fol. commendant maxime *prolego-*
mena, quibus Thom. ITTIGIUS istam ornavit.
 Conversa sunt *Josephi* scripta in varias linguas,
Anglicam, Belgicam, Gallicam, Germanicam, His-
panicam, Italicam. De editionibus ac versionibus Jo-
 sephi videantur *Fabricius Biblioth. Græc. volum. 111.*
p. 242. ac Ittigius prolegomen. quæ memoratæ edi-
tioni Lipsiensi Josephi prætermisit : adde *Buddei hi-*
storiæ ecclesiasticæ vet. Testam. Tom. 1. p. 10.
Fabricii historiæ Bibliothec. part. 11. p. 386. Huc
 spectant *Jacobi* GRONOVII *decreta Romana &*
Asiatica pro Judæis ad cultum divinum, per Asiæ
Minoris urbes secure obeundum, ab Josepho libro xiv.
archæologia collecta : sed male interversa, & expun-
 cta, nunc in publicam lucem restituta, Lugduni
 Batavorum 1712. 8.

II. Jam vero de recentioribus agendum.

Jacobi CAPELLI *historia sacra, & exotica, ab Adamo usque ad Augustum, demonstrationibus Mathematicis fulta & documentis ethicis Locupletata*; Sedani 1613. 4.

Ludovici CAPELLI *compendium historiae Judaicae, ex Josepho contractum, quod cum ejusdem historia Apostolica illustrata*, Genevæ 1634. 4. prodiit.

Antonii BOZERENI *Florus Christianus*, ab orbe condito usque ad Christi tempora, Parisiis 1668. 1674. 4.

Arnauld d' ENDILLY *histoire de l'ancien Testament, tirée de l'Ecriture sainte*, Parisiis 1670. fol. liber, qui non magnam habet existimationem.

RAGUENETI *histoire de l'ancien Testament, divisée en six livres* Parisiis 1690. 12.

Joh. Andr. SCHMIDH *compendium historiae Ecclesiasticae veteris Testamenti*; Helmstadii 1708. 8.

Historia veteris Testamenti ex elementis VALLEMONTHI, cum Jacob. Benign. BOSSUETI dissertatione de successione Religionis, e lingua Gallica in Latinam conversa a Petro MONTMEDY, Ratisbonæ 1710. 8.

Francisci BUDDEI *historia Ecclesiastica veteris Testamenti, ab orbe condito usque ad Christum natum, variis observationibus illustrata*. Prior tomus primum prodiit Halæ 1705. 4. posterior ibidem 1718. ille iterum 1718. hic autem 1721. quas editiones sequuta est tertia 1726. 1729. Universam historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti auctor in duas periodos majores, quarum altera a mundi & Ecclesiæ origine ad Moysen, altera a Moysen ad Christum usque progreditur, divisit.

Joachimi LANGII *Historia Ecclesiastica veteris Testamenti, a mundo condito per septem periodos usque ad Christum natum deducta, cum isagoge exegetica in Libros sacros precipue historicos. Accedunt synchronismi historia exotica civilis & literaria, speciatim philosophica*, Halæ 1718. 4. ubi varia argumenta, quæ in primis ad illustrandos libros veteris Testamen-

menti pertinent, diligenter ac copiose explanata sunt.

Ignatii Hyacinthi Amat de GRAVESON historia Ecclesiastica veteris Testamenti, Roma 1723. 1727. 8. tribus tomis Augustæ Vindelic. 1727. fol. Ven. 1732. 4.

Bartholomæi GAH Epitome Historico-Chronologica gestorum omnium Patriarcharum, Ducum, Judicum, Regum & Pontificum, populi Hebraici ab Adam, ad Agrippam usque juniorem propriis uniuscujusque iconibus aucta ac illustrata. Cui ad operis perfectionem adcedunt eadem methodo Epitome gestorum, ac effigies eorum Regum, Babyloniorum, Persarum, Græcorum, ac Ptolomeorum quibus populus Hebraicus subiectus paruit. Opus universum in ære incisum. Romæ

Bernardi MAHY Historie du peuple Hebreu, tirée de l'Ecriture Sainte, depuis la creation du monde jusqu' a la ruine entiere de la sinagogue sous Tite & Vespasien, Leodii 1752. 8. tribus tomis.

Raymundi Maria CORSI Ord. Prædic. della storia Ecclesiastica dell' antico Testamento Tomo I. contenente la prima e seconda età del Mondo; Roma 1756. 4. & Florentiæ 1759. Tomo II. contenente la terza età del Mondo, Florentiæ 1757. 4. cc.

C A P U T III.

Historia veteris Testamenti partes.

S*Amuelis SHUCKFORD The sacred, and profane history of the world connected, from the creation of the world to the dissolution of the assyrian empire. Prima illius pars sermone Anglico Londini 1728. 8. prociit, hancque secunda & 1738. tertia sequuta est. Versum fuit hoc opus 1. Germanice a Theodor. ARNOLDO, quæ versio cum præfatione Christoph. VVOLLII Berolini vulgata fuit 1734. 4. 2. Gallice primum a J. P. BERNARD, ejusque interpretatio inscripta: histoire du Monde sacrée & profane depuis la creation du Monde jusqu' a la destruction de l'Empire des Assyriens, ceter. pour servir d'intro-*

duction a l'histoire des Juifs du docteur Prideaux exiit Lugd. Batav. 1738. duob. volum. in 8. deinde a Franc. Vincentio TOUSSAINT Quesnelliana factionis homine, atque hujus versio Parisiis 1752. exiit trib. volum. 8. eodem fere quo prior titulo.

Huic ex ipsius auctoris mente subjungenda PRI-
DÆI historia. *Anglice* scripta hæc est. Prima vero pars prodiit Londini 1716. secunda ibidem 1718. 8. Præter alias editiones Londini jam 1717. tertia fol. ac 1725. nona 8. quatuor voluminibus sequuta est. Lucem quoque Gallice adspexit inscripta; *histoire des Juifs, & des peuples voisins, depuis la decadence des Royaumes d'Israel & de Juda jusqu'à la mort de Jesus Christ*, Amstelodami 1722. 12. quinque voluminibus, ac Parisiis 1726. 12. septem voluminibus. Huic editioni, quæ tamen Amstelodami in titulo vulgata dicitur, Renat. Josephus TOURNEMINE præmisit: *eclaircissements sur quelques endroits de l'histoire des Juifs de M. Prideaux*. Batavos enim vero hæc editio maxime pupugit. Hinc in illam *lettre d'un Anonyme sur l'édition de l'histoire des Juifs par M. Prideaux faite a Paris*, quæ in diarium prænotatum: *Bibliothèque Française* Tom. vii. pag. 145. illata fuit.

Joh. Thoma FREIGH *Mosaicus*, continens *historiam ecclesiasticam* 2494. annorum, ab orbe condito usque ad *Mosis mortem*, Basileæ 1583. 8.

Jacobi BOULDUCII *de Ecclesia ante legem libri tres* in quibus indicatur, *quis a mundi principio usque ad Moysen fuerit ordo Ecclesia, qua festa, qua templa, qua sacrificia, qui ministri, quive ritus & ceremonia*, Lugduni 1626. Parisiis 1630. 8. quo libro multa continentur, aperte commentitia ac futilia.

Balthas. BEBELII *Ecclesia Antediluviana, vera & falsa, ex antiquitatibus Mosaicis eruta* Argentorati 1665. 1706. 4. ejusdem *historia Ecclesia Noachica, ex vetustissimis sacrarum litterarum antiquitatibus eruta & suffragio Ecclesia Christiana illustrata*, Argentorati 1666. & 1706. 4. qui uterque liber plenus est hæreticæ pravitatis.

I. R. C. *historia veteris Testamenti Antediluviana ex recentioribus Gallorum, Anglorum, Italorum, Germanorum, Belgarum, ceter. scriptis collecta & per compendium tradita atque selectis observationibus illustrata*, Lipsiæ 1722. 4.

Guiliel. TURCHII *specimen historia sacra a mundo condito ad exitum Israelitarum, una cum primordiis gentium Assyriorum & Babyloniorum*, Halæ 1712. 8.

Joachimi PERIONII *Liber de Sanctorum virorum qui Patriarche ab Ecclesia adpellantur, rebus gestis ac vitiis*, Lutet. 1555. 4.

Christiani MATTHIÆ *historia Patriarcharum, in qua illorum ortus; progressus atque egressus methodo nova & artificiosa describuntur*. Lubecæ 1642. 4.

Joh. Henrici HEIDEGGERI *exercitationes selectæ de historia sacra Patriarcharum, duobus tomis, quorum prior Amstelodami 1667. posterior autem ibidem 1671. Lucem adspexit hancque primam editionem sequuta est secunda, Amstelodami 1688. 1689. 4. ac tertia Tiguri 1729. 4.*

Jacob. Philipp. CÆPOLLINI *Sacrum Chronicum; sive arbor genealogia Patriarcharum veteris Testamenti Regum, atque Principum & ex iis progenitorum Jesu Christi, Domini Nostri notitia*. Roma 1739. fol.

De Judicibus agunt

Gustavus Georg. ZELTNERUS; *adolescencia Reipublicæ Israelitarum; seu de Judicum temporibus, hisque proximis in 1. Reg. vi. & Actor. xii. 20. exercitatio*, Altorfii 1696. 8.

Dan. Guill. MOLLERUS, *dissertatio de duodecim Judicibus Israelitarum*, Altorfii 1709.

Christoph. Henricus RITMEIERUS, *commentatio de vario Reipublicæ Hebræorum statu sub Judicibus*, Helmstadii 1712. 4.

De Regibus prodiit 1757. 12. *Histoire des Rois d'Israel & de Juda* par M. JOINVILLE. Cui jungi possunt

Rein. REINECCI *familia Regum Jud.* Lipsi. 1572.

Joh. Matth. HASII *Regni Davidici, & Salomon-*

naï descriptio geographica & historica, Norimbergæ 1739. fol.

De CHOISY histoire de la vie de David, Amstelodami 1692. 1715. 12.

Joh. de PINEDA Libri viii. de rebus Salomonis, Lugduni 1609. Moguntiaë 1613. Antuerpiæ 1620. fol.

De CHOISY vie de Salomon, Parisiis 1687. 8.

Paulli MEZGERI sacra historia de gentis Hebraica ortu progressu fatisque sub Patriarchis, Judicibus & Regibus, inde ab Abrahamo usque ad captivitatem Babylonica, Augustæ Vindelic. 1700. fol.

Paulli EBERI historia Judaica, a reditu Babylonico usque ad ultimum excidium Hierosolymorum, Vitembergæ 1548. 1562. 8. Gallice l'état de la Religion & Republique du peuple Judaique 1581. 8.

Quæ sub HEGESIPPI nomine in lucem prodiit, *historia Judaorum*, a tempore Machabæorum usque ad eversa Hierosolyma, non composita ab *Hegeſippo*, scriptore sæculi post natum Christum secundi, nec ab alio infimæ vetustatis aut ab auctore, qui tempore *Theodosii* vixerit, sed uti eruditissimi viri non sine magna probabilitate suspicantur, ex *Josepho* in linguam latinam ab *Ambrosio* ita translata fuit, ut quædam adderentur.

C A P U T IV.

Dissertationum in veteris Testamenti historiam collectiones.

I. PRIMAM ejusmodi collectionem doctissimo *Nicolao ABRAMO* debemus, cujus *Pharus vet. Testament. sive Sacrarum questionum Libri xv. Lutetia Parisiorum 1648. prodierunt fol.* Dolendum enim vero, Typographos nostros de recudendo præstantissimo opere numquam cogitasse. Quæ in eo continentur, hæc sunt.

Hexaemeron, sive de opere sex dierum

Theophrastus, sive de fluviis, & loco Paradisi

Et.

Eulogius, sive de Benedictionibus Noe
Merops, sive de divisione linguarum
Basilius, sive de prima Regnorum institutione.
Nearchus, sive de Regno Assyriorum.
Abraham, sive de Abraham Patriarcha.
Aegyptius, sive de Pharaone
Genebrardus, sive de Mansionibus filiorum Israhel
Memburgus, sive de Mansionibus
De transmigratione Babylonis
Darius Medus
De Juditha.

De adventu Messia & de LXX. Hebdomadibus Danielis.

De principio & fine LXX. Hebdomadum.

II. *Abramo Natalem ALEXANDRUM* subjungimus ob dissertationes, quibus historiam veteris Testamenti illustravit. Atque in primam quidem Mundi ætatem has ille scripsit dissertationes.

I. *De opificio sex dierum*

II. *De Paradiso terrestri*

III. *De Adamo & Eva*

IV. *De Polygamia Lamechi*

V. *De Rapto & Prophetia Henochi*

VI. *De Cibo Antediluviano*

VII. *De Filiis Dei cum filiabus hominum commixtis, & de Gigantibus Antediluvianis ex illa copula genitis.*

VIII. *De annis Patriarcharum Antediluvianorum.*

IX. *De Patriarcharum longevitate*

X. *De Arca Noe & diluvio*

In II. vero Mundi ætatem

I. *De Ordine Filiorum Noe*

II. *De Noachidarum praeceptis*

III. *De Noachi ebrietate, & Prophetica Filiorum benedictione.*

IV. *De Cainam Arphaxadi filio in vulgata editione memorato an verus sit, vel fictitijs.*

V. *De Babelica confusione linguarum.*

VI. *De anno Natali Abrahami, & profectionis ejus in terra Chanaan*

In III. Mundi ætatem

I. *Unde numerandi sint anni 430. Peregrinationis Hebræorum.*

II. *De Raptu Sara*

III. *De Melchisedecho*

IV. *De terra promissa finibus a Deo descriptis*

V. *De Abrahami cum Agara ancilla copulatione.*

VI. *De divina Circumcisionis Institutione & antiquitate.*

VII. *De facto Lot filias Sodomitarum libidini exponentis, ut cælestes hospites tueretur: nec non de illius ebrietate, & incestu*

VIII. *De Abrahami sacrificio*

IX. *De facto Jacob benedictionem paternam sarripientis, seque primogenitum asserentis*

X. *De filiorum Jacob facinore, quo Sichimitas ob stuprum Dinæ sorori illatum peremerunt.*

XI. *De Judæ & Thamaris historia*

XII. *De oraculo, quod Judæ filio Jacob moriens edidit*

XIII. *De historia & libro Job*

XIV. *De cade Ægyptii Hebræum vexantis a Mose perpetrata.*

XV. *De apparitione Dei Mosi in Rubofasta; ejusque in ducem, ac liberatorem Israelitici populi electione*

XVI. *De Institutione, celebratione, & ritu Judaici Paschatis.*

In IV. Mundi ætatem

I. *De exitu Israelitarum ex Ægypto; ubi & de spoliis Ægyptiorum absque furti crimine ablati, deque admirabili transitu Maris Rubri fufe disseritur.*

II. *De praeceptis Moralibus legis Mosaicæ, & de pœnis in pravarios constitutis.*

III. *De Ceremonialibus legis Mosaicæ praeceptis ubi de Sacrificiorum ratione, materia & fine: de Tabernaculi origine, & structura: de vestibus Sa-*

cer-

terdotalibus, ac de Urim & Thummin : de consecratione Sacerdotum: de Paschalis agni manducatione: de expiatione generali, & Hirco emissario: de Fimbriis, & phylacteriis : de solutione decimarum, aliisque rebus fusius tractatur.

IV. *De praeceptis Judicialibus, seu Forensibus tum Principes, tum populares, tam cives, quam externos spectantibus.*

V. *De vitulo aureo ab Aarone conflato*

VI. *De Aëneo serpente a Mose erecto.*

VII. *De Miraculo in Asina Balaami facto, & de ejusdem Balaami vaticinio*

VIII. *De Morte Mosis*

IX. *De Libris Mosis*

X. *De Mosaicorum librorum, totiusque Scriptura Veteris Testamenti divinitate*

XI. *De Mosis, & ceterorum Prophetarum antiquitate*

XII. *De jurata Gabaonitis ab Josue & Israelitarum Principibus securitate*

XIII. *De admirabili statione solis*

XIV. *De Annis Sabbaticis & Jobelais*

XV. *De tempore Principatus Josue*

XVI. *De Libro Josue*

XVII. *De annis interregnorum, oppressionis, servitutis, & quietis.*

XVIII. *De Debbora; utrum in Judicum numero collocanda sit.*

XIX. *De voto Jephte.*

XX. *De Samsonis pœnitentia, & morte.*

XXI. *De Libro Judicum*

XXII. *De Libro Ruth.*

XXIII. *De Apparitione Samuelis Sauli facta.*

XXIV. *De Psalmis Davidicis*

XXV. *De Libris Samuelis, primo scilicet, & secundo Regum*

XXVI. *De initiis Regni Salomonis*

In V. Mundi ætatem

I. *De Templo Salomonis: Utrum ex Egyptiaca*
stru-

superstitione ortum duxerit, an vero ad Dei optimi consilium, afflatum, & auctoritatem, Davidisq; & Salomonis pietatem referendum sit

II. *De Regina Saba: Utrum ex Æthiopia, an vero ex Arabia ad audiendam Salomonis sapientiam Hierosolymam profecta sit.*

III. *De aterna sorte Salomonis.*

IV. *De Libris Salomonis Proverbiorum scilicet, Ecclesiastici, Ecclesiastis, Parabolarum, & Cantici Canticorum. Hos Libros scripsisse Salomonem Divino Spiritu adflatum, & Canonicæ esse auctoritatis multis argumentis probatur, & maxime, de Cantico Canticorum, quod non ad exprimendos amores Filix Pharaonis cum Salomone sed ad exprimendas sacras nuptias Christi cum Ecclesia divino adflante Spiritu, conscriptum pluribus ostenditur.*

V. *De Jeroboami, & decem Tribuum defectione a cultu Dei. Ubi plura de vitulo aureo a Jeroboamo confecto, quod non ad similitudinem Cherubim Tabernaculi, vel Templi, neque in Josephi Patriarchæ memoriam, sed ad imitationem Ægyptiacæ superstitionis erectum fuisse, in illoque Jeroboamum, & Israelitas non verum Deum, sed stupidorum animalium figuras adorasse pluribus argumentis probatur.*

VI. *De Elia Propheta: quomodo Christi Domini typus fuerit: & an ejusdem ad judicandos vivos & mortuos Pracursor fuerit.*

VII. *De Naamane Syro: Utrum Rege Syriæ in Templo Remmon adorante, ipse Idoli cultum simulare voluerit; idque Elisæus ipsi concesserit.*

VIII. *De retrocessione solis: in qua non umbram tantummodo horologii Achaz, sed solem ipsum, coelestesque orbes una cum sole retrocessisse, horasque plurimas nocti detractas, diei additas fuisse demonstratur.*

IX. *De consensu Librorum Regum, & Paralipomenon cum S. Matthæo, & Luca in genealogiis Regum Juda & Israel.*

X. *De sacris Prophetis*, Osee, Joële, Amos, Abdia Jona, Michæa, Isaia, Nahum, Habacuc, Sophonia, Jeremia, & Baruc, qui temporibus Regum Juda, & Israel claruerunt, & Prophetias suas scriptis tradiderunt ante captivitatem Babylonicam.

XI. *De Libro Tobiaë, ejusque historia.*

In VI. Mundi ætatem

I. *De Prophetis, qui tempore Babylonica Captivitatis vaticinati sunt, ubi plura de Daniele, & Sussinnæ historia.*

II. *De septuaginta Danielis hebdomadibus: Unde ipsarum initium repetendum sit, & unde statuendus ipsarum finis. Ex hoc Danielis oraculo invictè demonstratur contra Judæos Messiaë adventus.*

III. *De Babylonica Captivitatis epocha*

IV. *De Esdra: an sacros Codices in Babylonica captivitate dissipatos, & corruptos ex integro reparaverit, aut ex memoria conscripserit, vel dictaverit, fueritque Auctor Hebraica Punctationis, & Masora, necnon Hebraica Cabbala?*

V. *De Persarum Rege sub quo Templi secundifabrica absoluta est, an Darius Notus, vel Histaspis fuerit?*

VI. *De Prophetis, qui soluta captivitate vaticinati sunt; ubi ea omnia, quæ de Christo sunt vaticinia proferuntur, & ex his veritas nostræ Religionis comprobatur.*

VII. *De ceteris Libris sacris sexta Mundi ætate editis, ubi & de Juditha, ejusque historia de Hesther, & veritate illius historia, de Libris Sapientia, Ecclesiastici, & Machabeorum iuse disputatur.*

VIII. *De versione septuaginta Interpretum*

IX. *De genere Herodis: an respectu Judæorum alienigena fuerit?*

X. *De celebri Flavii Josephi testimonio Christum Jesum spectante*

III. Novam post Natalem a Thoma CRENIO collectionem habuimus ex variorum opusculis conflata. Ei titulus: *Opuscula, quæ ad historiam ac phi-*

philologium spectant. Edi autem cœpere *Roterodami* anno 1693. ac decem fasciculis constant, quorum ultimus anno 1700. prænotatur. Continentur in hac sylloge celebrium apud Protestantes virorum commentationes. Sic in Fasciculo primo sunt scripta: *Adami TRIBBECHOVII de veritate creationis mundi, a Mose descripta: Martini GEIERI de Messia morte, sepultura, ac resurrectione, ex Isaiaë IIII. 8. 9. 10. Ægidii STRAUCHII de computo sacro septuaginta Hebdomadum Danielis: Henrici OPITHI de Davidis, & Salomonis satellitio, crethi & plethi, ex Libris Samuelis & Regum. Fasciculus secundus præter alia: Joh. HOPKINSONI descriptionem Paradisi complectitur, tertius autem Edmundi MERILII notas philologicas in Passionem Christi: Joh. Jacobi VVISSENBACHII notas nomicos-philologicas in Passionem Jesu Christi: Joh. VORSTII exercitationes, in quibus de septuaginta annis captivitatis Hebraorum & vastitatis Hierosolymitana: de tempore, quo templum Hierosolymitanum instauratum fuit: de voce Sesach apud Jeremiam xxv. 26. 11. 41. de septuaginta Hebdomadibus Danielis exponitur. In fasciculo quarto locum obtinuit: Joh. VORSTII syntagma dissertationum sacrarum, præcipue de sceptro ac magistratu, non recessuris a Juda, antequam venisset Messias ac de paradiso: in quinto extant: Joh. Christophori VVAGENSEILII dissertatio de loco classico Gen. xlix. 10. Thoma BARTHOLINI paralytici novi Testamenti, medico & philologico commentario illustratio: ejusdem libellus de morbis biblicis. Reliqui mihi ad manus non sunt.*

IV. Paulo post idem CRENIUS novam adgressus est Collectionem, cui titulus: *Exercitationum philologico-historicarum fascies quinque*. Primus exiit Lugd. Batav. 1697. secundus 1698. tertius 1699. quartus, & quintus 1700. 8. In his fascibus, habemus inter alia Jacobi MARTINI disputationem *de primo creationis triduo: ejusdem pen-*

tadem questionum biblicarum ex Genesi, de luce primigenia: Christiani CHEMNITII disputationes de arbore scientia boni & mali, ac de arbore vite: Christophori HELVICI vindicationem locorum potissimorum veteris Testamenti, & Joh. MEISNERI Orthodoxiam de protoplastis ad imaginem Dei creatis.

V. Egregiam porro hujus sæculi initio operam in Sacram historiam contulit *Guilielmus BONJOUR Augustiniana Familiae vir doctus editis dissertationibus nunc raris.*

1. *In historiam sacram prima mundi ætatis.*
2. *De anno diluvii universalis.*
3. *De nomine Patriarchæ Josephi a Pharaone imposito.*
4. *De LXX. hebdomadis Danielis,*
Collectionis titulus hic est: *Selecta in sacram scripturam dissertationes, Montefalisco 1705. 4.*

VI. Ordine temporum sequuntur *Jacobi SAURINI hominis Calviniani: discours historiques critiques, Theologiques, & moraux sur les evenemens les plus memorables du vieux & du nouveau Testament, quoniam illis multa argumenta explanantur, quæ ad historiam sacram pertinent. Opus hoc Saurinus scribere cœpit, ROQUESIUS & de BEAUSOBRE continuarunt. Saurinus dedit quinque tomos, suosque Commentarios usque ad mortem Saurinis perduxit. Editionum altera lucem adspexit Amstelodami ab anno 1720. fol. magnificis picturis, æri incisis, ornata: altera formam majoris ordinis octavam præ se habet: quasdam tantum figuras complectitur adeoque splendore suo inferior est editione priorè. Prodiit illius tomus primus Amstelodami 1720. secundus eodem loco atque anno; tertius ibidem 1730. quartus Hagæ Comit. 1730. quintus eodem loco 1736. Roquesius tomum sextum ac septimum Hagæ Comit. 1736. 1739. ac quæ ad libros posterioris fœderis spectant ea etiam adcefferunt, studio de Beausobre patris & filii.*

VH. Anno 1720. CALMETUS tribus tomis in 4. suas *Parisiis Gallicas* in Sacram scripturam dissertationes emisit, quæ postea a. 1725. cum ejusdem prolegomenis a cl. P. Dominico MANSI *Latine* redditæ *Luca* prodierunt tomis duobus in fol. Quæ historici sunt argumenti, & ad vetus spectant Testamentum, eæ sunt.

1. *Dissertatio in Regionem Ophir.*
2. *De origine & antiquitate Circumcisionis.*
3. *De vetustate moneta signata.*
4. *Disquisitiones in Chronologiam, annos, menses, dies, horas Aegyptiorum, Græcorum, Romanorum & Hebræorum.*
5. *De lingua primitiva, & linguarum ad Turrim Babelicam confusione.*
6. *De Gigantibus.*
7. *De Turri Babelica.*
8. *De Patriarcha Henoch.*
9. *De Libro Henoch.*
10. *De veris fictisque prodigiis ac Damonum & Angelorum in Corpora potestate.*
11. *De transfretatione Erythrai per Hebræos.*
12. *De politia, sive ratione juris dicundi apud Hebræos, & potissimum de Sanhedrio.*
13. *De mandato Josue, quo solem & Lunam remoratus est.*
14. *De pluvia lapidum in Chananeos, ad Josue.*
15. *De regione, in quam Chananaei pulsæ a Josue sese receperunt.*
16. *In Tabulam Geographicam Terra promissionis animadversiones.*
17. *De voto Jephthe.*
18. *De Samuele per visum Sauli objecto.*
19. *De Thesauris a Davide Salomoni relictis.*
20. *Quid Naaman concedi sibi postulat ab Eliæ, ut coram Idolo Remmon sese prosternere liceat?*

21. De retrogradatione solis in horologio Achaz.
 22. De regionibus, in quas decem Tribus Israel traducta sunt; & quem potissimum locum nostra atate teneant.
 23. An Esdras scripserit, sive restauraverit Libros sacros.
 24. An Esdras veteribus Characteribus Hebraicis Chaldaeos substituerit.
 25. De versione septuaginta Interpretum.
 26. In vulgatam.
 27. De ordine & successione summorum Sacerdotum apud Judæos.
 28. De cognatione Judæorum, & Lacedæmonum.
 29. An arca fœderis Templo restituta sit post captivitatem Babylonicam.
 30. An veteres leges & Philosophi e Scriptura leges suas & moralem scientiam hauserint.
 31. De origine idololatria.
 32. Conspectus historia profana Orientalis a Salomone ad Captivitatem Babylonicam, ad illustrandam historiam Hebraicam in Prophetis expressam.
 33. De dissipato exercitu Sennacherib.
 34. De Recabitis.
 35. An decem Tribus e captivitate reduces Regionem Israeliticam repetierint?
 36. De septuaginta septimanis Danielis.
 37. De statu Religionis in ditionibus Juda & Israel post factam utrimque secessionem.
 38. De Idololatria Israelitarum in deserto, ac potissimum de Deo Rephan seu Rempha, ad Amos v. 26.
 39. De pisce Jonam vorante.
 40. Historia Gentium Judæis finitimarum, illustrandis variciniis ad eas spectantibus.
- VIII. Eodem fere anno, quo Calmetus suas Parisiis dissertationes dedit, P. Carolus ANDRIAN Gracii viginti dissertationes dedit in 8. quæ postea Vindobona in 4. iterum excusæ fuerunt. Duobus post

post annis anno scilicet 1722. *Augusta Taurinorum* a Cl. *Josepho PASINIO* dissertationes in *Pentateuchum* habuimus, nempe.

1. *De Paradiso terrestri.*
2. *De serpentis, seu potius demonis insidiis.*
3. *De multa Evæ & Adam.*
4. *De prima mundi atate.*
5. *De secunda mundi atate.*
6. *De Benedictione, quam Jacob filio Judæ est impertitus.*
7. *De decem plagis, quibus Deus Ægyptios percussit.*
8. *De phase, seu immolatione Agni Paschalis.*
9. *De admirabili transitu Hebræorum.*
10. *De arte, qua Moses canticum suum in gratiarum actionem pro mirabili maris rubri traiectione composuit.*

IX. Nunc quas a ducbuse *Minorum Conventualium* Familia eruditis viris adcepimus, dissertationes commemorabo.

De nuditate Protoplastorum, de serpente tentatore dissertationes dua habita in Gymnasio Patavino mense Novembri 1754. a Fr. Bonaventura LUCHI Brixienſi Ord. Min. Convent. Sacr. Script. P. P. Patavii 1755. typis Seminarii 8.

De Traiectione maris Idumæi, de sacrificiorum origine, & ritu dissertationes dua, ibid. 1757. 4.

Fr. Dominici Antonii BALDASSARI dissertationes ad ampliorem usum Italia a Paulo ROLLÉ translatae, Venetiis 1757. ex typographia Radiciiana 4. Quatuor hæ sunt: 1. adversus Præadamiticum systema. 2. de arbore vite ejusque virtute; 3. de cibo hominum Antediluvianorum. 4. de universali diluvio.

X. Claudat hoc caput præstantissimum P. *Alphonſi NICCOLAI* opus *Florentia* primum editum in 4. deinde *Venetiis* in 8. recusum.

Dissertazioni e lezioni di Sacra scrittura otto priores tomi Genesim, & Exodum ad Israelitarum

exitum ex *Ægypto*, ceteri quinque *Danielis* Prophetiam, *Tobia*, *Estheris*, & *Judithæ* Libros ita explanant; ut nihil eorum, quæ hæctenus a doctissimis quibusque viris sive ad Chronologiam, sive ad historiam *Israelitarum*, Gentiumque illis finitimarum pertinent, intactum nec singulari ac curatione discussum relinquat.

C A P U T V.

*Singulares in historiam veteris Testamenti
dissertationes.*

PLurimæ hujus generis dissertationes extant. In his porro indicandis ætatum, in quas veteris Testamenti historia dividi consuevit, rationem habebo.

A R T I C U L U S I.

*Singulares in historiam prima ætatis
dissertationes.*

I. DE CREATIONE. *Ignatii DER-KENNIS* de creatione mundi, seu opere sex dierum. Extat in ejus Tractatu de Deo 1655. separatim quoque *Gracii* excusum vidi: *Joh. Henrici HOTTINGERI* historia creationis examen thologico-philologicum, in institutum, ut opera sex dierum ex primo *Geneseos* capite strictim enarrentur. ec. Heidelbergæ 1659. 4. *Joh. SCHOTANI* exercitationes Academica ad sacram prima *geneseos* rerum historiam, *Franeckeræ* 1688. 8. *Guil. Van der MUEIEN* dissertationes philologica de die mundi & rerum omnium natali, complectentes historiam creationis juxta seriem & ordinem a *Mose* descriptam, Trajecti ad Rhén. 1723. & iterum cum addita dissertatione ad caput 111. *Geneseos* 1738. 4. duabus partibus. *Joh. Frideric. VVUCHERERI* historia creationis, quatenus illa

capite primo Geneseos continetur, observationibus physicis illustrata, Jenæ 1728. 4. DUGUET explication littérale de l'ouvrage de six jours Bruxelles 1731. 12. Tac. Hai Van der HONERT commentatio de creatione mundi secundum narrationem Moſis. Extat in ejusdem dissertationibus historicis Lugd. Batav. 1738. RONDET dissertation sur l'Exaemeron ou explication de l'ouvrage de six Jours extat in Dinuartii diario Ecclesiastico T. xvii. p. 3. Joh. Conradi DANNHAUERI dissertatio de opere Dei hexaemero, Argentorati 1662. addantur his Adami TRIBBECHOVII veritas creationis mundi prout a Moſe descripta est, ostensa in traditionibus gentium, Kilonii 1668. Alexii Symniachi MAZOCHII de chao deque ovo primogenio. Extat in ejus spicilegio Biblico Tom. I.

II. De ADAMO, & EVA. Georg. David. ZIEGRA de arbore scientia boni & mali. Thes. Theol. Phil. Christoph. CHEMNITH. De arbore scientia boni & mali. Apud Cren. fascic. 2. Julii BARTOLOCCI de peccato originali secundum Rabbinos, Biblioth. Rabbin. T. 11. p. 43. Joh. FRISCHMUTH de seductione serpentis antiqui. Thesaur. Theol. Phil. Joh. PASCHII de serpente seductore. Andr. Tilletmanni RIVINII serpens seductor. Paulli RISSI Monomachia hominis, & serpentis. Salom. DEYLING in hæc verba Genesis iii. 8. Quum audissent vocem Domini perambulantis in Paradiso, Tom. 3. observ. Joh. Helvicii VILLEMARI de tunica Adam pellicea Thes. Theol. Phil. Joh. MICTERIEIM de tunicis pelliceis Thes. Theol. Phil. M. Christiani Friderici SINNERI de nuditate primorum parentum. Miscellan. Lipsiens. Tom. 1. in 8. Joh. FROMME de Cherubim, & gladio flammante, Thes. Theol. Phil. DEYLING in Genesim iv. 7. sub re erit appetitus ejus ec. Tom. 13. observat. sac. c. 2. Zacharia HENZEL gentium desiderium ex confessione Eve. Thes. Theol. Phil. Christ. HELVICII Desiderium matris Eve. In criticis sacris. DEY-

DEYLINGI, de urbe Henoch a Caino edificata Tom. 3. observ. sacr. c. 3. Cornelii HASÆI, de Protevangelio diatribe. In Thes. Theol. Phil. In omnia apocrypha quæ de Adamo circumferuntur, vide Fabricium: cod. pseudo-epigraph. Samuelis ANDREÆ de salute Adæ: Thes. Theol. Phil.

III. De Patriarchis, rebusque antediluvianis. RONDET diss. sur les Patriarches Antediluvians T. XIX. Diarii Paris. Dinuart. p. 195. Joh. DRUSII dissert. de Henoch. In Criticis sacris. Aug. CALMET dissert. de Henoch. & ejus Libro. Gallice. Quæ dissertatio legitur etiam in indicato Dinuartiano Diario T. XXV. p. 31. & 131. FABRICIUS Cod. Pseud. Vet. Test. Egidii TRAUCHII de columnis Sethianis apud Crenium fasc. 3. De Columnis Sethianis vide JOSEPHUM Antiq. l. 1. c. 2. FABRIC. Apocryph. V. T. p. 139. 148. & Auctores ibi allegatos. Gaspar DORNAVIZ Mathusala vivax seu de causis longevitatis Patriarcharum. Thes. Theol. Phil. Tom. 2. p. 974. Hieronymi MAG'I de Gigantibus. Parisiis Comelin. 1603. in 4. Jacobi BOULEVE de Ecclesia ante legem l. 1. c. 2. 8. 9. & 11. & lib. 3. c. 2. Anonymi exercitatio de Nephilinis Gigantibus, vulgo dictis, contra Jacobum Boulduc. Aug. CALMET dissertatio de Gigantibus edita in collectione ejusdem dissertationum in 4. Parisiis, & T. XXIV. citati diarii p. 123. & 226. Alexii Symmachi MAZUCHII de Gigantum nomine. Extat Tom. 1. ejus Spicileg. Bibl.

IV. De diluvio, & Arca Noe. RONDET diss. sur Noe, l'arche, & le deluge. Extat Tom. XXI. Diar. Dinuart. p. 3. & 195. Athanasii KIRKERI Arca Noe in tres Libros digesta, quorum primus de rebus, quæ ante diluvium: secundus de iis, quæ ipso diluvio ejusque duratione: tertius de iis, quæ post diluvium a Noë gesta sunt, exponit, Amstelodami 1675. fol. Martini SHOOKII diluvium Noëhi universale; sive vindicta communis sententia, quod diluvium noachicum universa terra incenderit,

adversus virum quemdam celeberrimum, idest Isaacum VOSSIUM Groningæ. 1662. 12. quod scriptum adjunctum sibi habet ejusdem fabula hamelensis: Ægidii STRAUCHII dissertatio de anno diluvii, Vitembergæ 1653. Joh. Guil. BAIERI trias quaestionum ad diluvii sacram historiam pertinentium Altorffii 1710. 4. Ludovici CAPELLI historia diluvii explanata, & illustrata. Caroli March. MOSCHA, Lettera al Sig. March. Giovanni Paolucci sopra una dissertazione spettante al diluvio, Pisauri 1755. 8. Vide Zachar. hist. litter. Ital. T. XIII. p. 267. seq. De arca Noe, cujus forma, capacitatisque fuerit. Matth. HOSTUS inquisitiones in fabricam Noe, & in Monomachiam Davidis & Goliathi, Londini 1660. Georg. MOEBIUS dissertationes de Arca Noe, humani generis conservatrice, Lipsiæ 1686. Joh. PELLETIER dissertation sur l'arche de Noë, Rothomagi 1700. 12. Alex. Symmachi MAZUCHII de navigii Noachici nominibus atque originibus. Extat Tom. I. ejus spicileg. Bibl.

ARTICULUS II.

Singulares in secundam mundi ætatem dissertationes.

I. **D**E Patriarchis hujus ætatis. RONDET diss. *sur la Prophetie de Noe, c'est à dire, sur les paroles prophetiques qu'il prononce sur ses enfant.* Extat in diario Dinuart. T. XXII. p. 99. Jacobi USSERII dissertatio de Cainan. Friderici SPANHEMII de eodem. dub. Evang. dub. 3. Hieronymi de PRATO diss. de Cainane. Extat in ejus Sulpicio Severo. Athanasii KIRKHERI Turris Babel; sive archontologia, qua primo priscorum post diluvium hominum vita, mores, rerumque gestarum magnitudo: secundo turris fabrica civitatumque constructio, confusio linguarum, & inde gentium transmigrationes cum principalibus inde enatorum idio-

ma-

matum historia multiplici eruditione describuntur & explicantur, Amstelodami 1678. fol. dissertationes Joh. Joachim ZENTGRAVII de *Turri Babel*, Vitembergæ 1674. Joachim COLUMBI de *caussis turris Babylonica*, Regiomonte 1675. Dan. HOYNOVII de *structura Turris Babylonica*, Regio monte 1694.

II. De *Turri Babylonica*. Salomon. DEYLING de *Babelis origine, & confusione linguarum*. Observ. sacr. tom. 3. c. 4. Joh. BUXTORFII de *confusione linguarum*. Basil. in 4. Joh. MEISNER de *confusione linguarum Babylonica*. Georg. Dav. ZIEGRA de *confusione linguarum*. In *Criticis sacris*. Stephani MORINI, *Exercitationes de lingua primava, ejusque appendicibus*. Ultrajecti in 4. Christ. CRINESII, de *confusione linguarum*. Apud Crenium in Anaclet. Augustini CALMET, *dissertatio de lingua primava*. Joh. BUXTORFII de *lingua Hebræa antiquitate* ec. Henrici KIPPINGII de *lingua primava*.

III. De *migratione gentium*. Abrahami MILII de *origine animalium, & migratione gentium*. Adcedit (alterius auctoris) de *diluvii universitate* dissertatio, ubi inquiritur, quomodo, quæ via homines, ceteraque animalia provenerunt, & post diluvium in omnes terrarum partes, & regiones pervenerunt. Genevæ 1705. Confer Trivultianos a. 1706. artic. 6. p. 82. RONDET diss. sur les Colonies de Cham, & particulièrement sur celles de Chus l'aîné de ses fils: ibi T. xxv. p. 3. diss. sur les Colonies de Mezraim, Phut, & Chanaan, fils de Cham, ibi T. xxvi. p. 99. diss. sur les Colonies de Sem. ibi T. xxix. p. 195. diss. sur les Colonies d'Arphaxad l'un des fils de Sem: ibi T. xxxi. p. 195.

ARTICULUS III.

Singulares in tertiam mundi aetatem dissertationes.

I. **D**E *Abrahamo, Melchisedecho, & Loth uxore* Anonymi *dissertation sur le degré de parenté, qui étoit entre ABRAHAM, & SARA sa femme.* Extat apud *Trivultianos.* 1709. Junii artic. LXXXIV. p. 1053. DE MELCHISEDECHO *Salom.* DEYLINGII, *de Persona Melchisedechi.* Observ. sac. T. II. CALMET *dissertatio de Melchisedecho.* Ante epist. ad Hebr. *Joh. d'OUTREIN diss. de Melchisedecho non Henoch,* Amstelod. in 8. de uxore *LOTH.* Joh. CLERICI, *de Sodoma & finitimarum urbium subversione,* ad calcem Comment. in Gen. *Henrici BAUMAN, de statua Salis* Theol. Phil. *Joh. CLERICI de statua Salis* ad calcem Comm. in Gen. *Davidis CONSTAN. de statua salis* Joh. SAUBERT *de eadem Hieronymi a PRATO diss. de uxoris Loth culpa & pœna.* Extat in ejus *Sulpicio Severo* Veron. edit.

II. De *JACOBO.* Joh. DRUSIUS *de Mandragoris.* In criticis sacris. *Michael LEIBENTAUTI de Rachelis Dudaïm* Theol. Aug. *KNERIGZ de factura Jacob artificiosa* Theol. Phil. *Sam BOCHART de anima! sacr. Abrah.* CALOVIUS *de Lucta Jacobi cum Angelo,* Item *Gaspar STRUCHIUS, & Gaspar SIBELIUS* de eadem. De *Jacobæo vaticinio* FABRICIUS *de verit. Relig. Christ.* p. 587. has indicat Dissertationes. D. DANNHAVERI, Argentorat 1663. Joh. DEUTSCHAMANNI, VViteb. 1676. DIECMANNI, Stadæ 1689. Joh. FAUSTI, Argentorat. 1672. *Brandani Henrici GEBBRARDI,* Gryphisvv. 1690. *Petri HABERKORNI* 1667. *Nicolai KOEPPENII,* Gryphisvv. 1705. *Casparus ALILIEN* in diss. *Sacris Baruthi* 1684. editis. *VVilhelmi LYSERI,* VViteb. 1646. *Jacobi*

MAR-

71

MARTINI, VViteberg. 1615. *Johannis* MICHAELIS, Gryphisv. 1643. *Joh. Georgii* HEUMANNI, VViteb. 1704. *Nic.* PANECII, VViteb. 1694. *Henrici* REINBOTHII Jen. 1667. *Joh. Rodolphi* RODOLPHI, Bernæ 1702. *Joh. Frid.* SCHARFIS, VViteb. 1673. *Seb.* SCHMIDII in Collegio Bibl. p. 171. & *Mysterio* Gratiae divinae p. 5. seq. *Andree* SENNERTI in heptade altera p. 225. seq. VViteb. 1678. *Haquini* STRITZBERG, Londini Scanor. 1697. *Gotfridi* VALANDI, Francof. ad Uiadrum 1686. & in thesauro Theol. Phil. V. T. p. 261. *Aug.* VARENIII Rostoch. 1648. *Anania* VVEBERI Lips. 1642. *Gustavi Georgii* ZELTNERI, Altdorf 1710. Adduntur his a CALMETO *Salom.* DEYLINGII de sceptro a Judan non recessuro, Genes. XLIX. 10. *Observ. sacr.* T. II. *Epistolæ Criticæ* D. de IONCOURT, Amstel. 1715. de sceptro *Juda promisso*. Verum his Protestantium explanationibus non indigemus: *Eclaircissement sur la Prophetie de Jacob par le P. TOURNEMINE* exstat apud *Trivultianos* a. 1705. Mart. artic. 45. p. 492. *dissertation sur la Prophetie de Jacob* apud eisdem a. 1719. artic. 76. p. 1575. a. 1721. Febr. artic. 13. pag. 197. anno 1724. Januar. artic. 7. & 8. & Febr. artic. 14. 15. CARMELI *dissertazione* I. in calce operis inscripti: *Storia di varii costumi sacri e profani dagli antichi sino a noi pervenuti*. Patavii 1750. CECCHETTI *disf. contra Judæos* Vinctiæ 1750. *disf.* 1.

III. De *Josepho*, aliisque ad hanc ætatem pertinentibus, *Casti Innocentii* ANSALDI ord. Prædic. JOSEPHI *Ægypti olim Proregis Religio a criminationibus* BASNAGII *vindicata*. De *JOB* historia prodiit *Michaelis Angeli* PARIGI *Carmelitæ* *littera o sia piuttosto dissertazione epistolare* Coloniae (Lucæ) 1755. fol. de *numero familie Jacobæ* *Ægyptum ingressa* *Sebastiani* SCHMIDII *conciliatio difficultium Scripturae locorum* Genes. XLVI. 26. 27. & Actos. vii. 14. de *numero familie Jacobæ*, *descen-*

dentis in Ægyptum, Argentorati 1678. quæ differtatio occasionem certaminis de argumento hoc præbuit. Quum enim *Jacobus BERNARDUS* illam recensuisset, anonymus ad *Bernardum* epistolam scripsit, deque eadem re disputavit, ita ut *Schmidium* impugnaret. Defendit hunc; *MAROLIUS* itidem litteris ad *Bernardum* exaratis, ac postquam ille, sive Anonymus causam suam egerat; non solum singulari Libello, sub titulo: *conciliation de Moysè & Saint Etienne* edito, Amstelodami 1704. 8. sed etiam epistolis quas ad *Bernardum* dederat, *Marollius* arma contra hostem suum iterum tulit, ac prodierunt illius, & *MAS-SONII Lettres critiques sur la difficulté, qui se trouve entre Moïse, & Saint Etienne dans le nombre des descendans de Jacob*, Ultrajecti 1705. 8. *Alberti JOACHIMI de KRAKEVVITZ harmonia Pauli & Mosis circa Jacobum filiis benedicientem ad Genes. XLVII & Hebr. XI. 21.* Rostochii 1705. *Martini CHLADENII dissertatio de conciliatione Mosis & Stephani circa Abrahamum*, Vitembergæ 1710. *Dissertation sur les versets 15. & 16. du ch. VII. des Actes des Apôtres par le P. L. I.* Extat apud Trivultianos 1713. Mens. Aug. artic. 110. p. 1337. *Explication de deux versets du ch. VII. des Actes par le P. HARDOVIN* ibi Mens. Sept. art. 127. p. 1562. *Conciliation de Moysè avec S. Etienne au sujet du denombrement des enfans de Jacob.* Extat in eorundem Ephemeridibus a. 1715. M. Julii artic. 98. p. 1175. Ad plagas Ægypti spectant *Jo. Christ. HARENBERGII observatio critica de insectis Ægyptum infestantibus.* Extat T. II. Miscell. Lips. p. 4 & *M. Dan. Godfr. VVERNERI de lupis quarta plaga Ægypti observatio* T. III. eorundem Miscell. p. 11. *Thaddai DUNI historia Pharaonis & secundo Libro Mosis ejusque xv. prioribus capitibus excerpta cum analysi Theologico-exegetica sine mentione loci* 1604. 8. *Ægidii STRAUCHII*
dispu-

disputatio de Paschate primo, & exitu Israelitarum
ex Aegypto.

ARTICULUS IV.

*Singulares in historiam quarta aetatis dis-
sertationes.*

I. **D**E Israelitarum itinere. Joh. CLERICI diss.
de traiectione Maris Idumaei. Salomon.
DEYLINGI. De eodem argumento. Lettre du P.
SICARD sur le passage des Israélites a travers la
Mer Rouge. Exstat egregia hæc dissertatio T. vi.
operis inscripti: *Nouveaux Memoires des Missions
dans le Levant* Paris. 1727. p. 1. Hieronymi de
PRATO diss. de traiectione maris Rubri. Exstat in
ejus *Sulpicio Severo*. G. N. OCKELII iter Israelita-
rum ex Aegypto in terra Canaan Rostochii 1707.
Joh. Helvici VILLEMARI de baculo Moysis. In
Thes. Phil. Joh. FRISCHMUTH, de Circumcisio-
ne Sephore. Thes. Theol. Phil. Salom. DEYLING.
De eodem argumento. Observ. Sacr. T. ii. BUX-
TORFII de Manna adeunda. Claudii SALMASHI
de Manna, DEYLINGII historia Manna. Observ.
sacrar. T. iii. c. 7. Josephi HALI de vitulo aureo.
Franc. MONCÆI de vitulo aureo, seu Aaron pur-
gatus Liber. I. & vide quid USSERIUS contra
eundem scripsit. Franc. MONCÆI Historia appa-
ritionum Dei Moyfi factarum in Rubo & in diver-
sorio, apud Crenium fascic. 9. D. I. MARTIN Be-
nedictini diss. sur les rayons de MOYSE: extat in
diario Dinouart T. i. Nov. p. 20. D. RONIUX;
réponse a cette dissertation ibi T. iii. Maij p. 50.
Sal. DEYLINGII de vultu Moysis radiante. Exod.
34. 30. 35. Observ. sacr. T. iii. Michael. LYE-
BENTANTZ de facie Moysis cornuta. In Thes.
Theol. Phil. Item Biblioth. Rabbin. T. iv. c. 31.
de cornibus Moysis. Christiani VVALTER, de dua-
bus tabulis legis lapideis Exod. xxxi. 18. In Thes.
Phil.

Phil. Theol. Item Biblioth. Rabbin. Tom. iv. c. 31. Jac. SCHLMALTZI, de uxore *Mosis Æthiopissa*: in Thef. Theol. Phil. Salom. DEYLINGII de Balaam *patre observ. sacr.* T. 111, Marci MARINI de fabulosa morte *Mosis Joh. Ernesti GERARD de sepultura Mosis. Vide Apocrypha V. T. Joh. Alb. Fabricii & Petirath Mose editum opera GAULMINT. Jacobi FRISCHMUTH de morte Mosis Joachim ECTII, de pugna Michaelis pro corpore Mosis. Georg. HORNIUS Hist. Eccles. n. 74. BAR-TOLOCCI de inventione corporis Moysis. Bibl. Rabbin. T. 111. pag. 928. Vita MOYSIS a Joh. STILTINGHO contexta in actis Bolland. Mens. Sept.*

II. De populo Hebraeo sub Josue & Judicibus. ARBANELIS de miraculosa statione solis tempore Josue ex vers. Joh. Buxtorf. Nicolai SERRARI, Josuani Sacerdotes. Primum inter opuscula ejusdem doctissimi viri. Friderici SPANHEMII de voto Jephthe; Johannis Jacobi SEHUDT de voto Jephthe. Jul. BAR-TOLOCCI de sacrificio filia Jephthe, Ludov. CAPPELLA Diatribe de voto Jephthe. Remarques du P. TOURNEMINE sur la fable d'IPHIGENIE comparée à l'histoire de la Fille de JEPHTE. Exstant in Trivultianis Ephemeridibus a. 1704. m. octobr. artic. 154. p. 1753.

III. De Saule. Salom. DEYLINGII, Saul inter Prophetas 1. Reg. x. 5, 10. Observ. Sacr. T. 111. Georgius Alb. HAMBERGER de jurejurando Davidis 1. Reg. 25. 22. Si reliquero mingentem ad parietem. In Thef. philol. Vide CALMET Comment. in 1. Reg. 25. 22. & BOCHARTUM de anim. Sacr. Lib. 2. c. 56. Matthai HOSTI Monomachia Davidis & Goliath. In critic. sacr. Seb. SCHMID de fasciculo viventium. 1. Reg. 25. 29. In Thef. Phil. Aug. CALMET dissert. de apparitione Samuelis Sauli. Comment. in 1. Reg. Salom. DEYLINGII personati Samuelis historia illustrata. T. 11. observ. sacr. c. 18. Leonis ALLATII de Engasrymitho Syn-
tag-

sagma. In Magnis critic. *Gregorii NYSSENI*, *Epi-*
stola de ventriloqua, seu Pythonissa. *Eustathii AN-*
TIOCHENI de Engastymitho. edit. *Allatii Mich.*
ROTHARDI Samuel redivivus, & Saul sui ipsius
homicida. In magnis critic.

IV. De Davide ejusque filio Absalom. *Sam. BO-*
CHART de Absalom capillis t. 11. *Geogr. sacr.*
D. Le PELLETIER Rothom. Lettre touchant la
pesanteur de cheveux d' Absalom: Exstat apud *Tri-*
vultianos a. 1701. Aug. p. 175. *Lettre sur la disser-*
tation de M. le PELLETIER, apud eodem *Tri-*
vultianos 1703. April. p. 659. *ABARBANEL de*
peccato Davidis numerantis populum. Ex vers. *Joh.*
Buxtorf. 11. Reg. *Johannis Ernesti MULLER de*
Davide ante arcam fœderis saltante. In *Thes. Theol.*
Phil. Theodori HORN de desiderio Davidis, cum
petiit aquam e Bethleem II. Reg. *xxii. 15. 16.* D.
de MALEVILLE dissertation contre l' article de
DAVID du dictionnaire de BAYLE: Exstat in ejus
opere, cui titulus; La Religion naturelle, & la Re-
velée t. vi. p. 159.

ARTICULUS V.

Singulares in historiam quinta ætatis dis-
sertationes.

I. **D**E Salomone, aliisque Regibus. *Sam. CORY-*
LI de Regina Austri. *Francisci RIBERA*
de Templo Libri v. *Lugd. & Antwerp.* *VILLAL-*
PANDI ad Exechiel. de Templo. *Bernardi LA-*
MY de Templo. *Joh. RENDTORFF De Salomo-*
nis æterna salute. *Nicolai SERRARI de peniten-*
tia Salomonis, inter Serrarii opuscula. *Anonymi*
discalceati, de Salomonis statu opus paucis abhinc
annis apud nos exiit. *Ægidii STRAUCH, De*
Roboami Regis Juda vita ad 111. Reg. 12. *Ægi-*
dii CAMARTI, Elias Thesbites, sive de rebus Eliæ
Propheta commentarius posthumus, in quo de Eliæ
ori-

origine, persona, nomine, patria, officio, Israelitarum religione & aliis pleraque scitu digna eruntur, disputantur, constituuntur, Parisiis 1631. 4. Joh. PRISCHMUTH de Eliae Propheta nomine, & prosapia ad 3. Reg. 17. In Thes. The. Phil. 17. David Godefr. SCHERTNER Elias Cornarii convictor 111. Reg. 17. 16. G. G. N. dissertatio de Elia Auctore epistole ad Joramum data ad 11. Chron. xxi. 12. Extat. T. V. Miscellan. Lipsiens. p. 11. Friderici SIROTMANN Achab appetens vineam Naboth ad 111. Reg. 21. In Thes. Th. Philol. Joh. HELVICI Villameri de pallio Elia iv. Reg. 1. 8. ibid. Seb. KIRCHMAYER, de flammante curru Elia iv. Reg. 2. 1. ibid. Andr. QUENSTEDIT de petitione Naaman Syri iv. Reg. 5. ibid. Nicolai SERRARI, Naaman Syrus. Inter opuscula Serrarii pag. 21.

II. De Prophetis generatim Joh. Georg. BINDRIM de prophetis illorumque ordine, Rostochii 1677.

Joh. Gottlob. CARPZOVII de Ecclesia Judaica prophetis, Lipsiæ 1714. Joh. Christ. DECKERI de ordine prophetarum chronologico, Halæ 1739. De ISAIA Joh. Henr. MICHAELIS dissertatio de Jesaja propheta ejusque vaticinio, Halæ 1712. De JEREMIA Josephi Henrici OPITII de Jeremia inter prophetas majores primo, Lipsiæ 1704. Christ. Benedikt. MICHAELIS de Jeremia, & vaticinio ejus, Halæ 1712. de EZECHIELE Jerem. FRIDERICI disputatio de Ezechiele Propheta ejusque vaticinio, Lipsiæ 1729. Albert. Menon. VERPOORTENNI dissertatio de scriptis Ezechielis, divini vatis in ejusdem fasciculo dissertationum p. 107. De OSEA. ejusdem FRIDERICI dissertatio de Osea & ejus vaticinio, Lipsiæ 1715. de AMOSO Chr. Benedikt. MICHAELIS dissertatio de vaticinio Amosi propheta, Halæ 1736. de OBADIA Cornelii HASÆI dissertatio de Propheta Obadia, Bremæ 1695.

ARTICULUS VI.

Singulares in sexta aetatis historiam dissertationes.

I. **D**E Captivitate Babylonica. Christoph. CELLARII disputatio de captivitate Babylonica: Exstat in ejusdem dissertationibus Academicis p. 178. Joh. Georgii BATHEIM dissert. de metamorphos. Regis Nabuchodonosor, CALMET dissert. de eodem argumento Jac. de CLERICÆ dissert. de epulo Balchazaris. Salom. DEYLING. de 4. Regibus Persiæ, in Dan. 11. 2. observat. t. III. c. 19.

II. De Principatu Machabæorum. Erasmi FROELICH Dubia in Libris Machabæorum occurrentia discussa. Vide insigne ejus opus Regum & Regum Syriæ. Cottlieb VVERNSDORFFII commentatio de fide historica Librorum Machabæorum contra Erasum Froelichium, Uratislav. 1747. 4. Auctoritas utriusque Libri Machab. Canonico-historica adserta (a Josepho KHELL) Viennæ 1749. 4. Histoire d'ALEXANDRE 1. Roy de Syrie tirée du premier livre des Machabées, & justifiée par les Medailles par le P. HARDOVIN. Exstat in Trivultianorum Ephemeridibus a. 1724. m. Januar. art. 1. pag. 5. Alexandri Xaverii PANEL Remarques sur les premiers versets du premiere Livre des Machabées 1739. 4. Georgii Erici PHALETRANI exercitatio de sceptri Judaici ablatione. Christophori CELLARII dissertatio de Cn. Pompeii magni expeditione judaica; sive initio ablati a Juda sceptri.

III. De Historia Herodum. Christoph. NOLDII historia Idumæa; seu de vita & gestis Herodum diatribe, cum notis in Josephum ac vindiciis pro eo, responsionibusque contra Baronium, Serrarium, Sallianum, & alios, Franeckeræ 1660. 12. Christophori CELLARII, disputatio qua Josephi de Herodibus historia a veteris suspicione contra Johannem Har-

dui-

duinum justis vindictis adferitur, & nummis antiquis conciliatur. Joh. Georgii ALTMANNI exercitatio de gente Herodum. Salomon. DEYLINGII familia & genealogia Herodiadum. Georg. Ludovic. HAMBERGERI dissertationes de rebus Herodis magni, Vitembergæ 1675. Ezech. SPANHEMII stemma de prosapia Herodis magni. Joh. Guil. BERGERI dissertatio de Herode magno, rege inserviente. D'ARTIGNY dissertation de l'origine d'Herode le grand.

F I N I S.

BIBLIOTHECA SELECTA
HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ.
PARS SECUNDA.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

BIBLIOTHECA SELECTA
HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ.
P A R S S E C U N D A.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
455 FIFTH AVENUE, NEW YORK, N. Y.

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

BIBLIOTHECA SELECTA

HISTORIÆ

ECCLESIASTICÆ.

P A R S S E C U N D A .

Sen Bibliotheca Selecta Historia Ecclesiastica

NOVI TESTAMENTI.

PRÆFATIO.

 Uod in Bibliotheca Selecta Veteris Testamenti monui, iterum heic diligenter animadverti velim, non omnes a me percensendos esse Scriptores, sed eos tantummodo, qui præcipui sunt tum apud Catholicos, tum etiam apud heterodoxos; neque enim universam, sed selectam Bibliothecam exhibeo,

ac veluti specimen quoddam amplioris quam fortassis aliquando adgrediar, hujusmodi Bibliothecæ. Caput vero postremum ubi de singulorum sæculorum historia disquisitiones profero, nonnisi ad sextum Sæculum perduxi, tum quod sequentia sæcula paucioribus obnoxia quæstionibus esse videam, tum quod quæ in his ipsis disputationes occurrunt, non difficile ex illis, quæ in aliis capitibus indicantur, colligi possint. Fruere igitur erudite Lector, his quæ tibi non inconcinno, ut equidem reor, ordine tibi proponimus; id unum caveto, ne hæreticos auctores, quos nominabo, posse a te absque Ecclesiæ, ejusque Præsidum facultate consuli, ac legi existimes: eos autem ut alibi me dixisse memini, ex urbibus, in quibus eorum libri excusi sunt, facile internosces.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione ; ed Approvazione del Pubblico Revisor *D. Natal dalle Lastre* , nel Libro intitolato *Ad Rev. P. Natalis Alexandri Historiam Ecclesiasticam Supplementum &c.* non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi concediamo Licenza a *Francesco Pezzana* Stampator di Venezia che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, edì Padova.

Data li 16. Ottobre 1776.

(*Alvise Vallarezzo* Rif.

(

(*Girolamo Ascanio Giustinian Cav.* Rif.

Registrato in Libro a Carte 330. al Num. 838.

Davidde Marchesini Segr.

Addi 29. Novembr. 1776.

Registrato nel Magistr. Eccell. contro la Bestemia:

Gio: Pietro Dolfi Segr.

I N D E X

C A P I T U M.

CAP. I.	<i>P</i> <i>Prolegomena.</i>	pag. I
§. I.	De historiæ Ecclesiasticæ studio, ejusque præstantia, atque utilitate.	ib.
§. II.	De studio historiæ Ecclesiasticæ recte instituendo.	3
§. III.	De artis criticæ regulis ad historiam Ecclesiasticam adcommodatis.	4
CAP. II.	Chronologiæ, & Geographiæ ad historiam Ecclesiasticam subsidium, de illisque Scriptores.	6
§. I.	Chronologiæ Ecclesiasticæ Scriptores.	ibid.
§. II.	Geographiæ Ecclesiasticæ Scriptores.	17
CAP. III.	Historici Ecclesiastici antiqui.	23
§. I.	Historici Ecclesiastici Græci.	ib.
§. II.	Historici Ecclesiastici Latini.	28
§. III.	<i>Collectiones</i> Historicorum veterum Ecclesiasticorum.	33
CAP. IV.	Recentiores historici, qui universam historiam Ecclesiasticam conscripserunt.	36
ART. I.	Recentiores historici, qui universam omnium temporum historiam Ecclesiasticam scriptis suis consignarunt.	ibid.
§. I.	Scriptores Catholici; ac primum Cardinalis <i>Baronius</i> , ejusque Continuatores.	ibid.
§. II.	Scriptores alii Catholici universæ omnium temporum historiæ Ecclesiasticæ.	51
§. III.	Catholici Scriptores, qui historiam Ecclesiasticam universam quidem, sed certorum temporum tradiderunt.	59
§. IV.	Præcipui inter hæreticos historiæ Ecclesiasticæ universæ Scriptores.	62
ART. II.	Differtationes selectæ de variis historiæ Ec-	Ec-

Ecclesiasticæ capitibus.

72

CAP. V. Quinam historiam Ecclesiasticam nationum pertractarint.

73

ART. I. De Nationum Occidentalis Ecclesiæ historia Ecclesiastica Scriptores optime meriti.
ibidem.

§. I. Generales Scriptores.

ibid.

§. II. Italiæ historia Ecclesiastica generalis.

ib.

§. III. Peculiaris quarundam Italicarum urbium historia Ecclesiastica.

75

§. IV. *Helvetia* historia Ecclesiastica generalis.

84

§. V. *Galliarum* Historia Ecclesiastica generalis.*ib.*§. VI. *Germania* Historia Ecclesiastica generalis.

85

§. VII. *Hungaria* Historia Ecclesiastica generalis.

86

§. VIII. *Belgii* Historia Ecclesiastica generalis.*ib.*§. IX. *Hispaniarum & Lusitania* historia Ecclesiastica generalis.

87

§. X. *Anglia, Scotia, Hibernia*, Insularumque adjacentium Historia Ecclesiastica generalis.

88

§. XI. *Illyrici* Historia Ecclesiastica generalis.

90

§. XII. *Africa* Historia Ecclesiastica generalis.

91

ART. II. De Nationum Orientalium Ecclesiastica historia.

ib.

§. I. Scriptores quidam generales.

ib.§. II. *Græciæ* Historia Ecclesiastica.

92

§. III. *Syria* Historia Ecclesiastica.

93

§. IV. *Persidis, & Armenia* Historia Ecclesiastica.

94

§. V. *India Orientalis* Historia Ecclesiastica.

95

§. VI. *Sinarum* Historia Ecclesiastica.

96

§. VII. *Japonia* Historia Ecclesiastica.

97

§. VIII. *Tartaria* Historia Ecclesiastica.

98

§. IX. *Aegypti* Historia Ecclesiastica.

99

§. X. *Æthiopia* Historia Ecclesiastica.

100

§. XI. *America* Historia Ecclesiastica generalis.

102

CAP. VI. Historia Ecclesiastica certorum ordinum generalis.

ib.

ART. I. Historia ordinum tum Regularium, tum Equestrium.

ibid.

ART. II. Historia generalis ordinum Regularium.	103
ART. III. Historia ordinum Equestrium generalis.	105
CAP. VII. De historia <i>Jesu Christi</i> Domini Ecclesiæ conditoris ejusque sacræ Familiæ Scriptores.	106
§. I. Vitæ <i>Jesu Christi</i> Scriptores.	ib.
§. II. Vitæ B. Deiparæ Virginis <i>Maria</i> .	110
§. III. De <i>S. Josepho</i> B. M. V. Sponso.	111
§. IV. Appendix De <i>S. Joanne Baptista Christi</i> Domini Prodomo.	112
CAP. VIII. De Apostolis, ceterisque <i>Christi</i> Domini Discipulis.	114
§. I. De Apostolis.	ibid.
§. II. De LXXII. Discipulis.	120
CAP. IX. Scriptores de rebus ad Politiam Ecclesiasticam pertinentibus.	121
ART. I. Politia Ecclesiæ Romanæ.	ibid.
SECT. I. Romani Pontifices.	ib.
§. I. Chronologia Romanorum Pontificum.	ib.
§. II. Historia universa vitæque omnium Romanorum Pontificum.	123
§. III. Historia Romanorum Pontificum certis temporibus locis, ac Nationibus adligata.	132
§. IV. Vitæ & historia aliquorum Pontificum ordine Alphabetico.	133
SECT. II. De <i>S. R. E. Cardinalibus</i> .	140
§. I. Origo & dignitas <i>Cardinalium</i> .	ib.
§. II. Historia <i>Cardinalium</i> .	141
SECT. III. Status Curiae Romanæ.	144
ART. II. Politia Patriarchatus Occidentalis.	145
SECT. I. Episcopatum <i>Italia</i> sedium historia.	ib.
§. I. Hujus historiæ generalis Scriptores.	ib.
§. II. Singularium quarundam <i>Italia</i> sedium Episcopatum historia.	147
SECT. II. Aliæ Occidentalis Patriarchatus Sedes Episcopales earumque generalis historia.	158
ART. III. Politia Patriarchatum Orientis.	164
CAP. X. Historici ad Ecclesiæ doctrinam, & disci-	sci-

	ix
sciplinam pertinentes .	167
ART. I. Historia Conciliorum .	<i>ibid.</i>
§. I. Historia generalis omnium Conciliorum .	<i>ib.</i>
§. II. Historia Conciliorum Oecumenicorum .	168
ART. II. Scriptores Ecclesiastici , de illisque Tra-	
ctatus .	173
§. I. Veteres .	<i>ibid.</i>
§. II. Recentiores Auctores , qui de Scriptoribus	
Ecclesiasticis differuerunt .	174
ART. III. Hæreticorum hæresumque historia .	181
§. I. Veteres qui de illis scripserunt .	<i>ib.</i>
§. II. Recentiores de hæreticis historici commen-	
tarii .	184
ART. IV. De Libellis fidei quinam differuerint .	
	186
CAP. VI. Scriptores , qui Christianæ Ecclesiæ facta	
& eventa scripto consignarunt , aut illustra-	
runt .	<i>ibid.</i>
ART. I. De Fidei Christianæ propagatione Scri-	
ptores .	<i>ibid.</i>
ART. II. Persecutiones Ecclesiæ , earumque hi-	
storici .	187
ART. III. De visis ac miraculis cum veteris , tum	
recentioris Ecclesiæ Christianæ .	189
ART. IV. Expeditiones Cruciatæ ad Palæstinam	
Saracenis eripiendam susceptæ .	190
ART. V. Religiosæ Peregrinationes .	192
ART. VI. <i>Acta Sanctorum</i> .	193
CAP. <i>Postremum</i> In singula sex priora sæcula Ec-	
clesiasticæ historiæ controversiæ , de illisque	
Scriptores .	199

SÆCULUM I.

ART. I. De <i>Christo</i> Domino quæstiones .	<i>ib.</i>
§. I. De Domini <i>Jesu</i> Nativitate .	<i>ib.</i>
§. II. De Circumcisione <i>Christi</i> .	202
§. III. De <i>Magis</i> .	<i>ibid.</i>
§. IV. De Beatorum Infantium cæde .	204

§. V.	De <i>Christi</i> Præsentatione in Templum, ejusque fuga in <i>Ægyptum</i> .	<i>ib.</i>
§. VI.	Vita <i>Christi</i> privata & publica.	205
§. VII.	Pascha ante mortem a <i>Christo</i> celebratum, ejusque ultima cum Apostolis cœna.	207
§. VIII.	Passio & mors D. N. J. C.	217
§. IX.	De <i>Christi</i> Resurrectione, & adscensu ejus in Cœlum.	<i>ib.</i>
§. X.	Reliqua de <i>Christo</i> Domino.	<i>ibid.</i>
§. XI.	Exteriorum testimonia de <i>Christo</i> .	219
ART. II.	De Beatissima Deipara Virgine <i>Maria</i> ejusque Sponso <i>Josepho</i> . Aliqua de <i>S. Joanne Baptista</i> .	221
ART. III.	De Sanctis Apostolis ac LXX. discipulis.	226
§. I.	Generales quædam, communesque omnibus Apostolis disquisitiones.	<i>ib.</i>
§. II.	Præcipuæ de singulis Apostolis disquisitiones.	229
§. III.	De LXX. discipulis.	245
ART. IV.	Disquisitiones ad Politiam Ecclesiasticam pertinentes.	247
SECT. I.	Quæstiones generales de primi sæculi politia.	<i>ib.</i>
SECT. II.	Disquisitiones ad historiam Romanorum Pontificum spectantes.	248
§. I.	De <i>S. Petro</i> .	<i>ib.</i>
§. II.	De primis <i>S. Petri</i> successoribus.	250
SECT. III.	Disquisitiones de Occidentalis Patriarchatus Ecclesiis.	253
SECT. IV.	Quæstiones ad Politiam Orientalium Patriarchatuum spectantes.	259
ART. V.	Quænam circa doctrinam & disciplinam hujus sæculi quæstioni obnoxia sint?	260
SECT. I.	De Conciliis.	<i>ib.</i>
SECT. II.	De scriptis Patrum.	262
SECT. III.	De Hæreticis primi sæculi.	264
ART. III.	Quæstiones in facta & eventa Ecclesiæ sæculi I.	266

SÆCULUM II.

- ART. I. Quæstiones ad Ecclesiasticam politiam spectantes. 269
 ART. II. Disquisitiones de rebus ad doctrinam & disciplinam sæculi II. pertinentibus. 271
 ART. III. Facta & eventa sæculi II. in eaque disputationes. 278

SÆCULUM III.

- ART. I. In Politiam hujus sæculi Ecclesiasticam disquisitiones. 281
 ART. II. Doctrina & disciplina hujus sæculi. 286
 ART. III. Fata & eventa hujus sæculi. 292

SÆCULUM IV.

- ART. I. De hujus sæculi Politia Ecclesiastica. 297
 SECT. I. Politia Ecclesiæ Romanæ. *ibid.*
 SECT. II. Politia Ecclesiarum Occidentis. 301
 SECT. III. Politia Hierarchica Orientis. 306
 ART. II. Doctrina, & disciplina sæculi IV. 310
 §. I. De Conciliis hujus sæculi, de quibus singulares quædam disquisitiones exstant. *ib.*
 §. II. De scriptis hujus sæculi. 315
 §. III. De hæreticis hujus sæculi. 319
 ART. III. Facta & eventa hujus sæculi quætionibus obnoxia. 322

SÆCULUM V.

- ART. I. Politia Hierarchica hujus sæculi. 328
 §. I. *Romani Pontifices.* *ibid.*
 §. II. *Aliqui Occidentales Episcopi.* 330
 §. III. De Patriarchis, & Episcopis Orientalibus. 332
 ART. II. Doctrina & Disciplina sæculi V. 333
 §. I.

§. I. <i>Concilia</i> :	<i>ib.</i>
§. II. Scripta Patrum:	335
§. III. Hæretici sæculi V.	338
ART. III. Facta & eventa:	342

SÆCULUM VI.

ART. I. In Politiam Hierarchicam hujus sæculi quæstiones.	343
§. I. De Politia Hierarchica S. R. E. disquisitiones.	<i>ib.</i>
§. II. Pauca de Politia Ecclesiarum Occidentalium, & Orientalium.	346
ART. II. Doctrina & Disciplina hujus sæculi.	347
§. I. <i>Concilia</i> .	<i>ibid.</i>
§. II. Scriptores Ecclesiastici.	348
§. III. Errores hujus sæculi.	350
ART. III. Facta & eventa hujus sæculi.	351

¹
BIBLIOTHECA
SELECTA
HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ
NOVI
TESTAMENTI.
CAPUT I.
PROLEGOMENA.

§. I.

*De historia Ecclesiastica studio , ejusque
præstantia , atque utilitate .*

RAGIONAMENTO del Sig. Abate *Michele*
CASALI , sopra lo studio della Storia Ec-
clesiastica (*a*).

(*a*) Exstat Tom. VII. *Miscellaneorum Venetorum* 1741.
pag. 469. seq.

Ejusdem de Studio Historia Ecclesiastica Diatri-
ba (*b*)

(*b*) Exstat in calce operis inscripti: *Vindicia Juris*
Ec-

Ecclesiastici Auctore Michael CASALI Romæ 1754. 4. pag. 253. seqq. Hic enimvero agit primo Auctor de utilitate historię Ecclesiasticę, ejusque cum aliis disciplinis, ac præsertim Theologia arctissima conjunctiōe: deinde de studiis, quibus quisque instructus ad historiam Ecclesiasticam pernoſcendam adcedere debeat: tandem de criticis regulis. Huc spectant ex Protestantium ſectis

Joan. Andr. BOSII oratio de historia Ecclesiastica nostro præſertim tempore, diligentius colenda, Jenæ 1690.

Joan. CLERICI oratio de præſtantia, & utilitate historię Ecclesiasticę, Amſtelodami 1712. 4.

HISTORIÆ Ecclesiasticę specimen P. J. M. Francisci M. LEONI Ord. Min. Conv. Veronensis, & in Gymnasio Patavino Publici Theologiæ, & Ecclesiasticę historię Professoris, seu pro Ecclesiastica historia oratio habita cum Auctor ad eam profectendam conjunctam cum Theologia jussu Triumvirum rei Litterarię amplissimorum adcederet, novis dein auctoris ejusdem illustrata 4. (c).

(c) Ad illud ostendendum adgreditur Auctor historia Ecclesiastica Theologiæ, aut hæc illi si deſit, utramque disciplinam corruere: neutram vero stare constanter poſſe, niſi altera alterius mutuo ſubſidio fulciatur.

Eodem pertinet Joan. Van den HONERT oratio de historia Ecclesiastica, Theologis maxime neceſſaria, Lugduni Batavor. 1735. 4. De ejusdem maximo in Jurisprudentia Ecclesiastica uſu inter Proteſtantes, e quorum ſecta & is fuit, agunt tum Juſtus Henning BOEMERUS in diſſertatione de neceſſitate, & utilitate ſtudii historię Ecclesiasticę in Juris Ecclesiastici prudentia, quam ſelectis ſuis obſervationibus ad Petri DE MARCA diſſertationes de concordia Sacerdotii, & Imperii præ-

3
præmisit ; tum *Joan. Salamon BRUNQUEL-*
LIUS, cujus exstat dissertatio *de utilitate ex*
historia, atque *Antiquitatibus sacris in Jurispru-*
dentia Ecclesiastica studio capienda, præfixa *CI-*
RONII observationibus Juris Canonici ejus cura
iterum editis Jenæ 1726. 4.

§. II.

De studio historia Ecclesiastica recte instituenndo.

Habent hoc de argumento singulares quosdam
libros Protestantes, ut *Martini SCHMEIZELII*
„ præcognita historiae Ecclesiasticae, in quibus na-
„ tura & indoles historiae Ecclesiasticae explican-
„ tur; adjumenta edisseruntur &c. “ Jenæ 1721. 4.
Quo etiam spectare potest *Menon. Nicol. AR-*
STENS meditationum subcesivarum specimen, Lu-
becæ 1743. 4. ubi „ de prudentia, & circumspe-
„ ctione in tractatione historiae Ecclesiasticae no-
„ vi Testamenti sedulo adhibenda. “ Nobis tamen
Catholicis satis erunt, quæ hac de re tradunt
MABILLONIUS de studiis Monasticis T. 1. P. 11.
cap. 8. & *ZALLWEIN in Principiis Juris Eccle-*
sastici T. 11. quæst. 1v. cap. 5. §. 4.

§. III.

§. III.

*De artis critica Regulis ad historiam
Ecclesiasticam adcommodatis.*

Historiæ Ecclesiasticæ studiosos id primum moneo, ut *Danielis PAPEBROCHII Responſionem ad exhibitionem errorum* P. Sebastiani a S. PAULO tribus tomis in 4. *Antuerpia* editam, atque in *Actis Bollandianis vindicatis* recusam diligentes evolvant Nihil enim ea lectione utilius ad criticæ artis regulas in rebus ad Ecclesiasticam historiam spectantibus pernoſcendas. Tum ad *Honorati* a S. MARIA *animadverſiones in Regulas & uſum critices*, aut Gallicas *Parienſis*, aut Latinas *Veneta* editionis 1738. adcedere poterunt. Exſtant etiam tres *Petri LAZERI* Exercitationes plenæ bonæ frugis; nempe 1. *de arte critica, & generalibus ejus regulis ab historiam Ecclesiasticam relatis* Exercitatio critica, Romæ 1754. 4. typis Joann. Generoſi Salomoni 11. *de Critica regulis, quibus vera falſi admixta ſecerni poſſunt*, Exercitatio critica, ibid. eodem anno. 111. *de vera, vel falſa traditione historica, reguliſque ad eam internoscendam*, Exercitatio critica, ib. 1755. 4. (a).

- (a) Caveat quicumque in critica re, quæ quidem ad historiam Ecclesiasticam pertineat, proficere velit, a libro *Neapoli* excuſo 1741., cui titulus. *De critices in re præſertim ſacra reſſo, pravoque uſu*, auctore Fr. Bonaventura Amadeo DE CÆSARE Min. Conv. Quid enim quæſo ex eo libro utilitatis ſperes, qui totus quantus eſt ad omnes, ſi fieri poſſet, confirmandas fabellas potiſſimum

simum spectat? Hinc non solum *Dionysio Areopagite* vulgatos sub ejus nomine libros vindicari, itemque Romanum *Constantini* Baptismum defendi in eo videas (quæ duo ferri utcumque possunt); sed *Pseudo-Isidorianas* decretales veluti *totius mundi reverentia consecratas* (pag. 76.) commendari, ac *Natalem ALEXANDRUM* (pag. 88.) ceu *prævum criticum* reprehendi, quod *Marcellini* lapsum, nulla *Breviarii Romani* ratione habita, tanquam *Donatistarum* figmentum refellerit.

Joannis de LAUNOY de auctoritate negantis argumenti, dissertatio: *Joannis Baptista THIERS*, *Exercitatio adversus Joannis de LAUNOY dissertationem de auctoritate negantis argumenti*, Parisiis 1662. 8. (b)

(b) Huic *Exercitationi* satisfacere conatus est LAUNOJUS priore recusa dissertatione cum appendice contra *Joan. Baptistam THIERS* Lutetiæ eodem anno 1662. 8. *Theophilus* quoque RAYNAUDUS LAUNOII dissertationem oppugnavit in suo *Hercule Commodiano* & *Launoyæ Mastige*; verum ut ingenue, sapienterque fassus est *Joan. Baptista SOLLERIUS* in *Actis Sanctorum* ad d. xxii. Julii, in eo RAYNAUDI Libello nonnisi *flagra, lora, & scutica suppeditantur*, ad rem illustrandam minime conducuntia.

Dissertatio Theologico-critica de argumenti ex *Breviario Romano in Rebus historicis petiti valore*, Hispali 1739. 4. ex typographia D. *Florentii Joseph de Blas*, & *Quasada*. Auctor optimæ hujus dissertationis D. *Didacus DEL CORRO* Ecclesiæ *Metropolitanæ Hispalensis* Portionarius. In hac dis-

dissertatione id præcipue spectavit, ut *Emmanuelis Cajetani* de SOUSA tractatum refelleret de gravissima auctoritate *Romani Breviarii* in re historica.

C A P U T II.

*Chronologia, & Geographia ad historiam
Ecclesiasticam subsidium, de illisque
Scriptores.*

§. I.

Chronologia Ecclesiastica Scriptores.

I. **P**lerique quos in prima Bibliothecæ hujus parte recensui Chronologi, ad hanc quoque historiæ Ecclesiasticæ tractationem pertinent. Tres tamen addere placet. Sunt autem 1. *Jacobus GUALTERIUS* (c), cujus prodiit „Tabula „Chronographica status Ecclesiæ Catholicæ a „Christo nato ad annum 1614. gallice primum „scripta; postea latine facta, & multis addita- „mentis locupletata,“ Lugduni 1616. fol. 2. *Matthias CHEFNEUX* *Ecclesia Catholica speculum Chronographicum a creatione ad 1660.*, Leodii anno 1661. fol. 3. *Jacobus GRANDAMICUS*, cujus exstat *Chronologia Christiana de Christo nato & rebus gestis ante & post ejus Incarnationem*, usque nimirum ad sæculum XVI. Parisiis 1669.

(c) Vide quæ contra *Lengletum* de *Gualterio* contemptim loquutum disputavit *Joannes Baptista FAURE* in dissertatione *historico critica* ad calcem *Tabularum MUSANTII* Rom. edit. 1751. vulgata §. ult.

II. Atque hi quidem generales Scriptores sunt ; peculiaria quædam Chronologiæ capita essent heic enumeranda , ac de iis tractatores. Verum hæc potius extremo capiti , ubi in singulis sæculis , quæ occurrunt , historicæ disquisitiones enarrabuntur , servamus. Heic solum adtingenda , quæ ad Annos Christi spectant , ut quæ Ecclesiasticæ Chronologiæ sunt fundamenta . Atque ut de Christi Domini Natali anno , mense , & die primum ditamus , T. xxii. *Calogerana Sylloges opusculorum* exstant Italicæ dissertationes duæ *Antonii Mariae LUPII*, altera *de anno*, altera *de die* Christi Natali in quibus varias doctorum hominum de utroque argumento sententias erudite proponit. Enimvero quæ de anno Christi Natali præcipue sententiæ circumferuntur , novem sunt .

1. Quam BEDA DIONYSIO *Exiguo* perperam tribuit , ac vulgo sequimur (unde Æra vulgaris) statuit Christum natum esse Anno U. C. 754. *Juliano 46. Cos. Cajo Casare & Emilio Paulo*. Præter *Henricum PHILIPPI* in *Introductione Chronologica Colonia 1621. 4. pag. 63.* RICCIOLUM in *Chronolog. Reformata* , & P. SCHWARZIUM in *Collegiis historicis* , exstant pro hac sententia

Petri ALLIX Diatriba de anno & mense Natali J. C. Londini 1709. 8.

HORREBOVII item , ut ALLIXIUS Protestantis *disq. de vindiciis æra vulgaris*, Tom. II. oper. Mathematico-PHYSICORUM , anno 1731.

D. RONDET *dissertation sur les années de J. C. on se trouve justifié l'Ère Chr. vulg.*

Ejusdem *11. dissertation sur les années de J. C. on se trouve confirmée l'Ère Chr. vulg.* Exstat utraque hæc dissertatio in Parisiensi DINOVARTII *Diario Ecclesiastico T. xxxiv.*

2. Sententia natum ait Christum A. U. C. 753. *Juliano 45. ante Æram vulgarem 1. Cos. Cornelio*
lio

lio *Lentulo*; & *Calpurnio Pisone*. Pro hac sententia stant *Joan. LUCIDUS*, *Alph. SALMERO*, *Henr. HARVILLÆUS*, *Phil. LABBEUS* in *ariadne Chronologica*, itemque in *Gallico Chronologia compendio*, *MUSANTIUS*, ejusque vindex *Joannes Bapt. FAURE* in cit. diss. historico critica §. 7. seq.

3. Sententia Christi nativitatem confert in annum Urb. C. 752. *Julianum* 44. ante Æram vulg. 2. Cofs. *Augusto XIII.* & *Plautio Silvano*. Ita cum *PANVINIO*, *SIGONIO*, *TEMPORARIO*, *Richardus MONTACUTIUS*, *David BLONDELLUS*, *Carolus LE COINTE* in apparatu ad *Annales historico-Ecclesiasticos Francorum*, *Isaac NEWTON* opusc. Tom. III. p. 368. editionis *Genevensis*.

4. Sententia tribus annis in Christi adferenda Nativitate Æram Vulgarem prævertit, annumque Christi Natalem adstruit U. C. 751. *Julianum* 43. sub Consulatu C. *Lentuli*, & *Val. Messalini*. Ita cum *BARONIO*, *SCALIGERO*, *PERERIO*, *TORNIELIO*, *CALVISIO*, *Antonius BYNÆUS*, de *Natali Jesu Christi* Amstelod. 1689. 4. neque ab hac sententia abhorret *Gerardus Joannes VOSSIUS* de *Annis Jesu Christi* dissert. I.

5. Sententia Christi Nativitatem refert ad annum Urb. C. 750. *Julianum* 42. ante ær. vulg. 4. quo Consules fuere *Calvisius Sabienus*, & *Paullus Rufus*. Hanc tuentur *Salamon Van TILL* in diss. *paradoxa theologico-chronologica de anno mense & die nati Christi* Lugd. Batav. 1700. & *Jenæ* 1740., *Joannes MARCKIUS* in diss. de *natali tempore Servatoris* Lugd. Batavor. 1716. *Bernardus LAMY* in *Apparatu chronologico*, & *Renatus Josephus TOURNEMINE* diss. XII. de *annis Christi*.

6. Sententia, quam *Joann. DECKERIUS Laurentii SUSLYGÆ Poloni* adscripto nomine primus iniecit, atque eruditissime defendit in *Velfificatione*, seu

ne, seu Theorematis de Annis Ortus, ac mortis Domini &c. Græcii 1605. 4. Christi Nativitatem cum anno U. C. 749. Juliano XLI. ante æram vulg. V. conjungit, Consules quum essent Augustus XII. & Cornelius Sulla. Pro hac sententia, quam Dionysius quoque PETAVIUS, TIRINUS in Chronico, USSERIUS, NORISIUS, GRAVESONIUS, aliique tuentur, exstant Michaelis SENESCHALLI *Quæstio I. in Triade Evangelica* Leodii 1669. 4. VAILLANT dissertatio in Monumentis Regiæ Academiæ Parisiensis, ut ajunt, *Inscriptionum*. D. de la BARRE in dissertatione an. 1731. cujus excerptum exstat in historia ejusdem Parisiensis Academ. T. V. edit. Amstælod. p. 160. seqq., Thoma Vincentii MONELIÆ dissertatio de Annis J. C. Servatoris Romæ 1741. 4. Mathia PURULICH *diff. de Pascha Christi ultimo*, Tyrnaviæ 1765. 8. cap. III. artic. XI. §. I. Neque ab illa abluunt RIGORDIUS in *diff. ad Nummum Herodis ANTIPÆ* 1689. Panllus PEZRON in *hist. Evangelica* 1695. Joan. Gottlieb. HEINECCIUS in *diff. de genuina Nativitatis Christi æra numis, & inscriptionibus antiquis illustrata*, Halæ 1708. J. G. MEYER in *observationibus Chronologicis circa computum ære Christianæ*, Helmstadii 1732. 4.

7. Sententia a. U. C. 748. Juliano 42. ante æram vulg. 6. Coss. Latio Balbo, & Antistio vetere Christum nobis faustissime exortum docet. Hanc sententiam Joan. KEPLERUS in *commentatiuncula de vero anno, quo æternus Dei Filius humanam naturam adsumpsit*, Francofurti 1614. 4. uterque PAGIUS, Henric. DODWELLUS *diff. I. in Irenæum* propugnant Franciscus BLANCHINIUS; cum primis vero illustrarunt Godefridus HENSCHENIUS in *Exercitatione Theocronologica*, quam legere est in Apparatu ad Conatum V. Cl. Danielis PAPERBROCHII, ceterique BOLLANDIANI. Pro eadem certarunt Andreas ZERGOL S. J. in *Theorematis Chronologicis de anno ortus, & mortis D.*

N. J. Viennæ 1725. *Emmanuel* a SCHELSTRATE diff. 1. *Antiquit. illustr. cap. 2. art. 4.* Auctor dissertationis Romæ an. 1718. editæ de anno, mense, & die mortis Jesu Christi, Cornelius Dieter. KOCK in diff. de anno Natali Jesu Christi ex annis regiminis Quintilii Vari, ceterorumque Syriæ Præsidentum demonstrato, Helmstadii 1722. P. Adrianus DAUDE *histor. univ. T. I. in lib. 1. hist. Eccles. Reflex. 1.* Comes Camillus de SYLVESTRIS *Chronol. P. 1. diff. 3.* Cl. de la NAUZE in dissert. anni 1731. cujus excerptum exhibetur in historia Academiae Parisiensis Inscriptionum Tom. V. edit. Amstelodam. p. 142.

8. Sententia stat pro anno ab U. C. 747. *Juliano* 39. ante æram vulg. 7. *Coss. Tiberio Claudio Nerone, & C. Calpurnio Pisone.* Eam defensam invenies a Florentio VIGORNIENSI, & Nicolao MANN in Anglicis dissertationibus of the true years of the Birth and of the death of Christ Londini 1733. latine deinde reddidit ibid. 1742. & 1752. 8. nec non a Ludovico BOIVIN in Monumentis Regiæ Parisiensis Academiae Inscriptionum.

9. Tandem sententia annum obtrudit ab U. C. 746. *Julianum* 38. ante ær. vulg. 8. quo Consulatum gessere *Martius Censorinus, & C. Asinius Gallus.* Vide Problema de anno Nativitatis Christi, auctore P. Dominico MAGNAN Ordinis Minimorum Presbytero Romæ 1772. 8.

Neque tamen illi ipsi; qui aliquam ex indicatis sententiis defendunt, si quæras, quoto ab orbe condito anno Christus natus sit, inter se se consentiunt (b). Sic Petrus LAZERUS in Exercitatione Chronologica de anno Christi Natali ab orbe condito Romæ 1753. 4. quum sextam de anno Christi sententiam, quæ PETAVII, atque USSERII est, uti diximus, sequi se profiteatur, Christum tamen natum esse contendit anno Mundi conditi 4230. quum annus Christi Natalis PETAVIO sit 3983. USSERIO 4000. (c)

(a) Ti-

- (a) Titulis dissertationum, quæ deinde ann. 1773. Arretii iterum excusæ sunt, in ejusdem LUPII Libello inscripto: *Dissertazioni e Lettere Filologiche antiquarie*, hujusmodi est: *due discorsi Accademici del P. Antonio Maria LUPI, il primo dell' anno, il secondo della Nascita di G. C.*
- (b) Quid igitur mirum, si tot de anno mundi, quo Christus D. ortus est, sententiæ circumferantur? eas vide percensas a RICCIOLLO *Chronol. Reform.* p. 292. Carolo Josepho IMBONATO *de adventu Messiae* p. 30. Friderico SPANHEMIO *Chronol. sacr. T. 1. oper. p. 159.*, Canonico Mario LUPIO Bergomate in Libro *Romæ* edito an. 1744. *de notis Chronologicis anni mortis & Nativitatis Domini nostri Jesu Christi* diss. 11. §. 1. præsertim vero a Job. Alberto FABRICIO *Bibliogr. antiq.* p. 256. seqq. edit. Hamburg. 1760.
- (c) Sunt etiam alii Auctores, qui de hoc argumento consuli omnino merentur, ut præter Marium LUPUM antea indicatum Joh. CLOPPENBURGIUS in diss. *chronologico-theologica de anno, mense, & die Natali Christi 1641.* Guilielmus LANGIUS *de annis Christi* Lugd. Batav. 1649. 4. Ægidius STRAUCHIUS in diss. *Chronologica de natali Immanuelis*, Vitembergæ 1654. & 1670., Franciscus LEVERA *de invisib. veritate anni, mensis, & diei Passionis, & Resurrectionis Christi, ejusque Nativitatis Romæ* 1668. 4. Job. Guil. JANUS in *historici Æræ Christianæ* Vitemberg. 1715. 4. & Cl. TROMBELLII in *vita B. M. V.*

III. Ad mensem, diemque nati Christi D. quod spectat, Joan. Fridericus MAYERUS Gryphisv. 1701. diatribam edidit *de eo quod quilibet anni mensis gloriam nati Servatoris ambitiose sibi asserat*, quod clarius patebit ex hac tabella

♦ Natum Christum esse putant.

Januario.

6. Januarii Jacobus Apostolus, si credimus Joanni

NICÆNO in COMBEFISII auctario nove T. II. p. 297. Sic *Aegyptii* apud Cassian. X. 2. & multi e veteribus Christianis. Epiphan. *heresi* 51. Hierosolymitani, teste *Cosma* INDOPLEUSTE in *Cosmographia Christiana* p. 194. 195. Confer Clarissim. MONTFAUCONI *prolegomen.* pag. xv. & Isaac. NEWTONUM ad DANIELEM. Glossa ordinaria in Esther III. *Teberh* apud Latinos est *Januarius*, in quo Dominus est Incarnatus, a Magis adoratus. Atque si Jacobum EDESSENUM (a) audimus, non modo Armenis idem persuasum, sed etiam Ecclesiarum Orientalium, & quæ ad Septemtrionem vergunt, hæc fuit sententia, usque ad tempora Arcadii Imperatoris, & Joannis CHRYSOSTOMI.

10. *Januarii Basilidis* sectatores apud CLEMENTEM Alex. I. Strom. p. 340.

Februario.

Medio Februario, vel extremo Augusti. WAGENSEILIUS in SOTA p. 942. seq.

Martio.

BOCHARTUS II. 44. *Hierozoic.*

Aprili.

Thomas LYDIATUS, & Petrus ALLIX in diatriba de anno & mense natali Jesu Christi. Londini 1710. 8.

Die 19. vel 20. Aprilis nonnulli apud CLEMENTEM Alex. I. Strom. p. 340.

Majo.

Die 20. Maji quidam περιεργότερον hoc inquirentes apud CLEMENTEM l. c.

Ita quoque Joannes VIGNOLIUS *Bibliotheca Germanica* T. 2. p. 29. seqq. Alogi teste EDIPHANIO *heresi* 51. xi. Kal. Junias.

Junio.

13

xi. Kal. Julias Alogi quidam apud eundem
EPIPHANIUM.

Augusto.

Sub finem mensis. WAGENSEILIUS in SOTA
loco laudato.

Septembri.

R. S. Auctor scripti *Christ's bird mistimed*, quod
insertum est libro anglice scripto, *The Phenix, or
a revival of scarce and valuable Pieces*. Lond. 1707.
8. pag. 114. seq.

Josephus MEDUS in CRENII fascic. T. 10. pag.
254. seq.

Joan. HARDUINUS in *Antirrhetico*.

Erasmus SCHMIDIUS ad Joann. III. 30.

Die 15. Septembris D. Aug. Quirinus RIVINUS
Libro *De vera atate Servatoris nostri*, eique adsen-
tiens Christianus GERBERUS libro *de caremoniis
ecclesiasticis*, pag. 132. & 149. Joan. LIGTHFOO-
TUS ad Luca 11. 7.

Octobri.

Sub init. Matthaus BEROALDUS, Josephus
SCALIGER, Is. CASAUBONUS, Sethus CAL-
VISIUS, Matthaus WASMUTHUS.

Novembri.

6. Id. Nov. veteres quidam teste EPIPHANIO.

18. Novemb. CLEMENS Alex. 1. *Strom.* p. 340.
(confer PETAVIUM pag. 214. ad EPIPHAN.)
Salomon van TILL de anno, mense, & die Natali
Christi p. 31.

Decembri.

25. Dec. ex communi Græcæ, & Latinæ Eccle-
siæ traditione? *Confr. Apost. v. 12.* & Auctor operis
imperfecti *homil. 49. in Matth. xxiv. 22.* per men-
sem nonum intelligentes Decembrem. COTELER.
1. *Apostol. p. 312. seq.* Pseudo-EVODIUS apud

EUTHYMIUM *ad Joan. III. & NICEPHORUM* II. 3. *hist.* CHRYSOSTOMUS *Tom. 5. p. 417. seq.* THEOPHYLACTUS, AMBROSIUS, AUGUSTINUS, SULPITIUS SEVERUS, HIERON. FULGENTIUS, HIPPOLYTUS Thebanus in Chronico; *cujus fragmentum dedit Joann. Albersus FABRICIUS post Emmanuelem a SCHELESTRATE, KEPLERUS, Philippus a TURRE in Monumentis veteris Antii pag. 269. (b), Franciscus PAGI in Vitis Pontificum T. 1. p. 89. seq. Franciscus BLANCHINIUS de canone Paschali S. HIPPOLYTI p. 113. (c), Honoratus a S. MARIA T. II. SANDINIUS in histor. Fam. Sacr. aliiq.*

(a) Apud ASSEMANUM *Tom. II. Biblioth. Orient. pag. 164.*

(b) Argumentis, quibus doctus hic Præsul HAR-
DUINUM a communi sententia, ut vidimus, di-
scedentem confutavit, occurrere conatus est Al-
phonsus de VIGNOLES *Biblioth. Germanique T. II. p. 29. seq.*

(c) Hæc (paucis tamen additis) e FABRICII *Bi-
bliographia antiquaria cap. x. §. 16. p. 480.* mutua-
ti sumus. Ceterum plerique Auctores, quos de an-
no Christi differentes indicavimus, etiam de men-
se & die tam auspicate Nativitatis disputant, at-
que hos inter conferendi omnino sunt SENE-
SCHALLUS *q. 1. c. 34. & 35.* ac TROMBEL-
LIUS in *Vita Deiparæ Virginis.*

IV. Non minor dissensio Chronologorum est de
anno, quo Christus passus est. Eorum sententias
operose collegit SENESCHALLUS *quæst. 111. De
morte Christi*, qui in annum Æræ vulgaris xxxi.
illam confert. Auctorem tantummodo addo ab eo
prætermissum, Josephum nempe ZARLINI, *cujus
Discorso intorno il vero anno e giorno, nel quale fu
crocifisso il N. S. G. Venetiis editus 1579.4. Recen-
setur in Bibliotheca Colbertina p. 522. Pro anno*

tamen æræ vulgaris xxix. quò Consules fuere duo *Gemini* (a) pugnant ex antiqua Patrum traditione (b) post HENSCHENIUM, ceterosque BOLLANDIANOS, P. GRAMMATICI in *dissert. de Æra Christi passæ*, Cl. de la BARRE in dissertatione, cujus antea memini, P. DAUDE in *lib. Histor. Eccles. Reflex.* III. & P. Mathias PURULICH in *diff. de Pascha Christi ultimo*, cap. 141. artic. XI. §. 3.

(a) Atqui Cl. Præsul Franciscus BLANCHINUS in *Diff. de Anno mortis Christi*, opusculor. ejus Variorum Romæ an. 1754. editorum T. 1. p. 98. quum sententiam de conferenda in *Geminorum* Consulatu Christi morte summa accuratione, & vi tueatur, novum tamen Paradoxumne dicam, an commentum invexit de illo *Geminorum* Consulatu in annum Æræ vulgaris xxviii. coniiciendo.

(b) Dionysius PETAVIUS in libris *De doctrina temporum*, & P. POSSINUS ep. 2. ad Bollandianos a PAPEBROCHIO excusa in apparatu ad *Conatum* cum HENSCHENII exercitatione *Theo-Chronologica* vim hujusce traditionis declinare conati sunt. Aliam ab his viam iniit Cl. P. Hieronymus de PRATO *Veronensis Congregationis Oratorii Presbyter* T. II. SULPICII SEVERI operum Veronæ 1754. 4. Nam in Tertia Dissertatione de *Chronico* EUSEBII, ut eum a violatæ, quod Christi mortem a *Geminorum* consulatu removeret, antiquorum Patrum traditionis accusatione vindicaret, id sibi demonstrandum sumpsit, primum hujusce Traditionis auctorem TERTULLIANUM fuisse, nec illum ex recepta antiquiorum Patrum sententia Christum Coss. *Geminis* passum docuisse, sed falsa ductum opinione, quod *Geminorum* Consulatus in annum incidisset Tiberii XV. cui dux ejus, & magister CLEMENS Alexandrinus Christi mortem illigarat.

V. Restat ut varias de Christi morientis ætate opiniones proferamus. Christum igitur anno tri-

tesimo primo ætatis inchoato obiisse, opinati sunt TERTULLIANUS, CLEMENS *Alexandrinus*, JULIUS *Africanus*, iisque adstipulatur SEDULIUS, ex quo hymnum hunc Ecclesia decantat:

Lustris sex qui jam peractis tempus implens Corporis,

Se. volente natus ad hoc Passioni deditus,

Agnus in Crucis levatur immolandus stipite.

Atque hanc maxime sententiam probavit VOSIUS *diff. 2. De tempore Dominica Passionis*. Tricesimum secundum delibasse censent APOLLINARIUS *Laodicenus*, OROSIUS, ISIDORUS *Hispalensis*, ZONARAS, Rogerius BACHON, Joannes de MURIS, D. de la NAUZE in dissertatione supra indicata, alique. Tertium ac tricesimum adtigisse volunt EUSEBIUS, EPIPHANIUS, HIERONYMUS, SULPITIUS SEVERUS, PANODORUS, CASSIODORUS, S. MAXIMUS (vitiose enim in Editione Petaviana in fine prime partis computi, legitur Christus vixisse annis 33. diebus 89.) Georgius SYNCELLUS, JOEL CHRONOGRAPHUS, Nicetas PECTORATUS, TOSTATUS, LUCIDUS, P. POSSINUS *ep. 2.* Pro inchoato tricesimo quarto faciunt Chronicon *Alexandrinum*, NICETAS, HIPPOLYTUS *Thebanus*, Nicephorus CALLISTUS, ONUPHRIUS, CAMPANUS, BARONIUS, SUAREZ, CAPPELLUS, MARIANA, TORNIELLUS, GORDONUS, SALIANUS, HENSCHENIUS, SCHELESTRATE, DAUDE in *lib. 1. hist. Eccl. Reflex.* 3. Pro tricesimo quinto DECKERIUS, PETAVIUS, TIRINUS, BUCHERIUS, BULFINGERUS, SCALIGER, LANGIUS, HELVICUS, SENESCHALLUS *quest. 3. cap. 27.* Ad tricesimum sextum usque annum Christi promovet Rabbi Abraham BEN-DAVID, in *Cabbala historia*, & KEPLERUS, in *Eclog. Chronol.*, jun-

17

Est opus de vero anno Natalis Christi (a). Ad tricesimum septimum, cum VENDELINO, & US-
SERIO; NATALIS ALEXANDER *de annis Chri-*
sti quæst. 3. (b) Christi ætatem perducit. Ha-
ctenus de Chronologia.

- (a) Inter Comitum *Lucæ Antonii FLORIDI* Dissertationes historicas, geographicas, criticas, quæ Neapoli 1743. 4. e Mutiano typographio Italice prodierunt, p. 453. 492. quintadecima inscribitur: *In intorno la vera epoca dei XV. anni del Regno di TIBERIO notati da S. LUCA c. 3. 1., e nella quale si procura di fissare l'anno della morte di Cristo (anno scilicet Æræ vulgaris xxxiii. Chr xxxvii.)*
- (b) Confer *Jani BIRCHERODII Seriem chronologicam annorum Jesu Christi* Hafniæ 1679. 4.

§. II.

Geographia Ecclesiastica Scriptores.

I. Ad Geographiam Ecclesiasticam me converto; generales tantum de ea Scriptores heic indicaturus: alios suis locis, ac præsertim ubi de Christianæ Reipublicæ politia agendum erit, enumerabo. Ab antiquioribus igitur ut initium faciam, primum occurrit *Notitia Episcopatum Orbis Christiani, sive Codex Provincialis Romanus ex vetusto Codice Victoriano Parisiensi, Saculi xi. cum notis Auberti MIRÆI, Canonici Antuerpiensis, ad calcem antiquarum collectionum Decretalium, ex Antonii AUGUSTINI, Episcopi Ilerdensis collectione editarum a Carolo LABBEO, Paris. 1610, fol. 6. in Joannis GUALTHERI sive Jani GRUTERI Chronico Chronicorum Ecclesiastico, tomo 1. Francof. 1614. 8. Eadem est Notitia quinque Patriarchatum, quam ex Regia Bibl. edidit Carolus a S. PAULO in appendice ad Geographiam Ecclesiasticam p. 64. 77. Ceterum anno jam 1503. etsi non ex tantæ vetustatis Codice, quanta Victoriano exemplo*

plo tribuitur, idem liber prodierat inscriptus *Provinciale Romanum*, immo & sæpius recusum fuerat *Parisiis*, *Lugduni*, alibi. Est mihi ad manus exemplum impressum (in 4.) *Parisiis expensis* Joannis Petit *Universitatis Bibliopola jurati*: ad iduo *Mayas* M. CCCC. XVIII., uti in operis calce legitur; hoc autem titulo prænotatur: „ Provinciale omnium Ecclesiarum Cathedralium universi orbis: „ cum practica, stilo, & formis Cancellariæ Apostolicæ juxta morem Romanæ Curiae per litteras „ Alphabeti descriptarum. “ *Petrus* quoque REBUFFUS illud intulit in suam *Praxim beneficiorum* Venet. 16co. fol. Idem liber *Provincialis* ex Codice Sæculi xiv. vulgatus est a *Valentino Ernesto* LOESCHERO in appendice ad *Stromateum variarum dissertationum* p. 173. seq. Witemb. 1724. 4.

Proxime adcedat NILI DOXOPATRI Diaconi, & Nomophylacis Ecclesiæ Constantinopolitanæ sub *Joanne Comneno* Imp. Patriarchici Notarii & Protosyncellorum Præsidis, atque Archimandritæ, scriptum hoc titulo: „ Commentarius concinnatus a „ NILO DOXOPATRIO Archimandrita, jussu nobilissimi Magni Regis ROGERII, de quinque „ Patriarchalibus Thronis, & illis subjectis Archiepiscopatibus, & Metropolitatibus, & qui his subduntur, Episcopis, & Dioecesibus uniuscujusque „ Sedis Patriarchalis. Et quomodo, & quando „ Patriarchici Throni instituti sunt, & eorum ordine, & propriis nominibus, & cujus locum teneant. “ Concinnatus est anno 6651. (Christi nempe 1143.) Indictione sexta. Hunc libellum e Codice *Levini* WARNERI, quem Bibliothecæ Leidensi ille legaverat, cum latina versione sua vulgavit *Stephanus* LEMOYNE tomo priore *Variarum Sacrorum* Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. pag. 211. 267. Lacunam quaternionis, qui in Codice illo desideratur, ex schedis suis editor supplevit. Sed integer NILI liber etiam Græce & Latine legitur in appendice ad *Emanuelis* SCHELSTRATE.

TENI totum secundum postumum *Antiquitatis Eccles. illustrata* Rom. 1697.

II. Recentiores Scriptores, librique sunt, qui sequuntur.

Petri OPMEER Catalogus totius orbis Archiepiscoporum, Episcoporum ad sua usque tempora Colon. 1595. 8.

Auberti MIRRÆI *Bruxellensis* notitia Episcopatum Orbis Christiani, in qua Christianæ Religionis amplitudo elucet. *Antwerp.* 1613. 8. libri V. primo de quinque primariis Patriarchis Orbis Christiani. Secundo Codex Provincialis vetus. Tercio de veteri Statu quatuor Patriarchatum orientalium. Quarto Codex Provincialis novus. Quinto Geographia Ecclesiastica, sive notitia Episcopatum ordine Alphabetico. Idem MIRÆUS an. 1620. geminos de hoc argumento libros *Lugduni* apud *Antonium Pillehotte* edidit. Alter inscribitur: *Politia Ecclesiastica sive Status Religionis Christianæ per Europam, Asiam, Africam, & orbem novum, libri* IV. Alter quintus est liber *Notitia* nuper indicatæ, sed recognitus, auctusque, cui titulus: „Geographia Ecclesiastica, in qua Provinciæ Metropoles, Episcopatus, sive urbes titulo Episcopali illustres, Alphabeti serie digestæ leguntur, ac de Ecclesiarum maxime illustrium originibus, progressibus, ac vicissitudinibus breviter disseritur.“

Paulus GESLINUS *Salmurii* 1629. 8. exhibuit *la Sainte Chorographie, ou description des lieux, ou reside l'Eglise Chretienne par tout l'Univers.*

Opus longe celeberrimum nunc dabo. *Caroli* a S. PAULO *Fulienfis* Abbatis, Episcopi postea *Abrincensis* Geographia sacra, sive Notitia antiqua Episcopatum Ecclesiæ universæ ex Conciliis, Patribus, historia Ecclesiastica, & Geographis antiquis excerpta. *Paris.* 1641. fol. & cum *Luca* HOLSTENII notis (a), curante *Joanne* CLERICO *Amstel.* 1704. fol.

Philippi LABBEI S. J. Geographiæ Episcopalis bre-

breviarium. *Parif.* 1661. 12. cum tribus tabulis Geographi-
cis *Nic.* SANSONIS, & in tomo ultimo
Conciliorum, editionis *Labbeana* *Parif.* 1672.

Adde his *Renati* CHOPPINI *Notice generale des*
Archevechez, & Evechez de tout le Mond, inter
ejus opera *Parif.* 1662. fol. tomo quarto penultimo.

Michael Antonius FRANCES de VERRUTI-
GOYTI in *Tractatu de Ecclesiis Cathedralibus ea-*
rumque privilegiis & prarogativis, *Lugd.* 1665. fol.
Episcopatum totius orbis novam & exactam no-
titiā dare se profitetur capite ultimo p. 629. 643.

FridERICI SPANHEMII filii *Leidensis* introdu-
ctio ad Geographiam sacram Patriarchalem, Israe-
liticam, & Christianam, hancque cum per Roma-
num omne Imperium ante & post Constantinum
M., tum per Provincias Barbaricas, *Lugd. Bat.* 1679.
& editione tertia *Ultrajecti* 1696. 8. & Tomo 1.
Operum, *Lugd. Batav.* 1701. fol.

Michael Antonius BAUDRAND *Parifinus* (b)
in *Geographia ordine litterarum disposita* *Parif.* 1682.
fol. ad calcem tomi prioris exhibet syllogem Epi-
scopatuum & Archiepiscopatuum totius orbis juxta
statum Ecclesiæ, qualis nostra est memoria.

Emmanuel a SCHELESTRATE *Opus Geographi-*
co-Heraldicum, De institutione Ecclesiarum per or-
bem universum a Christo, & Apostolis, ac Apostolo-
rum Principe PETRO, ejusque successoribus Roma-
nis Pontificibus facta, *Romæ* 1697. fol. Secundum
volumen est egregii operis *Antiquitatis Ecclesiasti-*
ca illustrata, quod mortuo jam auctore e prælis
emerfit.

(a) Notæ HOLSTENII postumæ lucem viderant *Ro-*
mæ 1666. 8. cum ejus observationibus in *Philippi*
CLYVERII Italiam antiquam & thesaurum Geo-
graphicum Abrahami ORTELII, dissertationeque
duplici de *Sacramento Confirmationis apud Gra-*
cos.

(b) Promiserat is *Geographiam Christianam*, quam
ta-

tamen non dedit. Vide *Trivultianos* in Monum. litter. an. 1206. p. 1309.

III. Nec minus hoc sæculo ad illustrandam Ecclesiasticam Geographiam adlaboratum est. Mitto Germanicos libros (a).

Tables Geographiques, & Chronologiques de tous les Archeveschez, & Evêchez de l'Univers par Mons. l'Abbé Echard DE COMMANVILLE, Rotomagi 1700. 8. Parte prima Archiepiscopatus & Episcopatus Ecclesiæ Latine, parte secunda Græca persequitur: tertia eos, qui nec Græci nec Latini ritus sunt, Moscovia, Georgia, Mingrelia, Syrorum Jacobitarum, & Maronitarum, Armenorum in Persia, Turcicoque Imperio: Nestorianorum denique, Coptorum, & Abyssinorum.

Henrici SCHERERI S. J. Geographia Hierarchica, in Atlantis parte secunda, *Monachii 1703. 4.*

Joannes CLERICUS, a quo novam, ut diximus, Caroli a S. PAULO editionem nacti sumus, anno 1705. *Amstelodami*, exhibuit „Atlantem antiquum Ecclesiasticum, & profanum, in quo terræ sacræ variæ divisiones, diœcesium Patriarchalium & Episcopaliū limites, orbemque universum antiquum ex tabulis Geographicis „Nic. SANSONIS, ejusque filiorum, & aliorum celebrium Geographorum.

Josephus BINGHAM, qui anno 1723. obiit, in *originibus Ecclesiasticis* Anglice editis volumine tertio, libro nono. Lond. anno 1711. 8. & 1726. fol. & ex latina versione Joan. Henrici GRISCHOVII Halæ 1717. 4. *Notitiam* dedit *Ecclesiæ primitivæ*; neque illam omisit A. BLACHMORIUS in epitome illius operis, seu *notitia primitivæ Ecclesiæ* Anglice edita Lond. 1722. 8.

Joannis HARDUINI index Geographicus locorum, quorum Episcopi in Conciliis memorantur (b). Prodiit anno 1715. (c) Parisiis in ultimo Conciliorum volumine.

Augustinus ALBERTI a. 1718. *Taurini* vulgavit *idea delle Cattedrali di Europa*, con un *addizione dell'idea dell' Asia, Africa, ed America*.

Joannes Albertus FABRICIUS a. 1724. *Biblioth. Græca* vol. XII. *Indicem Geographicum* magno labore ex præstantioribus quibusque quos antea appellavimus, scriptoribus contexuit *Episcopatum orbis Christiani, tum aliorum, tum quorum in Conciliis mentio, & locorum, in quibus Concilia habita sunt*. Tum illum 1731. auctum & paginis 201. comprehensum recudit in extremo opere, quod inscripsit *Salutaris Lux Evangelii*. Prænotatur *Index Geographicus Episcopatum orbis Christiani cum notitia Scriptorum, e quibus plerumque historia & successio Episcoporum peti potest*.

Claudat hunc Librorum censum P. *Francisci* ORLENDIS orbis sacer, & profanus illustratus. Pars I. in qua dioceseon, Provinciarum & Metropoleon, tum ecclesiasticarum tum civilium distributio ad normam Veteris Notitiæ Imperii Romani explicatur. *Florentia* typis *Bern. Paperini* 1728. Pars II. Europam complectens. Volum. 1. in quo de *Italia* ejusque Provinciis *Pedemontio, Liguria, Insubria, Venetia, & ditione Pontificia*, ibi 1731. volum. II. in quo *Etruria regalis, sive annonaria* Metropoles earumque urbes, & loca explicantur: ibi 1732. fol. Auctoris obitu interceptum opus, quod tamen accuratiorem critice postulasset (d).

(a) Cujusmodi est *Hieronymi* DICELII Professoris *Lipsiensis Geographia sacra & Ecclesiastica*, *Lipsiæ* 1704. de qua *Acta eruditorum* ejusdem anni p. 281.

(b) Sane Conciliorum subscriptiones magna Episcopatum notitiam suppeditant, ut docent vel solæ subscriptiones Episcoporum cccii. ex Provinciis ix. in Concilio Lateranensi sub Papa Alexandro III. A. C. 1179. in *Lucæ* DACHERII *spicilegio* Tom. I. edit. novæ p. 636.

(c) In *Bunavianæ* Bibliothecæ Catalogo T. II. p. 29. h.

libris Geographiæ Ecclesiasticæ adscribitur Vincen-
tii FUGA notitiæ orbis sacri & profani ab ejus
exordio ad præsentia usque tempora compendium,
Patavii 1715. Verum non Geographicum opus hoc
est, sed historicum. Confer diarium litteratorum
Virorum Italiæ T. xxii.

- (d) Quinque tomis constare debebat. Vide idem
Diarium T. 38. p. 408. & *Acta eruditorum* Lips.
1727. p. 188. Haud absimile opus *Orbis Christi-
ani* SAMMARTHANI fratres paraverant; quod te-
statur Richardus SIMON T. 1. *Bibl. critique* p.
146. & *lettres choisies* T. 3. p. 7. & T. 4. p. 161.

IV. Aliud quoddam Geographiæ Ecclesiasticæ
genus, sed maxime utile dabunt

Philippi FERRARII nova Topographia in Mar-
tyrologium Romanum. Venet. 1609. 4.

Et *Augustini LUBINI Augustiniani* Martyrolo-
gium Romanum tabulis Geographicis, notisque,
& historicis animadversionibus illustratum. Paris.
1661. 4.

C A P U T III.

Historici Ecclesiastici antiqui

§. I.

Historici Ecclesiastici Græci.

I. **O**missis cum apocryphis Libris (a), tum
auctoribus, quorum nonnisi fragmenta
quædam supersunt (b), primus ex historicis Græ-
cis prodeat EUSEBIUS *Cæsariensis*, cujus exstant
de *historia Ecclesiastica* Libri x., Arrianæ fidei scri-
ptor, cetera accuratus, nec credulus. Præter *Ru-
sum*, de quo sequenti §., hoc opus e Græco exem-
plo *Roberti Stephani* quod a. 1544. exierat *Parisiis*
in vulgus, latine vertit heterodoxus *VVolphangus*
MUSCULUS cui nec satis candoris fuit, nec do-
ctri-

Strinæ, quam istiusmodi interpretatio postulabat :
 Novam igitur adgressus est *Joh. CHRISTOPHORUS* *Anglus Ciceſtrenſis* Episcopus vir pietate,
 Catholicæ rei studio, diligentia, atque eruditione
 illuſtris, ejusque versio sæpius excusa est cum La-
 tine tantum, ut *Colonia 1570. f.* cum aliis Histo-
 ricis *Græcis*, de quibus mox dicam, item ab eo in
 Latinum translatis, tum Græce, & Latine cum
Suffridi PETRI adnotationibus, ut *Geneva 1612.*
fol. Negari tamen non potest, ne hanc quidem
 CHRISTOPHORSONI translationem suis nævis
 carere, quemadmodum CL. HALLOIXIUS scite
 animadvertit T. II. *Vitarum Illuſtrium Orientalis*
Eccleſiæ Scriptorum. Id cauſſæ *Henrico VALESIO*
 fuit, ut ad aliam *Eusebiana* historiæ editionem
 animum adjiceret. Quamobrem non solum *Græca*
 ad codices manuscriptos recensuit; sed etiam no-
 vam versionem latinam composuit: eruditissimas
 adnotationes adjecit, una cum dissertationibus de
ſchiſmate Donatiſtarum de uno tantum non duobus
templis, & *Constantino Hieroſolymæ conditis*: ad
Jacobum USSERIUM adverſus illius ſententiam de
perdita versione LXX. interpretum, & *hexaplis*
 ORIGENIS: de *Martyrologio*, quod *ROSWEI-*
DUS edidit, ac perperam pro veteri genkino Ro-
 mano *Martyrologio* jactavit. Præmiſit præterea diſ-
 ſertationem de *EUSEBII* vita ac ſcriptis: veterum
 de *EUSEBIO* in utramque partem testimonia: *Pet-*
ri DE MARCA epistolam ad ſe ſcriptam de ori-
 ginibus *Chriſtianismi in Gallia*. Editio hæc *VA-*
LESH Græce ac Latine *Pariſiis* prodiit primum
 1659. fol. deinde ex *VALESH* manuſcripto paucis
 in versione mutatis ac pluribus additis in animad-
 versionibus ex ſecundis illius curis 1673. fol. Ad
 priorem editionem *Pariſienſem* historia hæc iterum
 Litteris deſcripta eſt *Moguntia*, ut titulus habet;
 ſive *Francofurti* potius 1672. fol. ad poſtერიorem
 autem *Pariſienſem Amſtelodami*, quemadmodum in
 titulo eſt 1665. fol. Editiones has ſequuta eſt, ca-
 que

que novis adcessionibus ac notis acuta ; cura *Guilielmi* *READING Cantabrigensis* 1720. fol. quam *Taurinensis* a. 1747. imitata est.

(a) Hujusmodi sunt *PROCHORI de vita, miraculis, & Adsumptione Joannis Baptistæ: Abdiæ Babylo-
nici de certamine Apostolorum: LINI de passione
Apostolorum PETRI & PAULI: CLEMENTIS
Romani libri recognitionum.*

(b) *HEGESIPPI υπομνήματα τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων*,
sive *commentariorum actuum ecclesiasticorum libri
quinque*, quibus res, a Christi morte usque ad
ætatem suam in civitate Christiana gestas, com-
memoraverat; perierunt autem isti, præter partes
quasdam de martyrio *JACOBI* fratris Domini: de
persecutione propinquorum Servatoris nostri: de
SIMEONIS CLEOPHÆ filii martyrio, ab *EUSE-
BIO in historia Ecclesiastica* conservatas: *HESY-
CHII historia Ecclesiastica*, ex qua locus de *Theo-
doro MOPSUESTENO* extat in Collatione v. Sy-
nodi v. Constantinopolitanæ au. 553. celebratæ.
Ex *PHILONIS Philosophi historia Ecclesiastica* pro-
fert nonnulla *Michael GLYCAS*. Scripsit etiam
Philippus SIDETES *χριστιανικὴν ἱστορίαν* sive *hi-
storiam Christianam*, cujus insigne fragmentum de
Scholæ Alexandrina successione *Henric. DODVVEL-
LUS* edidit, atque illustravit. Reliqui ejusdem hi-
storiæ Scriptores Græci penitus sunt deperditi, ut
JOANNES presbyter *Regeates*, qui composuerat
historiam Ecclesiasticam a depositione *Nestorii*, &
Theodosii Junioris temporibus libris decem: *BASI-
LIUS* cilix, de cujus historiæ Ecclesiasticæ libris
tribus veteres testantur.

II Sequitur *SOCRATES*, qui Libros vii. *histo-
ria Ecclesiastica* reliquit, ab anno Christi 306. us-
que ad annum 439. Et hunc *MUSCULUS*,
CHRISTOPHORSONUS, *VALESIUS* Latio do-
narunt, ac cum *EUSEBIO*, ceterisque Græcis hi-
storicis ediderunt. Huic proximus est *HERMIAS*
SOZOMENUS, qui scripsit Libros ix. *historia Ec-
clesiastica*, eosque auspiciatus est ab anno Servato-
ris

ris 323. & æque ac SOCRATES, usque ad annum Christi 437. perduxit.

III. THEODORETUS his adjungitur, cujus *Libri V. historia Ecclesiastica* ad nos pervenerunt. Narrationis suæ initium fecit ab hæresi *Ariana* atque ad mortem *Theodori Mopsuesteni*; sive ad annum Christianum 427. progressus est, ita ut quæ a SOCRATE, ac SOZOMENO omissa fuerant, suppleret. Lucem adspexit *historia* hæc Græce *Basilæa* 1535. fol. ac cum EUSEBIO aliisque *Parisiis* 1544. fol. Latine, interpretibus *Joachimo CAME- RARIO* 1536. ac *Joh. CHRISTOPHORSONO* cum aliorum *historiæ Ecclesiasticæ Libris*; tum in THEODORETI operibus a *Jacobo SIRMONDO* *Parisiis* 1642. fol. editis; postea autem cura *Henrici VALESII*.

IV. Post THEODORETUM nominandus PHILOSTORGIUS, cujus opus *historia Ecclesiastica* ab anno Christi 300. usque ad annum 425. duodecim Libris distinctum, injuria temporum quidem periit; superest tamen illius epitome a PHOTIO excerpta, & ab iis, quæ in ejusdem *Bibliotheca* de opere hoc habentur, diversa. Primus illam Græce cum latina interpretatione, uberioribus, doctisque adnotationibus, ac prolegomenis *Jacobus GOTHOFREDUS Geneva* 1642. 4. in lucem protulit. Post eum *Henricus VALESIUS* eandem emendatorem, & cum meliore versione ac notis edidit, ac *historiæ THEODORETI, EVAGRII, ac THEODORI* Lectoris adjecit. *Parisiis* 1673. quam editionem ceteræ antea indicatæ sequutæ sunt. EVAGRIUS, quem nuper nominavi, *Libros vi. historiæ Ecclesiasticæ* reliquit. In illis incipit, ubi SOCRATES ac THEODORETUS desierunt, a Synodo videlicet Ephesina, in qua *Nestorius* damnatus est; sive ab anno Christiano 431. ac progreditur ad annum 594. THEODORUS porro *Lector compendium historiæ Ecclesiasticæ tripartita ex Libris SOCRATIS, SOZOMENI, ac THEODO-*
RE-

27

RETI a viceſimo anno *Constantini Magni* uſque ad obitum *Constantii* compoſuit ; nondum autem id lucem vidit ; ſed tantum manu exaratum in quibuſdam Bibliothecis habetur. Scripſit & duos Libros *hiſtoria Eccleſiaſtica* a temporibus , in quibus SOCRATES deſierat , ad principatum *Juſtini ſenioris* , quorum excerpta , ſive *collectanea* ſuperſunt poſtquam *Nicephorus* CALLISTUS iſta Amanuenſi ſuo dictavit. Græce & Latine prodierunt cum EUSEBII & aliorum , quos appellavi , hiſtoria eccleſiaſtica præſertim ſtudio *Henrici VALESI* qui illa non ſolum nova verſione donavit , ſed etiam notis illuſtravit , atque aliis auxit THEODORI fragmentis ex SUIDA , THEOPHANE , DAMASCENO , & Synodo ſeptima .

V. Haſtenus Græcos hiſtoricos percenſui a VALEſIO in Latinum translatoſ. Memorandus ex Græcis ſuperest NICEPHORUS CALLISTUS . Exſtant illius *hiſtoria Eccleſiaſtica* Libri XVIII. a nato Chriſto uſque ad interitum *Phoca* , id eſt , ad annum Chriſtianum 610. ex EUSEBIO SOZOMENO , SOCRATE , THEODORETO , PHILOSTORGIO , THEODORO *Lectore* , BASILIO *Cilice* , EVAGRIO , atque aliis collecti ac compoſiti . Quum ſumma ſingulorum librorum *libri . 1. cap. 1.* recenſetur , adduntur etiam argumenta libri XIX. ac ſequentium uſque ad XXIII. uſque ad mortem *Leonis Philoſophi* ; ſive ad annum Chriſti 911. Ex his recte colligitur , exſtitiffe Operis iſtius continuationem ; nunc autem injuria temporis ablatam ; ſive illa ab ipſo NICEPHORO , ſive ab alio Auctore addita fuerit . Libros XVIII. primus *Joannes LANGUS* latine *Baſilea* 1553. fol. in lucem emiſit hancque editionem aliæ ſequutæ ſunt : *Baſilea* 1561. cum LANGI Scholiis : *Antuerpia* 1560. *Pariſiis* 1562. 1563. *Francofurti* 1588. fol. *Pariſiis* 1566. 8 duobus voluminibus . Græce ac Latine prodierunt illi cum LANGI latina interpretatione cura *Frontonis DUCÆI* *Pariſiis* 1630. fol. duobus tomis .

Historici Ecclesiastici Latini.

I. Princeps inter Latinos Ecclesiasticæ historiæ Scriptores est RUFINUS. Exstat ejus *Historia Ecclesiastica* in libros XI. divisa. Novem eorum priores complectuntur latinam interpretationem EUSEBII *Historia Ecclesiastica*, in qua tamen componenda RUFINUS tanta usus est libertate, ut alia, atque in his integrum fere decimum librum EUSEBII omitteret: alia adderet, atque interpolaret (a). Duo posteriores ab ipso RUFINO scripti sunt, iisque historia usque ad mortem Theodosii senioris perducta est. Libri hi sæpius in lucem prodierunt. Edidit illos cum CASSIODORI *Historia tripartita*, ac cum præfatione Beatus RHENANUS, *Basilæa* 1523. fol. iidemque cum dicta RHENANI præfatione: CASSIODORI *Historia tripartita* ac quibusdam aliis Scriptoribus ecclesiasticis eodem loco 1539. lucem viderunt. Reliquas illorum editiones, quæ exstant, prætereo; unam tantum addo *Romanam* anno 1741. quam *Carmelita P. Thoma* CACCIARIO debemus, in duas partes tributam, & ad Vaticanos Codices exactam. Duo posteriores libri, quorum ipse RUFINUS auctor est, habentur etiam in ejus *Operibus* *Roma* 1470. *Lugduni* 1570. *Parisiis* 1580. fol. & *Verona* nuperrime a VALLARSIO editis. Sed de RUFINO satis.

(a) Id plures RUFINO exprobrarunt. Conatus quidem est illum defendere CACCIARIUS in historica dissertatione, quam *Rufiniana* historiæ a se recusæ adjecit, pro RUFINO P. iii. immo eo progressus est, ut *Rufinianam* versionem *Valesianam* longe præstare contenderit. Id tamen vix ulli perualuit; immo CACCIARIO *Hieronymus* TARTAROT.

ROTTUS *Tridenti* an. 1748. opposuit *de Versione*
Rufiniana historia Ecclesiastica EUSEBII Cæsarien-
 sis *dissertationem*, in qua VALESIANÆ *interpre-*
tationis dignitas, & præstantia vindicatur.

II. Ceteri antiquiores historici sunt I. SULPI-
 CIUS SEVERUS, sive ut alii eum adpellandum
 esse, putant, SEVERUS SULPICIUS. Translati
 ad nos sunt *Libri ejus duo Historia Sacra*, quibus
 res gentis *Israelitica* non solum civiles; sed etiam
 sacras enarravit, ac partem *Historiæ Ecclesiasticæ*
 Novi Testamenti adjunxit, ab orbe quidem condi-
 to usque ad exitum sæculi quarti post natum Chri-
 stum. Prodiit cum aliis hujus Auctoris operibus,
 ut *Lipsiæ* cum notis Joan. CLERICI 1709. 8. duo-
 bus tomis, quorum prior antea edita cum adnota-
 tionibus Joan. VORSTII; posterior autem epistolas
 cum reliquis operibus nondum evulgatas comple-
 ditur. Sequuta est illam editio *Hieronymi de PRA-*
TO, Verona 1741. 1744. 4. duobus voluminibus,
 quæ præstantia sua inter reliquas excellit. In ea
 SULPICII opera, ex Codicibus manu exaratis
 emendata; sunt notis ac dissertationibus illustrata.
 Præter hunc, ac jam commemoratos VORSTIUM,
 & CLERICUM, commentariis auctorem hunc ex-
 planarunt: Carolus SIGONIUS, Joann. DRU-
 SIUS, Victor GISELINUS, Georgius HORNIUS,
 Joan. Casp. HOFMEISTERUS. 2. EPIPHANIUS
Scholasticus, qui SOCRATIS, SOZOMENI, ac
 THEODORETI *Historias Ecclesiasticas* latine red-
 didit, atque ex illis unum *historiæ* volumen com-
 posuit, in XII. libros divisum. Redacti illi sunt
 postea in epitomen, sive compendium, ac nomen
Historia tripartita adceperunt. Prodierunt isti in
 lucem a Beato RHENANO recensiti, atque emen-
 dati, *Basileæ* 1523. fol. ac iterum, iterumque im-
 pressi sunt ibidem 1528. 1533. 1539. 1568. fol. *Pa-*
risiis 1562. fol. 1566. 8. ac *Francofurti* 1588. fol.
 una cum EUSEBII *Historia Ecclesiastica*, quam

30
 RUFINUS latine vertit ac duobus libris contin-
 nuavit. Qui postea CASSIODORI *Opera* edidit
Rothomagi 1679 (repetita *Venetis* fuit hæc editio
 1729. fol. cum pluribus adcessionibus) JOAN. GA-
 RETIUS ad Codices manuscriptos *Historiam tri-*
partitam recensuit (a), ac loca SOCRATIS, SO-
 ZOMENI, ac THEODORETI, quæ EPIPHA-
 NIUS interpretatus est, ex *Valesiana* editione ad-
 notavit. 3. GREGORIUS *Turonensis*, qui *Histo-*
ria Ecclesiastica Francorum libros decem, ab anti-
 quissimis temporibus usque ad annum Christi 592.
 reliquit. In illis *Francorum* quidem præcipue res
 Ecclesiasticæ commemorantur; antequam tamen
 Auctor ad eas exponendas adcedit, de iis quoque
 breviter disserit, quæ ab orbe condito gesta sunt.
 Sæpius in lucem exiit opus hoc, non solum sepa-
 ratim, studio *Guilielm. PARVI Parisiis* 1512. fol.
Guil. MORELLI, Parisiis 1561. 8. *Matth. FLA-*
CHII Basilea 1568. 8. sed etiam conjunctim cum
 aliis libris in *Bibliothecis Patrum*; ceteris tamen
 omnibus præstat editio, quam in GREGORII
 operibus dedit *Theodoricus RUINARTIUS Pari-*
sis 1699. fol.

(a) Quam tamen CASSIODORUS operam ad *histo-*
riam tripartitam contulerit, non plane explora-
 tum est; nec quidquam pro certo adfirmari potest.
 Aliorum sententia est, *historiam* hanc a CASSIO-
 DORO ex Scriptoribus tribus græcis SOCRATE,
 SOZOMENO, ac THEODORETO, ab EPI-
 PHANIO Scholastico latine versis, collectam, at-
 que in compendium redactam fuisse. Alii non si-
 ne probabilitate suspicantur, non CASSIODORUM;
 sed EPIPHANIUM epitomen hanc fecisse, ac CAS-
 SIODORUM tantum suscepti laboris suasorem ex-
 titisse.

III. Plures medio ævo habuimus. Primus sit
 BEDA *venerabilis*, cujus ad nos delati sunt: *histo-*
ria Ecclesiastica gentis Anglorum libri V. Orditur a
 pri-

primo *Julii Caesaris in Britanniam* adventu ac progre-
ditur ad annum Christi 731. ac quamvis quæ
narrat, ea præcipue ad civitatem Christianam in
Anglia spectent, non pauca tamen admiscet; un-
de generatim historiæ illorum temporum sacræ co-
gnitio peti potest. Præter veteres editiones cum in
BEDÆ operibus, tum separatim *Argentorati* 1500.
f. 514. *Hagenæ* 1506. *Antuerpiæ* 1550. *Lovanii* 1566.
Colonia 1601. 8. & in *Commeliana Sylloge Scrip-*
torum de rebus Anglicis in lucem prolatas, com-
memorandæ imprimis sunt tres recentiores, *Canta-*
brigenfis cum *Saxonica* ALFREDI Regis paraphra-
si, ac *Abr. VVHELOCI* adnotationibus 1644. fol.
Parisiensis locupletior notis ac dissertationibus *Pe-*
tri Francisci CHIFLETII 1681. 4. ac *Cantabrigen-*
sis cura Jo. SMITHI ac filii *Georgii SMITHI*, una
cum reliquis BEDÆ operibus historicis ac notis
1722. fol.

Secundus HAYMO, qui *de Christianarum re-*
rum memoria libros decem scripsit, a Christo nato
usque ad tempora *Theodosii* magni. Exhibent isti
epitomen ex EUSEBII, ac RUFINI *historia Ec-*
clesiastica. Prodiit liber hic *Hagen.* 1531. 8. *Colo-*
nia 1531. 8. 1573. 1600. 12. *Lugduni Batavor.* cu-
ra *Marc. Zuer. BOXHORNII* 1650. 12. *Helmssta-*
dii 1671. 4. edente Jo. *Joachim MADERO*: item
SALVIANO, MAXIMO *Taurinensi*, PACIANO,
SULPICIO SEVERO, & DOROTHEO *Tyrio*
subjunctus, cum *Petri GALESINII* notis, *Roma*
1564. fol.

Tertius ANASTASIUS *Bibliothecarius*, qui hi-
storiam Ecclesiasticam ex tribus *Græcis* scriptoribus
sumpsit, ac latine composuit. Tribus illa partibus
constat, quarum prima complectitur NICEPHO-
RI *Chronographiam compendiarium*: secunda excer-
pta ex SYNCELLO, quæ incipiunt ab *Hierosoly-*
mis per *Pompejum* victis; tertia vero, eaque ma-
xima ex THEOPHANE hausta est. In publicam
lucem historia hæc cum adnotationibus emissæ est

a Carol. Annibal. FABROTTO, Parisiis 1649. fol.

Quartus ADAMUS *Bremenſis*, Exſtat ejus *hiſtoria Eccleſiaſtica*, continens Religionis propagata geſta, qua a temporibus Caroli Magni uſque ad Henricum IV. adciderunt in Eccleſia. tam *Hamburgenſi*, quam *Bremenſi* viciniſque locis *Septemtrionalibus* libris quatuor. Adcedit tamquam libri quarti appendix, libellus de ſitu *Daniæ* & reliquarum, qua trans *Daniam* ſunt, regionum natura, deque gentium iſtarum, iſtis temporibus, moribus, religionibusque. Perducta eſt hiſtoria hæc ab anno Chriſtiano 788. ad annum 1572. atque in lucem edita ab *Andrea Severino VELLEIO*, *Hafnia* 1579. 4. ab *Erpoldo LINDENBROGIO* cum ſeparatim, *Lugduni Batavorum* 1595. 4. tum inter *Scriptores ſeptemtrionales*, *Francofurti* 1609. 1630. fol. & *Hamburgi* 1706. fol. & a *Joachimo Joanne MADERO Helmſtadii* 1670. 4.

Quintus denique ORDERICUS VITALIS, cujus *hiſtoriam Eccleſiaſticam* a Chriſto nato uſque ad annum 1140. deſcriptam, ac libris xiii. diſtinctam inter ſcriptores veteres hiſtoriæ *Normannorum* *Andreas du CHESNE* juris publici fecit *Pariſiis* 1619. Primo libro res a tempore Chriſti, in lucem editi, uſque ad annum 1140. geſtæ per ſeriem Imperatorum breviter narrantur, & in his illæ quoque, quæ ad Chriſtum atque Apoſtolos pertinent: ſecundo hiſtoria Apoſtolorum & Apoſtolicorum viro- rum, ac ſub finem illius Pontificum Romano- rum uſque ad *Innocentium II.* exhibetur: tertio ac ſequentibus libris de rebus *Normannorum in Fran- cia, Anglia, Apulia, Calabria, Sicilia & Pala- ſtina* uſque annum Chriſti 1140. diſſeritur.

COLLECTIONES

Historicorum Veterum Ecclesiasticorum.

I. *Christophorsoniana* itemque *Valesiana* historico-
 corum *Græcorum* editio collectionibus ad censeri jure
 poterat; sed quum nullæ extarent singulorum edi-
 tiones, ut clariorem aliquam illorum notitiam ex-
 hiberem placuit de eis agere perinde ac si seorsum
 singuli prodissent. Una igitur supererit aut altera
 de qua dicamus, collectio. *Basilea* quæ anno 1551.
 evulgata est, *VVolfgangum LAZIUM* auctorem ha-
 bet. Hic operi titulus: Hoc opere continentur „Li-
 „ber de Passione Domini nostri *Jesu Christi*, car-
 „mine hexametro, incerto Autore ad DONATUM
 „Episcopum scriptus *ABDIÆ Babylonia* Episcopi
 „& Apostolorum discipuli, de historia certaminis
 „Apostolici libri decem, *JULIO Africano*, cujus
 „subinde *HIERONYMUS* meminit, interprete
 „*MATTHIÆ* Apostoli vita, ex *Hebraica* lingua
 „incerto interprete versa. Beatorum *MARCI, CLE-*
 „*MENTIS, CYPRIANI, & APOLLINARIS*
 „historiæ, ex scriniis & archivis primitivæ Ec-
 „clesiæ notariorum. Vita *B. MARTINI Saba-*
 „*riensis* Episcopi *Turonensis* a *SULPITIO SEVE-*
 „*RO* Rhetore latine conscripta. Quos omnes Au-
 „ctores multis sæculis latentes, dum antiquitatem
 „sacrosanctam rimatur, una cum aliis pluribus a
 „blattis & tinceis eruit *VVolfgangus LAZIUS*
 „*Viennensis Austriacus, D. Ferdinandi Rom. Re-*
 „*gis* a consiliis & historiis. Adjecimus & *Joachi-*
 „*mi PERIONII* doctissimi viri librum de rebus
 „gestis, vitisque Apostolorum, & locupletem re-
 „rum ac verborum in his omnibus memorabilium
 „indicem *Basilea* ex officina *Joan. Oporini*.

II. Aliquanto puerior est, sed adulterinis fere
 mer-

mercibus, uti LAZIANA, scatet collectio altera uno volumine vulgata a Renato Laurentio de la BARRE. Prænotatur illa: *historia Christiana veterum Patrum, in qua omnium fere eorum, qui a tempore Apostolorum vixerunt, & pro Christi Ecclesia militarunt, Acta, Tempora, ac rerum Ecclesiasticarum status tanquam in speculo vere Christiano ad veritatis antiquitatem demonstrantur. Illorum nomina, Chronologiam, & Catalogum proxima ante primam Libri faciem pagina declarabit. R. Laurentii de la BARRE labore, & industria castigata, atque per ordinem digesta. His adiecimus in principio Capitulum, in calce vero rerum & vectorum indices copiosissimos. Parisius apud Michaellem Sonnum, via Jacobæa sub scuto Basileensi 1583. Qui porro heic a BARRÆO exhibentur Libri, sunt omnino viginti hoc ordine.*

1. PROCHORI Christi discipuli, & Apostoli JOHANNIS Amanuensis, peregrinationum quoque & Laborum ejusdem Comitiss Historia de miraculis vita, & assumptione B. JOHANNIS Apostoli: quam pseudepigrapham esse satis constat.

2. ABDIÆ Babylonæ primi Episcopi, qui Christum in carne vidit, (si vera est fabula) laculenta certaminis Apostolici historia.

3. Vita S. MATTHIÆ Apostoli, ex Hebræo incertis auctoribus.

4. Historia D. MARCI Evangelistæ, ex vetustissimo Codice descripta.

5. Synopsis vita S. CLEMENTIS Romani Episcopi, incerto auctore.

6. Historia B. CYPRIANI Martyris & Episcopi Carthag. vetustissimo Codice transcripta.

7. Vita, res, & acta S. APOLLINARIS Martyris.

8. LINI Romanorum Pontificis de Passione PETRI & PAULLI ad Ecclesias Orientales Liber.

9. PALLADII D. EVAGRII discipuli & æqualis B. HIERONYMI, Lausiaca, qua dicitur historia.

10. B. THEODORETI *Συναγωγῆς*, id est, *Sanctorum Patrum religiosa historia.*

11. THEODORI STUDITÆ *de vita, operibus, & dormitione beati PLATONIS Oratio.*

12. EGESIPPI *Scriptoris antiquissimi de bello Judaico, seu excidio Hierosolymitano Libri quinque.*

13. PAULI OROSII *Presbyteri Hispani Hormesta mundi, seu adversus Paganos Libri septem.*

14. GREGORII TURONENSIS *Historia francorum Libri x. in quibus passim Martyrum cum infidelibus bella, & Ecclesiastica cum hæreticis concertationes exponuntur.*

Ejusdem Lib. 2. de gloria Martyrum & Confessorum.

15. BEDÆ gentis Anglorum *Ecclesiastica historia.*

16. *Auctarium Anglicanæ Historiæ cujusdam alterius.*

17. SIGBERTI Gemblacensis *Cænobitæ Chronographia seu rerum descriptio memorabilium ab anno Domini 381. ad annum IV.*

18. Robertus DE MONTE *ex insertionibus GALFRIDI Chronicam ejusdem SIGBERTI perduxit in annum Domini 1210.*

19. ADONIS Viennensis *Archiepiscopi Chronicorum breviarium, sive de sex mundi ætatibus commentarius.*

20. USUARDI *Martyrologium, quo Romana Ecclesia, & alia quamplures utuntur jussu Caroli M. conscriptum.*

III. Utinam Bibliopolarum aliquis Latinorum Historicorum Ecclesiasticorum collectionem susciperet edendam, sed ex genuinis tantum Libris constatam, ut ea Valefianæ Græcorum editioni addita integrum Ecclesiasticorum corpus Historicorum haberet? Suaderem autem ut Veterum Chronica non omitteret, S. HYERONIMUS, PROSPERI, IDACII, Anonymi Scaligerani, CASSIODORI, MAR-

MARCELLINI, VICTORIS *Tunnunensis*, MARRII *Aventicensis*, JOHANNIS *Gothi*, seu *Biclar-riensis*, ISIDORI *Hispalensis*, BEDÆ, ac FRE-
CULPHI; immo ab his collectio inchoanda esset.
Tum historici hoc ordine addendi.

1. SULPICII *Severi Historia sacra.*
2. RUFINI *Historia Ecclesiastica.*
3. HAYMONIS *de Christianarum rerum memo-
ria.*
4. CASSIODORI, seu EPIPHANII *historia tri-
partita.*
5. ANASTASII *Bibliothecarii Historia Ecclesia-
stica.*
6. S. GREGORII *Turonensis Historia Ecclesia-
stica Francorum.*
7. BEDÆ *Historia Ecclesiastica Gentis Anglo-
rum.*
8. ADAMI *Bremensis Historia Ecclesiastica.*

C A P U T IV.

*Recentiores Historici, qui universam Historiam Ec-
clesiasticam conscripserunt.*

A R T I C U L U S I.

*Recentiores Historici, qui universam omnium tem-
porum historiam Ecclesiasticam scriptis suis consi-
gnarunt.*

§. I.

*Scriptores Catholici, ac primum Cardinalis BARO-
NIUS ejusque Continuatores.*

- I. **H**istoriæ Ecclesiasticæ universæ inter Recen-
tiores Scriptores, veluti Parens jure habe-
tur Cardinalis *Eusebii* BARONIUS *Sorani* ad Ma-
gnum *Annalium* opus a S. PHILIPPO NERIO,
cujus

cujus Congregationi nomen dederat, adversus MAG-
 DEBURGENSIUM, de quibus seq. §. Centurias
 suscipiendum excitatus. Multa de his Annalibus,
 nec passim obvia alibi dabo. Heic eorum fere con-
 tentus ero, quæ WALCH^{II}US in *Bibliotheca Theo-*
logica T. III. p. 143. commemorat. Initium igitur
 facio ab Editionibus. Prima earum est *Romana*.
 Exiit illa *Romæ* ex typographio Vaticano ab anno
 1588. ad 1607. duodecim voluminibus fol. ac tam-
 quam optima singularem honorem atque auctori-
 tatem sibi conciliavit. Post primam hanc editionem
 multæ aliæ lucem viderunt, quas adcurate per-
 censere, res fere est ardua, quum difficulter fieri
 possit, ut quis ipse omnes istas adspiciat; scripto-
 res autem in enumerandis iis inter se discrepent:
 nunc plures; nunc pauciores illarum adducant:
 immo alias cum aliis confundant, ac quasdam me-
 morent, quæ in lucem numquam exierunt, hoc-
 que nomine tuto eos sequi, non licet. Sufficiat igitur,
 illas enarrasse, quas omnino prodiisse, pro
 certo habendum est. Spectant huc sequentes: *Ant-*
uerpiensis 1589. decem tomis fol. præterquam duæ
 aliæ quidem *Antuerpienses* annorum 1594. & 1597.
 memorantur; quarum autem primus tantum to-
 mus, ac fortasse nonnulli alii denuo descripti iisque
 reliquorum exempla, nondum vendita, adjuncta
 sunt: *Adoguntina* 1601. duodecim voluminibus fol.
 quæ, ab ipso auctore adprobata, tantam auctori-
 tatem consequuta est, ut editiones, post illam pu-
 blicæ luci expositæ, ad normam illius compositæ
 sint: *Veneta* 1601. fol. *Romana* 1607. ex typogra-
 phia Vaticana tomis XII. fol. *Coloniensis* 1609. fol.
Antuerpiensis 1624. fol. cujus itidem duo ac decem
 tomi sunt: *Antuerpiensis* 1624. fol. duodecim to-
 mis: *Antuerpiensis* 1675. fol. *Veneta* 1705. fol. XII.
 tomis: *Lucensis*, quæ reliquis omnibus auctior est,
 ac splendidior. Adcesserunt enim *Antonii PAGII*
Critica cum ejusdem *dissertatione hypatica* ac *Hen-*
rici

NORISII *epistola consulari*: **Odorici RAYNALDI** *Continuatio Annalium*, **Dominici GFORGH & Dominici MANSI** *nota in PAGIUM & RAYNALDUM*. Absolvitur opus hoc XXXIV. tomis fol. sine iis, quibus indices continentur. Præmissus est *Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris BARONII adparatus*, in quo præterea, quæ **BARONIUS & PAGIUS** *Annalibus præmiserunt*, alia plura continentur pertinentia ad *Historiam Ecclesiasticam*, Lucæ 1740. fol. Differunt istæ editiones inter se; nec solum aliæ aliis ad usum commodiores sunt quum in illis Scriptorum testimonia ad ipsius **BARONII** *Sermonem Litterarum formis distincta habeantur*; sed etiam adcuratiores atque auctiores. In quibusdam omissa est tractatio de *Monarchia Sicilia*, quam **BARONIUS** *tomo xi. Annalium* addiderat, in reliquas autem illa cum translata fuit, tum separatim prodiit *Parisiis* 1609. 8. Illius causa *Rex Hispania Philippus III.* dictum *Tomum Annalium* proscripsit, eandemque oppugnarunt *Marcus Antonius DE DOMINIS* opere de *Republica Ecclesiastica*, & *Ludovicus Ellies DUPIN* in *defense de la Monarchie de Sicilie contre les entreprises de la Cour de Rome*, Amstelodami 1716. 8. Exstat *Index alphabeticus rerum & locorum omnium memorabilium ad Annales Cardinalis BARONII*, opus posthumum de **LAURÆA**, Romæ 1694. 4. Auctor est Cardinalis *Laurent. Brancatus DE LAURÆA*, qui quum indicem hunc manuscriptum reliquisset, is a *Joh. DE LIMA*, & *MELLO* juris publici factus est.

II. *Annalium* horum versiones variæ commemorantur; sed fortasse nonnisi duæ prodierunt, æque vix cœptæ intermissæ sunt. Ac 1. in *Germanicam Linguam* tomum primum transtulit *Marcus FUGGERUS*, atque evulgavit, *Ingolstadii* 1594. fol. II. *Slavonice* duos priores tomos conversos esse, testatur *Joh. Petrus KOHLIUS*, ac perhibet, se ipsum istos

istos vidisse (a) Ceteræ quæ indicantur; versiones, non tam versiones sunt quam compendia diversis Linguis edita (b).

(a) In *hiflor. litter. Slavorum Altonaviæ* 1729. p. 102. Confer *VOGTII catalogum librorum variorum* p. 74. & *Acta Eruditorum* 1729. p. 511.

(b) Uti *PANIGAROLÆ* compendium, quod versionibus a *WALCHIO* adnumeratur.

III. Ad Epitomas igitur quod spectat, plurimæ illarum exstant, Latino maxime sermone scriptæ, harumque in numero sunt I. *Gabriel. BISCIOLÆ* epitome *Annalium Ecclesiasticorum* Cæsaris *BARONII Venetiis* 1601. T. 1. 1603. T. II. apud *Variscum* & socios; item *Colonia*, & *Lugduni* T. 1 1602. T. II. 1604., atque iterum *Colonia* 1614. 4. cui editioni sæculum XI. & XII. ex *SPONDANO* additum est. II. *Henrici SPONDANI Annales Ecclesiastici*, ex tomis Cæsaris *BARONII* in epitomen redacti & ejusdem auctoritate editi, quæ epitome sæpius Litterarum formis descripta ac in quibusdam editionibus locupletata fuit. Prodiit opus hoc *Parisis* 1622. 1630. 1639. cum *SPONDANI* continuatione *Annalium* *BARONII* ejusdemque *Annalibus* sacris ex *TORNIELLO*, 1647. fol. sex voluminibus *Moguntia* 1618. 1623. *Colonia* 1640. *Lugduni* 1660. 1686. fol. duobus voluminibus, ubi adcesserunt nonnullæ lucubrationes posthumæ & ad *Annales* pertinentes, cum notis ad eosdem *Annales*, ac brevi auctario ab eo tempore quo *BARONIUS* desit, usque ad annum 1522. Eadem *SPONDANI* epitome exiit Belgice *Antuerpia* 1622. fol. Gallice autem cum *SPONDANI* *Annalibus* sacris, quorum ex *TORNIELLO* epitomen fecit, studio *Petri COPPINI*, *Parisis* 1654. 55. & 57. fol. sex voluminibus. In honore illa est præ aliis ejusmodi epitomis. *SPONDANUS* nonnumquam *BARONIUM* emendavit. III. *Cornelii SCHMELTINGII* epitome *Annalium Ecclesiasticorum* Cæsaris *BARONII*,

continens thesaurum sacrarum antiquitatum ex octo
 prioribus tomis, ab incunabilis nascentis Ecclesia us-
 que ad annum Christi 714. & ad etatem GREGO-
 RII II. aucta magnaque nova adcessione plurimum
 locupletata, Coloniae 1603. 8. duobus voluminibus.
 Ante editionem hanc adparatus sacrarum antiqui-
 tatum, ex septem prioribus tomis BARONII or-
 dine litterarum, Colonia 1601. exierat, cui deinde
 epitome tomi octavi adjuncta est: IV. Abr. BZO-
 VII *Historia Ecclesiastica ex Cæsaris BARONII*
Annalibus aliorumque virorum illustrium ecclesiasti-
cis historicisque monumentis, Coloniae 1617. fol. Hi-
 storia hæc itidem epitome est Annalium BARO-
 NII; attamen non ex his tantum, sed etiam ex
 aliorum monumentis, ut auctor in titulo indicat,
 collecta. Absolvitur opus hoc tribus tomis. Duo
 priores, quorum auctor est BZOVIVS, ita dispo-
 siti sunt, ut primus ad annum 800. secundus ad
 annum 1198. qui apud BARONIUM ultimus est,
 progrediatur: Tertius hanc inscriptionem præfe-
 fert: *Historia Ecclesiastica ex Abr. BZOVII anna-*
libus aliorumque virorum illustrium Ecclesiasticis hi-
storicisque monumentis, liber decimus tertius, Au-
 ctore Joan. Friderico MATENESIO, quo tomo
 comprehensa est epitome ex BZOVII *Annalibus*,
 postea a me commemorandis. Horum tomus pri-
 mus quum jam 1616. vidisset lucem, fieri omnino
 potuit, ut ille in summam contraheretur. V. Lu-
 dovici AURELII Perusini *Annales Ecclesiastici Cæ-*
saris BARONII, in totidem libellos brevissime reda-
cti, in quot magna volumina opus ab Auctore dige-
stum est, Romæ 1634. 12. Monaster. Guestphal.
 1638. 8. Parisiis 1665. 12. quæ epitome est brevif-
 sima. VI. Augustini SARTORII Monachi Cister-
 cienfis *compendium* Pragæ 1722. Tomulis XII. in
 8. & Norimbergæ 1733. fol., & cum Enstachii
 JANKÆ continuatione Pragæ 1736. fol. hoc titu-
 lo. *Compendium Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris*
BARONII, Odorici RAYNALDI, & Jacobi de
 LA-

LADERCHIO ab adventu Domini nostri Jesu Christi usque ad annum 1567. inclusive deductum, Auctore Augustino SARTORIO, & continuatore Eustachio JANKA, nunc ab eodem auctum & emendatum. Non latina solum, sed aliis quoque linguis scriptæ atque editæ sunt epitomæ. Italicas statim indico, quarum tres præsto sunt, duæ editæ, tertia MS. later in locupletissima Mutinensis Ducis Bibliotheca. Alterius ex primis illis duabus non nisi primum volumen exiit prænotatum: *Compendio degli Annali Ecclesiastici del Card. Cesare BARONIO dall' anno primo di Cristo sino al 100. fatto da Francesco PANIGAROLA Vescovo di Asti*, Romæ apud heredes Joannis Gigliotti 1590. 4. Alterius vero Auctor Odoricus RAINALDI. Tribus illa tomis comprehenditur, quorum primus anno 1641. reliqui anno 1643. Romæ vulgati sunt typis Vitalis Mascardi: titulus autem operis est: *Annali Ecclesiastici del Card. Cesare BARONIO rivisti in compendio*. Tertiam quam MS. dixi, Italicam epitomen scripsit Cl. Alexander TASSONI, nec solum nonnulla in Baronianis Annalibus emendavit, sed illos etiam ad annum 1400. perduxit. Exstat præterea Arabica epitome, Auctore F. BRITIO, Romæ ab anno 1653. ad annum 1671. 4. quatuor voluminibus edita, atque ita composita, ut ex RARONII ac SPONDANI annalibus summam rerum Ecclesiasticarum novi Testamenti; ex TORNIELLO autem ea, quæ ad vetus Testamentum spectant, exhibeat; Gallica, quæ Parisiis anno 1616. prodiit ex Quillemoti typographio prænotata: *Les Annales Ecclesiastiques de BARONNIUS abrégées, & traduites par Cl. DURAND, Joseph de la PLANCHE, & Artus Thomas Sieur d'AMBRY*; Germanica Coloniae 1600. 4. Polonica Scriptore Petro SCARGA, Cracovia 1602.

IV. Hæc satis ad Baronianorum Annalium commendationem esse possent. Verum nihil illis honorificentius, quam furor, quo in eos hæretici exar-

serunt. Inter *Calvinianos* præcipue *Isaacus* CASAUBONUS locum sibi fecit, ita ut materiam certaminis ac variorum scriptorum præberet, quibus alii contra BARONIUM, alii pro illo disceptarunt. Edidit: *Exercitationes XVII. de rebus sacris & Ecclesiasticis ad Cardinalis BARONII prolegomena, in Annales & primam eorum partem de Domini nostri Jesu Christi Nativitate, Vita, Passione, Assumptione, cum prolegomenis, in quibus de Baronianis Annalibus candide disputatur*. Primam lucem illæ viderunt *Londini* 1614. fol. ac deinde denuo descriptæ fuerunt *Francofurti* 1615. 4. ac *Geneva* 1655. 1663. 4. Desinunt in Anno Christiano 34. atque in numero apud BARONIUM 221. Adcessit CASAUBONUS ad eas scribendas incitatus a *Jacobo I. Britannia rege*. Quo minus in cœpto opere progressus fuerit, mors impedivit, ipso enim anno, quo *Exercitationes* ejus primum exierant, e vivis ereptus est. Bellum ei indictum est, sui que illum defendere conati sunt. Pugnavit igitur contra cum *Petrus LANSSELIUS in disputatione omnium quæ notarum, quæ calumniarum, quæ ab Isaac. CASAUBONO in exercitationibus adversus BARONIUM JUSTINO Martyri innotant, quæ editionibus JUSTINI Martyris operum Græcis, ac Latinis, Parisiis* 1615. 1636. *Colonia* 1686. fol. addita conspicitur. *Heribertus ROSWEIDUS* eodem fere tempore edidit *legem rationis XII. tabularum Cardinali BARONIO ab Isaac CASAUBONO dictam, retaliationis retortam, Antuerpiæ* 1614. 8. Apposuit *Jacobus CAPELLUS Vindicias pro CASAUBONO, quatuor libris, Francofurti* 1619. 4. iisque ROSWEIDUM, EUDÆMONEM JOANNEM, BULENGERUM, atque alios oppugnavit. Libros hos ROSWEIDUS eodem anno refellit, atque anticapellum emisit, sive explosionem neniæ *Jacobi CAPELLI, quas funeri Isaac CASAUBONI ad legem XII. tabularum in vindiciis suis adcinxit, Antuerpiæ* 1619. 8. nec segnior

gnior autem in respondendo CAPELLUS fuit. In lucem enim protulit: *adsertionem bonæ fidei adversus præcipuas Heriberti ROSWEIDI strophas; seu artes Romana Sedis, Jacobi CAPELLI notis in Herib. ROSWEIDI librum de fide, hæreticis servanda, delineata, Gedani 1619. 4.* ubi CAPELLUS non solum ROSWEIDI anti-Capellum; sed etiam ejusdem librum, *de fide hæreticis servanda, Antuerpiæ 1610. 8.* impugnavit. Verum ROSWEIDUS pugnam innovavit, ediditque *syllabum malæ fidei Capellianæ, excerptum ex Jacobi CAPELLI mendaci adsertione bonæ fidei, & fidei artibus Sedis Romanæ, pro anti-Capello suo & dissertatione de fide, hæreticis servanda, Antuerpiæ 1626. 8.* Ad dictos CASAUBONI adversarios adjunxerunt se: *Andreas EUDÆMON IOANNES, ac Julius Casar BULENGERUS.* Ille divulgavit: *responsionem ad caput quartum exercitationis primæ CASAUBONI, Colonia 1614. 8.* ac *defensionem Annatum BARONII adversus CASAUBONUM libris duobus, Colonia 1617. 4.* ubi & *Joan. Matth. CARYOPHILI nota, sive strictura ad exercitationes CASAUBONI exhibentur.* Ab hoste hoc CASAUBONUM defenderunt, *Joan. PRIDEAUX* in scripto pro CASAUBONO, *Oxonii 1614. 8.* ac *Jacob. CAPELLUS* libris tribus *vindiciarum pro CASAUBONO, quos antea recensui. BULENGERUS* juris publici fecit: *diatribas in CASAUBONUM, in duas partes divisas, Lugduni 1617. fol.* Respondit ad eas *Richardus MONTACUTIUS in antidiatribis ad priorem diatribarum partem BULENGERI, Genovæ 1625. fol.* atque alia, postea memoranda, contra BARONIUM exaravit; ita tamen ut nonnumquam & a CASAUBONO dissentiret. Fuerunt præterea, qui ad CASAUBONI exercitationes continuandas adgrederentur, ut *Adam. TRIBBECHOVIUS* *exercitationibus ad BARONII Annales, Kilonii 1666. 4.* *Samuel BASNAGIUS, qui edidit: de rebus sacris & Ecclesiasticis*

*sticis exercitationes historico-criticas, in quibus Cardinalis BARONII Annales ab Anno Christi XXXV. in quo CASAUBONUS desit, expenduntur: tum & multa adversus BELLARMINUM, LIGTHO-FOOTUM, PAGIUM, & alios discutiuntur, plurimique historia & chronologia errores emendantur, Ultrajeſti 1692. 4. & iterum 1717. 4. Epitomen lucubrationum criticarum CASAUBONI ad BARONII Annales, una cum David BLONDELLI animadversionibus quibusdam ad BARONIUM publicæ luci exposuit Andreas MAGENDEUS, sive MAGENEL in opere, cujus inscriptio est: Anti-BARONIUS; seu animadversiones in Annales Cardinalis BARONII, cum epitome lucubrationum criticarum CASAUBONI in tomis primi annos XXXIV. quibus adceſſerunt quadam ad BARONIUM animadversiones David. BLONDELLI, Lugduni Batavor. 1675. ac cum novo tantum, ut videtur, titulo 1679. fol. Quæ a MAGENDEO adnotata sunt in BARONII Annales, ea non magnum momentum habent, ac quamvis scribat, se animadvertere velle in res trium priorum sæculorum, a BARONIO narratas, atque in testimonia Scripturæ Sacræ ac Patrum; ab isto adducta, inquirere, definit tamen in Anno Christiano XLIX. Sufficiant hæc de CASAUBONO, BARONII adversario. Præter eum inter Calvinianos in BARONIUM in-
 vecti sunt Abrahamus SCULTETTUS, qui edidit: *confutationem prolixa disputationis Cæsaris BARONII de Baptismo Constantini Romano, quam tertio Annalium Ecclesiasticorum tomo inseruit, Neostadii 1607. & Richardus MONTACUTIUS, cujus, præter antea a me adductas antidiatribas contra BULENGERUM, huc spectant: Analeſta Ecclesiasticarum exercitationum, contra priores tomos BARONII Annalium, Londini 1622. fol. quæ sub titulo: adparatus ad origines ecclesiasticas, auctiora prodierunt Oxonii 1635. fol. commentationes de originibus ecclesiasticis, duobus tomis, quorum primus**

Londini 1636. fol. lucem vidit; secundus autem cum inscriptione : *Σταυρωτική*, seu de Vita Jesu Christi *Domini Nostri*, originum ecclesiasticarum pars posterior, eodem loco 1640. fol. Addantur his *Thomas COMBERUS* in libro, cujus inscriptio est: *Fraudes Romanæ, in editione Conciliorum priorum quatuor seculorum commissa, cum adpendice fraudum & errorum, in Annalibus BARONII deprehensorum*, *Londini* 1689. 4. lingua Anglicana: *Joann. Henricus OTTIUS* in examine perpetuo historico-theologico in *Annales Cæsaris BARONII*, *Tiguri* 1676. 4. Perductum illud est ad annum Christianum trecentesium, atque in tres centurias divisum, quibus de vita & triumpho Christi, de Apostolis virisque Apostolicis, de Evangelii plantatione & propagatione, Ecclesiarum fundatione & successione, persecutionibus, hæresibus, Conciliis, doctorum monumentis exponitur. Auctor quidem in opere hoc conficiendo ante obitum ad annum 1198. progressus fuerat; bibliopola autem, quum emptores non haberet, quot ut essent, cupiebat, sumptus ad edendum illud deinceps suppeditare recusavit. *Augustinus REDINGIUS* librum in lucem emisit, hoc titulo inscriptum: *Vindex veritas annalium ecclesiasticorum Cæsaris BARONII adversus arrogantem Joan. Henrici OTTII examen perpetuum, centuria prima*, typis Monasterii Einsidelenensis 1680. fol. Ab hoc adversario se se defendit OTTIUS in *vindiciis examinis*, quæ prodierunt *Tiguri* 1681. 4. *Antonius PAGI* objicit OTTIO, neglectam ab eo fuisse Chronologiam; aliaque in ejus examine reprehendit. Quid vero dicam de *Samuele BASNAGIO*? Præter exercitationes historico-criticas, quarum mentionem feci, in lucem protulit: *Annales politico-ecclesiasticos annorum 645. a Casare augusto ad Phocam usque*; in quibus res imperii ecclesiæque observatu digniores subjiciuntur oculis erroresque evelluntur *BARONIO*, *Roterodami* 1706. fol. tribus tomis. Pæne oblitus fueram *Melchioris*

GOLDASTI, qui edidit *rationale constitutionum Imperialium* αὐτοῦς ἐδίδου, sive extemporale, in quo cum ipsis Constitutionibus argumenta dicuntur, tum sacri Romani Imperii jura adversus Cæsaris **BARONII** *Annales* elenchos præscribuntur, Francofurti ad Moen. 1607. quumque adversus illum pro **BARONIO** *Jacobus GREPSEUS* evulgasset *apologiam* pro **BARONIO**; sive Cæsarem **BARONIUM** a Melchioris **GOLDASTI** calumniis vindicatum, Ingolstadii 1610. ac retortionem insipientia & falsimonia **GOLDASTI**, Ingolstadii 1611 respondit ille in replicatione pro Cæsarea & regia Majestate & ordinibus imperii contra **GRETSEUM**, eodem anno; **GRETSEUS** autem iterum se opposuit in gemina defensione adversus Melchiorem **GOLDASTUM**, eodem anno; **GRETSEUS** autem iterum se opposuit in gemina defensione adversus Melchiorem **GOLDASTUM**, calumniarum replicatorem, Ingolstadii 1612. Nec minus Calvinianis Lutherani **BARONIUM** insectati sunt. Nam præter **TRIBBECHOVIUM** antea memoratum **Daniel LIPSTORPIUS** omne maledicentiæ virus evomuit in formatione, & exclusione infructu Monarchia papalis, publicata simul mala Cæsaris **BARONII** fide & vindicatis ab ea juribus Cæsareis, & summarum potestatum circa sacra, ex ipsa veneranda antiquitate Ecclesiastica per partes ostensa, & explicata, Senæ 1656. ac sub novo tantum titulo: *tractatus historico-politicus de Monarchia Ecclesiastica incrementis, & decrementis, quo simul jura majestatis circa sacra discutiuntur*, 1658. Exitat quoque **Georgii GRENI** *Enneas animadversionum in loca BARONII*. Sed a Lutheranis magni fiunt cumprimis Christiani **KORTHOLTI** *disquisitiones Antibaroniana cum Exercitatione Antisalmasiana de pane eucaristico quem in oratione Dominica petimus*, Kilonii 1677. 4. quarum disquisitionum septem in volumine hoc locum obtinuerant, nimirum: de domo Nazarethico-Lauretana: de Suffragiis pro defun-

functis : de Purgatorio : de Confirmationis Sacramento : de Ordinis Sacramento : de extrema Unctione, ac de traditionibus non scriptis: Quum istæ iterum describerentur cura *Sebastiani KORTHOLTI Hamburgi 1708. 4.* adcessit octava disquisitio de Reliquiarum cultu, cum exercitatione in Canonem sextum Concilii *Nicæni BARONIO, ac BELLARMINO* opposita, prætereaque, ut jam dixi, *TRIBBECHOVII exercitationes* adjectæ sunt. Adcedat *Joh. Friderici KREBSII schediasma de jure alienandi imperia cum animadversionibus politicis, historicis & Theologicis ad Cæsaris BARONII Annalium Ecclesiasticorum Tom. 1x. a. 800. Hamburgi 1709. 4.*

V. Nolim tamen quis credat, mecum esse, qui nævis omnibus *Baronianos Annales* carere contendam; quin novi ex nostris Catholicis Scriptoribus *Henricum VALESIUM, Natalem ALEXANDRUM, BOLLANDIANOS*, aliosque non pauca Eminentissimi viri errata adnotasse (*a*). *PAGIUM Antonium* non nominavi, quia in illo aliquanto plus immorandum. Publici is juris fecit *criticam historico-Chronologicam in Annales BARONII, in qua rerum narratio defenditur, illustratur, suppletur, ordo temporum corrigitur, innovatur, & periodo Græco-Romana, nunc primum concinnata, munitur Parisiis 1689.* Spectabat critica hæc, quæ quatuor priora sæcula complectebatur, magis ad *SPONDANI epitomen*, quam ad ipsos *BARONII Annales* atque ad ordinem dictæ epitomæ disposita erat. Quemadmodum autem primum tantum totum exhibebat; ita post auctoris mortem non solum ille ad ordinem *BARONII* adcommo-
datus, ac notis auctus est; sed etiam reliqui tresto-
mi adcesserunt, cura *Francisci PAGI*, totumque opus in lucem prodiit hac inscriptione: *Critica historico-chronologica in universos Annales Ecclesiasticos Cæsaris BARONII, in qua rerum narratio defenditur, illustratur, suppletur, ordo temporum corrigitur, innovatur & periodo Græco-Romana,*

nunc primum continuata, munitur; opus posthumum, Coloniae Allobrogum; sive potius Geneva 1705. fol. quatuor tomis. Ante ipsam criticam conspiciuntur: *dissertatio de periodo Græco-Romana, veterum Pontificum Romanorum catalogi decem, atque apparatus Chronologicus ad annales Ecclesiasticos, Baronianum illustrans, & supplens*, quorum Scriptorum primum ac tertium habentur etiam in primo tomo, ab ipso PAGI edito. In conspectum orbis eruditi critica hæc iterum venit, Antuerpia, ut titulus habet; rectius autem Geneva 1727. fol. quatuor tomis, huicque editioni adcessit: PAGI *dissertatio hypatica, seu de Consulibus Casareis*. Verum non erat, cur Protestantes de Catholicis BARONII oppugnationibus tantopere sibi plauderent, quemadmodum factum vidimus a Joan. Friderico MAYER in *Eclogis de fide BARONII & BELLARMINI, ipsius Pontificiis ambigua*, Amstelodami 1647. 8. una cum Nicete CRYTOPULI; sive qui nomen hoc fictum sibi adscivit, Petri ZORNII *censura eclogarum Joan. Friderici MAYERI de fide BARONII & BELLARMINI, ipsis Pontificiis ambigua selectis ex Historia Ecclesiastica observationibus referta, auctaque plusquam LX. Pontificiorum Scriptorum farragine*, Dusseldorp. 1709. 8. qua MAYERI *eclogæ* cum augentur, tum emendantur. Non enim Catholicis suspecta fides est aut BELLARMINI, aut BARONII, sed ii in utroque lapsus aliquot notant; quos aut adcuratoris cuiusdam critices defectus; aut monumentorum, quæ postea detecta sunt, inopia, aut operis longi, quod moliti sunt, natura ipsa veluti necessarios fecit.

(a) Locum in his habeant Jo: DARTIS, qui reliquit: *animadversiones in annales Ecclesiasticos Cælaris BARONII, & Isaacii CASAUBONI exercitationes*, Parisiis 1616. 8.

VI. Nunc de iis dicendum, qui BARONII *Annales*

nales prosequuti sunt. Hos inter principem sibi locum vindicat *Odoricus* RAYNALDUS, cujus *Annales Ecclesiastici ab anno 1198. quo desinit BARONIUS ad annum 1534. prodierunt Roma ab anno 1646. ad 1663. fol. octo tomis; sive si isti BARONII voluminibus duodecim adnumerantur, a tomo xiii. usque ad xx. Postquam RAYNALDUS mortalitatem finierat suam, tomus nonus adcessit, jam anno quidem 1676. litteris descriptus; non prius autem, quam anno 1689. ad publicum usum translatus. Vidit ille lucem *Roma* fol. duabus partibus ac prioribus octo tomis additus est in *editione Coloniensi* horum Annalium, quæ anno 1693. prodire cœpit. Exempla illorum, qui BARONII Annales reddiderunt breviores sequutus RAYNALDUS ipse & suos in epitomen redegit. Titulus illius est: RAYNALDI *Annales Ecclesiastici ex tomis octo ad unum pluribus auctum redacti Romæ 1665. fol. Propositum sibi habuit, ut epistolarem, quam vocat, historiam ex Romana Ecclesiæ scriniis ac Bibliotheca Vaticana componeret, hancque in rem varias litteras Pontificum Romanorum, atque aliorum publici usus fecit.**

RAYNALDUM continuavit *Jacobus de LADERCHIO* nullius judicii Scriptor, cujus exstant *Annales Ecclesiastici ab anno 1566. ubi Odoricus RAYNALDUS desinit, tribus tomis, Roma fol. editis. Primus eorum 1728. evulgatus, complectitur duos annos 1666. 1667. secundus, qui 1732. exiit, itidem duos, cosque sequentes annos 1668. 1669. ac tertius, 1737. publicæ luci expositus, annos 1670. 1671. Optandum ut alius quispiam tantum opus prosequatur, non tamen *Laderchiano* more, sed *Baroniano*, & *Raynaldiano*; immo fortasse LADERCHII tomis neglectis opus ab anno quo RAYNALDUS desinit, retexere præstaret.*

VII. Sunt etiam a Vallicellanae Congregationis Patribus alii, qui ad BARONII prosequendos Annales operam suam contulere. Nempe *Abrah. BZO-*

VIUS Dominicanus postquam BARONII Annales in epitomen redegit, octo omnino tomos conscripsit, sive ubi BARONII duodecim tomi simul numerentur, annales a tomo xiii. ad xx. continuatos, qui sub titulo *Annalium Ecclesiasticorum post Cæsarem BARONIUM tomus xiii. xx. ab anno 1198. usque ad annum 1565. rerum, in orbe Christiano gestarum, narrationem complectentes*, in conspectum Orbis eruditi venerunt: primum Roma 1616. ac sequentibus annis. deinde Colonia ab anno 1621. ad 1640. fol. In editionibus *Coloniensibus* multa habentur, quæ in *Romana* desunt, hocque nomine illæ majorem existimationem præ se habent. Præter alia, in iis locum obtinuerunt. Nicolai JANSENII *animadversiones & scholia in apologiam, nuper editam de vita & morte Jo. DUNS SCOTI* adversus Abrahamum BZOVIIUM: Theodori AMYDENI libellus de pietate Romana I. BZOVII vita Silvestri II. item *vita & passio Adelberti Ursini a Silvestro II. edita*. Octo tomis horum *Annalium* post mortem BZOVII nonus, ab anno 1565. ad 1572. adcessit ac prodiit Roma 1572. fol. Quæ ab eo scripta fuerant contra Ludovicum Bavarum Imperatorem, illa refellit ac pro existimatione dicti Imperatoris pugnavit Georgius HERWARTUS in *Annalium Ecclesiasticorum post Cæsarem BARONIUM tomus xiv. ab Abr. BZOVIO conscripti, appendice*, Monachii 1621. fol. Posterior hæc editio, prior autem prodiit 1618. 4. ita inscripta: Ludovicus iv *Imperator defensio contra BZOVII calumnias in annalibus suis*. Præterea Henricus SPONDANUS acri judicio, & multa eruditione insignis Episcopus *Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris BARONII continuationem ab anno 1198. quo is desit, ad finem 1640. juris publici fecit*, Parisiis 1640. 1641. duobus voluminibus fol. Quam primam lucem postquam opus hoc viderat, illud iterum editum est cum *Parisiis*. 1647. id iterum duobus tomis fol. tum Ticini 1675. & Lugduni 1678. tribus tomis

tomis fol. Post mortem enim SPONDANI appen-
dix sex annorum a. 1641. ad 1646. prodiit *Parisiis*
1659. fol. hæcque editionibus *Ticinensi*, & *Lugdunensi*,
quarum mentionem feci, veluti tomus ter-
tius, addita est. Nec tamen SPONDANO censo-
rias effugere animadversiones licuit. Nam præter
Leonem ALLATIUM in diatrib. de Niliis p. 52. &
in notis ad Georgium Acropolitam p. 251. Hiero-
nymus de MARINIS sub anagrammatico nomine
de ARMINIS observationes in SPONDANI An-
nales a. 1656. 4. edidit, iisque expendit nonnulla
ejus de principibus quibusdam, ac nationibus, ma-
xime Joan. JUSTINIANO & GENUENSIBUS,
elogia.

§. II.

Scriptores alii Catholici universa omnium temporum
Historia Ecclesiastica.

I. Uberiores Historiæ tractatores primum per-
censeamus. Atque hos inter statim nominandus
Natalis ALEXANDER Ordinis Prædicatorum.
Eju *Historia Ecclesiastica Novi Testamenti* cum in-
scriptione: *Selecta Historia Ecclesiastica capita, &*
in loca ejusdem insignia dissertationes Historica, Chro-
nologica, critica, dogmatica, primum Parisiis ab a.
1676. ad annum 1686. 8. quatuor ac viginti, sive
ut alii numerant, sex ac viginti voluminibus, de-
inde cum quibusdam additamentis ibidem 1687. 8.
lucem vidit. Quo opere Historiæ Ecclesiasticæ po-
sterioris fœderis confecto, auctor operam in Histo-
ria sanctiore prioris fœderis enarranda posuit; hanc-
que Parisiis 1689. 8. sex tomis juris publici fecit.
Utraque Historia cum veteris, tum novi Testa-
menti postea conjunctim prodiit hoc titulo: *Histo-*
ria Ecclesiastica Veteris Novique Testamenti ab or-
be condito ad annum post Christum natum millesi-
imum sexcentessimum, & in loca ejusdem insignia dis-
ser-

dissertationes historicae, Chronologicae, criticae, dogmaticae, in octo divisa tomos, ante quidem per partes; nunc autem conjunctim & accuratius edita, rerum novarum adfectione, scholiis & indicibus locupletissimis aucta, illustrata, ornata, Parisiis 1699. fol. octo tomis. Præter observationes plurimas, in nova hac editione dissertationes aliquot, antea ab ALEXANDRO separatim publicæ luci expositæ, accesserunt. Evulgaverat nempe dissertationem polemica[m] de Confessione Sacramentali adversus libros quatuor Joann. DALLÆI Calvinistæ, divinam ejus institutionem & usum in Ecclesia perpetuum impugnantis, Parisiis 1678. 8. Dissertationum Ecclesiasticarum triadem: primam de divina Episcoporum supra Presbyteros eminentia adversus BLONDELLI Apologiam sententia HIERONYMI de Episcopis & Presbyteris cum quaestione de Chorepiscopis: secundam de sacrorum ministrorum celibatu; sive de historia PAPHNUTII, cum Nicæno Canone concilianda, ac tertiam de vulgata Scriptura Sacra versione, Parisiis 1678. 8. Quam ultimam quum CLAUDIUS FRASSENIIUS impugnasset, atque auctorem illius perstrinxisset acriter, tamquam „ Historiæ Ecclesiasticæ compilatorem & hæreticorum exscriptorem, virum, qui hæreticis blanditur, sciolum temerarium, ALEXANDER opposuit dissertationem Ecclesiasticam, Apologeticam, & anticriticam adversus CLAUDIUM FRASSEN; seu dissertationis Alexandrinæ de vulgata Scripturæ Sacre versione vindicias, Parisiis 1682. 8. “ Ediderat quoque dissertationes historicas & criticas pro S. Thoma AQUINATE, Parisiis 1680. 12. Omnes has dissertationes, jam litteris descriptas, ALEXANDER in memoratam novam editionem Historiæ suæ Ecclesiasticæ transtulit; nec has solum; sed etiam „ novam dissertationem, his maxime „ necessariam temporibus, adversus errores Beguardorum, in Quietistis redivivos, quæ spuriorum „ mysticorum fanaticum systema funditus evertitur,

„tur, & periculosa dogmata refelluntur. “ Ad-
 dita sunt scholia, quorum occasionem „ indicu-
 „ lus Anonymus Religiosorum quorundam censo-
 „ rum prænuerat. “ In illo enim censores ALE-
 XANDRI *Historiam Ecclesiasticam* ob varios er-
 rores reprehenderant; ALEXANDER autem ut
 ab Adversariis his se defenderet, scholia ista scrip-
 sit. Ita locupletata nova editio iterum iterum-
 que in lucem exiit, Parisiis 1715. 1726. 1736. fol.
 Lucæ 1734. fol. notis & animadversionibus aucta
 & castigata studio *Constant. RONCAGLIA* novem
 voluminibus, rursus ibidem novem item volumini-
 bus in fol. additis *Cl. Joan. Dominici MANSI* ani-
 madversionibus, & postea *Venetis* sæpe cum no-
 vem in fol. tum 18. voluminibus in 4. Habuit
 ALEXANDER inter eruditos viros, qui illum op-
 pugnarunt; *Cælestinum SFONDRATUM* in *Galia vindicata* p. 161. *Franciscum d' ENGHIE*
EN, qui edidit *auctoritatem Sedis Apostolicae pro Sancto*
GREGORIO Papa VII. vindicatam adversus Na-
talem ALEXANDRUM, Coloniae 1684. 8. (a)
Jacobum le FEURE de la BASTILLE (b), *Anto-*
nium CHARLAS in libro inscripto: „ *Causa re-*
 „ *galiae penitus explicata; seu responsio ad disser-*
 „ *tationem* “ *Natalis ALEXANDRI de jure*
regaliae, Leodii 1687. 4. aliosque (c).

- (a) Hunc ALEXANDER confutavit *diff. VI. Jac. XV. & XVI.*
- (b) Ediderat is *Remarques critiques sur l'histoire Ec-*
clesiastique de Noel ALEXANDER; sed hæ ad-
 notationes suppressæ fuerunt, nec nisi duo earum
 exempla servata fuisse dicuntur.
- (c) Nolim his ad censeri *Eliam VEIELIUM Luthe-*
ranum, qui *Ulmæ* an. 1699. nescio quam disserta-
 tionem vulgavit adversus *Natalem*. Audi impu-
 dentissimum operis titulum, & stomachare:
Dissertatio Isagogica in selecta Historiæ Ecclesiasticæ
capita; sive in dissertationes historicas, Chrono-
gicas, Criticas, Dogmaticas *Natalis ALEXAN-*
DRI,

DRI, in qua, tamquam in breviario, adductis viri clarissimi, & domesticorum fidei propriis verbis, graves illius ac plurimæ in multis, magnique momenti capitibus cum sodalibus dissensiones acresque censurae producuntur, ac ostenditur, adversarium veritatis Evangelicæ tam gravem causæ Pontificiorum plus offecisse, quam Protestantium, simulque decus Imperatorum Romano-Germanicorum contra acerbas Gallicani Scriptoris criminationes paucis vindicatur ac pietas D. LUTHERI, & parastarum adseritur.

II. *Claudius FLEURY* Natalem sequatur. Celebris est ejus *Histoire Ecclesiastique*, cujus viginti tomos a nato Christo ad annum 1414. Auctor in lucem emisit. Prodierunt illi *Parisiis* ab anno 1691. usque ad annum 1720. 4. quæ editio est elegantissima. Post eam iterum in conspectum publicum isti venerunt: *Parisiis* 1717. 1718. 8. *Bruxellis* ab anno 1692. ad annum 1721. 8. & ad viginti hos tomos studio FABRI adjuncti sunt sex ac decem alii, ut opus continuaretur, atque ita amplius fieret, sub titulo: „*Histoire Ecclesiastique* „ pour servir de continuation a celle de feu M. „ FLEURY. “ Adspexerunt illi lucem itidem cum *Parisiis* 4. tum *Bruxellis* 8. ab anno 1726. ad annum 1740. Composita quoque est interpretatio Germanica historiæ hujus *Frankfurti* ab an. 1752. 4. edita; antea autem similis versionis tomus primus cum Præfatione Chr. Ernest. SIMONETTI, *Goettingæ* 1746. 4. exiit. Præfationes, ac Dissertationes, quæ opere hoc continentur, ac varias adnotationes, ad Historiam Ecclesiasticam ejusque studium pertinentes, complectuntur, separatim luci publicæ expositæ sunt sub titulo: „*Discours* „ sur l' *Histoire Ecclesiastique* par M. l' Abbé „ FLEURY, “ *Parisiis* 1724. 8. duobus tomis, quibus postea tertius adcessit in Indicem librorum prohibitorum jure illatus. Tres priores harum dissertationum jam antea prodierant, sub eadem inscri-

scriptione, *Parisiis* 1708. 12. Quam periculosæ le-
 ctionis opus hoc sit, docent opuscula quædam,
 quæ *Avenione*, *Mechlinia*, ac *Venetiis* tribus to-
 mis comprehensa exierunt. Prodiit quidem „ Ju-
 „ stification des discours, & de l' Histoire Eccle-
 „ siastique de M. l' Abbè FLEURY, contre les
 „ reproches & les calomnies de quelques religieux
 „ *Flamans* contre cet historien, principalement au
 „ sujet de la doctrine du clergé de *France*, & de
 „ plusieurs abus introduits dans l' Eglise, “ *Nan-*
ceji 1736. 8.; sed vide quid de hac Apologia sen-
 serit Auctor Diarii litterarii, quod inscribitur *Bi-*
bliothèque raisonnée, T. XVIII. p. I. pag. 8. & T.
 XVIII. part. II. pag. 250. (a) Tria hujus historiæ
 compendia habuimus. Primum a *Francisco* MO-
 RENAS *Avenionensi* hoc titulo: „ Abregé de l'
 „ Histoire Ecclesiastique de M. FLEURY, conti-
 „ nuée jusqu' en 1750.: “ constat 10. volum. in
 12. Alterum dedit 21. Novembris ann. 1757. *Rome*
 jure ac merito proscriptum *Quesnellianus* effrons
 Anonymus, quem D. RACINE esse ferunt: XIII.
 illud voluminibus in 12. concluditur; fingiturque
Colonia editum, recusumque 1754. titulus operis
 est: „ Abregé de l' Histoire Ecclesiastique conte-
 „ nant les évènements considérables de chaque siè-
 „ cle, avec des Reflexions. “ His voluminibus
 additur epistolarum volumen, in quibus D. MO-
 RENAS omni conviciorum, & calumniarum ge-
 nere proscinditur. Prænotatur: *Lettres d' Eusebe*
PHILALETHE a M. François MORENAS sur son
prétendu Abregé de l' Histoire Ecclesiastique de M.
FLEURY, Leodii 1757. Tertium hæretici homi-
 nis est, qui tamen, ut errorum suorum patronum
 in Catholico Scriptore incautis obtruderet, *Claudii*
FLEURY Breviarium quoddam in operis titulo
 mendacissime pollicitus est. *Berna* vulgatum est
 hoc *Abregé de l' Histoire Ecclesiastique de Mons.*
FLEURY ann. 1766. dignum sane opus, quod
 Re-

Romani Fidei Quæsitores ann. tandem 1770. Kalendaris Martii configerent.

(a) Confer P. ZACHARIAM in Antifebronio T. I. Cæsen. edit. pag. 266. seqq.

III. Alios jam Scriptores breviori stylo prosecquamur. I. *Franciscus Timoleo CHOISY* edidit *Parisii* undecim tomis in 4. *Histoire de l'Eglise*. Primus eorum prodiit ibi 1703. secundus 1704. tertius 1705. quartus 1706. quintus 1712. sextus 1713. septimus 1714. octavus 1715. nonus 1719. decimus 1721. & undecimus 1723. 4. Opus hoc confectum est in usum, non tam eruditorum atque in rebus ecclesiasticis exercitatorum; quam eorum, qui aut litterarum plane expertes sunt, aut ad studia civilia animum adpulerunt. II. *P. Ignatius Hyacinthus AMAT de GRAVESON* „ *Historia Ecclesiastica*, variis colloquiis digesta, ubi pro Theologiae candidatis res præcipuæ, non solum ad historiam; sed etiam ad dogmata, criticam, chronologiam & ecclesiæ disciplinam pertinentes, per breves interrogationes, & responsiones perstringuntur & in præclaro ordine collocantur; distributa vero in tomos novem, & continuata a sæculo primo, usque ad annum 1721. “ que historia prodiit primum *Roma* ab anno 1717. 8. novem tomis: deinde *Venetis* 1726. tribus voluminibus, ac *Augusta Vindelic.* 1727. fol. duobus tomis. III. *Cardinalls Josephus Augustinus ORSI Florentinus* Ordinis Prædicatorum, qui *Roma* in 4. & in 8. ann. 1747. divulgare cœpit *Historiam Ecclesiasticam* hoc titulo: *della Istoria Ecclesiastica descritta ec.* Tomos XX. & unum edidit: morte autem Auctoris interceptum opus *P. Philippus Angelicus BECCHETTI* ejusdem ordinis magno plausu prosequitur, atque anno 1774. quintum jam volumen emisit, quo prima & secunda pars noni Ec-

clesiæ sæculi continetur (a): IV. P. Hadrianus DAUDE S. J. anno 1748. *Virceburgi* Tomum 1. exhibuit magni operis inscripti: „ Historia Uni-
 „ versalis, & pragmatica *Romani* Imperii, Regno-
 „ rum, Provinciarum una cum insignioribus mo-
 „ numentis Hierarchiæ Ecclesiasticæ ex probatis
 „ Scriptoribus congesta, observationibus criticis au-
 „ ctæ, atque ad Theologiæ positivæ, jurispruden-
 „ tiæ, ac Philosophiæ peculiarem usum Reflexio-
 „ nibus dogmaticis, politicis, & chronologicis il-
 „ lustrata. “ Secundi porro tomi primam & se-
 cundam partem totidem voluminibus quum edidisset, morte abreptus est. Præstantissimæ historiæ continuandæ onus susceperat P. Thomas GREBNER; verum hætenus ab eo non adcepimus nisi *Daudiani* operis compendium ad nostra tempora perductum tribus grandioribus voluminibus in 8. inscriptis *Compendium historia universalis, & Pragmatica*, quorum primum continens octo priora sæcula prodiit *Virceburgi* 1757. secundum priora quinque mediæ ævi sæcula complectens 1761. tertium postrema quinque recentioris ævi Christiani sæcula exhibens 1764. V. Tandem Gaspar SAC-CARELLI Congreg. Oratorii Romani Presbyter ann. 1771. Romæ vulgare cœpit „ Historiam Ec-
 „ clesiasticam per annos digestam, variisque obser-
 „ vationibus illustratam 4.

(a) Vide quæ de hoc Tomo tradiderunt auctores diarii quod *Pisis* vulgatur inscriptum: *Giornale de' letterati* Tom. xviii. art. vi. p. 209.

IV. Non plane omittenda Historiarum Ecclesiasticarum compendia. In his præter BARONII & SPONDANI, itemque D. FLEURY jam indicatas epitomas Michaelis BUCHINGERI *historia Ecclesiastica*, Moguntiae 1560. quæ duplicem faciem exhibet: altera est Ecclesiæ Catholicæ, quæ pars præcipue catalogo Pontificum Romanorum a

S. PETRO usque ad **PAULLUM IV.** absolvi-
tur, altera vero Ecclesiæ antichristianæ; ubi de
tyrannis, hæreticis & falsis fratribus agitur. *Pe-*
tri a STREITHAGEN Florus Christianus;
sive *Historiarum de rebus Christiana Re-*
ligionis Libri ix. Coloniae 1640. 8. *Ignatii BOM-*
PLANI historia Christianarum rerum a Christi or-
tu ad nostra usque tempora, Romæ 1665. 12. *Aug-*
ustii RIBOTHI Florus Christianus, hoc est, totius
historia Ecclesiastica epitome, duodecim Libris colle-
cta, a Christo genito ad nostra tempora Parisiis 1666.
1677. 12. Sed omnes antecellit tum *Herberti*
ROSWEIDI historia Ecclesiastica a Christo nato us-
que ad Pontificatum Urbani VIII. in duos tomos di-
visa, Antuerpiæ 1625, fol. tum *Jo. CABASSUTII*
notitia Ecclesiastica historiarum, Conciliorum, & Ca-
nonum invicem collatorum veterumque juxta, ac re-
centiorum Ecclesia rituum ab ipsis Ecclesia Christia-
næ incunabulis ad nostra usque tempora secundum
cujusque sæculi seriem accurate digesta; cujus utilis-
simi operis sexta editio Venetiis a. 1752. apud *Lau-*
rentium Basilium curata est. Atque hæc quidem
Historiæ breviarum superiore sæculo habuimus: No-
stro autem sæculo, quæ subjiçio.

Histoire de l'Eglise &c. quæ deinde Venetiis pro-
diit *Selvaggio CANTURANO* interprete quatuor
tomulis in 12. prænotata: *La storia della Chiesa*
dal principio del mondo sino al presente espressa in
ristretto. In vetitorum Librorum indicem relatum
opus a. 1719. (a).

Abregé Chronologique de l'histoire Ecclesiastique
(b), Parisiis 1752. Tom. 11. 8. Primus ab anno
1. *Æræ Christianæ* ad 1200. secundus ab an. 1201.
ad 1700. Historiam perducit, Et hoc Breviarium
Italice redditum Venetiis prædiit quatuor tomis in
8. confixumque est Roma.

Fr. *Joan. Laurentii BERTI Augustiniani Eccle-*
siastice historia Breviarium, sæpius editum. *Quin-*
ta editio Neapolitana a. 1766. duobus tomis con-
stat.

stat in 8. ceterisque auctior est *Isagoge* (ejusdem BERTI) ad sacram Geographiam , auctario ad annum usque 1766. Breviario Historiæ Neapolitanæ, & indicibus VIII. Chronologicis .

- (a) Opus hoc Romanæ Sedi infensissimum a Ludovico Ellies du PIN profectum est .
 (b) Auctor Philippus MACQUER advocatus .

§. III.

Catholici Scriptores qui historiam Ecclesiasticam universam quidem , sed certorum temporum tradiderunt .

I. In his percensendis sæculorum , quorum Historiam Ecclesiasticam scriptis suis commendarunt, ordinem sequar. Prodeat primus Ambrosius GARDEBOSC: *Historia Ecclesiastica a Christi ortu ad hanc usque ætatem synopsis & in omnia ejusdem controversa capita dissertationes* , cujus Historiæ sæculum primum , sive tomus primus prodiit Tolosa 1713. fol. Alterum quoque sæculum edidit, nec ultra progressus est. Huic addatur Petrus FAYDIT, qui anno 1695. 8. vulgavit *Eclaircissement sur la doctrine & l'histoire Ecclesiastique de deux premiers siècles*. Sæculum quoque secundum non prætergreditur insigne opus Præsulis Francisci BLANCHI-NII a Josepho Nepote an. 1752. Roma evulgatum hoc titulo: *Démonstration historia Ecclesiastica quadripartita comprobata monumentis pertinentibus ad fidem temporum, & gestorum* fol. (a) Proximum locum deponunt Caroli SIGONII *historia ecclesiastica Libri XIV.* (ad annum CCCXI. pertingunt) nunc primum e MS. Codice Bibliotheca Vaticanæ in lucem emissi cum prolegomenis Horatii BLANCHI, Mediolani Tom. IV. part. 2. ejus operum, & duobus tomis in 8. 1734. Ultra quintum sæculum haud progrediuntur Fr. Joan. Laurentii BERTI

differtationes historicæ, quæ tribus voluminibus in 4. *Florentia* primum a. 1753. 16. excusæ, deinde *Bassani* quatuor Tomis in fol. ann. 1769. iterum emissæ. Primum utriusque editionis volumen illustriores epochas sex differtationibus exponit, & ad Christiana sæcula adcommodat; in secunda autem editione adcessit *hystoria* Evangelica brevioribus Prælectionibus explicata. Volumen secundum hystoriam trium priorum sæculorum continet, in *Bassanensi* editione auctam differtatione de *scriptis Patrum duarum priorum sæculorum*. Volumen tertium quarti & quinti sæculi Ecclesiasticam hystoriam complectitur; quartum *Bassanensis* editionis reliqua ad quintum sæculum pertinentia (b). Sex prioribus Ecclesiæ sæculis continetur celeberrimum *Sebastiani Nani* TILLEMONTII opus inscriptum: *Memoires pour servir a l'histoire ecclesiastique de six premiers siecles, justifies par les citations des auteurs originaux, avec une chronologie, ou l'on fait un abrégé de l'histoire ecclesiastique & profane, & des notes pour éclaircir les difficultes des faits & de la chronologie*. Opus hoc in publicum exiit *Parisiis* ab anno 1693. ad annum 1712. 4. sex ac decem tomis, quæ editio est splendida, adcurata, ac reliquis postea in lucem emissis, dignitate & pretio superior. Iterum enim illud prodiit cum *Bruxellis* ab anno 1694. ad annum 1730. 8. decem tomis, ac *Venetis* totidem tomis in 4. 1732. (c)

- (a) Ad hystoriam litterariam Italiæ *Tom. xi. pag. 307. seq.*
 (a) Plura, quæ recolantur, digna in has differtationes adnotavit Auctor hystoriæ litterariæ Italiæ *Tom. viii. p. 376. 397. & Tom. ix. p. 338. 378. & Vol. I. Annalium litterariorum Ital. P. II. p. 112. 126.* Qui secundam editionem curavit, adjectis quibusdam in reprehensa loca adnotationibus aut Auctorem hunc refellere, aut suum emendare debuerat: aliquid tum præstitisset lectoribus perutile, ac laude dignum.

(c) Petrus FAYDIT cujus antea memini, edidit *Memoires sur les memoires de M. de TILLEMONT*, quæ nullius pretii sunt. In multis tamen fatendum est, TILLEMONTIUM errasse; quod passim ostendunt BOLLANDIANI in Actis Sanctorum.

H. Plura sæcula alii exposuerunt. Huc spectant *Claudii ESPENCÆI apophtegmes ecclesiastiques, ou plutot abrégé de l'histoire, contenant tous les faits & des memorables avenues depuis la mort de Jesus Christ jusque a l'Empereur Phocas. Parisiis 1578. 12.* cum primis vero Episcopi *Antonii GODEAU histoire de l'Eglise depuis la naissance de Jesus Christ jusqu'au ix. siecle, avec un abrégé de l'histoire depuis Adam jusqu' a notre Seigneur. Bruxellis 1697. 8. sex tomis*, quæ est editio sexta, antea autem historia hæc lucem viderat *Parisiis 1653. fol. tribus voluminibus: ibidem 1663. 1674. fol. tribus tomis, 1690. 8. quinque voluminibus: in Belgio 1680. 12. & Venetiis Italice curante doctissimo Antistite Arnaldo SPERONI. Huc pertinent Comitis Fausti VERDELLI Successi della Chiesa fin al 1002. Romæ 1633. Duodecim priora sæcula sex tomulis in 12. persequutus est P. Josephus POHL. Viennæ: editi sunt 1753. 1759. hoc titulo: Manuductio ad historiam Ecclesiasticam.*

Hi. Recentiorum temporum historiae hæc sunt
 1. *Roveri PONTANI vera narratio rerum ab anno 1500. usque ad annum. 1549. in republica Christiana memorabilium, Coloniae 1559. fol. maxime Sleidano opposita atque ex commentariis NAUCLERI, JOVII, atque aliorum sumpta. 2. Michael David de la BIRARDIERE, Historia Ecclesiastica ab anno 1517. ad 1547. Parisiis 1705. 12. 3. „Alonfus FER-
 „NANDEZ, historia Ecclesiastica de nuestros
 „tiempos de la conversion de Idolatres y redu-
 „cion de Hereges, Toleti 1611. fol. 4. Memoires
 „Chronologiques, pour servir a l'histoire ecclesia-
 „stique depuis 1600. jusqu'an. 1716. avec des re-*

flexions & des remarques critiques, „ sine mentione loci 1723. 8. quatuor tomis. Auctor est P. d' AURIGNY S. J.

§. IV.

*Præcipui inter hæreticos historia Ecclesiastica
universæ Scriptores.*

I. *Centuria Magdeburgenses* huic censui præmittendæ. Inscriptum id opus : „ Ecclesiastica historia integram Ecclesiæ Christi ideam, quantum ad locum, propagationem, tranquillitatem, doctrinam, hæreses, ceremonias, gubernationem, schismata, synodos, personas, miracula, martyria, religiones extra Ecclesiam, & statum imperii politicum adtinet, secundum singulas centurias perspicuo ordine complectens, singulari diligentia, & fide ex vetustissimis & optimis historicis, patribus, & aliis Scriptoribus congesta per aliquot studiosos & pios viros in urbe Magdeburgica. „ Lucem vidit primum *Basilea* ab anno 1559. usque ad 1574. fol. tot voluminibus, quot sunt centuriæ, tres nimirum, ac decem : deinde iterum *Basilea* 1624. fol. cura *Ludovici LUCH* cujus editionis, quamvis sit nitidior, minor tamen ejus existimatio. In ea enim non solum epistolæ dedicatoriæ omissæ sunt; sed etiam varia loca, *Calvini* adseclis placendi studio corrupta atque interpolata sunt. Datum est operi huic nomen *centuriarum*, quia id Auctores in centurias ita descripserunt, ut singuli tomii annorum complecterentur centuriam : *Magdeburgensem* autem, quod priores tomii *Magdeburgi* compositi sunt. Princeps earum auctor extitit *Matthias FLACIUS*, aliique scæquam socios laboris, ad eum adjunxerunt, in quorum numero sunt *Martinus COPUS*, *Jo: WIGANDUS*, *Matth. JUDEX*, *Basilius FABER*, *Panzeratius VELDPOCK*, *Andreas CORVINUS*,

The-

Thomas HOLTHVTERUS. In excerptendis Scrip-
toribus operam suam collocarunt *Ambrosius* HIL-
FELD, *David* CICLERUS, *Caspar* LEUNCU-
LUS, *Gull.* RADENSIS, *Nicol.* BEUMULLE-
RUS, *Bernardus* NIGER, *Petrus* SCHROEDER.
In singulis centuriis, quarum ultima est tertia ac
decima historia Ecclesiastica ad sex & decem ca-
pita revocatur. *Primum* eorum totius sæculi con-
spectum velut in tabula exhibet: *secundum* exponit
de propagatione Ecclesiæ, atque ostendit, quibus
in locis ac regionibus, quave ratione doctrina
Evangelii fuerit recepta: *tertium* de persecutione
Ecclesiæ, deque ejusdem tranquillitate & pœnis
persequutorum: *quartum* de doctrina Ecclesiæ; fa-
tis ejus per singulos locos Theologicos: *quintum* de
hæresibus, hæreticorum erroribus, horumque fonti-
bus ac confutationibus: *sextum* de ceremoniis, ac
ritibus ecclesiasticis: *septimum* de politia, seu de
gubernatione Ecclesiæ, ubi & de bibliothecis, de
scholis, de officio magistratus in juvanda guberna-
tione, & disciplina Ecclesiastica, deque primatu
Papæ agitur: *octavum* de schismatibus, ac certa-
minibus levioribus: *nonum* de conciliis: *decimum*
de vitis Episcoporum, ac doctorum: *undecimum*
de hæreticis seu seductoribus; iis nimirum ipsis, de
quibus, quum de falsis eorum dogmatibus jam an-
tea dictum fuisset: *duodecimum* de Martyribus: *de-
cimumtertium* de miraculis & prodigiis: *decimum-
quartum* de rebus Judaicis externis, seu politicis: *deci-
mumquintum* de aliis religionibus extra Ecclesiam Chri-
sti, Judaismo & Gentilismo, & a sæculo septimo
Muhametanismo: *decimum sextum* de mutationibus
politicis in imperiis. Ad XIII. sæculum opus per-
ducitur. *Iustus* *Jacobus* HAUCHIUS novam ad-
gressus est editionem Centuriarum Magdeburgen-
sium, eamque correctam atque auctam, cujus &
voluminis i. *liber primus*, Norimbergæ 1757. ac *li-
ber secundus*, ibidem 1758. 4. in conspectum orbis
eruditi venit, cum Præfationibus Joann. Salom.

SEMLERI, ac sub titulo: „Centuriæ Magdeburgenses; seu Historia Ecclesiastica novi Testamenti, cum variorum Theologorum continuationibus ad hæc nostra tempora, quas excipient supplementa emendationum, defensionum, illustrationumque ad priores centurias XIII. “ Compendium earum *Franciscum* BURGOINUM edidisse, sunt qui velint; de quo tamen alii tacent ac dubium fere esse videtur, num id in lucem omnino prodierit, nec ne. Notissimæ contra sunt *Lucæ* OSIANDRI „Epitomes Historiæ Ecclesiasticæ centuriæ XVI., in quibus breviter & perspicue commemoratur, quis fuerit Status Ecclesiæ Christi, a nativitate Salvatoris usque ad annum 1600. “ Opus hoc quatuor voluminibus comprehenditur 4. Priores octo centuriæ lucem viderunt *Tubinga* ab anno 1592. ad 1602. quibus editis centuria sexta ac decima, ceteris uberius descripta, ibidem 1602. 1603. exiit, hancque reliquæ centuriæ, a nona ad quintam ac decimam, *Tubinga* 1604. sequutæ sunt. Sex priores centuriæ iterum prodierunt *Tubinga* 1607. 4. Epitome hæc in sermonem Germanicum conversa est, interprete *David* FOERTERO, *Francofurti* ab anno 1597. ad annum 1608. 8. prodiiitque etiam *Suecice* cura *Erici* SCHROEDERI, *Holmiæ* 1635. fol. Ex epitome hac Germanicum compendium fecit *Joann. VALENTINUS ANDREÆ* una cum *Joan. Bernard. WAGNERO Argentorati* 1620. 12.

II. Plures ex Catholicis ad Centurias refellendas studium adjecerunt *J. Conradus BRUNUS* „In „admonitione Catholica adversus novam historiam ecclesiasticam, quam *Matthias Illyricus*, & „ejus collegæ *Magdeburgici* per centurias nuper „ediderunt, ne quisquam illis malæ fidei historicis novis fidat, “ *Dilingæ* 1565. 8. qua quamvis tantum contra titulum, epistolam dedicationis ac præfationem centuriæ primæ dimicasset; *FLACIUS* tamen opposuit: „Refutationem invectivæ „BRU-

„ BRUNI contra centurias Historiæ Ecclesiasticæ;
 „ Accesserunt & alii libelli diversorum scriptorum;
 „ tum ad confirmationem illorum narrationum;
 „ tum aliqui ad præsens institutum cumprimis fa-
 „ cientes, “ Basileæ 1566. 4. II. *Guilielmus EY-*
SENGREINYUS, cujus liber hujus inscriptionis
 prodit: „ Centenarii XVI. continentes descriptio-
 „ nem rerum memorabilium, in orthodoxa & Apo-
 „ stolica Christi Ecclesia gestarum, adversus no-
 „ vam historiam Ecclesiasticam, quam *Matthæus*
 „ FLACIUS *Illyricus*, & ejus Collegæ *Magdebur-*
 „ *gici* contra verum Dei cultum verasque Ecclesiæ
 „ Catholicæ ceremonias, scriptis vetustissimorum
 „ historicorum depravatis & corruptis nuper edide-
 „ runt. “ Centenarius I. Ingolstadii 1566. ac cen-
 tenarius II. Monachii 1568. fol. duobus volumini-
 bus. Promisit quidem auctor sex ac decem cente-
 narios; duo autem tantum eorum, quantum scio,
 lucem viderunt. III. *Alanus COPUS*, sive po-
 tius *Nicolaus HARPSFELDIUS*, cujus exstant:
 „ Dialogi sex contra Summi Pontificatus, mona-
 „ sticæ vitæ, Sanctorum, sacrarum Imaginum op-
 „ pugnatōres, & *Joan. FOXI Mariyrologium*,
 Antuerpiæ 1566. 1573. 4. quorum dialogorum non
 COPUM, sed HARPSFELDIUM Auctorem esse,
 litteræ, quæ sub finem dialogi sexti sunt
 A. H. L. N. H. E. V. E. A. C., id est, *Au-*
ctor hujus libri Nicolaus HARPSFELDIUS;
 edidit vero eum *Alanus COPUS*, indicant.
 IV. *Petrus CANISIUS*, cujus *Commentariorum de*
verbi Dei corruptelis, duo tomi Ingolstadii 1583.
 Lugduni 1584. fol. adversus Centuriatores compo-
 siti, lucem viderunt, postquam antea separatim
 editi fuerant, prior de JOANNEBAPTISTA, *Di-*
lingæ 1571. 4. posterior de Beatissima MARIA Vir-
 gine, Ingolstadii 1577. V. *Franciscus TURRIA-*
NUS Libros V. adversus Magdeburgenses Centu-
riatores, pro Canonibus Apostolorum & Epistolis de-
cretalibus Pontificum Apostolicorum, Florentiæ 1572.

Colonizæ 1573. 4. cui responderunt Joan. DAL-
 LÆUS *Libris de pseudepigraphis Apostolicis*, Da-
 vid BLONDELLUS in *Turriano vapulante* ac mul-
 ti alii. VI. Gilbertus GENEBRARDUS, qui in
 posterioris partis *Chronici* sui sæpius editi, titulo pro-
 fitetur, se *Centuriarum impietatem, mendacia, im-*
posturas coarguere & doctrina Catholica continuatio-
nem ad singulorum sæculorum coronidem ostendere.
 VII. Onuphrius PANVINIUS *Libris de Primatu*
PETRI & Apostolica Sedis potestate contra centu-
 riarum auctores, Verona 1589. 4. Venetiis 1591. 4.
 Princeps autem eorum, qui *Centurias* oppugnarunt,
 BARONIUS est in *Annalibus*, de quibus supra
 diximus.

III. Ceteros *Lutheranos* paucis nunc adscribo,
 eorumque, hoc de argumento, Libros Latinos; ne-
 que enim in Germanicis titulis describendis immo-
 rari placet,

Exstant igitur.

Joh. PAPPI *epitome historia Ecclesiastica*, Argen-
 torati 1584. 8. Vitembergæ 1611. 12.

„ Joh. MICRAELII *Syntagma hystoriarum Ec-*
clesiæ omnium, quo ab ADAMO Judaicæ, &
a Salvatore nostro Christianæ Ecclesiæ, politicæ,
ritus, persecutiones, transplantationes, halcyo-
nia, doctores, Synodi, hæreses, & schismata
proponuntur.

Hieronymi KROMAYERI *Ecclesia in politia, id-*
est, historia Ecclesiastica centuria XVI. cum præsentē
dimidiata, Lipsiæ 1666. 1673. 4.

Joan. STUBNERI *Tabula synoptica in historiam*
Ecclesiasticam Novi Testamenti, Norimbergæ 1684.

Joan. Georgii LAYRIZII *Synopsis historia Eccle-*
siastica Novi Testamenti. Lipsiæ 1697. 12. iterum
 edita non solum cum adnotationibus perpetuis 1700.
 12. sed etiam cura Joan. Christ. MESSERSCHMI-
 DI aucta atque ad nostrum tempus continuata,
 Vitembergæ 1760. 8.

Christiani KORTHOLTI, ni malis *Sebastiani*
 NIE-

NIEMANNI *historia Ecclesiastica Novi Testamenti* *κττ' επιτομὴν* a Christo nato, usque ad seculum XVII. sistens statum Ecclesie sub Imperatoribus, schismata, hareses, Synodos, ac Ecclesia doctores, quæ post auctoris obitum in lucem exiit Lipsia 1697. 4. iterum Hamburgi 1708. 4.

Adami RECHENBERGII *Summarium historia Ecclesiastica*, Lipsiæ 1697. 12. 1700. 1709. 1714. quæ in titulo editio sexta dicitur, 1729. 1735. Vitembergæ 1748. 8. cum Joachimi Samuel WEICKHMANNI præfatione de prudentia in sanctioris historia studio necessaria causis. H. G. WELANDUS edidit tabulas in Rechenbergianum historia Ecclesiastica summarium. Lipsiæ 1706. 12.

Joan. Andrea SCHMIDII *compendium historia Ecclesiastica*, Helmstadii 1701. 1704. 8. 1709. 8. ac cum ejusdem historia Ecclesiastica veteris Testamenti, in tres partes divisum, cura Christiani Gottlieb. JOECHNERI, qui præfatus est, & supplementa addidit, Lipsia 1739. 8.

Christiani Eberhardi WEISMANNI *introductio in memorabilia Ecclesiastica historia sacra Novi Testamenti, maxime vero sæculorum primorum & novissimorum, ad juvandam notitiam Regni Dei & satana, cordisque humani salutarem concinnata*, duobus tomis, quorum prior Tubingæ 1718. posterior autem eodem loco 1719. 4. lucem vidit. Primam editionem hanc sequuta est secunda emendata, atque aucta, Halao 1745. 4.

Christophori Matthie PRAFFII *Institutiones historia Ecclesiastica*, Tubingæ 1721. 1727. 1741. 8. quæ duæ posteriores editiones multum locupletatæ ac notis ita instructæ sunt, ut notitiæ Scriptorum de singularibus Historiæ Ecclesiasticæ argumentis comparandæ, inserviant.

Joan. Laurentii MOSHEMII *Institutiones historia Ecclesiastica Novi Testamenti*, Jenæ 1727. 8. quas auctor postea ita mutavit atque emendavit, ut opus novum, a veteri sententiis pariter, harumque
ordi-

ordine , ac verbis maxime diversum , perficeret :
 Duæ sunt illius partes , quarum prior inscripta :
Institutiones historia Christiana antiquioris , Helm-
 stadii 1736. 8. posterior titulo : *Institutiones histo-*
ria Christiana recentioris , ibidem 1741. 8. in lu-
 cem prodiit. Adornata est editio tertia hujus in-
 scriptionis : „ Institutionum historiæ Ecclesiasticæ
 „ antiquæ & recentioris Libri quatuor , ex ipsis
 „ fontibus insigniter emendati , pluribus accessioni-
 „ bus locupletati , variis observationibus illustrati ,
 Helmstadii 1755. Has MOSHEMII institutiones
 Anglice reddidit , notisque illustravit Archibaldus
 MACLAINE , ex Anglico autem Italice versas a
 D. Patritio ROSELLI , & nonnullis , quæ tamen
 & nimis paucae , nec satis solidæ sunt , animadver-
 sionibus a Julio Laurentio SELVAGGI , si superis
 placet , correctas typi Neapolitani a. 1769. novem
 voluminibus in 4. recuderunt hoc titulo : „ dell'
 „ Istoria Ecclesiastica antica , e moderna dalla na-
 „ scita di G. C. fino al principio del presente se-
 „ colo XVIII. in cui si considerano la di lei ori-
 „ gine , i Progressi , &c.

Justi Laurentii DIELII *succincta historia Eccle-*
sastica Novi Testamenti a Christo nato usque ad
Philippum Melancthonem , Amstelodami 1726. ac
 Hildperhusæ 1750. 8. quæ tamen non est nova
 editio , sed novo tantum titulo distincta . In ope-
 ris calce addita sunt excerpta ex dissertationibus
 Egidii STRAUCHII de *Manichæismo* , de *Cate-*
chumenis , de *Jansenismo* : Jacob THOMASHI de
Petro Dresdensi , de *Nigello* : DIELMANNI de
voce Papæ atatisbus .

„ Gottlob KRANZII *Historia Ecclesiastica a*
 „ *Christo nato ad nostra usque tempora singulo-*
 „ *rum sæculorum Ecclesiæ statum in communi* ,
 „ *incrementa , lumina , adversitates & Concilia fi-*
 „ *stens* , adjectis ex fontibus genuinis adnotationi-
 „ *bus* , Laubæ 1736. 4.

„ Conrad. Samuel. SCHVRZFLEISCHII *Hi-*

„ sto-

„ storia Ecclesiastica, in qua Ecclesiæ status, Imperatores, Pontifices, Patres, viri docti, hæretici ac schismatici, ritus, Concilia, & Synodi exponuntur, Vitembergæ 1744. 4.

Sigism. Jacob. BAUMGARTENII Breviarium historia Christiana in usum scholarum suarum editum, Halæ 1754. 8.

IV. *Calvinianorum sequentes Libri sunt.*

Andrea RIVETI, histoire de l'Eglise depuis l'envoi des Apotres jusques a l'ann. 1620. Salmurii 1621. 4.

Danielis PAREI historia Ecclesiastica medulla, Francofurti 1638.

Joan. Henrici HOTTINGERI historia Ecclesiastica Novi Testamenti sex ac decem sæculorum, in novem tomos divisa, qui hoc ordine lucem viderunt: enneas, seu pars prima, quæ novem priora sæcula continet, Hanov. 1655. 8.: dyas, seu pars secunda sæculi decimi atque undecimi, ibidem 1655. trias, seu pars tertia, quæ exhibet res sæculorum XII. XIII. XIV. ibidem 1656. Saculum XV., seu pars quarta, Tiguri 1657. Jaculum XVI. cujus quinque partes, seu tomi sunt. Prima earum prodit Tiguri 1655. secunda ac tertia eodem loco 1655. quarta ac quinta ibidem 1667. 8.

Joan. le SUEUR, sive SUDORII histoire de l'Eglise & de l'Empire, depuis la naissance de Jesus Christ jusqu'a la fin du X. siecle, Genevæ 1674. ac sequentibus annis 4. 1686. 12. octo voluminibus: Amstelodami 1730. octo tomis 4. quæ editio emendata, atque aucta fuit cum adnotationibus, tum testimoniis, antea ab auctore omiſſis. In ornanda ea Benedictus PICTETUS operam posuit & quemadmodum jam in lucem emiserat historiam Ecclesiasticam ac civilem sæculi undecimi, Genevæ 1713. 4. eo consilio, ut opus, a le SUEUR ceptum persequeretur, ita postea quoque sæculum duodecimum in histoire de l'Eglise & du monde pour servir de continuation a l'histoire de Mr. le SUEUR,

avec

avec quelques courtes dissertations & reflexions critiques, Amstelodami 1732. 4. tribus tomis illustravit.

Joh. Alph. TURRENTINI *historia Ecclesiastica compendium, a Christo nato usque ad annum 1700.*, Genevæ 1734. 8. quod Joh. SIMON cum continuatione ad præsens usque tempus, iterum edidit Hala 1750. 8.

Joan. Joachimi SCHROEDERI *hypomnemata historia Ecclesiastica a Christo nato secundum seculorum ordinem digesta*, Marburgi 1737. 8.

Pauli Ernesti JABLONSKI *Institutiones historia Christiana*, Tomi tres in 8. Francofurti ad Viadrum 1754., & iterum 1766. Primus historiam antiquiorem; secundus recentiorem; tertius recentissimam exhibet.

V. Superest, ut heterodoxos enumeremus, qui universam quidem sed certorum temporum historiam tradiderunt. Igitur exstant

Philippi Jacobi HARTMANNI *de rebus gestis Christianorum sub Apostolis commentarius, in quo ex ipsis monumentis antiquissimis deducitur, hierarchiam Pontificiam nec a Christo institutam, nec ab Apostolis traditam*, Berolini 1699. 4. Cum Libro hoc plane eadem est: *historia antiquitatum Ecclesiæ Christianæ, a Christi & Apostolorum temporibus continuata &c.* accurante Philippo Jacobo SKLERANDRO, Berolini 1710. 4. nec ab isto, nisi solo novo ac mutato titulo, differt.

Joan. Laurentii MOSHEMII *Institutiones historia Christianæ majores. Saculum primum Helmstadii* 1739. 4.

Thoma ITTIGH *historia Ecclesiastica primi a Christo nato sæculi selecta capita*, quibus præmissa est uberior dissertatio de scriptoribus Historiæ Ecclesiasticæ recentioribus, Lipsiæ 1709. ac ejusdem *historiæ selecta capita sæculi secundi*, cum dissertatione de scriptoribus Historiæ Ecclesiasticæ antiquioribus, ibidem 1711. 4. quæ post mortem au-

cto-

etoris studio *Christiani* LUDOVICI in lucem pro-
lata sunt.

Joan. CLERICI *historia Ecclesiastica duorum pri-
morum a Christo nato seculorum, e veteribus monu-
mentis deprompta*, Amstelodami 1716. 4.

„Conradi HORNEII compendii *historiæ Ec-
clesiasticæ Liber 1. II. III. quæ a Christo nato
usque ad initium Imperii Constantini Magni
in Ecclesia gesta sunt, complexi*, Brunsvic,
1649. 4.

Joan. HENICHII *historia Ecclesiastica trium pri-
morum seculorum*, Rintelii 1669. 4. quarti 1670. ac
quinti post auctoris obitum 1674. 4. quæ tamen
historia Ecclesiastica cum civili conjungitur.

Laurentii ECHARDI *historia Ecclesiastica gene-
ralis a nato Christo ad a. CCCXIII. Londini 1702.
in fol.*

Francisci BOURGOING *histoire Ecclesiastique
des 4. premiers siecles*, Genevæ 1560. 2. vol. fol.

Jacobi CAPELLI *historia Ecclesiastica centurie
quinque ab Augusti nativitate ad Imperatorem Va-
lentinianum III. Sedani 1622. 4.*

Joan. Andrea SCHMIDT *historia Saculi primi,
secundi &c. ad viii, fabulis variorum maculata*, Hel-
mestadii MDCC. MDCCXV. 4.

Georgii CALIXTI *historia de Statu rerum in
Ecclesia Occidentali seculis viii. ix. x. & deinceps
quando Pontificius dominatus & corruptela invalue-
runt, quæ ejusdem adparatui Theologico*, Helmsta-
dii 1657. & 1661. 4. adjuncta est.

Quæ de recentioribus sæculis *Reformationis*, quam
jactant, scripta a Novatoribus sunt, quum ferri
vix possint, (tot scatent blasphemiiis, mendaciis,
augacibus fabellis) ne percenseri quidem debent.
Uno tamen aut altero libro contentus ero.

Joan. FECHTII *tabula historia Ecclesiastica sacu-
li xvi. Rostochii 1690. 4. cum dissertatione de
ubertate & fructu historiæ illius sæculi: ejusdem:
„Historiæ Ecclesiasticæ sæculi xvi. supplementum,
„ plu-*

72
 „ plurimorum & celeberrimorum, ex illo ævo
 „ Theologorum epistolis ad Joannem, Erasmus, &
 „ Philippum Marbachios antehac scriptis; nunc ve-
 „ ro ex Bibliotheca Marbachiana primum deprom-
 „ ptis, constans, divisum in viii. libros; Franco-
 „ furti 1684. 4.

„ Andr. CAROLI „ Memorabilia Ecclesiastica
 „ sæculi a nato Christo decimi septimi juxta an-
 „ norum seriem notata & convenienti ordine di-
 „ gesta, “ duobus tomis, quorum prior *Tubinga*
 „ 1607. posterior eodem loco 1702. 4. lucem adspe-
 „ xit.

„ Joan. WOLFANGI JÆGERI „ Historia Ec-
 „ clesiastica cum parallelismo profanæ, in qua con-
 „ clavia Pontificum Romanorum fideliter aperiun-
 „ tur, & sectæ omnes recensentur &c. “ ab anno
 „ 1600. usque ad annum 1700. duobus tomis, quo-
 „ rum prior *Hamburgi* 1709. posterior eodem loco
 „ 1717. fol. lucem vidit. Antea prima tria decen-
 „ nia sæculi xvii. *Tubinga* 1692. 1693. 4. separatim
 „ prodierunt.

„ Christiani Guil. Francisci WALCHII *Compen-*
 „ *dium historia Ecclesiastica recentissima* (sæculi sci-
 „ licet nostri xviii.) *Gothæ* 1751. 12.

ARTICULUS II.

Dissertationes Selectæ de variis Historia Ecclesiasti-
stica Capitibus.

„ Petri de MARCA *Opuscula*, nunc primum in lu-
 „ cem edita, studio Stephani BALUZZI, Parisiis
 „ 1681. ; item ejusdem *Dissertationes Ecclesiasticæ*,
 „ operi de concordia Sacerdotii & Imperii, Franco-
 „ furti 1708. fol., deinde *Venetis* ac *Neapoli* additæ,
 „ quarum aliquæ in indicatis opusculis exstant. Has
 „ quoque BALUZZIUS conjunctim evulgaverat Pa-
 „ risiis 1669. 8.

„ Joan. Laurentii MOSHEIM *Dissertationes ad Hi-*
 „ *sto-*

73

storiæ Ecclesiasticæ pertinentes, quarum volumen primum *Altonavia* 1733. 8., iterum cum additamentis atque emendationibus ibidem 1744., secundum autem eodem loco 1743. 8. in lucem prodiit. *Gerardi CASTEEL* controversiæ Ecclesiastico-Historicæ, editio secunda *Colonia* 1757. 4.

C A P U T V.

Quinam Historiam Ecclesiasticam nationum pertractarint.

A R T I C U L U S I.

*De Nationum OCCIDENTALIS Ecclesiæ Historia
Ecclesiastica Scriptores optime meriti.*

§. I.

Generales Scriptores.

PAULLUS BRITIUS Albensis Episcopus, *Progressi della Chiesa Occidentale per sette Secoli*, Taurini 1652. fol. Heic adferri possent, qui de suburbicariis regionibus scripsere; sed eos in caput ultimum rejicimus, ubi sæc. iv. de sexto Concilii Nicæani Canone agetur.

§. II.

Italia Historia Ecclesiastica generalis.

Petri Josephi CANTELLI Metropolitanarum urbium historia, civilis & ecclesiastica, in qua Romanæ Sedis dignitas & Imperatorum ac regum maxime Francorum, in eam merita explicantur, Parisiis 1685. 4. Hoc enimvero loco placet CANTELLI librum memorare, quod postquam Auctor par-

te prima differuit de vocibus, quæ ad Ecclesiæ administrationem pertinent; de pallio & Cruce Archiepiscoporum; de vicariis & Legatis Romani Pontificis; de Synodis Provincialibus, nationalibus, Oecumenicis; agit *parte secunda* de Romana Sede, speciatim de Provinciis & urbibus ditionis Pontificiæ; de Provinciis Sedi Romanæ olim vestigalibus; de Provincia Romani Metropolitani; *ac tertia* de Urbibus Regni Neapolitani, Siciliæ ac Sardiniae Metropolitanis.

Dominici GEORGII, Exercitatio Historica de „Antiquis Italiæ Metropolitibus,“ Romæ 1724. 4. qua veterum testimoniis ostenditur, urbes provinciarum matres, in *Italia* potissimum & alibi passim fuisse. Disputat Auctor contra celeberrimi March. Scipionis MAFFEI librum *Venetis* editum 1719. *dell' antica condizione di VERONA ricerca Istoria*, in quo vir summus contendit, vigente Romano Imperio nullam urbem præter ROMAM Metropoleos jure donatam fuisse. MAFFEJUS autem suam sententiam postea defendit, tum in *Verona illustrata*, tum in *Museo Veronensi*.

Francisci Maria FLORENTINII, „Hetruscæ pietatis origines; sive de prima Thuscæ Christianitate“ a Mario FLORENTINIO filio editæ, Luca 1701. 4. In libro hoc Auctor differit de PETRI Apostoli, ejusque sociorum MARTIALIS, APOLLINARIS, EUTITII, PTOLOMÆI, ROMANI, FRONTINI, ac ROMULI peregrinationibus, in *Hetruria* Evangelii adnuntiandi causa susceptis, atque id agit, ut ostendat, præ aliis *Thuscia* civibus *Lucenses* fuisse, qui Religionem Christianam amplecterentur, postquam PAULLINUS, PETRI discipulus, semina illius sparsisset.

P. Octavii CAJETANI Isagoge ad historiam sacram siculam, Panormi 1707. 4. quæ quum per longius tempus in occulto latuisset, tandem illa in lucem prolata est. Explanat Auctor initia Christianæ Religionis in *Sicilia*, ac præter alia, PETRI-

TRI in illam, ac PAULLI *Syracusas* adventum ; Quæ dicuntur, de antiquo *MARIÆ* cultu apud *Siculos*, ea etiam legere est in ejusdem opusculo „ ubi origines illustrium ædium Sanctæ Deiparæ „ *MARIÆ* in *SICILIA* ad promovendum illius „ cultum, & pietatem explicantur, “ Panormii 1663. 4., & Italice 1664. 4.

Michaelis SCAVO „ Dissertatio historico-dog- „ matica de subjectione *SICILIÆ* Patriarchæ Ro- „ mano, Panormi 1749. 4.

Salvatoris VITALIS *Cronica sacra, Santuario di Corsica*, Florentiæ 1639. 4.

§. III.

Peculiaris quarundam Italicarum urbium Historia Ecclesiastica .

Dabitur *Italo* homini, ut (quod angustiae temporis nunc vetant de aliis *Occidentis* Ecclesiis exsequi) in Nostrarum urbium, saltem præcipuarum, Historia Ecclesiastica paullulum immoremur . Eas autem alphabetico ordine percensebimus .

ALETIUM: Julii Cæsaris INFANTINI *Lecce sacra*, Aletii 1634. 4.

AVELLINUM: P. *Francisci* de FRANCHIS AVELLINO *illustrato da' Santi, e da' Santuarj*, Neapoli 1709. 4.

BERGOMUM: Bartholomæi de PEREGRINIS *sacra Bergomensis vinea*, Brixiae 1553. 4. liber rarus. Mar. MUTIO *sacra historia di Bergamo, ovvero, vite de' Santi e Beati e delle Reliquie di essa città*, Bergomi 1621. 4. Vincentii Mariæ CORONELLI *synopsis rerum ac temporum Ecclesia Bergomensis*, Coloniae 1696. 8.

BONONIA: Celsi FALCONI, *memorie storiche della Chiesa BOLOGNESE*, Bononiae 1649. Jo: Nicolai Pasqual. ALIDOSI *origine e fondazione di tutte le Chiese di BOLOGNA*, ivi 1633.

MASINI, BOLOGNA *perlustrata*. P. PETRACCHI della *insigne Abbaziale Basilica di S. STEFANO di BOLOGNA*, ivi 4. P. D. Joan. Chrysost. TROMBELLI, *Memorie Istoriche* concernenti le due Canoniche di S. MARIA del Reno, e di S. SALVATORE ivi 1752. 4.

BRIXIA: Bernardini FAYNI *Cælum BRIXIANÆ Ecclesie, Episcoporum BRIXIANORUM, aliorumque Episcoporum generalium, Ecclesiarum Brixiae* 1658. 4.

CAPUA: Michaelis MONACHI *Sanctuarium CAPUANUM*, Neapoli 1630. 4.

CATANA: Joan. Baptistæ de GROSSIS, CATANENSIS *Ecclesia notitia*, Catanæ 1647. duob. volum. fol.

COMUM: P. Ludovici TATTI, *Annali sacri della Città di COMO*: opus tres in decades tributum, quarum prima COMI 1663. secunda Mediolani 1683. ac tertia a Josepho Maria STAMPA revisa, emendata, ac variis observationibus aucta, ibidem 1734. 4. in lucem exiit. *Lettera di Cajo Costantino CINONO, in cui si cerca; qual fosse il Metropolitano di COMO ne' primi tempi della di lei fondazione*. Exstat Tom. xxi. Syllog. Calog. p. 29. 90.

FLORENTIA: Josephi RICHA *Notizie Istoriche delle Chiese Fiorentine divise ne' suoi Quartieri*, novem tomis in 4. quorum primus Florentia prodiit 1744. 4.

GENUA: Mariani de GRIMALDIS, *Sanctuario della Città di GENOVA*, ibi 1613. 4.

JUSTINOPOLIS, *Corografia Ecclesiastica, ossia descrizione della Città, e Diocesi di GIUSTINOPOLI*, Venetiis 1700. 4.

LUCA: Belisarii MORGANTII, de B. MARIA Matre Christi LUCÆ picta ex imagine miracula proferente, Lucæ 1591. 4. Caesaris FRANCIOTTI *Historie delle miracolose Immagini, e delle Vite de' Santi Corpi, i quali sono nella Città di LUC-*

LUCCA, ibi 1613. 4. *Gabrielis GRAMMATICA* ; *Guida sacra* , Lucæ 1725. & sæpe alias. *Dominici MANSI* postea *Lucensis Archiepiscopi Diario sacro antico, e moderno delle Chiese di LUCCA* , ibi 1753. 8. Vide histor. litter. Ital. Tom. viii. p. 431.

MANTUA: Hippolyti DONESMONDI *istoria ecclesiastica di MANTOVA*. Mantua 1612. & 1616. 4. duob. volumin.

MEDIOLANUM: Caroli BASCAPE' , *historia Ecclesie MEDIOLANENSIS* , 1615. Josephi RIPAMONTII *historia Ecclesie MEDIOLANENSIS* , cujus pars prima *Mediolani* 1617. secunda ibidem 1623. ac tertia itidem eodem loco 1628. 4. prodiit: *Acta Ecclesie MEDIOLANENSIS* , jussu Federici Cardinalis BORROMÆI collecta , Lugduni 1682. fol. duobus tomis. Pauli MORIGI *il duomo di MILANO* , ibi 1597. 8. Ejusdem *Santuario della Città, e diocesi di MILANO* ibi 1641. Joan. Petri PURICELLI *Ambrosianæ MEDIOLANI Basilicæ ac Monasterii hodie Cisterciensis monimenta* , quibus *historia MEDIOLANENSIS* illustratur , *Mediolani* 1645. 4. Ejusdem de SS. Martyribus NAZARIO, CELSO, PROTASIO, GERVASIO, deque Basilicis, in quibus eorum Corpora quiescunt, *Mediol.* 1656. 4.

MESSANA: Caroli MORABITI *Annales protometropolitane MESSANENSIS Ecclesie* , quorum primus tantum tomus lucem adspexit, Messanæ 1669. fol. Benedicti CHARELLI *Memorie sacre della Città di MESSINA, Messina* , 1705. 4. quibus maxime continentur vitæ, atque acta Sanctorum, Beatorum, eorum, qui tutelam gerunt, ac patroni sunt dictæ urbis. PICCOLI disert. de antiquo Jure Ecclesiæ Siculæ , *Messana* 1623. 4. V. *Syracusa* .

NEAPOLIS: P. de STEPHANO , *descrizione dei Luoghi sacri di Napoli* , ibi 1560. Cæfaris CARACCIOLI *Napoli sacra* , Neapol. 1624. Carol. de LELLIS *supplemento alla Napoli sacra di CARAC-*

CIOLO, Neapoli 1654. 4. Antonii CARACCIO-
LI de sacris Ecclesia Neapolitanæ monumentis Li-
ber singularis, Neapoli 1645. fol.

NOLA; Andrea FERRATI, del cemeserio NO-
LANO, Neapoli 1644. 4.

PANORMUM: Dominici SCHIAVO, della
Religione Cristiana non estinta in PALERMO sot-
to de' Saraceni, discorso. Exstat in opere inscripto:
Memorie per servire alla Storia Letteraria di SI-
CILIA T. II. p. VI. pag. 354 Panormi 1756. 8. Joan-
Mariæ AMATI de principe Templo PANORMI-
TANO Libri XIII. in quibus ostendit PANORMI-
TANA Cathedra a Sancto PETRO Apostolo insti-
tuta; describitur maxima Ecclesia prima, secunda,
tertia, quarta hodierna, earumque situs, majestas,
architectura &c. Panormi 1728. fol.

PAPIA: Jacobi GUALLÆ Sanctuarium PAPIÆ,
Papiæ 1505. 4. Romualdi a S. MARIA, PAPIA
sacra, Ticini 1699. fol. quatuor partibus.

PATAVIUM: Valerii POLIDORI, Religiose
memorie della Chiesa di S. ANTONIO da PADO-
VA; Venetiis 1590. 4.

PISAURUM: Annib. de Abbatibus OLIVE-
RIUS, Storia del secolo XIII. della Chiesa PESA-
RESE, exstat in nova Sylloge opusc. Calog. T.
XXI.

PLACENTIA: Petri Mariæ CAMPI historia Ec-
clesiastica di PIACENZA, Placentiæ 1651. & 1662.
fol. tribus voluminibus,

RAVENNA, Hieronymi FABRI, le sacre me-
morie di RAVENNA antica, Venetiis 1664. 4.

RHEGIUM Calabria, Josephi MORSIANI, de
Protopapis & Deutereis Græcorum, & Catholicis
eorum Ecclesiis diatriba, ubi multa de Rhegina Ec-
clesia ejusque juribus, Neapoli 1768. 4.

ROMA: Historia Romana ab U. C. usque ad
tempus Constantini M. Imp. Item descriptio Tem-
plorum 86. Romæ existentium, Indulgentiarum,
Stationum &c. Anno 1499. Romæ sine titulo, uti

eo tempore moris erat , sed hujus plane argumen-
 ti prodiit hic libellus; quod vero JOANNÆ Pa-
 pissæ fabulam contineret , a Protestantibus ad in-
 famiam fere conquisitus est. Vide *Bibliothecam Ger-
 manicam* Tom. v. p. 221. *Mirabilia urbis ROMÆ* ,
Indulgentia , *Sanctorum Reliquia* , & *Stationes* , ibi
 apud Valerium Doricum 1537. Ludovici CON-
 TARINI , dell' antichità , sito , Chiese , Corpi San-
 ti , Reliquie , e statue di Roma 1569. & Neapoli
 1678. 4. Floravantes MARTINELLI ROMA ex
 ethnica sacra , PETRI & PAULI apostolica predi-
 catione , & profuso sanguine , publica venerationi
 exposita , Romæ 1653. & 1668. 8. Joan. CIAMPI-
 NI synopsis historica de sacris edificiis a CONSTAN-
 TINO M. constructis ibid. 1693. Onuphrii PAN-
 VINI de precipuis septem Ecclesiis urbis ROMÆ,
 ibi , & deinde Coloniae 1584. 8. quod opus etiam
 a M. Antonio LANFRANCHI Italice redditum
 Romæ 1570. excusum fuit. M. Attilii SERRANI
 de septem urbis Ecclesiis Romæ 1575. & Coloniae
 1600. Pompeii UGONII historia delle Stazioni di
 ROMA , Romæ 1588. in 8. Jo: SEVERANI Me-
 morie sacre delle sette Chiese di ROMA , e di al-
 tri luoghi , che si trovano per le strade di esse ,
 Romæ 1630. 8. duobus voluminibus. Floravantis
 MARTINELLI diaconia S. AGATHÆ in Subur-
 ra Romæ 1638. 8. D. Felicis NERINI Abbatis
 Hieronymiani de Templo & cœnobio Sanctorum BO-
 NIFACHII , & ALEXII historica monumenta Ro-
 mæ 1752. 4. Vide histor. Litter. Ital. T. VI. p. 569.
 581. Petri MORETTI de S. CALLISTO Papa &
 M. ejusque Basilica S. MARIE trans Tyberim
 nuncupata disquisitiones dua critico-historica duobus
 tomis exhibita. Accedit pro Appendice necessaria
 disputatio de Translatione Corporum BB. Apostolo-
 rum PETRI & PAULLI ad catacumbas; adjicitur
 quoque opusculum inscriptum : Notitia Cardinalium
 titularium insignis Basilicæ S. MARIE transtyre-
 rim. Romæ & 1752. f. Confer histor. Litter. Ital.

T. VII. p. 511. 525. Philippi RONDININI *Libri duo de Sancto CLEMENTE Papa & Martyre, e-
jusque Basilica in urbe Roma*, Romæ 1706. 4. P.
F. Bernardini MEZZARDI *dissertatio de actis SS.
MM. COSMÆ & DAMIANI nec non de moni-
mentis Basilica ipsis in urbe erecta* Romæ 1750. 4.
De his acta Lipsiensia eruditorum 1756. p. 522. Joan.
Marii CRESCIMBENI *l'Istoria della Basilica Dia-
conale, Collegiale, e Patriarcale di S. MARIA in
COSMEDIN di Roma*, ibid. 1715. 4. D. Ray-
mundi BESOZZI *la storia della Basilica di Santa
CROCE in Gerusalemme*, ibi 1790. 4. De hac adi-
histor. litter. Ital. T. 111. p. 465. Julii CORDA-
RA Collegii GERMANICI & HUNGARICI hi-
storia IV. Libris comprehensa, Roma 1770. 4. Joan.
Marii CRESCIMBENI *l'Istoria della Chiesa di S.
GIOVANNI avanti Porta Latina* Romæ 1716. 4.
Philippi RONDININI, *Monasterii S. Mariæ
& SS. JOANNIS & PAULLI de Casamario Bre-
vis historia*, Romæ 1707. 4. Cæsaris RASPONI
*Libri quatuor de Basilica & Patriarchio Latera-
nensi*, Romæ 1656. fol. *Stato della S. Chiesa Papa-
le LATERANENSE nell' anno 1723*. Romæ eo-
dem anno 4. Constat hic Liber duobus opusculis,
quorum alterum *Alexandrum BALDESCHI*, al-
rum *Joan. Marium CRESCIMBENI* auctorem ha-
bet. *Nicolai ALEMANNI de Lateranensibus Parie-
tinis*, Romæ 1625. 4. Benedicti MILLINI *dell' o-
ratorio di S. LORENZO in LATERANO*, Ro-
mæ 1666. 8. *Josephi Maria SORESINI de Scala
sancta*, Romæ 1672. 8. Eiusdem *de Capitibus SS.
Apostolorum PETRI & PAULLI in Ecclesia LA-
TERANENSI adservatis*, Romæ 1673. in 8. Eju-
dem *de Imagine Sanctissimi Salvatoris in Basilica
ad SANCTA SANCTORUM custodita*, Romæ
8. de quo opusculo vide diarium Romanum Litter-
atorum hominum 1676. p. 22. *Floravantis MAR-
TINELII Ecclesia S. LAURENTI in fonte*, Ro-
mæ 1629. 8. *Caroli Antonii ERRA, Storia dell'
Ima-*

Immagine; e Chiesa di S. MARIA in Portico di CAMPITELLI Romæ 1750. 4. Jacobi de ALBERICIS Historica S. Mariæ de POPULO Romæ 1599. 4. & Italice: *Grandezza della Chiesa di S. Maria del POPOLO* ibid. 1605. Ambrosii LANDUCCI: *origine del Tempio della Madonna del POPOLO*, ibi 1646. 4. Jacobi LADERCHI, disertatio historica de sacris Basilicis Sanctorum Martyrum MARCELLINI Presbyteri, & PETRI exorcistæ, Romæ 1705. 4. Paulli de ANGELIS, descriptio, & delineatio Basilicæ S. Mariæ MAJORIS de urbe Romæ 1621. fol. Benedicti DAVANZATI Abbatis Vallumbrosani, *Notizie al Pellegrino della Basilica di S. PRASSEDE*, Romæ 1723. 4. „Joan. Antonii PHILIPPINI, ristretto „di tutto quello, che appartiene all'antichità, e „venerazione della Chiesa de' Santi SILVESTRO, „e MARTINO de' Monti di Roma, ibi 1634. 4. „Joannis GIACCHETTI historia della venerabile „Chiesa & Monastero di S. SILVESTRO de ca- „pite di Roma,“ ivi 1620. 4. Basilicæ veteris VATICANÆ descriptio, auctore Romano ejus Basilicæ Canonico (Petro scilicet MALLIO) cum notis Abbatis Paulli de ANGELIS, Romæ 1646. fol. P. Conradi JANNINGI Commentarius de Basilica antiqua in VATICANO, ejusque sigillatim Altaribus, Tomo vii. Junii Bolland. p. 35. seqq. Raphaelis SINDONE, & Antonii MARTINETTI, *della Sagrosanta Basilica di S. Pietro in Vaticano*, Libri due, Romæ apud Joan. Mariam SALVIONI 1750. 8. Joan. Baptista COSTAGUTI, *Architettura della Basilica di S. PIETRO in VATICANO* Libri due, Romæ 1750. 4. Josephi Maria SUAREZ Vafionensis Episcopi notitia Musivo expressæ opere Naviculæ in Basilica S. PETRI, Romæ 1675. 4. Vide Romanum litteratorum hominum diarium ann. 1676. p. 183. Francisci Maria TORRIGII, *le sacre Grotte Vaticane*, Romæ 1639. 8. *Sacrarum Vaticana Basilica Cryptarum mo-*

numenta areis tabulis incisa, & a Philippo Laurentio DIONYSIO commentariis illustrata, Romæ 1773. fol. *Collectionis Bullarum Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ*, Tomi tres Romæ 1742. 1750. fol. P. Conceptii CAROCCI *il Pellegrino guidato alla visita delle Immagini piu insigni della B. V. MARIA in Roma*, T. iv. 8. Romæ 1729. Antonii BOSHI *Roma sotterranea*, Romæ 1632. fol. Paulli ARINGHI, *Roma subterranea novissima*, Romæ 1651. T. ii. fol. M. Antonii BOLDETTI *osservazioni sopra i Cimiterj de' Santi Martiri, ed antichi Cristiani di ROMA*, ibi 1720. fol. Johannis MARANGONII de Cœmeterio Sanctorum THRASONIS, & SATURNINI; exstat in ejusdem MARANGONII Libro de Actis S. VICTORINI. Philippi Senatoris BUONARROTI, *osservazioni sopra alcuni frammenti di vasi antichi di vetro ornato di figure, trovati nei Cimiterj di ROMA*, Florentiæ 1716. 4. Camilli FANNUCI Senensis, *Trattato di tutte le opere pie dell' alma Città di ROMA*, ibi 1601. 8.

SYRACUSÆ: Casaris Comitis CAJETANI & CAJETANI *dissertazione storica apologetica critica intorno all' origine e fondazione della Chiesa SIRACUSANA dal Principe degli Appostoli S. PIETRO*, Romæ 1748. 4. Antonini de AMICO *dissertatio de Urbis SYRACUSARUM antiquo Archiepiscopatu (adversus PICCOLI dissertationem pro Ecclesia Messanenſi)*, Neapoli 1640.

TIBUR: Joh. Caroli CROCCHIANTE, *Istoria delle Chiese della Città di TIVOLI*, Romæ 1726. 4.

TORCELLUM: D. Anselmi COSTADONI Monachi Camaldulensis *osservazioni intorno alla Chiesa Cattedrale di TORCELLO* exstat T. XLII. *Sylloges opusc. Catalog.* p. 255. 340. Flamini CORNELII Senatoris Veneti *Ecclesia TORICELLANÆ* Tom. iii. 4. Venetiis 1755. & 1756. Ejusdem *notizie storiche delle Chiese e Monasteri di Ve-*
ne-

nezia, e di TORCELLO, tratte dalle Chiese Veneziane, e TORCELLANE, Patavii 1758. 4.

VENETIÆ: *Flaminii CORNELII*, quem nuper appellavi, *Ecclesia VENETÆ antiquis monumentis nunc etiam primum editis illustratæ*, ac in decades distributæ, Venetiis 1749. Decas 1. decadis decimæ sextæ Pars posterior 1755. 4. Vide TORCELLUM.

„ La Chiesa Ducale di S. MARCO colle notizie del suo innalzamento, spiegazione delli Mosaici, e delle Iscrizioni; un dettaglio della preziosità delli marmi, con tutto ciò che di fuori e di dentro vi si contiene, e con varie riflessioni, e scoperte, *Venetiis* 1753. T. 11. 4. Joan. THIEPOLO, Trattato delle Santissime Reliquie ritrovate nel Santuario della Chiesa di S. MARCO, *Venetiis* 1617. 4. Dominici BOZZONI Istoria della Chiesa e Monasterio di S. ZACCARIA di VENEZIA, *Venetiis* 1678. 8. Paullini FIAMMÆ vera origine della Chiesa di San LORENZO di VENEZIA, *Venetiis* 1645. 4. Nicolai COLETI monumenta Ecclesiæ VENETÆ Sancti MOYSIS, ex ejus tabulario potissimum, atque aliunde deprompta, ac secundum Antistitum seriem digesta, *Venetiis* 1738. 4. Vera ac nova Ecclesiæ Sancti THOMÆ VENETIARUM monumenta, *Venetiis* 1758. 4.

VERONA: *Joan. Bapt. BIANCOLINI Notizie storiche delle Chiese di VERONA* 1749. 1752. Veronæ T. iv. 4. *Jacobi Canonici DIONYSII memorie della Madonna del POPOLO, che si venera nella Cattedrale di VERONA*, ibi 1756. 4. *Adde memorie Ecclesiastiche della Pieve di S. MARIA d'ALBEREDO diocesi di VERONA raccolte ed illustrate dal Dottor Michele SASSELLI*, Veronæ 1749. 8.

VICENTIA: *Francisci BARBARANO de' Mironi historia ecclesiastica della Città, Territorio e Diocesi di VICENZA*, Vicentiæ 1649.

§. IV.

H E L V E T I Æ

Historia Ecclesiastica Generalis

Ranutii SCOTTI HELVETIA sacra, e profana, cioè, relatione del dominio temporale de' xiii. Cantoni Svizzeri, e de' Vescovati, Abbacie, e altre dignità subordinate alla Nuntiatura Helvetica, Maceratae 1642. 4. P. Gasparis LANGII tomi duo 1692. Germanice editi, de doctrinæ Apostolicæ constanti per HELVETIAM ante ZWINGLIUM propagatione, & conservatione. Utilissimum opus, in quod frustra calamum acuit Joan. Jacobus HOTTINGERUS heterodoxus in historia Ecclesiastica Helvetica, quam Tiguri quatuor tomis 1708. 1729. item Germanice evulgavit.

§. V.

G A L L I A R U M

Historia Ecclesiastica Generalis.

Francisci BOSQUETI *historia ecclesiastica GALLIÆ*, Parisiis 1633. 8. ibid. 1636. 4. quæ posterior editio priore quidem auctior est; nonnulla tamen hujus sunt omissa.

Caroli le COINTE *Annales Ecclesiastici Franco- rum*, vastum opus idque octo tomorum Parisiis sol. in lucem emissum. Exiit tomus primus 1665. secundus 1666. tertius 1668. quartus 1670. quintus 1673. sextus 1676. septimus 1678. octavus 1688. qui ultimus quum litterarum formis exprimeretur, auctor mortuus est, utque is perficeretur, Gerardus du BOIS reliqua ex schedis illius adjecit. Ipsi anna-

nales incipiunt ab anno Christiano 235. ac desinunt in anno 845.

P. Jacobi de LONGUEVAL *histoire de l'Eglise Gallicane*, cujus octo tomos *Parisiis* 4. publicæ luci exposuit: quatuor priores 1730. & iterum, ut videtur, 1732. quem annum certe nonnulli illis assignant; quatuor posteriores autem eorumque quintum ac sextum 1733. septimum ac octavum 1734. Post mortem LONGUEVALI ad historiam hanc, ut plenior illa fieret ac longius perduceretur, alii operam suam contulerunt, istamque pluribus auxerunt voluminibus. Editi sunt cura *Petri Claudii FONTENAI* tomus nonus ac decimus 1739. ejusdem ac *Petri BRUMOI* undecimus 1744. solius dicti BRUMOI duodecimus 1744. *Guil. Francisci BERTHIERI* decimus tertius, quartus 1745. quintus, sextus 1747. septimus, octavus 1749.

§. VI.

GERMANIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

D. LIRON, *que les Eglises de la GERMANIE sont plus anciennes, que S. IRENEE*; *singular. litter. T. iv. p. 193. 208.*

Christiani SCHUTZII *dissertatio de ortu & progressu Christiana Religionis in GERMANIA*, *Lipsiæ* 1680.

Josephi Simonii ASSEMANNI *Origines Ecclesiarum BOHEMIÆ, & POLONIÆ* *T. iv. Kalendarij. univ. Eccles. p. 142. seqq.*

Joan. Henrici URSINI, *Compendium historicum de Ecclesiarum Germanicarum origine, & progressu ab Adscensione Domini usque ad Carolum Magnum, Norimbergæ* 1664. 8.

Godefridi HECHTHI, *GERMANIA Sacra & litterata; sive de origine & progressu rei sacræ*

,, cræ

„ cræ atque politioris in GERMANIA doctrinæ
 „ ex ævo medio commentarii, *Vitemberga* 1717. 8.
P. Sigismundi CALLES insigne opus, nec satis
 laudandum prænotatum: *Annales sacri GERMA-*
NIÆ. Prodiere duobus tomis in fol. 1756. *Vienna*
 octo priora a nato Salvatore sæcula. Sequutus al-
 tero mox anno tertius; octavo supra quinquagesi-
 mum anno quartus; demum anno 1761. quintus
 singula sæcula, nonum, decimum, atque undeci-
 mum percensentes. Alios tres moriens Auctor iii.
 Non. Januar. indicati anni 1761. ferme absolutos
 reliquit.

§. VII.

HUNGARIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Josephi SIMONII ASSEMANNI Origines Ec-
 cles. HUNGARORUM T. iv. *Kalendar. Univ.*
Eccles. p. 99.

Melchioris INCHOFER *Annales ecclesiastici Re-*
gni HUNGARIÆ, Romæ 1644. fol. quod opus
 ab anno Christiano 795. ad annum 1059. produ-
 ctum, minusque absolutum fuit. Primus tantum il-
 lius tomus in lucem prodit, hicque locum sibi fe-
 cit inter libros rariores.

§. VIII.

BELGII

Historia Ecclesiastica Generalis.

Guil. GAZETI „ *Histoire Ecclesiastique du Pays*
 „ bas contenant l'ordre & suite des Eveques &
 „ Archeveques un catalogue des Saints, les fon-
 „ dations des Abbayes, *Atrebat* 1614. 4.

Heri-

Heriberti ROSWEIDI historia ecclesia BELGICÆ, Antuerpiæ 1623. fol.

Dionysii MUDZOERTI historia ecclesia BELGICÆ, Antuerpiæ 1624. quæ laudatur tanquam opus, ex optimis rerum Belgicarum Scriptoribus collectum.

Auberti MIRÆI „Notitia Ecclesiarum BELGII, in qua, tabulis donationum piarum, sacra, & politica Germaniæ inferioris historia recensetur, & illustratur,“ Antuerpiæ 1630. 4. antea autem edidit ille: codicem donationum piarum præsertim Belgicarum, Bruxellis 1624. 4. Diplomata Belgica, libris duobus, Bruxellis 1628. 4. Donationes Belgicas, libris duobus, Antuerpiæ 1629. 4. ac notas adjecit. Quatuor hæc volumina iterum litterarum formis exprimenda curavit Joan. Franciscus FOPPENS sub titulo: „Opera diplomatica, & historica, in quibus continentur chartæ fundationum ac donationum piarum, Testamenta, privilegia, fœdera principum, & alia tum sacra, tum profanæ antiquitatis monumenta, a Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, Principibusque BELGII edita, & ad Germaniam inferiorem vicinasque Provincias spectantia, ex ipsis tabularum publicarum fontibus eruta,“ Bruxellis 1723. fol. duobus tomis. Prior complectitur dicta quatuor volumina MIRÆI: posterior additamenta ac tabulas FOPPENS, cui editio hæc debetur.

Nicolai VERNULÆI commentatio de propagatione Fidei Christiana in BELGIO per sanctos Hiberniæ viros, Lovanii 1639. 8.

§. IX.

HISPANIARUM & LUSITANIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Joan. de MARIETA historia ecclesiastica de sa-
dos

dos los Santos de España, Conchæ 1596. fol. quatuor partibus.

Francisci de PADILLA historia ecclesiastica de España, Malacæ 1605. fol. duobus tomis, quæ septem annorum centurias complectitur; reliquæ autem desunt.

Alphonfi FERNANDEZ historia ecclesiastica de nuestros Tiempos, Toleti 1611. fol.

Josephi PEREZII „ Dissertationes ecclesiasticæ, „ in quibus pleraque ad historiam ecclesiasticam & „ politicam Hispaniæ, remque diplomaticam spectantia, accurate discutiuntur, *Salmantica* 1688. 4.

Addo *Cajetani CENNII* „ De antiquitate ecclesiæ *Hispanica* dissertationes in duos tomos distributas. His præmittitur Codex veterum Canonum Ecclesiæ *Hispanæ*, ex genuina Conciliorum, decretalium, epistolarum collectione *ISIDORI Hispanensis*, quo illustratur antiquitas Ecclesiæ, præsertim occidentalis, *Rome* 1741. 4.

De *Lusitanis* nihil habeo peculiare quod suggeram.

§. X.

ANGLIÆ, SCOTIÆ, HIBERNIÆ

Insularumque adjacentium historia Ecclesiastica generalis.

BEDÆ Venerabilis dicti historia Ecclesiastica gentis Anglorum libri v.

Roberti PERSONII Tres Angliæ conversiones Anglice tribus tomis vulgatæ 1603. & 1604. Italice versæ a *MORELLIO* Florentino.

Jacobi USSERII Britannicarum Ecclesiarum antiquitates, quibus inserta est pestifera adversus Dei gratiam a Pelagio Britanno in Ecclesiam inducta hereseos historia, Dublinii 1639. 4. & iterum Londini 1687. fol. quæ posterior editio priore multo est præstantior. Non solum enim locupletata fuit notis

tis atque emendationibus, ipsius auctoris manu exaratis atque ab eo relictis; sed adcessit quoque ejusdem „ gravissimæ quæstionis de Christianarum Ecclesiarum in occidentis præsertim partibus ab Apostolicis temporibus ad nostram usque ætatem continua successione & statu historica explicatio, antea Londini 1613. & Hanover. 1658. 8. edita: nunc itidem aucta.

Eduardi STILLINGFLEETI origines Britannicæ, Anglice Londini 1685. fol.

La conversion d'Angleterre au Christianisme, comparée à sa pretendue reformation. Ouvrage traduit de l'anglois par NICERON, Parisiis 1129. 8.

D. LIRON de l'antiquité des Eglises de la Grande BRETAGNE singular. histor. & litter. Tom. iv. p. 208.

Nicolai HARPSFELDII historia Anglicana ecclesiastica a primis gentis suscepta fidei incunabulis ad nostra fere tempora deducta, Duaci 1622. fol. adjecta est Edmundi CAMPIANI brevis narratio de divortio HENRICI VIII. ab uxore CATHARINA & ab Ecclesia Romana discessione. Edidit opus hoc Richard. GIBBONUS, ac historiam hæresis Wiclefianæ subjunxit.

Richard. BROUGHTONI ecclesiastical history of great Britain, Duaci 1633.

Richardi SMITHEI „ filiorum historiæ Ecclesiasticæ gentis Anglorum libri septem, ex quibus „ dulcissimum mel Catholicæ Religionis ejusque „ admirabiles fructus in ea gente copiosissime colliguntur, cum epistola ad Jacobum Regem de „ mutuis officiis inter summos Pontifices, & magnæ Britannia Reges, Parisiis 1654. fol. „

Michaelis ALFORDII fides regia Britannica; sive annales Ecclesiæ Britannicæ, Leodii 1663. fol. quatuor tomis: opus eruditum, ac rarum.

I L L Y R I C I

Joannis LUCH de Regno ILLYRICI liber per-
 rarus, qui tamen recusatus fuit in Thesauro *Anti-*
quitatum, & historiarum Italia.

„ Cæsaris Card. BARONII historica relatio de
 „ *Ruthenorum* origine, eorumque miraculosa con-
 „ versione, & quibusdam aliis ipsorum regum re-
 „ bus gestis; item quo modo progressu temporis
 „ ab agnita veritate defecerint; partim vero ad
 „ communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ recepti
 „ fuerint, „ Coloniae 1598. 8. iterum cum ejusdem
 BARONII *relatione historica de Gabrielis Patriar-*
cha Alexandrini ad Sedem Apostolicam legatione,
 Coloniae 1600. 8. Gallice autem utrumque scriptum
 lucem adspexit sub titulo: *discours de la reunion*
des Eglises d'Alexandrie & de Russie a l'Eglise
Romaine, traduit du latin du Cardinal Cesar BA-
RONIUS par Marc. LESCARBOT Parisiis 1599. 8.

Danielis FARLATI Prolegomena ad *Illyricum*
sacrum Tom. 1. Joan. Georgii STREDOWSKI
 Protonotarii Apostolici sacra *Moravia* historia, sive
 vita SS. CYRILLI & METHODII, genere Ci-
 vium Romanorum, prærogativa Patriciorum *Con-*
stantinopolitanorum, eruditione perspicacissimorum
 Philosophorum, gradu Ecclesiastico *VVelehraden-*
sium Archiepiscoporum, meritis *Moravia, Bohe-*
mia, superioris Silesia, Gazaria, Servia, Croa-
tia, Mengrellia, Circassia, Bulgaria, Triballia,
Bosnia, Russia, Dalmatia, Pannonia, Dacia, Ca-
rinthia, Carniola, & universæ Slavonia zelantissi-
 morum Apostolorum, Solisbaci 1710. 4.

Jos. Simon. ASSEMANNI de Sanctis CYRIL-
 LO, & METHODIO SLAVORUM Apostolis T.
 III. *Kalendar. Univ. Eccles.*

Exstat etiam in Actis Sanctorum Bollandianis
 T. II. *Septembris* Joan. STILTINGHII dissertatio

de

91

de conversione & Fide RUSSORUM, lectu dignissima. De BULGARORUM ad Christiana sacra transitu, & Romani Pontificis uti Patriarchæ Occidentalis in illorum Ecclesias juribus consulendus P. Joan. Antonius BIANCHI T. V. operis della Potestà, e della Polizia della Chiesa Par. 1. pag. 51. 66.

§. XII.

A F R I C Æ

Historia Ecclesiastica Generalis.

D. LIRON, *Antiquité des Eglises d'AFRIQUE; qu'elles étoient très-florissantes dès le second siècle*, sing. hist. & litter. T. iv. p. 213.

Emanuelis a SCHELESTRATE, *Ecclesia Africana sub Primatu Carthaginiensi, Colonia 1679. & novo titulo 1680. 4.*

Melchioris LEYDECKERI *historia Ecclesiæ Africanæ illustrata, Ultrajecti 1690. 4.*

A R T I C U L U S II.

De Nationum ORIENTALIUM Ecclesiastica Historia.

§. I.

Scriptores quidam Generales.

Richardus SIMON *histoire critique de la creance & des contumes des nations du Levant*, sub ficto nomine Domini de MONI edita Francofurti 1684. 12. postea cum inscriptione: *histoire critique des dogmes & des controverses des Chrétiens orientaux, Trevoltti 1711. 8.*

De la CROIX, état présent des nations, & E-
gli-

glises Grecque, Armenienne, & Maronite en Turquie, Parisiis 1695. 12. & 1715. 8.

Paulus RICAUT histoire de l'etat present de l'Eglise Grecque & de l'Eglise Armenienne, quæ historia primam lucem Anglice vidit; deinde prodiiit non solum Gallice, interprete ROSEMONDO sub memorato titulo, Medioburgi 1692. 12. Amstelodami 1698. 12. 1710. 8. sed etiam lingua Germanica Francof. sine annò fol.

Nouveaux Memoires des Missions de la C. de J. dans le LEVANT, T. ix. in 12. qui antea editi fuerunt Parisiis 1752. 1753.

S. II.

GRÆCIÆ

Historia Ecclesiastica.

Christophorus ANGELUS enchiridion de statu hodiernorum Græcorum, quod prodiiit primum Græce ac Latine, Cantabrigia 1619. 4. deinde cum notis Georgii FEHLANII Francofurti 1655. 12. ac cum uberiõribus illius notis, multisque scriptorum testimoniis 1668. Lipsia 1671. 1679. 4.

Thomas SMITH epistola de Græcæ Ecclesiæ hodierno statu, Londini 1678. 8. & auctior Trajecti ad Rhen. 1698. 8.

Georgii CODINI Liber de officiis, & officialibus aulæ Imperatorum, & magno Ecclesiæ Constantinopolitanæ, Græce scriptus atque in lucem emissus a Francisco JUNIO sub nomine Nadabi AGMONII 1586. 8. iterum additis aliquot pagellis; ac novo titulo, in quo Francisci JUNII nomen positum est, Heidebergæ 1596. 8. deinde a Jacobo GRETSERO cum nova versione latina, ac tribus commentariorum, observationum & emendationum Libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis, Parisiis 1723. foli denique a Jacobo GOARO

RO *Parisiis* 1648. fol. quæ editio reliquis locupletior, atque emendatior non solum est; sed etiam eruditissimis adnotationibus instructa. Addo *Julium Casarem* BULENGERUM, cujus *Libris de Imperatore ac imperio Romano*, Lugduni 1608. fol. adjuncta est appendix de officiis Regni Galliæ, & magna Ecclesia Constantinopoleos.

§. III.

SYRIÆ

Historia Ecclesiastica

Blasii TERZI, SIRIA sacra, descrizione delle due Chiese Patriarchali, Antiochia, e Gerusalemme, Romæ 1695. fol. speciatim autem ad celebrem illius urbem *Antiochiam* ejusque Præsules.

In SYRIA est mons *Libanus*, & ad hunc sunt *Maronita*, populus Christianus, de quorum religione, sacris, ritibus, statu commentati sunt *Gabriel* SIONITA ipse Maronita in epistola de nonnullis Maronitarum ritibus; *Abrahamus* ECHELLENSIS, itidem Maronita in epistola ad *Johannem* MORINUM, qua præscribit capita epitomes constitutionum Ecclesia Maronitarum, qua leguntur Syriace in eorum Ecclesiis & converse habentur in Linguam Arabicam modum administrandi Sacramenti Pœnitentia apud eosdem Maronitas: figuram Ecclesia Maronitarum; *Joan.* ERNESTUS GERHARDUS dissertatione de Ecclesia Maronitarum, Jenæ 1668. *Faustus* NAIRONUS, Banensis Maronita, cujus exstat dissertatio de origine, nomine, & religione Maronitarum Romæ 1679. 8. qui & reliquit evangeliam fidei Catholica Romanæ historico-dogmaticam; seu de Christianis orientalibus, eorum doctrina & fide, Romæ 1694. 8. ASSEMANUS T. 1. *Bibl. orient.* ubi de S. Joanne MARONE.

§. IV.

PERSIDIS, & ARMENIÆ

Historia Ecclesiastica

Stephani Evodii ASSEMANI de Christianæ Fi-
dei in *Perside* initiis, & incrementis erudite agit
in Præf. ad acta Martyrum Orientalium, & Oc-
cidentalium *Rome* 1748. T. 1. p. lxxvi. seqq.

Ad PERSIDEM pertinent Christiani S. JOHAN-
NIS, qui circa *Tigridem* & fines *Persia* commo-
rantur, ac *Sabaita* quoque appellantur. De his
porro præter *Joan. Albertum FABRICIUM*, au-
ctoresque ab eo indicatos in *Salutari luce Evange-
lii* p. 119. & 636. seqq. legenda monumenta histori-
ca de SABAISMO a Cl. D. FOURMONT seniore a.
1736. Regiæ Parisiensi Inscriptionum, quam dicunt,
Academiæ proposita. Adde D. d'ARTIGNY nou-
veaux memoir. d'histoire de critiq. & de litterat.
Tom. vii. art. vii. ubi extat *memoire sur les SA-
BEENS modernes vulgairement appelés les Chre-
tiens de St. IEAN*. Confer etiam PACIAUDII
antiquitates Christianas. Hactenus de PERSIA
Ad ARMENIAM quod adtinet, legantur

Tilemanni BREDENBACHII liber de Armenio-
rum ritibus, moribus, erroribus, *Basileæ* 1577.

Joan. Ernesti GERHARDI dissertatio de statu
Armeniæ Ecclesiastico & politico tam pristino, quam
hodierno, *Ienæ* 1665.

P. D. Clementis CALANI, Missionarii ad Ar-
menos, *historia Armena, Ecclesiastica & politica*,
nunc primum in Germania excusa & ad exemplar
Romanum diligenter expressa, *Coloniae* 1686. 8. &
iterum *Francfurti*, & *Lipsiæ* 1701 8. Ediderat au-
ctor: conciliationem Ecclesiæ Armenæ cum Romana
ex ipsis Armenorum patrum & doctorum testimoniis,
opus trium voluminum, quorum primum *Roma*
1651.

1651. 1690. secundum ibidem 1658. ac tertium eodem loco 1661. fol. Armenice, ac latine lucem adspexit. Primum horum voluminum complectitur *historiam* Armenam, hæcque est, quæ latine separatim litteris descripta, atque a me adducta est.

Estat present de l' Armenie tant pour le temporel, que pour le spirituel, Parisiis 1694. 12.

Voyage d'un Missionnaire de la C. de L. en Turquie, en Perse, en Armenie, en Arabie, & en Barbarie ab anno 1688. ad 1709. Paris. 1730. 2. vol. 12.

Maturin. VEYSSIERI LA CROZE *histoire du Christianisme d'Ethiopie, & d' Armenie*, Hagæ Comit. 1739. 8.

§. V.

INDIÆ ORIENTALIS

Historia Ecclesiastica

P. Petri IARRICI *thesaurus rerum Indicarum*, quo ortus, progressus & incrementa Christiana Catholica religionis ac earundem regionum historia & ea qua ad eas pertinent chorographice & historice describuntur, Gallice Burdigala 1608. 4. atque e Gallico a Martino MARTINEZ latine versus, Colonia 1615. 1616. 8. libris sex, ac tribus voluminibus.

„ *Histoire Orientale des progres de l'Eglise Catholique en la reduction des anciens chretiens*, „ dits de Saint Thomas, & autres, par le devoirs „ de D. Alexis de Meneses, Archeveque de Goa, „ Bruxellis 1609. 8. qui liber sermone Lusitanico ab Antonio GOVEANO scriptus a Francisco MUGNOZ in Hispanicam, & a Ioan. Baptista de GLEN in Gallicam linguam translatus est.

Gilberti GONZALEZ d'AVITA *Theatro ecclesiastico della primitiva Iglesia de las Indias Orientales*

tales, vidas de sus arzobispos, y cosas memorables de sus sedes, Madridi 1649. 1655. fol. duobus voluminibus.

Maturini VEYSSIERII LA CROZE *histoire du Christianisme des Indos*, Hagæ comit. 1724. 8. *Additions sur l'histoire du Christianisme des Indes*, Hæ 1737. 8.

§. VI.

SINARUM

Historia Ecclesiastica

Nicolai TRIGAUTII libri quinque de *Christiana expeditione* ad SINAS suscepta, ex commentariis *Matthæi* RICCII ad PAULLUM V. Pontificem Romanum, *Augusta Vind.* 1615. *Lugduni* 1616. auctiores *Colonia* 1617. 8.

Eusebius RENAUDOT in animadversionibus ad veteres duas Relationes de itinere suscepto a duobus *Muhamedanis*, uno A. C. 851. in *Indiam*, & alterum an. 877. in *Chinam*, ex Arabico versas Gallice, editasque *Parisi*. 1718. 8. p. 228. seq. contendit non ante annum Christi 656. certam exstare memoriam Evangelii apud *Chinenses* prædicati, ad quod tempus scilicet illius origines refert vetus saxum inscriptum a. C. 780. Syriacis litteris & *Chinensibus*, effossumque a. 1625. in Provincia *Xensi*, quod e Sinico in *Lusitanicam* ex hac a *Samedo* in *Italicam*, ex Italica a KIRCHERO & *Mich.* BOIMN in latinam linguam translatum exstat, & adfert idem *Athanas.* KIRCHERUS *prodromi Coptici*. 3. p. 54. seq. *Rom.* 1636. 4. & *China illustrata* c. 3. a. 1667. fol. Etiam Gallice in E. S. Dalquiei versione Gallica *China Kircheriana* *Amst.* 1670. fol. pag. 28. seq. ubi Syriacum DEI nomen *Alobo* exprimitur *Holooy*, & nomen *Messia*, *Mi Xio*. Et Sinice cum latina versione & paraphrasi in *Andrea*
MUL-

MULLERI *Monumento Sinico*, & ad eum commentario novensili, Critico, Grammatico, Philologico, Chronologico, Prosopographico, Notitiarum de officiis externis Ecclesiasticis, Geographico, Physico & Theologico. *Berolini* 1672. 4.

Fr. PALLU „Relation abrégée des Missions, „ & des voyages des Eveques François envoyes „ au royaumes de la Chine, Cochinchine, Tonchin, & Siam, *Parisiis* 1668. 8.

Prosperi INTORCETTÆ compendiosa narratione dello Stato della Missione Cinese, cominciando dall'anno 1571. fino al 1669. *Romæ* 1672. 8.

Francisci de ROUGEMONT *historia Tartarofinica nova*, complectens ab anno Christi 1660. aulicam, bellicamque inter Sinas disciplinam, sacrorum jura, & sacrificulorum Christianæ Religionis prospera, adversaque describens, *Lovanii* 1673. 8.

Philippi COUPLETII „dissertatio Congregationis de Propaganda fide oblata anno 1581. de statu & qualitate Missionis Sinicæ.“ Extat in *Bibliotheca Bremensi Class. v. p. 618.* auctior emendatioque, quam quæ a PAPEBROCHIO edita fuerat in *paralipomenis ad conatum in catalogum Pontificum Romanorum*, sub finem tom. VII. mensis maji actor. *Sanctorum p. 126.*

Godefridi Guilielmi LEIBNITII *novissima Sinica*, historiam nostri temporis illustratura, 1697. 8. ac cum præfixa imagine Imperatoris *Chinensis Canghi* 1699. 8.

§. VII.

JAPONIÆ

Historia Ecclesiastica.

Aloysii FROIS „nova relatio historica de statu „ rei Christianæ in Japonia anni 1595. binis ejus „ epistolis comprehensa, „ *Moguntia* 1598. 8. cu-

jus etiam exstant : *Littera annua Japonenses anni 1591. & 1592. Coloniae 1596. 8. historica relatio de rebus Japonicis, Moguntiae 1599. 8.*

Nicolai TRIGAUTII rei Christiana apud Japonios commentarius, ex litteris annuis Societatis Jesu annorum 1609. 10. 11. 12. collectus, Augusta Vindelicor. 1615. 8. quæ litteræ latinæ versæ sunt ab Andr. SCHÖTTO : ejusdem de Christianis apud Japonias triumphis ; sive de gravissima ibidem persecutione exorta contra CHRISTI fidem ab anno 1612. usque ad 1620. Libri quinque cum auctario Matthæi RADERI, ac cum figuris, Monachii 1623. 4.

Francisci SOLIERII histoire Ecclesiastique des isles & royaumes de Japon ab anno 1548. ad 1624., Parisiis 1627. 4.

P. CRASSET histoire de l'Eglise du Japon, quæ sub nomine Abbatis de T. in lucem exiit Parisiis 1689. 4. duobus tomis, & iterum ibidem 1715. 4. cum adposito CRASSETII nomine ; anglice autem Londini 1707. 4.

P. de CHARLEVOIX „ histoire de l'établissement, des progrès & de la decadence du Christianisme dans l'empire du Japon, Rothomagi 1715. 8. tribus tomis.

§. VIII.

TARTARIÆ

Historia Ecclesiastica.

„ De propagata inter TARTAROS Christiana
„ Religione, & suadendo passagio novo in terram
„ Sanctam, *Liber* Haythoni Armeni scriptus post
A. C. ad CLEMENTEM V. sæpius lucem vidit
una cum PAULO Veneto, non modo latine sed
etiam in alias linguas translatus : inter latinas me-
liores editiones est, quam Andreas MULLERUS

Greci-

Greifenhagius curavit Colonia Brandeburgica 1671. 4.
Joan. Laurentii MOSHEMII historia Tartarorum
Ecclesiastica. Adiecta est Tartaria Asiatica secun-
dum recentiores Geographos in Mappa delineatio,
Helmstadii 1741. 4.

Referri & huc potest „ Antonii ANDRADÆ
 „ *liber de deteccióne nova magnæ Catajæ, sive*
 „ *regnorum Tibeti,* “ ac de fide Christiana illis
 denuo 1624. illata, Hispanice, Italice, Polonice,
 Belgice in lucem emissus.

§. IX.

Æ G Y P T I

Historia Ecclesiastica.

EUTYCHII *Ægyptii* Patriarchæ orthodoxorum
Alexandrini; Ecclesiæ suæ origines, quas Joh. SEL-
 DENUS ex ejusdem *Arabico* primum edidit: in-
 terpretationem Latinam pariter ac commentarium
 adjecit, *Londini 1624. 4.* Sunt illæ pars majoris
 operis EUTYCHII, quod postea Eduardus PO-
 COCKIUS sub inscriptione: *contentio gemmarum;*
sive EUTYCHII Patriarchæ Alexandrini Annales
Arabice ac latine juris publici fecit, Oxonia 1658.
4. Quum in *originibus* illis scriptam sit, Episcopos
 Alexandrinos a solis Presbyteris consecrari, *Abra-*
bamus ECHELLENSIS Maronita e *Libano,* Li-
 brum hunc singulari opera impugnavit, atque op-
 posuit: EUTYCHIUM Patriarcham *Alexandri-*
 „ *num* vindicatum, & suis restitutum orientalibus;
 „ sive responsionem ad Joannis SELDENI *origines,*
 „ in duas distributam partes, quarum prima est
 „ de *Alexandrina* Ecclesiæ *originibus;* altera de o-
 „ *rigine nominis Papæ,* quibus adcredit censura in
 „ *historiam orientalem*“ Joan. Henrici HOTTIN-
 GERI, Romæ 1661. 4.

Joan. Ernestus GERHARDUS dissert. de Eccle-
 sia

ſia Coptica , ſeu *Chriſtianorum* Ægyptiaca , Jenæ 1666. qua illius ortus , progreſſus præcipuaque doctrinæ capita , ritusque breviter enarrantur.

Joſephus ABUDACNUS , ſive BARBATUS , natus in principe urbe Ægypti Cairo , ſive *Memphiti* in *hiſtoria* Jacobitarum , ſeu Coptorum , in Ægypto , Libya , Nubia , Æthiopia tota ex parte Cypri inſula habitantium , cujus libelli tres editiones in manibus eruditorum verſantur . Prima illarum , quæ rarior eſt , prodiit Oxonii 1675. 4. & 12. ſecunda cura Joan. Henrici a SEELEN , Lubece 1753. 8. , qui non ſolum in præſatione vitam auctoris enarravit ; verum etiam ipſum opusculum notis ornavit , ac præterea Jacobi Baradei ſectæ Jacobitarum auctoris , vitam ex ASSEMANI *Bibliotheca orientali* præmiſit : tertia ſtudio Sigeberti HAVERCAMPI , cum notis Joan. NICOLAI Lugduni Batavorum 1740. 8.

Joan. Michaelis VANSLEB *hiſtoire de l' Eglife d' ALEXANDRIE* fondée par Saint MARC , que nous appellons celle des Jacobites Coptes d' Egypte , Pariſiis 1677. 12.

§. X.

Æ T H I O P I Æ

Hiſtoria Eccleſiaſtica .

Franciſci TITELMANNI *Liber de fide , religione , & moribus* Æthiopum , Antuerpiæ 1534. 8.

Damiani de GOËS *fides , religio , moresque* Æthiopum ſub imperio pretioſi Joannis , quem vulgo Presbyterum Joannem vocant , ægentium ; cum enarratione confœderationis , & amicitia inter ipſos Æthiopum Imperatores , & Reges Luſitanix inſita , Pariſiis 1541. 8. Adceſſerunt epistolæ aliquot Helena aviæ Davidis , pretioſi Joannis ac ipſius etiam Davidis ad Pontificem Romanum , & Emanuelem , &
Joan:-

Joannem Lusitania reges, Damiano a GOES & Paulo JOVIO interpretibus. Sæpius liber hic editus est, atque in lucem exiit Lovanii 1544. 4. Colonia 1574. 8. cum aliis opusculis, etiam 1604. 8.

Ludovici de URRETA historia ecclesiastica, politica, natural y moral de Æthiopia, Valentiae 1610. 4. URRETAM confutavit Nicolaus GODIGNUS in libro de rebus Abassinorum, ut & de rebus sub Patriarchis Nonio, Barreto, & Andrea Oviedo in Abassia gestis, Lugduni 1615. 8.

Emanuelis de VEIGA relatio generalis de Statu Christiana Religionis in Æthiopia, deque ejus reductione ad Ecclesiam Catholicam, & de regni Thibet, seu magna Catajæ detectione, Lusitaniæ 1628. 4. ubi præcipue ea narrantur, quæ gesta sunt ab anno Christiano 1624. ad 1626.

Joan. Conradi DANHAVERI dissertatio de Ecclesia Æthiopica, breviter adumbrata, Argentorati 1664. & iterum 1672.

Hieronymi LOBO, sive LUPI iter historicum in Abyssiniam, quod Lusitanice manu ejus scriptum fuit, non autem editum. Ex Lusitanico sermone quum illud postea in Gallicum conversum esset a LE GRAND, in conspectum orbis eruditi venit, hac inscriptione: relation historique d' Abyssinie du R. P. Jerome LOBO, de la Compagnie de JESUS, traduit du Portugais, continuée & augmentée de plusieurs dissertations, lettres & memoires, Parisiis 1728. 4., & Amstelodami 1728. 12. duobus voluminibus. Uterque auctor Jobi LUDOLFI historiam Æthiopicam Francofurti ad Mœnum 1687. fol. castigat.

Maturini VEYSSIERII LA CROZE histoire du Christianisme d' Ethiopie & d' Armenie.

AMERICÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Quum id in quæstionem potissimum vocetur, num Apostoli in *Americam* penetraverint, hac de re legendus *Georgius MOEBIUS* dissertatione de quæstione, an *Evangelium* ab Apostolis etiam Americanis fuerit adnuntiatus? ubi adfirmantem sententiam comprobat. In eodem argumento versatus est *Hermannus WITSIUS* duabus *Exercitationibus* (exstant hæc ejus *Miscellan. Sacror. T. II. p. 400. & 426.*) In altera autem disputatur, *Evangelium* per Apostolos Americanis olim predicatum fuisse; altera autem ostenditur, probari non posse, quod *Evangelium* per Apostolos Americanis predicatum sit. *Egidii GONZALEZ d' AVILA* theatro ecclesiastico de las Iglesias de las Indias, duobus voluminibus, quorum alterum septentrionalem, alterum vero meridionalem *Americam* continet.

CAPUT VI.

Historia Ecclesiastica certorum ordinum Generalis.

ARTICULUS I.

Historia ordinum cum Regularium, cum Equestrium.

PROSPERI STELLARTII *Annales Monastici &c.*
Vide Artic. seq.

Joan. Petri CRESCENZI „ *Presidio Romano*,
„ *overo della milizia Ecclesiastica & delle Religio-*
„ *ni, sì cavalleresche, come claustrali libri III.*
„ *dove la vera origine, gl' instituti, le mutanze,*
„ *e gli habiti, i privilegi & i progressi d' ogni*
„ *re-*

„ religiosa cavalleria si spiegano ec. *Placentia*
„ 1648. fol.

Philippi BONANNI „ Catalogo degli Ordini
„ Religiosi della Chiesa militante, espressi con im-
„ magini, e spiegati con una breve narrazione
„ *Partes tres* 4., *Roma* 1706. 1707. 1710. Catalo-
„ go degli Ordini Equestri, e militari 1711.

Hippolyti HELYOTI „ Histoire des Ordres Mo-
„ nastiques Religieux & militaires, & des Congre-
„ gations seculieres de l' un & de l' autre sexe,
„ qui ont été etablies jusqu' a present, contenant
„ leur origine, leur fondation, leurs progies, les
„ evenemens, les plus considerables, qui y sont
„ arrivez, la decadence des uns, & leur suppres-
„ sion, l' agrandissement des autres, par le moien
„ des differentes reformes, qui y ont été introdui-
„ tes, les vies de leurs fondateurs, & de leurs
„ reformateurs, avec des figures, qui representent
„ tous les differens habillemens de ces ordres, &
„ de ces congregations, “ *Parisiis* ab anno 1714.
„ usque ad annum 1719. 4. octo tomis. *P. Josephus*
FONTANA *Congreg. Matris Dei* Italice vertit,
„ ediditque cum nonnullis additamentis *Lucæ* 1738.
„ & ipse octo tomis.

ARTICULUS II.

Historia Generalis Ordinum Regularium.

Matthæi GALENI *origines monastica; seu de pri-
ma ac vera Christiana monastices origine, commenta-
rius*, *Dilingæ* 1563. 4.

Jacobi MIDDENDORPII, *historia monastica*,
„ quæ religiosæ & solitariae vitæ originem, progres-
„ siones, incrementa, & naturam &c. demonstrat,
„ *Colonia* 1603. ac sub titulo: *originum anachoretica-
rum silva* &c. *ibidem* 1615. 8.

Silvestri MARULI, *Historia Sacra*, intitolata
„ *Mare Oceano di tutte le Religioni del Mondo*, *Mes-
sanæ* 1613.

Auberti MIRÆI originum monasticarum libri IV. in quibus ordinum omnium Religiosorum initia, & progressus breviter describuntur. Adcessit auctoris auctarium, seu liber V., & oratio in laudem S. Thomæ AQUINATIS, Coloniae 1620. 8. cujus etiam exstat liber singularis de canonicorum collegiis per Germaniam, Belgium, Galliam, Hispaniam, Italiam aliasque Provincias, Coloniae 1615. 8.

Laurent. PELLETIERII histoire des ordres de religions & congregations ecclesiastiques, Andegavi 1626. 8.

Prosperi STELLARTII „ Annales Monastici ; „ sive Chronologia, libris XVII. totidemque sæcu- „ lis distincta, complectens omnium ordinum mo- „ nasticorum & militarium origines, progressus &c. Duaci 1627. 4. Proderunt & ejusdem STELLAR- „ TII „ fundamina, & regulæ omnium monastico- „ rum ordinum, & militarium, Duaci 1627. 4.

Petri GRISII historia clericatus, & monachatus; seu omnium ordinum religiosorum, Paris. 1634. 8.

Nebridii a MUNDELHEIM, antiquarium monasticum in quo ex Sanctis Patribus, Conciliis, & probatissimis Scriptoribus traduntur enucleate ple- raque ad initium, progressum, & observationes sta- tus religiosi pertinentia, Vienna 1650. fol.

Francisci BIVARII „ de veteri monachatu, & „ regulis monasticis libri VI. quibus cum umbra- „ tiles veteris paginae Monachorum lineæ, tum „ Christo Domino, ejusque discipulis corporata ori- „ go; tum etiam per orbem universum propaga- „ tio, varii mores, regulæ, instituta, progressus, „ casus & restauratio expenduntur, „ cum conti- „ nuatione Thomæ GOMETZ, Lugduni 1662. fol.

Antonii Dadini ALTESERRÆ asceticon; sive originum rei monastica libri X., Parisiis 1674. 4.

HERMANTII histoire des ordres religieux, & des congregations regulieres & seculieres de l'Eglise, Rothomagi 1697. 8., 1710. 12. quatuor voluminibus.

Claudii DELLE histoire, ou antiquitez de l'etat monastique & religieux, Parisiis 1699. 12.

Unum addo ex Protestantibus (quid enim aut Rudolphi HOSPINIANI de Monachis libros VI. memorem, licet non solum Tiguri 1588. sed etiam ibidem 1609. & Geneva 1669. editos, aut Hadriani a SEHOONEBEEK „ courte, & solide histoire „ re de la fondation des ordres religieux avec les „ figures de leurs habits, gravez par Adrien „ SCHOONEBEEK, „ Amstelodami 1688. 8. & 1700. duob. volum. 8., & Joachimi HILDEBRANDI tractatum de religiosis, eorumque variis ordinibus, Helmstadii 1701. & 1741. ? quum enim hi Monachorum ocores sint, nihil ab eis in hoc argumento expectandum, præter conviciorum, & mendaciorum plaustra :) „ histoire du clergé seculier & regulier, des congregations de chanoines, & de clercs, & des ordres religieux de „ l'un & de l'autre sexe, qui ont été etablî jusques a present ec. nouvelle edition tirée du P. BONANNI de Mr. HERMANT de SCHOONEBEEK, du P. HELYOT & d'autres auteurs, qui ont écrit sur ce sujet, Amstelodami 1716. quatuor tomis.

ARTICULUS III.

Historia Ordinum Equestrum Generalis.

Petri BELLOY liber „ de l'origine & institution des divers ordres de chevalerie tant ecclesiastiques, que profanes, Montalbani 1604. 8.

Auberti MIRÆI origines equestrum, sive militarium ordinum libris duobus; Antuerpia 1609. 4. Colonia 1638. 8.

Francisci MENNENII delicia equestrum, sive militarium ordinum & eorum origines, statuta, symbola & insignia omnium ordinum militarium, Coloniae 1613. 8. Maceratae 1623. 4. Coloniae 1638. 8.

H

Andr.

Andr. FAVYNI „theatre d'honneur, & de
 „chevalerie, ou l'histoire des ordres militaires,
 „des rois, & princes de la Chretientè, & leur
 „genealogie ec. *Parisiis* 1620. 4. duobus volumin.
Bernardi JUSTINIANI „historie cronologiche
 „dell' origine degli ordini militari, e di tutte le
 „religioni cavalleresche, „ *Venetis* 1692. fol.
 duabus partibus.

Joan. Joachimi ZENTGRUVII dissertatio de equi-
 ribus, & equestribus ordinibus, *Argentorati* 1693.

Petri LAGERLOEFI dissertatio de ordinibus
 equestribus, *Holmiae* 1696. 4.

HERMANTII „histoire des religions, ou or-
 „dres militaires de l'Eglise & des ordres de che-
 „valerie, *Rothomagi* 1698. 8.

Honorati a S. MARIA „dissertations histori-
 „ques, & critiques sur la chevalerie ancienne &
 „moderne, seculiere, & reguliere avec des notes,
 „ *Parisiis* 1718. 4.

CAPUT VII.

*De Historia JESU CHRISTI Domini Ecclesia con-
 ditoris, ejusque Sacra Familia Scriptores.*

S. I.

Vita JESU CHRISTI Scriptores.

L *Udolphus* de SAXONIA *Vitam JESU CHRI-
 STI ex Evangelis, orthodoxisque Doctoribus ex-
 cerptam una cum S. ANNÆ Vita composuit. Ejus
 editiones varias, Italicasque (a) & Gallicas inter-
 pretationes recenset J. A. FABRICIUS in Biblioth.
 med. & inf. latinis.*

(a) Unam heic Italicam versionem indicabo quæ mi-
 hi ad manus: *Vita di GESU Cristo scritta da
 Landolfo di SASSONIA, fatta volgare da Messer
 Francesco SANSONINO, Ferrariz 1586. 4.*

Alphonsus SALMERON in suis Commentariis in historiam Evangelicam.

Franciscus SUAREZ T. II. in 3. p.

Bernardinus de MONTREVIL; vie de JESUS CHRIST tirée des quatre Evangiles, & reduite en un Corps d'histoire, Parisiis 1637. 4. quatuor voluminibus 1639. 12. sex tomis: 1696. in qua editione ornanda P. DRIGNON operam suam posuit ac præcipue scribendi rationem reddidit elegantiore; item 1741. 12. tribus voluminibus. Aditæ sunt adnotationes ad varia capita ipsius historię illustranda (a).

(a) Confer Litterarias Trivultianorum Ephemerides a. 1741. mense Februar. p. 368. Italice versã prodit hæc vita Venetiis 1748. Tom. III. in 8.

Hieronymus XAVERIUS historia CHRISTI Persice conscripta simulque multis modis contaminata a Hieronymo XAVIER, latine reddita, & animadversionibus notata a Ludovico de DIEU, Lugduni Batav. 1639. 4. A catholicus hic interpret non infideliter textum reddidit, si nonnulla demus, inquit ALEGAMBE in Bibl. Soc. p. 349. quæ fortassis Codex ipsius viciatus habuit (b). Verum animadversiones, quas addidit, malignæ omnino sunt, ac perversa doctrina contaminatæ, ut merito hoc opus fuerit a S. Indicis Congregatione proscriptum, quidquid WALCHIUS in Biblioth. Theol. T. III. p. 405. obganniat.

(b) Horum specimen ibidem ALEGAMBIUS adnotat ex Mss. Codice Petri de VALLE.

Historia, & concordia Evangelica (c) Eatine Parisiis 1643. 12. Gallice ibidem 1653. 1660. Lovanii 1675. Antuerpia 1689. 12. Extat etiam in Bibliis Gallicis, quæ sæpius prodierunt, Braxellis; Parisiis, Lugduni.

(c) Auctor Antonius ARNALDUS.

Bernardi LAMY historia, five concordia quatuor evangelistarum, Parisiis 1689. 12.

Laurentii BRANCATI, de Lauræa vita & opera JESU Christi, manu Sanctorum Evangelistarum scripta; vel contextus evangelicus, uno quatuor evangelistarum calamo sacro JESU Christi describens historiam, Romæ 1695. 12.

Nicolaus TOINARD, harmonie, ou concorde evangelique, contenant la vie de notre Seigneur JESUS Christ, selon les quatre Evangelistes, suivant la methode, & avec les notes de feu Mr. TOINARD, Parisiis 1716. 8. cujus & interpretatio Belgica, Antuerpia 1717. prodiit.

TILLEMONTIUS T. I.

F. Ignatius Hyacinthus AMAT de GRAVESON tractatus de mysteriis & annis CHRISTI, Scrivatoris nostri dissertationibus historicis & criticis, juxta germanam Divi THOMÆ mentem, illustratus, & ad usum scholæ adcommo-
datus, Romæ 1711. 4.

F. Jacobus Hyacinthus SERRY Ord. *Predic.* Exercitationes historicæ criticæ Polemicæ de CHRISTO, ejusque virgine Matre, Venetiis, & Mediolani 1719. Hypercriticum sane audacissimum SERRYUS se heic præbuit. Quamobrem ejus opus Roma 11. Martii 1722. decreto S. C. Sancti officii damnatum fuit.

F. Joannes CROISET, la vie de notre Seigneur J. C. tirée des quatre Evangelistes, & celle de la Tres-Sainte Vierge MARIE Mere de Dieu, Lugduni 1723. 12.

Augustinus CALMET, Harmonia quatuor Evangeliorum, vel Synopsis vitæ J. C. Chronologico ordine deducta (d).

(d) Exstat inter auctoris dissertationes *Luca* 2. 1729. Latine vulgatas T. 11. p. 12. 52.

Honoratus a S. MARIA in animadversionibus ad Regulas Critices.

Historia della vita, dottrina, e miracoli di G. C. con note tradotta dal Francese nell'Italiano, Urbini 1730. fol.

Antonius SANDINIUS historia Familia sacra ex antiquis monumentis collecta, Patavii 1738. 8. (c).

(a) Non semel SANDINIUS P. SERRY *Exercitationes* redarguit. Hinc idem SERRY *animadversiones* edidit anticriticas in *historiam sacrae Familiae*, ab Antonio SANDINI novissime scriptam, Parisiis 1735. SANDINIUS vero, dum iterum *historiam* suam prælo daret, animadversorem scite graviterque castigavit. In postumis quoque anno 1755. & 1764. editionibus alia nonnulla in hanc rem addita invenies. WALCHIUS de hoc libro sententiam ferens ait p. 407. *Multa in libro hoc dicta sunt cum eruditione ac judicio, auctorque animum monstravit, a rebus fictis ac commentitiis alienum.* Libens his subscribo. Sed quum SANDINIUS P. SERRY, ipso WALCHIO non diffidente refutaverit, quid ergo facies Frid. Matb. REIMBOLDI, qui an. 1736. Lipsiæ librum evulgavit interscriptum: *Jacobi Hyacinthi SERRY testis veritatis in hisperia MARIE & CHRISTI, adversus Cæsarem BARONIUM, aliosque in Ecclesia Romana?*

BENEDICTUS XIV. de Festis D.N. J. C. Italice primum sub titulo *Annotazioni sopra le Feste di N. S. e della Beatissima Vergine*, Bononiæ 1740. Latine deinde Patavii 1745. Romæ & alibi (a).

(a) Hujus operis enchiridion ab Andrea BASSANI compositum Patavii prodiit typis Seminarii 1756. tribus tomis in 12.

Antonius SANTARELLI Vita di G. C., Vercelli 1750. 8.

Vita B. Deipara Virginis MARIAE.

Præter SALMERONEM, SUAREZ, SERRY, CROSET, ac SANDINIUM antea appellatos de vita B. Deiparae Virginis MARIAE legendi.

Mag. Dominicus JOANNIS Theologus Florentinus Ordinis Prædicatorum (b), cujus *Theotocon, seu de vita & obitu Sacratissima Virg. MARIAE, nec non de Templis Romanis, Etruscis, ac Florentinis ei dedicatis Libri* quatuor primum editi sunt, ac notis illustrati studio P. Joh. Baptista Maria CONTIARENI ejusdem ordinis a. 1768. T. XVII. *nova sylloges Veneta opusc.*, & 1770. T. XVIII.

(a) Vivebat Dominicus xv. sæculo. Confer eruditam Editoris præfationem.

Ven. Petrus CANISIUS, de *verbi Dei corruptelis*, tomo II. Ingolstadii 1577.

Johannes BONIFACIUS *Libris quinque de Virginis MARIAE vita & miraculis*, Parisiis 1605. Coloniae 1600. 8.

D. de GRANDUAI, *vie de Sainte MARIE Mere de Dieu*, Parisiis 1664. 12.

TILLEMONTIUS T. 1.

BENEDICTUS XIV. de *Festis B. M. V.*

Petrus Franciscus LAFITEAU Episcopus Sistaricensis *la vie & les mysteres de la tres-Sainte Vierge MARIE* 1759. 2. vol. in 12.

Sed omnes disquisitionum copia, & eruditionis ubertate longe superavit Cl. D. Joan. Chrysostomus TROMBELLII *Bononia sex evulgatis voluminibus in 4. de vita B. M. V.* (c).

(a) Hæc in epitomen Italice redegerat P. Bartholomæus PEVERELLI Veronensis, ac fere opus perfecerat; quum mortem Musinae oppetiit.

§. III.

De S. JOSEPHO B. M. V. Sponso .

Historia JOSEPHI, Fabri lignarii, Liber apocryphus, ex codice manuscripto Bibliothecæ Regiæ Parisiensis nunc primum *Arabice* editus; necnon versione latina & notis illustratus a Georgio WALLINO, Lipsiæ 1722. 4. quod opus in Codicem pseudepigraphum Vet. Test. postea intulit Joan. Albertus FABRICIUS vol. II. p. 309.

Andr. de SOTO, vita & excellentia S. JOSEPHI, Hispanico idiomate, Bruxellis 1600. 8.

Caroli STENGELII JOSEPHUS, hoc est Sanctissimi educatoris CHRISTI ac Mariæ Sponsi, vita historia, compendio adumbrata, Monachii 1616. 12. cum figuris elegantibus.

Petrus BIVERUS in Libro de SS. JOACHIMO, ANNA, & JOSEPHO, Antuerpiæ, 1638.

Joan. BOLLANDUS in Actis SS. ad die 19. Martii.

TILLEMONTIUS T. I.

Augustini CALMET dissertatio de S. JOSEPHO S. Mariæ Virginis conjuge. Exstat T. II. Dissertationum Lucensis edit.

Memorie della vita del glorioso Patriarca S. GIUSEPPE date in luce da un suo divoto, e figurate in rame da Giorgio FOSSATI Venetiis 1750. fol.

D. Joan. Chrysostomus TROMBELLIIUS, Vita di S. GIUSEPPE; Bononiæ 4.

Adde P. SERRY, SANDINIUN, BENEDICTUM XIV. Confer etiam ELORENTINIUM adnot. in Martyrol. Hieronym. ad d. 20. Martii, & si tanti est, Protestantis Joan. CRAUSII *exercitationem de JOSEPHO, & MARIA, Salvatoris parentibus*, Jenæ 1997.

APPENDIX

De S. JOANNE BAPTISTA Christi *De-
mini Prodromo.*

Plures de S. JOANNE Christi D. Prodromo a Protestantibus, quam a Catholicis legere est editos Commentarios. Hos ita WALCHIUS recenset *Bibl. Theol. T. III. pag. 402.*

Scripta de JOANNE BAPTISTA, si ad argumenta, in illis exposita respiciamus, in duos ordines dividi possunt. Ad priorem ea pertinent, quibus de JOANNE hoc generatim agitur, uti sunt: *Joan. WILDII* commentatio de JOANNIS *nativitate, vita, rebus gestis, & morte*, Regiomont. 1627. *Christiani WASEWITZII* *turtur Joannens, sive exercitatio de JOANNE BAPTISTA ac rebus ejus*, Magdeburgi 1659. 4. *Joan. MEISNERI* *dissertatio de JOANNE BAPTISTA*, Vitembergæ 1665. *Fridemann. BECHMANNI* *disputatio de CHRISTI Præcursore JOHANNES BAPTISTA* Jenæ 1670. *Joan. Ernesti BUTHNERI* *Inquisitio in historiam JOANNIS filii Zachariæ*, Jenæ 1672. *Otton. Burchardi PREMPERI* *diatribe de JOANNE BAPTISTA*, Vitembergæ 1682. *Joan. PASCHII* *dissertatio de JOANNE BAPTISTA*, Vitembergæ 1686. *Cristophori CELLARII* *disputatio de JOANNE BAPTISTA*, Halæ 1694. & auctior 1703. 4. *God. SCHOENINGII* *vita JOANNIS BAPTISTÆ*, Vitembergæ 1698. *Joan. Flor. HAMMERSCHMIDII* *scriptum de vita & morte JOANNIS BAPTISTÆ*, Pragæ 1699. 4. *Hermanni WITSII* *exercitatio de vita JOANNIS BAPTISTÆ observationibus historicis & criticis illustrata* *Joan. Cristophori ISELII* *dissertatio de JOANNE BAPTISTA*, Basileæ 1717. *Joh. Jacobi HOTTIN-
GE.*

GERI JOANNIS BAPTISTÆ *historia Chronologica*, tribus dissertationibus, Tiguri 1717. *Salom.* DEY-LINGII *observatio de JOANNE BAPTISTA*. Minutiora deinde quædam persequitur de vestitu, locustis &c. S. JOANNIS.

Nihilominus plus bonæ frugis invenies in paucis nostris auctoribus, quam in plerisque his inutilium quarundam disquisitionum sectatoribus. Adcipe illos.

BOLLANDIANI ad d. 24. Junii.

TILLEMONTIUS *Memoir.* T. 1.

Antonius SANDINIUS in *historia Apostolica* p. 280. edit. 1765.

Paullus Maria PACIAUDI Cler. Reg. de cultu S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Antiquitates Christiana, Romæ 1755. 4. (a).

(a) Ad eruditissimum hunc librum veluti mantissa spectari potest quæ edita est in opere inscripto: *Memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* T. I. p. III. pag. 17. Panhormi 1756. Dominicus SCHIAVO Italica ad PACIAUDIUM ipsum epistola *sul culto di S. GIOVANNI in SICILIA*. Confer historiam litterariam Italici T. xii. p. 451. 468. ubi ad PACIAUDII opus nonnulla adnotantur, & LESLEUM in notis ad *Missale Mozarabum* p. 575. & 589.

Vitam SS. JOANNIS BAPTISTÆ, & Evangelistæ scripsit FRANCO Scholasticus Mesechensis, quæ MS. exstat in Coloniensi Chartusia (a).

(a) Vide HARTZHEIM *Biblioth. Colon.* p. 86.

C A P U T VIII.

*De Apostolicis, ceterisque Christi Domini
discipulis.*

§. I.

De Apostolis.

I. **G**eneratim de Apostolis scripserunt præter quosdam antiquos, qui vel confecti, vel apocrypha bona fide sectati sunt; ut DOROTHEUS TYRIUS, de vita Prophetarum, Apostolorum & septuaginta discipulorum Christi; HIPPOLYTUS de duodecim Christi Apostolis; NICETAS DAVID, Paphlago, dictus, in orationibus encomiasticis summorum primisque ordinis Apostolorum, cum primis vero ABDIAS (b) atque alii a Joh. Alberto FABRICIO collecti, aut indicati codic. Apoc. Novi Testam. p. 11. pag. 757. & p. 111. p. 599. seqq., egerunt

Joachimus PERIONIUS de rebus gestis vitisque Apostolorum Liber, Parisiis 1551. 16. Basileæ 1552. Coloniae 1569. 12.; qui tamen Liber nullius bonæ frugis est.

Franciscus Maria FLORENTINIUS in not. & Exercitationibus ad Indiculum Apostolorum Martyrologio Hieronymiano præfixum.

Antonius SANDINIUS in historia Apostolica ex antiquis monumentis collecta, Patavii 1731. & 1765. 8.

Quibus addatur ex Protestantibus Georgii FABRICII, historiae JESU CHRISTI, filii Dei, nati in terra Matre Sanctissima semper Virgine MARIA summatim relata expositio itemque eorum, quæ de Apostolis IESU CHRISTI singulatim commemorari posse, recte & utiliter visa sunt (fortasse Lipsiæ) 1566. & Lipsiæ 1581.

Ludovici CAPELLI historia Apostolica illustrata, ex actis Apostolorum, atque epistolis PAULLI studiose inter se collatis, collecta, ordineque artium accuratè digesta, Genevæ 1634. 4. Salmuri 1683. 4. ac cura Joh. Alberti FABRICII, Lipsiæ 1691. 8., Friderici SPANHEMII de Apostolicis rebus dissertationes tres: I. de Apostolis duodecim & Apostolatu strictè sic dicto: II. de conversionis *Paulina* epocha, deque PAULLI historia & nomine. III. de facta professione PETRI Apostoli in urbem Romam, Lugduni Batav. 1679. 8.

(a) Titulus operis: *historia certaminis Apostolici*. Prodiit Basileæ 1551. fol. vulgante Wolfgango LAZIO, deinde Parisiis 1560. 1566. 1571. 8. Colonia 1566. 1569. 1576. 12. & in Laurentii de la BARRE historia Christiana veterum Patrum Parisi. 1583. fol. Denique notis illustratus in tomo primo Codicis Apocryphi Novi Testamenti, quem FABRICIUS edidit Hamburg. 1703. 1719. 8.

II. Singulatim vero, ac primum S. PETRI res gestas persequuti sunt

Paulus Amilius SANCTORIUS in Actis Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI, Romæ 1597. quæ iterum exhibuerunt Bollandiani T. vii. Junii p. 1.

Carolus STENGELIUS in Commentario rerum gestarum sanctorum Apostolorum Principis PETRI, e sacris litteris, sanctis Patribus, & probatissimis Scriptoribus concinnato; Augustæ Vindelicorum 1621. 4.

Jo: PALAZZI Vita di San PIETRO, Principe degli Apostoli, Venetiis 1687. 4.

Nicol. SANSON in vita S. PETRI Apostoli, in qua potissimum describuntur ejus patria, mansiones, itinera & peregrinationes. Exstat in ejus Geographia sacra p. 36.

Protestantium sunt quæ subjicio.

Theodor. BIBLIANDRI liber de vita, doctrina, fide, operibus, & Ecclesia PETRI, Basileæ 1550. 8.

Egidii STRAUCHII, vita PETRI, dissertatione historico-theologica descripta, Vitembergæ 1659.

Christiani KORTOLTI dissertatio de Simone PETRO, Primo Apostolorum & ultimo, Goettingæ 1718.

De Passione PETRI, & PALLI libri duo, qui sub LINI nomine & e Græco versiferuntur, quosque latine ex Codice MS. edidit Jacobus FABER ad calcem commentariorum in epistolas PAULLI Paris. 1512. fol. Post FABRUM Laurentius BARRE in historia Christiana veterum Patrum Paris. 1583. fol. pag. 51. inde occurrunt in Patrum Bibliothecis, ut in novissima Lugdunensi 1677. T. II. p. 67.

III. De S. PAULO legendi

Petrus ROSSETUS, qui vitam PAULLI oratione ligata descripsit sub titulo: PAULLUS, Parisiis 1522. 4. in lucem publicam emissam.

Georg. MAJOR, cujus Vita PAULLI Apostoli prodiit Vitembergæ 1555. 1563. 8.

Claud. DAUSQUEIUS in Sancti PAULLI Apostoli sanctitudine in utero, extra, in solo, in celo, libris tribus decertata, Parisiis 1627. 8.

Thomas MASSUTIUS, qui edidit: PAULLUM Apostolum, sive vitam Sancti PAULLI Apostoli, libris xv. historice & dogmatice explicatam, Lugduni 1633. 4.

Antonius GODEAU, cujus exstat: la vie de l'apotre saint PAUL, Parisiis 1647. 8. 1651. 12. & Belgice Roterodami 1719. 4.

Hermannus WITSIUS in prælectionibus de vita PAULLI Apostoli in meletematicis. Leidenfisb. p. I. Lugd. Batavor. 1703.

Hieronymus Sim. Van ALPHEN, qui dissertationes ad historiam PAULLI quinque Ultrajecti 1717. 1718. 1719. jurispublici fecit.

Ano-

Anonymus, caute tamen legendus, cujus in lucem exit: „ La vie de Saint PAUL, Apotre des „ Gentils & docteur de l' Eglise, eclaircie par l' „ Ecriture sainte, par l' histoire Romaine & par „ celle des Juifs, avec des reflexions, tirées des Saints Peres, Parisiis 1735. 12. tribus voluminibus, quorum Italica quoque interpretatio prodit.

Adde his 1. *Jani BIARCHERODII seriem chronologicam Actorum Sanctorum PETRI, & PAULLI*, Hafniae 1665. 2. *Joan. PEARSONII Annales PAULLINOS* in ejus operibus postumis Londini 1688. 4. 3. *Nicolai SANSON vitam S. PAULLI Apostoli*, in qua potissimum describuntur ejus patria, mansiones, itinera, peregrinationes & navigationes per Asiam & Europam; exstat in ejus *Geographia sacra* p. 43.

IV. De S. ANDREA prodierunt

Andr. de SAUSSAY, ANDREAS frater Simonis PETRI; seu de gloria Sancti ANDREAE Apostoli libri XII. in duas partes divisi, Parisiis 1656. fol. quod opus multis fabulis contaminatum est: *Gothofredi HANCKII dissertatio historica de Sancto ANDREA Apostolo*, Lipsiae 1698. *Joan. Floriani HAMMERSCHMIDII Cruciger Apostolicus, idest, Sanctus ANDREAS Apostolus, in vita, morte, martyrio, miraculis, encomiis &c. descriptus*, Pragae 1699. 4. *Caroli Christ. WOCG Presbyterorum & Diaconorum Achaiae de Martyrio S. ANDREAE Apostoli encyclica*, Grace nunc primum ex Codice Bibliotheca Bodlejanæ edita, latine versa, notisque, & dissertationibus illustrata, Lipsiae 1749. 8.

V. de S. JACOBO MAJORE nihil habeo, quod suggeram præter CUPERI commentarium T. VI. Julii ad d. XXV. Nam *Antonii ROIO historia de S. DIEGO de Alcalá*, Matriti 1663. 4. edita Criticis viris placere vix poterit.

VI. De S. JOANNE Apostolo & Evangelista exstant *Joan. Georgii NEUMANNI Dissertatio de JOANNE Apostolo, & Evangelista*, Vitembergæ

1692. Jo: Floriani HAMMERSCHMIDII Discipulus, quem diligebat JESUS, Sanctus JOANNES Evangelista in vita, morte, encomiis, miraculis, Pragæ 1699. 4. Jaan. Matthai FLORINI Exercitatio historico-philologica de JOANNE Evangelista. Frid. Adolph. LAMPE Vita JOANNIS Evangelista in prolegomenis ad ejus commentarium in Evangelium S. JOANNIS.

VII. De S. PHILIPPO Vide BOLLANDIANOS ad diem I. Maij, TILLEMONTIUM, SANDINIUM.

VIII. De S. BARTHOLOMÆO confer TILLEMONTIUM, & BOLLANDIANOS in prolixo eruditoque commentario de illo ad 25. Aug.

IX. De S. THOMA vide FLORENTINIUM Hieronym. Martyr. p. 145. ubi S. THOMÆ Apostoli notitiam, & ex MSS. excerpta exhibet. Legi etiam potest *Thoma* STAPLETONI liber de tribus THOMIS, Coloniae Agripp. 1612. 8. quo describuntur res gestæ THOMÆ Apostoli, THOMÆ Archiepiscopi Cantuariensis & Martyris, nec non *Thoma* MORI

X. De S. MATTHÆO Apostolo, & evangelista exstant *Marii Antonii* MARSILII COLUMNÆ liber de vita & gestis MATTHÆI ejusque Corporis in Salernitanam urbem translatione, Neapoli 1580. & Joan. Matthai FLORINI exercitatio historico-philologica de MATTHÆO Evangelista.

XI. De S. JACOBO Alphaei, vulgo minore consulendus HENSCHENIUS ad d. 1. Maij.

XII. De Sanctis SIMONE & JUDA vix habeo quem suggeram præter TILLEMONTIUM, & SANDINIUM. Exstat tamen *Michael. Frid. QUADÉ* commentatio de vita JUDÆ Apostoli Gryphisvaldiæ 1711. itemque *Laurentii MIGLIACCI* *Storia Biblica, Critica, e Teologica della vita di S. GIUDA TADDEO*, Panormi 1748. 4. quæ tamen historia nihil minus est, quam, ut titulus pollicetur, critica.

XIII. De JUDA Ischariote & proditore Domini historiam suppeditant *Theophili* RAYNAUDI „ Metamorphosis latronis in Apostolum, Apostolique in latronem, ubi splendent gratia viri, & atriæ & libertas perire volens. Pessimæ vitæ finis optimus: optimæ vitæ finis pessimus,“ Lugduni 1634. 8. *Guil.* SALDENI exercitatio de JUDA Ischariote. *Georg. Frideric.* NIEHENCKII dissertatio de proditore JUDA & PETRO, horumque peccato & pœnitentia, Rostochii 1702. *Alb. Joachimi* KRACKEWIZII dissertatio de JUDA, proditoris mercede pacifcente, Rostochii 1704. *Joan. Frideric.* HEBENSTREITII dissertatio de JUDA Ischariote, Vitembergæ 1712. *Joann. Gothofr.* LAKEMACHERI ex historia JUDÆ Ischariote monumenta quadam insigniora, ope antiquitatum Judaicarum illustrata, Helmstadii 1729. *Michael. Christian.* RUSMEYRI dissertationes duæ de historia JUDÆ Ischariote, Apostoli & proditoris JESU Christi Græphisvaldiæ 1742. 1743.

XIV. JUDÆ Proditori subrogatus est S. MATTHIAS, de quo exstat *Joan. Florian.* HAMMERSCHMIDII „ Senator Apostolicus, loco JUDÆ electus, undecim Apostolis adnumeratus, Sanctus MATTHIAS Apostolus, in Apostolatus electione, vita, morte, martyrio, encomiis &c. descriptus, Praga 1700. 4.

Confer cum primis BOLLANDIANOS T. III. Februar., qui S. MATTHIÆ Vitam ex Hebræo versam a LAMBERTO Monacho Trevirensi, & a Materno CHOLINO vulgatam recuderunt multo meliorem. Hujus autem supplementum deinde dedit PEZ p. 3. *Anecd. pag. 7. seq.*

XV. A Sanctis Apostolis non disjungendi reliqui duo Evangelistæ, LUCAS, & MARCUS. Qui S. LUCÆ res gestas nosse, aut illustrare velit, illi præter Interpretes ad ejus Evangelium, & Acta intervire possunt *Joann. Abrah.* KOEHLERI Sanctus LUCAS Evangelista, dissertatione historica

descriptus, Lipsiæ 1698. Joan. Dietoric. WINCKLERI *dissertatio de LUCA Evangelista medico*, Lipsiæ 1736. Benedikt. Gottlob. CLAUSWITZII *dissertatio de LUCA Evangelista medico*, Halæ 1740. Porro de S. MARCO in lucem prodierunt. Bernardi JUSTINIANI *de MARCI Evangelistæ vita, translatione & sepultura loco libri III*. Theodori BIBLIANDRI *proteuangelium JACOBI, fratris Domini: de natalibus CHRISTI & beata MARIÆ, cum evangelica historia MARCI Evangelistæ & vita ejus*, Basileæ 1552. 8. Joannis STRINGÆ *vita di S. MARCO Evangelistæ, con la translatione & apparitione del sacro suo Corpo, fatta nella nobilissima Chiesa, al suo nome dedicata in Venetia*, cc. Venetiis 1610. Frid. SPANHEMII „exercitatio Academica de historiæ evangelicæ Scriptoribus, & in specie de MARCO Evangelistæ, quis ille & ubi scripserit “ in ejus operum T. II. p. 266. Samuel. MARESII *commentatio de MARCO Evangelistarum secundo*, Grœningæ 1668.

§. II.

De LXX. Discipulis.

Pseudo-DOROTHEUS, qui sub initium sæculi IV. Tyri Episcopus fuisse fingitur, scripsit „synopsim de vita & morte Prophetarum, Apostolorum, & Discipulorum Domini, “ quæ latine exstabat in Bibliothecis Patrum & ad calcem SALVIANI, Romæ 1564. fol. Græce autem & latine addita est a Carolo du FRESNE *Chronico Paschali*, ac recusa a FABRICIO sub finem librorum trium *de vita & morte MOSIS* a GAULMINO *observationibus illustratorum*, Hamburgi 1714. p. 474.

Eorundem indiculum ex HIPPOLYTI, & DOROTHEI libellis eruit idem FABRICIUS, & in *Salutari Luce Evangelii* proposuit p. 115.

Michaelis URANII libellus, cujus titulus est:

„Se-

„ Septuaginta *Christi* Discipulorum ; sive ut non-
 „ nulli codices habent, aliisque probatur auctori-
 „ bus, septuaginta duorum nominum ἀποστολικῶς
 „ & curriculi singulorum in evangelii præconio hi-
 „ storiolæ, ex monumentis ecclesiasticis depromptæ
 „ ac secundum DOROTHEI seriem expositæ , “
 Smalcaldia 1589. 8. Conscripsit quoque *Christoph.*
Aug. HEYMANNUS dissertationem de *Septuagin-*
ta Christi legatis, Gœttingæ 1743.

C A P U T IX.

*Scriptores de rebus ad Politiam Ecclesiasticam
 pertinentibus.*

A R T I C U L U S I.

Politia Ecclesia Romanæ.

S E C T I O I.

Romani Pontifices.

§. I.

Chronologia Romanorum Pontificum.

Catalogus Pontificum quem ad S. DAMASUM
 perperam referunt nonnulli, desinens in LI-
 BERII obitu ann. C. 354. post Joan. CUSPINIA-
 NUM editus ab Ægidio BUCHERIO de doctrina
 temporum p. 269. 273., Antwerp. 1634. fol. Hunc
 eundem Catalogum post BUCHERIUM edide-
 runt multi; HENSCHENIUS T. I. April.
 SCHELSTRATUS *Antiq. Eccles. T. I.* PAPE-
 BROCHIUS in *Propyl. ECCARDUS Corp. hist.*
med. ævi T. I. p. 26. BLANCHINUS in *Prole-*
gom. ad Tom. 2. Anastas. p. VII. & Petrus LA-
 ZERI simul cum catalogo PAULLINO, seu Ba-
 silicæ Ostiensis in dissertatione Romæ edita 1755.,

Inscriptaque „ Catalogi duo antiquissimi Pontificum cum *Romanorum*, quos ad Pontificiam historiam primorum IV. sæculorum iterum recensitos, & animadversionibus illustratos exhibent PP. S. J. in Colleg. Rom.

Catalogi duo Pontificum in MABILLONII *Analectis* T. 3. p. 426. 428. & edit. novæ p. 218.

Catalogus a laudatissimo MONTFAUCONIO editus ante Tomum 1. operum S. ATHANASII p. XC.

Catalogi quatuor cum vetusto marmore dies Pontificum natales exhibente præmissis vitis *Anastasianis* a VIGNOLIO, Rom. 1724. 4.

Catalogus usque ad a. 757. vulgatus ab AGUIR-
RIO T. 1. Concil. Hispan. p. 17. • MS. Vaticano, & recens ab an. 715. ad 1691. T. 3. p. 51. 64.

Catalogus præmissus Chronico *Farfensi*, & in BENEDICT. IX. definens T. 2. parte 2. *Scriptorum* Italiae celeberr. MURATORII p. 305.

Catalogus, quem Joan. Georgius ECCARDUS exhibet T. 1. *Corporis historicorum medii ævi* p. 25.

Francisci CARRIERII *historia chronologica Pontificum Romanorum, cum præsignatione futurorum* ex MALACHIA, quæ in lucem prodiit Lugduni 1602. 1663. 12. Venetiis 1697. 12. ac sæpius.

Victorii BALDINI „ *Cronologia ecclesiastica*, „ la quale contiene le Vite de' Sommi Pontefici, „ *Ferraria* 1604. 8.

Daniel PAPEBROCHIUS, *Conatus chronico-historicus ad catalogum Romanorum Pontificum, cum prævio ad eundem apparatu* Godefr. HENSCHENII atque Petri POSSINI, a Sancto PETRO usque ad PASCHALEM II. deductus: ejusdem: *Paralipomena addendorum, mutandorum, aut corrigendorum in conatu chronico-historico ad Catalogum Romanorum Pontificum*.

Joan. PEARSONII *dissertationes dua de serie & successione primorum Romæ Episcoporum*, Londini 1688. 4.

Henrici DODWELLI *dissertatio singularis de Pontificum Romanorum prima successione.*

Emanuel a SCHELSTRATE *dissertatio de chronotaxi Romanorum Pontificum Antiq. illustr. T. 1. pag. 131.*

Joan. MARANGONI *Chronologia Romanorum Pontificum superstes in pariete Aultrali Basilicæ S. PAULLI Apostoli via Ostiensis depicta sæculo V. seu ætate S. LEONIS PP. Magni cum additione Summorum Pontificum nostra ad hæc tempora perducta, Rome 1751. fol. Hæc ea chronologia est, quam Catalogum Paullinum a LAZERO appellari vidimus. Eadem eodem anno 1751. excusa fuit tum in diario litteratorum virorum Florentino T. vi. p. 1. pag. 256. tum in historia litteraria Italia T. 11. p. 493. seqq. Confer eandem historiam litterariam Italia T. v. p. 562. 583.*

§. II

Historia Universa, Vitaque omnium Romanorum Pontificum.

ANASTASII Bibliothecarii, sæculo nono inclinate clari, vitæ Pontificum desinunt in NICOLAIO I., qui obiit ann. C. 867. Hæc cum vita HADRIANI II. & STEPHANI VI., quæ GUILIELMUM Bibliothecarium auctorem habent, post editionem *Moguntinam*, quam ex Marci VELSERI Bibliotheca curavit Joan. BUSÆUS S. J. a. 1602. 4., & *Parisiensem Caroli Annibalis FABROTTI*, cum ANASTASII historia ecclesiastica, inter hist. *Byzantina* Scriptores Paris. 1649. fol. novissime ad MSS. recensuit, iisque vitam LEONIS VIII. editam T. VII. *Misc.* BALUZII p. 349. & vitas a GUILIELMO Bibliothecario, Bernardo GUIDONE aliisque scriptas, quæ in JOANNE XXII. desinunt, defuncto ann. 1334. addidit MURATORIUS T. III. *Rer. Italic. Mediolani 1723. præ-*

missis Joan. CIAMPINI *Examine libri Pontificalis* & BLANCHINII, de quo mox, in Præfatione memorans etiam notas in ANASTASIUM circa ann. 1380. scriptas a Petro BOERIO, Episcopo Urbevetano. Adcessit ad has editiones splendidissima, quam Franciscus BLANCHINIUS Præsul doctissimus Veronensis curabat; sed quatuor tantummodo tomos habuimus, quod editor vita cesserit. Primus tomus inscriptus: *de vitis Romanorum Pontificum a beato PEIRO Apostolo ad NICOLAUM I. adjectis vitis ADRIANI II. & STEPHANI VI. auctore GUILLIELMO Bibliothecario, sub auspiciis Sanctissimi Domini nostri CLEMENTIS XI. Pontificis Maximi*, Romæ 1718. fol. in lucem venit, ornatus variantibus lectionibus non solum priorum editionum; sed iis quoque, quas HOLSTENIUS, a SCHELSTRATE, PENIA ex multis codicibus manuscriptis collegerunt; præter has autem copiosa atque erudita præfatione. Tomus secundus, Roma 1723. fol. editus, complectitur Francisci BLANCHINI amplissima prolegomena, quibus catalogi quidam antiquissimi Pontificum Romanorum continentur: Emanuel. a SCHELSTRATE dissertationem *de antiquis Romanorum Pontificum catalogis*: ipsius BLANCHINI dissertationem *de antiquis Romanorum Pontificum catalogis*, atque alia ejusdem generis; secunda autem tomi hujus pars varias eruditissimorum virorum adnotationes in ANASTASIUM exhibet, nominatim: a SCHELSTRATE, ALTESERRÆ (Hujus notæ in ANASTASIUM prodierant, Parisiis 1680. 4. BINII, LABBEI, BENCII, BLANCHINI, CIACCONII, PAGII. Sequutus est tomus tertius, Roma 1728. 4. ac quartus, isque ultimus ibidem 1735. fol. quo utroque etiam prolegomena ac notæ continentur. Tandem Joannes VIGNOLIUS ann. 1724. aliam Roma ANASTASII editionem adgressus est prænotatam *liber Pontificalis, seu de gestis Romanorum Pontificum* 4. sed non ultra to-
mum

munum primum processit. Secundus tomus solummodo ann. 1752. exiit cum notis VIGNOLII ad PASCHALEM I., ab hoc ad finem P. BALDINII e *Somascha* Congregatione eruditissimi viri; anno vero 1755. postremus. Adcefferunt ad calcem hujus tomi variantes lectiones vetustissimi, & celeberrimi Codicis LUCENSIS nunc primum editæ, atque interpretatio vocum Ecclesiasticar. *Onuphrii* PANVINI. Varias hæc, & Glossarium debemus *Petro Josepho* HUGOLINIO; notas partim VIGNOLIO, ab EUGENIO scilicet II. ad S. LEONEM IV. partim BALDINIO a LEONE, inquam, IV. ad finem. (LUITPRANDI) *Cremensis* Episcopi) opusculum de vitis Romanorum Pontificum, ac ABDONIS epitome de vitis eorundem ex ANASTASII *Bibliothecarii* historia excerpta, quod utrumque monumentum ex pervetustis manuscriptis Codicibus membranaceis descriptum, ac cura *Joh. BUSÆI* conjunctim in lucem prolatum est, *Moguntia* 1602. 4. *Martini* POLONI *chronicon summorum Pontificum, atque Imperatorum Romanorum*, quod editum primum cum *Mariano Scoto* a *Joan. HEROLDO*, *Basilea* 1559. fol. deinde separatim cura *Susfridi PETRI*, *Antuerpia* 1574. 8. a *Joan. Fabricio CÆSARE* ex accuratiori Codice, *Colonia* 1616. f. atque *Argentorati* 1685. ad calcem *Æneæ SYLVII de rebus FRIDERICI III.* Quæ in chronico hoc post annum 1277. sequuntur, ea addita sunt a *Prothomao Lucensi*, & a *Bernardo Guidonis*.

RICCODALDI Ferrariensis historia Pontificum usque ad sæculum XIV. exstat T. 1. *Corporis historiar. med. ævi* vulgari a *Joan. Georgio ECCARDO*, qui etiam addidit *Theodorici* de NIEM vitas a NICOLAO IV. ad URBANUM IV. & T. II. *Chronicon Pontificale Amalrici Angerii* de BITERRIS compositum sub URBANO V.

Francisci PETRARCHÆ Chronica delle vite de' Pontefici & Imperatori Romani, infino a suoi tempi, alla quale sono state aggiunte quelle da tempi

del PETRARCA *sino* a PIO III. Veronæ 1476. Florentiæ 1478. (apud S. Jacobum de Ripoli) fol. Venetiis 1507. (cum supplemento ad PIUM III.) 4. Mirandulæ 1624. 4. Genevæ (cujus tamen reticetur) 1625. iterum Venetiis 1634. in 8. apud Franciscum Bindoni cum continuatione ad CLEMENTEM VII.

Leonis URBEVETANI Ord. Prædic. *Chronica summorum Pontificum* perductum opus ad CLEMENTEM V. & a Johanne LAMI editum in suis deliciis eruditorum Florentiæ 1727. 8.

Baptista, five potius RADULPHI BARTHOLOMÆI vel certe Bartholomæi SACCHI; a patria dicti PLATINÆ *vita Pontificum Romanorum* jussu SIXTI IV. scriptæ a PETRO Apostolo usque ad PAULLUM II. ac diversis locis, temporibusque sæpius editæ. Primam lucem adspexerunt illæ Venetiis 1479. fol. quum viveret auctor, quæ omnium editionum princeps est, atque optima. Plures aliæ eam sequutæ sunt: sæculo quinto ac decimo: *Norinbergensis* 1481. fol. quæ non est prima, atque antiquissima editio, ut nonnulli tradiderunt, & Antonius KOBURGER, typographus, aliis persuadere voluit, ac 1485. *Parisiensis* 1481. 8. *Veneta* 1485. fol. sæculo autem sexto ac decimo: *Parisiensis* 1505. 8. cui editioni adjuncta sunt varia PLATINÆ opuscula, eaque: *dialogus contra amores: de vera nobilitate: de optimo cibo* Libri tres atque alia & cum continuatione ad CLEMENTEM VII. 1630. 8. *Veneta* 1505. fol. itidem cum illius opusculis: 1518. fol. 1562. 4. cum Onuphrii PANVIMI continuatione usque ad PIUM IV. 1566. *Coloniensis* 1529. fol. cui editioni narratio rerum gestarum Pontificum *Romanorum*, qui post PLATINAM vixerunt, addita est, nonnullis PLATINÆ opusculis: 1540. fol. itidem aucta eo modo, quo nuper adducta editio: 1544. 1551. & cum auctario PANVINII 1562. 1568. fol. 1574. 1593. 1599. 4. *Lugdunensis* 1512. 8. *Lovanensis* 1572.

1572. fol. sæculo septimo ac decimo : *Coloniensis*
 1600. 4. cum adfectione adnotationum *Onuphrii*
 PANVINII ac supplemento Pontificum, primum
 per eundem PANVINIUM usque ad PIUM IV.
 ac deinde per *Antonium* CICARELLAM ad CLE-
 MENTEM VIII. Pontificum effigiebus: 1610. 1612.
 1626. 4. *Belgica* 1640. 12. quæ in magna dignita-
 te est, ac 1664. 12. sine mentione loci, Exstant
 operis hujus præter *Germanicas* duæ *Gallica* inter-
 pretationes, quarum altera inscriptionem præfert :
Les genealogies, faits, & gestes des Saints Peres,
Papes, Empereurs, & Rois de France jusqu' a LE-
ON X. Parisiis 1529. fol. & aucta continuataque
 usque ad PAULLUM III. eodem loco 1561. 8.
 altera : *vies des Papes traduites de B. PLATINA*
avec la continuation d' Onuphre PANVINI, CI-
CARELLA, CIACONIUS & autres, jusqu' a
INNOCENT X., auctore *Ludovico COULONO,*
 Parisiis 1651. 4. Idem Liber prodiit Italice interpre-
 te *Lucio FAUNO Venetiis* 1543. & cum PANVI-
 NII adfectionibus 1563. 4. 1565. 1594. 4. 1600. 4.
 1608. 4. præter quas editiones, & aliæ memoran-
 tur, ut *Roma* 1588. 4.

Joan. STELLÆ *vita ducentorum & triginta sum-*
morum Pontificum a PETRO Apostolo usque ad JU-
LIUM II., modernum Pontificem, Basileæ 1507. 4.
 bis in lucem prolatae, quæ duæ editiones quam-
 vis eodem loco atque anno exierint, inter se ta-
 men diversæ sunt; item sine mentione loci 1650.
 Eisdem vitas & *Venetiis* 1504. prodiisse, nonnulli
 referunt.

Georgii WICELII epitome Romanorum Pontifi-
cum a PETRO usque ad PAULLUM III. Colo-
 niæ 1549.

Onuphrii PANVINII præter PLATINÆ jam
indicatum auctarium ad PIUM IV. epitome Ponti-
ficum Romanorum a PETRO usque ad PAUL-
LUM IV. gestorum videlicet, electionis qua singu-
lorum & conclavium compendiarie narratio, Cardi-

nalium item nomina, dignitatem tituli, legationes, insignia, patria & obitus, Venetiis 1557. fol. quæ editio quum sine notitia auctoris evulgata esset, is ad aliam, eamque correctiorem atque auctiorem emittendam se contulit. Lucem illa vidit Venetiis 1567. 4. ac postea iterum, iterumque Colonia 1574. fol. 1624. 4. hoc opus ad CLEMENTEM VIII. perduxit Joan. Antonius PETRAMELLARIUS, ediditque Bononiæ 1599.

Michaelis BUCCHINGERI Historia Ecclesiastica nova Romanorum Pontificum ad PAULLUM IV. Lovanii 1560.

Francisci JOANNETI Pontificum Romanorum liber ex veteribus germanis desumptus Auctoribus ad ALEXANDRUM VI. Bononiæ 1570.

Guadifalvi DE ILLESCAS historia Pontifical y catholica en la qual se contienen las vidas de todos los pontifices Romanos, Salmanticæ 1574. Cæsaraugustæ 1583. Burgis 1592. Barcinone 1602. Matriti 1608. Cæsaraugustæ 1612. iterum Matriti 1623. & 1630. fol. duobus tomis Opus hoc continuatum atque auctum est a Ludovico de BAVIA, Marco de GUADALAXARA & Joan. BANOS DE VELASCO horumque industria quatuortomi adcesserunt, qui cum duobus prioribus conjunctim prodierunt Matriti 1678. fol. sex voluminibus.

Papirii MASSONII de Episcopis urbis, qui Romanam Ecclesiam rexerunt, rebusque gestis eorum Libri xi. Parisiis 1586. 4.

Dominici TEMPESTÆ Vitæ Summorum Pontificum ad CLEMENTEM VII. lat. Ital. cum catalogo eorundem lat. Ital. Hispan. Gall. Germ. & eorum iconibus Romæ 1596. Italice tantum 1623. 8. sub titulo Vite, & effigie di tutti li Pontefici Romani sino ad URBANO VIII.

Vita Romanorum Pontificum a PETRO usque ad CLEMENTEM VIII. ex PLATINÆ historia in epitomen redacta ac juxta Onuphrii PANVINII censionem ordinata, cum eorundem Pontificum imagi-

gini-

ginibus, labore & industria Joannis a GLANO incisis, Leodii 1597. 8. Gallice ibidem 1600. 4. inscriptæ *histoire Pontificale jusqu' a CLEMENT VIII.*

Alphonfi CIACONII Biacensis, Ord. Predicator. opus de vitis Pontificum & Cardinalium, prodiit primum Romæ 1601. fol. continuatum illustratumque a Francisco CABRERA MORALI & Andrea VICTORELLO, usque ad CLEMENTEM VIII. Deinde a Ferdinando UGHELLO & Hieron. ALEXANDRO usque ad URBANUM VIII. Romæ 1650. fol. 2. volum. & denique ab Augustino OLDINO S. J. usque ad INNOCENTIUM XI. Rom. 1678. fol. quatuor voluminibus, quibus duo adcefferunt ad CLEMENTEM XII. auctore Mario GUARNACCI Romæ 1751. vide historiam litterar. Ital. T. 111. p. 328. seqq.

Abr. BZOVII Pontifex Romanus; *sive commentarius de prestantia, officio, seu auctoritate, virtutibus, felicitate rebusque praeclare gestis summorum Pontificum, a PETRO usque ad PAULUM V.* Coloniae 1619. fol. opus parvi momenti, exiguaeque utilitatis.

Andr. DUCHESNE *histoire des Papes & Souverains Pontifes de l'Eglise*, Parisiis 1646. fol. ac locupletata a Francisco DUCHESNE, Parisiis 1658. fol. duobus voluminibus, quibus historia Pontificum Romanorum a PETRO usque ad PAULUM V. satis diligenter scripta continetur.

Sebastiani NICOLINI *Cabeza visible Catolica, y Vicaria infallible de Christo en la Catedral Romana continuada hasta Alexandro VII.* Valentiae 1659.

Claudii MOLINETI *historia summorum Pontificum a MARTINO V. ad INNOCENTIUM X. per eorum Numismata ab anno 1417. ad annum 1678.* Lutetiae 1679. fol.

Joan. PALATII *gesta Pontificum Romanorum a Sancto PETRO usque ad INNOCENTIUM XI. additis Pontificum imaginibus, ad vivum ære exscul-*

sculptis, cum hieroglyphicis, numismatibus; signis; sigillis &c. quinque tomis, qui *Venetis* prodierunt: primus 1687. secundus, tertius, quartus, 1688. quintus 1690. fol.

Philippi BONANNI numismata Pontificum Romanorum a tempore MARTINI V. usque ad INNOCENTIIUM XII. Romæ 1699. fol. duobus tomis, qui opus a MOLINETO cæptum & paulo ante a me indicatum ita continuavit, ut non solum plura numismata adjecerit; sed etiam majori instructus adparatu, varia historię, rituumque capita diligentius explicarit. Edidit quoque BONANNI numismata summorum Pontificum, Templi Vaticanani fabricam indicantia; Romæ 1700. fol. Joan. VIGNOLIUS autem antiquiores Pontificum Romanorum denarios collegit notisque illustravit, Romæ 1709. 4. qui iterum cum adcessionibus, atque adnotationibus cura Benedicti FLORAVANTIS lucem viderunt, Romæ 1734. & 1738. 4. duabus partibus.

Histoire des Papes, ou l'on voit ce, qui c'est passé de plus remarquable pendant leur Pontificat depuis Saint PIERRE jusqu'à CLEMENT XI. Lugduni 1703. 16. duobus tomis, atque ut titulus habet, iterum edita; non magnum autem liber hic momentum habet.

Francisci PAGI, Breviarium historico-chronologico-criticum, illustriora Pontificum Romanorum gesta, a sancto PETRO usque ad obitum EUGENII IV. sive ad annum 1447. Conciliorum generalium acta, nec non complura cum sacrorum rituum, tam antiqua Ecclesia disciplina capita complectens, quatuor voluminibus, quæ Antuerpia, sive potius Geneva ab anno 1717. usque ad annum 1727. 4. in lucem prodierunt. Tria priora volumina auctor ipse ad usum publicum transtulit, quartum autem Antonius PAGI junior, sanguine cum illo conjunctus. Recusum opus Luca 1729. & Venetiis 1753.

Georgii Josephi ab EGGS Pontificum doctum; seu
vita,

vita, res gesta &c. summorum Pontificum Romanorum, a Sancto PETRO usque ad CLEMENTEM XL Coloniae 1718. fol.

Guil. BURH, Romanorum Pontificum brevis notitia, ritus Ecclesiasticos, a singulis institutos, praecipue declarans. Accedit onomasticon vocum obscuriorum, quae in Missali, Breviario, Martyrologio Romano & hac notitia continentur, Patavii 1724. 12. Dicto anno edidit illam Hieronymus de BLANCHIS ac memoravit, eam in Belgio primam lucem adspexisse; neque tamen locum, neque annum indicat. Prodiit notitia haec etiam Augusta Vindelicor. 1734. 8., quae editio in titulo quarta appellatur, Patavii 1747. Venetiis 1757.

Antonii SANDINI Vita Pontificum Romanorum, ex antiquis monumentis collecta, Patavii 1739. 8. & auctiores Ferraria, (idest Venetiis) 1753. ac rursus Patavii 1763.

Rodulphi VENUTI numismata Romanorum Pontificum praestantiora a MARTINO V. ad BENEDICTUM XIV. aucta & illustrata, Romae 1744. 4.

Præter hos habemus a Cl. P. Julio Antonio SANGALLO Ordin. Minor. Convent. *le gesta de' Romani Pontefici*, ut alium Scriptorem omittam, qui nostris temporibus Italice *Vitas Romanorum Pontificum* diæteriis, ridiculisque commentis foedissime Neapoli contaminavit.

Cœpit autem his diebus aliud egregium opus in lucem edi *Roma*, typis Archangeli Copaletti, inscriptum: *Elementi della Storia de' Sommi Pontefici co' loro ritratti in rame da S. PIETRO sino al felicemente Regnante PIO VI.* Duos hæctenus tomos habuimus in .8. primum, qui in STEPHANO IV. secundum, qui in BONIFACIO VIII. definit. Auctor eruditissimorum horumce elementorum Josephus NOVÆS Lusitanus.

Hæreticos non moror, ac præsertim Franciscum BRUYS, & Archibaldum BOWERUM, quorum ille Gallice quinque tomis *Hagacomitum* 1732. 1734. edi-

edidit *histoire des Papes depuis S. PIERRE jusqu'à BENOIT XIII. inclusivement*; hic Anglice *Londoni 1749. history of Popes* uterque nefarius Apostata, & procacissimus conviciator.

Appendicis instar addatur opus de Antipapis a Ludovico Agnello ANASTASIO Surrentinorum Archiepiscopo, Tomis duobus *Neapoli editis 1754. comprehensum, ac prænotatum Istoria degli Antipapi.*

§. III.

Historia Romanorum Pontificum certis temporibus, locis, ac Nationibus adligata.

Hieronymi GARIMBERTI „ la prima parte del-
„ le vite, ovvero fatti memorabili d'alcuni Papi
„ & di tutti i Cardinali passati, “ Venetiis 1567.
4., quæ prima pars statim proscripta est, ex quo
illa in lucem emissâ fuerat, hocque impedivit, quo
minus opus integrum juris publici fieret.

Joan. Nicolai ALIDOSI PASQUALI, „ i Som-
„ mi Pontefici, Cardinali, Patriarchi, Arcivesco-
„ vi, e Vescovi *Bolognesi* dagli anni 270. sino al
„ 1621. *Bononia eodem anno 1621. 4.*

Francisci BOSQUETI *Pontificum Romanorum qui e Gallia oriundi, in ea sederunt, historia ab anno Christi 1305. ad annum 1394. Parisiis 1632. 8.* Exhibet auctor vitas Pontificum, CLEMENTIS V., JOANNIS XXII., BENEDICTI XII., CLEMENTIS VI., INNOCENTII VI., URBANI V., GREGORII XI., CLEMENTIS VII., ex codicibus manuscriptis Scriptorum, qui tempore dictorum Præsulum vixerunt, sumptas ac notis illustratas. Historia hæc est in numero librorum rariorum.

Petri FRIZONII *Gallia purpurata, seu de rebus gestis Pontificum ac Cardinalium, & epi-*
„ tome Conciliorum *Gallia cum nomenclatura elec-*

„ mo-

„ mosynariorum *Francia*, “ Parisiis 1638. cujus jam supra mentionem feci.

Stephani BALUZII Vita Paparum Avenionensium, hoc est, historia Pontificum Romanorum, qui in Gallia sederunt ab anno Christi 1305. usque ad annum 1394., Parisiis 1693. 4. duobus tomis.

Joan. Christoph. WAGENSEILII exercitatio de Romanis Pontificibus, e Germanorum gente creatis, Altorffii 1683. 4.

Angeli Maria Cardin. QUIRINI „ *Tiara, & Purpura Veneta, Roma ante annos viginti pennis, cilli officio adumbrata in aula majori Aedium Cardinalis Tit. S. MARCI, adpositis tantum nominibus Pontificum & Cardinalium Venetorum, nunc aucta istorum elogiis, ex Ciacconiano opere depromptis, novisque ad hæc adnotationibus in publicum prodit.* “ Romæ 1750. 4. Vide histor. litter. Ital. T. XI. p. 315. seqq.

§. IV.

Vita & Historia aliquorum Pontificum ordine Alphabetico.

ALEXANDRI III. *Antonii VELASQUEZII Vida de ALEXANDRO III. Papa*, Matriti 1658. 8. *Joan. Francisci LOREDANO Vita di ALESSANDRO III. Pontefice Massimo*, Venetiis 1662. 12., quæ ex lingua Italica in Germanicam conversa prodiit *Lipsiæ* 1713. 8.

ALEXANDRI VI. *Joan. BURCHARDI historia arcana, sive de vita ALEXANDRI VI. Papa, excerpta ex ejus diario*, edita a *Godefr. Guiliel. LEIBNITIO*, Hanoveræ 1696. 4. *Alexandri GORDONI vie du Pape ALEXANDER VI. & de son fils Cesar BORGIA*, Amstælodami 1732. 8. duobus tomis, quæ historia Anglice scripta, ac deinde Gallice reddita est: *vies des Papes ALEXANDRE VI. & LEON. X.*, Londini 1737. 8.

S. ANI-

S. ANICETI. *Joan. Angelus* ab ALTÆMPS. vitam ejus edidit, Romæ 1617. 4.

BENEDICTI XIII. *Alexander* BORGIA doctissimus Firmanorum Archiepiscopus: *Vita* BENEDICTI XIII. *Romani Pontificis ex ordine Predicatorum, commentario excepta*, Romæ 1751. 4.

BONIFACII VIII. *Jacobus* CAJETANI de electione & coronatione BONIFACII VIII. libri 11. *Joan. RUBEI*, BONIFACIUS VIII. e familia Cajetanorum principum, Romanus Pontifex, opus in duas partes divisum, quorum altera vitam & res ab eo gestas, illustrat; altera easdem defendit, Romæ 1651. 4.

BONIFACII IX. V. *Innocentii* VIII.

S. CLEMENTIS I. *Antonius* TEISSIER vitam S. CLEMENTIS præmisit Gallicæ interpretationi *Clementina* epistolæ ad Corinthios. Avenione 1681. *Philippus* RONDININI de S. CLEMENTE Papa & Martyre, ejusque Basilica in urbe Roma libri 11. Romæ 1706. 4. *Eduardus* de VITRY in *Tumulo* T. CLEMENTIS Viri Consularis, & *Franciscus* Antonius ZACCARIA in Paralipomenis ad hunc librum, ubi uterque multa de S. CLEMENTE I.

CLEMENTIS XI. *Petrus* POLIDORI de vita & rebus gestis CLEMENTIS XI. P. M. libri sex Urbini 1727. fol. REBOYLET *histoire de* CLEMENT XI. *Pape*, Avenione 1752. 4. Tom. 2. LAFITAU *vie de* CLEMENT XI. *souverain Pontife* eodem anno vol. 2. 8.

COELESTINI V. *Petrus* TELERA ejus vitam præfixit S. Pontificis opusculis a se editis Neapoli 1640. 4. Sed Parisiis 1539. jam prodierat *Petri* de ALLIACO, & *Dionysii* FABRI vita S. Petri COELESTINI V. 4.

S. DAMASI. *Antonius* de MACEDO in Lusitania insulata, Parisiis 1663. 4. *Fridericus* UBALDINUS quum ann. 1630. S. DAMASI opera edidisset, vitam S. Pontificis præmisit; sed multo uberiorem dedit *Antonius* Maria MERENDA, qui

ann.

ann. 1754.; ejusdem DAMASI opera a se illustrata Roma vulgavit.

EUGENII III. Joan. de LANNES *histoire du Pontificat d' EUGENE III.*, Nancei 1737. 12.

GELASII II. Pandulphus PISANUS vitam ejus conscripsit editam Roma 1638.

S. GREGORII M. MUTHUS Justinopolitanus: *Il choro Pontificale, nel quale si leggono le vite del Beatissimo Papa GREGORIO, e di XII. altri Vescovi*, Venet. apud Jo. Andream Valvassoni 1570. Torrellus FOLA Canonic. *Fasulanus* in sua Italica dialogorum Gregorianorum versione inscripta dialoghi, e VITA del Santissimo GREGORIO Papa primum edita Veneriis 1575. 4. & sæpius alio titulo ibidem recusa. Ludovicus MAIMBOURG *histoire du Pontificat de saint GREGOIRE le grand*, Parisiis 1686. 12. Dionysius SAMMARTHANUS *histoire de saint GREGOIRE le grand, Pape & Docteur de l'Eglise; tirée principalement de ses ouvrages*, Rothomagi 1697. 4. quæ etiam in latinam linguam conversa exstat T. IV. *Parisiina Gregorianorum operum editionis a PP. S. Mauri curatæ*. Cum hac tamen vita conferatur *Epistola ad Monachos Benedictinos Congr. Paris. S. Mauri super quibusdam parum consonis, prætermisissis atque improbabilibus in vita S. GREGORII Magni ab ipsis adornata*, auctore D. Petro de CASTRO Bononia 1754. vide historiam litterariam Italiæ T. IX. pag. 406. seqq. Franciscus dal POZZO *Vallicellani* Oratorii Presbyter *Istoria della vita e del Pontificato di Santo GREGORIO Magno, Papa e Dottore della Chiesa*, Romæ 1758. 4. quæ tamen non tam veram historiam, quam sermonem panegyricum exhibet. Inter antiquiores rebus Pontificis hujus enarrandis operam dederunt: Paullus WARNEFRIDUS, JOANNES diaconus, PETRUS diaconus atque alii, iique Anonymi. Lucem præterea viderunt: *Sancti GREGORII Magni ejusque parentum imagines*, cum explicatione Angeli ROCCA. S. GRE-

S. GREGORII VII. *Commentarius* PAULLI Benriedensis *de vita* GREGORII VII. cum notis Jacobi GRETSEI, Ingolstadii 1610. 4. Vide *Acta Bollandianorum* T. VI. Maji.

GREGORII X. *Antonius Maria* BONUCCI *Istoria del Pontefice ottimo Massimo il GREGORIO; descritta in tre libri* Romæ 1711. 4.

GREGORII XIII. *Joh. Petrus* MAFFEI *Annali di GREGORIO XIII.* Romæ 1742. vol. II. 4. *Marcus Antonius* CIAPPI *compendio delle attioni e santa vita di GREGORIO XIII.* Romæ 1591. & 1596. 4. *Ignatius* BOMPLANUS *historia Pontificatus GREGORII XIII. Summi Pontificis*; Dilingæ 1685. 12. quæ antea Roma prodierat.

HADRIANI V. Vide *Innocentii* IV.

HADRIANI VI. *Gerardus* MORINGUS; *vita* HADRIANI VI. Lovanii 1536. *Blasius* ORTIUS, *Itinerarium* HADRIANI VI. quod exstat in *BALUZI Miscellaneis* T. III. pag. 351. *Gasp* BURMANNUS, *HADRIANUS VI. sive analecta historica de HADRIANO VI. Trajectino, Papa Romano notis illustrata*, Trajecti ad Rhen. 1727. 4.

INNOCENTII II. *Joan. de LANNES* *histoire du Pontificat du Pape INNOCENT II.* Parisiis 1741. 8.

INNOCENTII IV. & HADRIANI IV. *Paullus* PANSA, & *Thomas* COSTO *Vita d'INNOCENZO IV.*, e di *ADRIANO V.* Neapoli 1598.

INNOCENTII VII. & BONIFACII IX. *Franciscus Maria* VIALARDO *Istoria delle vite de' sommi Pontefici INNOCENZO VIII. e BONIFACIO IX. e del Card. Innocenzo CIBO*, Venetiis 1613. fol.

INNOCENTII X. *Joan. Georgius* ROSSTEUSCHERUS *historia INNOCENTII X.* Vitembergæ 1674. 4.

INNOCENTII XI. *Vita d'INNOCENZO undecimo, Pontefice ottimo, massimo descritta da D. G. B. P.* Venetiis 1690. 4.

S. LEO.

S. LEONIS I. *Gabriel BERTAZOLLO*, *Vita di S. LEONE I. e di Attila flagello di Dio*, Mantuæ 1614. 4. *Paschasius QUESNELLUS* quum a. 1675. Magni hujus Pontificis opera *Lugduni* ederet, recuderetque a. 1700. multa de vita illius commentatus est, quæ cum iis conferenda sunt, quæ P. *Petrus Thomas CACCIARI* an. 1751. & *BALLERINII* 1755. in nova *Leonianorum* operum editione de rebus a Sanctissimo Pontifice gestis adversus QUESNELLUM adnotarunt. *Ludovicus MAIMBOURG* *histoire du Pontificat de Saint LEON le grand*, Parisiis 1687. 8. duobus tomis.

S. LEONIS IX. anecdotam vitam debemus Cl. Præsuli *Stephano BORGLÆ*, qui illam T. II. eruditissimi operis de rebus Beneventanis evulgavit.

LEONIS X. *Raphael BRANDOLINUS LIPPIUS Junior Florentinus*, Dialogus LEO nuncupatus, notis illustratus, Auctoris vita, aliisque additamentis auctus a *Francisco FOGLIAZZI* *Parmensi*, Venetiis 1753. 8.

S. LINI Jo. *Jacobus CHIFFLET*, elogium S. LINI Papæ & Archipræsulis *Vesuntionensis* in *Vesuntione* civitate Imperiali p. II. *Lugduni* 1618. 4.

MARCELLI II. *Petrus POLIDORI* *commentarius de vita, gestis, & moribus MARCELLI II. Pontificis Maximi*, Romæ 1744. 4.

S. MARCELLINI. *Samuel SCHELVIGIUS*: *disquisitio historico-chronologica, qua MARCELLINI, inter sæculi III. Episcopos Romanos ultimi, & vita recensetur, & in fide constantia adseritur*, Gedani 1699. 4.

NICOLAI IV. *Hieronymus RUBEUS*; vita NICOLAI IV. Sixto V. inscripta, quæ ex Codicibus Vaticanis cum observationibus, & dissertationibus variis *Antonii MATTHÆI* Ord. Min. Convent. prodiit. *Pisis* 1766. 8.

NICOLAI V. *Dominicus GEORGIUS*: *Vita NICOLAI V. Pontificis Maximi, ad fidem veterum monumentorum conscripta, cum disquisitione de NI-*

COLAI V. *erga litteras & litteratos viros patrocinio*, Romæ 1742. 4.

PAULLI H. *Angelus Maria* Card. QUIRINUS, PAULLI H. *vita ex Codice Angelica Bibliotheca desumpta, pramissis ipsius sanctissimi Pontificis vindictis adversus PLATINAM, aliosque obrectatores*, Romæ 1740. 4.

PAULLI III. *Angelus Maria* Card. QUIRINUS: *imago optimi sapientissimique Pontificis; expressa in gestis PAULLI III. ad primos tantum quinque annos ejus Pontificatus spectantibus*, Brixiz 1745. 4.

PAULLI IV. *Antonius* CARACCIOLUS: *Collectanea historica de vita PAULLI IV.* Coloniae 1612. 4. *Joannes Baptista* CASTALDO, *vita di PAOLO IV.* Romæ 1615. 4. *Franciscus Maria* MAGUS. *Disquisitiones historica de PAULLI IV. inculpata vita*, Neapoli 1672. fol. P. D. *Bartholomæus* CARRARA *Bergomas e Clericis Regularibus, quos Theatinos dicimus, adscito Caroli BROMATI ab ERANO nomine: Storia di PAOLO IV. Pontefice Massimo* Ravennæ T. I. 1748. T. II. 1753. 4.

PH H. *Joan.* CAMPANUS *vitam ejus scripsit* S. PH V. *Exstant de eo Hieronymi CATENÆ, vita del gloriosissimo. Papa PIO V. con una raccolta di lettere di PIO V. a diversi Principi e le risposte, con altri particolari*, Romæ 1576. 4. *Joan. Antonii* GABUTII *de vita & rebus gestis PH V. Pontificis Maximi, libri VI.* Romæ 1605. fol. *Archangel.* CARACCLÆ *brevis enarratio gestorum PH V.* Romæ 1629. 8. *quæ epitome tantum est majoris, nondum, ut videtur, editi operis: ristretto della vita; virtù e miracoli del B. PIO V. Sommo Pontefice*, Romæ 8. *Antonii de FUENMAJOR, vida, y hechos de PIO V. Pontefice Romano con algunos notables successos de la Christianidad del tempo de su Pontificado*, Matriti 1595. 4. *Cæsaraugustæ* 1633. Matriti 1639. 8. *la vie du Pape PIE V. écrite en Italien par Agatio di SOMMA,*

MA, *Mise in François par le sieur FELIBIEN*, Parisiis 1672. 12. Abr. BZOVII PIUS V. Romanus Pontifex; sive *Annalium Ecclesiasticorum tomus posthumus & ultimus*, Romæ 1672. fol. Joan. Baptista FEVILLETI *vie du PIE V.* Parisiis 1612. 12. Thom. Maria MINORELLI *vita S. PII V. Summi Pontificis, ex ordine Prædicatorum, brevi narratione descripta*, Romæ 1712. 8. Paulli Alexand. MAFFEI *vita di Santo PIO V. Sommo Pontefice, dell'ordine de' Predicatori*, Venetiis 1712. 4.

S. SIXTI II. A. LIBANORI S. SISTO *secondo Pontefice, e Martire* Ferrariæ 1638.

SIXTI V. Vincentius ROARDUS: SIXTI V. *gesta quinquennalia*, Romæ 1590. 8. Joannes Petrus MAFFEI *historiarum ab excessu GREGORII XIII. Libri tres, SIXTI V. Pontificatum complexi, ex interioribus Romanis tabulariis deprompti, & nunc primum editi*, Bergomi 1747. 4. Casimirus TEMPESTI *Ord. Min. Convent. storia della vita e geste di SISTO V. Sommo Pontefice*, Romæ, itemque Venetiis 1754. T. II. 4. Etiam Cl. Præsul Antonius Maria GRATIANI *Vitam SIXTI scribere adgressus fuerat, eamque ad totum primum ejus Pontificatus annum perduxerat. De hac vide histor. litter. Ital. T. IX. p. 409. 416. Exstat præterea Gregorii LETI vita (an potius romanzo?) di SISTO V. Pontefice Romano, Laxsonii 1669. 12. & iterum Amstelodami 1685. 12. duobus voluminibus, quæ & prodiit cum Gallice, interprete le PELLETIER, Parisiis 1683. 12. ac multo locupletata 1702. 8. duobus tomis, tum Germanice Lipsiæ 1706. 8.*

S. TELESPHORI. Urbanus Godefr. SIBERUS, *commentatio, qua TELESPHORI, Pontificis Romani, vitam ab erroribus purgat*, Lipsiæ 1714. 4. VICTORIS III. Joan. Adolphus HARTMAN-NUS: *Vita VICTORIS III. Pontificis Romani* Marburgi 1529. 8.

URBANI VII. Laurentius ARRIGHI, *vita URBANI VII. Bononiæ* 1624.

URBANI VIII. *Stephani* SIMONINI : *Silva Urbaniana*; seu gesta URBANI VIII. Pontificis, Antuerpiæ 1637. 8.

S E C T I O II.

De S. R. E. CARDINALIBUS

§. I.

Origo & dignitas CARDINALIUM.

Dominicus de DOMINICIS Torcellanus Episcopus a. 1460. librum PIO II. inscripsit *de dignitate Episcopali*, ubi multa de Cardinalibus. Editus tandem Liber hic fuit Romæ 1757. Exstant præterea.

Hieronymi MANFREDI tractatus de Cardinalibus Romanæ Ecclesiæ, Bononiæ 1564.

Gabr. PALEOTTI commentarius de consultationibus sacri Consistorii, in quo ex instituto de officio Cardinalis in dicenda sententia differitur, Venetiis 1594. 4. 1596. 4. *Ingolstadii* 1594. 4.

Hieronymi PLATI de Cardinalis dignitate & officio Tractatus, Romæ 1602. Lugd. 1625. iterum Romæ 1713. ac tandem ibidem 1746. cum additionibus, notis & dissertationibus *Joan. Andrea TRIA* Archiepisc. Tyri 4.

Guil. du PEYRAT Traité de l'origine des Cardinaux du Saint siege, & particulièrement des François, avec deux traites des legats a latere &c., Coloniae 1669. 12. ac cum adcessionibus ibidem 1670. 12.

Joan. Francisci BUDDEI schediasma historicum de origine Cardinalitæ dignitatis, Jenæ 1693. 12.

Carol. Bartholom. PIAZZA, la Gerarchia Cardinalizia, Romæ 1703. fol.

Dominici GEORGII dissert. de Hierarchia S. R. E. quæ

E. quæ præmittitur Tomo ejus 11. *de Liturg. Rom. Pont. Romæ 1753.*

Ludovici Antonii MURATORII dissert.(LXXI.) *de Institutione Cardinalium*, quæ exstat Tom. V. *Antiquit. Italic.* Latine Italice T. 111. ejusdem operis, conferenda tamen cum *Cajetani CENNII* annotationibus.

„ *Alexii Symmachi MAZUCHII* de Cardinalium *Romana* & aliarum Ecclesiarum notione, & origine. Exstat in ejus dissertatione de Cathedralis Ecclesiæ Neapolitanæ &c. vicibus, Neapoli.

P. D. *Bartholomæi CARRARA* (sub fictitio nomine *Caroli BROMATI* ab *ERANO dell' antica preminenza del Cardinalato* dissertazione, *Ravennæ 1756.* 4. Confer *Annales litterarios Italiæ vol. 1. p. 11. pag. 101. 106.*

P. *Andrea Hieronymi ANDRUCCHII* de dignitate, officio & privilegiis S. R. Ecclesiæ Cardinalium dissertatio. Exstat ejus *Hierarchia Ecclesiastica lib. 11. p. 21.*, Romæ 1766. 4. Ejusdem de Episcopis Cardinalibus suburbicariis *ibid. lib. 1. p. 165.*

Neque omittenda sunt, quæ pro Cardinalibus contra *FEBRONIUM* disputavit *Franciscus Antonius ZACCARIA* tum in *Antifebronio* edit. Cæsen. T. IV. lib. v. cap. 2. tum in eodem *Antifebronio vindicato* T. IV. diff. x. cap. 1.

5. II.

Historia Cardinalium.

Præter *GARIMBERTUM*, *PANVINIUM*; *CIACCONIUM*, ejusque continuatores, & *QUIRINUM*, quos superiore sectione indicavimus, exstant.

Theodor. GALLÆI „ duodecim Cardinalium „ pietate, doctrina, rebusque gestis maxime illustrium, imagines, in æs incisæ cum elogiis, „ Antuerpiæ 1598. 4.

Henric. Ludovic. CASTANÆI „ nomenclator
 „ sanctæ Romana Ecclesiæ Cardinalium, qui ab
 „ anno Christi millesimo quidpiam commentati
 „ sunt; seu ab eo tempore, quo, Pontificis ele-
 „ ctione, ad eos tantum ob *Romani* Cleri multi-
 „ tudinem revocata, maximus illis honor, qualem
 „ videmus, haberi cœptus est. Adcesserunt ad cal-
 „ cem Pontificum & Cardinalium epitaphia supra
 „ ducenta; quæ *Alphonfi CIACCONII* libro de
 „ Pontificum gestis adposite interferi operæ est, “
Tolosæ 2614. 4. sine auctoris nomine: *Pistavis*
1616. 4., *Parisiis* 1616. 4. quæ duæ posteriores edi-
 tiones nomen illud præferunt.

Antonii SANDERI „ elogia Cardinalium, fan-
 „ ctitate, doctrina, & armis illustrium, *Lovanii*
 „ 1626. 4.

Petri FRIZONII Gallia „ purpurata, qua cum
 „ summorum Pontificum, tum omnium Gallia Car-
 „ dinalium, qui hætenus vixerunt, res præclare
 „ gestæ continentur, “ *Parisiis* 1638. fol. quod
 opus jam antea memoravi.

Francisci Maria TURRIGII liber de Romanæ
Ecclesiæ Cardinalibus scriptoribus, Romæ 1641.

Antonii AUBERY *histoire generale des Cardi-
 naux*, quinque tomis, *Parisiis* 4. editis, ita ut
 primus 1642. reliqui quatuor ab anno 1643. in lu-
 cem exierint.

Felicitis CONTELORII *elenchus Romanæ Eccle-
 siæ Cardinalium ab anno 1294. ad annum 1430. ex*
Bibliotheca Cardinalis BABERINI, Romæ 1641. 4.

Henr. ALBI „ *eloges historiques des Cardinaux*
 „ illustres *Francois* & *etrangers*, mis en parallele,
 „ avec leurs portraits au naturel, “ *Parisiis* 1644.
 8. qui liber iterum prodiit sub titulo: *histoire des*
Cardinaux illustres, locupletatus vitis Cardinalium
 de *BERULLE*, de *RICHELIEU*, de la *RO-
 CHEFAUCAUD* opera du *VERDIER*, *Parisiis*
 1653. 4.

Cardinalium sub *ALEXANDRO VII.* viven-
 tium

tium effigies , nomina , & cognomina , Romæ 1658. fol.

Ludovici Donii d' ATTICHY flores historia Collegii Cardinalium , Parisiis 1660. fol. tribus tomis.

Franc. du CHESNE „ histoire de tous les Cardinaux *Francois* de naissance , ou qui ont été „ promus au Cardinalat par l' expresse recommandation de nos Roys , comprenant sommairement „ leurs legations , ambassades , & voyages , “ Parisiis 1699. fol. duobus voluminibus , cum figuris in ære incisiss.

Jo: PALATII Fasti Cardinalium omnium sanctæ Romana Ecclesiæ cum stemmate gentilitio cujusque Cardinalis , ac lemmate , ex sacris paginis deducto ; gesta adnuente illius Cardinalis , cum indicibus Pontificum , pseudo-pontificum , pseudo-Cardinalium &c. a PETRO usque ad INNOCENTIUM XII. Veneriis 1601. fol. quinque tomis

Georgii Josephi EGGS purpura docta ; seu vita , legationes , res gesta sanctæ Romana Ecclesiæ Cardinalium , qui ingenio , doctrina , eruditione , scriptis præ ceteris claruere , ab anno Redemptoris 540. ad nostram ætatem digesta ; duobus libris *Francof.* 1710. fol. quod opus deinde locupletatum atque in sex libros divisum in lucem emissum est 1714. fol. tribus voluminibus. Adcessit ejusdem „ supplementum novum purpuræ doctæ ; seu vitæ & res gestæ eorum Cardinalium , qui in tribus purpuræ doctæ „ voluminibus hinc inde desiderati ; nunc vero suo „ quisque loco , servato ordine & tempore , restituti sunt , numero propè 400. in libros IV. divisif „ Augustæ Vindelicor. 1729. fol.

Philippi Card. MONTI , elogia S. R. E. Cardinalium pietate , doctrina , legationibus , ac rebus pro Ecclesiâ gestis illustrium a Pontificatu *ALEXANDRI III. ad BENEDICTUM XIII.* adposita eorum Imaginibus , quæ in Pinacotheca *Philippi* Cardinalis de *MONTIBUS* spectantur , *Romæ* 1751. fol.

Status Curia Romana.

Hieronymus LUNADORO, *Relazione della Corte di ROMA* Bracciani 1641. Venetiis 1702.

Jo: Bapt. Cardin. de LUCA, *Relatio Curia Romanæ, Colonia* 1683.

P. Hannoldus PLETTENBERG, *notitia Congregationum, & Tribunalium Curia Romanæ, Hildesia* 1693. 8.

Andreas TOSI lo stato presente &c. della Corte di Roma (seu equitis LUNADORI *Relatio reformata & aucta*) Romæ 1765.

Franciscus Antonius ZACCARIA, lo stato presente, o sia la Relazione della Corte di Roma già pubblicata dal Cavalier LUNADORO, ora ritoccata, accresciuta, ed illustrata, Romæ 1774. T. II. in 12.

Huc spectant *Theodori AMEYDEN* de officio, & jurisdictione datarii, & stylo datariæ, Venetiis 1654. fol.

Francisci a S. Augustino MACEDO schema sacrae Congregationis S. Officii Romani cum elogio Eminentissimorum Principum Cardinalium, Patavii 1676. 4.

Hieronymi FABRI Ravennatis de Protonotariis Apostolicis, eorumque dignitate, ac munere Bononia 1674. 4.

P. Andrea Hieronymi ANDREUCCII de Protonotariis apostolicis e numero Participantium. Exstat Hierarchia Eccles. ab eo editæ Roma 1766. lib. 1. pag. 95. 194.

Josephi CATALANI Oratorii S. Hieronymi Caritatis Presbyteri, de Magistro sacri Palatii libri duo, quorum alter originem, prærogativas, ac munia, alter eorum seriem continet, qui eo munere ad hanc usque diem donati fuere, Romæ 1750. 4.

Ejus-

Ejusdem de Secretario Sacrae Congregationis Indicis libri duo, ibid. 1750. 4.

ARTICULUS II.

Politia Patriarchatus Occidentalis.

S E C T I O I.

Episcopatum ITALIÆ Sedium historia.

§. I.

Hujus historie generales Scriptores.

„ Ferdinandus UGHELLIUS: Italia sacra, sive
 „ de Episcopis Italiae & Insularum adjacentium,
 „ rebusque ab iis præclare gestis, deducta serie ad
 „ nostram usque ætatem. Opus singulare provin-
 „ ciis XX. distinctum, in quo Ecclesiarum origi-
 „ nes, urbium conditiones, Principum donationes,
 „ recondita monimenta in lucem proferuntur, Ve-
 „ netiis ab anno 1717. usque ad annum 1722. fol.
 „ editum, decem tomis. Hæc est nova, eaque se-
 „ cunda editio, quam Nicolaus COLETUS ornavit.
 „ Prima novem tomis comprehendebatur, exieratque
 „ Romæ ab anno 1644. ad 1662. Nova præstantissimi
 „ operis editio Florentia promissa est, eaque emen-
 „ datissima, cujus & specimen habuimus.

„ Julius Ambrosius LUCENTIUS: Italia sacra re-
 „ stricta, aucta, veritati magis adcommodata, Ro-
 „ mæ 1704. fol. duobus voluminibus.

„ Augustinus LUBINUS, Italia Ecclesiastica,
 „ in suas XX. distincta provincias; sive Italiae Epi-
 „ scopales Ecclesiæ, cum exstantes, tum excisæ,
 „ tabula expressæ geographica ejusdem abbatiarum
 „ Italiae brevis notitia, Romæ 1693. 4.

Quod LUCENTIUS in primam, alii in secun-
 dam UGHELLII editionem adlaborarunt, ut nem-
 pe

pe supplerent illum atque corrigerent. Plures §. sequenti servamus. Heic duos tantum addemus.

Eques *Annibal* de ABBATIBUS OLIVERIUS edidit Novæ Sylloges Opusculor. Caloger. p. 121. 143. *lettera sopra alcuni Vescovi ignoti all' UGHELLI.*

In eadem nova opusculorum sylloge T. xii. p. 201. exstat *Vincentii ZACCONI lettera*; qua aliquot & ipse suppeditat in UGHELLIUM emendationes.

Vidi COQUILII historiam Episcopatum Italiae laudat *Nicolaus Comnenus* PAPADOPOLI T. II. *hyst. Gimnastii Patavini* p. 104.

Franciscus Augustinus ab ECCLESIA *historia chronologica Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum & Abbatum Pedemontanæ regionis*, Taurini 1645. 4.

Rocchus PYRRHUS: „*Sicilia sacra disquisitionibus, & notitiis illustrata, ubi libris quatuor, postquam de illius Patriarcha, & Metropolitâ disquisitum est, a Christianæ Religionis exordio, ad nostra usque tempora cujusque præsulatus majorumque beneficiorum institutio, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Priores, singulorum jura, privilegia, præclara monimenta, civitates diocæseon, cum præcipuis earum templis, religiosisque familiis, atque viri siculi, vel sanctitate, vel doctrina illustres, continentur, explicantur.* Opus hoc quatuor libris constat, ac *primus* complectitur notitias trium *Sicilia* Metropoleon, *Panormitana, Messanensis, ac Monte-regalensis* cum libro *secundo* de Episcopis, quorum munera extincta sunt, *Panormi* 1623. fol. Sequutus est liber *tertius*, in quo Episcopatum, nunc florentium, ac eorum diocæseon notitiæ traduntur, *ibidem* 1638. fol. post hunc autem liber *quartus*, quo *Sicularum* Abbatiarum ac Prioratum notitiæ habentur. Divisus ille est in quatuor partes; quarum duæ tantum priores in conspectum orbis eruditi venerunt:

Pri-

Prima *Panormi* 1647. fol. secunda eodem loco 1649. fol. Duæ posteriores, sive tertia ac quarta, quo minus adcefferint, auctoris mors impedivit. Opus hoc, quum adhuc locum inter libros maxime rarioribus obtinisset, non solum translatum est in *thesaurum antiquitatum & historiarum Siciliae*; non tamen emendate atque adcurate, sed etiam separatim iterum litteris descriptum, *Panormi* 1733. fol. duobus tomis. Ad editionem hanc ornandam laudabilem operam adhibuit *Antonius MONGITORE*, qui quæ antea vitiosa erant, ea emendavit, quæque omissa, addidit: quoniam vero iste, antequam librum ad finem perduxisset, e vita cessit, quæ restabant de cœnobiis ordinis *Benedictini* ac *Cisterciensis*, ea elaboranda *Vitus Maria AMICUS* suscepit.

P. Antonius Felix MATTHÆI Ord. Min. Convent. Sardinia sacra, seu de Episcopis SARDIS historia nunc primum confecta, Romæ 1758. Præmittitur dissertatio de Sardinia, & illius Ecclesiis. Auctor postea in Ephemeridibus litterariis Florentinis plura edi curavit, veluti operis sui auctarium.

§. II.

Singularium quarundam Italiae Sedium Episcopaliū historia.

Quod cap. v. artic. 1. de Ecclesiastica Italicarum Urbium historia fecimus, idem & heic de Episcopaliibus nostræ Gentis Sedibus ex sequemur, ut qui singulatim eas illustrarunt, Scriptores perceramus. Utinam & de aliarum Gentium sedibus idem liceret præstare; sed ut sæpe monuimus, specimen damus Bibliothecæ ad Ecclesiasticam historiam pertinentis, non absolutissimam Bibliothecam; neque hujus est loci, ac temporis tam prolixum, qualis ad id postularetur, commentarium conscribere.

ÆMO-

ÆMONIA. *Joaan. Raynaldus Comes CARLI-RUBBII dissertazione intorno all' antico Vescovato EMONIESE. Exstat T. 1. Sylloges Opusculor. Calog. p. 323. 343.*

ANCONA. *Fausti Antonii MARONI Schol. Piar. de Ecclesia & Episcopis ANCONITANIS, commentarius, in quo UGHELLIANA series emendatur, Romæ 1759. 4. Caroli MOSCHEN pro translatione Hierosolymis ANCONAM Corporis S. CYRIACI Martyris Hierosol. Patriarchæ, Anconæ 1675. 12. Christophori STORANI Canonici Parere, che S. CIRIACO sia stato Vescovo di Gerusalemme, ne mai di ANCONA, ivi 1675. 4. Vide diarium Roman. litterat. viror. 1676. p. 141. & 143. Francisci Maria a PANORMO Capuccini, de Episcopali divi JUDÆ QUIRIACI Sede Problema Theologico-criticum, ivi 1758. 4. Confer Annales litter. Ital. T. III. p. 372.*

AQUILEJA. *P. Joan. Franc. Bernardi Maria de RUBEIS Ordin. Prædicat. Monumenta Ecclesiæ AQUILEJENSIS, commentario historico - cronologico - critico illustrata, cum appendice, in qua vetusta Aquilejensium Patriarcharum rerumque Forojulensium chronica, emendatiora, quadam alia nunc primum in lucem prodeunt, Argentinae (id est Venetiis) 1740. fol. Huc spectant ejusdem dissertationes 1. de schismate Ecclesiæ AQUILEJENSIS, Venetiis 1732. 8., 2. de Numis Patriarcharum AQUILEJENSIVM 8. Hieronymi TARTAROTTI de origine Ecclesiæ Tridentinae, & primis suis Episcopis, Venetiis 1743., in quo libro AQUILEJENSIS Ecclesiæ, ejusque originis a S. MARCO vulgata traditio impugnatur. Fr. Caroli Josephi a S. FLORIANO Fondazione della Chiesa d' AQUILEJA (adversus TARTAROTTUM) Mediolani. Hieronymi TARTAROTTI dell' origine della Chiesa di AQUILEJA dissertazione epistolare, Mediolani 1759. 8.*

ARRETIVM. *V. Fasula. Anonymi monumenti,*

e notizie Istoricke riguardanti la Chiesa primitiva Vescovile d' AREZZO in Toscana dai suoi principi fino al presente, Lucæ 1755. In hujus libri calce exstat Series chronologica ARRETINORUM Antistitum. *Laurentii* Eq. GUAZZESI *dissertazione intorno a MARCELLINO Vescovo d' AREZZO.* Exstat T. xlvii. *Sylloges Caloger.* p. 163.

AVELLINUM. P. de FRANCHI in AVELLINO *illustrato*, de quo supra, lib. iii. cap. 15. Seriem exhibet AVELLINENSIVM Episcoporum.

AUXIMUM. *Fausti Antonii* MARONI Schol. Piar. de Ecclesia & Episcopis AUXIMANIS commentarius. *Francisci Antonii* ZACCARIA AUXIMATIUM Episcoporum series &c., Auximi fol. *Dominici* PANNELLI *Memorie di S. LEOPARDO Vescovo d' OSIMO*, Pisauri 1755. 4. Eiusdem *Memorie Storiche de' Santi VITALIANO, e BENVENUTO Vescovi di OSIMO*, Auximi 1763. 4. Præstantissimus Episcopus *Pompejus* COMPAGNONIUS moriens edendas reliquit Italicas lectiones de AUXIMATIBUS decessoribus suis Episcopis, opus exquisitæ eruditionis, quod brevi nos habituros esse speramus.

BENEVENTUM. *Marii* de VIPERA *chronologia Episcoporum, & Archiepiscoporum Metropolitana Ecclesia* BENEVENTANÆ, Neapoli 1636. 4. *Pompeji* SARNELLI *Memorie cronologiche de' Vescovi, ed Arcivescovi di BENEVENTO*, Neapoli 1691. 4. *Dominici* GEORGII *de origine Metropolis Ecclesia* BENEVENTANÆ, Romæ 1725. 4. Confer clariss. de VITA *Antiquitates BENEVENTANAS* tomo 2. & præstantissimi Præsulis *Stephani* BORGIA opus plane eruditum *Memorie di BENEVENTO*.

BONONIA. *Caroli* SIGONII Libri v. de Episcopis BONONIENSIBUS, Bononiæ 1586. & Mediolani in novissima Sigonianorum operum editione. Confer LAMBERTINUM *de Festis*.

BRIXIA. *Joan. Hieron.* GRADONICI, nunc
Uti.

Utinenfis Archiepisc. **BRIXIA** *Sacra*, nempe *Pontificum BRIXIANORUM series commentario historico illustrata*. Brixiae 1755. 4. Confer histor. litter. Ital. T. XII. p. 371. 387.

CAMERINUM. *Octavii Canonici TURCHI*, **CAMERINUM** sacrum 4.

CAPUA. *Francisci Maria PRATILLI della origine della Metropoli Ecclesiastica di CAPOA*, Neapoli 1758. 4. V. *Annales litter. Ital. T. XII. p. 374. seqq.*

CATANA. *Joan. Bapt. de GROSSIS* **CATANA sacra, sive de Episcopis CATANENSIBUS** Catanae 1654. 4.

CERVIA. P. D. *Petri Aloysii GALLETTI* Abba. *Benedict. Lettera sul Vescovado di CERVIA*. Exstat in diario Romano Litteratorum virorum ann. 1758. p. 360.

CIVITAS CASTELLANA. V. *Horta*.

CIVITAS NOVA. V. *Aemonia*.

CREMA. *Francisci Antonii ZACCARIA*, **CREMENSIIUM Episcoporum series &c.** Brixiae 4.

CREMONA. *Francisci Antonii ZACCARIA*, **CREMONENSIIUM Episcoporum series**, a **FERDINANDO UGHELLO** primum contexta, deinde a **Nicolao COLETO** aliquantulum aucta, nunc tandem restituta, emendata, pluribusque ineditis documentis locupletata, Mediolani 1749. 4.

EUGUBIUM. *Mauri SARTI* Monachi, & Cancellarii Camaldulensis de **Episcopis EUGUBINIS**. Praeedit ejusdem auctoris de civitate, & Ecclesia **EUGUBINA** dissertatio, Pisauri 1755. 4. Vide histor. litter. Italiae T. XII. p. 165.

FÆSULÆ. *Scipionis AMMIRATO* Vescovidi **FIESOLE**, **VOLTERRA**, & **AREZZO**, Florentiae 1637. Quæ de **S. ROMULO** non multis ab hinc annis adversus **LAMIUM**, & **FOGGINIUM**, a **GATTOLINIO**, **SOLDANIO**, aliisque acriter disputata sunt, a plerisque non ignorantur, ut indivisim controversiam satis sit indicare, quin opusculorum de ea editorum indiculum texamus.

FLO.

FLORENTIA. P. *Josephus* RICHIA in opere supra indicato de Florentinis Ecclesiis seriem exhibet FLORENTINORUM Episcoporum, atque Archiepiscoporum.

FORUM CORNELII *Antonii Maria* MANZONI, Episcoporum Corneliensium, sive Imolensium Historia. Faventiae 1719. 4.

LAUS POMPEJA, *Francisci Antonii* ZACCARIA LAUDENSIIUM Episcoporum series &c. 4. Mediolani.

HORTA. *Iusti* FONTANINI de antiquitatibus HORTÆ. Fr. Thomæ M. MAMACHII Ord. Prædic. de Episcopatus HORTANI antiquitate ad HORTANOS cives, liber singularis, Romæ 1759. 4. Anonymi *Ragionamento, con cui si dimostra, che la Sede Vescovile della Città di ORTA non può pretendere superiorità alcuna di precedenza sopra la Sede Vescovile di CITTA' CASTELLANA per ragione di maggiore antichità.* Romæ 1759. 4. Fr. *Thoma* M. MAMACHII *adversus auctorem Libelli Italice scripti de Cathedra HORTHANA CIVITONICÆ non preferenda Antirrhesi,* Romæ 1759. 4. *Restriktus facti & juris; Libellus in causa Castellananensis* S. C. Concilii exhibitus 1759. fol. subscriptusque a Joan. Felice GARATONI, Francisco PALLI, Nicolao SALA, & Philippo DURANI Curiae Romanæ Advocatis. F. *Thoma* M. MAMACHII *ad Antirrhesim, in Auctorem Libelli de Episcopatus CASTELLANENSIS antiquitate* *πρὸς τὸν* pars 1. Romæ 1759. Anonymi *adversus MAMACHIUM Ragionamento dell' antichità de' Vescovi di CIVITA' CASTELLANA sopra quella di ORTE,* Romæ 1759. F. MAMACHII *ad Antirrhes in auctorem Libelli de HORT. Episc. non prefer.* *πρὸς τὸν* pars 11., cui a pag. 17. adtextitur ejusdem MAMACHII *lettera all' Autore del Ragionamento &c.* Romæ 1759. 4.

MEDIOLANUM. Donati BOSSII *historia de Episcopis & Archiepiscopis MEDIOLANI usque ad*

annum 1489. quæ ejusdem Libro gestorum; dictorumque memorabilium & temporum, ac conditionum ac mutationum humanarum ab orbis initio usque ad annum 1492. adjuncta, Mediolani 1492. fol. lucem vidit. Joan. de DEIS collectio de successoribus S. BARNABÆ, Romæ 1589. 8. Joan. Francisci BESOZZI historia pontificale di MILANO, Mediolani 1596. 8. P. Danielis PAPEBROCHII, Exegetis de Episcopis MEDIOLANENSIBUS. Exstat in Actis Sanctorum. Joseph Antonii SAXII Archiepiscoporum MEDIOLANENSIIUM series historico-chronologica, ad veterum monumentorum fidem illustrata, Mediolani 1755. T. III. 4. Placidi PUCCELLI *Zodiaco della Chiesa MILANESE, ovvero vita de' suoi dodici primi Pastori*, Mediolani 1650., quo eodem anno ibidem edidit. Italice separatim vitam S. SIMPLICIANI, uti & vitam S. SENATORIS. Joan. Petri PURICELLI vita Laurentii LITTÆ Archiep. Mediolan. 1653. 4.

MONS FERETRI. R. F. Joan. Bapt. Maria CONTARENI Ordin. Præd. de Episcopatu FERETRANO dissertatio. Venetiis 1753. 4. Vide histor. litter. Ital. T. VIII. p. 418. Joan. Bapt. MARRINI *Saggio di ragioni della Città di S. LEO, detta già MONTE FERETRO contrapposta alla dissertazione de Episcopatu FERETRANO*, Pisauri 1758. 4. de quo opere adi *Annales litterarios Italia* Vol. III. p. 256.

MONS REGALIS in Sicilia. Joan. Ludovici LELLI „ historia della Chiesa di MONREALE, „ Roma 1696. 4., & Panormi con le osservazioni „ sopra le fabbriche, e Mosaici della Chiesa, la „ continuazione delle vite degli Arcivescovi, una „ Tavola cronologica della medesima Istoria, e la „ notizia dello Stato presente dell' Arcivescovado, „ opera del P. D. Michele del GIUDICE 1702. „ recusa fol. hoc titulo: descrizione del Real Tem- „ pio, e Monasterio di S. MARIA NUOVA di „ MORREALE, Vite de' suoi Arcivescovi, Abba-

„ ti,

„ti, e Signori col sommario dei privilegj della „detta Santa Chiesa.

MUTINA. *Casparis* SILLINGARDI, *Catalogus Episcoporum MUTINENSIIUM*, Mutinæ 1606. 4. *Ludovici* VEDRIANI, *Catalogo de' Vescovi MODONESI*, Mutinæ 1665. 4.

NARNIA. *Joan.* NEGRO, *Vita di S. GIOVENALE primo Vescovo di NARNI*, Taurini 1650. 4.

NEAPOLIS. *Bartholomæi* CHIOCCARELLI „Antistitum NEAPOLITANÆ Ecclesiæ Catalogus, ab Apostolorum temporibus ad nostram „ætatem,“ Neapoli 1643. fol. *Alexii Symmachi* MAZUCHII dissertatio historica de Cathedralis Ecclesiæ NEAPOLITANÆ semper unicæ variis diverso tempore vicibus, Neapoli 1751. 4. quacum tamen conferas velim historiam litter. Ital. T. VI. p. 550. seqq., & quæ contra *Bollandianus Joannes* STILTINGHIUS disputavit in Actis S. JANUARI. Eiusdem MAZUCHII de Sanctorum NEAPOLITANÆ Ecclesiæ Episcoporum cultu dissertatio, Neapoli 1753. 4. Vide eandem historiam litterariam Italiæ T. VII. p. 527. 539.

NEPIS. *Nicolai* SARDINI, *la Cattedra Vescovile di S. TOLOMMEO in NEPI*, Romæ 1677.

NOLA. *Pid. Joan. Stephani* REMONDINI della NOLANA Ecclesiastica Storia, Neapoli T. I. 1747. II. 1751. III. 1757. Confer histor. litter. Italiæ T. V. p. 583. seqq. & Annal. litter. Ital. T. II. p. 413.

NOVARIA. *Caroli* BASCAPE' Episcopi NOVARENSIS NOVARIA, seu de Ecclesia NOVARIENSI libri 17., Novariæ 1612. 4.

PÆSTUM. *Josephi* VOLPI „Cronologia de' „Vescovi PESTANI ora detti di CAPACCIO, „in cui si dà conto de' fatti più memorabili de' „Vescovi, che hanno governata quella Chiesa ec. Neapoli 1720., & cum Auctoris emendationibus, ac novis additamentis ibid. 1752. 4.

PANORMUM. Antonini MONGITORIS, *bul-
la, privilegia, & instrumenta PANORMITANÆ
Metropolitane Ecclesiæ collecta, notisque illustrata.*
Panormi 1734. fol.

PAPIA. Bern. SACCHI de PAPIENSIS Eccle-
sia dignitate 4. Antonii MARLÆ SPELTA, *vise
de' Vescovi di PAVIA*, Papiæ 1597. 4. *Breviarium
Sanctorum Episcoporum Ticinensis Ecclesiæ*, Ticini
1651. 4. P. Fausti Antonii MARONI de Ecclesia,
& Episcopis PAPIENSIBUS *commentarius, in quo
UGHELLIANA Series emendatur, continuatur,
illustratur.* Romæ 1757. 4. Jacobi Comitæ ACA-
MI ad Vir. Cl. Italia Sacra Continuatore. P. FAU-
STUM &c. epistola, in qua nonnulla ad sanctos
PAPIENSES Episcopos spectantia proponuntur.
Romæ 1759. 8. Fr. Syri Severini CAPSONI Ord.
Prædic. „ Origine, e privilegj della Chiesa PA-
„ VESE, aggiuntavi la serie cronologica de' Ve-
„ scovi d' ella. “ Papiæ 1771. 4.

PARMA. Ranucci PICO, *Catalogo de' Vescovi di
PARMA*, ibi 1642.

PERUSIA. Ludovici JACOBILLI *discorso, ove
si contiene la cronologia de' Vescovi* &c. Fulginii
1646. 4. Jo. Bapt. BRACCESCHI, *discorsi, che
due Santi HERCOLANI Martiri son stati Vescovi
di PERUGIA.*

PISÆ P. M. Antonii Felicis MATTHÆI Ord.
Min. Convent. Ecclesiæ PISANÆ *historia.* Lucæ
T. I. 1768. T. II. 1772. 4.

PISAURUM. MARINI, *differtazione sopra l'
antica immediata dipendenza de' Vescovi PESARE-
SI dal Pontefice Romano.* Exstat T. vi. novæ Syl-
log. opusc. Calog. p. 49. 96. Aloysii GIORDANI
*Memorie di S. ERACLIANO Vescovo di PESA-
RO.* Exstat T. xx. ejusdem novæ Syllog.

PISTORIUM. Francisci Antonii ZACCARIA
PISTORIENSIIUM Episcoporum *series* &c. Ex-
stat in ejus *Anecdoris mædii ævi Taurini* fol.

PRÆNESTE. V. Episcoporum SUARESII *Præ-
nestæ*

neſte antiquum, & CECCONI *Italicam ejuſdem urbis hiftoriam*.

RAVENNA AGNELLI; qui & ANDREAS; *Abbatis Ravennatis: liber Pontificalis, ſive viſa Pontificum RAVENNATUM*, quos *Benedictus BACCHINIUS* in lucem protulit, notis illuſtravit, ac ſeptem adjecit diſſertationes hiftoricas & chronologicas, maxime de ætate ſingulorum Pontificum *Ravennatum*, Mutinæ 1708. 4. & inter Scriptores rerum Italicarum *Mediolani. Joſephi Aloyſii AMADESI* de Metropoli Eccleſiaſtica *RAVENNATENSI*; exſtat p. 47. 91. inter Prolegomena ad S. PETRI CHRYSOLOGI Arch. *RAVENNATIS* ſermones, *Venetii* 1750. fol. ejuſdem intorno la preteſa maggioranza della Chieſa *PARESE ſopra la RAVENNATE*: exſtat T. 1. diſſertation. ſociet. litter. Ravenn. Ejuſdem diſeſa del diploma di GREGORIO M. a MARINIANO &c. exſtat T. 46. Syllog. opuſc. Cologer. p. 1. Ejuſdem lettera intorno ad ONESTO SENIORE *Arciv. di RAVENNA*: exſtat ejuſdem ſylloges Tom. 44. p. 397.

REGIUM *Lepidi. Bartholom. Proſperi* de *CAMELLINIS*, REGII *Lepidi in Longobardia. Epiſcoporum chronotatis omnibus hætenus emendatior & locupletior: Parniæ* 1751. 4. Ejuſdem *Catalogo de' Veſcovi della Città di REGGIO di LOMBAR- DIA*, *ibid.*

SABINA. P. *Fauſti Antonii MARONII* de *Eccleſia, & Epiſcopis SABINENSIBUS commentarius*, Romæ 1758. 4.

SENÆ. Jo: *Antonii &c. PECCI* *Storia del Veſcovado della Città di SIENA unita alla ſerie Cronologica de' ſuoi Veſcovi, ed Arciveſcovi*. Lucæ 1748. 4. Ejuſdem *annotazioni all'a ſerie cronologica &c.* 1749. 4.

SEMPEDDA. Jo: *Bapt. CANCELLOTTI*, *Vita di S. SEVERINO Veſcovo SETTEMPEDANO, e di S. VITTORINO ſuo fratello*. Romæ 1643.

SETIA. *Petri Marcellini S. R. E. Card. COR-RADINI opusculum de civitate & Ecclesia SETINA*, Romæ 1702. 4. quo auctor probare adn-
titur, SETIAM ab initio Christianæ Ecclesiæ ha-
buisse Episcopos. *Dominici GEORGII dissertatio
historica de Cathedra Episcopali SETIÆ civitatis in
Latium una cum appendice monimentorum*, quæ
eamdem Ecclesiam, & civitatem illustrent, Romæ
1727. 4. & 1751. novo titulo inscripta: *historia
diplomatica Cathedre Episcopalis Civitatis SETIÆ
in LATIO cum appendice monumentorum &c.*

STABIÆ. *Episcopi Pii Thoma MILANTIS li-
ber de STABIIS, STABIANA Ecclesia, & Epi-
scopis ejus*, Neapoli 1750. 4. *Ludovici Agnelli A-
NASTASII Archiep. Surrentini animadversiones in
librum Fr. Pii Thomæ MILANTE*, Neapoli 1751.
vide histor. litter. Italiæ T. iii. p. 347. 353. *Caje-
tani MARTUCCI lettera contenente alcune rifles-
sioni intorno all' opera intitolata*, Animadversiones
&c. Neapoli 1753. Confer histor. litter. Ital. T. xi.
p. 327. seq.

SURRENTUM. *Philippi Arch. ANASTASII
lucubrationes in SURRENTINORUM Ecclesiastici-
cas, civilesque antiquitates*, Romæ Pars I. 1731.
II. 1732. 4.

TORCELLUM. Vide *Flaminii Senatoris COR-
NELII Ecclesias TORCELLANAS supra suo loco
indicatas*, ubi TORCELLANORUM quoque An-
tistitum seriem invenies. Confer etiam *Nicolai An-
tonii Canonici LICINII originis & subsequentis sta-
tus Canonicorum Ecclesia TORCELLANÆ*, ipsius-
quemet atque primævæ ALTINENSIS Ecclesiæ
notitiam, quæ exstat Tom. xx. nov. sylog. opusc.
Caloger.

TRIDENTUM. *Fr. Vitorii a CAVALESIO
Notizie Istoriche della Chiesa di TRENTO*, ibi
T. i. 1762. 4. T. ii.; cui titulus: *Monumenta Ec-
clesia TRIDENTINÆ pars altera, in qua conti-
netur TRIDENTINORUM Antistitum series uni-*

versa commentario historico-diplomatico illustrata, 1765. V. *Aquileja*.

TUSCANELLA. *D. Petri Aloysii* GALETTI Abbatis Benedictini, *lettera sopra i Vescovi di TUSCANELLA*; exstat in diario Romano litterat. viror. 1758. artic. 18.

VENETIÆ. Cl. Senator *Flaminius* CORNELIUS Seriem Episcoporum 1. *Olivolensium*. 2. *Castellanorum*; tandem Patriarcharum *Venetorum* ab anno 1451., quo primus a NICOLAO V. Summo Pontifice Patriarcha constitutus fuit S. Laurentius JUSTINIANUS, exhibet Ecclesiar. Venetar. decad. xvi. p. 11.

VERCELLÆ. *Aurelii* CORBINELLI *vite de' Vescovi di VERCELLI*, Mediolani 1643. 4. *Francisci Innocentii* FILEPPI *antiquitas & dignitas Ecclesie VERCELLENSIS* propugnata 1749. Fr. *Josephi Hyacinthi* TRIVERII *Ordinis Prædic. historico-critica dissertatio de antiquitate ac dignitate Ecclesie VERCELLENSIS in alteram a Francisco Innocentio FILEPPI conscriptam*, Mediolani 1754. 8. *Antiquitas, & dignitas Ecclesie VERCELLENSIS Vindicata* dissert. Apologetica Franc. Innoc. FILEPPI, *Luca* 1754. Franc. Innoc. FILEPPI *Animadversiones critico-historicæ in librum editum anno 1740., cui titulus: de Origine Apostolica Ecclesie MEDIOLANENSIS a S. BARNABA Apostolo deducta a Nicolao SORMANO, & in alterum ejusdem Auctoris inscriptum: l'origine Apostolica della Chiesa MILANESE*, Lugani 1754. 4. Cl. P. FROVA, *lettera intorno il Vescovato di TEONESTO*: exstat in nova sylloge Opusc. Calog. T. viii. p. 309.

VERONA. *Scipionis* March. MAFFEII *epistola de priscis VERONÆ* Episcopis. Exstat in libro inscripto *Rime e Prose del Signor March. Scipione MAFFEI*, Venetiis 1719. 4. & in UGHELLII *Italia Sacra*, Venet. edit. *Joan. Bapt. BIANCOLINI*: *de' Vescovi, e Governatori di VERONA*,

dissertationi due, Veronæ 1757. 4. Joann. Jacob. March. de DIONYSIIS Veron. Canon. de duobus Episcopis ALDONE & NOTINGO VERONENSI Ecclesiæ adfertis, & vindicatis, dissertatio. V. Annales litter. Ital. Vol. III. p. 373. Mauri SARTI Monachi & Cancellarii Camaldulensis de vetericafula diptycha, dissertatio, Faventia 1753. Confer histor. litter. Ital. T. VIII. p. 366. 371.

SECTIO II.

Alia Occidentalis Patriarchatus Sedes Episcopales, earumque Generalis Historia.

I. Ordinem sequor, quem cap. V. mihi constitui. Ab HELVETIA ergo ut initium faciam, indicanda statim occurrit Gabrielis BUCCELLINI Rhoetia, Romana, Gallica, Germanica *sacra & profana*, Augustæ Vindelici 1666. 4.

II. Ad GALLIAM quod spectat, notitiam Episcopatum GALLIÆ sub suis metropolibus ex ISIDORO, refert Carolus le COINTE in Annalibus Francorum ab U. C. 752. T. v. p. 390. seq. & T. VII. p. 161. seq. 165. 172. & GOLDASTUS in notis ad EGINHARDUM de vita Caroli M. pag. 215. seq. ubi XXI. Metropolitanæ Civitates in regno Caroli fuisse traduntur. Vide & SIGEBERTUM ad an. 883. & notitias ab Andraea duCHESNE, Carolo a S. PAULO, aliisque editas, de quibus V. C. Jacobus le LONG *Bibl. hist. Gallie* p. 146. seq. Steph. LUSIGNANUS Ord. Præd. notitia antiqua Episcopatum GALLIÆ, quæ Francia est, Paris. 1606. 8. 1610. 1636. Joan. CHENU historia chronologica Archiepiscopatum, & Episcopatum GALLIÆ, ad calcem notitiæ beneficiorum dioceseos Burgensis. Paris. 1625. 4. Claudii ROBERTI, GALLIA Christiana Paris. 1626. fol. Roberti CENALIS topographia hierarchiæ GALLIÆ Paris. 1557. 1581. fol. Philippi LABBEI S.

J. polyptichum regium, h. e. Episcopatum & Beneficiorum, spectantium ad collationem Regis Christianissimi collectio, Paris. 1648. 4. Ejusd, adcessionem ad Geographiæ Episcopalis brevium. Paris. 1661. 4. *Seavola & Ludovicus SAMMARTHANI* fratres in GALLIA Christiana, Paris. 1656. fol. quatuor voluminibus, quorum tertius Abbatias etiam GALLIÆ persequitur, ex Generales Ordinum, Congregationesque. Non pauca hujus operis eximii loca emendantur & illustrantur a Joanne MABILLONIO in *Annalibus Benedictinis*, & a Carolo le COINTE in *Annalibus Francorum*, quem SAMMARTHANIS iniquiorem se subinde præbere, notavit Rich. SIMON T. I. *Bibl. Critica* c. 10. Novam vero, & continuatam in præsens tempus, emendatam, auctamque, ac suppletam editionem GALLIÆ hujus Christiana paravit Dionysius SAMMARTHANUS Francisci F. Monachus Benedictinus e Congregatione S. Mauri, cujus duodecim jam tomos habuimus in fol. Parisiis ab anno 1715. quo primus, ad 1770. quo duodecimus prodit. Quum primus auctor Dionysius an. 1725. quo tertius exiit, occubuisse, Tomo IV. ejus vita præmissa est a. 1729. quæ separatim excusa fuerat ibidem 1725. 4. Reprehensa quædam fuerunt in primo tomo a Trivultianis 1716. m. Aug. p. 1409., & quamvis huic censuræ tum in Actorum Eruditorum supplem. T. VI. p. 371. tum etiam separatim an. 1717. *Apologia epistolaris pro recentioris GALLIÆ Christiana auctore eruditissimo Dionysio de SAINTE - MARTHE*; iterum tamen nonnulla, tamquam erronea notata sunt in *lettre aux auteurs des Memoires de Trevoux contenant quelques remarques sur le GALLIA Christiana des Benedictins*, quæ epistola exstat in iisdem Trivultianorum Ephemeridibus anno 1730. M. Jul. p. 1256. addatur Benedictinus BEAUNIER, a quo habuimus *Recueil historique chronologique & topographique*

que des Archevechès, Evechès, abayes & Priories de France, Parisiis 1726. 4.

III. De GERMANIÆ Episcopatibus exstat 1. *Gaspars BRUSCHII Egrani Poetæ Laureati de omnibus totius GERMANIÆ Episcopatibus Epitome. Tom. 1. Archiepiscopatum Moguntinum cum aliis xii. Episcopatibus Moguntino subjectis anno 1549. Norimberga, typis Montani complectitur. Germanice-versus à Joanne HEROLDEN in fol. Francofurti anno 1551. typis Jacobi Zumbrock. De Laureaco ac Patavia, & utriusque loci Archiepiscopis, & Episcopis libri duo Basileæ apud Oporinum in 8. sunt qui hoc opus LAZIO vindicent, & plagii BRUSCHIUM accusent. Monasteriorum GERMANIÆ præcipuorum, ac maxime illustrium centuria prima, auctore Gaspare BRUSCHIO Egrano, impressa Ingolstadii anno 1551. typis VVeissenborniorum Fratrum. Plura meditantem & pollicentem mors rapuit. 2. Petri MERSÆI CRATEPOLII, Ordinis Minorum Conventualium: Electorum Ecclesiasticorum, idest Colonienarium, Moguntinensium, ac Trevirensium, a primis, usque ad eos, qui jam resident, catalogus: item succincta rerum a singulis gestarum narratio; Episcoporum item, qui Archiepiscopatui Colonienfi subsunt, idest Leodienarium, Ultrajectensium, Monasteriensium, Osnabrugensium, ac Mindensium, tum Romanorum Pontificum, qui ex GERMANIA orti fuere, series; quorundam quoque ex Belgio Martyrum. Opera Petri MERSÆI Colonia apud Godefridum Kempensem anno 1580. Hæc editio optima est & melior antiquiore anni 1578. & pluribus posterioribus. 3. Gabriel BUCELINUS, Benedictinus VVeingartensis, edidit anno 1655. Augusta Vindelicorum GERMANIAM sacram, in qua series & brevis notitia vitæ omnium Archiepiscoporum & Episcoporum GERMANIÆ paginis 64. in fol. Partem alteram eodem anno, & Typographo; seu historiam*

Monasteriorum nobiliorum GERMANIÆ 4. *Contræctior est in referendo statu Ecclesiæ GERMANIÆ in Geographia Hierarchica* P. Henricus, SCHERER Monachii anno 1703. Cap. 3. Propositione v. & vi. 5. ab Anonymo prodiit *histoire Ecclesiastique, d'Allemagne, contenant l'erection, le progrès, & l'etat ancien & moderne des Archevechès & Evechès*, Bruxellis 1724. 8. duobus voluminibus. 6. P. Marci HANSIZII viri longe doctissimi GERMANIA sacra, cujus duo tomi *Augustæ Vindelic.* 1727. 1729. fol. prodierunt. Primo Metropolis *Laureacensis* cum Episcopatu *Pataviensi*, secundo Archiepiscopatus *Salisburgensis* describitur. Edidit etiam HANSIZIUS prodromum ad historiam *Ratisponensis* Episcopatus: cetera mors magno historiæ sacræ detrimento intercept. 7. Jo: Jacobi MASCOVII dissertatio *de primatibus, Metropolitanis & reliquis Episcopis Ecclesiæ GERMANICÆ*, Lipsiæ 1129. qua notitia suppeditatur Archiepiscoporum *Moguntinorum* ac duodecim aliorum Episcopatum, qui *Moguntino* sunt suffraganei. 8. breviorē delineationem Hierarchiæ Ecclesiarum GERMANIÆ dedit P. *Hadrianus* DAUDE an. 1745. in *Majestate Hierarchia Ecclesiastica* edita in 4. Cap. 4. Sect. 2. de Episcopis GERMANIÆ, eorumque origine, institutione, sacro & politico principatu. Tandem Cl. P. *Josephus* HARTZHEIM *Catholica GERMANIÆ Episcopatum historiam* post edita GERMANIÆ Concilia a se conscribendam publico programme proposuit anno 1762. sed mors, quam 17. Januar. an. sequentis egregius vir oppetiit, huic quoque operi obstitit.

IV Qui porro BELGII Ecclesiastici politiam nosse velit præter GAZETUM & MIRÆUM, quos cap. 5. commemoravi, ei in promptu erit Jo. Bapt. Ludovici de CASTILION *sacra BELGII chronologia*, Bruxellis 1719. 8. duabus partibus. Altera litterarum ordine omnium fere Metropolitanarum, Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum notitia

tia suppeditatur. Altera exhibet novarum omnium, ac quarumdem antiquarum diœcesium seriem Episcoporum usque ad annum 1719. una cum iis, quæ ad illorum res gestas, mores ac temporis historiam spectant, Adcedat BATAVIA sacra; sive res gestæ Apostolicorum virorum, qui fidem BATAVIÆ primi intulerunt, in duas partes divisa studio T. S. F. H. L. H. S. T. L. P. V. T. *Bruxellis* 1714. fol. Auctor, qui nomina ac munera sua primis illorum litteris indicare voluit, est *Hugo Franciscus VAN HEUSSEN*, sacrae Theologiæ licentiatus, presbyter, vicarius *Trajectinus*. Novo titulo donatum hoc opus est tum anno 1719. tum an. 1755. Titulus ejusmodi est: *historia Episcoporum fœderati BELGII, utpote Metropolitani Ultrajectini, nec non suffraganeorum Harlemensis, Daventriensis, Leovardienſis, Groningensis, & Middelburgensis*, in qua
 „ singulariter eminent Provinciarum antiquitates,
 „ urbium & pagorum incrementa, Ecclesiarum,
 „ Abbatiarum & Cœnobiorum origines, fundato-
 „ res, patrôni, jurisdictiones, privilegia, jura &
 „ possessiones, tabulæque, quibus ea formantur,
 „ innumerae, quarum plurimæ hæctenus ineditæ;
 „ itemque Præsulum, Abbatum, Abbatissarum,
 „ Rectorum, virorum tum Ecclesiasticorum, tum
 „ politicorum vitæ, gesta, lucubrationes &c.

V. Pro *Hispania* sufficit *Henrici FLORESII Augustiniani* insigne opus prænotatum: „ *Espanna* sa-
 „ grada, nempe theatrum geographico-historicum
 „ Ecclesiæ *Hispania*; origo, divisiones, & termini
 „ omnium ejus Provinciarum, antiquitas, transla-
 „ tiones, status antiquus, & præsens sedium Epi-
 „ scopalium in omnibus terris *Hispanicis* & *Lusi-*
 „ *tanis* una cum variis dissertationibus criticis,
 „ quibus historia *Hispania* sacra illustratur. „ Pro-
 „ diit, Hispanico idiomate Matriti tomus primus a.
 1744. secundus 1747. tertius 1748. quartus 1749.
 quintus 1750. sextus 1751. septimus eodem anno,
 octavus 1752. nonus anno eodem, decimus 1753.

unde-

undecimus eodem anno 4. ac deinceps alii . Ceterum de Episcopis HISPANIÆ egit etiam *Andreas SCHOTTUS* T. II. HISPANIÆ *illustrata* \ Consuli præterea poterit *Ægidii GONZALEZ* d' AVILA *theatro de las egleſias de Eſpanna* quatuor voluminibus, *Matriti* ab anno 1645. editis, a quo opere diverſus eſt eiſdem liber, ita inſcriptus : *theatro eccleſiaſtico de las ciudades y igleſias Cathedrales de Eſpanna*, *Salmanticæ* 1618.

VI. Angliæ Episcopales ſedes illuſtrarunt præter antiquiores *Guilielmum* SOMMERSET, & *Radulphum* de DICETO I. *Franciſcus* SODWINUS, qui *Commentarium de Præſulibus ANGLIÆ* vulgavit. *Londini* 1616. & cum appendice 1621. qui eundem accuratiorem auctioremque reddidit, nec ſolum notis inſtruxit, verum etiam ad præſens uſque ſæculum continuavit, *Guilielmus* RICHARDSONUS latine, *Cantabrigiæ* 1743. fol. *Henricus* WARTHONUS qui opus edidit ita inſcriptum : ANGLIA „ ſacra; ſive collectio hitoriarum, partim antiquitus, partim recenter ſcriptarum, de „ Archiepiſcopis & Episcopis ANGLIÆ, a prima „ fidei Chriſtianæ ſuſceptione ad annum 1540. „ nunc primum in lucem editarum, *Londini* 1691. „ fol. duabus partibus 4. *Samuel* CARTE in tabula Chronologica Archiepiſcopatuum & Episcopatum in ANGLIA & *UValia*, ortus, diſiſiones, „ translationes breviter exhibente, una cum indice alphabetico nominum, quibus apud auctores „ inſigniantur. „ Vide *Trivulſianos* m. Octobr. a. 1715. p. 1854. 5. *Joan. le NEVE*, cujus Anglica lingua prodierunt *faſti Eccleſiæ ANGLICANÆ*, *Londini* 1716. fol.

VII. Sedes Episcopales ILLYRICI copioſe eruditeque perſequutus eſt *Daniel* FARLATI in ILLYRICO ſacro, cujus quartum jam tomum habuimus. Exiit primum volumen *Venetiis* 1751. fol.

VIII. Notitiam Episcopatum AFRICANORUM

RUM dabunt præter *Jacobum* SIRMONDUM T. 1. *var. opusc.* & T. 1. App. p. 429. *Stephanus* BALUZIUS ad Collationem Carthaginensem Tom. 1. Concilior. Paris. 1683. fol. *Lud.* ELLIES du PIN in observationibus ad OPTATUM de schismate Donatistarum. Paris. 1702. fol. *Henricus* NORIS in animadversionibus ad Joannis GARNERII notas inscriptiones Synodaliū Epistolarum. Exstant hæc inter epistolas AUGUSTINI 90. seq. (novæ editionis 175. seq.) Tom. 12. edit. S. AUGUSTINI Amst. p. 499. & in NORISII operibus Tomo 3. Veronæ 1730. fol. Diligentissime tandem, accuratissimeque *Theodoricus* RUINARTUS ad *Victorem Vitensem*, inprimis p. 123. 127. seq.

A R T I C U L U S III.

Historia Patriarchatum ORIENTIS

I. **P.** *Michaelis* le QUIEN ORIENS *Christianus*, in quatuor Patriarchatus digestus, quo exhibentur Ecclesia Patriarcha, ceterique Prasules totius ORIENTIS Tomi 111. fol. Egregii hujus operis veluti appendix esto amplissimi Senatoris *Flaminii* CORNELII CRETA sacra; seu de Episcopis utriusque ritus, Græci & Latini, in insula CRETA. Accedit series Prasidum Venetorum illustrata, Venetiis 1755. 4. tomis: item ejusdem CATHARUS DALMATIÆ civitas in Ecclesiastico, & civili statu historicis documentis illustrata. Accedit Episcoporum METHONENSIIUM, & CORONENSIIUM series expurgata. Patavii 1759. 4.

II. Quod ad ALEXANDRINUM Patriarchatum spectat, *Christiani* LUPI dissertationem de Hierarchia ALEXANDRINÆ Ecclesiæ, ac notitiam, indicemque Episcoporum, Archiepiscoporum, & Patriarcharum ALEXANDRINORUM, quem exhibent *Athanasius* KIRCHERUS in lingua Ægyptiaca restituta cap. 2. *Jacobus* BASNAGIUS

GIUS *hist. de l'Eglise lib. 1. J. Alb. FABRICIUS*
Bibl. Græca vol. vi. p. 594. seqq. & in salutari lu-
ce Evang. cap. 46. præstantissimus exstat P. Joan.
Bapt. SOLLERII Tractatus historico-chronologicus
de Patriarchis ALEXANDRINIS. Accessit Appen-
dix de initiis, erroribus, & institutis Copto-Jaco-
biticis, Antuerpiæ 1708. fol. Usus est in hac hi-
storia, quæ in Actis Sanctorum T. v. Junii pro-
diit, KIRCHERO, ELMACINO, WANSLE-
BLO, ac P. du BERNAT catalogo manu exarato,
qui ex Ægypto missus atque ex Coptica Sancti CY-
RILLI Liturgia descriptus est. Adcedat Eusebii RE-
NAUDOTII historia Patriarcharum ALEXAN-
DRINORUM Jacobitarum a MARCO usque ad
finem sæculi XIII. cum catalogo sequentium Patriar-
charum & collectaneis historicis, ad ultima tempora
spectantibus, Parisiis 1713. 4. Quum autem hic Au-
ctor Jobi LUDOLFI historia Æthiopica obloquutus
fuiſſet, la CROZE pro LUDOLFO, dissertatio-
nem in diarii quod prænotatur Journal littéraire
tomum IX. p. 217. inferi curavit inscriptam: de-
fense de la memoire de feu mr. LUDOLF, contre
les accusations, que mr. l'Abbé RENAUDOT lui
a intentées dans son histoire des Patriarches d' ALE-
XANDRIE. Reposuit RENAUDOTIUS adversa-
rio libellum, cui titulus: defense de l'histoire des
Patriarches d'ALEXANDRIE, & de la collection des
liturgies orientales contre un écrit intitulé: defense
de Mr. LUDOLF Parisiis 1717. Verum la CRO-
ZE in alio diario, quod l'Europe savante diceba-
tur a. 1719. m. Aug. artic. 6. p. 231. & m. Sept.
artic. III. RENAUDOTIUM iterum refellit. Ti-
tulus opusculi hic est: Examen dissintereſſe du li-
vre, que m. l'Abbé RENAUDOT a mis au jour
sous le titre de DEFENSE &c. Neque omittendæ
Vitæ Patriarcharum ALEXANDRINORUM de-
cem quas Arabice cum latina interpretatione notif-
que edidit Joan. Fridericus REHKOPF, Lipsiæ
1759. Divisit illas in duas partes, sive ut ipse eas

vocat, specimina, hisque adjecit specimen tertium, inscriptum: *animadversiones historico-criticae ad vitas Patriarcharum ALEXANDRINORUM* saeculi primi & secundi, quibus præter alia erudite ostendit, auctorem harum vitarum esse SEVERUM filium MOCFÆ, Episcopum *Asmonaorum*, Scriptorem saeculi decimi. Sumptæ sunt vitæ hæ ex historia manuscripta primorum quadraginta sex Patriarcharum ALEXANDRINORUM, & lingua Coptica a diacono quodam MICHAËLE filio NADIRI, in Arabicam versa. Codicem ejus primum Salamon VANTIL possedit; postea autem illum Zacharias Conradus ab UFFENBACH emit.

III. Patriarchatus ANTIOCHENUS illustratus est a P. Andrea Hieronymo ANDREUCCI in dissertatione *de Patriarchis in genere, & in specie de Patriarchatu ANTIOCHENO*, quæ prima est lib. ejus II. *de Hierarchia Ecclesiastica in varias suas partes distributa, & Canonico-Theologice exposita*, Romæ 1766. 4. Sed ante eum Petrus BOSCHIUS Bollandianus T. IV. Julii præmiserat luculentissimum Tractatum historico-chronologicum *de Patriarchis ANTIOCHENIS*.

IV. De Patriarchatu CONSTANTINOPOLITANO disputat Petrus de MARCA diss. III. inter selectas, quæ ejus libris de *Concordia Sacerdotii & Imperii* adjectæ sunt. Guilielmus vero CUPERUS Bollandianus Tom. I. Augusti Tractatum præliminarem emisit *de Patriarchis CONSTANTINOPOLITANIS, quorum series ab initio illius Cathedralis usque ad ætatem nostram deducitur*.

V. Historiam Chronologicam Patriarcharum HIEROSOLYMITANORUM habes in Majo BOLLANDIANO T. III. a Daniele PAPEBROCHIO contextam.

VI. Hisce adde de Catholicis seu Patriarchis CHALDÆORUM, & NESTORIANORUM Commentarium historico Chronologicum, quem Josephus Aloysius ASSEMANUS Romæ vulgavit a. 1775. 4.

Historici ad Ecclesiam doctrinam, & disciplinam pertinentes.

UNUS P. Ludovicus du MESNIL doctrinam & disciplinam Ecclesiae duodecim priorum saeculorum quatuor tomis in fol. comprehendit; quod praestantissimum opus post Colonsensem editionem Venetiis 1752. recusum fuit. Verum ad hanc classem pertinent fontes, unde Ecclesiae doctrina, & disciplina hauriri potest, eorumque historia. Sunt autem hi praeter Sacrarum Scripturarum libros, & dogmaticas, decretalesque Romanorum Pontificum epistolas 1. Concilia 2. Scriptores Ecclesiastici 3. Haereses, illarumque damnatio. 4. Libelli fidei tum a Catholicis, tum ab haeticis propositi. Quatuor igitur istorum fontium historia hujus est capitis.

ARTICULUS I.

Historia Conciliorum.

§. I.

Historia Generalis omnium Conciliorum.

Gabrielis PRATEOLI narratio historica Conciliorum omnium Ecclesiae Christianae, cum castigationibus Joan. LYDII, Lugduni Batavorum 1610. 8.

Leandri de SANCTO MARTINO historia & harmonia Conciliorum, Francofurti 1617. fol.

Philippi LABBEI Synopsis historica Conciliorum, Parisiis 1661. 4.

Joan. CABASSUTII „notitia Conciliorum Sanctae Ecclesiae, in qua elucidantur exactissime tum „sacri canones, tum veteres novique Ecclesiae ritus, Lugduni 1667. 8. 1670. 8. Vener. 1703. 8.

Mar-

Marci BATTAGLINI „ *Istoria universale di*
 „ tutti i Concilii generali, e particolari di Santa
 „ Chiesa, “ *Venetiis* 1686. 1688. 1689. 1696.
 1704. fol.

HERMANTII „ *histoire des Conciles depuis la*
 „ *naissance de l' Eglise jusqu' a present, ensemble*
 „ *les canons de l' Eglise, l' abregé chronologique*
 „ *de la vie des Papes, & leurs décisions avec des*
 „ *notes, “ Rothomagi* 1730. 8. quatuor tomis,
quæ est editio emendata atque aucta. Antea liber
hic in lucem exiit Rothomagi 1695. 12. 1704. &
 1716. 12. quatuor voluminibus.

§. II.

Historia Conciliorum Oecumenicorum.

1. Opuscula veterum. 1. GERMANI Patriarchæ
 Constantinopolitani, commemoratio „ de sex Sy-
 „ nodis œcumenicis; *sive* de sanctis œcumenicis
 „ Synodis, quot, quando, & quare fuerint con-
 „ gregatæ? “ græce ac latine edita, primum sine
 auctoris nomine, deinde cum illo, simulque emen-
 data atque auctior apud le MOYNE *varior. sacr.*
T. 1. p. 81. 2. NICEPHORI Constantinopolitani
epistola Synodica ad LEONEM III. Pontificem Ro-
 manum, qua septem Synodi breviter describun-
 tur; præter hanc autem narrationem ejusdem alia
 de sex Synodis habetur, ex illius ἀντιπρότερον *adver-*
sus Iconomachos libri 11. sumpta. 3. PHOTII libel-
 lus *de septem Synodis œcumenicis*, qui est pars pri-
 ma epistolæ, ab ipso ad MICHAËLEM, *Bulgaria*
principem, de officio principis exarata, ac Græce,
latineque exstat. 4. ANONYMI „ compendiaria
 „ narratio de septem universalibus Synodis, ubi,
 „ quando, & contra quos quælibet earum fuerit
 „ congregata, “ quam primus David HOESCHE-
 LIUS græce edidit *Augustæ Vindelicor.* 1595. 4.
 Translata illa est in sermonem latinum cum ab
 Abr.

Abr. SCULTETO, tum a *Conrado* RITTERS-
HUSIO ac sæpius cum hac quoque interpretatione
prodiit

5. NILI Metropolitæ Rhodii, *Synoptica narratio
de Synodis œcumenicis novem* græce ac latine edi-
ta. 6. ANONYMI „ libellus synodicus, omnes
„ synodos tam orthodoxas, quam hæreticas, bre-
„ vi compendio continens, quæ ab Apostolorum
„ inde tempore usque ad octavam, super unione
„ PHOTII & JOANNIS Papæ institutam, sunt
„ celebratæ, *græce & latine* Joan. PAPPO inter-
„ prete, cum David CHYTRÆI catalogo Con-
„ ciliorum, *Argentorati* 1601. 4.

7. Michaelis PSELLI opusculum *de septem sa-
cris Conciliis œcumenicis*, quod Franciscus BOS-
QUETUS cum aliis quibusdam PSELLI libellis
græce ac latine edidit ac notis illustravit, *Parisiis*
1632. 8.

11. Historiæ Recentiorum generales. Mutii PAN-
SÆ *discorso dell' historie de' Concilj generali sino
al TRIDENTINO*: exstat in ejus libro inscripto :
Ragionamenti della libreria Vaticana, Venetiis 1590.
p. 11. pag. 127. Edmundi RICHERII *historia Conci-
liorum generalium in quatuor libros distributa*, edita
post auctoris obitum *Colonia*, sive potius *Parisiis*
1680. 4. & 1683. 8. tribus voluminibus: opus jure
ac merito *Roma* confixum. ANONYMI „ *histoi-
„ re des Conciles generaux, & assemblées tenues
„ en orient & occident depuis le tems des Apo-
„ tres jusqu' au Concile de Trente*, avec des dis-
„ sertations par rapport au moeurs de l' Eglise
„ *Gallicane & du Royaume*, *Parisiis* 1699. 8. Joa.
„ BOVILLET DE SANCTO PAULO abregé
„ *historique des Conciles generaux*, *Molini* 1703.
„ 12. Petri Valerii MARTORELLI *lezioni fami-
„ liari sopra l' istoria, e dogmi de' Concilj gene-
„ rali d' Oriente*, esposte al suo Capitolo e clero,
„ *Urbini* 1707. T. 11. 4. Antonii BALDASSARI
„ *Istoria compendiosa de' Concilj ecumenici dell'*

M

„ *Orien-*

„ Oriente, e dell' Occidente, con la scelta d' al-
 „ cuni Concilj nazionali & provinciali, “ *Vene-*
tiis 1708. 12. duobus voluminibus, ac 1713. 4.

III. *Commentarii in Concilia Generalia* histo-
 rici. *Christiani* LUPI „ *Synodorum generalium*
 „ ac provincialium decreta & canones, scholiis,
 „ notis ac historica actorum dissertatione illustrati,
 quinque partibus, quarum duæ priores *Lovanii*
 1665. tres posteriores autem *Bruxellis* 1673. 4. pro-
 dierunt. *Ludovici* THOMASSINI „ dissertationum
 „ in Concilia generalia & particularia tomus pri-
 „ mus, *Luca* 1728. fol. *Emanuelis* a SCHELSTRA-
 TE antiquitas illustrata circa Concilia generalia &
 provincialia, decreta & gesta Pontificum & præci-
 pua totius historię ecclesiasticę capita, *Antuerpia*
 1678. 4. OSMONT antea Capuccini, *Eclaircisse-*
mens de plusieurs difficultez sur les Conciles generaux
 1734. 8. liber censura dignus. *Josephi* CATALANI
Sacrosancta Concilia œcumenica prolegomenis & com-
mentariis illustrata, Romæ 1736. fol. quatuor vo-
 luminibus.

IV. *Historia singulorum aliquot œcumenicorum*
Conciliorum. BASILEENSE. *Jacobi* LENFANT
histoire de la guerre des Hussites & du Concile de
BASLE, *Amstelod.* 1731. 4. duob. tom.: historia cau-
 te legenda. V. *Franc.* *Antonii* ZACCARIA *Antifeb.*,
 itemque ejus *Vindicias.* CHALCEDONENSE. *An-*
drea CHEVILLERII *diff. in* CHALCEDONEN-
 SEM *Synodum*, *Parisi.* 1664. 4. CONSTANTIENSE,
Emmanuelis a SCHELSTRATE tractatus de sensu
 & auctoritate decretorum Concilii CONSTANTI-
 ENSIS sessione quarta & quinta, Romæ 1686. 4.
 Optimus liber, quocum conferenda, quæ Card.
 ORSI adversus BOSSUETUM, & ZACCARIA
 in FEBRONIUM accuratissime differuerunt. *Ja-*
cobi LENFANT *histoire du Concile de CONSTAN-*
CE, *tirée principalement d' Auteurs, qui ont*
assisté au Concile, *Amstelodami* 1714. 4. duo-
 bus tomis quam primam editionem sequuta est se-
 cun-

cunda, eaque emendata ac locupletata, ibidem
 1727. 4. **BOURGEOIS DU CHASTENET** *nouvelle histoire du Concile de CONSTANCE, ou l'on fait voir, combien la France a contribué à l'extinction du schisme, avec plusieurs pieces qui n'ont point encore paru, tirées des manuscrits des meilleurs Bibliothèques, Parisiis 1718. 4.* **CONSTANTINOPOLITANUM II.** *Guill. Paulli VERPORTENII de historia Concilii œcumenici secundi CONSTANTINOPOLITANI, Lipsiæ dissertatio de quinta Synodo. Joan. GARNERII dissertatio de quinta Synodo. BALLERINIORUM defensio NORISIANÆ dissertationis de Synodo v. adversus P. GARNERIUM: exstat T. sv. Noris. oper. Veron. edit. FLORENTINUM. Silvestri SGUROPULI sive SYNOPULI vera historia unionis non vera inter Græcos & Latinos, sive Concilii FLORENTINI exactissima narratio, Græce & Latine. Transfuit in sermonem latinum notasque ad calcem Libri adjecit Robertus GREYGHTON, Hagæ comit. 1660. fol. Leonis ALLATII Exercitationes in Roberti CREIGTONI adparatum, versionem & notas ad historiam Concilii FLORENTINI, scriptam a Silvestro SYROPULO, Romæ 1666. 4. ac 1674. 4*

NICÆNUM I. *Gelasii CYZICENI commentarius actorum NICÆNI Concilii, cum corollario THEODORI Presbyteri de Incarnatione Domini, Græce, & Latine, ex interpretatione Rob. BALFOREI, cumque ejusdem notis, Lutetia 1599. 8. ac cura Commelini Heidelbergæ 1604. fol. ANONYMI Acta NICÆÆ a Synodo in causa depositionis ARII & GREGORII Presbyteri Cæsariensis, oratio in Nicænos Patres, Græce, cum interpretatione Latina, ac notis Francisci COMBEFISII. Alphonsi PISANI acta Concilii NICÆNI, Dilingæ 1752. cum accessionibus Colonia 1581. 1591. 8. Thoma CACCINI Storia Ecclesiastica del primo Concilio NICOENO, Lucæ 1634. 4. Thoma ITTIGII historia Concilii NICÆNI observationibus maxime recentiorum Scri-*

ptorum illustrata, Lipsiæ 1712. 4. PISANUM .
 Jacobi LENFANT *histoire du Concile de PISE* ,
 & de ce qui s' est passé de plus memorable de-
 puis ce Concile jusqu' au Concile de Constance,
 Amstelodami 1724. 4. duobus tomis . Confer
 BALLERINUM de *potest. Eccles. Summor.*
Pontific. & Concilior. General. cap. 5. & 5. item
 Card. ORSI. TRIDENTINUM . Petri Suavis
 POLANI; sive Paulli SARPII *historia del Conci-*
lio TRIDENTINO, nella quale si scoprono tutti
 gli artifizj della Corte di Roma, per impedire, che
 nè la verità de' dogmi si palesasse, nè la riforma del
 Papato e della Chiesa si trattasse, Londini 1619.
 fol. Prima hæc est editio, cujus curam Marcus
 Antonius de DOMINIS suscepit, quum ille exem-
 plum historiæ hujus manu exaratum in Angliam
 secum adtulerit; SARPIUS autem istam non pro-
 bavit . Sequuta est editio secunda inscripta: *histo-*
ria del Concilio TRIDENTINO di Pietro Soave
 POLANO, seconda edizione, corretta e riveduta
 dall' Autore 4. Genevæ 1629. Versa fuit hæc hi-
 storia a Protestantibus Latine, Gallice a^r Joanne
 DEODATI, Geneva 1621. 4. Trecis 1655. fol. ,
 Parisiis 1665. fol. , ab Ameloto de la HOUSSAYE
 Amstelod. 1683. 4. & sæpe alias, a Petro Franci-
 sco COURAYER, Londini 1736. fol. atque alibi.
 Scipionis HENRICI *censura Theologica & historica*
adversus Petri Suavis POLANI de Concilio TRI-
DENTINO pseudo-historiam, Messanæ 1651. , &
 Dilingæ 1654. 8. Sforia PALLAVICINI *Istoria*
del Concilio di TRENTO , contra SARPIUM ,
 Roma 1656. 1657. fol. duobus tomis: ibidem 1665.
 4. tribus tomis, ac Mediolani 1717. 4. tribus to-
 mis. Ex Italico sermone in latinum convertit hi-
 storiam hanc Joan. Baptista GIATTINUS, hæc-
 que interpretatio sub titulo: *Vera Concilii TRI-*
DENTINI historia, contra falsam Petri Suavis PO-
LANI narrationem, Antuerpiæ 1670. tribus volu-
 minibus: ibidem 1673. fol. ac Colonia 1717. lucem
 ad-

adspexit. Redegit præclarissimum hoc opus in epitomen *Joan. Petrus CATALONUS*, eamque evulgavit ita inscriptam: *Istoria del Concilio di TRENTO del Card. Sforza PALLAVICINO, separata dalla parte contentiosa e ridotta in più breve forma*, Romæ 1666. fol. *Joan. STOZZII succineta relatio historica de gestis in Concilio TRIDENTINO generali, ex variis auctoribus & documentis authenticis concinnata*, Dilingæ 1696. 4. *TREMBLAY Critique de l'histoire du Concile de TRENTE de Fra PAOLO, des lettres & des memoires de VARGAS*, 1719. 4.

ARTICULUS II.

Scriptores Ecclesiastici, de illisque tractatus.

§. I.

Veteres, qui Scriptores Ecclesiasticos per censuerunt.

I. S. HIERONYMUS in catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum; sive libro de viris illustribus. **GENNADIUS Massiliensis**, sæculo V. ingenio, doctrinaque clarus, cujus ad nos pervenit monumentum de Scriptoribus Ecclesiasticis. **ISIDORUS Hispalensis**, & **ILDEFONSUS Toletanus**, qui sæculo VII. floruerunt, ac libros de Scriptoribus ecclesiasticis posteritati tradiderunt. Ex media ætate ejusque sæculo XII. **HONORIUS Augustodunensis** libris de luminaribus Ecclesiæ, & **SIGEBERTUS Gemblacensis**, qui librum scripsit de Scriptoribus ecclesiasticis. Sæculo XIII. **HENRICUS Gandavensis**, cujus itidem habemus librum de Scriptoribus ecclesiasticis. Omnia hæc ingenii monumenta præter illud quod est **ILDEFONSI Toletani**, uno volumine juncta in lucem perduxit **SUPFRIDUS PETRI** sub titulo: de illustribus ecclesiasticis scri-

ptoribus auctores præcipui veteres, *Colonia* 1580. 8.

II. Collectionem ejusmodi, sed locupletiore atque accuratiorē etiam curavit *Aubertus MIRÆUS* in *Bibliotheca ecclesiastica*, sive nomenclatoribus septem veteribus, auctariis & scholiis illustratis, *Antuerpia* 1639. fol., qua *ILDEFONSUS Toletanus*, a *PETRI* omissus locum obtinuit.

III. His exemplis institutus *Joan. Albertus FABRICIUS Bibliothecam ecclesiasticam*, *Hamburgi* 1718. fol. evulgavit. Præter septem scriptores antea conjunctim editos, atque in his præcipue *HIERONYMUM*, & *GENNADIUM* emendatos, atque adnotationibus variorum ac propriis illustratos exhibet: *anonymum* Mellicensem a *Bernardo PEZ* primum evulgatum: *PETRUM Casinensem* de viris illustribus *Monasterii Casinensis* cum supplemento *PLACIDI Romani*, & *Joan. Baptista MARI* notis; item *Joan. TRITHEMIUM* de scriptoribus ecclesiasticis, cum observationibus, & *Auberti MIRÆI* auctarium de scriptoribus ecclesiasticis, & a tempore quo desinit *TRITHEMIUS* de scriptoribus sæculi *xvi.* & *xvii.* libros duos, *Antuerpia* 1649. primum excusos.

§. II.

Recentiores Auctores, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis disseruerant.

I. Notitiam auctorum, qui de scriptoribus Ecclesiasticis pertractarunt, suppeditavit *Joan. Andr. BOSII Introductio Scriptorum Ecclesiasticorum*. Hujus Libri, quem utinam Catholicus quispiam reformaret, augeretque, quinque exstant editiones. Prima prodiit *Jena* 1673. secunda sub inscriptione: *schediafma de comparanda notitia Scriptorum Ecclesiasticorum*, eodem loco 1686. 8. tertia in *Thome CRENII* volumine *Scriptorum de comparanda eruditione*, *Lugd. Batavorum* 1699. 4. cum ejusdem

notis: quarta studio *Joan. Gerh.* MEUSCHENII *Ki-*
lonii 1704. 8. itidem cum illius observationibus,
 ac quinta a *Joan. Georgio* WALCHIO ita adorna-
 ta, ut non solum notæ *BUDDEI*, MEUSCHE-
 NII, ac *CRENII*; sed etiam *BOSII opuscula hi-*
storia & antiquitatum sacrarum adcefferint, *Jena*
 1723. 8. Consulendum quoque *Thoma* ITTIGII
schediasma de auctoribus, qui de Scriptoribus Eccle-
sasticis egerunt, post mortem ejus a *Christiano* LU-
 DOVICI *Lipsiæ* 1711. 8. editum.

II. Quod vero ad eos ipsos adtinet, qui de Scri-
 ptoribus Ecclesiasticis egerunt, præcipui hi sunt.

Antonius POSSEVINUS, cujus, „ *Apparatus sa-*
 „ *cer ad scriptores veteris & Novi Testamenti*;
 „ *eorum interpretes, Synodos, & Patres Latinos*
 „ *& Græcos, horum versiones, Theologos schola-*
 „ *sticos, quique contra hæreticos egerunt* “ &c.
 prodiit primum *Venetis* 1603. & 4. sed multo lo-
 cupletior & emendatior *Colonia Agrippina* 1708. f.
 duobus tomis.

Robertus Cardin. BELLARMINUS, cujus ex-
 stat aureus, „ *de Scriptoribus Ecclesiasticis liber unus*;
 „ *cum adjunctis indicibus undecim & brevi Chro-*
 „ *nologia ab orbe condito usque ad annum 1612.*
Romæ 1613. 4. Postquam liber hic, satis notus ac
 celebris, primam lucem adspexerat, sæpe is denuo
 literarum formis descriptus est. Iterum enim pro-
 diit *Colonia* 1613. 8. 1657. 8. 1684. 4. *Parisiis* 1616.
 1631. 8. *Lugduni* 1663. 8. *Lovanii* 1678. *Bruxellis*
 1719. 8. In illustrando, supplendo & continuando
 libro hoc elaborarunt I. *Philippus* LABBEUS qui
 edidit *dissertationem philologicam & historicam de*
Scriptoribus Ecclesiasticis, quos attigit BELLAR-
 MINUS, *Parisiis* 1660. 8. duobus tomis. II. *An-*
dreas du SAUSSAY, cujus in lucem exiit insignis
libri de scriptoribus Ecclesiasticis Cardinalis BÊL-
LARMINI continuatio ab anno 1500. in quo desi-
nit ad annum 1600. *Tulli Leucorum* 1665. 4. ac *Co-*
loniæ 1684. 4. III. *Casimirus* OUDINUS in *sup-*

plemento de scriptoribus, vel scriptis Ecclesiasticis a BELLARMINO omiffis ad annum 1460. vel ad artem typographicam inventam, Parisiis 1686. 8. Hinc quum Venetiis opera BELLARMINI recuderentur, liber ejus de Scriptoribus Ecclesiasticis prodit in fol. cum LABBEI, dissertatione, & OUDINI supplemento.

„ Ludovici Ellies du PIN nouvelle Bibliotheque
 „ des auteurs Ecclesiastiques, contenant l'histoire
 „ de leur vie, le catalogue, la critique, & la
 „ chronologie de leurs ouvrages, le sommaire de
 „ ce, qu'ils contiennent: un jugement sur l'eur sty-
 „ le & sur leur doctrine, & le denombrement des
 „ differentes editions de leurs oeuvres. „ Opus hoc
 primam lucem vidit Parisiis ab anno 1686. usque
 ad annum 1711. Editionis hujus sunt 47. volumi-
 na 8. titulis inter se diversa. Alia illorum, prio-
 ra maxime, inscriptionem præ se habent: „ Bi-
 „ bliotheque des auteurs ecclesiastiques; alia, histoi-
 „ re des controverses & des matieres ecclesiasti-
 „ ques; alia quoque histoire de l'Eglise, & des
 „ auteurs ecclesiastiques. „ Quædam volumina non
 semel, sed iterum iterumque prodierunt, emenda-
 ta atque adcessionibus locupletata. Postquam Biblio-
 theca hæc Parisiis in lucem exire cœperat, nova
 illius editio in Belgio nominatim adornari cœpit
 anno 1690. quæ xix. tomis in 4. constat: du PI-
 NIUM reprehenderunt multi. In his 1. Richardus
 SIMON. Quum enim cum du PINIUS in differ-
 tatione præliminari sur les Auteurs des livres de la
 Bible impugnasset, Simon acerbe in eum invec-
 tus est libro de l'inspiration des livres sacrés, Rote-
 rodami 1687. 4. & in dissertation critique sur la
 nouvelle Bibliotheque des Auteurs ecclesiastique, sub
 nomine Joan. Reuchlini, Francofurti 1688. 12. ac
 postquam du PINIUS defenderat se in prolegome-
 nis sur la Bible, perstrinxit eum, tamquam homi-
 nem, qui neque linguarum, græcæ & Hebrææ,
 neque artis criticæ sacræ peritus esset in lettres
 choi-

choisies. Immo fingulare ac satis copiosum opus contra du PINIUM composuit, quumque ipse illud haud juris publici facere potuisset, post mortem ejus pariter ac du PINII in conspectum id venit orbis eruditi hoc titulo : „ Critique de la „ Bibliotheque des Auteurs ecclesiastiques & des „ prolegomenes de la Bible, publiez par Mr. *EL-les du PIN*, avec des eclairecissements & des sup- „ plemens aux endroits, ou on les a jugé neces- „ saires, avec des remarques, “ *Parisiis* 1730. 8. quatuor tomis. Duo eorum priores du PINII Bibliothecæ, duo autem posteriores ejusdem prolegomenis Biblicis oppositi sunt. II. *Matthaus PETITDIER*. Edidit is „ Remarques sur la Biblio- „ theque des auteurs ecclesiastiques de Monsieur „ du PIN, “ quod opus tribus tomis constat. Primus du PINII Bibliothecæ primæ parti oppositus, lucem vidit 1691. 8., quumque du PINIUS adversario huic resisteret, ac causam suam tueretur in „ réponse aux remarques sur la Bibliotheque „ des Auteurs ecclesiastiques, “ additus est non solum tomus secundus, *Parisiis* 1692. 8., sed etiam tertius ibidem 1696. 8. A du PINIO non discedendum, quin moneam, *Claudium Petrum GOVIE-TUM* edidisse „ Bibliotheque des Auteurs eccle- „ siastiques du dix-huitieme siecle, pour servir de „ continuation a celle de Mr. du PIN, “ *Parisiis* 1736. 8. tribus tomis, ipsumque du PINIUM evulgasse „ Bibliotheque des Auteurs separez de la „ communion de l’Eglise *Romaine* du xvi. & du „ xvii. siecle, “ *Parisiis* 1718. & 1719. 8. duobus tomis.

I. G. idest *Joan. GRANCOLAS* „ Critique abre- „ gée de ouvrages des Auteurs ecclesiastiques, “ *Parisiis* 1716. 12. duobus tomis.

P. *Carolus ANDRIAN* in epitome chronologica Scriptorum ecclesiasticorum, *Gracii*, duobus tomis in 8.

P. D. *Remigius CEILLIER* Ord. S. Bened. Ce-
le.

lebris est ejus „ histoire generale des Auteurs sa-
 „ crés & ecclesiastiques, qui contiennent leur vie, le
 „ catalogue, la critique, le jugement, la chrono-
 „ logie, l'analyse & le denombrement des diffe-
 „ rentes editions de leurs ouvrages, ce qui renfer-
 „ ment de plus interessant sur le dogme, sur la
 „ morale, & sur la discipline de l'Eglise, l'hi-
 „ stoire des Conciles, tant generaux, que particu-
 „ liers, & les actes choisis des Martyrs, “ Parisiis
 Tom. xx. in 4. quorum primus prodit 1729.

A Trivultianis m. Nov. ann. 1717. p. 1927. di-
 dicimus, D. HERMANT opus composuisse præ-
 notatum „ Dictionnaire des Auteurs ecclesiasti-
 „ ques, contenant en abrégé la vie des plus cele-
 „ bres, un jugement sur leur style, le catalogue
 „ de leurs ouvrages, & un denombrement des dif-
 „ ferentes editions, que l'on en a fait. “ Utrum
 excusum fuerit, ignoro.

Huc spectant 1. D. MARECHAL Monachi Be-
 nedictini *Concordance des Saints Peres*, Parisiis
 1739. T. II. 4. 2. D. TRICALET *Bibliothèque por-
 tative des Peres de l'Eglise* cujus tomus 1. prodit
 anno 1758.

III. Protestantes quoque hoc de Scriptoribus Ec-
 clesiasticis argumentum pertractarunt; sed suos ho-
 sce commentarios erroribus, & in Pontificios, quos
 vocant, calumniis onerarunt. En aliquos.

Joann. Gottfridi OLEARII *Abacus patrologicus;*
sive primitiva & succedanea, usque ad augusta re-
formationis a Theandro LUTHERO peracta (oh!
 insaniam, impudentiamque hæretici hominis sin-
 gularem!) *periodum, Ecclesia Christiana Patrum*
atque Doctorum majoris, minorisve auctoritatis, hi-
storiarum, item & scholasticorum, eorumque ætatis,
patria, sortis &c. ut & qua exstant, scriptorum al-
phabetica enumeratio, Jenæ 1673. 8. Novam deinde
 luculentissimi operis editionem suscepit auctoris fi-
 lius Joan. Gottlieb OLEARIUS, eaque sub titulo:
Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum, prodit Je-
 næ

næ 1711. 4. cum præfatione *Joan. Francisci* BUDGEI, qua præcipue vita auctoris narratur.

Guilielmi CAVE Angli I. tabula, quibus doctores & scriptores ecclesiastici eorumque patria, ordo, ætas, & obitus in synopsi exhibentur, a nato Christo primoque anno epochæ Christianorum ad annum 1519. Londini 1674. fol., & Hamburgi 1676. fol. cura *Rud. CAPELLI*. II. *Chartophylax ecclesiasticus*, quo prope 1500. scriptores ecclesiastici, tam minores, quam majores, tum catholici, tum hæretici, eorumque patria, ordo, secta, munera, ætas, interitus, editiones operum præstantiores, opuscula, quin & ipsa fragmenta breviter indicantur: scriptores dubii a certis, supposititii a genuinis, non exstantes a superstitis distinguuntur, a Christo nato usque ad annum 1517. Accedunt scriptores gentiles, Christianæ Religionis oppugnatores, & brevis cujusvis sæculi conspectus, *Londini* 1685. 8. *Notitia scriptorum*, quæ ex libro hoc haurienda est, ut fieret locupletior, *Paullus COLOMESIUS* edidit: ad *Guilielmi CAVE Chartophylacem ecclesiasticum paralipomena*, *Londini* 1686. 8., quæ iterum prodierunt non solum eodem loco 1687. 8., sed etiam una cum ipso *chartophylace*, *Lipsiæ* 1687. III. *Historia litteraria scriptorum ecclesiasticorum*. CAVEUS ipse eam in lucem emisit ad sæculum XVI. perductam. Prior pars historiæ hujus prodiit, *Londini* 1688. fol. ejus autem *appendix*, quam *Henricus WARTONUS* composuit, eaque de scriptoribus ecclesiasticis ab anno 1300. ad annum 1517. disseruit, itidem *Londini* 1689. fol. Prior hæc pars cum appendice denuo litteris descripta fuit, *Genevæ* 1693. fol. ac sequuta est illam pars posterior, *Londini* 1698. fol. qua plures, quam 600. scriptores novi, antequæ prætermisisti, editi, manuscripti, deperditi recensentur, ac prioribus alia bene multa adduntur. Adcessit *Roberti GERII appendix* ad posteriorem hanc partem, qua scriptores ecclesiastici, ac concilia sæculorum XIV. & XV. enarrantur.

tur. Adjunctæ præterea sunt CAVEI tres dissertationes: prima de scriptoribus ecclesiasticis incertæ ætatis: secunda de libris & officiis ecclesiasticis Græcorum, ac tertia de EUSEBII Cæsariensis Arianismo, adversus Joan. CLERICUM. Postquam pars hæc posterior in Anglia lucem adspexerat, illa itidem Geneva litterarum formis impressa est, non solum separatim 1699. fol., sed etiam conjunctim cum parte priorē 1705. fol. ac 1720. fol. Quemadmodum auctor librum hunc, quum viveret, accessionibus locupletaverat; ita post mortem ejus nova editio totius operis adornata, atque additamentis, quæ manuscripta reliquerat, instructa fuit. Primum illius volumen in conspectum publicum venit, Oxonii 1740. secundum ibidem 1743. fol. Utrumque postea denuo descriptum est, Basilea 1741. & 1745. fol.

Casimiri OUDINI scelestissimi Apostatæ commentarius de scriptoribus Ecclesiæ antiquis, illorum scriptis, tam impressis, quam manuscriptis, adhuc exstantibus in celebrioribus Europa Bibliothecis, a BELLARMINO, POSSEVINO, Philippo LABBEO, Guil. CAVEO, Ludovico Elli. du PIN & aliis omisiss, ad annum 1460. vel ad artem typographicam inventam, cum multis dissertationibus, in quibus insigniorum Ecclesiæ auctorum opuscula, atque alia argumenta notabilia accuratè & prolixè examinantur, Lipsiæ 1722. fol. tribus voluminibus.

Auctores, quorum studio in lucem edita est: *Magna Bibliotheca Ecclesiastica; sive notitia Scriptorum Ecclesiasticorum veterum ac recentiorum, in qua ordine alphabetico continetur auctorum sacrorum veteris & novi Testamenti: auctorum Apostolicorum & Sanctorum Patrum vita compendium, & eorum scripta enumerantur &c.* Tomus I. Coloniae Allobrogum 1734. fol.; sed ultra hunc tomum progressi non sunt.

ARTICULUS III.

Hæreticorum , hæresumque Historia .

§. I.

Veteres qui de illis scripserunt .

I. Ad monumenta historica, quæ de hæreticis generatim ab antiquioribus Græcis, Latinisque Scriptoribus scripta ad nos pervenerunt, pertinent

Capita illa postrema TERTULLIANI libri *de præscriptione hæreticorum*, quibus quinque ac viginti hæreses enumerantur. Eorum auctorem esse TERTULLIANUM negat ALLIXIUS, adserit TOURNEMINIUS.

PHILASTRII liber *de hæresibus*, editus a Joan. a FUCHTE, Helmstadii 1611. 4. ac cum emendationibus & notis Joan. Alberti FABRICII, Hamburgi 1721. 8., & in splendidissima collectione Patrum BRIXIANORUM cum variis Codicis *Rhemensis* lectionibus, notisque Cl. Canonici GALEARDI, Brixiae 1738. fol. curante Angelo M. Card. QUIRINO.

EPIPHANII opus *de hæresibus*, quod *πανάγιον*, sive *capsulam medicam* scripsit, quoniam non solum hæreticorum sententias recensuit; verum etiam confutavit, & ut ipse vocem hanc interpretatus est, saluberrima remedia adversus illorum venena commendavit. Exstat in ejus operibus a Dionysio PETAVIO editis atque illustratis, Parisiis 1622. fol., Colonia 1682. fol.

AUGUSTINI liber *de hæresibus ad Quodvult-Deum*, quo LXXXVIII. hæreses, a Simonsanis usque ad Pelagianos enarrantur. Tamquam appendix illi adjungi solent hæreses *Prædestinataria*, *Nestoriana*, *Eutychiana*, & *Timotheana*, quæ GENNADIO *Massiliensi* tribuuntur, atque ex libris ejus octo

oſto *adverſus omnes hæreſes* tantum ſuperſſe , creduntur ; attamen in quibuſdam editionibus hæreſis *Prædeſtinatiana* omittitur . Prodiit AUGUSTINI liber non ſolum inter *opera* ejus ; ſed etiam ſeparatim cura *Lamberti DANÆI* , qui illum novis hæreſibus ſœdavit . Exiit etiam liber hic cum VINCENTII *Lerinenſis* *commonitorio* , Cantabrigiæ 1687. 12. *Laurentius COZZA* edere cœpit : *commentarios hiſtorico-dogmaticos in librum AUGUSTINI de hæreſibus ad Quod vult Deum* , eorumque pars prima , continens hæreſes XXII. a *Simone* Mago uſque ad *Marcionem* , lucem vidit Romæ 1707. fol.

Auctor *Prædeſtinati* editus primum a *Jacobo SIRMONDO* , *Parifiis* 1643. 8. deinde a *Joanne AWÆO* , ſine loco 1645. 8. ſub quo nomine alii *Antonium ARNALDUM* , alii *Davidem BLONDELLUM* latere , ſuſpicati ſunt : poſtea iterum cura *Seraphini PICCINARDI* cum uberioribus prolegomenis & appendicibus , *Patauii* 1686. 4.

Exſtat etiam ſub *HIERONYMI* nomine *Indiculus de hæreſibus* a *Claudio MENARDO* editus *Parifiis* 1617. , qui ſaltem inter ſpuria ejus opera cum a *MARTIANÆO* , tum a *VALLARSIO* recudendus fuerat .

Hiſce Scriptoribus adnumerari ſolent *IRENÆUS* ac *THEODORETUS* , quum ille libros quinque *adverſus hæreſes* ; hicque itidem libros quinque *hereticarum fabularum* reliquerit ; omitto autem eos , quoniam non tam hiſtoricis , quam polemicis Scriptoribus adſcribendi ſunt .

II. Hactenus enumerati Scriptores quinque prioribus Eccleſiæ ſæculis floruerunt . Sequentibus exſtiterunt

LEONTII Byzantini ſectarum hiſtoria , quæ Græce , atque interprete *Joan. LEUNCLAVIO* latine cum *Manuelis COMNENI* legatione ad Armenos *Baſilea* prodiit 1578. 8.

SOPHRONII narratio brevis de hæreſibus , ex
cuſ-

eiusdem *epistola Synodica ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum* Græce & Latine apud Joan. Alb. FABRICIUM *Bibl. Gr.* vol. vii. p. 483.

TIMOTHEI Libellus *de iis, qui ad Ecclesiam ab Hæreticis adcedunt*. Primus Libellum hunc Græce, juris publici fecit una cum aliis quibusdam opusculis Joan. MEURSIUS: postea eundem Græce, ac Latine cum notis ediderunt Franciscus COMBESISIUS, & Joan. Baptista COTELLERIUS.

Joan. DAMASCENI Liber *de hæresibus*, editus partim latine tantum, partim Græce ac Latine in eiusdem operibus, ac notis a Joan. Baptista COTELLERIO, ac Michaele le QUIEN illustratus.

HONORII Augustodunensis Libellus *de hæresibus* Basileæ 1544. 8. cum aliis eiusdem monimentis, ac Helmstadii 1612. 4. cum HARMENOPULI, Scriptoris Græci, *catalogo hæreticorum*, ac *fidei professione*, Latine.

HARMENOPULI opusculum *de opinionibus hæreticorum qui singulis temporibus exstiterunt*; Græce atque interprete Joan. LEUNCLAVIO, Latine editum atque additum Manuelis COMNENI *legationi ad Armenos*, Basileæ 1578. 8. Latine Helmstadii 1612. cum HONORII Libello *de hæresibus*, ut nuper dixi.

Guidonis de PERPINIANO *summa de hæresibus*, Parisiis 1528. fol. Coloniae 1621. fol. & 1655. fol. cura Joannis GEINERI, quo opere auctor primum disputat de hæresi generatim, deinde de erroribus Judæorum, Græcorum Jacobitarum, Georgianorum & Armenorum: postea de hæresibus, ab AUGUSTINO & ISIDORO commemoratis, ac tandem de sectis, quæ post AUGUSTINUM, & ISIDORUM exortæ sunt.

§. II.

Recentiores de hæreticis historici commentarii.

Bernardi LUTTENBURGI catalogus hæreticorum omnium pene, qui ad hac usque tempora passim litterarum monumentis proditi sunt, Coloniae sine indicio anni 4. *Parisiis* 1524. 4. *Colonia* 1525. 8. ibidem 1526. 1529. 1537. 8. itidem sine mentione loci 1526. 1527. 8.

Alphonso de CASTRO „adversus omnes hæreses Libri xiv. in quibus recensentur & revincuntur hæreses, quarum memoria exstat, quæ ab Apostolorum tempore ad hoc usque sæculum in Ecclesiæ ortæ sunt, „*Parisiis* 1534. fol. iterum *Parisiis* 1541. 1543. 1560. 1565. fol. *Venetis* 1546. 1555. 8. *Antuerpiæ* 1556. 1565. fol. In Gallicum sermonem opus hoc convertit *HERMANTIUS*, atque in lucem protulit sub titulo: „histoire des „heresies, ou l'on verra par ordre alphabetique „le nom & l'histoire des heresiarches, qui ont „troublé l'Eglise depuis la naissance de Jesus Christ „jusqu'à present, & les erreurs, qu'ils y ont répandues &c., *Rothomagi* 1712. tribus tomis. Non tamen interpretes ordinem rerum sequutus est, quem præscripserat sibi *Alphonsus* de CASTRO; sed ipsorum hæreticorum, simulque eas addidit hæreses, quarum iste nullam mentionem fecerat.

Gabrielis PRATEOLI *elenchus de vitis, sectis, & dogmatibus omnium hæreticorum*, ordine litterarum dispositus, *Colonia* 1543. 1569. 1581. 1605. 4. *Theodori PETREI* „catalogus hæreticorum, seu „de moribus & erroribus omnium propemodum „heresiarcharum, hæreticorum ac schismaticorum &c. *Coloniae* 1629. 4.

Antonii VARILLAS *histoire des revolutions ar-*
ri-

rivées en Europe en matiere de Religion; sive quem titulum singulæ paginæ Libri præ se habent, *histoire des heresies*, sex tomis, eo ordine editis ut primus ac secundus *Parisiis* 1686. 4. tertius ac quartus ibidem 1687. 4. quintus ac sextus ibidem 1689. 4. lucem adspexerint. Ex quo opus hoc prodire cœpit, id denuo litteris descriptum est ab anno 1686. ad annum 1690. in Belgio 12. itidem sex tomis. Italice autem *Venetis* 1711.

Joan. SLANDA „ Lexicon polemicum, in quo „ potiorum hæreticorum vita perstringitur, omnes „ contra fidem errores colliguntur, Dei verbo scripto, vel tradito, conciliorum auctoritate & rationibus breviter reprobantur, inserta conciliabulorum omnium, schismatum & controversiarum, quæ ad ecclesiasticam historiam pertinent, notitia, addita pro operis complemento Bibliotheca polemica, “ Romæ 1733. fol.

PLUQUET „ Memoires pour servir a l'histoire „ des egaremens de l'Esprit humain par rapport „ a la Religion Chrétienne, ou dictionnaire des „ heresies des erreurs, & des schismes, “ Parisiis 1767. T. II. 8. optimum librum Italice pessimus interpres vertit, & commentitiis hæresibus, dictariis, mendaciis oneravit.

Adcedant Thoma ITTIGII „ dissertatio de hæresiarhis ævi Apostolici, & Apostolico proximi; „ seu primi & secundi a Christo nato sæculi, *Lipsia* 1690. 4. Appendix dissertationis de hæresiarhis ævi Apostolici & Apostolico proximi, „ cui adcedit heptas dissertationum, selecta quædam historiæ ecclesiasticæ veteris & novæ capita illustrantium *Lipsia* 1696. 4.

P. D. Cajetani Maria TRAVASA *Istoria critica delle vite degli eresiarchi dal primo secolo della Chiesa* ibidem 1757. 1759. 8. Eruditus auctor ann. 1746. ibidem ediderat *Istoria critica della vita di* ARRIO *primo eresiarcha del quarto secolo.*

Joan. Petrus SEMIDEI *Gallia litteraria* p. 132. N histo-

historiarum hæresiarcharum Gallice edidisse dicitur.
anno ac loco editionis non adnotato.

ARTICULUS IV.

De Libellis fidei quinam differuerint,

QUÆ ad Symbolum Apostolicum, & Athanasium spectant, alterius loci erit indicare. Heic sufficiant.

Paschasii QUESNELLI dissertatio de variis fidei Libellis: exstat in operibus S: LEONIS M. ab eo divulgatis

Petri LAZERI de antiquis formulis fidei, earumque usu exercitatio Romæ 1756. 4.

Joannis GARNERII de Libellis fidei PELAGIANORUM: exstat in editione Marii MERCATORIS ab eo curata.

C A P U T XI.

Scriptores qui Christiana Ecclesia fata & eventa scripto consignarunt aut illustrarunt.

ARTICULUS I.

De Fidei Christiana propagatione Scriptores.

Ambrosius GARDEBOSC, a quo *Facies Ecclesia nascentis in Europa, Asia, Africa, exposita* exstat T. 1. hist. Eccles. p. 1. cap. 2. 3. & 4. Tolosa 1713. fol.

Arnaldus MERMANNUS in *theatro conversionis gentium totius orbis*; Antuerpiæ 1572. 8. & in *Chronico chronicorum* Joan. GUALTERII, seu Jani GRUTERI Francof. 1614. T. 1. pag. 96. 180.

Robertus MILLAR in *historia propagationis Christianæ Fidei*, quam Anglice edidit primum
Edin-

Edinburgi, deinde Londini 1726. 8. duobus volumin.

Joan. Albertus FABRICIUS, quem Fr. Thomas MAMACHIUS T. II. origin. & antiq. Christian. & Julius Laurentius SELVAGGIUS in Antiquit. Christianar. institutionibus lib. 1. p. 1. sequuti sunt, in salutari luce Evangelii &c. a cap. XIV.

ARTICULUS II.

Persecutiones Ecclesia, earumque historici.

I. **G**ENERATIM Ecclesiae persecutiones ex Catholicis præter LACTANTIUM in lib. de moribus persecutorum enarrant.

Joan. Baptista MASCULUS in historia persecutionum Ecclesiae, Neapoli 1651. 4. Franciscus BALDUINUS in Comment. ad edicta veterum Principum de Christianis Basileæ 8. & Halæ Saxonum 1727. 8. Theodoricus RUINARTIUS Præf. ad acta Martyr. sincera. Joan. Thomas RAINALDIUS Augustin. in dissertatione de persecutionibus, quibus primo & secundo aetate Christianæ sæculo Ecclesia exagitata est. Stephanus Evodius ASSEMANUS præf. in Acta Sanctorum Martyrum Oriental. & Occident. Romæ 1748. f. Petrus LAZERUS in diss. de persecutionibus in Ecclesiam excitatis avo Apostolico Romæ 1749. 4. Fr. Thomas MAMACHIUS T. 1. Orig. & Ant. Christ. lib. II. cap. 8. pag. 414. seqq. quocum conferendus Auctor histor. litter. Ital. T: II. pag. 395. seqq. P. Bartholomæus PEVERELLI in Italica ejusmodi Persecutionum historia Veneriis ex Zatta Typographio T. II. in 4. Vulgata. D. MALEVILLE T. v. operis inscripti la Religion naturelle, & la Revelée établies &c. Parisiis 1758. 12. diss. XVII Julius Laurentius SELVAGGIUS in Antiquit. Christian. Institution. Neapoli 752. lib. 1. p. 1. cap. IX. p. 129. 161.

II. Sunt etiam ex Protestantibus, qui generatim

de Christianarum Ecclesiarum persecutionibus egerint, ut Christianus KORTHOLTUS de persecutionibus Ecclesiarum primæva sub Imperatoribus Ethnicis, Jenæ 1660. 8. & Kilonii (quæ uberior editio est) 1689. 4. Joan. MEISNERUS diss. de persecutionibus, & Martyriis Christianorum veterum Witebergæ 1670. 4. Joan. Andreas QUENSTADIUS diss. de persecutione veteris Ecclesiarum ibid. 1676. 4. Joan. Gerardus VOSIUS in edictis Imp. contra Christianos T. IV. operum.

III. Singulares porro quasdam persecutiones alii illustrarunt. Sic exstant. I. de persecutione NERONIS Christophori CELLARII duæ commentationes, altera brevior atque inscripta, *schediasma de prima Christianorum persecutione*, Halæ 1694. altera longior de NERONIS Claudii in Rempublicam & Ecclesiam sevitia, Halæ 1703. VIGNOLES discours touchant le tems precis de la persecution suscitée contre les chrétiens par l'Empereur NERON. Vide opus inscriptum: *histoire critique de la Republ. des lettres* T. VIII. p. 74. T. IX. p. 172. T. X. p. 328. Joan. Enn. Imman. WALCHII marmor HISPANIÆ antiquum, vexationis Christianorum NERONIANÆ insigne documentum illustratum, Jenæ 1750. 4. ejusdem persecutionis Christianorum NERONIANÆ in Hispania, ex antiquis monumentis probanda, uberior explanatio, Jenæ 1753. 4. II. de persecutione TRAJANI Georg. Caspar. KIRCMAIERI dissertatio de cognitione & penis Christianorum sub TRAJANO, Vitembergæ 1693. Christoph. August. HELMANNI disputatio de persecutione Christianorum Pliniana, Goettingæ 1731. ac qui ab aliis adducitur, Joan. TESMARI processus gentiliū in christianos, sub TRAJANO institutus & illustratus. III. de persecutione DIOCLETIANI Joan. Ernesti Emmanuelis WALCHII Christianorum sub DIOCLETIANO in Hispania persecutio; ex antiquis inscriptionibus illustrata, Jenæ 1751. Danielis FARLATI historia DIOCLETIAN-

TIANI cap. iv. T. 11. *Illyrici sacri*. IV. de persecutione JULIANI præter Auctores a FABRICIO indicatos in *Salut. luce Evang.* cap. 14. pag. 294. seqq. Gottlieb Fridricus GUDIUS in Commentatione historico-Ecclesiastica de artibus JULIANI *Apostata Paganam superstitionem instaurandi*, & Cl. NONNOTTE T. 1. operis inscripti *les erreurs de VOLTAIRE* cap. vii. & viii. de SAPORIS Regis in Christianos persecutionibus Stephanus Evodius ASSEMANUS Præf. in *Acta Martyr. Orient. & Occident.* p. 69. vi. de persecutione VANDALICA Theod. RUINARTIUS in *historia ejusdem Persecutionis*, Parisiis 1654. 8. & Venetiis 1732. 4.

ARTICULUS III.

De visis ac miraculis cum veteris tum recentioris Ecclesie Christianae.

I. De visis consulendi MAMACHIUS T. 1. orig. & *Ant. Christ. lib. 11. cap. 7. §. 2.* & Card. ORSI in *dis. apologetica pro Ss. PERPETUA, & FELICITATE*, has Samuel BASNAGIUS in *Annal. ad ann. 203. num. v. Montanistis* adscribere non erubuerat, Florentiæ 1728. 4. pag. 87. seqq. Hos ubi legeris, conferre poteris Joan. Jac. ZIMERMANNI *disquisitionem historico-Theologicam* (immo penitus heterodoxam) de visionibus, qua primis quatuor post Christi & Apostolorum excessum seculis Christianis quibusdam contigisse dicuntur, Tiguri 1737.

II. Apostolorum dona & prodigia expendunt idem MAMACHIUS *l. c. cap. v. §. 2. pag. 295. seqq.* & Illustris. de LIGUORO in libro prænotato *verità della Fede*, Napoli 1767. 8. P. 11. cap. 16.

III. De sequentium sæculorum donis & prodigiis agunt Thomas BOZIUS T. 11. CHARDONIUS in *historia Sacrament. lib. 11. de Confirm. cap. ix.*

et x. Italicæ versionis, quæ *Brixie* prodijt, Auctor epistolæ de miraculorum donorum post Apostolica tempora duratione in Trivultianas Ephemerides a. 1751. art. 54. mensis maii illatæ, P. JOAN. STILTINGHUS Bolland. in Commentario prævio ad Acta S. JANUarii. Adde his BELLARMINUM de *Notis Eccles.* l. iv. cap. 14. MURATORIUM de *Ingenior. moderat.* lib. iii. cap. 11. RUINARTIUM ad Acta S. PIONII num. 13. TOUTTÆUM in notis ad S. CYRILLI homiliam in Paralytic. p. 343. edit. Paris. & Card. GOTTUM in opere contra PICENINUM inscripto: *la vera Chiesa di CRISTO* T. 1. cap. 2. §. 2.

A R T I C U L U S IV.

Expeditiones Cruciate ad Palestinam Saracenis eripiendam susceptæ.

I. Antiquiores, qui de sacris hisce expeditionibus pertractarunt, plures sunt. Quosdam conjunctim evulgavit Jacobus BONGARSIUS in opere, cujus titulus est: *gesta Dei per Francos: sive Orientalium expeditionum et regni Francorum Hierosolymitani historia, a variis illius ævi Scriptoribus litteris commendata*, Hanoviæ 1611. fol. duobus voluminibus. Ante cum Reinerus REINECCIUS quoque operam suam in eo posuit, ut nonnullos argumenti hujus auctores juris publici faceret. Edidit primum: *Chronicon Hierosolymitanum, id est, de bello sacro historiam expositam libris XII.*, Helmstadii 1584. 4. deinde adjecit chronici hujus *partem secundam*, in eaque præter alia exhibuit HAYTHONI *historiam orientalem: Marci PAULI Veneti itinerarium*, Helmstadii 1585. 4. Postea plura alia generis hujus monumenta ex tenebris in lucem adducta, atque a viris doctissimis, qui varia mediæ ævi scripta conjunctim ediderunt, ad usum publicum translata

lata sunt, nominatim a *Luca DACHERIO*, *Stephano BALUZIO*; *Joan. MABILLONIO*, *Edmundo MARTENE*, *Ursino DURANDO*, du *CHESNE*, atque aliis, quos diligenter percensuit *Joann. Albertus FABRICIUS* in *salutari luce Evang. cap. 30.*

II. Scripta de hoc argumento recentiora sunt.

Benedicti de ACCOLTIS de bello a Christianis contra barbaros gesto, pro Christi sepulcro & Judæa recuperandis libri IV., Venetiis 1532. 4. Basileæ 1574. 8. Francofurti 1573. Florentiæ 1623. 4. cum *Thoma DEMPSTERI* notis, quam ultimam editionem, quum illa rarior esset, *Henricus HOFNIDER* iterum litteris describendam curavit atque emendavit, *Groeninga* 1731. 8. In linguam Italicam libros hos convertit *Franciscus BALDELLUS*, atque evulgavit sub titulo: *La guerra fatta da' Cristiani contra barbari per la ricuperazione del Sepulcro di Cristo & della Giudea*, Venetiis 1549. 8. Memoratur etiam interpretatio Gallica, cujus auctor sit *Ivo DUCAZIUS*.

Guill. AUBERTI *histoire des guerres faites par les Chrétiens contre les Turcs, sous la conduite de GODEFROI de BOVILLON*, Parisiis 1569. 4. 1562. 4.

Bas. Joan. HEROLDI continuata historia de bello sacro libri VI., Basileæ 1560. fol.

Joan. MOLANI *Militia sacra Ducum & Principum Brabantiae*, cum adnotationibus *Petri LOUWII*, Antuerpiæ 1592. 8.

Andrea MOROSINI *Imprese ed espedizioni di Terra Santa, & l'acquisto dell' Imperio di Constantinopoli dalla Rep. di Venezia doppo l'anno 1198. in fino al 1205.*, Venetiis 1627. 4.

Petri d' OUTREMAN, Belgæ S. J. *Constantinopolis Belgica, sive de rebus a Balduino & Henrico Imperatoribus Constantinopolitanis, ortu Belgis* libri V. addito libro singulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus, *Tornaci* 1643. 4.

Ab eodem Gallice edita vita PETRI Eremitæ, qui Principibus Christianis belli sacri auctor fuit & dux, cum tractatu de posterioribus Cruciatibus ad recuperationem Terræ Sanctæ susceptis expeditionibus, *Valentia* 1632. 8.

Ludovici MAIMBURGII *histoire des Croisades pour la delivrance de la Terre Sainte*, Parisiis 1675. 4. 1676. 12. 1681. 12. Amstelodami 1685. 12.

Cl. NONNOTTE *les erreurs de VOLTAIRE* P. 1. cap. 18. *seqq.* VOLTÆRIUS nempe tum in historia universali, tum in libello Gallico *des Croisades* sacras hæc expeditiones veluti injustas acerrime infectatus fuerat; quod ipsum hæretici fecerant. *Joan. Franc.* BUDDEUS in exercitatione historica juris naturalis de expeditionibus Cruciatibus, *Hale* 1694., *Ericus* MYRINUS in dissert. de *injustitia Christianorum in passagis*, *Upsaliae* 1722. 8. & *Jo. Dan.* SCHOEPELINUS in *Commentatione historica de sacris Galliarum Regum in Orientem expeditionibus*, *Argentorati* 1726. 4.

ARTICULUS V.

Religiosa Peregrinationes.

I. Religiosas Peregrinationes, ne ea quidem excepta, quæ *Hierosolymam* spectabat, improbant Protestantes, nixi præsertim epistolæ, quam magnopere jactant, S. GREGORII NYSSENI. Ea Græce & latine vulgata fuit a Petro MOLINÆO, qui notas & libellum proprium de hoc argumento subjunxit, ut peregrinationes ejusmodi parum facere ad veram pietatem ostenderet. *Hanov.* 1607. 8. Eadem NYSSENI epistola Gallice vulgata a Rob. STEPHANO *juniore*: sed & cum MOLINÆI editione conferendæ variorum lectiones, quas e MS. Cæsareo publicavit LAMBECIUS *lib. v. pag. 81. seq.* Joannes quoque *Henricus* HEIDEGGERUS suæ de peregrinationibus religiosis diatribæ NYSSENI episto-

Itolam, & pro ea Apologiam subjunxit, Tiguri 1670. 8. Vide & *Isaaci* CASAUBONI notas ad ejusdem NYSSENI epistolam alteram ad EUSTATHIUM p. 60. 89. & 90., & *Joan.* UPMARCKII *diff. de peregrinationibus religiosis*, Upsal. 1704. De causis petitiæ Hierosolymæ differit *Petrus* WESSELINGIUS in præfatione ad *Itinerarium vetus Hierosolymit.* pag. 540. seqq., ubi hujusmodi Peregrinationes insectatur. Adde *Mich.* FOERTSCHIIUM in *diff. de peregrinationibus Judaico Ethnico Pontificiis*, Jenæ 1705.

II. Sed his missis pugnant pro sacris istis peregrinationibus BELLARMINUS *lib. III. de cultu Sanctor.* cap. 8. *Stanislaus* HOSIUS *T. 1. oper.* p. 348. seq. *Fronso* DUCÆUS ad *Chrysostom.* *T. 1.* pag. 6. *Caspar* LOARTES in *lib. de sacris Peregrinationibus, stationibus, & Indulgentiis* Italice primum edito, *Venetis* 1575. deinde a *Joan.* GELDERMAM latine verso, *Colonia* 1619. *Jacobus* GRETSEUS in quatuor libris *de sacris, & Religiosis Peregrinationibus*, *Ingolstad.* 1607. & in *examine Tractatus MOLINÆI de peregrinationibus* ibid. 1608. *Jodocus* COCCIUS *lib. v. Thes. Cathol.* cap. 17. *Joann.* STALENUS in *vindiciis religiose peregrinantium*, *Coloniæ* 1643. *Theophilus* RAYNAUDUS in *heteroclitis spiritualib.* p. 339. seqq. *Joannes Chrysostomus* TROMBELLIIUS de *Cultu Sanctorum* *T. 1. p. 11. cap. 46. seqq.* *Fr.* MAMACHIUS in *suis originibus, & Antiquit. Christian.* *Petrus* LAZERI in *disquisitione de sacra veterum Christianorum peregrinatione*, *Romæ* 1774. 4.

ARTICULUS VI.

Acta Sanctorum.

I. *Jacobi* de VORAGINE *Ord. Prædic. & Archiep. Januensis historia Lombardica, sive legenda aurea de vitis Sanctorum*; opus quidem fabulis insper-

spersum, sed tamen olim avidissime lectum: prodiit *Venetis* 1478. 1480. 1482. fol. 1488. 4. *Parisis* fol. *Norimbergæ* 1482. fol. *Argentorati* 1486. fol. 1496. fol., quas editiones plures aliæ sequutæ sunt. Idem opus in alias linguas translatum exiit Gallice, unde Anglica versio profecta est, *Westmonasterii* vulgata 1483. fol. apud *Willhelmum Caxton*, & 1503. fol., & iterum interprete *Joanne de VIGNAY*, *Parisis* 1546. fol., Belgice *Trajecti* 1480. Italice autem redditum a *Nicolao de MANERBI*, *Venetis* 1475. apud *Nicolaum Jenson*; itidem 1477. (Vide *Capponianam Bibliothecam* pag. 392.) per Magistrum *Gabrielem PETRI Tarvisini*; 1484. in officina *Andrea Palascichis de Catharo*; 1499. typis *Bartholomæi de Zanis* fol. 1518. 1565.

Bonini MOMBRITII *legendarium*; sive *acta Sanctorum*, *Mediolani* 1474. fol. duobus voluminibus, quod opus rarum est.

Petri CALO, sive *CALOTII* *Dominicani*, qui circa an. 1310. vixit, vitæ sanctorum duobus voluminibus in fol., m. scriptæ servantur *Bononia* teste *Jacobo ECHARDO* T. 1. de scriptoribus *Ord. Præd.* pag. 511.

Petri de NATALIBUS *Episcopi Equilini Catalogus Sanctorum* libris xii. ann. 1382. absolutus, editusque *Vicentia* 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis, ab *Antonio VERLE* *Vicentino* subiectis: deinde *Lugduni* 1508. 1514. 1543. fol. *Argentorati* 1513. fol. *Venetis* 1516. 4. Exstat etiam editio anni 1521. fol. sine mentione loci.

Aloysii LIPOMANNI *Episcopi Veronensis Vita Sanctorum*, quod opus vitas complectitur, ex Græco sermone in latinum conversas, atque octo tomis constat, *Rome* 4. editis. Tomus primus exiit in lucem 1551., secundus 1553., tertius 1554., quartus eodem anno 1554., quintus 1556., sextus ac septimus 1558. paullo ante *Aloysii* mortem, ac denique octavus, illo jam defuncto, 1560. cura

Hic-

Hieronymi LIPOMANNI. Prodiit etiam *Lovanii* 1561. fol., & Gallice digestum a *Gabriele de PAYERBAULT*, *Parisiis* 1572. fol.

Laurentii SURII Vita Sanctorum Orientis atque Occidentis, ex variis Auctoribus ac manuscriptis codicibus collectæ ac per anni seriem digestæ, *Colonia* 1569., *Venetis* 1581. sex voluminibus fol., iterum *Colonia* 1581., adjuncto septimo tomo supplementi cura *Jacobi MOSANDRI*, ac denique novis adcessionibus locupletatæ pariter ac notis illustratæ, itidem *Colonia* 1617. fol. quatuor tomis, quæ editio prioribus longe præferenda est.

Francisci HARÆI Vita Sanctorum, ex probatissimis Auctoribus, & potissimum ex *Aloysio LIPOMANNO*, & *Laurentio SURIO* brevi compendio summa fide collecta, *Lugduni* 1594. 8. quæ est tertia editio, & *Colonia* 1630. fol.

Zacharia LIPPELOO Carthusiani Vitæ Sanctorum ex orthodoxis Patribus compendio conscriptæ *Colonia* 1604. 8. quatuor voluminibus.

Mitto *Alphonsum de VIGLIEGAS*.

Petri de RIBADENEIRA flos Sanctorum, de las vidas de los Santos, quod opus prodiit *Hispanice Matriti* 1610. fol. duabus partibus, *Barcinone* 1623. fol., & a *NIEREMBERGIO*, *GARCIA*, ac *GUERRERO* auctum ibidem 1705. fol. tribus tomis; latine studio *Jacobi CANISII*, *Colonia* 1630. fol. Gallice cum adcessionibus novarum vitarum opera *DUVALII*, *MARTINI*, *Parisiis* 1649. fol. duobus voluminibus, ac 1686. fol. itidem duobus voluminibus: *Rothomagi* 1655. fol. duobus tomis.

Cornelii GRASII Vita Sanctorum, ex selectissimis & probatissimis orthodoxis Patribus, primum quidem per *Zachariam LIPPELOO* fidei compendio conscripta, nunc vero recens recensita, exactissime recognita, ac tam ex *Petro RIBADENEIRA*, quam aliunde desideratis locupletata, *Coloniæ* 1616. 8. quatuor tomis.

Acta Sanctorum, quotquot toto orbe coluntur, vel
a Ca-

a Catholicis Scriptoribus celebrantur, a Jesuitis Antuerpiensibus incredibili industria, maximoque labore collecta, recensita, illustrata, atque edita. Primum præstantissimi huius operis consilium a ROSWEIDO profectum est; sed Joannes BOLLANDIUS primus illud suscepit, unde BOLLANDIANI, qui deinceps illud continuarunt, dicti sunt. Januarius mensis qui duobus voluminibus absolvitur, ann. 1643. exiit *Antuerpia*. Perductum opus fuit ad diem 6. Octobris. Magnum opus, & Catholicæ, ac litterariæ Reipublicæ longe utilissimum, quod ut imperfectum non hæreat, omnes boni etiam atque etiam exoptant, *Venetis* recusum fuit. Quum autem BOLLANDIANI interdum tomis suis dissertationes, ac Tractatus præmittere consueverint, hinc ejusmodi opuscula illorum, qui universum opus comparare sibi nequeunt, bono conjunctim *Venetis* edita sunt hoc titulo:

„ Thesaurus Ecclesiasticæ antiquitatis, & sacræ ac
 „ profanæ eruditionis, in quo dissertationes, tra-
 „ ctatus, diatribæ præliminares aliaque præstantia
 „ monumenta, quæ a Joan. BOLLANDO ceteris-
 „ que Societatis Jesu hagiologis *Antuerpiensibus* in
 „ omnibus fere de Actis Sanctorum voluminibus
 „ conscripta, sparsim occurrunt, conjunctim exhi-
 „ bentur. “ Tres hætenus hujus *Thesauri* tomos
 adcepimus, quorum duo priores prodierunt 1749.,
 tertius 1751. fol. Collecta quoque fuere Apologeti-
 ca opuscula, quæ identidem BOLLANDIANI in
 lucem emittere coacti sunt, ac *Venetis* ementito
Antuerpia nomine uno volumine in fol. evulgata
 cum inscriptione: *Alta BOLLANDIANA vindi-*
cata &c. Ex hoc opere P. Laurentius SOLARI a
 Junio tamen initium duens vitas Sanctorum Ita-
 licæ edere cœperat hoc titulo: „ Efemeridi sacre
 „ di Giugno, in cui giorno per giorno si registra-
 „ no le azioni de' Santi, le vite de' quali non
 „ sono state scritte dalli VIGLIEGA, RIBADE-
 „ NEIRA, CROSET, ne da tali altri Colletto-
 ri,

„ri, cavate dagli Atti de' Santi, che si sono
 „uniti dal BOLLANDO ec., “ Neapoli 1754. 4.
 sed unus hic tomus prodiit.

Joan. de BLEMUR „ Vies des Saints tirées des
 „ Auteurs Ecclesiastiques, anciens & modernes, “
 Lugduni 1689. fol. quatuor voluminibus.

Francisci GIRY „ Vies des Saints, avec des
 „ discours sur les Mysteres de notre Seigneur, &
 „ de la Sainte Vierge, “ Parisiis 1703. fol. duo-
 bus tomis, qui liber etiam Germanice redditus in-
 terprete Friderico FALZEDERO, in conspectum
 publicum venit, *Augustæ Vindelic.* 1730. fol.

Adriani BAILLETI „ Vies des Saints, compo-
 „ sées sur ce, qui nous est resté de plus authenti-
 „ que, & de plus assuré dans leur histoire, dispo-
 „ sées selon l'ordre des calendriers, & des Mar-
 „ tyrologes, “ Parisiis 1701. fol. tribus voluminibus
 iterum ibidem 1704. 8. itidem duobus ac decem
 voluminibus, ac 1724. fol. quatuor voluminibus,
 ubi & „ Histoire des fetes mobiles: vies des Saints
 „ de l'ancien Testament: topographie des Saints
 „ & chronologie des Saints, “ quæ primum Pa-
 risiis 1703. exierant uno volumine, & 8. quinque
 voluminibus atque ibidem 1707. 8. quinque volu-
 minibus.

Echardi de COMMANVILLE *nouvelles vies des*
Saints, pour tous les jours de l'année, quarum vi-
tarum editio secunda prodiit Rothomagi 1714. 12.
quatuor tomis.

Joan. CROISET „ Vies des Saints, pour tous
 „ les jours de l'année, avec des reflexions mora-
 „ les a la fin de chaque vie, “ Lugduni 1723.
 fol., & pluribus voluminibus in 12. cum Gallice,
 tum *Venetis* Italice.

GOVIET, MEYANGUY & ROUSSEL, *Vies*
des Saints pour tous les jours de l'année, 1730. 6.
vol. in 12., & duobus in 4.

„ Il sacro Leggendario della Vita di G. C., di
 „ M. V., de' Santi distribuito per ciascun giorno
 „ dell'

„ dell' anno secondo il rito della Chiesa *Romana* ,
 „ ora migliorato , corretto , e più esteso di quello
 „ dato in luce dal M. R. P. D. *Alfonso VIGLIE-*
 „ *GAS*, raccolto dagli Atti de' Santi pubblicati
 „ da' PP. *BOLLANDISTI*, e da altri Autori , e
 „ diviso in tredici tomi. Opera di un Padre dell'
 „ Oratorio di *Venezia*. “ T. I. prodit Venetiis
 1757. 8.

D. de BEAUMONT , *Abregè de la vie des Saints* , 1758. 2. vol. in 12.

II. Hi auctores universim de actis Sanctorum agunt; alii ad illustrandas quorundam Sanctorum classes , licet & ipsas generales studia contulerunt. In his principem locum meretur P. D. *Theodoricus RUINART*, qui edidit „ Acta Martyrum since-
 „ ra & selecta, ex libris cum editis , tum manu-
 „ scriptis collecta , eruta , vel emendata , notisque
 „ & observationibus illustrata. „ Opus hoc primum
 in lucem exiit *Parisiis* 1689. 4. deinde ab ipso au-
 ctore emendatum atque auctum *Amstelodami* 1715.
 fol., ad quam editionem curam adhibuit *Petrus*
POIRETUS, ac *Verona* 1731. fol. Gallice id pro-
 diit sub titulo: „ les veritables actes des Martyrs ,
 „ recueillies , revus , & corriges sur plusieurs an-
 „ ciens manuscrits, “ interprete *Drovet de MAU-*
PERTUY, *Parisiis* 1708. 8. sequuntur.

Stephani Evodii ASSEMANI Acta SS. Marty-
 rum Orientalium & Occidentalium in duas partes
 distributa. Adcedunt acta *SIMEONIS STYLITÆ*,
Romæ 1748. T. II. fol.

Petri HALLOIXII „ Illustrium Ecclesiæ Orien-
 „ talis Scriptorum , qui sanctitate juxta & erudi-
 „ tione primo & secundo Christi sæculo floruerunt
 „ & Apostolis convixerunt, vitæ & documenta, “
 duobus tomis quorum prior *Dnaci* 1633. posterior
 ibidem 1636. fol. lucem adspexit. Vitas, resque
 præcipuorum Ecclesiæ Orientalis Scriptorum, qui
 sæculo primo ac secundo vixerunt, auctor diligen-
 ter ac fuse enarravit; ex libris eorum protulit do-
 cu-

tumenta; notas addidit Theologicas, philosophicas, & historicas. Dolendum est præclarum hoc opus in nostris Bibliothecis raro inveniri.

Heriberti ROSWEIDI vita Patrum, in lucem emissæ primum *Antuerpia* 1615. fol. deinde *Lugduni* 1617. fol. iterum *Antuerpia* 1628. fol. auctiores; Belgice autem eodem loco atque anno. *Vitæ Patrum*, interprete fortassis *Dominico CAVALCA* Ord. Prædic. sæpius prodierunt. Confer *PAITONE* opus inscriptum *Biblioteca degli Autori antichi Greci e Latini vulgarizati* T. 111. p. 131. 141. & *Dominicum Mariam MANNI*, qui *Florentia* 1731. & 1732. duobus tomis in 4. easdem Italicas vitas recudit ad veteres codices recensitas.

Arnaldi d' ANDILLY vies des Saints Peres des deserts, Parisiis 1647. 4. duobus voluminibus, ac 1668. 8. tribus voluminibus, *Bruxell.* 1694. 4.

De *VILLEFORE* „ *Vies des Saints peres des deserts, & des Saintes solitaires d'orient & d'occident*, Parisiis 1706. & 1708. 12. duobus tomis.

CAPUT POSTRIMUM

In singula sex priora Sacula Ecclesiastica historia controversia, de illisque Scriptores.

SÆCULUM I.

A R T I C U L U S I.

De Christo Domino quaestiones.

§. I.

De Domini JESU Nativitate.

I. **Q**Uæstio est de Christi genealogia, quam SS. **MATTHEUS**, & **LUCAS** tradunt, quæ ne m-

nempe duo hi Evangelistæ secum consentiant ?
 Qua de re exstant Gerardi Joan. VOSSII *disf. de*
JESU Christi genealogia, Petri de MARCA *disf.*
de Stemmata Christi, Petri POSSINI *diallaſticon*
Theogenealogicum, sive de genealogia J. Chr. Dei ac
Domini nostri, Godefridi HENSCHENII *Exercita-*
tio Theo-genealogica T. III. Martii Bollandiani præ-
 missa, atque in *Propyleo Maji* repetita, Jacobi
 GAILLARDI *de genealogia JESU Christi*, Galli-
 ce scripta, Lugduni 1683. 8. Joan. Michael. LAN-
 GH *dissertationes Theologicae de Genealogia CHRI-*
STI ex Patribus secundum carnem, Noribergæ 1703.
 4. Augustini CALMETI *disf. de Conciliatione Ge-*
nealogiarum JESU Christi apud S. MATTHÆUM
& S. LUCAM, Joan. KOCHII *disquisitio exegeti-*
co-historica de utraque Genealogia CHRISTI secun-
dum MATTHÆUM ac LUCAM ejusque vera ac
naturali connexionem, Hannoveræ 1730. 4. P. An-
 drea FRIZ *dissertationes duæ altera a. 1756. alte-*
ra 1757. Vienna edita, illa *de primis S. MAT-*
THÆI Evangelistæ verbis, eorumque cum subje-
 cta *genealogia consensu*; hæc *de generationibus qui-*
busdam MATTH. Cap. 1. omisſis.

II. Quæstio est, an in ipsa Bethleemi urbe na-
 tus sit CHRISTUS? an potius extra urbem, in
 aliquo ejus suburbio? Pro suburbio ſtant ex Catho-
 licis TILLEMONTIUS, & SERRY; pro urbe ple-
 rique noſtrorum, ut PETAVIUS, SANDINIUS,
 atque ex Proteſtantibus Isaacus CASAUBONUS
Exercit. 11. ad Ann. BARON. p. 144. aliiſque apud
ITTIGIUM ſelect. hiſt. Eccleſ. capit. ſec. 1. cap. 7.
ſect. 1. §. 5. Conferri etiam poſſunt ex Proteſtanti-
 bus Aegidius STRAUCHIUS *dissertatione hiſtorico-*
geographica de Bethlehem, ſeu patria Meſſia, Vi-
 tembergæ 1669., iterum 1661. & in *Annalibus Be-*
thlehemiticis, Vitembergæ 1683. Gothofred. WE-
 GNERUS, cujus exſtat *dissertatio philologico-hiſto-*
rico geographica de loco Natali JESU CHRISTI in
exercitatione de loco Nativitatis CHRISTI. Joan.
 Hen-

Hentric. KRAUSE, qui scripsit dissertationem de loco CHRISTI natalitio in urbe Bethlehem, Lipsiæ 1699. Christoph. Samuel SCHERFFIUS dissertatione de nativitate CHRISTI Bethlehemitica, utrum in urbe, an extra urbem facta, Lipsiæ 1704.

III. Quæstio est de ipso CHRISTI Præsepi. Lege de eo Joan. Christophori LETSCHII „exercitationem philologicam de cunabulis CHRISTI, Vitembergæ 1665. Danielis VOGELII dissertationem ex historia ecclesiastica de stabulo Bethlehemitico, in quo humani generis Redemptor natus est, Regiomont. 1706. Ern. Salom. CYPRIANI dissertationem de fasciis CHRISTI. Georg. GOETII incubratiunculam de Præsepio CHRISTI, duabus partibus, Jenæ 1662. 1703. 1730. discours (Ezechielis SPANHEMII) sur la Crèche de notre Seigneur, Berolini 1695. 12. Francisci BLANCHINII diss. 1. „de translatione sacrorum Cunabulorum, ac Præsepis Domini, nec non Corporis B. HIERONYMI ab Ecclesia Bethlehemitica ad Basilicam LIBERIANAM T. III. Anastas.

IV. Quæstio: In Bethlehemitica Salvatoris specerantne bos, & asinus? Negat cum TILLEMONTIO P. SERRY exercit. 3. adfirmant SANDINUS, BENEDICTUS XIV. l. I. de Fests. D. N. J. C. cap. 17. n. 35. seqq. & GORIUS „osservationi sopra iv. monumenti degli antichi Cristiani rappresentanti il Præsepio del nato Salvatore,“ quæ animadversiones subjiuntur Præfationi operis inscripti: „del Parto della Vergine libri tre del SANNAZARO tradotti in verso Toscano dal Conte Gio: Bartolommeo CASAREGI, Florentiæ 1740.

V. Quæstio est defecerintne statim, ut Christus natus est, Ethnicorum oracula? Leges Antonium VANDALE diss. 2. „de oraculorum ethnicorum duratione, atque interitu;“ Leonardi HOLZHALBII dissertationem historico-apologeticam pro oraculis gentilium Christi Nativitate non obmutescen-

scientibus, & P. BALTUS in opere quo *van DA-
LÆUM* refellit. Adde P. *Dominicum* de COLO-
NIA *la Religion autorisée par les Payens* T. 1. p.
130. seq. SANDINIUM de CHRISTO D. cap. 1.
n. 11. & periodicum opus, quod a Typographo
Valvasensi Venetiis non multos ante annos edeba-
tur, T. 1. p. 14. p. 13.

§. II.

De Circumcisione CHRISTI.

Quæ ad tempus, locum, ritumque Dominicæ
Circumcisionis pertinent, pertractata invenies a
PELLETIER in observationibus de pictorum er-
roribus in sacris pingendis misteriis apud *Trivul-
tianos*, a SANDINIO, BENEDICTO XIV. uti
in *Guil. LYSERI* disputatione de *Circumcisione*
CHRISTI, Vitembergæ 1629. *Antonii BYNÆI*
dissertatione de *JESU Christi circumcisione*. *Dan.*
GERDESII disputatione de *mysterio Circumcisionis*
CHRISTI.

§. III.

De Magis.

Quinam fuerint? Regesne? quot fuerint? unde
venerint? quandonam venerint ad Christum? Quæ-
stiones sunt, de quibus consule *Hermanni ROM-
BACHII* opus prænotatum „*Primitiæ gentium*;
„*sive historia & encomium Sanctorum trium Ma-
„gorum Evangelicorum*,” Colonia Agrippin. 1654.
fol. tribus tomis, quorum primus est encomiasticus:
secundus exegeticus, & tertius historicus. *Petri de*
MARCA dissertationem de *adventu Magorum, ad*
CHRISTUM & an reges fuerint? *FLORENTI-*
NII Exercitationem III. de *Magorum ad CHRI-*
STUM venientium historia itinerisque tempore, PA-
PE-

PEBROCHIIUM in *Propyleo Maji*, CALMETI dissertationem in Magos, qui JESUM adoraturi venerunt, & Cl. Bartoli Italicam dissertationem in Anconitanum Flavii Gorgonii sarcophagum Taurini vulgatam a. 1768. ut Protestantes omittam a WALCHIO indicatos *Biblioth. Theol. T. III. p. 422.* Adi etiam T. VIII. Symbolarum Gorianarum decadis Romanæ Joan. Baptista DONI *discorso sopra un medaglione sacro Greco di oro.*

Ad stellam quod spectat a Magis visam, plures a Joan. Andrea SCHMID in supplementis ad SAGITTARII Introductionem T. II. p. 34. indicantur Protestantium de illa dissertationes, cujusmodi sunt Joan. Frider. FRENZEL diss. inscripta *stella nata JESULI a Magis visa*, & Elia BERTRANDI *observationes*, quibus Jac. ELSNERI dissertatio apologetica de stella solis Magis visibili modesto examini subjicitur.

Gravior quæstio est; an Magi CHRISTUM ut Deum adorarint? quod non solum Joan. CLERICUS, & Samuel BASNAGIUS, sed etiam Richardus SIMON tum in Gallica Novi Testamenti versione, & in notis ad cap. II. Matth. tum in dissertatione, quæ exstat in ejus *Bibliotheca critica*, ausus est inficiari. Eos refellunt D. LIRON Benedictinus T. I. operis prænotati *Singularités historiques, & littéraires* p. 181. 222. ubi & aliqua de Magorum nominibus adversus TILLEMONTIUM adnotat, Honoratus a S. MARIA T. II. animadv. in Reg. critic. lib. III. diss. 4. artic. 5. & P. Liberatus FASSONI *Scholarum Piarum* in dissertatione de cultu JESU Christo a Magis adhibito, Romæ 1736. de qua dissertatione conferri possunt ZACHARIÆ *Annales litterarii Italiæ* T. II. p. II. pag. 51. 56.

At quid si historia isthæc omnis Magorum in MATTHÆI Evangelium intrusa foret? Ita quidem Antonius COLLINUS impudentissime adseruit; sed ab eodem FASSONIO pro meritis casti-

gatus est in dissertatione *de veritate atque divinitates historia Magorum, qua est apud MATTHÆUM*, Romæ 1758.

§. IV.

De Beatorum Infantum cade.

Quod JOSEPHUS Judæus hujus cædis non meminerit, argumento fuit blasphemus hypercritico, ut ejus veritatem negaret, illiusque historiam diceret MATTHÆI Evangelio adsutam. Tantam effrontis hominis impudentiam fregit Cl. P. *Castus Innocens* ANSALDI editis *vindiciis* Herodiani infanticidii, quibus adde Joannem FIDALKE in *historia Infanticidii* Herodiani, Gedani 1738., & Carolum Gottlieb HOFFMANN in dissert. cur JOSEPHUS *cadem Infantum* Bethleemitarum tacherit, Witemb. 1741.

At tantus ne occisorum infantum fuit, quantus vulgo dicitur? Disputant ea de re PAPEBROCHIIUS in *Respons. ad exhibition. error.* P. Sebastiani a S. PAULO, SANDINIUS, TILLEMONTIUS, & P. Iosephus KHELL in *Eclogæ observationum in Novi Testamenti Libros* dec. i. Viennæ 1756. *observ.* 1. p. 5. 15.

§. V.

De CHRISTI Presentatione in Templo ejusque fuga in Ægyptum.

De SIMEONE CHRISTUM „ in ulnas „ suas excipiente *Venetis* 1758. *prodiit* dissertatio „ historico-critica, in qua etiam de loco agitur, „ ubi

„ ubi modo ejus Lipsana existunt , auctore “ E. Aloyſio LEGATI Ord. Prædic.

De fuga in Ægyptum aliqua adnotata invenies a DONIO in eo opusculo , cujus titulum §. III. exhibui .

§. VI.

Vita CHRISTI privata & publica .

Huc pertinent Joan. Francisci BUDDEI de Galilæa , *rebus gestis & miraculis CHRISTI clara* , Jenæ 1718. Joan. Reinhardi RUSII de Judæa *rebus gestis & miraculis CHRISTI clara* , Jenæ 1733. Legenda etiam est Anselmi COSTADONI dissertatio epistolaris in *antiquam sacram eburneam tabulam opere anaglypho elaboratam* , in qua Christus ab exhedra disputans , tum etiam cœcum illuminans , dæmoniacum liberans , Lazarum ad vitam revocans , & Paralyticum sanans exhibetur . Exstat ea dissertatio T. XI. Sylloges opusc. Calogerana pag. 289. seqq.

LAZARI injecta mentio facit , ut moneam Bibliotheca Britannica T. XXI. *observationes* quasdam legi p. 105. de LAZARI Resurrectione .

Locus postulat , ut controversiam proponamus , unica ne MARIA ab Evangelistis designetur , an tres , MARIA MAGDALENA , MARIA soror MARTHÆ , & LAZARI , & MARIA peccatrix , „ Jacobus FABER Stapulensis , inquit CALME- „ TUS , XVI. sæculo demonstrandum suscepit , „ tria illa nomina tres designare distinctas fæmi- „ nas , nihilque populari illi opinioni tres in unam „ colligenti deferendum fuisse . Subsidiariam FA- „ BRO operam præstitit Jodocus CLICHTOVEUS ; „ tantaque ejus disputationis novitate commotio „ facta est , ut tandem Facultas Theologica Parisi-

„ *sensus* FABRI theſim cenſura inuſſerit die 9.
 „ Noſebris 1521. Adverſus FABRUM contra-
 „ riam opinionem ſcripto libro defendit Joannes
 „ FISCHERUS Epifcopus *Roffenſis* anno 1519. cui
 „ etiam ſuffragatus eſt alio ſcripto *Balthaſar* SO-
 „ RIUS, ejuſque opus prodiit *Casarauguſta* ann.
 „ 1521. Idem præſtitum a *Laurentio* SURIO, JA-
 „ COBO Epifcopo *Viennenſi*, Marco GRANDI-
 „ VALLO, BARONIO, JANSENIO GANDA-
 „ VENSII, & MALDONATO. Nequaquam ta-
 „ men his factum eſt, quin Eruditorum alii FA-
 „ BRI cauſam, defendendam ſuſciperent. D. LON-
 „ NET an. 1636. Librum ea de re vulgavit, mu-
 „ nitum approbatione D. CHATELAIN Syndici
 „ Facultatis Theologicæ *Parieſiſis*; demonſtrat au-
 „ tem politicam hujus cenſuræ *Sorbonica* rationem,
 „ adſeritque futurum ſiquidem iterum ſub Judice
 „ cauſa poneretur, ut æquior pro FABRO pro-
 „ diret ſententia. CASAUBONUS in BARON.
 „ *Exercit.* 14. ESTIUS *orat.* 1v. quæ eſt de MA-
 „ RIA MAGDAL., LAUNOYUS *de commentitiis*
 „ LAZARI & MAGDAL. in *Provinciam* appulſu,
 „ BULENGERUS *diatrib.* 3. p. 15., & TUR-
 „ RIANUS in *conſenſ.* l. 3. c. 6. ZEGERUS *Fran-*
 „ *cifcanus* celebratiſſimus Interpres in IOANN. II.
 „ SALMERON T. 9. *Tract.* 19. aliique etiam re-
 „ centiores pro diſtinctione earundem ſæminarum
 „ adverſus alios unicam defendentes decertarunt.
 „ R. P. ALEXANDER Dominicanus in *hiſt. Eccleſ.*
 „ *ſec.* 1. *diſſert.* 17. P. LAMY Harmon. in *Evang.*
 „ & *Epif.* Gallic. & MAUDUIT Oratorii Preſby-
 „ teri *Annalis Evan.* tom. 2. *Parieſis* a. 1695. Gal-
 „ lice, P. PEZRON *hiſt. Evang.* tom. 2. p. 337.
 „ *Parieſis* ann. 1696. Gallice ꝑ unius mulieris par-
 „ tes tuentur. Sed MAUCONDUIT editus ann.
 „ 1685. ANQUETIN Parochus Legionenſis *diſſ.*
 „ *de MARIA MAGDAL.* *Parieſis* an. 1699., TIL-
 „ LEMONT *Hiſt. Eccleſ.* T. 11. p. 30. & 512.,
 „ BAILLET *Vita SS. Menſis Julii* 22. FABER
 „ Do-

„ Doctor Sorbonicus in suis Animadversionibus
 „ ad P. ALEXANDRUM suppressis , pro pluri-
 „ ribus decertant. P. LAMY post lectam a se dis-
 „ sertationem D. ANQUETIN contrariam senten-
 „ tiam duplici epistola impressa 1699. suffulcit. Pro-
 „ diit eodem Libellus Gallicus quidam anonymus
 „ inscriptus : *Reflexions contre la dissertation sur*
 „ *Sainte MAGDALENE*, animadversiones in dis-
 „ sertationem de S. MARIA MAGDALENA ;
 „ cui Ecclesiasticus quidam diocesis *Rothomagensis*,
 „ facile idem D. ANQUETIN, tres epistolas pu-
 „ blici juris fecit factas opposuit. Omnium postre-
 „ mus insurgens D. TREVET Parochus de *Go-*
 „ *meours* vulgavit ann. 1713. prolixam dissertatio-
 „ nem suam , qua MARIAM MAGDALENE ,
 „ MARIAM sororem LAZARI, & fœminam cri-
 „ minosam unam singularem fœminam adversus
 „ recentiores quosdam auctores defendit. Rem sibi
 „ proponit maxime contra D. ANQUETIN ,
 „ TILLEMONTIUM, & BAILLET. Addo jam
 his ipsius CALMETI dissertationem in tres MA-
 RIAS , in qua FABRI sententiam propugnat .
 Unam contra SOLLERIUS tuetur ad d. 22. Ju-
 lii *Bollandiani*, ubi de S. MARIA MAGDALENA
 agit.

§. VII.

*Pascha ante mortem a CHRISTO celebratum ejus-
 que ultima cum Apostolis cœna.*

Græcorum opinio est, Christum mortis suæ præ-
 scium Pascha celebrasse pridie ejus dici , qui Pas-
 chati celebrando lege præstitutus erat, quando vi-
 delicet, pane fermentato *Judeis* uti licebat ; hinc-
 que ritum suum conficiendæ in pane fermentato
 Eucharistiæ confirmant . . Prodierat *Joan. CLOP-*
PENBURGHII, epistola de controversia inter BA-
 „ RONIUM & CASAUBONUM de Agno Pas-
 „ scha-

„chali; item tractatio de Sabbato deuteroproto, Amstelodami 1634. 8. quæ epistola de die Paschatis emortualis, ad Ludovicum de DIEU, exarata, iterum edita ac subiuncta est: *super utraque amica collationi epistolica cum Ludovico CAPELLO*, Amstelodami 1643. 8. Quum jam dicta amica collatio lucem adspexisset, Ludovicus CAPELLUS evulgavit: „epicrisin ad amicam epistolice collationem, qua utriusque sententiæ σύγκρισις adcurate instituitur & Hugonis GROTHII de utraque illa quæstione sententia expenditur,“ Amstelodami 1644. 8. In hac autem epicrisi CAPELLUS CHRISTUM Pascha antevertisse cum Græcis existimat. Eandem sententiam propugnarunt Henricus MAJUS in *disf. de tempore Paschatis CHRISTI ultimi*, Gieslæ 1712. & P. Matthias PURULICH in *disf. de Pascha CHRISTI ultimo*, Tyrnaviæ 1765. 8. Contra hanc sententiam facit. Georg. Jerem. HOFMANNI *dissertatio, quod Salvator noster anticipati ultimi Paschatis perperam arguatur*, Altorfii 1694.

CHRISTUM alii volunt, omissa cœna Judaica dumtaxat Eucharisticam cœnam celebrasse; quam sententiam septimo jam sæculo investam, ut ex PHILOPONI Libro constat, sub initium sæculi XVII. excitavit Hieronymus VECCHIETTUS, ob id jussu Quæstorum Fidei ad multos annos carcere detentus, qua de re vide Janum Nicium ERYTHRÆUM p. 1. *Pinacothecæ viror. illustr. pag. 196*. Nihilominus eandem restituere conatus est Bernardus LAMY, edito *traité historique de l'ancienne Pague des Juifs, ou l'on examine à fond la question: si JESUS CHRIST fit cette Pague la veille de sa mort*, Parisiis 1693. 8. Contra pugnarunt TILLEMONTIUS, qui in calce Tom. 11. Monument. vulgavit *lettre au P. LAMY sur la dernière Pague de N. S.* Hinc in diario quod des Savans vulgo dicitur ann. 1695. m. Januar *Réponse à une lettre touchant la dissertation*
sur

sur la dernière Paque de JESUS CHRIST contre le Pere LAMY, & iterum mense Martio Réponse a la précédente. Etiam *Benedictus* LIRON *Singularités historiques* T. 11. p. 215. vulgavit dissertationem sur la dernière Paque de JESUS CHRIST, contre le Pere Bernard LAMY; uti & P. *Honoratus* a S. MARIA T. 2. *Animadv. in Regul. & usum critices lib. 4. diff. 3.* adversus P. LAMY insurrexit; sed P. LAMY suppetias tulit P. *Renatus* Joseph de TOURNEMINE. Scripsit is primo ea de re *Gallicam* epistolam ad eundem P. LAMY, qui illam edidit in libro inscripto: *Suite du Traité historique de l' ancienne Paque des Juifs 1694.*; deinde aliam epistolam dedit ad P. *Honoratum* a S. MARIA sur la question, si Notre Seigneur mangea l' agneau Paschal la dernière année de sa vie. Respondit illi *Honoratus* a S. MARIA, suumque responsum præmissa TOURNEMINII epistola in calce indicati Tomi 11. *Animadversionum* an. 1717. publici juris fecit. GRAVESONIUS quoque de *Mysteriis & annis CHRISTI* diff. 19. P. LAMY impugnavit; sed pro illo exstat CALMETI dissertatio de novissimo CHRISTI Domini Paschate. Etiam apud Protestantes hac de re certatum fuit. *Lipsia* enim 1733. prodiit *Gottleb. Friderici GUDI* demonstratio hermeneutica, quod CHRISTUS in cæna sua σαρπώσιμον agnum Paschalem non comederit. Commentationem autem hanc quum *Conradus IKENIUS* oppugnasset in dissertationibus de tempore celebrata ultima cæna Paschalis CHRISTI, *Bremæ* 1735. 1739. GUDIUS ut causam suam ageret, adductam demonstrationem denuo in lucem emisit, eamque ab objectionibus *Conradi IKENII* vindicatam, *Lipsiæ* 1742. 4. IKENIUS autem opposuit dissertationem qua contra GUDIUM demonstratur: cænam CHRISTI σαρπώσιμον vere Paschalem fuisse, *Bremæ* 1742.

Communis sententia est, CHRISTUM luna xiv. in secundis Vesperis ex legis præscripto Agnum Pas-

Paschalem comedisse. Sed hæc in duas opiniones scinditur. Nam *Paullus* PEZRON in *historia Evangelica*, & PETAVIUS censent, CHRISTUM Pascha luna XIV. in secundis vesperis celebrasse, negant vero *Judeos* eadem die simul cum CHRISTO Agnum Paschalem immolasse. Contra *Gulielmus* LANGIUS de *annis CHRISTI* P. II. cap. 6. duplicem comminiscitur *Talmudicorum*, & *Karæorum* sectam, CHRISTUMQUE ait cum *Karæis* Pascha una die citius egisse, dum *Talmudici* una die serius illud celebrarunt. Verum HARDUINUS aliud invexit commentum in dissertatione de *supremo CHRISTI Domini Paschate*, Parisiis 1693. 4., quæ in epitomen redacta exstat in *operibus ejus selectis*, Amstelod. 1709. p. 405. hoc titulo: *Extrait du traité du P. HARDOUIN sur la dernière Pâque de notre Seigneur*. Nimirum existimat ille, *Galilæos*, & *Israelitas sejunctim a Judæis Pascha Hierosolymis celebrare solitos esse*; ita ut festa fuerint geminata, aliudque esset Pascha *Galilæorum*, aliud *Judæorum*: & quoniam CHRISTUS *Galilæos habebat discipulos*, quid mirum, si ille *Galilæorum antecedens phase celebravit*? Immo in eandem sententiam Gallicam quoque epistolam dedit prænotatam: *lettre d' Eusebe a Irenée sur le même sujet*. Utrumque hoc paradoxon refellit P. DAUDE *histor. univ. T. 1. lib. 11. Reflex. 4.* Præterea HARDUINUM confutavit *Georgius Immanuel WEIDLERUS*, qui *animadversiones* edidit *chronologicas* in sententiam Joannis HARDUINI de ultimo CHRISTI Paschate, Vitembergæ 1727. 4. Pro HARDUINI tamen sententia non obvia protulit *Josephus KHELL* in *Eclogæ observationum* in N. T. observ. 8. & 9., Viennæ 1757.

Altera opinio item in duas scinditur. Sunt enim qui CHRISTUM velint eadem qua *Judæi* die, non tamen eadem, qua illi, diei parte festum Paschale celebrasse; de quo exstat *Hermanni WITSII dissertatio*, qua inquiritur: *an CHRISTUS eodem quidem*

dem cum Judæis die, sed non eadem diei parte ultimum suum Pascha manducaverit? in ejus Melctem. Leidens. p. 421. Plerique tamen CHRISTUM docent simul cum Judæis agnum Paschalem comedisse, ut P. Walterius VIRINGUS in libro de triplici cæna CHRISTI agni, vulgari, Eucharistica, Fr. Marcus Antonius CAPPELLUS de Cæna CHRISTI suprema, deque præcipuis vita ejus capitibus, Parisiis 1625., citatus DAUDE, alique.

At in hac sententia dies secunda Azymorum in Sabbatum incidisset; Pentecostes igitur, quæ dies erat quinquagesima, a secunda die azymorum in Sabbato celebrata fuisset. Huic objectioni occurrit P. Joan. Franciscus VANNIUS edito „ De ultimo Paschate CHRISTI D. , & de prima Christianorum Pentecoste opusculo, in quo ad gravissimas controversias dirimendas Festorum Judaicorum geminatio multifariam stabilitur, Roma 1705. 4.

Claudent hunc paragraphum 1. Michaelis AMATI Presbyteri Neapolitani dissertationes, quæ sunt historico-dogmatica tertia & quarta, Neapoli 1728. 4. quomodo CHRISTUS benedixerit, & an duobus usus calicibus, & de ritu manibus semendi. 2. Blasii UGOLINI dissertatio de ritibus in cæna Domini ex antiquitatibus Paschalibus illustratis, quæ existat in ejusdem UGOLINI Thesouro antiquitatum sacrarum vol. xvii. Venetiis 1755. Confer ZACHARIÆ historiam litterariam Italia Tom. xii. pag. 438. seqq.

5. VIII.

Passio, & mors D. N. J. C.

Quæ ad JESU CHRISTI Passionem, mortemque adtinent, ea fere omnia eruditissime expensa, illustrataque invenies a Jacobo GRETSERO, qui de Sancta Cruce tres tomos edidit: primum *Inglæ*

Stadii 1598., ac cum adcessionibus 1600. & 1608. 4., secundum eodem loco 1600. 4., tertium itidem 1605. 4., conjunctim autem volumine uno cum *horto Sancta Crucis*, antea *Ingolstadii* 1610. 4. separatim evulgato, sub titulo: *opera omnia de Sancta Cruce*, *Ingolstadii* 1616. fol. *Josephus AVERANI lezioni sopra la Passione di N. S. G. C.*, Urbini 1739. Huic ex Protestantium libris addantur 1. *Caspar. SAGITTARII*, „ *Harmoniae historiae Passionis JESU CHRISTI* libri tres, in quibus non modo universa sanctae Passionis historia, cum singulis suis circumstantiis secundum sanctorum Evangelistarum ductum cum cura explicatur; sed etiam variae quaestiones, & observationes Theologicae, philosophicae, philologicae, historicae ex optimis quibusque Scriptoribus veteribus atque recentioribus resolvuntur atque illustrantur, “ *Lipsiae* 1684. 4. 2. *Antonii BYNÆI de morte JESU CHRISTI* libri tres, qui *Amstelodami* prodierunt, primus 1691., secundus 1696., tertius 1698. 4. 3. *Joan. Caspar. MERCHENII observationes criticae* 532. in passionem JESU CHRISTI, in centurias digesta, *Duisburgi* 1722. 4.

Quaedam de rebus ad CHRISTI Passionem pertinentia opuscula conjunctim edita, *Dusseldorpii* 1730. huc faciunt, digna, quae cum auctario apud nos recuderentur. Titulus est: *Opusculorum passionem crucemque Dominicam & antiquitate, & philologia illustrantium*. Sunt autem 1. *Justi LIPSII de Cruce* libri tres saepius editi, ut *Amstelodami* 1670. 12. 2. *P. Honorati NICQUETI*, „ Titulus sanctae „ Crucis; seu historia & mysterium tituli sanctae „ Crucis Domini nostri JESU CHRISTI, “ libris duobus, qui *Antuerpia* 1670. 12. vulgati fuerant. 3. *Cornelii CURTII liber de Clavis Dominicis* pridem excusus, *Monachii* 1622. 8. *Antuerpia* 1670. 12. *Lugduni Batavor.* 1695. 12. 4. *PUTEANI epistola ad CURTIUM de sedili Crucis medio*. 5. *Thoma BARTHOLINI*, cujus exstant: *hypomnemata*

quatuor de Cruce CHRISTI: de sedili medio: de vino myrrhato: de corona spinea ac de sudore sanguineo, Hafniæ 1651. 8. *Amstelodami* 1670. 12. *Lugduni Batavor.* 1695. 12. antea in lucem emissæ, cum *Bart. NIHUSII de Cruce* epistola ad eundem BARTHOLINUM. 6. *Nicolai FONTANI* „Responsum ad propositam sibi quæstionem: „an manus clavis transfixæ, pares ferendo corpori, inde pendulo? *Amstelodami* 1643.

Nunc singularia aliqua disquisitionum argumenta proponam cum auctoribus, qui de illis consuli possunt differentes.

1. De tempore, speciatim horis, quibus CHRISTUS supplicio Crucis adfectus est: *Joan. WANDALINUS in diatribe historico-theologica de feria Passionis & triduo mortis JESU CHRISTI*, Lipsiæ 1651. 4. *Stephanns MORINUS dissertatione de horis salvifica Passionis JESU CHRISTI*, Lugduni Batavorum 1686. 8. *Franciscus WOERGERUS*, qui scripsit: *conciliationem MARCI cum JOANNE super horam, qua Crucifixus CHRISTUS*. *Gustavus Georg. ZELTNERUS* tribus dissertationibus, quarum tituli sunt: *horologium Pilati*, Altorfii 1720. *horologium Caipha*, ibidem 1721. *horologium Joannis*, ibidem 1724. *Joan. Adam. OSIANDER in tentamine conciliationis inter Evangelistas MARCUM & JOANNEM de hora Crucifixionis CHRISTI*, Tübingæ 1743. Adde *Joan. LIGHTFOOTI horas Ebraicas, & Thalmudicas*, Interpretes, & *Marium LUPUM* in dissertationibus de notis chronologicis anni mortis & Nativitatis JESU CHRISTI.

2. In JUDÆ proditionem animadversiones habes *Bibliotheca Britannica* T. xxiii. p. 305.

3. De sudore Sanguinis J. C. in horto olivarum, dissertationem CALMETUS edidit; quacum conferendus PEVERELLIUS in eo libro, quem de varia sacrorum librorum N. T. fortuna, ac vicibus Italice vulgavit.

4. De PILATO exstant nonnulli Scriptores, *Philip-*

lippus BOSQUIERUS, cujus *Problema Bosquiera-*
num, seu questio perplexa, PILATUS quis & Cu-
jas? prodiit *Colonia Agripp. 1624. 8. Guil. GOE-*
SIUS in Pilato Judice, sive de judicio Pilati ad-
versus CHRISTUM lato, cum animadversionibus.
Hagæ Comitum 1677. 4., ac cum Theologi ejus-
dam in hunc libellum stricturis atque auctoris ani-
madversionibus, Hagæ Comitum 1681. 4. Joann.
STELLERUS, cujus PILATUS defensio (o curas
hominum!) & Danielis MAPHANAFI confutatio
ejusdem, & Christiani THOMASII disputatio in
idem paradoxum conjunctim exierunt, Lipsia 1676.
 4. Præterea de ratione, quam iniit PILATUS de
 CHRISTO judicans, existat epistola T. xxii. ejus-
 dem *Biblioth. Britann. p. 123. Coptorum de PILA-*
TO fabulam lege T. ii. operis Nouveaux Memoi-
res des Missions de la C. de J. dans le Levant,
Paris. 1717. pag. 149. Domum PILATI Arresti ex-
stitisse fuere qui dicerent. Unde orta hæc fabula
sit, enarrat P. Bernardinus VESTRINI Scholarum
Piarum lettere Teologiche P. ii. lett. 37. Vide
ZACHARIAM in histor. litter. Italia T. ii. p. ii.
 5. Vestis CHRISTI inconsutilis illustratur a Do-
 minico Maria CANTAGALLO in Italica epistola,
 quæ *Venetis* prodiit T. xxii. Sylloges opusculor.
Calogeranæ p. 239.

6. De Sudario, quod VERONICÆ dicitur, seu
 potius VERONICA, agunt præter GRETSE-
 RUM, BOLLANDUM ad d. 4. Febr., & PA-
 PEBROCHIUM in *Respons. ad Exhibit. Error.*
MABILLONIUM in Itin. Ital. Honoratus a S.
MARIA Tom. ii. Animadv. in Reg. & usum cri-
tices, LAMBERTINUS de Servor. Dei Beatific.
& Beat. Canoniz. lib. iv. part. 2. cap. 31. SANDI-
NIUS in hist. de CHRISTO Domino cap. 19. Phi-
lippus Laurentius DIONYSIUS in sacrarum Vati-
canæ Basilica Cryptarum monumentis, Romæ 1773.
pag. 38. seqq. Conferendum cum his cauto lectori
opus inscriptum dissertations Physico-theologiques tou-
chant

chant la Conception de J. C. dans le sein de la Vierge MARIE sa mere, & sur un tableau de J. C. qu' on appelle la Sainte Face, Par M. P. C. D. C., Amstelodami 1742.

7. De Cruce, aliisque ad eam pertinentibus nonnulla dabit *Joan. Baptista SCHIOPPALALBA* diff. in perantiquam sacram Tabulam Gracam insigni sodalitis Sanctæ Mariæ Caritatis Venetiarum ab amplissimo Cardinali BESSARIONE dono datam cap. 3.; plura *Laurentius* a *TURRE* in dissertatione de duobus Psalteriis Forojuliensibus, in qua etiam antiqua tabula sculpta explicatur, cujus præcipua Imago D. N. JESUS CHRISTUS crucifixus T. XLVIII. indicatæ sylloges Calogeranæ, ubi de Crucis Dominicæ forma p. 338., de Titulo Crucis pag. 340. de quatuor, non tribus clavis, quibus CHRISTUS D. Cruci adfixus fuerit p. 343. de nuditate CHRISTI in Crucem sublatis p. 347. de Corona demum spinea, an capiti imposita CHRISTO Crucifixo fuerit p. 349. eruditus Auctor disputat.

8. De Titulo Dominica Crucis archetypo commentarius Dominici M. MANNII prodiit in decade Romana Symbolarum GORII vol. ix.

9. De vino Myrrhato, quod sitienti CHRISTO præbitum fuit BARONIUS, MALDONATUS, GRETSEUS agunt; sed cum iis conferendus *Nicolaus GUIBERTUS* in *Affertione de Myrrhinis*, Francofurti 1597. edita, recusatque a GORIO in Symbolis decadis Romanæ vol. v. cap. 3.

10. De Tenebris in obitu J. C. dissertationem CALMETUS edidit, aliam *Joannes FRICKIUS*, quæ exstat in ejus *Melœrematis variis*, Ulmæ vulgatis 1756. pag. 511. seqq. Quod vero ad PHLEGONTIS testimonium præter PETAVIUM vide SENESCHALLUM *quæst.* 3. de morte CHRISTI cap. 26.

11. De sacra Sindone legenda *Jacobi CHIFFLETTII* crisis historica de linteis sepulchralibus CHRISTI

STI *Servatoris*, Antuerpiæ 1624. 4. cujus etiam prodiit interpretatio Gallica sub titulo : „ hierotho-
 „ nie de JESUS CHRIST , ou discours des tſain
 „ ſuaires de notre Seigneur , “ Pariſiis 1631. 8.
Alphonſi PALFOTTI *ſpſicazione del lenzuolo , ove*
fu involto il Signore , Bononiæ 1598. 4. & *Phili-*
berti PINGONII *Sindon evangelica* Taurini 1581.
 4. *Illuſtriſs. D. Auguſtini* SOLARO *la Sindone E-*
vangelica , Taurini 1627. Vide & SANDINIUM
 de CHRISTO D. cap. 19. n. 10. Neque omitten-
 dus *Honoratus* a S. MARIA . Edidit ille Pariſiis
 1718. 4. diſſertationem Gallicam „ ſur l’Inſcription
 „ de la ſainte Face de Montrevil , ou il répond a
 „ un écrit intitulé l’explication Grecque de la „ VE-
 RONIQUE par le R. P. SS. HARDUINUS ſci-
 licet *Gracam* contendebat , ſed *Moscham Honoratus*
 eſſe inſcriptionem illam adlatis in medium *Mof-*
chorum quorundam testimoniis adſeruit.

12. *Acta Pilati ad Tiberium* miſſa de morte
 CHRISTI quum plura lexſent , ea collegit *Joan.*
Albertus FABRICIUS in Codice apocr. N. T. p.
 pag. 298. & p. 111. pag. 456. Duo ejuſmodi *Acto-*
rum exempla exhibuerat FLORENTINIUS in
 Hieronym. Martyrol. p. 105. & 113. Aliam ejuſ-
 modi hiſtóriam recitant Bollandiani ad 4. Februar.
 Spuriane ſint , an vera ejuſmodi acta diſputant *Na-*
ſalis ALEXANDER in *Synopſi hiſt. Eccleſ. ſec. 1.*
cap. 4. & CALMETUS *diſſ. de actis Pilati ad*
TIBERIUM Imperatorem miſſis in cauſſa mortis
JESU CHRISTI. Huc ſpectant quod TERTUL-
 LIANUS tradit , Imperatorem TIBERIUM ad
 Senatum retuliſſe conſilium ſuum de CHRISTO ,
 diis adnumerando : item *Joan. Jacobi* SULTZBER-
 GERI diſputatio de ἀποδείξεις CHRISTI , Li-
 pſiæ 1683. *Theodori* HASÆI diſſertatio „ de de-
 „ creto TIBERII Imperatoris , quo CHRISTUM
 „ referre voluit in numerum deorum , “ Hanov.
 1708. & Erfurti 1713. ISELINI „ lettre ſur le pro-
 „ jet conçu par le TIBERE , de mettre notre Sei-
 „ gneur

„ gneur JESUS CHRIST au nombre de Dieux de Rome; Biblioth. Germaniq. T. xxxii. 147. & T. xxxiii. p. 12. qua TERTULLIANO fidem omnino habendam esse ISELINUS contendit.

§. IX.

De CHRISTI Resurrectione, & adscensu ejus in Cælum.

I. Exstat insignis SHERLOCKII Angli liber inscriptus „ les Temoins de la Resurrection de J. C. „ examines; & juges selon les regles de Barreau „ pour servir de reponse aux objections du Sr. „ WOLSTON, & de quelques autres auteurs, „ traduits de l'Anglois.“ Parisiis 1753. Alios pro veritate Resurrectionis CHRISTI pugnantes Scriptores indicat Joan. Alb. FABRICIUS tum „ in „ delectu argumentorum pro verit. Relig. c. 44., „ tum in salutari luce Evangelii p. 184. seqq.

II. Lege etiam Joan. MARCKII *historiam exaltationis JESU CHRISTI illustratam*, Lugduni Batavor. 1729. 4. Iis, quæ heic de CHRISTI ad vitam revocati adparitionibus traduntur, addendæ Nicolai KOEPPENII *dissertatio de adparitionibus CHRISTI post Resurrectionem*, Gryphis Waldiæ 1701. ac *Christ. Gotl. EZCHLERI harmonia adparitionum CHRISTI redivivi*, Lipsiæ 1737.

III. Petri ZORNII *dissert. postuma de CHRISTO sublati manibus discipulis suis benedicente, & inter benedicendum ab eis discedente, & in cælum sublato exstat* T. vi. *miscell. Lipsiens.* P. 1.

§. X.

Reliqua de CHRISTO Domino.

Quæri potest, quid de forma CHRISTI sentiendum sit? RIGALTIIUS in *observationibus* ad TERTUL-

TULLIANUM p. 45. atque in dissertatione ; quam suis in CYPRIANUM *adnotationibus* addidit p. 236. CHRISTUM nulla faciei corporisque præditum pulchritudine fuisse docuit. RIGALTIO adversatur P. *Francisci VAVASSORIS liber de forma CHRISTI*, Parisiis 1649. 8. denuo editus cum præfatione de facie Dei ac brevi mantilla observationum a *Josua ARNDIO*, Rostochii 1666. 8. Verum quum hic statuisset servatorem nostrum neque deformem fuisse, sententiam hanc FECHTIUS refellit, ac pro summa pulchritudine corporis & faciei CHRISTI pugnavit, „ in exercitatione „ de forma faciei CHRISTI, dum in his terris „ viveret.“ Exstat ista in FECHTII *Noctibus Christian.* p. 559. Addatur *August. CALMETI dissertatio de forma JESU CHRISTI, eleganti, nec ne?* T. 1. ejus dissertationum p. 543. Lucens. editionis.

Quæri potest 2. an genuinæ habendæ sint, quæ ab EUSEBIO *hist. Eccles. lib. 1. cap. 13.* recitantur ABGARI ad JESUM, & hujus ad illum epistolæ? Supposititias censent *Natalis ALEXANDER*, du PINIUS, BERTI, aliique, de quibus FABRICIUS in *Cod. Apocr. N. Test. T. 1. p. 317.* BOURGUETUS *Bibl. Italiq. T. XII. p. 121. seqq.* addit, eas fuisse ab ipso EUSEBIO confictas; quod ne ipsi quidem Lutheranæ sectæ MOSHEMIO in *Comment. de rebus Christian. ante CONSTANTIN. p. 71.* probari potuit. CAVEUS genuinas habet; item GRABIUS, qui in *Spicilegio Patrum T. 1. ALEXANDRI* quoque argumentis satisfacere adgressus est. Utriusque sententiæ argumenta collegit *Jac. BASNAGE histoire des Juifs T. 1. c. 18. Cl. Præsul. ASSEMANUS Biblioth. orient. T. 1. p. 554. & T. III. P. 11. p. 8.* ABGARI quidem epistolam uti germanam suscipit; CHRISTI vero litteras ex ipsius THADDÆI a CHRISTO ad ipsum legati verbis fuisse contextas opinatus est; quæ sententia non displicuit. *Sigefr. BAYERO in historia Edessena, & Osroena l. 3. p. 104. seq. & p. 358.*

Quæ-

Quæri 3. potest num agnoscenda sit CHRISTI imago *Edeffena* ab ipso CHRISTO ad ABGARUM missa? Illam rejiciendam CASAUBONUM exercit. 13. §. 31. sequutus docet *Isaacus* BEAUSOBRE in dissertatione *des images de main divine*, Biblioth. Germanique T. xviii. p. 10. seq. idemque ausus est tradere P. SERRY Exercit. 46. §. 9. sed suscipiendam pluribus confirmant *Jacobus* GRETSEUS in *Syntagmate de Imaginibus non manu factis* cap. 9. *Augustinus* CALCAGNINUS de imagine *Edeffena*, Genuæ 1639. 4. & SANDINIUS de CHRISTO D. cap. 19. n. 2. seqq.

§. XI.

Exteriorum testimonia de CHRISTO.

I. Præcipuum, quo Patres usi sunt, pro CHRISTO testimonium ex oraculis Sybillinis a *Servatio* GALLÆO editis Amstelod. 1689. 4. ductum novimus. Ea tamen passim Protestantes rejiciunt, atque a Christianis conficta tradunt. Princeps eorum hoc in argumento *David* BLONDELLUS in Gallico libro, quem *Charentonii* 1649. vulgavit prænotatum: „des sybilles célébrées tant par l'an-„tiquité payenne, que par les Saints Peres.“ De iisdem, ut alios omittam a FABRICIO perculos *Biblioth. Græc.* vol. 1. contemptim agit SOLIGNAC, cujus Gallicæ de Sybillis dissertationes exstant in diario inscripto *Bibliothèque François* T. xxxviii. p. 1. artic. iii. & iv. Nobis ea stat sententia, quam *Natalis* ALEXANDER in dissertatione etiam in *Thesauro Theologico* cum notis editoris recusa, *Honoratus* a S. MARIA T. ii. Animadv. in regulas, & usum critices l. ii. diss. ii. CRASSETUS des Sybilles propugnarunt, Sybillarum scilicet oracula, saltem, quæ Patres Ethnicis objecere, invicta esse traditione fulta, nec sine audacia sublestatæ fidei posse insimulari. Confer *Petri Antonii de Comitibus*
GAE-

GAETANIS dissertationem de Sybillis, quæ exstat Tomo II. operis prænotati: „dissertazioni Istori- „che, scientifiche, erudite recitate da diversi Au- „tori in Brescia nell'adunanza letteraria del Sig. „Conte, Giammaria MAZZUCHELLI, Brixie 1765. p. 175. seqq.

Aliud celeberrimum pro CHRISTO testimonium suppeditat JOSEPHUS Judæus lib. xviii. *Antiquit. Judaic.* cap. 4. Sed quæritur, num genuinum sit? an potius adulterinum? Joan. Albertus FABRICIUS in *Syllabo Scriptorum de veritat. Religion. Christ.* p. 135. seqq. auctores pro utraque sententia, qua solet, diligentia recenset. Præcipuos nos proferemus. Adulterinum contendunt Christophorus ARNOLDUS in *epistolis xxx. Philologicis, & historicis de Flavii JOSEPHI testimonio, quod JESU CHRISTO tribuit lib. xviii. antiquitatum* cap. 4. Noribergæ 1661. 12. Abbas de LONGUERVE in dissertatione *sur le passage de JOSEPH en faveur de J. C.* apud Joan. CLERICUM T. vii. *Biblioth. Ancien. & modern.*, ipse CLERICUS ejusdem Bibliothecæ T. xvi. p. 90. seq. Interpolatum volunt Stephanus le MOYNE in *notis ad varia sacra* p. 9. 31. Thomas ITTIGIUS in *selectis capitibus hist. Eccles. sec. 1.* p. 336. seq. Abbas de FONTAINES in epistola ad D. de HOUTTEVILLE quæ exstat in *diario des Savans* 1723. mense Jul. pag. 10. Germanus est Carolo DAUBUZ, cujus pro testimonio Flavii JOSEPHI de JESU CHRISTO libri duo cum Joan. Ernesti GRABII præfatione, Londini 1706. 8. prodierunt; Justo Christophoro DITMARO in *dissertatione historico-ecclesiastica in Flavii JOSEPHI testimonium de CHRISTO*, Francofurti ad viadrum 1715. Davidi MARTINO in *dissertation critique sur le passage de JOSEPH, touchant JESUS CHRIST, ou l'on fait voir, que ce passage n'est point supposé*, Ultrajecti 1717. 8. & Renato Josepho TOURNEMINE, qui in *Mercurio Gallico* a. 1739. Majo & Augusto mensibus luculentam de hoc testimonio dis-

221

sertationem vulgavit , ut CAVEUM , PAGIUM in *Critica* ad ann. 32. *Honoratum* a S. MARIA T. 111. diss. IV. atque *Henricum* VALESIUM in notis ad EUSEBII historiam omittam.

A R T I C U L U S II.

De Beatissima Deipara Virgine MARIA , ejusque Sponso JOSEPHO. Aliqua de S. JOANNE BAPTISTA.

I. De Sanctis Deiparæ parentibus JOACHIMO & ANNA consulendi BOLLANDIANI ad d. 20. Martii & 26. Julii, *Petrus* BIVERUS in *Libro de Sanctis* JOACHIMO , & ANNA , & JOSEPHO Antuerpiæ 1638. *Natalis* BEDA in apologia pro filiabus & nepotibus B. ANNÆ contra Jac. FABRUM Parisiis 1519. *Joannis Thome* a S. CYRILLO *Mater honorificata* S. ANNA, Coloniae 1657. 4. & qui hypercriticum SERRY strenue refellit, SANDINIUS de MARIA *virg. cap. 2.*

II. Præsentationem B. Virg. ejusque Festum illustrant GRAVESONIUS de *myster. & Ann. Chr. diss. 1. §. 1.* LAMBERTINUS de *Festis lib. 11.* SANDINIUS de MARIA V. cap. 3. TROMBELLUS cum primis. Exstat etiam Fr. *Danielis* a S. MARIA liber inscriptus : *Institutio festivitatis Præsentationis virginis Mariæ* Antuerpiæ 1666. 8.

III. Si quæratum num , & quæ Sacramenta B. Virgo susceperit , præter TROMBELLUM adi LAMBERTINUM de *Servor. Dei Beatific. & Beat. Canoniz. lib. 4. p. 11. cap. 21. n. 14.* ac Tomum XLVI. sylloges opusculor. Calogeranæ, ubi p. 241. seqq. exstat., lettera di un Ecclesiastico , in cui si „ cerca se la Beatissima Vergine MARIA possa a „ vere ricevuti i Sacramenti del Battesimo, e dell' „ Eucaristia?

IV. *Ephesi* sanctissimam Virginem obiisse Abbas CHOISY T. 1. hist. Eccles. TILLEMONTIUS ,
SER-

SERRU, aliique confidenter adfirmant. Vide quid CHOISYO *Trivultiani* reposuerint in *Ephemeridib.* a. 1703. a. 180. quid TILLEMONTIO P. le QUIEN *oper. Damasc. T. 11. p. 857. seq.* quid SERRYO SANDINIUS *Joan. Fridericus MASERUS* Lipsiæ 1671. diatribam edidit *de conventu Apostolorum ad mortem Mariæ*; sed cum ea conferatur quæso S. MODESTI Hierosolym. Patriarchæ *encomium in dormitionem sanctiss. D. N. Deipara semperque Virginis Mariæ* a Cl. GIACOMELLIO Latine redditum vulgatumque *Roma* 1760. p. 37.

V. Superiore sæculo occasione USUARDINI Martyrologii gravis in *Galliis* oborta quæstio est de corporea B. V. adsumptione. Semper creditum fuisse, B. Virginem corpore & anima in coelos adsumptam negavit *Claudius JOLY* in dissertatione *de verbis USUARDI, quæ referuntur in Festo adsumptionis B. M. V. Senonis* 1669. 12. itemque *Epistola Apologetica pro USUARDO Rothomagi* 1670. At *Claudio* adversatus est 1. *Jacobus GAUDINUS*, qui *Parisiis* 1680. in 8. edidit *Adsumptionem Mariæ Virginis vindicatam contra dissertationem Claudii JOLY*; 2. *Nicolaus LADVOCAT* in *vindiciis Parthenicis*, quibus adseritur vera Ecclesiæ doctrina *de adsumptione corporea B. M. V. contra Claudium JOLY* *Parisiis* 1670. 8. *Joannes* interea LAUNOIUS sententiam *Claudii JOLY* propugnavit. Quamobrem LADVOCAT „ repeti-
„ tas vindicias opposuit pro adsumptione corporali
„ Sanctissimæ V. M. contra „ Joannem LAUNO-
UM, *Parisiis* 1672. 8. Eodem igitur anno JOLY. Senonis Libellum emisit, cui titulum fecit: „ Tra-
„ ditio antiqua Ecclesiæ *Francia*, seu totius Impe-
„ rii Occidentalis de verbis USUARDI, quæ in
„ ipsius Martyrologio ad Festum Adsumptionis B.
„ M. V. referuntur vindicata contra „ Jacobum
GAUDINUM, & Nicolaum LADVOCATUM. A JOLY sententia parum distant *Natalis ALE-*
XANDER, *TILLEMONTIUS*, *ERRY*. sed

v ide

vide FLORENTINII ad Hieronym. Martyrol. Exercitationem tertiam, LAMBERTINUM de Festis B. M. V. lib. 2. SANDINIUM de MARIA Virgine cap. 7. TROMBELLUM, & egregium librum, qui a. 1766. *Roma* prodiit in 4. prænotatum:,, l'affonzione al Cielo della Madre di Dio ,, dimostrata secondo il sentimento di Santa Chie- ,, sa contro l'opinione di qualche Scrittore, ope- ,, ra lasciata in embrione dal sacerdote Filippo ,, STROZZI Canonico della Basilica *Liberiana*, ,, e ridotta nella presente forma da Gio: Fran- cesco STROZZI.

VI. Inter scripta, quæ B. V. tribuuntur, præter epistolam ad S. IGNATIUM feruntur epistolæ duæ, altera ad *Florentinos*, altera ad *Messanenses*, quarum utramque Joannes LAMI in libro de *eruditione Apostolorum* apocryphis libris ad censet in *codice apocr. N. T.* Quod spectat ad *Messanensem* epistolam, Melchior INCHOFER illam vindicare conatus est edito ingenti volumine, quod inscripserat: *Epistola B. Mariæ ad Messanenses veritas vindicata, ac plurimis praviſſimorum Scriptorum testimoniis, & rationibus erudite illustrata*, Messanæ 1630. Ut autem S. Congregationis desideriiis satisfaceret, novo ac modestiore titulo opus suum *Vis- terbii* recudit ann. 1633. auctius, & emendatius: *de epistola B. Virg. Mariæ ad Messanenses conjectatio plurimis rationibus, & verisimilitudinibus locuples*. INCHOFERUM confutavit Rocchus PYRRHUS in dissertatione *de epistola Deipara, quæ de Messanenses scripta dicitur T. 1. Sicil. Jacr. notit.* 11. Inventus tamen hoc sæculo est Abbas Generalis Ordinis S. BASILII, qui contra PYRRUM *Messanensem* causam defendendam susciperet. Is est Petrus MENNITUS in quodam opusculo *Roma* impresso ann. 1718. Pro eadem epistola pugnavit etiam P. Thomas de ANGELO Ordinis Prædicatorum in *Annalibus historico-criticis Ecclesiæ Siculæ* Jaculo 1. §. 1.

VII. A MARIA non discedendum, quin aliqua de celebri ejus Imagine, quam *del. Pilar* vulgo *Hispani* appellant, indicemus. Exstant igitur Fr. Didaci MURILLO,, dos tratados de la fundacion,, milagrosa de la Capilla Angelica de la Madre,, de Dios *del Phar*, y excellencias de la Imperial Ciudad de "Gaofsa f. Valentiaë 1616. Suadeo tamen, ut potius legatur P. CUPERUS *Bollandianus* in Commentario ad acta S. JACOBI Majoris. Addamus in *Perusinorum* gratiam Joan. Baptista LAURI librum *de annulo pronubo B. Virginis MARLÆ*, qui *Perusiæ servatur*, Romæ 1622. 8. Etiam Hyacinthus VINCIOLI *Perusiæ* 1737. 8. commentariolum edidit Italice de eodem annulo. Vide etiam LAMBERTINUM de Festis B. M. V. ubi de Festo Desponsationis agit.

VIII. Ad S. JOSEPHUM quod pertinet, Joan. Fridericus MAYER,, quæstionem historicam, num,, JOSEPHUS tempore nativitatis Christi fuerit se,, nex decrepitus? "Lipsiæ vulgavit 1632. At *Alexius Symmachus* MAZOCHIUS in illud argumentum, *quid antiquitas de JOSEPHI, ac Divini SERVATORIS artificio senserit?* Faberne lignarius, an ferrarius fuerit, singulari diligentia inquisivit pag. 283. 297. eruditissimæ epistola, qua ad xxx. virorum clarissimorum de dedicatione sub ascia commentationes integra recensentur. Neapoli 1739. 8.

IX. Appendicis instar aliqua subjicio de S. JOANNE BAPTISTA. FLORENTINIUS igitur duas ad JOAN. BAPTISTAM spectantes Exercitationes habet in notis ad Hieron. Martyrol. xiiii. p. 786. quæ inscribitur *de loco, & die, quo natus & sepultus est S. JOAN. BAPTISTA*, & xiv. p. 857. de JOAN. BAPTISTÆ nondum posito *Præcursoris officio, deque ejusdem Conceptionis & Nativitatis loco*. Gravissimi vero argumenti est *Liberati* FASSONI de Cleric. Reg. Schol. Piar., Romæ edita 1757. de cognitione S. JOAN. BAPTISTÆ in matris utero exultantis adversus Samuelem BASNAGIUM
dis-

dissertatio. Protestantes minutalia quædam erudita de S. JOAN. BAPTISTA consecrati sunt. Quali vestitu victuque idem usus fuerit, in id studiose inquirunt: *Andreas GLEICHII* commentatione de victu JOANNIS, Lipsiæ 1659. *Conrad. OLDUS* in domicilio, victu, & amictu JOANNIS *Præcursoris Messia*, Rostochii 1658. *Joan. CHREMITZIUS* disputatione de amictu JOANNIS BAPTISTÆ, Lipsiæ 1663., *Balthasar STOLBERGIUS* de amictu, & victu JOANNIS BAPTISTÆ, Vitembergæ 1683. *Paullus RABIUS*, cujus duæ exercitationes philologicæ exstant, altera de victu JOANNIS BAPTISTÆ, ibidem 1693. Eodem spectat quod *Miscellan. Lipsiens. T. v. p. 1v.* legitur, *Joan. Christoph. HARENBERGII Meletema de Vestitu JOAN. BAPT. & Olai BORNEMANNI* diss. de victu JOAN. BAPT. Hafniæ 1694. *Munus*, quod JOANNES obiit, *Joannes Andreas QUENSTEDIUS* exposuit in JOANNE primo Evangelii & Baptismi novi Testamenti ministro, Vitembergæ 1663. *P. LIRON T. 11.* operis prænotati *les Amenitez de la Critique* dissertationem habet de l'origine du Baptême, ou on fait voir, que S. JEAN a institué le premier cette ceremonie, & qu' avant la quinziesme année de l' Empire de Tibere Cesar elle étoit inconnüe aux Juifs. De mortalitatis fine, quem idem habuit, videantur: *Christophori CELLARII schediasma historicum de carcere & supplicio JOANNIS BAPT.*, Halæ 1698, ac 1703. *Michæelis FOERTSCHII* dissertatio de mortibus persecutorum JOANN. BAPT., Jenæ 1709. *Salomon VAN TIL* dissertationes de JOANN. BAPT. incarceratione fictitia, Herodiana vincula antecedente: de tempore incarcerationis JOANN. BAPT., ex Herodis Antipæ itinere Romano eruendo, ac de JOAN. BAPT. incarceratione unica, ministerio ejus publico finem imponente, Lugduni Batavor. 1710. Refellit *Bernard. LAMII* sententiam qui singulari dissertatione de vinculis JOANNIS,

JOANNEM bis in carcerem fuisse conjectum contendit: primum a magno *Judaorum Senatu*, deinde ab HERODE AGRIPPA. De Reliquiis tandem S. JOAN. BAPT. ac præsertim de ejus Capite vide CANGIUM *Traité du Chef de S. JEAN BAPTISTE*, Parisiis 1665. & MABILLONIUM *Vet. Analect.* edit. Parisiensis 1723. p. 266.

ARTICULUS III.

De Sanctis Apostolis ac LXX. Discipulis.

§. I.

Generales quædam, communesque omnibus Apostolis disquisitiones.

1. Ad Vitam Apostolorum publicam spectant quæstiones 1. de eorum ordinatione, an scilicet omnes a Christo Episcopi ordinati fuerint, an PETRUS a Christo, a PETRO reliqui? Vide BEL-LARMINUM *de Rom. Pont. lib. 1. cap. 23.*

2. De forma, quam in celebranda liturgia usurparunt; (ad hanc celeberrimus spectat S. GREGORII M. locus ep. 64. lib. 7. de quo conferendus omnino *Franciscus Antonius ZACCARIA in diss. de jure liturgico cap. 2.*) ac de liturgiis, quæ sub eorum nominibus circumferuntur; quæ de re *Natalis ALEXANDER, DUPINIUS, CEILLIERUS, BONA, Honoratus a S. MARIA, & ASSEMANUS* in Codice liturgico universæ Ecclesiæ adeundi sunt.

3. Inquiritur, omniumne linguarum scientia Spiritus Sanctus Apostolis largitus sit? Vide SANDNIUM in histor. Apost. ubi *de Apostolis in univ. quæst. 23. Joannem LAMI de eruditione Apostolorum, Florentiæ 1738., & Atromi TRASEOMACHII calabri*, sub quo nomine *Franciscum Antonium ZACCARIA* latere nemo jam dubitat, Ita-

Italicas adversus LAMIANUM librum epistolas,
Venetis editas.

4. Num baptizaverint in nomine Christi? Confer S. BASILIUM in *Tract. de Sp. S. cap. 12.* ESTIUM in *sententias*, VOSSIUM de *Baptismo*, HARDUINUM de *triplici Baptismo*, CALMET in *dissert. de Baptismo JESU Christi nomine collato*, & qui inter se se hac de re dimicarunt, *Dominicanos* duos DROWEN de re *sacram. & ORSIUM* postea Card. in *dissertatione historica de Baptismo in nomine JESU Christi*, Mediolani 1733., & in *Vindiciis dissertationis de Baptismo in nomine JESU Christi a Sorbonici Doctoris* (DROWENII, qui *dissertationem Orsianam confutarat*) *objectis*, Florentiæ 1735. 4.

5. De divisione Apostolorum. Vide BOLLANDIANOS T. IV. Julii, ubi & de Provinciis, num forte inter Apostolos divisæ fuerint disputant; qua de re aliqua adnotavit in *salutari luce Evangelii* Joan. Albertus FABRICIUS.

6. De Symbolo, quod antequam discederent, edidisse Apostolos, RUFINUS, aliique veterum tradiderunt apud Joan. Alb. Fabricium *Cod. Apocr. N. T. P. III. p. 339. seqq.* & in *salutari luce Evangelii p. 93.* Historiam Symboli Apostolici Petrus KINGIUS Anglice edidit Londini 1702., quæ Lipsiæ latina recusa est 1706. 8., itemque Joan. Rudolphus KIESLINGIUS *historiam Lipsiæ vulgavit de usu Symbolorum potissimum Apostolici &c.* 1753. 8. Id autem hi potissimum spectant, ut Apostolis Symbolum demant; quod ipsum solemne est aliis Protestantibus, Jacobo USSERIO in *diatribe de Romana Ecclesia Symbolo Apostolico vetere*, Londini 1647. & Oxoniæ 1660., BINGHAMO, BASNAGIO, aliisque; immo & a nonnullis ex Catholicis propugnatum dolemus, ut a du PINIO, TILLEMONTIO &c. Revera tamen Apostolos ejus symboli auctores fuisse probant *Natalis ALEXANDER in sac. I. diff. XII.* quam a BASNAGII ca-

villationibus MANSIUS vindicavit, & *Joan. Franciscus* MADRISIUS in *diff. de Symbolo Apostolorum*. Nonnulla adversus TILLEMONTIUM habent hac de re BOLLANDIANI ad d. 15. Julii, ubi de divisione Apostolorum. Nemo tamen accuratius, copiosiusque doctissimo *Joan. Chrysostomo* TROMBELLIO hocce argumentum pertractavit. Confer *Tractatus de Sacramentis* ab eo vulgatum, *Bononia* 1770. Tomum 11. ubi *diff. iv. quæst. 111. pag. 80. seqq.*, hæc invenies diligenter expensa.

„ I. An propterea *Apostolicum*, seu *Apostolorum*
 „ *Symbolum* appelletur ea fidei nostræ complexio,
 „ & synopsis, quod ab Apostolis composita sit.
 „ II. An *Symbolum* ab Apostolis compositum illud
 „ ipsum sit, quo hodieque in conferendo Baptismo
 „ Romana Ecclesia utitur, III. An ita compositum
 „ ab Apostolis fuerit, ut unusquisque Apostolorum
 „ peculiarem & suam in hoc symbolo sententiam,
 „ portionemque posuerit: adeo ut omnium primus
 „ PETRUS portionem, seu sententiam, seu si ap-
 „ pellare ita vis, articulum posuerit, secundum
 „ JOANNES, seu potius ANDREAS: & sic reli-
 „ qui per ordinem Apostoli. IV. An soli condi-
 „ derint, an operam, opemque præstantibus, &
 „ adsentientibus discipulis reliquis. V. Quo tem-
 „ pore conditum illud fuerit. VI. Quænam fue-
 „ rit causa, seu ratio, qua ad illud condendum
 „ adducti Apostoli sunt. VII. Unde Fidei nostræ
 „ complexio *Symboli* nomen adceperit? “

II. Duæ præsertim quæstiones ad *privatam* Apostolorum vitam pertinent. Altera num matrimonio juncti fuerint? de qua quæstione consuli possunt BELLARMINUS de Clericis lib. 1. cap. 20. SANDINIUS in *hist. Apost.* quæst. 9., & *Franciscus Antonius* ZACCARIA in *historia Polemica Calabæ* lib. 1. cap. 1. Altera de tunica, aliisque vestibus Apostolorum: in quam quæstionem conferte potes præter SANDINIUM citat. *histor. Apost.* quæst. 42. & 43. Joannem LAMI de re vestiaria

hominis Christiani in antea indicato de eruditione Apostolorum libro differentem, & Philippum Laurentium DIONYSIUM in Sacrarum Vaticanæ Basilicæ Cryptarum monumentis p. 190. seqq.

§. II.

Præcipua de singulis Apostolis disquisitiones.

I. De PETRO. Præter ea, quæ artic. sequente de ejus rebus ad Antiochenum & Romanum Episcopatum pertinentibus opportunius dicturi sumus, quæritur a D. LIRON Tom. II. des singularit. historiq. & litterair. pag. 412. si JESUS Christ chez Caiphe regarda St. PIERRE des yeux du Corps.

Gravior quæstio est, fueritne PETRUS CEPHAS ille, cui PAULLUS in faciem restitit? Negat Joannes HARDUINUS in dissertatione inscripta CEPHAM a PAULO reprehensum PETRUM non esse. HARDUINUM confutarunt Canonicus BOILEAU in disquisitione Theol. in Gal. II. 10., Parisiis 1713. Augustinus CALMET in dissert. an CEPHAS quem PAULLUS Antiochiæ redarguit alius fuerit a S. PETRO? Casar CALINUS Exercit. histor. in Acta Apostolor. lib. 2. cap. 5. SANDINIUS in disputationibus historicis XX. disp. 1. & Fr. Thomas MAMACHIUS Orig. Christian. T. III. Pro HARDUINO, cujus etiam dissertationem recudit, atque Italice vertit, certavit Hieronymus COSTANTINI, Venetiis 1763. edito libro, cui titulus: *Questione di fatto, se il CEFA ripreso da S. PAOLO possa con ragione credersi il Principe degli Apostoli S. PIETRO?* Qui hanc sententiam tuentur, aliam quæstionem refricant inter Sanctos AUGUSTINUM & HIERONYMUM olim excitatam, serione an simulate PAULLUS PETRUM reprehenderit? Vide Natalem ALEXANDRUM in sæc. I. diss. XI.

De Catenis S. PETRI eruditissimam a P. D.

Michaele Angelo MONSACRATI dissertationem habuimus, Romæ 1750. 4. Confer historiam litterariam Italiæ Tom. III. p. 382. 394., & *Joannes Ernesti Imman.* WALCHII commentationem de vinculis PETRI ex antiquitate illustratis, Jenæ anno 1758.

Josephus Maria SORESINUS, Romæ 1673. opusculum emisit de Capitibus Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI in Sacrosancta Lateranensi Basilica asservatis 8.

II. De S. PAULO plures exstant dissertationes, uti sunt de illius

1. *Nomine*; *Joann.* CRAUSII dissertatio de PAULO binomini, Jenæ 1667. *Jessenii Hannibalis* JESSEN onomatologia PAULLI, Hafniæ 1701. *Petr. Edu.* FRIISdissertatio de PAULO binomini, Hafniæ 1713. *Fr. Guil.* ROLOFFII commentatio de tribus PAULLI Apostoli nominibus, Jenæ a. 1731.

2. *Civitate Romana*; quod argumentum persequuti sunt SPANHEMIUS *Orbis Romani* dist. i. (quod confer *Trivultianos* in *Ephemerid.* ann. 1704. Februar. p. 263. seqq.) DEYLINGIUS *observat. sacrar.* p. III. p. 388. *Christophorus* CELLARIUS dissertatione de PAULLI Romana Civitate, Halæ 1706. *Petrus* ECKERMANNUS dissertatione de Romana Apostoli PAULLI Civitate, Upsaliæ 1746.

3. *Conversione*. *Friderici* SPANHEMII dissertatio de Conversionis PAULLINÆ Epocha, fixa in epistola ad Galatas, deque PAULLI historia ac nomine. *Joan. Paulli* BUTTNERI dissertatio de SAULLO illuminato, per triaunum oculorum usu destituto, Jenæ 1702. *Joan. Guil.* BALERI commentatio de cæcitate PAULLI, Altorfii 1725. *Christ. Aug.* HEUMANNI dissertatio de illuminatione SAULLI, cæca pietate ferventissimi, Goettingæ an. 1741.

4. *Apostolico munere, actisque*, *Godofr. Maximilian.* LEISNERI dissertatio de PAULO eodem jure auctoritate atque potestate Apostolo, quo duodecim Apostolorum collegium, Liypsiæ 1716. *Godfr.*

OLEA-

OLEarii dissertatio de gestis PAULLI in urbe Atheniensium, Lipsiæ 1706. Joan. Henric. MAJI adnotata quedam philologica ad gesta PAULLI in urbe Atheniensium, Giesiæ 1727. Chr. Frideric. BOERNERI acta BARNABÆ, & PAULLI lycaonica, ex LUCÆ commentariis descripta & observationibus Theologico-philologicis illustrata, Lipsiæ 1714. Joan. Jacobi PEIZERI exercitatio Academica de ἀποδείξει PAULLI & BARNABÆ a Lystrensibus frustra tentata, Altorfii 1713. Joan. Frider. GUHLINGII dissertatio de PAULO, Mercurio a Lystrensibus vocato, Vitembergæ 1726. Christ. Frider. STISSERI disquisitio philologica-critica de BARNABA & PAULO, Lystrensiū diis, Sedi-
ni 1741. Christ. Guil. CONRADI Acta PAULLI Ephesia, ante tumultum a Demetrio excitatum, observationibus philologicis illustrata, Jenæ 1740. Joa. Georgii WALCHII acta Philippensia, Jenæ 1726. Joan. Conradi STIGLIZII de servitute pæna Sancti PAULLI Apostoli liber singularis a GORIO editus decad. 11. Symbol. Rom. edit. vol. ix. p. 78. 126.

5. Itineribus. Georgii LAETI peregrinatio PAULLI Apostoli, Lugduni Batavor. 1639. 12. Francofurti 1650. 12. Christophor. CELLARII dissertatio de amenitatibus historicis, & geographicis, ex itineribus PAULLI Apostoli collectis, Halæ 1694. Adde de peculiaribus quibusdam PAULLI itineribus disquisitiones. Quo spectant 1. Frider. Christ. BUCHERI dissertatio de Peregrinatione PAULLI transmarina, Vitembergæ 1679. Joannes Jacobus QUANDTII dissertatio de maritima PAULLI peregrinatione Regiomont. 1710. Georg. Lebr. WILCKII diatriba de peregrinatione PAULLI Macedonica per Græciam, Lipsiæ 1688. P. Danielis FARLATI disquisitio, an D. PAULLUS in Illyrico Christi Evangelium divulgaverit? quæ exstat T. 1. Illyrici sacri Prolegom. p. 111. sect. 1. cap. 1. §. 2. Jacobi HASÆI dissertatio geographico-politica de navibus Alexandrinis, PAULLUM in Italiam de-

ferentibus, Bremæ 1716. ejusdem dissertatio de computatione mensium PAULLINI itineris, quod Hierosolymis Romam suscepit. Petri KUNZII observationes de vexillo navis Alexandrinæ, qua PAULUS Gentium doctor in Italiam vectus est, Jenæ 1734. 2. De naufragio PAULLI, ejusque Melitam appulsu disputatores, ut Paulli CRUSII PAULUS naufragus, Lipsiæ 1609. 8. Alberti SCHUMACHERI dissertatio de naufragio PAULLINO Bremæ 1730. Joam. Christ. KIRCHMEIRI dissertatio de requie PAULLI in Melite insula, Marburgi 1731. Joam. Frid. WANDALINI disputatio de Melita PAULLI, Hafniæ ann. 1707. Joannes Ernestus Immanuel. commentatio de Deo Melitensium, Jenæ ann. 1752., qua historia naufragii PAULLI itidem illustratur. At quænam hæc Melita? Dalmaticane an Sicula? Initium hujus controversiæ fecit P. Ignatius GEORGIUS Benedictinus quum librum inscriptum: PAULLUS „ Apostolus in mari, quod nunc Venetus sinus dicitur naufragus & Melita Dalmatiensis Insulæ „ post naufragium hospes; sive de genuino significatione duorum locorum in actibus Apostolicis XXVII. 27. XXVIII. 1. inspectiones anti-critica, Venetiis 1730. 4. ederet atque adfirmaret, PAULLI naufragium in mari Adriatico evenisse. Enimvero ut liber exiit, certatim in illum scriptores calumum acuerunt pro Sicula Melita pugnaturi. Hinc Claudii Josephi GUIOT de la Marne epistola ad Cardin. POLIGNAC Romæ 1731. Bonavent. ATTARDII vindicia pro Melita sicula 1739. dela MARNE vindicia Melitenses 1732. 4. Joam. Antoni CIANTAR „ dissertationes Apologeticæ de PAULLO Apostolo, in Melitam siculo-adriatici maris „ insulam, naufragio ejecto, Venetiis 1738. 4. Rupertus A. S. GASPARE, PAULLUS Apostolus e Melita Illyricana in Africam quondam; nunc vero S. JOANNIS Hierosolymitani equitum feliciter redux sive anticriticarum inspectionum Ignatii GEORGII amici

ca inspectio, Venetiis 1739. 4. duabus partibus. Quieverat hæc controversia, quum an. 1753. *Joan. Baptista* LADVOCAT pro GEORGII sententia dissertationem Gallicam edidit *sur le lien [du naufrage de St. PAUL. P. Carolus Joseph de S. FLO-RIANO e Minoribus, uti vocant, Reformatis, LADVOCATI* dissertationem statim confutavit, licet nonnisi an. 1756. in Sylloge prænotata *Raccolta Milanese* ediderit pro eadem *Melita* scula suam dissertationem chronologico-geographicam inscriptam: *Navigazione dell' Appostolo PAOLO da Cesarea a MALTA. Stephanus* SCIUGLIAGA hanc libens occasionem *Dalmatica Melita* vindicandæ adripuit; duobus libris an. 1757. *Veneta* in urbe vulgatis, Italico altero, cui titulus: *il naufragio di S. PAOLO ristabilito nella Melita Illirica, contro la dissert. chronol. geograph. del R. P. Carlo Giuseppe di S. FIORANO*, latino altero inscripto: *Exercitationes geographica, hydrographica, & anemographice de naufragio D. PAULLI Apostoli, ejusque adventu in insulam Melitam Illyricam, sive mare Hadriaticum suis finibus restitutum. SCIUGLIAGA* novum adversarium nactus est Canonicum *Joan. Franciscum* AGIUS de SOLDANIS; edidit is an. 1758. *Venetiis discorso Apologetico &c.* Nec filuit P. a S. FLO-RIANO, qui ann. 1759. *Mediolani* quinque dissertationes vulgavit hoc titulo: *Origine della Fede Cristiana in MALTA.* Eodem anno 1759. *Venetiis* prodiit *lettera dell' Abate Stefano* SCIUGLIAGA J. C. della origine della Fede Cristiana in MALTA. Post has dissertationes legenda *Joan. Jacobi* SYRBII dissertatio de PAULLI in urbem ingressu Jenæ 3. huc pertinet controversia, PAULLUS ne in hispaniam profectus sit? Adfirmant *Natalis* ALEXANDER in *schol. i. diss. xv. & D. LIRON T. iv.* operis Gallici *singularites litteraires &c.* pag. 175. 193. Negat *Joan. Justus* SPIER in *disputatione historica & critica, qua testimonia Patrum quinque primorum seculorum de PAULLI Apostoli itinere,*
in

in Hispaniam confecto, labefactatur, Vitembergæ 1740. deinde in *historia critica de hispanico PAULLI Apostoli itinere*, eodem loco 1742. 4.

VI. De vinculis: Ludovic. CAPELLI *disquisitio: an PAULLUS bis fuerit victus Romæ, & an occidentem, predicando Evangelium lustraverit*. Gottl. Frid. GUDII *vindicia posteriorum vinculorum, & Martyrii PAULLINI*. Petri ZORNII *commentatio de PAULLI singularibus fati in carcere castrensi arcis Antonia* Joan. Ernesti Imman. WALCHII *disseratio de vinculis Apostoli PAULLI ex antiquitatum profanarum monumentis illustrati*, Jenæ 1746.

III. de S. ANDREA, I. ejus cathedra, sive ordinatio Episcopatus Patris in Martyrologio Hieronymiano v. Februarii recolitur; qua de re vide BOL-
LANDMM ad eundem diem, & FLORENTINIUM in Indiculum Apostolor. 2. An autem S. ANDREAS Byzantinam Ecclesiam instituerit, quod NICEPHORUS Constantinopolitanus in *Chronico*, NICEPHORUS CALLISTUS, COTINUS alii-
que recentiores Græci tradunt apud LAMBECIUM T. III. pag. 55. seq. & 154. disputant Natalis ALEXANDER *sec. I. cap. 8.* TILLEMONTIUS T. 1. *Monum.* SANDINIUS de S. ANDR. §. 3. præsertim vero P. Guilielmus CUPERUS in dissertatione prævia ad *historiam chronologicam Patriarcharum Constantinopolitanorum de exordio Cathedra Constantinopolitanæ; seu potius Byzantinæ*, ubi etiam contra BARONIUM eandem Cathedram non fuisse a S. PETRO institutam ostendit. 3. Acta S. ANDREÆ ab Achæa Presbyteris conscripta passim cum ALBERTINO Protestantes rejiciunt, & ex nostris Scriptoribus DUPINIUS, TILLEMONTIUS, BAILLETUS; sed refelluntur hi a Natali ALEXANDRO, GARDEBOSCIO T. 1. *Honorato a S. MARIA*, præsertim vero a Carolo Christ. WOOG in eo libro, cujus titulum exscripsi *cap. VI. §. 1. n. 4.* Hæretici Acta S. ANDREÆ vel cuderunt, vel corruerunt; de quibus Bartholom. GERMO-

MONIUS de *Hereticis veterum Codicum corruptoribus*. In *Passionem S. ANDREÆ collectanea* dabit FIORENTINIUS *Hieron. Martyr.* p. 116. 4. de *Cruce S. ANDREÆ*, quæ adservari *Massilia* fertur, multa Joann. Jacobus CHIFFLETIUS in *vesontione* part. 1. cap. 48.

IV. de S. JACOBO Zebedæi filio, quem *Majorem* vocant, quod præcipue in quæstionem venit, est ejus in *Hispaniam* adventus. Eum negant BARONIUS ad ann. 816. n. 51. & apud SPONDANUM ad ann. 44. *Natalis ALEXANDER* *disf.* xv. *hist. Eccles. sac.* 1. Non JACOBUM Zebedæi, sed PAULLUM Apostolum, primum & unicum Evangelij in *Hispania* promulgatorem probat singulari & copiosa dissertatione latina Michael a S. MARIA Eremita *Augustinianus* inserta *Commentariis* *Academiæ Regiæ Ulyssiponensis* a. 1722. 27. August. Quibus addendus Christianus LUPUS ad TERTULL. de *Prescript.* cap. 20. Adfirmant Joannes MARIANA in *Tractatu de adventu S. JACOBI Apostoli in Hispaniam* cum aliis sex ejus *Tractatibus Colonia* edito 1609. Caspar SANCTIUS in *disputatione de S. JACOBI & PAULLI Apostolorum in Hispaniam adventu* addita ejusdem *commentario in Acta Apostolorum Lugduni* 1656. & *Coloniæ* 1617. Antonius CARACCIOLUS in *biga illustrium controversiarum: de Sancti JACOBI Apostoli adcessu in Hispaniam, ac de funere S. MARTINI, a Sancto AMBROSIO procurato*, Neapoli 1623. 8. Francisc. a SANCTO AUGUSTINO MACEDO *diatriba de adventu Sancti JACOBI in Hispaniam*; Romæ 1662. 4. Caspar, de MENDOZA, y SEGOJA *predication de Saint JAGO en Espanna*, Zaragoza 1682. 4. contra Christianum LUPUM & NATALEM ALEXANDRUM. Josephus Saenz de AGUIRRE *disf.* ix. Apparatus ad *Concilia Hispaniæ T. 1. p. 134. seq.* A. D. I. D. F. in dissertatione,, de *Prædicatione Evangelij in*, *Hispania per S. Apostolum JACOBUM Zebedæum*

„ dæum, (de hac Trivultiani a. 1713. Novembr. „ p. 1931. seq.) „ *Hieronymus* CONTADOR de ARGOTE *Clericus Regularis* diss. Lusitanice scripta, & Regi Lusitaniæ Joanni V. dicata pro JACOBI adventu in Hispaniam, & mente S. HIERONYMI, in Commentariis Academiae Regiæ Ulyssip. an. 1722. *Manuel Cajetanus* de SOUSA in iisdem Commentariis an. 1725. 19. Julii, ac deinde Tomis duobus de expeditione Hispanica S. JACOBI. CUPERUS *Bollandianus* T. VI. Julii ad d. 25. *Cajetanus* CENNIUS in *Codice Canonum Ecclesiæ Hispanæ* T. 1. diss. 1. cap. 2. qui tamen Hispanorum causam prodidisse potius, quam defendisse videtur, *Benedictus Clemens* de AROSTEGUI diss. de Adventu S. JACOBI in Hispaniam, Neapoli, *Julius Laurentius* SELVAGGIUS *Antiquit. Christianar.* l. 1. P. 1. cap. 4. §. 6. n. 28. seqq. Neapoli 1772. Utriusque sententiæ argumenta expendit Card. GOTTI in *veritate Religionis Christianæ* T. v. cap. 4. §. 2. *Daniel* FARLATUS HESYCHII testimonio (de quo vide tamen *historiam Litterariam Italia* T. IV. p. 111.) iter Hispaniense S. JACOBI per *Illyricum & Dalmatiam*, atque etiam *Pannoniam* describit, ac tuetur T. 1. *Illyrici sacri Prolegom.* P. 111. cap. 1. §. 3.

V. De S. JOANNE Apostolo & Evangelista conferantur de viaggi di S. GIOVANNI Apostolo, *Ragionamento*. Exstat in opere inscripto *Raccolta Milanese* 1751. Mediolan. 4.

Christophori CELLARII de exilio JOANNIS Apostoli. Exstat in ejus dissertatione de septem Ecclesiis Asiæ in Apocalypsi memoratis, Halæ 1701.

Chr. Ludovici OBBARII dissert. de temperamento JOANNIS Apostoli cholericæ Goettingæ 1738. *Georg. Aug.* DETHARDINGII vindicia JOANNIS Apostoli a censura Joan. LAMII, Lipsiæ 1739.

Chr. Augusti HEUMANNI „ par fabularum ex historia Ecclesiastica exterminatum 1. de JOANNE „ Apo-

3, Apostolo in fervens oleum conjecto . 2. de co-
 3, lumba ex POLYCARPI rogo evolante , Isenaci
 1715. Vide *Trivultianos* ann. 1716. April. p. 717.
 cumprimis vero Joan. *Laurentium* MOSHEMIUM,
 qui in dissertationibus ad histor. Ecclesiast. perti-
 nentibus vol. 1. p. 492 HEUMANNI dissertatio-
 nem solidissime confutavit.

De Passione , & Adsumptione S. JOANNIS
Hieronymiano Martyrologio inscripta FLORENTI-
 NII *Exercitatio* 111. Eodem spectant 1. *Joan. Seba-*
stiani MITTERNACHTII , *dissertationes philolo-*
gico-historico-Theologicae de loco JOANNIS XXI. 22.
 Namburgi 1665. 8. quibus pertractantur quæstio-
 nes, uti in ipso titulo indicatur , an JOANNES
 Evangelista martyrium subierit? naturali morte o-
 bierit? Statim resuscitatus corporeque ac anima
 adsumptus in cœlum fuerit? in sepulcro ad *Ephesum*
 vivus adhuc dormiat; an vero sine morte vivus in
 paradysum terrestrem translatus, inde sub tempora
 Antichristi cum *Encho* & *Elia* venturus & occi-
 dendus ab Antichristo sit? 2. *Augustini* CALME-
 TI diss. *de morte* S. JOANNIS.

Porro de S. JOANNIS scriptis præter Interpretes,
 & Polemicos adi *Natalem* ALEXANDRUM, DU-
 PINIUM, CEILLIERUM &c.

VI. De S. PHILIPPO *Gallisne*, an potius *Gala-*
sis Evangelium adnunciarit , Eruditi viri inter se
 disputant, BARONIO pro *Galatis*, pro *Gallis* stan-
 te *Petro* de MARCA: Vide FABRICIUM in *sa-*
lutari luce Evangelii p. 102.

VII. De S. BARTHOLOMÆO illud 1. quæri-
 tur, num idem fuerit qui NATHANAEL. Id ne-
 gant TOLETUS in cap. 1. *Joan.* SANDINIUS
 alique, adserunt contra Joan. ROBERTUS, cujus
Nathanael BARTHOLOMÆUS prodiit Duaci
 1619. *Fabricius* PIGNATELLI in lib. *de Apostola-*
tu Nathanaelis BARTHOLOMÆI Parisiis 1660.
Joan. Nicolaus NAHRIUS in diss. *de Nathanaele*
Apostolo a BARTHOLOMÆO non diverso, Lipsiæ
 1740.

1740. quibus adfentiuntur BOLLANDIANI. 2. quaeritur *Indorumne* Apostolus fuerit; quod in dubium vocat *Samuel BASNAGE* ad an. 46. n. 35. argumentis, inquit *FABRICIUS* in *salut. Iuxta Evang.* p. 105. non adeo firmissimis ductus. 3. quo genere mortis obierit; qua de re consule *DIONYSIUM* in *sacrar. Vatic. Basil. Cryptar. monum.* p. 75. 4. quid de ejus corpore? requiescatne etiamnum *Beneventi*, an *Roma*? Pro *BENEVENTANIS* *Annibal MASCAMBRUNUS* Episcopus *Stabienfis* anno 1636. dissertationem ediderat. Eorundem traditionem defendit Card. *Ursinus* tunc Archiep. *Beneventanus*, postea *BENEDICTUS XIII.* Vulgata ann. 1694. luculenta dissertatione, quam *Italice* vertit *Basilius GIANELLI*, aliisque ab ipso Card. *URSINO* adceptis monumentis auctam an. 1695. *Beneventi* in lucem dedit praenotatam: *discorso, nel quale si prova, che 'l corpo di S. BARTOLOMEO sia in Benevento.* 4. „ Hanc sequuta sunt Acta petitionis, decreti, elevationis, recognitionis, ostensionis, repositionis, translationis, restitutionis, & consignationis sacri Corporis gloriosissimi Apostoli sancti *BARTHOLOMÆI* in nova Basilica, *Beneventi* eadem erecta &c. *Beneventi* 1698. 4. Verum pro *ROMANIS*, quos olim *BARONIUS* defenderat, prodiit „ *Francisci DINI* dissertatio historico-critica de „ translatione & collocatione Corporis sancti *BARTHOLOMÆI* Apostoli Romæ in insula *Lycaonia*; „ seu vindiciæ *Breviarii Romani*, adversus, dissertationes Episcopi *MASCAMBRUNI*, *Marii VIPERÆ*, aliorumque, *Venetis* 1701. 4. *Beneventanorum* alii deinde causam acerrime propugnaverunt; nempe 1. *Josephus Antonius SASSI* in opusculo inscripto: *ragioni per provare l' esistenza del Corpo di S. BARTOLOMEO in Benevento esposte in una lettera alla santità di BENEDETTO XIII.* extat T. XV. *Sylloges opusc. Caloger.* p. 27. 78. 2. *Joannes Maria de VITA* in dissertatione de vero Corpore *S. BARTHOLOMÆI Apostoli ex Asia*

in Liparam, ex Lipara Beneventum *translato*, ibidemque *adseruato*: exstat Tom. ix. novæ sylloges Opusc. Calog. p. 332. 402. Neutri parti satis fecerunt BOLLANDIANI, qui postquam in Comm. prævio de S. BARTHOL. collatis inter se monumentis *prevalere BENEVENTANOS antiquitate testium, & auctoritate, ROMANOS numero judicarunt*, tandem persuasum sibi esse dixerunt, *utroque loco haberi Reliquias Apostoli, translationemque factam esse aliquarum.*

VIII. De S. THOMA quæri potest, quid de CALAMINA civitate sentiendum sit, ubi quievisse dicitur? Leges autem quæ Joan. Alb. FABRICIUS hac de re in *salutari luce Evangelii* p. 109. seq. & Alexander LESLEUS ad *Missale Mixtum* p. 186. adnotant. Alia apud LESLEUM etiam pag. 185. invenes de Sancto hoc Apostolo non obvia. De itineralio, seu *periodis S. THOMÆ* adi eundem FABRICIUM in *Codice Apocrypho* N. T. p. 819.

Apocryphum ejusdem Evangelium, cujus tantummodo fragmenta apud COTELERIUM, LAMBECIUM, & eundem FABRICIUM exstabant, integrum dedit Græco-latine, & eruditis adnotationibus illustratum Joan. Aloysius MINGARELLI T. XII. novæ Sylloges opusculor. Caloger. p. 73. 155. De actis S. THOMÆ, & Translatione *Ortonam* scripsit Joan. Baptista de LECTIS.

IX. de S. MATTHÆO disputatur, an a LEVI secernendus sit? distinguit ORIGENES contra CELSUM lib. 1. §. 62. pag. 376. & HERACLEON hæreticus *Valentinianus* apud S. CLEMENTEM *Alexandrinum* lib. 4. *Soromat.* pag. 514., quos sequitur GROTIUS in MATTHÆUM cap. ix. 9. tom. 6. *Criticorum Sacrorum* pag. 347. & Joan. Fridericus FRISCHIUS in diss. de LEVI cum MATTHÆO non confundendo, Lipsiæ 1746. GROTIUS respondent DUPINIUS dissert. Prælimin. ad Biblia lib. 2. §. 3. COTELERIUS in *Constitut. Apost.* lib. 8.

lib. 8. cap. 22. & CEILLIERIUS in Historia Auctorum sacrorum lib. 2. cap. 2. art. 1. pag. 341. tom. 1. Græce MATTHÆUM Evangelium scripsisse autumant aliqui ex recentioribus; non tamen eas adferunt rationes, quæ nos cogant discedere a sententia veterum Patrum, ut observavit GROTIUS in MATTHÆUM Tom. 1. cap. vi. Criticorum sacrorum pag. 36. DUPINIUS dissert. Præliminari ad Biblia lib. 2. cap. 2. §. 3. pag. 23. tom. 2. CEILLIERIUS in historia generali Auctorum sacrorum tom. 1. l. 2. cap. 2. art. 2. §. 3. pag. 344. Quis pestea in Gracum transtulerit, non satis certum est, ait HIERONYMUS de Script. Eccles. in MATTHÆO. Alii JACOBUM Hierosolymorum Episcopum, alii PAULLUM, alii LUCAM, alii JOANNEM transtulisse putant: nullo tamen certo, & inconcusso utuntur Auctore. THEOPHYLACTUS præfat. in Evangel. MATTH. pag. 2. JOANNES, inquit, hoc ex Hebraica lingua in Græcam, ut ferunt, interpretatus est. De Evangelio S. MATTHÆI in S. BARNABÆ sepulcro invento confer MAZOCHIUM in Kalendar. Neapolit. ad d. XI. Junii.

X. De S. JACOBO *Minore* id potissimum in quæstionem venit, num a JACOBO Fratre Domini, & Hierosolymorum Episcopo alius fuerit? BARONIUS eundem esse contendit; quam sententiam pluribus adversus SALMASIUM confirmant PETAVIUS in *libr. de Hierarchia Ecclesiastica*, NATALIS ALEXANDER *Sac. 1. cap. 8. TILLEMONTIUS T. 1. monum.*, & Joan. Henricus MICHAELIS in *Introductione historico-Theologica ad epistolam JACOBI*, Halæ Saxonum 1722. Contra pugnant FLORENTINIUS *Exercit. 2. HENSCHENIUS ad d. 1. Maji*, Franciscus Antonius ZACCARIA in *dissertatione de tribus JACOBIS ad PETAVII libros Remondinianæ editionis*, & Joan. STILTINGHUS *T. vi. Septembris Bollandiani*, in *diff. de Fratribus Domini JACOBO*, JOSE-

SEPHO, JUDA, & SIMONE, qua quaritur, an ullus ex illis fuerit inter Apostolos duodecim?

XI. De Sanctis SIMEONE, & JUDA, Ragionamento sopra i viaggi de' due Apostoli GIUDA e SIMONE, Auctore Angelo Theodoro VILLA exstat in opere *Mediolani* edito 1757., inscriptoque *Raccolta Milanese*. Sunt, qui SIMEONEM eundem velint cum SIMEONE *Hierosolymitano* post JACOBUM Episcopo; quos refellit Samuel BASNAGE ad Annum Christi 31. num. 72. JUDAM contra plerique eundem habent cum JUDA fratre Domini; sed Joannes STILTINGHUS operose illos confutat in citata dissertatione *de fratribus Domini*, in qua neminem ex Domini Fratribus inter Apostolos cooptatum fuisse ostendit. Ad eundem JUDAM spectant, quæ in *Bibliotheca Bremensi* prodierunt altera volum. v. altera volum. vi. Theodori HASÆI *disquisitio de Levi a CHRISTO ad Apostolatam vocato, qua cum non, ut vulgo putatur, MATTHÆUM, sed JUDAM THADEUM esse, ostenditur*. Joan. Christ. BIEL *observatiuncula de Levi, JUDA THADEO*.

XII. De JUDA *Ischariote*, ac proditore quod in disputationem cadit, mors est, præsertim, vero qualis illa fuerit? quo modo narrationes MATTHÆI ac LUCÆ apte inter se conciliari debeant? Exierunt hac de re in lucem, quæ nunc sequuntur, dissertationes, Georg. GOETZII *de suspendio JUDÆ*, Jenæ 1661. Jacobi RÖESERI *de morte JUDÆ proditoris Christi*, Vitembergæ 1668. & iterum 1703. Job. ECKHARDI *de funesto JUDÆ exitu*, Vitembergæ 1689. Joachimi KUHNII *de pernicie & morte JUDÆ*, Argentorati 1693. Matthia BLOCHII *de interitu JUDÆ*, Hafniæ 1708. Imprimis huc spectat concertatio de morte JUDÆ, inquam Jacob. GRONOVIVS, Jacob PERIZONIUS atque alii venerunt. Edidit GRONOVIVS *exercitationes Academicas de pernicie & casu JUDÆ proditoris*,

toris, Lugduni Batavor. 1683. ac communio-
 rentiam sequutus, statuit, loca MATTHÆI &
 LUCÆ optime conciliari posse, si dicatur, JU-
 DAM laqueo gulam sibi fregisse; quod MAT-
 THÆUS significet, ac corpus ejus in voraginem,
 ejusmodi cadaveribus destinatum & eminentibus sa-
 xis asperam præcipitatum; hoc autem modo ru-
 ptum fuisse, uti a LUCA litteris consignatum sit.
 Opposuit se ei, præter Guil. SALDENUM, Fran-
 ciscus DERMASIUS, sive qui fictum nomen hoc
 sibi adscivit, Joachimus FELLERUS in epistola ad
 Adamum RECHENBERGIUM de intolerabili fa-
 ctu criticorum quorundam, speciatim Jacobi GRO-
 NOVII, qua occasione & Abr. CALOVII interpre-
 catio de morte JUDÆ a cavillationibus Gronovia-
 nis vindicatur & nova pariter ejusdem GRONO-
 VII de casu JUDÆ sententia exploditur, Lipsiæ
 1687. GRONOVIIUS quum memoratas exercita-
 tiones Academicas iterum evulgaret, adjecit illis a-
 cerbam atque asperam responsionem, sive uti il-
 lam vocat, legitimam & perspicuam earum defensionem,
 Lugduni Batavor. 1702. 4. ac simul in PE-
 RIZONIUM, notasque ejus in ÆLIANUM, qui-
 bus ostenderat, vocem ἀπαγχισθαι de morte ab an-
 tiquioribus usurpari, non ex suspendio tantum,
 verum etiam animi mœrore orta, animadvertit.
 PERIZONI S causam suam egit, in dissertatio-
 ne de morte JUDÆ & verbo ἀπαγχισθαι, in
 qua explicantur & conciliantur loca MATTH.
 XXVII. 5. & LUCÆ Actor. I. 18. atque vindican-
 tur quæ ad Eliani variam historiam v. 8. erant notata,
 Lugduni Batavor. 1702. 8. ac postquam GRONO-
 VIUS pugnaverit contra illam, in notitia & il-
 lustratione dissertationis nuperæ de morte JU-
 DÆ & verbo ἀπαγχισθαι Lugduni Batavor.
 1703. 4., sequutæ sunt: PERIZONI, responsio ad
 nuperam notitiam de variis ÆLIANI aliorum-
 que auctorum locis, Lugduni Batavor. 1703. 8.
 ac responsio II. ad notitiam secundam de LU-
 CÆ

„ CÆ Actorum 1. 18. & variis ÆLIANI alio-
 „ rumque locis, “ Lugduni Batavor. 1703. 8. Ad-
 dendæ sunt : „ Francisci WOERGERI symbolæ
 „ Theologicæ & historicæ ad exercitationes Aca-
 „ demicas Jacobi GRONOVII de JUDA prodi-
 „ tore, Lubecæ 1688. 12.

XIII. de S. MATTHIA. Una ejus electio per
 sortes peculiari cuipiam disquisitioni occasionem
 præbet. Quænam igitur fuit fors illa, qua Sanctus
 MATTHIAS electus fuit Apostolus? Legatur Joan.
 SCHARFFII disputatio de MATTHIA rite voca-
 to, Vitembergæ 1652. Joan, Georgii BITTELMA-
 JERI dissertatio de MATTHIA forse ad Apostola-
 tum electo Vitembergæ 1676. le MOYNE observat.
 587. apud BASNAGIUM ad ann. 33. §. 160. Li-
 cetne eadem uti in Electionibus Ecclesiasticis? Vi-
 de Tomum 1. Patris ALEXANDRI. *Lugdunensis*
Ecclesia utebaturne olim tali sorte, quemadmodum
legitur in vita Sancti EUCHERII, ejusdem urbis
Archiepiscopi? Nonne per sacros codices fuit fors
illa, qua electus est S. MARTINUS contra De-
fensores? Vide Sanctum AUGUSTINUM epist.
37. ubi de fortibus agit ex paginis Evangelicis, &
epistolam 30. Petri BLESENSIS, cum notis, tam
antiquis, quam novis. Adi etiam D. du RESNEL
dissertationem sur les fors parmi les chrétiens ap-
pelles sortes Sanctorum, Acad. Paris. Inscr. T. XIX.
Parisien. edit. p. 291. De Apostolatu Illyrico S.
MATTHIÆ consule Danielem FARLATI T. 1.
Illirc. sacr. Prolegom. p. 111.

XIV. De S. LUCA quæri potest 1. num LU-
 CAS Medicus de quo S. PAULLUS, alius fuerit
 ab Evangelista? Eundem habuit universa antiqui-
 tas. Vide historiam litterariam Italiæ Tom. v. p.
 511. Samuel tamen BASNAGIUS ad ann. Christi
 60. n. 33. cum CALVINO in epist. ad Coloss.,
 Joan. Henricus a SEELEN in diatriba de *Medico-*
rum meritis in sacram Scripturam, & Christophor.
Augustus HEUMANNUS T. 11. Poeciles p. 518.

seq. ausi sunt id negare. Eos WINCKLERUS refellit in dissert. quam cap. vi. §. 1. n. 15. indicavi. Confer MALDONATUM in Evang. & Joannem Georgium WALCHIUM in histor. Eccles. sæc. 1. CORDERIUS præf. *Catena Græca* in LUCAM præmissa conjecit, LUCAM quidem MEDICUM fuisse Evangelistam, sed MEDICUM solummodo in Mystico sensu appellatum a PAULO fuisse; quod quis credat? 2. quæri potest, num Pictor fuerit? quod GRETSEUS in Syntagm. de imaginibus a S. LUCA pictis cap. 18. & 19. & C. GOTTI in vera Ecclesia Tom. 2. part. 2. art. 16. §. 15. propugnant. Negat ex recentioribus Catholicis Scriptoribus P. FROVA dissert. de sacris Imaginibus p. 11. T. xlii. Sylloges opusculor. Caloger. Confer histor. litter. Ital. T. 11. p. 46. & LAMBERTINUM de servor. Dei Beatif. & lib. iv. p. 11. cap. 10. num. 28. Christian. Ludov. SCHLICHTERUS, Halæ 1734. eclogam historicam edidit, qua fabula Pontificia de LUCA Pictore exploditur. Explorerit, non renuo; at impudentis ineptique Protestantis est hanc Fabulam ad Papismum trahere. Aliqua etiam de S. LUCÆ Apostolatu occurrunt. Eum nempe in Galliis Evangelium evulgasse multis adversus TILLEMONTIUM contendit D. LIRON singular. histor. T. iv. p. 334. 342. in Illyrio vero Daniel FARLATI T. 1. Illyr. sacr. Proleg. p. 111. cap. 11. §. 1.

XV. Demum de S. MARCO exstat Henrici christ. SCHNERINGII dissertatio de Evangelio Sancti MARCI, Gryphisvaldiæ 1700. & Fr. Joan. Laurentii BERTI dissertazione sopra S. MARCO (exstat in ejus libro: *Prose volgari*, Florentiæ 1759., estque tertia ex decem ibi editis auctoris dissertationibus) ubi & de Interpretis munere quod apud S. PETRUM gessit Evangelista. Porro de Evangelio S. MARCI, quod Venetiis adservari fertur, legendus MONTFAUCONIUS in *diario Italico*, P. Laurentius a TURRE in epistola de

duobus Forojuliensibus Evangelicariis T. II. *Evangelicarii quadruplicis* a P. BLANCHINIO, Roma 1749. vulgati, quacum confer historiam litterariam Italiae T. I. p. 14. seq. & Senator *Flaminus CORNELIUS Ecclesiarum Venetarum decade* XII. p. 1. p. 176. seqq. Quod spectat ad Translationem S. MARCI *Venetas*, cave fidas *Anonymi Relationi MARCI Evangelista Corpus in Insula Augia* divite *Episcopatus Constantiensis eruta e Bibliotheca Reipublica Ratisponensis studio* Eliæ EHINGERI, quam *Joan. Georg. DORSCHÉUS* edidit, atque adnotationibus auxit, Argentorati 1645. quum ante duos annos ibidem vulgasset impudentissimum quoddam *specimen sceletomania Pontificia circa Reliquias MARCI, & LUCÆ*. Nam anonymum illum fabulatorem esse, ceterosque, qui Translationi *Veneta* adversantur, hypercriticos invictis argumentis probat idem Senator CORNELIUS l. c. Confer histor. litter. Ital. p. 437. seq. De S. MARCI Apostolatu *Aquilejensi*, & *Laureacensi* differentes auctores alibi indicabimus.

§. III.

De LXX. Discipulis.

Nihil est, quod de LXX. Discipulis in universum disputetur præter ea quæ cap. VI. §. 2. addigimus. De quatuor ex illis BARNABA, inquam, TITO, TIMOTHEO, & CRESCENTE plura quærentur.

Ac primum de BARNABA (ut omittatur *Placidi PUCCINELLI Vita di San BARNABA Apostolo, primo pastore di Milano*, Mediolani 1649 4. Stephani le MOYNE *exercitatiuncula de BARNABA in Prolegomenis ad varia sacra*) de *Mediolanensi* illius Apostolatu, atque Episcopatu disputatur. Negant illum MABILLONIUS, PAPEBROCHIIUS in *Exegeti de Episc. Mediolan.*, TIL-

LEMONTIUS, BACCHINIUS, MURATORIUS, MAZZOCHIUS ad Kalend. Neap. *Franc. Antonius* ZACCARIA in histor. litter. Ital. *T.* vi. p. 589. & *T.* ix. p. 417. *segg.* Adfirmant Nicolaus SORMANNUS tum in *Apologismis* editis 1740., tum in opere *de' Passeggi storico-topografico-critici nella Città, indi nella Diocesi di MILANO*, *Giornata prima*, Mediolani 1751. 12., uti & in alio libro inscripto: *l' origine Apostolica della Chiesa Milanese*, Mediolani 1754. 4. & *Joseph. Antonius* SASSI in *vindiciis de adventu Mediolanum S. BARNABÆ Apostoli contra nonnullos recentioris ætatis.*

Alia quæstio est de epistola Catholica, quæ exstat sub nomine BARNABÆ, de qua vide CO-TELERIUM, CAVEUM, DUPINIUM, FABRICIUM *lib. iv. Biblioth. Græc. c. 5. p. 173. & lib. v. cap. 1. §. 4. p. 3.* MOSHEMIUM *de rebus Christianorum ante CONSTANTINUM* pag. 160. CEILLIERUM. MAZZOCHIUM in Kal. Neap. ad d. xi. Junii.

Prodiit etiam Evangelium quoddam BARNABÆ. TOLANDUS illud vulgavit, *Londini* 1718. in libro Anglico, cui titulum fecit: „Nazarenus, „aut Christianismus Judaicus, Paganus, & Mahu- „medanus historiam continens antiqui Evangelii „S. BARNABÆ. “ TOLANDUM *Thomas* MANGEY eodem anno 1718. refellit, editis Anglice *observationibus in Nazarenum*, in quibus tamen aliqua absurda legere est. Verum de hoc Evangelio omnino legendus FABRICIUS in *Codice Apocrypho* N. T. p. 111.

Ad TITUM transeo. Præter BOLLANDUM *T. i. Januar.* ejus res gestas enarravit *Joan. Georgius* WALCHIUS in *diff. de TITO viro Apostolico*, *Jenæ* 1741., quæ etiam exstat in *WALCHII Miscellaneis sacris* p. 708. Apostolatium ejus *Illyricum* illustrat P. FARLATI p. 111. Prolegom. in primum tomum *Illyrici sacri*. Lege etiam de TL-

TO *Cretam sacram* Senatoris *Flaminii* CORNELII.

S. TIMOTHEI Vitam *Hermannus* WITSIUS descripsit in *Exercitatione* XVI. de Vita TIMOTHEI *Miscellan. sacrar. T. II. p. 557.* Conferenda Acta Sanctorum T. II. *Januar.* Vide etiam FABRICIUM *Bibl. Grac. T. IX. p. 150. & in Codice Apocrypho N. T.*

Tandem quod ad S. CRESCENTEM spectat, cum in Gallias a S. PAULO missum Evangelicæ prædicationis causa adversus TILLEMONTIUM contendit LIRON *singularit. historiæ. & litter. T. IV. p. 342. 356.*

ARTICULUS IV.

Disquisitiones ad Politiam Ecclesiasticam pertinentes.

SECTIO I.

Quæstiones generales de primi sæculi politia.

1. Num primo ipso Ecclesiæ sæculo Episcopi Ecclesiis regendis tributum fuerint, an solis Presbyteris commendatæ? Vide P. BIANCHI T. III. *operis dell' esterior polizia della Chiesa* lib. I. cap. 2. §. 20. pag. 227. *seqq.*

2. Num Episcoporum auctoritas ab Ethnicorum exemplo ducta fuerit, quod GIANNONIUS indicat? Confer P. BIANCHI l. c. p. 237.

3. Num Apostoli Ecclesias instar Synagogarum constituerint? Adi eundem BIANCHI l. c. p. 242. *seqq.*

4. Num Apostoli Metropoles instituerint & quam de causa? Idem l. c. p. 131. *seqq.* & T. IV. 22. *seqq.*

5. Septem Diaconorum, quos Apostoli a LU-
CA

CA constituisse perhibentur, sacrum munus fuit : Id singulari dissertatione docuit *Natalis* ALEXANDER, ad quam videnda quæ contra BASNAGIUM adnotavit MANSIUS. Confer etiam dissertationem Romæ vulgatam 1749. *de septem diaconis, deque epistolis ad Corinthios, & Martyrio S. CLEMENTIS P. M.*

S E C T I O II.

Disquisitiones ad historiam Romanorum Pontificum spectantes.

§. I.

De S. PETRO.

I. Negant S. PETRUM Roma umquam fuisse *Ultricus* VELLENIUS, cujus nomine prodiit *Tractatus quo XVII. argumentis adseritur, PETRUM Apostolum numquam Roma fuisse adversus pratensum primatum in Romana Ecclesia*, 1520. Francofurti 1631. Argentorati 1660. 4. *Fridericus* SPANHEMIUS *dissertatione de fidei professione PETRI Apostoli in urbem Romam, & nuperrime Anonymus Gallus in Libro latine & Gallice edito Londini (ut titulus mentitur) 1770. excuso ac prænotato : „ de Primatu Romani Pontificis opus, cujus scopus est demonstrare, Primatum Rom. Pont. inter alios Episcopos nullum nisi honorificum esse, & illum Primatum nec divinum, nec Jurisdictionis esse.*“ Verum quid istis facias, qui in meridiana luce sponte cœcutiunt? Eos certe refellerunt non Catholici modo, sed etiam Protestantes. Ex Catholicis, ut BELLARMINUM, Joan. FISCHERUM *Roffensem* Episcopum, SALMERONEM Tom. ult. oper. Jac. GRETSERUM lib. 11. *defens.* BELLARM. *de summo Pont. Natalem* ALEXAN-

XANDRUM, & *Emanuel* a SCHELSTRATE omittam, legendi *Joan. COCHLÆI* libri PETRUM Romæ fuisse, Moguntiae 1525. 4. quorum antea mentionem feci *Georgii CORTESII Tractatus adversus negantes*, PETRUM Romæ fuisse, Venetiis 1773. & iterum Romæ 1770. *Onuphrii PANVINII* de adventu PETRI ad urbem Romam, *Franc. AGRICOLÆ* attestatio ex Patribus, PETRUM fuisse Romæ, & Romanos ad fidem convertisse, Coloniae 1605. 8. *Augustini CALMET* dissertation sur le voyage de Saint-PIERRE a Rome, *Petri Francisci FOGGINI* exercitationes historico critica de Romano Divi PETRI itinere & episcopatu, ejusque antiquissimis imaginibus, Florentiae 1742. Ex Protestantibus vero *Guilielmus CAVEUS* in vita Sancti PETRI cap. 10. ejusque appendice, *Samuel BASNAGE* ad ann. Chr. 64. n. 9. *Bartholom. Christian. RICHARDUS* in diss. de PETRI Romam adventu ex antiquitate defenso, Vitembergæ 1703. contra *SPANHEMIUM Salomon VANTIL* disputatione historico-Theologica de PETRO Romæ Martyre, non Pontifice, Lugduni Batavor. 1770. Vide etiam *PEARSONII opera postuma*.

II. In Romano itinere PETRUM multas Regiones evangelii præconio imbuisse certum est; num etiam *Illyricum*, disputat *Daniel FARLATI* in Prolegomenis ad Tom. 1. *Illyrici sacri*.

III. Num vero sub NERONE tantum, quod LACTANTIUS indicare nonnullis videtur in lib. de mortibus Persequutor. an sub CLAUDIO primum, iterumque sub NERONE S. PETRUS Romam adjerit, expensum habes a *Bollandianis* ad Acta SS. Apostol. PETRI & PAULLI, a SCHELESTRATIO *Antiquit. Eccles. T. I* FOGGINIO, & a P. BIANCHI T. III. operis inscripti *della poiestà & della polizia della Chiesa* p. 255. seqq. Ridiculus est *Cornel. Dietericus KOCHIUS*, qui an. 1721. Helmstadii dissertationem edidit inscriptam,

quod *Chronologia HENSCHENIANA* ; quæ est in *Actis Sanctorum Antuerpiensibus* nihil juvet perfectionem PETRI Romanam.

IV. PETRUS divino consilio , non una sui ipsius voluntate *Romam* venit. Vide *Francisci Antonii ZACCARIA Antifebronium* T. II. edit. Cæsen. diss. II. cap. I. n. 5. seqq. V. Die xxv. Aprilis PETRUM *Romam* primo ingressum fuisse multis contendit *Petrus MORETTUS* in *Parergo de Feste in honorem Principis Apostolorum Romæ ad diem xxv. Aprilis institutum* , Romæ 1742. 4. Ubi vero S. Apostolus primum hospitium habuerit , vide apud P. BIANCHI l. c. p. 269. seq.

VI. Utrum S. PAULLUS *Romanus* cum PETRO Pontifex fuerit (quod larvato nebuloni in mentem venit) vide a RAYNAUDO discussum in *Pontificiis* . Confer etiam SIRMONDI epistolam l. III. ep. 62.

VII. De annis, quibus PETRUS *Romanum* gessit Pontificatum præter citatos BOLLANDIANOS, SCHELESTRATIUM, & FOGGINIUM, exstat Fr. Bernardini MEZZADRI dissertatio critico-historica de viginti quinque annis *Romane PETRI Cathedra adversus utrumque PAGIUM* , Romæ 1740. 4. Confer P. BIANCHI l. citato p. 271. seqq.

VIII. De die Martyrii SS. Apostolorum PETRI & PAULLI differunt BALLERINII ad opera S. LEONIS M.

§. II.

De primis S. PETRI successoribus.

Quæri potest, PETRUS ne sibi ipse successorem designarit? Qua de re vide P. SCHMIER *Jurispr. Canonico-civil. lib. I. Tract. 3. cap. I. seqq.* & CATALANUM in *Comment. ad Cæremon. S. R. E.* T. I.

Quæ-

Quæri 2. potest, num CLEMENS, an S. LINUS PETRO in supremo Pontificatu successerit? Ac LINUM quidem, non CLEMENTEM PETRO successisse multis statuunt SANDINIUS *disput.* 4. & DAUDE *T. 1. histor. univers. ad cap. 2. lib. 1. hist. Eccles. Reflex.* 7.

Quæri 3. potest an saltem CLEMENS CLETUM in Pontificia dignitate præcesserit? Adserit BLANCHINIUS in *not. ad Anastas. T. 1. Negat P. BLANCHI* gravissimis adlatis argumentis *T. 111. cit. oper. pag. 277. seqq.*

Quæri 4. potest, idemne sit CLETUS qui ANACLETUS? adfirmant *Petrus HALLOIXIUS T. 11. illustr. Eccles. Scriptor. in not. ad vitam S. Iren. c. 7. p. 642. seqq. VALESIUS ad EUSEBIUM, Natalis ALEXANDER, TILLEMONTIUS T. 1. epistol. Rom. Pont. in monito ad suppositas CLETO & ANACLETO epistolas. Negant post BARONIUM in not. ad Martyrolog. 26. Apr. HENSCHENIUS T. 111. Apr. ad eundem diem SCHELESTRATIUS Antiq. Eccles. diss. 2. cap. 2. SANDINIUS l. c. J. Bapt. SOLLERIUS T. 111. Jul. ad diem 13. Idipsum senserat PAPEBROCHIUS, deinde vero Anamnesin scripsit, in qua CLETUM quum in exilium actus esset, Pontificatum abdicasse, CLETO tunc CLEMENTEM successisse, CLEMENTI tandem, qui & ipse Pontificiam dignitatem dimittere coactus fuerit, iterum CLETUM successorem datum, hincque ANACLETUM, seu revocatum fuisse dictum ingeniose, sed sine idoneis testibus coniecit, licet non multis abhinc annis sectatorem habuerit *Petrum LAZERI* an. 1755. in dissert. cui titulum fecit, *catalogi duo antiquissimi &c. p. 31.**

Quæri 5. potest quid sentiendum de scriptis, quæ sanctis hisce Pontificibus tribuuntur. Atque ea quidem, quæ LINI, CLETI, aut ANACLETI nomine inscribuntur, nemo qui in arte critica paullulum versatus fuerit, hodie susceperit. De
CLE-

CLEMENTE autem si *Recognitiones* demas, & *Constitutiones Apostolicas*, de quibus infra, aliter sentiendum. Exstant nimirum epistolæ duæ ad *Corinthios*, seu potius epistola una, alteriusque fragmenta, quæ CLEMENTI tuto adjudicentur. De prima enimvero (de cujus epocha vide adnotata in historia litter. Ital. T. II. p. 232.) nulla esse dubitatio potest, quum & ipsi Protestantes eam magna consensione S. Pontifici adscribant, PERSONIUS, DODWELLUS, aliique. Secundam GRABIUS negat esse CLEMENTIS, in eamque sententiam propendet ORSI *hist. Eccles. lib. 2. n. 33.* Plerique aliter sentiunt, atque in his Dominicanus, qui Romæ an. 1749. *dissertationes* edidit de *septem diaconis, deque epistolis ad Corinthios & Martyrio S. CLEMENTIS P. M. antea sect. 1. a me indicatos.* Ceteræ, quæ CLEMENTIS nomine hætenus circumlatæ sunt epistolæ, ut epistola ad JACOBUM *Fratrem Domini* sublestæ fidei sunt. Nuperrime tamen gravis inter eruditos viros exorta disceptatio est de duabus epistolis, quas e *Syriaco* exemplo primus ann. 1752. protulit T. II. Novi Testamenti Græci WETSTEINIUS. Nam *Anglus* LARDNER, & *Germanus* VENEMA multis argumentis eas in *veritas* suspicionem vocare conati sunt; contra WETSTEINIUS illas vindicavit. Lege *Acta Eruditorum Lipsiensia* 12. Januar. an. 1756. cum primis vero *Hollandos* Auctores diarii inscripti *Bibliothèque raisonnée* T. I. p. 1. art. 10. & p. II. art. 8. qui LARDNERI argumenti fatissacere studuerunt, itemque aliud diarium prænotatum *Bibliothèque des sciences, & des beaux arts* p. I. artic. IV. pag. 51. seqq. & p. II. artic. 3. pag. 310. seqq. Confer præter ea ad duas hæc epistolas adnotationem criticam Cl. MANSII, qui illas in nuperam a se *Venetis* curatam Conciliorum editionem primus intulit.

S E C T I O III.

*Disquisitiones de Occidentalis Patriarchatus
Ecclesiis.*

I. Quæ supra de S. BARNABÆ *Mediolanensi* Apostolatu, de S. MARCO *Aquilejensis* Ecclesiæ conditore, de *Africana Melita* a S. PAULO sacris nostris instituta, de S. JACOBI Majoris in *Hispaniam* profectio, ac de primis Evangelii apud *Illyricum* præconibus indicavimus, transferri huc possunt.

II. Ad hæc quæri potest, quid de Ecclesiis in *Hetruria*, in *Neapolitano* Regno & in *Sicilia* a S. PETRO ut ferunt, conditis, atque Episcopis ab eo constitutis credibile sit? Atque ad *Hetruriam* quidem quod spectat, præter ea quæ FLORENTINIUS in *Hetruscæ pietatis originibus*, disputavit, consulendæ sunt dissertationes, quæ de S. ROMULO S. PETRI discipulo, ac FÆSULARUM primo Episcopo paucis abhinc annis prodierunt: item quæ P. Antonius Felix MATTHEIUS disserit T. 1. *histor. Eccles. Pisan.* p. 2. seqq. de S. PETRI *Pisas* adventu.

III. Urbi vero *Neapolitana* Apostolicam S. PETRI prædicationem adversus GIANNONIUM vindicant P. BIANCHI T. III. pag. 273. seqq. & SELVAGGIUS in *Antiquit. Christian. Institut.* l. i. c. 6. p. 113. seq.

IV. Ad *Siculos* tandem quod adinet, PAPERBROCHIUS, & Dominicus di LEO *discorso Istoricocritico intorno l' introduzion della Fede in Sicilia* negant primos *Siculorum* Apostolos fuisse Sanctos MARCIANUM, & PANCRACTIUM illic missos a S. PETRO; sed id multis post OCTAVIUM CAJETANUM confirmant Joannes de JOANNE in *dist. 1. Codici diplomatico SICILIÆ* præmissa & Comes *Cesar. GAETANI* e GAETANI in

in dissertatione historico-Apologético-critica *intorno all'origine, e fondazione della Chiesa* SIRACUSANA dal Principe degli Apostoli S. PIETRO, Romæ 1748. 4.

V. Supereſt GALLIA. Atque ipſos inter Gallos non ſatis convenit de Chriſtianæ Eccleſiæ apud eos originibus. Alii enim eas referunt ad ætatem Apoſtolorum, alii ad ſæculum a nato Servatore ſecundum, aut tertium, quo ſpectant ſequentia ſcripta.

Petri de MARCA epistoła ad Henricum VALESIUM, Pariſiis 1658. 8. qua de tempore Chriſtianæ doctrinæ primum in Galliis traditæ, agit ac ſtatuit, illud eſſe ſæculum I. atque Apoſtolorum ætatem.

Joan. LAUNOII *diſpunctio epistoła de tempore, quo primum in Galliis ſuſcepta eſt Chriſti fides*, Pariſiis 1659. 8. qua diſputat contra *Petri de MARCA* paullo ante adductam *epistolam*, atque adfirmat, e cœtu Apoſtolorum nullum veniſſe in Galliam adnuntiandi Evangelii cauſa. Idem argumentum perſequutus eſt in *diſſertationibus tribus, quarum una GREGORII Turonenſis de ſeptem Epiſcoporum adventu in Galliam: alteri SULPICII SEVERI de primis Gallia Martyribus locus deſenditur, & in utraque diverſarum Gallia Eccleſiarum origines tractantur: tertia, quid de primi Cenomanorum Antiſtitis epocha ſentiendum ſit, explicatur*, Pariſiis 1651. & 1670. 8. quæ ſecunda editio auctior eſt. Auctoriſate GREGORII Turonenſis fretus, ſtatuit LAUNOIUS, primos Evangelii doctores in Gallias veniſſe ſæculo tertio ſub Decii & Grati Conſulatu, id eſt, anno Chriſtiano 250. ſeptem nimirum Epiſcopos, hoſque in variis provinciis hominibus viam ſalutis, per CHRISTUM conſequendæ, monſtraſſe, GRATIANUM Turonenſibus, TROPHIMUM Arelatenſibus, PAULUM Narbonenſibus MARTIALEM Lemovicenſibus, DIONYSIUM Pariſienſibus, SATURNINUM Tolofanis, STREMONIUM Arvernienſibus.

Impu-

Impugnavit in dissertationibus his Joan. BON-
DONNETUM in *vitis Episcoporum Cenomanen-*
sium, Gallice editis; BONDONNETUS autem
refutationem LAUNOJO opposuit.

Joannis de Fraisse origine des Eglises de France
prouvée par la succession de ses eveques, avec la
vie de Saint AUSTREMOINE, premiere Apo-
stre & Primat des Aquitaines, Parisiis 1688. 6. cujus
libri auctor, GREGORII *Turonensis* auctoritate
adductus, pro sententia pugnat, septem viros, an-
tea memoratos, fundamenta Religionis Christianæ
tempore Decii in *Gallia* posuisse, atque opponit
se libro, cujus titulus est: *l'Apostolat de Saint*
MARTIAL. Habuit tamen adversarium eumque
Bernardum de LABENAZIE, qui edidit: *Defen-*
se de l'antiquité des Eglises de France contre le li-
vre intitulé: l'origine des Eglises de France, &
contre les principes de LAUNOY, Aginn. 1696. 12.

Bernardi LABENAZIE dissertatio de tempore,
quo primo Evangelium pradicatum in Galliis, Tolo-
sæ 1691. 12.

Nouvelle dissertation touchant le temps, auquel
la Religion Chretienne a été établie dans les Gau-
les, Tolosæ 1703. 12. ubi adfirmatur, Religionem
Christianam secundo sæculo in *Gallia* stabilitam;
media autem parte sæculi tertii instauratam fuisse,
postquam illa obscurari cœperit. Vide *Trivul-*
tianos ad annum 1713. mense Febuario artic. 21.
p. 239. 258.

Joannis LIRON dissertation sur l'établissement
chrétienne dans les Gaules. Exstat T. IV. operis
LIRONIANI inscripti *singularités historiques, &*
littéraires Paris. 1711. LUCAM autem & CRE-
SCENTEM *Galliis* Evangelium nunciassse auctor
contendit.

VI. Hæc a *Gallis* veluti generatim de Religio-
nis apud suam gentem primordiis disputata sunt.
Sunt alia quoque singularia hujus rei capita, de
quibus acriter decertarunt. Ac primo quidem de
DIO-

DIONYSII *adventu in Gallias*, quem alii DIONYSIUM *Areopagitam* dictum, eundemque cum DIONYSIO *Parisiensi* Episcopo, esse opinantur: In horum numero sunt *Franciscus GERSON epistola ad SIRMONDUM*, Gallice edita *Parisiis* 1641. 8. & in *Apologia pro DIONYSIO*, LAZARO, TROPHIMO, & aliis *Galliæ Apostolis*, 1642. 8. *Joan. SAMBLANCATUS in Galliæ Palladio*, sive *DIONYSIO Areopagita*, Tolosæ 1641. 8. *Germanus MILLET in vindicata Ecclesia Gallicanæ gloria de suo Areopagita DIONYSIO*, *Parisiis* 1638. 8. contra *SIRMONDUM*, & in *responsione ad Joan. LAUNOII dissertationem*, *Parisiis* 1642. 8. *Hugo MENARDUS in unico DIONYSIO*, contra *LAUNOII discussionem*, *Parisiis* 1643. 8. *Jacobus DOUBLET in historia chronologica de veritate sancti DIONYSII* Gallice *Parisiis* 1646. 4. Auctor *Diatriba de unico Sancto DIONYSIO*, *Areopagita Atheniensi & Parisiensi Episcopo adversus LAUNOJUM* *Parisiis* 1643. 8. *Leo de Sancto JOANNE* in scripto, cujus titulus: *la France convertie*, *Parisiis* 1661. 8. *Petrus Franciscus CHIFLETIUS* opusculo de *DIONYSII ætate*, totaque *chronologia Bernardus LABENAZIE in defensione antiquitatis Ecclesiarum Galliæ*, *Agenni* 1696. 12. *Laurentius COZZA vindiciis Areopagiticis*, *Romæ* 1702. 4. Contra alii sententiam hanc de uno *DIONYSIO* oppugnarunt, statueruntque duos esse *DIONYSIOS*, alterum *ATHENIENSEM*, alterum *PARISIENSEM*, imprimis *Jacobus SIRMONDUS dissertatione*, in qua *DIONYSII Parisiensis & DIONYSII Areopagitæ discrimen ostenditur*, *Parisiis* 1641. *Joan. LAUNOJUS*, qui multa hac de re scripsit, multosque expertus est adversarios. Pro dierunt illius in lucem: *judicium de Areopagiticis HILDUINI*, *Parisiis* 1641. 8. *DIONYSII Parisiensis Apostoli miracula*, *Parisiis* 1641. animadversiones in *Palladium Galliæ*, seu *DIONYSIUM Areopagitam SAMBLANCATI* *Parisiis* 1641. 8. *discussio ref-*
pon-

pensionis de duobus DIONYSIIS, cum utriusque vita. Parisiis 1642. 8. contra *Germanum* MILLET: *Liber de duobus* DIONYSIIS Parisiis 1660. 8. *iudicium super* Petri Franc. CHIFLETII *dissertatione*. Varia hæc LAUNOJI opuscula auctiora edita sunt *Parisiis* 1669. Præter hos, eandem sententiam de duobus DIONYSIIS, data occasione tuentur MORINUS, DUBOIS, TILLEMONTIUS atque alii.

VII. Alia suborta quæstio est de MARIE MAGDALENÆ, LAZARI, MAXIMINI, & MARTHÆ in Provinciam adpulsa, Parisiis 1641. 8. in certamen contra eum venerunt, ac pro dicto adpulso propulsarunt, Joan. Scholaisticus PITTON "in", *dissertation historique pour la Sainte Eglise d' Aix, que Saint MAXIMIN, disciple de notre Seigneur Jesus Christ & Sainte MARIE MAGDALENE, sœur de LAZARE sont venus en Provence & ont finis les jours a Aix.* Lugduni 1668. 4. Joan. Baptista GUESNAY in *MAGDALENA Massiliensi advena*, Lugduni 1643. 4. in auctario historico & disquisitione disquisitionis cum scholiis, 1644. 4. & ad calcem *Annalium Provincia Massiliensis*, Lugduni 1657. fol. adversus quem LAUNOJUS causam suam agit in *sentimens sur le auctarium du Pere GUESNAY*, Parisiis 1646. 8. ac *Denis de la SANTE BEAUME*; sive potius GUESNÆUS ipse defensionem suscepit in *triumpho reliquiarum sanctæ MAGDALENÆ*, Gallice 1647. 8. Postquam & Honoratus BOUCHE ad LAUNOJI adversarios se adjunxerat atque in lucem emiserat: *vindicias fidei & pietatis*, Aquis Sextiis 1644. 8., & Gallice 1663. 4. respondit ille in *dispositione libri* Buchejani, *dissertationis, & disquisitionis confirmatione quadruplici*, Parisiis 1660. Nec eos solum, quos nunc recensui; sed alios quoque hostes habuit LAUNOJUS, atque inter hos *Michaelem* JORDANUM, cujus exstat ratio vindicatrix calumnia, 1644. 8. ac Ho-

noratum LEOTHARDUM; sive *Theophilum* RAY-
NAUDUM, qui edidit *Herculem Comodianum*,
ideſt LAUNOJUM *repulſum* 1643. 8. Addi poſ-
ſunt, itidem deſenſoribus adventus MAGDALE-
NÆ ac LAZARI in Gallias, *Vincentius* REBOUL
in vita Sanctæ MAGDALENÆ, Gallice, Maſ-
ſiliæ 1661. 12. *Joannes* deCHANTELOUP, cu-
jus lucem adſpexit: *l'Apoſtre de Provence, ou la vie*
du glorieux Saint LAZARE, premiere Eveque de
Marseille, Maſſiliæ 1607. 8. Scriptis autem LAU-
NOJI, quæ enumeravi, adde *diſquiſitionem diſ-*
quiſitionis, de MAGDALENA Maſſilienſi advena,
cum monumentis MAGDALENÆ Vezeliacenſis,
Parifiis 1643. 8.

VIII. Nec minor controverſia eſt de MARTIA-
LI *Lemovicenſi* Aquitania Apoſtolo, quem alii
legatorum Chriſti diſcipulis adnumerant; alii au-
tem, dum GREGORIUM Turonenſem ſequun-
tur, longe juniorem eſſe tradunt. Ad ætatem ejus
Apoſtolicam probandam ſpectant: *Bonaventura* de
SAINT AIMABLE *vie de ſaint MARTIAL*, ou
deſenſe de l'Apoſtolat de ſaint MARTIAL & au-
tres, contre les critiques de ce ſems. Lemovici
1676. 1683. 1688. fol. tribus voluminibus. *Bernar-*
di de LABENAZIE *deſenſe de l'antiquité des Egli-*
ſes de France, Agenni 1696. 12. cujus ſcripti an-
tea mentionem feci. Repugnat hiſcum *Joan.* COR-
BEUS ſive CORDESIUS, qui *diſſertatione de tem-*
pore, quo Sanctus MARTIALIS in Aquitaniam
miſſus eſt, Gallice ſcripta, ac latine reddita, oſten-
dit, MARTIALEM non fuiſſe in numero ſeptua-
ginta CHRISTI Diſcipulorum; tum *Joan.* de
FRAISSE in Libro antea indicato *origine des Egli-*
ſes de France.

IX. Similis argumenti ſunt, atque itidem ad hi-
ſtoriam de origine Religionis Chriſtianæ in Gallia
pertinent: *Hugonis* MATHOUII *diſſertatio de ve-*
ra Senonum origine Chriſtiana, contra LAUNOJUM,
Parifiis 1687. 4.

„ Renè OVARD *defense de l'ancienne tradi-*
 „ *tion des Eglises de France en la mission des*
 „ *premiers predicateurs dans les Gaules, du tems*
 „ *des Apotres, ou de leurs Disciples immediats,*
 „ *Parisiis 1678. 12. Joannis LIRONI Apologie pour*
 „ *les Armoricains, & pour les Eglises des Gaules*
 „ *& particulierement de la Province de Tours, ou*
 „ *l'on fait voir, que les Eglises de Bretagne sont*
 „ *plus anciennes, que la descente des Bretons dans*
 „ *l'Armorique & que cette Province a reçu la foi*
 „ *chrétienne dans le quatrieme siecle de l'Eglise,*
 „ *Parisiis 1708. 8. Guido LOBINEAU contre l'apo-*
 „ *logie des ARMORICAINS, Parisiis 1712. 8.*

S E C T I O I V.

*Quæstiones ad politiam Orientalium Patriarchatum
spectantes.*

I. Quæstio I. ad S. PETRI *Antiochenum* Episcopatum pertinet. Non solum *Nicolaus VEDELIUS* in *commentario de tempore utriusque Episcopatus Sancti Apostoli PETRI, seu historia Episcopatus ANTIOCHENI & ROMANI refutata* lib. 11., *Genevæ 1624. 8. & Franeckeræ 1940. 8.,* sed etiam *Anonymus Gallus, de quo sect. 2. §. 1. num. 1. ausus est ex Antiochena Cathedra S. PETRUM deturbare.* Sed vide quid hanc in rem differuerint *Petrus BOSCHIUS Bollandianus* in *Traët. historico-chronologico de Patriarchis Antiochenis* num. 1. 17. ubi etiam plura de annis septem hujus Episcopatus, & *SANDINIUS* disp. 3. *de Cathedra Antiochena.*

II. Quæstio II. est de proximo S. PETRI successore, *EVODIUS* ne fuerit, an S. *IGNATIUS*? De hac consule *Natalis ALEXANDRI* dissertationem, & laudatum *BOSCHIUM* n. 18. seqq.

III. Quæstio III. ad *ALEXANDRINAM* spectat Ecclesiam. *Joan. Bapt. SOLLERIUS* ad *seriem Chro-*

nologicam Patriarcharum ALEXANDRINORUM *dissertationem fundamentalem* statuit, de *Sancti MARCI Apostolatu* (Ægyptio) & *obitu*. Idem num. 41. seqq. *Parergon* addidit de *antiquo ritu electionis*, & *ordinationis Patriarcharum ALEXANDRINORUM*, in eoque *Eutychii commenta* a SELDENO obtrusa convellit de *ordinatis* a S. MARCO XII. *Presbyteris successive ordinantibus Patriarcham usque ad ALEXANDRUM*, seu sæculi IV. initia. Idem commentum confutat P. BIANCHI T. III. alias citato *dell' esterior polizia della Chiesa* lib. 1. cap. 2. §. 18. & 19. ubi & illud querit, an Presbyteri illi ALEXANDRINI Episcopi fuerint, an saltem Chorepiscopi?

IV. Quæstio IV. in Martyrium S. JACOBI primi *Hierosolymitani* Episcopi inquit (*controversiam enim de ejus inter duodecim Apostolatu antea occupavimus.*) Ejus Martyrium describunt JOSEPHUS, HEGESIPPUS, & CLEMENS ALEXANDRINUS apud EUSEBIUM *lib. 11. cap. 1. & 23.* Nonnullas SCALIGERI cavillationes in HEGESIPPI historiam solide refellunt HALLOLIUS, PETAVIUS, & HENSCHENIUS 7. 1. *Maji p. 23. n. 17.* Vide etiam TILLEMONTII adnotationes in epistolam satis prolixam, qua ARNALDUS eandem historiam exagitavit.

ARTICULUS V.

Quenam circa doctrinam & disciplinam hujus sæculi quæstioni obnoxia sint?

SECTIO I.

De Conciliis.

I. Quæritur 1. de Concilio HIEROSOLYMITANO, an generale fuerit & num in eo gesta Primatui S. PETRI obsint? Ita quidem sensit FEBR-

BRONIUS ; sed vide quæ in illum disputavit *Franc. Antonius ZACCARIA Antifebron. edit. Casen. T. 1. diss. 1. c. 6. n. 11. p. 456. seqq. & T. 11. diss. 11. cap. 11. n. 6. p. 300. seqq.* Exstant de hoc Concilio aliquæ Protestantium dissertationes , quas cui licuerit vidisse , non erit inutile , licet erroribus scateant , nempe .

Joan. Conradi DANNHAVERI diatyposis Concilii HIEROSOLYMITANI, Argentorati 1648.

Jo. Henrici HEIDGGERI commentarius de Concilio HIEROSOLYMITANO.

Laurentii Matthia STIGZELII dissertatio de Concilio Apostolico, Upsaliae 1666.

Samuelis SCHELVIGII exercitatio de Concilio HIEROSOLYMITANO. Lipsiæ 1678. 4. qua non solum singula Scripturæ verba de isto explicantur , verum etiam multa adferuntur , ad historiam ejus spectantia , simulque de sanguine cibario exponitur .

Valentini VELTHEMII historia Concilii HIEROSOLYMITANI, Jenæ 1693. 4.

Joan. Davidis LEONHARDI diatribe de decreto Concilii HIEROSOLYMITANI, Jenæ 1725.

Vide etiam ANNATUM *appar. ad Theol. Posit. T. 11. lib. 1. sect. 11. art. 5.*

II. Quæritur 2. decretum abstinendi a sanguine , & suffocato , ab Apostolis editum , fuitne diu ab Ecclesia observatum ? In quonam consistebat ejus obligatio ? Vide CURCELLÆUM *Diatriba de Sanguinis usu, & Joannis SPENCERI dissertat. in Act. xv. 20., quibus adde citatam SCHELVIGII exercitationem. Huc etiam spectat Joan. Jacobi RUBINI dissertatio sopra l'osservanze legali al tempo degli Apostoli, quæ exstat T. 11. novæ Sylloges opusculor. Caloger. pag. 409.*

III. Quæritur 3. an aliud Apostoli præter *Hierosolymitanum* Concilium celebrarint ? Plura sunt qui enumerent , ut ANNATUS *l. c.* atque in his *Antiochenum* , cujus Canones IX. adferuntur ; sed omnino supposititii , ut ostendunt *Natalis ALE-*

XANDER in *sec. 1. diss. 20.* & SANDINIUS in *histor. Apostolic. quest. 33.*

IV. Quid ergo dicendum de Canonibus Apostolorum, ac de Constitutionibus Apostolicis? Suntne saltem CLEMENTIS I. opus? De utrisque præter Natalem ALEXANDRUM, & MANSIUM tum in notis ad hunc, tum in monito ad Apostolicas Constitutiones in *Veneta Conciliorum editione consules ANNATUM l. 6. lib. 2. artic. vi. & vii. P. BINER Appar. ad Jurispr. Eccles. P. II. cap. 4. quest. 1. & 2. ac P. DAUDE Reflex. viii. ad lib. 1. hist. Eccles. cap. 2.* Præterea de Canonibus consule BEVEREGIIUM, & de Constitutionibus COTELERIIUM. Exstat etiam de Canonibus Apostolorum, dissertatio auctore P. Antonio Constantino a CASTROVILLARE Ord. Minimorum *Roma 1697. 4. & de Constitutionibus Apostolicis Joan. Frider. COTTÆ diss. Tübingæ 1746.*

SECTION II.

De scriptis Patrum.

I. Duo potissimum in quæstionem vocari possunt, Pastor HERMÆ, & DIONYSII AREOPAGITÆ scripta. Ad primum quod adinet duo item quærentur. 1. quisnam HERMAS fuerit, & qua vixerit ætate. 2. quodnam de ejus opere judicium ferendum sit. De utraque quæstione consuli possunt COTELERIUS T. 1. *Patrum Apostolicorum*, & Joan. Albertus FABRICIUS tum in *Bibliotheca Ecclesiastica* ad cap. viii. Hieron. de vir. *Illustr.* tum in *Codice Apocr. N. T.* præsertim vero DU GUETUS *Conferent. Eccles. T. 1. diss. 1.* ubi HERMAM alium fuisse ab HERMETE PAULLI, & secundo Ecclesiæ sæculo scripsisse contendit; cui sententiæ gravissimum pondus addit, quod nuper cu. LXX. virali *Danielis Interpretatione Roma 1772.* restitutum fuit PAPIÆ Hieropo-
liæ-

litano fragmentum de Canone scripturarum p. 469.

II. De DIONYSII *Arcopagite* scriptis gravior est controversia. AREOPAGITÆ illa magno studio cum BARONIO, & BELLARMINO adserunt DELRIO in *vindic. Arcopagitic.* HALLOIX, LANSELLIUS, CORDERIUS, ad cujus editionem operum *Arcopagiticorum Parisinam* 1644. exacta est *Veneta* ann. 1755. SCHELESTRATIUS *Antiq. illustr.* p. 11. cap. 3. artic. 1. & 2., & Anonymus, cujus Gallica dissertatio *sur St. DENIS l'Arcopagite, ou l'on fait voir, que ce Saint est l'auteur des ouvrages qui portent son nom*, Parisiis prodiit 1702. 8. ANNATUS *Appar. ad Theol. Posit. T. 1. lib. IV. artic. 8.* Contra sentiunt non solum Protestantes fere omnes, ut DALLÆUS, & USSERIUS, sed etiam ex nostris Joannes MORINUS, & LAUNOJUS; immo P. le QUIEN diss. 11. *Damascen. de her. Monophysitarum Arcopagitica* opera Scriptori *Monophysita* tribuenda esse contendit; quod tamen commentum strenue refellit P. de RUBEIS in dissertatione inter xxx. dissertationes *de gestis & scriptis, & doctrina* S. THOMÆ deinde recusa in *Veneta*, quam nuper memoravi, DIONYSIANORUM operum editione. Huc spectat opusculum P. *Honorati* a S. MARIA: „Probleme proposé aux savans, touchant les livres „attribuez a St. DENIS l'AREOPAGITE; ou „l'on demande, s'il faut dire, que cet auteur „a tiré ses principes, une partie de sa doctrine, „& le Traité de la Theologie Mistique de St. „CLEMENT d'ALEXANDRIE, & de St. „GREGOIRE de NYSSE, ou si ces deux Peres „ont pris de lui?“ Paris. 1708. Latine redditum hocce Problema de quo *Trivulziani* a. 1709. Maji artic. 57. eidem *Veneta* editioni adcessit.

S E C T I O III.

De Hæreticis primi sæculi.

I. Præter TRAVASAM, & ITTIGIUM, quos supra suo loco indicavimus, P. MASSUETUS eruditam in S. IRENÆI operibus dissertationem habet omnino consulendam de hæreticis ab eodem S. IRENÆO confutatis. Hoc generatim præmiffum volo.

II. Nunc de SIMONE Mago quæ potiffimum disputationi obnoxia sunt, paucis edissero. Primum illud, unus ne SIMON, an duo fuerint, alter *Gnosticorum* parens, alter, de quo Acta Apostolorum? Hanc distinctionem *Campegius* VITRINGA, *Christ. Aug.* HEUMANNUS, & *Isaacus de BEAUSOBRE* invexerunt. Sed pro uno SIMONE dissertationem edidit MOSHEMIUS, qui etiam consulendus in comment. *de rebus Christian. ante Constantin.* p. 189. Alterum est, num SIMONI inter hæreticos locus esse debeat, an inter Ethnicos Christianæ fidei hostes. Vide *histor. litter. Ital. T. vi. p. 610.* Tertium est, quid de statua sentiendum sit, quam *Justinus* SIMONI erectam se vidisse *Roma* testatur. Plerique Protestantium, alique, qui tum se se paullo doctiores habent, si Ecclesiæ Patribus aliquam erroris aut ignorantiae notam asdingant, JUSTINO omnem fidem adimunt, ut *Antonius van DALE* diss. *de statua SIMONIS* libro *de oraculis* subjuncta p. 579. *Salomon DEYLINGIUS* observat. *sacrar. lib. 1. observ. 36.* *BEAUSOBRE* *hist. de MANICH. T. 1. p. 203. seqq.* *LONGUERUE* in *Sylloge Anecdotorum*, MOSHEMIUS *l. c. p. 192.* Sed sua stet JUSTINO auctoritas, quam comprobant præter TILLEMONTIUM, & TRJAVASAM CALMETUS in diss. *de SIMONE Mago*, D. Prudentius MARAN Præf. in JUSTINI p. III. cap. 9. FOGGINIUS de *Rom. D. PETRI itinere*

Exercit. xii., & ex Protestantibus ipsis unus in *Museo Helvetico* T. ii. p. 617. Confer *histor. litter. Ital.* T. vi. p. 611. Quantum denique est de SIMONIS volatu, & cum Sanctis Apostolis PETRO, & PAULO conflictu, quem fabulis Protestantes adnumerant. Vide FOGGINIUM, & Philippum Laurentium DIONISI *sacrar. Vatic. Basilica Monumentis* p. 198. *seqq.*

II. CERINTHUS alter primi sæculi hæresiarcha est, cujus tamen ætatem ad Hadriani, aut Antonini Pii tempora detrudere conati sunt Sam. BASNAGE *Annal. T.* ii. p. 6. *seq.* Petrus FAYDIT *Eclairciss. sur l'hist. Eccles. de deux premiers siècles* cap. v. Fridericus Adolphus LAMPE *Comm. in Evang. Joan. Prolegom. lib.* ii. cap. 3. §. 17.; sed confutati fuerunt, ut TRAVASAM mittam, a Joan. Francisco BUDDEO in Libello de *Eccles. Apostol. cap.* v. & a Georgio Ludovico OEDERO in Libello de *scopo Evangelii JOANNIS*, Lipsiæ 1732. 8. S. JOANNEM e balneo, ubi erat CERINTHUS, fuga se se proripuisse, quod scribit Irenæus, negant non pauci Protestantium: qua de re edita est Vitembergæ 1723. *Esdra Henrici EDZARDI* disputatio de JOANNE CERINTHI præsentiam fugiente. Consule TRAVASAM T. i. ubi de CERINTHO c. 7.

III. NICOLAITÆ ab ipso JOANNE memorati nunc prodeant. Sunt qui ullam NICOLAITARUM fuisse sectam pernegent, ut Joan. Guil. JANUS commentatione de NICOLAÏTIS, ex hæresicorum catalogo expungendis, Vitembergæ 1723. Eos refellit Joan. Laur. MOSHEMIUS in *demonstratione sectæ NICOLAITARUM* dissertat. ad *histor. Ecclesiast. pertinentium volum.* i. p. 389. Vulgatiores quæstio est de hujus sectæ auctore, quem aliqui NICOLAUM ex septem diaconis unum fuisse contendunt, ut P. BINDER *Appar. ad Jurisprud. Eccles. P.* iv. cap. 1. n. 3. *seqq.*, alii inficiantur. Vide præter Natalem ALEXANDRUM, & MOSHEMIUM
in

in cit. dissert. de NICOLAITIS *Christi. Frider. REDER* dissertationem de NICOLAO diacono harescos NICOLAITARUM non auctore, Lips. 1736. Conferri etiam potest Ioan. Georgius WALCHIUS in *histor. Eccles. N. T.* p. 491. *seqq.*

IV. Quem nuper appellavi, MOSHEMIUS in cit. vol. 1. *dissertat. ad histor. Eccles. pertinentium* p. 547. dissertationem edidit, qua ostenditur, certo hodie & explorare constitui non posse, utrum EBION quidam novæ sectæ auctor existerit olim inter Christianos, nec ne? Id ipsum contendit Jacobus RHENFERDIUS in *diss. de fidei Judæorum, & Judæizantium haresibus*. Idem MOSHEMIUS EBIONÆOS ad secundum Ecclesiæ sæculum, non ad primum pertinuisse contendit. Hos omnes sciterefellit TRAVASA T. 1. legenda quoque *Michaelis Le QUIEN* dissertatio inter *Damascenicæ vii. de Christianis NAZARÆIS, & eorum fide, nec non de EBIONITIS*.

ARTICULUS VI.

Questiones in facta, & eventa Ecclesia sac. I.

I. Ad propagationem fidei spectat *Campegii VITRINGÆ* paucitatem Christianorum a NERONIS Imperio ad TRAJANUM adserentis confutatio, quam susceperunt MAMACHIUS T. 1. *orig. & antiq. Christian. & Bartholom. PEVERELLI* in *historia Persequutionum*. Neque ab hoc loco removenda quæstio est de THERAPEUTIS PHILONIS, fuerintne Christiani, necne? Ioan. Joachimus LANGE de *Therapentis in Ægypto & Essais* duas vulgavit dissertationes, *Hala sax.* 1621. 4. in quibus contendit, nec Judæos fuisse PHILONIS THERAPEUTAS, nec Christianos, sed Philosophos Ethnicos Judaizantes. Sed hujus Protestantis somnia dimittamus a FABRICIO in *salutari luce Evangelii* p. 54. paucis discussa, & copiosius a
Fri-

Friderico Carolo ZINCHIO in *dis. de Therapeutis* Lips. 1724. 4. Non solum magno numero Protestantes, ut *SCALIGER*, *SALMASIUS*, *CAVEUS*, le *MOYNE*, *PRIDEAUX*, sed etiam ex Catholicis du *PINIUS T. vii. histor. Judaor. Bagnagiana* Gallice, *Parisiis*, editæ, *VALESIUS* ad *EUSEB.*, *COTELERIUS T. 1. monum. Eccles. Græc. p. 789.* *PAGIUS* ad ann. 62. n. 3. *MACHIUS T. 1. orig. & antiq. Christianar.* sub hoc nomine genus Monachorum *Judaorum* latere contendunt; cum primis vero id sibi ostendendum sumpsit *Joan. BOUHIER* *Senatus Divionensis* præses in epistolis, quæ *Parisiis* 1712. prodierunt inscriptæ: *lettres pour, & contre sur la fameuse question, si les solitaires appellés THERAPEUTES, dont on a parlé PHILON, étoient Chrétiens: Christianos contra illos fuisse post BARONIUM, & BELLARMINUM* contendunt *Nicolaus SERARIUS* lib. iii. *Tribaresi* c. 17. *PETAVIUS* ad *Epiphan.* p. 54. *BACCHINIUS* de *orig. Hierarch. Eccles.* p. 246. seq. *TILLEMONTIUS T. 11. monum. Eccles. Bernardus* de *MONTFAUCON* in notis ad librum *PHILONIS* Gallice a se redditum *Parisi.* 1709. & in epistola ad *Joan. BOUHIERIUM*, & *P. Joannes HAIDEN* in *disert. de THERAPEUTIS PHILONIS*, quam in *Germania* editam *Franc. Ant. ZACCARIA* adjecit *Discipline Populi Dei* a *Claudio FLEURY* Gallice scriptæ *T. 1. p. 7. seqq. Venetiis* 1761. Vide etiam *histor. litterar. Ital. T. iv. p. 78.* Quæri etiam potest, veranesit historia illius adolescentis a *S. JOANNE* ad fidem conversi relata in exiguo *Tractatu CLEMENTIS ALEXANDRINI* de *divite salvato?* Vide *EUSEBIUM*, & ad eum *VALESII* notas.

II. Ad persecutiones referuntur tum calumniæ Ethnicorum in Christianos, tum in causas, cur illi his calumniarentur, inquisitio. Ac de illis quidem uberrime egit *Christianus KORTHOLTUS* libris tribus *Kilonii* 1698. 4. vulgatis hoc titulo:

page-

paganus obrectator, sive de calumniis Gentilium in veteres Christianos. Præterea de quibusdam harum calumniarum singulares dissertationes, ut *Adami RECHENBERGII* „ de Atheismo Christianis olim a Gentilibus objecto, Lipsiæ 1681. Christian. „ *KORTHOLTI* De Atheismo veteribus christianis „ ob templorum aversionem a gentilibus objecto, *Kilonii* 1689. *ejusdem* de nominibus, quibus „ per ludibrium, & contemptum Christiani olim „ a profanis appellati, deque notis occultis, quibus iidem se insignivisse, crediti, *Kilonii* 1693. „ *Joan. Andreæ MUNICHII* de nominibus quibusdam contumeliosis, quæ Christianis olim a „ Gentilibus imposita sunt, *Lipsiæ* 1690. Christiani „ *WORMII* de veris causis, cur delectatos humanis carnibus & promiscuo concubitu Christianos calumniati sint Ethnici. „ Causas porro, cur Ethnici tot calumnias in Christianos dissiparent, enarrant *Adamus QUASIUS* dissertatione de causis calumniarum, quas pagani in Christianos conjecerunt; *Vitembergæ* 1703. quarum maximam partem ad hæreticos priscos refert, ac *Gottl. Fridericus GUDIUS* in commentatione de causis odii paganorum in Christianos, & decem persecutionum originibus. De his tamen confer, quæ auctor *histor. litter. Ital. T. 11. p. 377. seqq.* disserit *MA-MACHIANUM Orig. & Ant. Christian.* volumen. I. expendens.

III. Ad easdem persecutiones quæstio pertinet de *CHRESTI* nomine. Quum enim *SUETONIUS* in *Clandio* cap. 25. *Judeos impulsore CHRISTO assidue tumultuantes Roma* expulsos narret, quaeritur num *CHRESTI* nomine *Christum* designare historicus ille voluerit. *Paullus HILSCHER* in *diss. de CHRESTO* alium a *Christo* heic intelligi contendit; repugnat *Christoph. Augustus HEUMANUS* in *diss. de CHRESTO SUETONII*. Vide citatam *historiam litterariam Italia T. 11. p. 375. seqq.* & *historiam criticam de la Republ. des lettres*

29

tres T. XIII. ubi p. 427. refertur *Michaelis* ROS-
SAL *observatio de CHRISTO* per errorem in
CHRESTUM commutato.

IV. Aliud non occurrit heic adnotandum, nisi
unum, quod ad Acta Sanctorum pertinet. Quum
Roma ann. 1725. detectus esset S. CLEMENTIS
Consularis tumulus, P. *Eduardus* de VITRY ibid.
edidit T. *Flavii* CLEMENTIS *Viri Consularis*,
& *Martyris tumulum illustratum*; quæ doctissima
dissertatio a P. D. CALOGERA illata deinde fuit
in tomum XXXIII. suæ Sylloges Opusculorum pag.
251. seqq. cum *Francisci Antonii* ZACCARIA *Pa-
ralipomenis* pag. 343. seqq. *Petrus* POLLIDORUS
conjecturam in postremum versum hujus *Epitaphii*
T. XII. ejusdem Sylloges p. 439. vulgarat. Tomo
igitur XXXIV. idem ZACCARIA p. 229. epistolam
dedit de hac conjectura. Vide *Tomum* II. *hisor.*
litter. Ital. p. 233. seqq.

S Æ C U L U M I I

A R T I C U L U S I.

*Quæstiones ad Ecclesiasticam politiam
spectantes.*

I. Quid de Titulis, quos S. EVARISTUS di-
stribuit? Confer Cl. *Nicolai* ANTONELLII differ-
tationem *de Titulis, quos S. EVARISTUS Roma-
nis Presbyteris distribuit*, Romæ 1725. 8. Adde
MABILLONIUM comment. in *Ordin. Rom.* &
Fr. *Joan. Laur.* BERTI *Prose volgari*, Florentiæ
1549. diss. 4.

II. S. ALEXANDRI I. Papæ corpus ubinam
requiescit? Vide NOVAES *elementi della Storia
Pontificia* T. I. p. 35. & OLDOINUM in *Ciaccon.*
T. I. p. 118.

III. Quid de S. PII I. Decretalibus statuendum,
ge-

genuinæ ne sunt saltem quæ JUSTO *Viennensi* inscribuntur? Vide FONTANINIUM in *histor. litt. Aquilej.* & LIRUTUM de *Scriptorib. Foro-Julien-sibus.*

Quodnam S. ANICETUM inter, & S. POLYCARPUM de Paschate dissidium fuit? Vide epistolam S. IRENÆI ad VICTOREM. Num cum S. ANICETO tunc concelebravit Romæ POLYCARPUS. Confer GEORGIUM in *disf. de S. R. E. Hierarchia cap. 1. §. 2.*

IV. Numquid S. IRENÆUS Romam Martyrum Lugdunensium legatus ad ELEUTHERIUM venit? Negat cum Henrico VALESIO in not. ad EUSEB. Auctor dissertationis prænotatæ: „nou-
„ velle dissertation touchant les tems, au quel la
„ Religion Chrétienne a été établie dans les *Gau-*
„ *les*, “ Tolosæ 1703. Sed adfirmat P. BIANCHI T. III. *dell' esterior polizia della Chiesa lib. 1. cap. IV. §. 4.* ubi etiam n. 9. *segg.* de Legatione LUCII BRITANNORUM Regis ad eundem ELEUTHERIUM agit frustra a BASNAGIO commentitiis narrationibus adscripta; MASSUETUS *diff. 2. in IRENÆUM; Christian. Nicolaus COCCHIUS de legationibus Ecclesiasticis veterum Christianorum, Jenæ 1747. cap. 2. §. 4.*

V. S. VICTOR ASIANOSNE ob Paschæ celebrationem anathemate perculit? VICTOREM ultra minas non processisse S. IRENÆO litteris motum ajunt VALESIUS in EUSEB. *lib. v. cap. 24. Natalis ALEXANDER, du GUET Conferenc. Eccles. T. 1. diff. 10., SANDINIUS, alique plures.* At ASIANOS revera a VICTORE communionem privatos fuisse docent cum BARONIO PAGIUS *ad ann. 198. SCHELESTRATIUS Antiq. illustr. p. II. diff. 11. cap. 4. BOLLANDIANI ad d. 28. Julii, ubi de S. VICTORE, ac BINDER Appar. ad Jurisprud. Eccles. p. IV. cap. 2. §. 2.* Aliam iniit viam Franciscus Antonius ZACCARIA

An-

Antifebr. p. 11. lib. 11. cap. 1., qui etiam legendus *Biblioth. Ritual. T. 1. in dissertatione 1. de Jure liturgico cap. 4.*

A R T I C U L U S II.

*Disquisitiones de rebus ad doctrinam & disciplinam
Sæculi II. pertinentibus.*

I. Quænam in dissidio VICTORIS cum ASI-
NIS fuere celebrata Concilia? Vide BINDER *Appar. ad Jurispr. Eccles. p. 14. cap. 2. §. 1.* Cujusnam
auctoritate coacta sunt? Num VICTORIS? Ita
sentiunt *Franciscus Antonius de SIMEONIBUS de
Rom. Pont. Judiciar. potest. T. 1. cap. 12. §. 1. &
ZACCARIA de Jure liturgico cap. 4.* Eratne illa
fidei controversia, an disciplinæ? *Natalis ALE-
XANDER* docet eam ad unam disciplinam spe-
ctasse; BINDER *l. c. §. 3.* illas primitus solius fuisse
disciplinæ concedit, postea vero contendit etiam
circa fidei dogma versatam esse; at ZACCARIA
tum in *Antifebronio*, tum in cit. diss. de *Jure li-
turgico*, ab ASIANS ut disciplinæ controversiam
spectatam, a VICTORE tamen ut Fidei ipsi pe-
riculosam habitam fuisse contendit.

II. Multo pluribus disquisitionibus scripta hujus
sæculi Ecclesiastica occasionem præbent. Ac primo
occurrunt septem S. IGNATII M. epistolæ, non
longiores illæ, quæ olim exstabant, sed breviores,
quas ex *Mediceo Codice Isaacus VOSSIUS* vulga-
vit. Has quoque *voðiaç* arguunt SALMASIUS,
David BLONDELLUS, *Edmundus ALBERTI-
NUS*, atque hoc sæculo apostata *Casimirus OU-
DINUS*; sed audaces hosce hypercriticos refelle-
runt idem VOSSIUS, USSERIUS, *Thomas
SMITH*, *Henricus HAMMONDUS*, *Joannes
PEARSON* in *vindictis Ignatianis*, GRABIUS not.
ad Spicileg. sac. 11. T. 1. p. 227. & ex Catholicis
PETAVIUS, NOURRY *App. ad Biblioth. Max.*
PP.

PP. lib. 1. diff. 7. p. 111. cap. 3. du GUET *Confer. Eccles. T. 1. diff. 2. & MAMACHIUS Orig. & Ant. Christian. T. 1v. Vide etiam historiam litterariam Italia T. vi. p. 506. seqq. & 1x. p. 358.*

2. Non immunis a censura fuit POLYCARPI epistola ad *Philippenses*; eam saltem interpolatam vult TENTZELIUS *Exercit. select. 1v. num. 43. seqq.*; sed pro ejus omnimoda auctoritate pugnant ITTIGIUS in *Append. ad dissert. de hares. cap. 10.* COTELERIUS, CAVEUS in *hist. litter. ad ann. 108.*

3. Quæri & illud potest, quid de fragmento, quod MURATORIUS in *Antiquitatibus mediæ ævi* edidit, ad Canonem Scripturarum spectante sentiendum sit? Estne CAJI Presbyteri *Romani*, ut editor existimavit? an potius PAPLÆ *Hierapolytani*? Vide P. de MAGISTRIS in *Apologia pro historia de LXX. Interpretum versione ad calcem DANIELIS secundum LXX., Roma 1772. p. 467.*

4. QUADRATUS, qui HADRIANO apologiam obtulit pro Christianis, estne alius a QUADRATO *Atheniensi* Episcopo? ut adfirmat VALESIUS. Confer CAVEI *histor. litter. in QUADRATO.*

5. De JUSTINO M. consule Petri HALLOLII *acta & documenta JUSTINI Philosophi, & M. Duaci 1622. 8. Prudentium MARANUM Præf. in opera ejusdem Martyris, MAZOCHIUM ad Kalendarium Neapolitan. Exstant binæ Protestantium dissertationes dignæ, quæ refellantur, altera Joachimi Justi R A U de Philosophia JUSTINI M., & ATHENAGORÆ. Jenæ 1733. 8., altera Ernesti Emmanuel. HAHNII de Platonismo Theologia veterum Ecclesie doctorum, nominatim JUSTINI M. & CLEMENTIS ALEX. Vitemb. 1753.*

6. Addendus IRENÆUS, de quo exstant Henrici DODWELLI *dissertationes in IRENÆUM, Oxonii 1689. 8. quibus de IRENÆI fide, vita ac scri-*

scri-

scriptis commentatus est. *Renati MASSUETI* dissertationes prævia in *IRENÆI* libros, quarum secunda de *IRENÆI* vita, gestis & scriptis, tertia autem de ejusdem doctrina agitur: *la vie de Saint IRENEE*, Parisiis 1723. 12. duobus voluminibus. Conferendæ cum his dissertationes duæ apud *Trivultianos* in Ephemeridibus m. Sept. an. 1702. altera p. 194. S. *IRENÆI*, altera p. 203. de operibus ejusdem Sancti Episcopi & M.

7. *Carolus Christ. WOOG* de *MELITONE* *Sardium* in Asia Episcopo dissertationem edidit, Lipsiæ 1744. Quid vero de Scripturarum Canone, quem *MELITO* exhibet? Vide *TOURNEMI*NIUM in dissert. de sacrorum Bibliorum libris nos inter & Protestantes controversis *PRIDÆI* *Angli* historiæ præmissa *Parisiis*, & *NICOLAI* dissert. & lection. in sacr. Script. diss. 1. sub finem. Adfectus est *MELITONI* liber de transitu *Virginis*? Confer *Natalem ALEXANDRUM* in hist. sac. II. cap. 4. artic. 3.

8. Præter citatum *RAU*, *ATHENAGORÆ* gesta, libros, doctrinam, *MARANUS* expendit Præfat. in *JUSTINUM*, ubi etiam quærit, num ille *MONTANI* erroribus adhæserit? Exstat quoque *Andr. Polycarpi LEYSER* de *ATHENAGORA Atheniensi Philosopho* dissertatio, Lipsiæ 1736. Vide insuper *TENTZELII* *Exercitationes selectas*, Lipsiæ 1692. Exercit. 5.

9. *PANTÆNUS* Scholæ Catechetice *ALEXANDRINÆ* Præfectus (præterquam quod dubitatur 1. fueritne *CLEMENTIS ALEXANDRINI* discipulus, an potius illo senior. 2. num secta *Pythagoræus*, an *Stoicus*, qua de re *DODWELLO* non adsentitur *CAVEUS*), aliqua de schola illa *ALEXANDRINA* disserendi occasionem suppeditabit. De hac enimvero consulendi *Dominicus AULISIUS* libro 11. operis postumi de scholis sacris veterum Hebræorum, & Christianorum Italiane scripti, *Neapoli* 1723. 4. *Joa. Andreas SCHMIDUS*

DIUS de Scholæ ALEXANDRINA Catechetica in
dissert. de institutione Catechetica 1701. 4. & præf.
ad Andrea HYPERII libellum de Catechesi, Helm-
stadii 1704. 8. Joannes Henricus KRAUS diss. hi-
storica de Catechetis primitiva Ecclesia, Lips. 1704.
Joannes Georgii MICHAELIS liber de Scholæ ALE-
XANDRINÆ sic dictæ Catecheticae prima
origine, progressu, celebritate, ac præcipuis do-
ctoribus, Halæ 1739. Conferendus quoque Jaco-
bus GOAR ad Eucholog. Eccles. Græcæ p. 721.

10. Celeberrimus inter hujus ALEXANDRINÆ
scholæ doctores fuit CLEMENS ALEXANDRI-
NUS. Exstant Joannes TRIBBECHOVII tres dis-
sertationes de CLEMENTE ALEXANDRINO,
quarum prima illius „ Vitam & scripta, secun-
„ da philosophiæ definitionem ac divisionem, ac
„ tertia philosophiæ finem, media & usum ad du-
„ ctum illius exhibet, “ Halæ 1706. ac Joannes
Achatii Felicis BIELKCHII dissertatio de CLE-
MENTE ALEXANDRINO, ejusque erroribus,
Jenæ 1737. quacum tamen conferenda sunt, quæ
diss. VIII. in sæc. II. Natalis ALEXANDER, &
in prævia ad novam Martyrologii ROMANI edi-
tionem dissertatione BENEDICTUS XIV. de
CLEMENTE, ejusque nævis disputarunt.

11. De TERTULLIANO consulantur de la
MOTTE *histoire de TERTULLIEN, & d' ORI-
GENE*, Parisiis 1675. & Lugduni 1691. 8. Rena-
ti Laurentii de la BARRE, ac Jacobi PAMELII
Vita TERTULLIANI, Joannis Joachimi ZENT-
GRAVII *Exercitatio de lapsu TERTULLIANI ad*
Montanistas, Argentorati 1706. 4. Joannes Guil.
HOFFMAN dissertatio: Q. Septimii Florentis
TERTULLIANI *qua supersunt, omnia in Monta-*
nismo scripta videri; quo tamen nihil falsius. A
Protestantibus commendatur maxime Petri ALL-
XII dissertatio de TERTULLIANI *Vita & scri-*
ptis, quæ una cum duabus aliis dissertationibus,
de Sanguine JESU CHRISTI ad epistolam 146.

AUGUSTINI & de Conciliorum quorumvis definitionibus expendendis, Parisiis 1680. 8. publicæ luci exposita fuit, epitome autem illius, gallice scripta, præmissa est TERTULLIANI *Apologetico*, latine & Gallice, *Amstelodami* 1701. 8. edito sub titulo: *extrait d'une dissertation critique, touchant TERTULLIEN & ses ouvrages*, sine Auctoris nomine. ALLIXII: hocce opusculum TOURNEMINIO occasionem dedit scribendæ dissertationis *touchant TERTULLIEN, & ses ouvrages*, quæ exstat in *Trivultianis* Ephemeridibus ann. 1702. mensibus Nov., & Dec. Idem TOURNEMINIUS eodem anno m. Augusto in easdem *Trivultianorum* Ephemerides intulerat dissertationem, *ou l'on fait voir contre M. TILLEMONT, que le Catalogue des Heresies, qui se trouve a la fin du livre de TERTULLIEN des Prescriptions est veritablement de cet Auteur.*

1. Hactenus de Scriptoribus Ecclesiasticis; de hereticis nunc videamus, ac primo de BASILIDIANIS. TRAVASA de his, & MASSUETUS cum primis consulendi. In GRABII *Spicileg. Patr. Sac.* 11. Tom. 1. exstat dissertatio de BASILIDE *hæresiarcha*, cum ejusdem fragmentis. De gemmis BASILIDIANORUM ac voce *abraxas*, in illis expressa, legenda est: Joan. MACARII commentatio inscripta: *abraxas; seu apistopistus, qua est antiquaria de gemmis BASILIDIANIS disquisitionis*, quam juris publici fecit Joannes CHIFLETIUS, atque aliam adjunxit, tituli hujus: *abraxas proteus; seu multiformis gemma BASILIDIANÆ portentosa varietas*, Antuerpiæ 1657. 4. Prodiit deinde *Venetis* 1702. Prodrômus Iconicus sculptilium Gemmarum BASILIDIANI, Amulectici, atque Talismanici generis de Musæo Antonii CAPELLO Senatoris *Veneti*, quamquam *Trivultiani* m. Nov. 1703. artic. 190. de harum nonnullis subdubitent, num vere BASILIDIANÆ sint. In iisdem *Trivultianis* ephemeridibus mensis Sept. ann. 1701. p. 233.

legere est paradoxam quamdam, sed ingeniosam HARDUINI interpretationem horum nominum ABPACAΞ, & ABPACAΔABRA. T. II. *Gemmarum Astriferarum* GORII edita est Cl. PASSERII diatriba de Gemmis BASILIDIANIS. Tandem T. I. dissertationum, quæ inscribuntur: *Saggio di dissertazioni dell' Accademia Palermitana del BUON GUSTO*, Panormii 1755. p. 136. seqq. exstat Dominici SCHIAVO dissertatio historico - dogmatica sopra un Talifmano di rame degli Eretici BASILIADI. Exstat etiam Jacobi BRUCKERI de CAULACA U BASILIDIANORUM dissertatio critica.

2. Ad MARCIONIS hæresim spectant D. Ludovici LONGUERVE dissertatio de origine hæresim VALENTINI, CERDONIS, & MARCIONIS: Natalis ALEXANDRI dissertatio de MARCIONIS atate, errore, & confugio ad Ecclesiam Romanam. Joan. Godofr. LESCHNERI dissertatio de baptismo vicario MARCIONITARUM, Vitembergæ 1716. De MARCIONIS porro, ut loquitur, NATALIS, confugio ad Ecclesiam Romanam conferendi Franciscus Antonius de SIMEONIBUS T. I. de Rom. Pont. judiciar. potest. c. IX. & ZACCARIA Antifebron. Tom. III. edit. Casen p. 450.

3. VALENTINUS ejusque affeclæ multis commentariis argumentum præbuerunt. Sic exstant Jacobi LODBERGII *disquisitio historica de VALENTINO & VALENTINIANIS, hæreticis sæculi secundi*, Hafniæ 1694. Ernesti GRABII de VALENTINO hæresiarcha, Francisci BUDDEI dissertatio de hæresi VALENTINIANA, Joan. Justi LOSII commentatio de VALENTINIANORUM æonibus. De VALENTINIANORUM hæresi conjectura, quibus illius origo ex Ægyptiaca Theologia deducitur, Londini 1711. 4. Auctore Georgio HOOPERO, qui tamen suum nomen omisit.

4. Ludovicus du FOUR de LONGUERUE
dis-

differtationem scripsit de TATIANO, & *Encraticis*, quæ primum edita est cum TATIANI oratione ad Gracos, cura WORTHII, Oxonii 1700. 8. sine Auctoris nomine: deinde cum notis a VOGTIO in *Bibliot. histor. hæresiolog. tomo 1. fasc. 2. p. 202.* De eadem hæresi legendus MARANUS in Præf. ad TATIANI opera cum JUSTINI M. libris ab eo vulgata.

5. MONTANISTÆ tandem prodeant. Exstant de his Ludovici LONGUERUE dissert. *de tempore, quo nata est hæresis MONTANI: Ægidii STRAUCHII dissertatio de MONTANO, hæresiarcha celebri*, Gedani 1680. Joannis Ludovici RUELII *diatriba tres de MONTANO & MONTANISTIS: Gottlieb. WERNSDORFII de MONTANISTIS*, „ Sæculi secundi hæreticis, „ commentatio historico-critica, qua eorum vaticinia, opiniones veræ & disciplina proponuntur, „ & a falsis accusationibus liberantur, “ Gedani 1751. 4. Quo ex titulo intelligit auctor insaniam Novatorum, qui veteres hæreticos sanctorum Patrum dispendio vindicare conantur. Ist hæc omnia conferantur cum *Natalis ALEXANDRI* dissertationibus de MONTANI fide circa mysterium Trinitatis, ac de jejuniis Montanistarum & Catholicorum, & cum du GUET dissert. VI. *sur le MONTANISME*, & VII. *sur l'ancienne pratique du jeûne dans l'Eglise Catholique, & sur les innovations, que les MONTANISTES y firent*, Confer Eccles. T. 1. Horum autem jejuniorum occasione inquiri posset num MURATORIUS T. III. *Anecdor.* ad ea verba TERTULL. merito deponentes osculum, vere post RIGALTIIUM scripserit, TERTULLIANI, atque adeo MONTANISTARUM ævo Ecclesiam Africanam nonnisi duobus diebus, Veneris scilicet, & Sabbati Sancti diebus jejunium ex præcepto servasse. Vide hac de re *Trivultianos* m. Februar. ann. 1719. artic. XI. pag. 274.

ARTICULUS III.

*Facta & eventa Saculi II. in eaque
dissertationes.*

I. Fidei Christianæ hoc sæculo propagationem spectant Joannis LEBEUF „ Dissertation sur l' „ époque de l' établissement de la Religion Chrétienne dans les SOLSSONNOIS 1736. 12., „ & Jacobi Rebauld de la CHAPELLE dissertatio latina in eandem epocham 1737. Joan. LIRON, „ que les Eglises de la Germanie sont plus anciennes, que saint IRENEE “ T. IV. *Singul. litt. & histor.* p. 193. seqq. Joan. Dan. KOELER testimonium S. IRENÆI Lugdunensis de GERMANIS Christianis in sæculo II. illustratum, Goettingæ 1747.

II. Ad Ecclesiæ Christianæ Persecutiones, & statum refer 1. PLINII ad TRAJANUM pro Christianis epistolam, de qua non solum *Frideric. Andreas HALLBAVER*, Jena 1738. libellum edidit inscriptum: *pristina Christiana rei facies a PLINIO representata*, sed etiam *Justus Henningus BOEHMERUS*, Lipsiæ 1711. emisit *dissertationes juris Ecclesiastici antiqui* (immo vero commentitii, & in *Lutherani* Jureconsulti cerebro conficti) ad PLINIUM SECUNDUM, & TERTULLIANUM. 2. HADRIANI Imperat. Rescriptum pro Christianis ad MINUCIUM FUNDANUM, cujus latinum exemplum a JUSTINO M. Apologiæ suæ longiori subjunctum fuerat. Illud intercidisse eruditi viri dolebant; sed MAZOCHIUS ad Kalend. Neapolit. *vol. II.* p. 476. seqq. nobis a RUFINO fuisse servatum in latina, quam scripsit, EUSEBIANÆ historiæ interpretatione multisconjecit. 3. M. AURELII ANTONINI epistolam ad Senatum Romanum, ne Christianorum quemquam ideo quod Christianus esset, accusare liceret. Que-

ri enim potest, num supposititia habenda sit, quemadmodum contendunt non solum SCALIGER p. 222. ad EUSEBIUM, SALMASIUS ad CAPITOLINI M. ANTONINUM cap. 24. KORTHOLTUS lib. de Persecution. p. 238. & SAM. BASNAGIUS T. II. *Annal.* p. 156. seq. Sed etiam HUETIUS *demonstr. Evang.* p. 68. & D. de MANDAJORS *sur une prétendue loi de MARCAURELE en faveur des Chrétiens*, de qua consule historiam Academ. Paris. Regiæ Inscript. Tom. XVIII. edition. Paris. p. 218. 4. Calumniam capitis asinini a Christianis culti, quæ potissimum TERTULLIANI temporibus impacta nostris fuit, & in tabula picta Romæ palam proposita. Eam quidem D. FALCONE in vita S. JANUARIi fuisse umquam in Christianos dissipatam negavit, sed a Jacobo Antonio del MONACO fuit ille confutatus Italica dissertatione, *Neapoli* edita 1715. de qua diarium litteratorum Italorum Tom. XXVII. Vide præterea Stephani MORINI dissertationem prænotatam: „ Unde potuit venire in mentem Gentium caput „ Asininum esse Christianorum Deum? Christian. *Franc.* PAULLINUM de *Asino*, *Francos.* 1695. *Zach.* GRAPIUM „ De calumnia ono, & cho- „ rolatriæ Judæis & Christianis olim adspersa, “ *Lipsiæ* 1696. *Theodor.* HASÆI „ De onolatria; „ sive calumnia cultus asinini, a gentilibus olim „ Judæis & Christianis impacta, “ quæ diatribe prodiit *Hanov.* 1708., & iterum *Erfurti* & *Lipsiæ* 1716., atque *historiam litterariam Italia* T. II. p. 388. 391.

III. Hujus sæculi est insigne miraculum legionis Christianæ fulminatricis appellatæ, cujus precibus factum est in *Marcomannico* M. Aurelii Antonini bello ut hostibus fulmine prostratis sitiens Romanus exercitus per effusam pluviam recreatus fuerit, & conservatus. Miraculum hocce vindicatum habes in *Hermanni* WITSII „ Diatribe de legione fulmi- „ natrice Christianorum sub Imperatore Marco

„ *Aurelio Antonino: Petri KINGII* disceptatione „ de miraculo, quod legio fulminatrix olim fecisset, se dicitur: “ *Joannis FRICKII* dissertatione de *legione fulminatrice*, Lipsiæ 1696. Alia ab aliis Auctioribus composita sunt, ut omnia quæ de legione fulminatrice relata habemus, everterentur, videlicet: *Danielis JARROQUANI* dissertatio „ de miraculo legioni fulminatrici adscripto: “ *Gualteri MOYLI* commentatio de *legione fulminatrice*; quem tamen, præter paullo ante memoratum KINGIUM, oppugnarunt: *Guil. WISTHONUS* „ *Tractatu de legione fulminatrice*; sive de miraculosa liberatione exercitus *Marci Antonini* per preces Christianorum; nec non de *Alexandro Magno*, summo Pontifici *Judeorum* obviam eunte, “ qui *Anglice* publicæ luci expositus est, Londini 1726. 8. ac *Thomas WOOLSTONUS* in *defensione miraculi legionis fulminatricis*, etiam *Anglice* 1726. 8. Idem argumentum explanatum est in *Petri Adolphi BOYSENII* dissertatione de *legione fulminatrice*, Halberstadii 1719. *Sigismundi Jacobi BAUGMARTENII* commentationibus de *miraculo legionis fulminatricis*, contra *Thomam WOOLSTONUM*, & *MAMACHII* *origin. & Ant. Christian.* T. 1. Vide etiam *historiam litterariam Italiae* T. ix. p. 365.

IV. Aliqua in Actis Sanctorum hujus sæculi in quæstionem venerunt, cum primis Acta S. POLYCARPI, in quæ HEUMANNUS *Isenaci* edidit *par fabularum ex historia Ecclesiastica exterminatum* (*thrasonice dictum*) 1. de JOANNE Apostolo in fervens oleum conjecto. 2. De columba ex POLYCARPI rogo evolante. Vide *Trivultianos* M. Apr. ann. 1716. In diario, quod *Journal Britannique* inscribitur, exstant quoque duæ in Acta S. POLYCARPI epistolæ, prima T. III. p. 29. & VII. p. 38. secunda T. x. pag. 328. Sed cum his confer *RUINARTIUM* in *Actis Martyr. sincer.* TILLEMONTIUM, & MAZUCHIUM ad Kal. Nea-

Neapolit. De Martyribus SCILLITANIS, qui an. CC. Martyrium passi dicuntur, adi LESLEUM in not. ad *Missale Mozarab.* p. 600. seq.

SÆCULUM III.

A R T I C U L U S I.

*In Politiam hujus sæculi Ecclesiasticam
disquisitiones.*

I. Primum quæstiones aliquas proponemus ad historiam *Romanorum Pontificum* pertinentes.

1. Fuitne ZEPHIRINUS *Episcopus*, ille *Episcoporum*, cujus peremptorium edictum indicat, irridetque TERTULLIANUS jam *Montanista* depudicit. cap. 1. ? Card. ORSI hist. Eccles. T. 111. lib. 6. n. 6. Carthaginensem Episcopum heic designari a TERTULLIANO conjicit. ZEPHYRINUM intelligunt BARONIUS, *Christianus* LUPUS, TOURNEMINIUS, aliique apud ZACCARIA *Antifebr.* P. 11. lib. 2. cap. 1. n. 4. Vide eundem *Antifebr.* T. 2. edit. Casen. diss. 2. cap. 3. n. 5.

2. Numquid S. CALLISTUS jejunium quatuor temporum instituit? Adfirmant plerique quos inter Petrus MORETTUS T. 1. de S. CALLISTO Papa & M. ejusque Basilica: negat SBARAGLIA in lib. de *sacris pravorum ordinationibus* p. 300. Idem MORETTUS acta quædam S. CALLISTI profert, atque a criticis TILLEMONTII animadversionibus vindicare studet; num recte? Confer *histor. litter. Ital.* T. VII. præsertim p. 520. seq. Quo die obiit CALLISTUS? Num. 14. ? an potius 12. Octobris, ut idem MORETTUS contendit. Vide *hist. litter. Ital.* T. cit. p. 513. seqq.

3. Acta S. PONTII M. aptane sunt ad fulciendam PONTIANI, ANTHERI, & FABIANI Chronologiam? ut adserit SCHELESTRATIUS *Antiq. Eccles.* T. 1. diss. 2. cap. v. confutatus a
TIL-

TILLEMONTIO T. v. p. 588. Saltem PONTIANUM inter & ANTHERUM fuitne CYRIACUS quispiam Pontifex? Hunc quidem agnovit STELLA: sed PAPEBROCHIUS in *Conatu diss.* 7. commentitium hunc Pontificem explodit. Confer etiam LAUNOJUM lib. 4. epist. 8. num. 26. seq.

4. Quid de S. STEPHANI dissidio cum S. CYPRIANO? Vide Artic. seq. ubi & de NOVATIANI schismate contra CORNELIUM STEPHANI decessorem.

5. Estne SIXTI II. *Enchiridion* quoddam, quod ejus nomine vulgatum fuit? Vide opus inscriptum: S. SIXTI II. *Philosophi, Pontificis Romani, & Martyris Enchiridion ut Christianum sac. III. monumentum edit, illustrat, vindicat Urbanus Godofr.* SIBERUS Lipsiæ 1725. 4. de quo Acta Eruditorum eodem anno p. 353.

6. De S. CAJO Dalmata & cive SALONITANO Pontif. Rom. & Martyre fuse agit Daniel FARLATI T. II. *Illyrici sacri* p. 530. 565.

7. Verene S. MARCELLINUS mortis metu adactus thus incendit idolis, in ejusque causa habitum fuit SINVESSANUM Concilium? Negant hodie eruditiores quique, ut SCHELESTRATIUS *antiq. illustr.* circa Concilia diss. 1. cap. 6. Petrus de MARCA de *Concord. sac. & Imp.* lib. 1. cap. 11. §. 4. Natalis ALEXANDER in *sac. III. diss.* 20. PAGIUS in *critica ad an.* 302. AGUIRRIUS in *defens. Cathedra S. PETRI Tract.* 11. disp. 78. sect. 1. PAPEBROCHIUS in *Propyleo diss.* 7. NORISIUS in *histor. Donatist.* p. 1. cap. 7. TILLEMONTIUS *adnot.* 31. in *Persequut. Dioclet. Petrus* COUSTANT Præf. ad Epistol. Roman. Pontific. p. 11. n. 46.; ut mirum non sit exstitisse etiam inter Protestantes Samuel. SCHELVIGIUM, qui Gedani 1699. ediderit *disquisitionem historico-Theologicam, qua MARCELLINI inter saculi III. Episcopos Romanos ultimi & vitæ recensetur, & in fine*

constantia adseritur ; sed omnino mirandum sit ,
 Cl. PRATILLIUM in *Via APPIA* pro hac fa-
 bella pugnasse, quem propterea jure confutavit P.
Bartholomeus PEVERELLI in Italica historia Per-
 sequutionum Ecclesiæ. Vide etiam SANDI-
 NIUM.

II. Ad Episcopos Ecclesiæ occidentalis quod spe-
 ctat, primus occurrit S. HIPPOLYTUS. Mira de
 illius sede, quam S. HIERONYMUS ignoravit ,
 a TILLEMONTIO , CEILLIERO , Stephano le
 MOYNIO tradita sunt. Quo spectant Jacobi BAS-
 NAGII animadversiones de vita , morte & scriptis
 HIPPOLYTI T. 1. *lectionum antiquarum* Henr.
 CANISII ab eo recusarum p. 3. & *Christ. Aug.*
 HEUMANNI, „dissertatio in qua docetur, ubi
 „ & qualis Episcopus fuerit HIPPOLYTUS, sæ-
 „ culi tertii scriptor ecclesiasticus,“ Goettingæ 1737.
 Verum omnibus hisce libris dimissis legere præsta-
 bit Constantini RUGGERII de Portuensi S. HIP-
 POLYTI Episcopi & Martyris sede dissertationem
postumam, Romæ 1771. 4. Ceterum quam RUG-
 GIERUS heic tuetur sententiam, strenue defen-
 derat Joan. LIRON T. 1. operis inscripti *les Ame-
 nites de la Critique*, Paris. 1717. diss. XII. p. 124
 140.

2. Alia nunc quæstio, immo non una, sed mul-
 tiplex oritur de S. ZENONE *Veronensi*, num scilicet
 ad hoc sæculum spectet, num Martyr fuerit,
 num ejus sermones sint, qui illius nomine circum-
 feruntur. *Franciscus* BONACCHI a. 1740. *Pistorii*
 libellum edidit de sermonibus, & Martyrio S. ZE-
 NONIS; quo in libro S. ZENONI sermones ad-
 seruit, sed Sanctum ad GALLIENI tempora re-
 tulit quibus etiam Martyrium subierit, pertinuisse,
 non ad quartum sæculum quo LABBEUS illum
 floruisse docuerat. Ac de sermonibus res extra con-
 troversiam esse debet, si quæ BALLERINII an.
 1739. de illis scripsere, *Bonachianis* argumentis ad-
 dantur. At quod ad ætatem, & Martyrium spe-
 ctat,

stat, BALLERINII post March. MAFFEJUM illam omnino quarto sæculo adscribendam censent, de Martyrio incerti hærent. BONACCHIUS ea de re in BALLERINIOS novum emisit librum *Venetiis* 1751. Ei titulus: de S. ZENONIS *Episcopi VERONENSIS Epocha dissertatio critica. Accessit de Martyrio S. ZENONIS dissertatio secunda* 12. Confer *histor. litter. Ital.* T. v. pag. 627. seqq.

3. Quæstionem tertiam suppeditat controversia paucis ab hinc annis exorta inter Canonicum *Franciscum Innocentium* FILEPPI, & P. D. FROVAM Canonicum Lateranensem de S. THEONESTO, qui *Vercellis* colitur, fueritne *Vercellensis* Episcopus (quod ille ajebat) an potius miles e *Thebeorum* Martyrum legione, quod hic adstruit sub *Philadelphii* LYBICI nomine in opusculo, cui titulus: *lettera intorno il Vescovato di S. TEONESTO* novæ sylloges. Caloger. T. VIII. p. 309. seqq.

4. Non minor extremis hisce annis controversia enata est de S. CASSIANO *Corneliensi* Martyre, an *Sabionensis* Episcopus fuerit. Negaverat cum BOLLANDIANIS *Hieronymus* TARTAROTTI in diss. *de origine Ecclesie TRIDENTINÆ*, & primis ejus Episcopis, *Venetiis* 1743. Antonius ROSCHMANN contra *Brixinæ* 1748. conjecturas edidit *pro adserendo Episcopatu SABIONENSI S. CASSIANI*. Hinc TARTAROTTUS occasionem adripuit conscribendæ, vulgandæque *Venetiis* 1750. *de Episcopatu SABIONENSI S. CASSIANI Martyris*, deque S. INGENUINI ejusdem Urbis Episcopi actis, epistolæ (vide *histor. litter. Ital.* T. 11. p. 214. seqq.) Pro TARTAROTTI sententia contra ROSCHMANNUM, quod ad S. CASSIANUM adtinet, pro ROSCHMANNO contra TARTAROTTUM, quod ad INGENUINI sanctitatem spectat, certavit ann. 1751. P. F. *Benedictus* BONELLI emissis in lucem *Verona Vindiciis Romani Martyrologii* XIII. Augusti S. CASSIANI Fo-

rocorneliensis Martyris 5. *Februarii SS. BRIXI-
NENSII* Episcoporum *INGENUINI*, &
ALBUINI memoriam recolentis (de his agit hi-
storia litter. Ital. T. 111. p. 404. *seqq.*) eodem a.
1751. *ROSCHMANNUS* suam ipse causam ite-
rum defendit *Ulma*, edita de *Episcopatu Sabionensi*
*S. CASSIANI M. deque S. INGENUINI ejus-
dem Urbis Episcopi Actis Hieronymi TARTAROT-
TI Roboretani ad Antonium ROSCHMANNUM*
epistola disquisitione. Confer & hanc historiam litter.
Tom. iv. p. 236. seqq.

S. MARCIANUS Arelatensis fuitne a *S. STE-
PHANO* depositus, aut saltem ejus auctoritate?
Vide Francisc. Anton. de SIMEONIBUS T. 1. de
judic. R. P. potest. cap. 13. & Antisebronium p. 11.
lib. 1. cap. 6. n. 13.

6. *VICTORINUS* hujusce sæculi scriptor eratne
Episcopus *Pictaviensis*, an potius *Petavionensis* in
Pannonia? vide *LAUNOH* de hoc argumento dis-
sertationem.

7. Fuitne hoc primum sæculo *TREVIRENSIS*
Ecclesia a Sanctis *EUCHARIO*, *MATERNO*,
CLEMENTE, aliisque constituta? Ita statuit *CAL-
METUS* diss. historię *LOTHARINGICÆ* Gal-
lice conscriptę præmissa T. 1. *Bollandiani* contra
T. iv. Augusti p. 38. Sanctos illos, & *TREVI-
RENSIS* Ecclesię initia ad primum sæculum re-
ferenda esse contenderunt. Verum pro *CALME-
TO* pugnavit *Joan. Nicolaus* de *HONTHEIM* in
diss. de *aera fundati Episcopatus TREVIRENSIS*
præfixa *Tom. 1. historia TREVIRENSIS diploma-
tica.*

8. De *S. CYPRIANO* *Carthaginensi* Episcopo &
M. exstant *ANONYMI* vita *CYPRIANI*, *Parisiis*
1566. 8. *PAMELII* vita *S. Episcopi* operibus præ-
missa. *Joan. PERSONII Annales Cyprianici Hen-
rici DODWELLI dissertationes Cyprianica*, *Oxo-
nii* 1684. 8. *Prudentii MARANI* vita *CYPRIANI*.
la vie de Saint CYPRIEN, *Parisiis* 1717. 4. quæ-

ta.

tamen caute legenda, ut ostendunt *Trivultiani* in ephemerid. a. 1718. Januar. artic. 1. BOLLANDIANORUM commentarius in Actis Septembris.

III. Pauca de Patriarchis orientis. 1. S. HERACLAS ALEXANDRINUS Patriarcha in *Chronico Orientali* primus fuisse dicitur, qui PAPA cognominatus sit. Estne id verum? Confer Parergon 2. *Joan. Bapt.* SOLLERII ad Patriarch. ALEXANDRIN. histor. Chronolog. n. 136. seqq.

2. Fueruntne hoc sæculo duo BABYLÆ Episcopi *Antiocheni*? Vide BOSCHIUM in hist. Chronol. Patriarch. Antioch. a. num. 77.

3. Quid statuendum de Actis S. BABYLÆ *Antiocheni* quæ T. II. Januar. *Bollandiani* exstant, & crisi TILLEMONTII? Quis fuit Imperator? quem S. BABILAS ingressu Ecclesiæ prohibuit? Sub quo Imperatore passus est BABYLAS? num sub *Decio*? an potius sub *Numeriano*? Confer BOSCHIUM l. c. a num. 62.

ARTICULUS II.

Doctrina, & disciplina hujus sæculi.

1. CONCILIA. Quæ hoc sæculo habita sunt Concilia, alia ad doctrinam, alia ad disciplinam pertinuerunt. *Antiochena*, quæ *Paullum* SAMOSTENUM damnarunt, ad doctrinam spectant. Tria autem de his potissimum quæri possunt; 1. triane fuerint; ut BOLLANDIANIS, CACCARIIO, aliisque visum est? an duo tantum? 2. num inscio Romano Pontifice celebrata sint, an ejus consilio, & auctoritate? De his consule *Francisc. Ant.* de SIMEONIBUS T. I. de judic. R. P. potest. cap. 13. n. 5. seqq. 3. Patres Concilii *Antiocheni* an. 269. damnaruntne vocem *homonousion*? Negant D. Prudentius MAIRANUSTUM lib. 4. operis inscripti *Divinitas D. N. J. C. manifesta in Scri-*

Scripturis, & *traditione*, tum in Gallica de *Sc-miarrianis* dissertatione Parisiis 1722. & P. *Liberatus* FASSONI *Schol. Piar. de voce* Homousion dissertatione;,, in qua ostenditur, vocem illam ab „ *Antiochenis* Patribus proscriptam, vel repudia- „ tam non esse,“ Romæ 1755. 4. Vide histor. litter. Ital. T. XIII. p. 313.

2. Præter *Antiochena* sunt alia hoc sæculo habita Concilia, atque horum aliqua de iteratione Baptismi egerunt, tria præsertim *Carthaginensia* sub CYPRIANO. Heic enimvero potissimum quæritur, verumne fuerit hoc dissidium? quod si verum fuit, in quonam situm erat STEPHANI, & CYPRIANI dissidium? Fuitne ab *Africanis* hocce dissidium dogmatica quæstio, an caput, disciplinæ spectatum? Num STEPHANUS anathemate perculit *Africanos*? an in oppositum is errorem declinavit? CYPRIANUS & FIRMILIANUS suumne tandem errorem deposuerunt? Ac pro veritate quidem hujus dissidii quum *Raymundus* MISSORIO primus ad eam subruendam volumen quoddam evulgasset, ejus Concellita SBARALEA Librum edidit in 4. Exstant etiam *Joan. Georgii* WALCHII CYPRIANI ac FIRMILIANI epistolarum adversus STEPHANI *Papa decretum de hæreticorum Baptismo vindicia opposita* Raymundo MISSORIO, Jenæ 1738. Vide etiam numer. seq. de scriptis. De ceteris vero, quæ proposuimus, innumeri sunt qui agunt. *Natalis* ALEXANDER in *hist. hujus sac. diss.* 12. THOMASSINUS in *Concil. diss.* 11. *TOURNELIUS* de *sacram. ingen. quæst.* 6. *COUSTANTIUS* T. 1. *Epist. Rom. Pont.* col. 253. seq. *BOLLANDIANI* in actis primum S. STEPHANI mense Augusto deinde S. CYPRIANI mense Septembri, anonymus Auctor, dissertationis dogmaticæ de dissidio inter S. STEPHANUM, & S. CYPRIANUM Paris. 1724. & Venetiis T. XIII. *Thef. Theolog.* CORGNE *dissertation Theologique sur la celebre dispute entre le Pa-*
pe

pe S. ESTIENNE & S. CYPRIEN, Parisiis 1727.
 12. du GUET T. 1. *Confer. Eccles. diss.* 4. SANDINI *diss.* 7. BINER *App. ad Jurispr. Eccles. P.* iv. cap. 3. artic. 5. ORSI de *Rom. Pont. auctorit. lib.* 3. cap. 3. ZACCARIA in *Antisebronio* p. 11. lib. 2. cap. 2.

3. Plura quoque Concilia de lapsis in *Deciana* Persequutione coacta novimus. Pertinent huc 1. dissertationes *Sebastiani* NIEMANNI *de Libellaticis*, Jenæ 1669. *Conradi Danielis* FRICHII *de Libellaticis in Ecclesia veteri*, Lipsiæ 1694. *Alberti* FRICKII *de traditoribus*, Lipsiæ 1737. 1738. *MARANI* Præf. in *CYPRIANI* opera; *MOSHEMII* adnotata *de rebus Christian. ante CONSTANTIN.* M. p. 482. *seqq.* 2. de Pœnitentiæ apud *Africanos* statu ante *CYPRIANUM*, ac sub ipso; de quo idem *MARANUS*, *Natalis* ALEXANDER, *BINNERUS* l. c. artic. 4. Illud peculiariter quæri potest, num in *Africa* diaconis potestas fuerit Sacramentalis impertiendæ absolutionis, quod contendit Auctor vitæ Gallicæ S. *CYPRIANI* Paris. 1717. negant cum *PETAVIO*, aliisque plurimis *Trivultiani* in *Ephemer. ann.* 1718. m. Januar. art. 1. p. 30. *seqq.*

4. Non omittendum *ELIBERITANUM* Concilium, de quo multa disquiri poterunt, quo tempore, quo in loco habitum sit, quantæ sit auctoritatis, quid de quibusdam ejus canonibus statuendum sit? Exstant de his *Ferdinandi* de *MENDOZA* libri III. *de confirmando Concilio ILLIBERITANO*, ad *CLEMENTEM* VIII. Pontificem, Matriti 1594. fol. *Concilium ILLIBERITANUM* quarto in eunte saculo in *Hispania* celebratum, cum *discurribus Apologeticis* *Ferdinandi* de *MENDOZA* & notis *Eman. Gundisalvi TELLEZ*, Lugduni 1665. fol., & in *Labbeana* Conciliorum editione, du *GUETI* dissertationes xv. ad xxvi. T. 1. *Conferenc. Eccles.* Confer *Antonium* *AUGUSTINUM* ep. ad *BLANCAM*, & *Joan. MORINUM* de *pœnit.*

nit. lib. 19. Quod vero spectat ad Canonem *Illiberitanum* de Imaginibus præter TROMBELLUM de cultu Sanctor. diff. ix. cap. 70. Vide dissertationem Episcopi Gerundensis in *Trivultianis Ephemeridibus* anno 1750. April. artic. 43. & Tom. iv. *histor. litter. Ital.* p. 328. seqq., ubi hæc dissertatio ad examen vocatur.

II. SCRIPTA PATRUM. 1. Qui probari potest, genuinum esse HIPPOLYTI M. opus Commentarium *Ghysianum* in Daniele a P. de MAGISTRIS *Vallicellani* Oratorii Presbytero nuper Roma vulgatum? Vide Præf., ubi etiam nonnulla de marmorea sancti ejusdem cathedra, cujus inscriptionem illustrarunt le MOYNE, CAVE, *Franc. BLANCHINUS*.

2. De ORIGENE, quæ disputari possunt, ea dabunt Jacobi MERLINI *Apologia pro ORIGENE*, Stephani BINETI liber de salute ORIGINIS, & an plerumque illustriora ingenia sint perversiora, Parisiis 1629. 8. 1631. 12. Petri HALLOIXII ORIGENES defensio; sive ORIGINIS vita, virtutes, & documenta libris iv., Leodii 1648. fol. Petri Dan. HUETHI *Origeniana*, quibus large, atque adcurate narratur ORIGINIS vita, deque illius doctrina ac scriptis exponitur: de la MOTTE *histoire de TERTULLIEN*, & d' ORIGENE, Parisiis 1675. 8., cujus jam antea mentionem feci: Joan. Henrici HORSII *historia ORIGENIANA*; „ sive de ultima origine & progressu hæreseos „ ORIGINIS tractatus singularis, “ *Frankofurti* 1670. 4. Joan. MEISNERI *tractatus historico-theologicus de ORIGENE*, & ORIGENIANIS, cujus secunda editio prodiiit *Vitembergæ* 1712. 4. antea autem is in formam disputationis Academicæ reductus, ac publicæ defensus fuit, ibidem 1665. Ludovici DOUCINI „ *Histoire des mouvemens ar-* „ *rivez dans l'Eglise au sujet d' ORIGENE*, & „ *de sa doctrine*, “ Parisiis 1700. 12. du GUET

T. 1. *Conferenc. Eccles. diff. xi. & xii.* P. de RUBAIS in *diff. de RUFINO cap. 15. & 16.*

3. DIONYSII ALEXANDR. *gesta & scripta illustrat Joachim. Henric. OSTERMEJER de DIONYSIO ALEXANDR. Episcopo, Rostochii 1736.*

4. TOURNEMINIUS in *diff. scripta an. 1725.* sed edita in *Trivultianis Ephemeridib. ann. 1734. m. Decembr. p. 2246.* dubitat, num genuina sint omnia monumenta, quæ inter S. CYPRIANI Opera exstant ad iterationem Baptismi pertinentia. Adversati tamen sunt TOURNEMINIO 1. Joann. Fridericus COTTA in *diff.*, cui titulus: *conjectura Renati TOURNEMINII, qui celeberrimas epistolas CYPRIANI, ac FIRMILIANI adversus decreta STEPHANI I. . . . rejiciendas esse statuit, modesto examini subiecta, Tubingæ 1740.* 2. D. MALEVILLE T. II. *Operis prænotati: „La „Religion naturelle & la révelée établies ec.“ diff. VIII. artic. 3. p. 528. seqq.*

5. Canon XI. epistolæ Canonice S. GREGORII *Thaumaturgi*, in quo de pœnitentiæ gradibus fit mentio, estne supposititius? ut vult P. MORINUS. Ceterum de hoc GREGORIO non inutile erit adnotare, Nicolaum PALLAVICINUM ejus vitam edidisse, *Roma 1649. 8.*, exstare etiam Joan. Ludovici BOYE dissertationem *de GREGORIO Thaumaturgo Episc. Neocæsariensi, Jenæ 1709.*; LIRONIUM vero duabus dissertationibus, quæ T. I. *Amenit. de la critique p. 175. seqq.* leguntur, initia, studia, & conversionem nostri GREGORII adversus TILLEMONTIUM illustrasse.

6. MAGNES, cujus fragmenta TURRIANUS protulit, estne fictitius auctor, ut ALBERTINUS audacissime pronunciavit? Vide CAVEUM, sed cum primis Magni CRUSII *notitiam, & διολογμένα* Macarii MAGNETIS *ex fragmentis hætenus deperdiri operis apologetici pro Christiana Religione adversus gentiles conscripti de prompta, Gottingæ 1737.*

Con-

Confer Jo. Albertum FABRICIUM de verit. Relig. Christ. c. 2. n. 15.

7. ARCHELAUS disputationem cum MANETE habuit, sed BEAUSOBRIUS ausus est indubium revocare, num ARCHELAI genuinum opus sit ea, quam ZACCAGNIUS vulgavit, disputatio. Temerariam accusationem paucis depellit MANSIUS ad Nat. Alex. Vide etiam ALTICOZZII dissertationem adversus BEAUSOBRIANAM historiam.

III. HÆRETICI. De aliquibus hujus sæculi hæreticis exstant peculiare, dissertationes, aut etiam historiae; ut de BERYLLO, Petri LAZERI de hæresi BERYLLI disquisitio Romæ 1755. 4. Confer histor. litter. Ital. T. XIII. p. 372. seq.

De SABELLIANIS, Christiani WORMII historia SABELLIANA; sive de origine & incrementis hæreseos SABELLIANÆ usque ad initium sæculi quinti, deducta ex antiquitate Ecclesiastica observationes, Francofurti & Lipsiæ 1696. 8.

De MANETE, & MANICHÆIS, Petri SICULI historia de vana & stolta MANICHÆORUM hæresi, quam ex codice manuscripto Bibliothecæ Vaticanæ Matthæus RADERUS cum latina interpretatione edidit Ingolstadii 1604. 4. PHOTII historia MANICHÆORUM libri IV. quos Christoph. WOLFIUS evulgavit, interpretatione latina ac notis instructos. Cyriaci SPANGENBERGII historia MANICHÆORUM, Ursellæ 1628. 4. Ægydii STRAUCHII MANICHÆISMI recensio historica, Vitembergæ 1661. 4. Joan. Henrici HORBII historia MANICHÆORUM, Argentorati 1670. 4. Joan. Christoph. WOLFII MANICHÆISMUS ante MANICHÆOS, & in Christianismo rediens, Hamburgi 1707. 8. MURATORI disquisitio in anathematis adversus MANICHÆOS T. ii. Anecdor. p. 112. Isaaci de BEAUSOBRE histoire critique de MANICHEË & du MANICHEISME, cujus tomus primus prodit

Amstelodami 1734. 4. secundus ibidem 1739. 4. BEAUSOBRIUM impugnarunt 1. Fr. Petrus Thomas CACCIARI libris duobus, qui agmen ducunt *exercitationum* ab eo *Roma* editarum 1751. in universa S. LEONIS M. *opera*, conferendis cum histor. litter. Ital. T. V. p. 346. *seqq.* 2. P. Laurentius ALTICOZZI duplici dissertatione de MANICHÆIS *Roma*.

De NOVATIANIS, Stephani KENCKELII dissertatio de *hæresi* NOVATIANA, eique oppositis Conciliis Carthaginensi, & Romano, Argentorati 1651. Joan. Christoph. OTTONIS disputatio de NOVATIANO *hæretico*, Rostochii 1660. Petri MUSÆI exercitatio de NOVATIANIS, Helmstedtii 1665. Arnoldi PASCHII dissertatio de NOVATIANIS Rostochii 1682. Josephi BINGHAMI dissertatio *demonstrans ex Canone VIII. Concilii Nicæni*, NOVATIANUM „hereticum numquam veri nominis Episcopum in ulla Ecclesiæ Catholicæ parte fuisse creditum;“ quæ exstat inter ejus *quatuor dissertationes ex Anglico latine conversas*, Hællæ 1738. 4. pag. 347.

De Paulo SAMOSATENO, ejusque sectatoribus, Jo. Guil. BAJERI dissertatio „de Paulo SAMOSATENO, Socinianorum Patriarcha ejusque hæresi, examine, & condemnatione, Jena 1680.“ Jacobi Guilielmi FEVERLINI dissertatio de *hæresi* Pauli SAMOSATENI, „e solis fragmentis Scriptorum ipsius & testimoniis Patrum Antiochenorum,“ Gottingæ 1741. Joann. Gottlieb. EHRLICHII dissertatio de Paulo SAMOSATENO, Lipsiæ 1745.

ARTICULUS III.

Facta & eventa hujus sæculi, & quid de illis in questionem cadere possit.

1. PROPAGATIO fidei. Credendumne LAMPRIDIO adferenti, cogitasse HADRIANUM de
tem-

templis CHRISTO extruendis? Negant *Isaacs* CASAUBONUS, & *Joannes* CLERICUS; adfirmant HUETIUS *demonstr. Evang. prop. 3. n. 23.* & *Dominicus* de COLONIA in libro „la Reli-
„ gion Chrétienne auctorisée par le temoignage
„ des anciens Auteurs Payens T. 11. p. 13. seq. “
Confer FABRICIUM in *salut. luce Evang. p. 225.*
& *historiam litter. Ital. T. ix. p. 363.*

2. Altera celebris quæstio, num PHILIPPI Augusti Christianam fidem amplexi fuerint? Adserunt cum BARONIO ad ann. Chr. 246. P. de la FAYE, „ entretiens historiques, ou dissertation sur
„ cette question, si l'Empereur PHILIPPE a été
„ Chrétien, “ *Basil. 1690. 8. (Acta Erud. 1690. p. 492.)* HUETIUS *Origenian. lib. 1. cap. 3. n. 12.* *Joan. Rodolphus* WETSTENIUS ad ORIGENEM contra MARCIONITAS in præf. p. 7. seqq. *Stephanus* le MOYNE *notis ad varia sacra p. 1106. seqq.* Negant *Josephus* SCALIGER ad EUSEBII Chron. 2. MM. CCLX. *Antonius* PAGI ad A. C. 244. num. v. seq. & A. 247. num. vi. seq. *Samuel* BASNAGE T. 11. *Annal. p. 333. seq.* *Christianus* KORTHOLTUS de *Persecutionibus Ecclesia cap. viii. p. 305. seqq.* & *diff. historica de PHILIPPI Arabis, Alexandri* MAMÆÆ, *PLINII junioris & Annai* SENECAE præter rem jactato Christianismo. *Kilon. 1667. 4.* *Christophorus* CELLARIUS *diff. Academic. p. 322. seqq.* *Frid.* SPANHEMIUS *fil. T. 11. Opp. 400. seqq.* *Benedictus* PICTETUS *diff. contra P. FAYUM, P. MONIGLIA in dissert. de utriusque PHILIPPI Religione.*

3. Tertia quæstio adcedat, num *Alexander* SEVERUS Christianis adnumerari possit? Consule MOSHEMIUM de *rebus Christianor. ante Constant. Magnum p. 463. seqq.* & *Equitis* VICTORII *dissertationem apologeticam de quibusdam Alexandri SEVERI numismatibus, Romæ 1749. 4. de qua Auctor historise litter. Ital. consulendus Tom. 1. p. 234. seqq.*

4. Christiani habebantne hoc sæculo templa publica? Vide præter CIAMPINIUM Cl. V. *Felicitas NERINII de templo, & canobio sanctorum BONIFACH, & ALEXII historica monumenta*, Romæ 1752. 4. (Confer adnotata in histor. litterar. Ital. T. VI. p. 570.) & Canonici *Xaverii MARIANI dissertationem, se in RAVENNA fossere Chiese pubbliche prima che COSTANTINO il Grande desse la pace a' Fedeli*, quæ prima est Tomi II. inscripti: *Saggi della Società letteraria Ravennate*, Cæsena 1771. 4.

II. PERSECUUTIONES. Certissima sententia est, magnum fuisse in illis Martyrum numerum. Sed *Henriens DODWELLUS* oppositum tueri conatus est in dissertatione „ de Martyrum commemoratione, „ eaque occasione de Martyrum „ paucitate in primævis Christianorum persecutionibus. “ Præter *Antonium PAGIUM, Nicolaum NOURRIUM, Ludovic. Antonium MURATORIUM*, Ignatium de *LAUBRUSSEL* oppugnarunt illum *Theodoricus RUINARTUS* præfatione, quam actis primorum Martyrum sinceris & selectis præmisit, ac *Castus Innocens ANSALDUS*, qui duas dissertationes adversus *DODWELLUM* scripsit. Altera de causis inopia veterum monumentorum pro copia Martyrum dignoscenda, prodiit *Mediolani* 1740. 8. altera autem de Martyribus sine Sanguine, ibidem 1744. 8. Utraque conjunctim cum adcessionibus iterum lucem adspexit, *Venetis* 1757. 4.; item *D. MALEVILLE* Tom. V. operis prænotati *la Religion naturelle, & la révelée* ec. dissert. XVII., ac *Bartholomæus PEVERELLIUS* in historia Italica Persecutionum Ecclesiæ. Addi possunt ex Protestantibus dissertationes duæ *Christian. Guil. LOESCHERI* de paucitate Martyrum antiquioris Christi Ecclesiæ, ab *Henrico DODWELLO*, & *Guil. FLEETWOODO* adserta, *Vitembergæ* 1697. & *Joan. Leon. BUCHTÆ* de numero cruentorum cælestis veritatis testium. primi post **CHRISTUM**

STUM *natum saculi*, itidem contra DODWELL-
LUM, Vitembergæ 1703.

III. ACTA SANCTORUM I. sub quonam im-
perante passæ sunt SS. PERPETUA & FELICITAS
cum sociis? Vide HOLSTENIUM in earum acta
& RUINARTIUM. At (quod pluris interest)
fueruntne Catholicæ, an quod Samuel BASNA-
GIUS effutiit *Montanistarum* hæresi addictæ.
Consule *Josephum Augustinum* ORSI in dissertatio-
ne Apologetica pro SS. PERPETUÆ, FELICI-
TATIS, & sociorum *Martyrum orthodoxia* aduer-
sus *Samuelem* BASNAGIUM, Florentia anno
1728. 4.

2. S. LAURENTIUS fuitne Hispanus, an RO-
MANUS? Quæstio hæc dum Catholicos inter, &
MANLIUM *Calvinistam* ageretur, vix digna erat
observatione: at postquam satis perspicuo LEO-
NIANI Sacramentarii testimonio *Joseph* BLAN-
CHINIUS T. II. *Thomasian. oper. Prolegom.* p. cccxii.
MERENDA opusc. & Gestor. B. DAMASI cap. 1.
pag. 2. & *Eques Franciscus* VICTORIUS *dissert.*
Philolog. p. 91. quod olim ex levissimis conjecturis
Calvinianus homo docuerat, confirmarunt, Romam
nempe LAURENTIO patriam fuisse, intacta ab
Ecclesiasticæ historiæ studiosis non sine piaculo re-
linceretur. Consule igitur *Franciscum* CARRI-
LIUM in *certamine historico pro patria* S. LAU-
RENTII, Cordubæ 1673. & *Franciscum* PERE-
LIUM BAYERIUM in opusculo inscripto: DA-
MASUS, & LAURENTIUS Hispanis *asserti &*
vindicati, Romæ ann. 1756. 4. par. II. pag. 61.
ad fin.

3. Iis, quæ de S. FELICE NOLANO tradunt
TILLEMONTIUS, & BOLLANDIANI, adde
Flaminii CORNELII Senatoris Veneti dissertatio-
nem de cultu S. FELICIS *Presbyteri* NOLANI
cum titulo CONFESSORIS apud Venetos T. XIII.
novæ Syllog. opusc. Caloger, & MURATORII

differtationem, quo tempore vixerit S. FELIX NO-
LANUS T. 1. *Anecdor.*

4. De Martyribus sub DECIO, quos vulgo *se-
ptem dormientes* appellant, egere *Christ. REINEC-
CIUS diss. de septem dormientibus*, Lipsiæ 1702.,
& *Eques Franciscus VICTORIUS* in libro inscri-
pto: „Sanctorum septem dormientium historia,
„ex typis Musei VICTORII expressa differtatio-
„ne & veteribus monumentis sacris profanisque il-
„lustrata,“ Romæ 1742. 4. qui statuit, sic dictos
septem dormientes fuisse Martyres *Ephesinos*, quum-
que figura illorum mortuorum, tamquam dormien-
tium, expressa ac sepulcrum sub *Theodosio* 11. in-
ventum sit, ex eo natam esse notissimam de illis
fabulam.

5. Nuper appellati Cl. Senatoris CORNELII
eruditissima differtatio consulenda: *de Martyrio &
Reliquiis S. MAMANTIS Martyris* (sub AURE-
LIANO) *Cæsarea in Cappadocia*, T. 1x. ejusdem
novæ Sylloges *Calogerana*.

6. Sanctorum THEBÆORUM, seu AGAU-
NENSIIUM Martyrum historiæ a S. EUCHERIO
Episcopo *Lugdunensi* conscriptæ, & a *Petro Fran-
cisco CHIFFLETIO* p. 1. PAULLINI *illustrati*
Divione 1662. 4. deinde a RUINARTIO in
Actis select. Martyrum editæ fidem detrudere co-
natus est *Joan. du BOURDIER* in differtatione
historica, & critica *sur le Martyre de la legion*
THEBEEENNE, Amstelod. 1705. 12. Sed Ministe-
lo illi a *Benedictino Josepho de L'ISLE* opposita
fuit *defense de la verité du Martyre de la legion*
THEBEEENNE, autrement de Saint MAURICE
& des ses compagnons, Parisiis 1741. 12. Adi &
BOLLANDIANOS. Ex invicta hac legione fue-
runt SS. FIDELIS, & CARPOPHORUS. De his
exstat *Francisci Antonii ZACCARIA* opus Italicum
prænotatum: *de' santi Martiri CARPOFORO*,
GRATINIANO, e FEDELE, libri due &c. Me-
dio-

diolani 1750. 4. Vide historiam litt. Ital. T. III. p. 411.

7. Circa eadem tempora, quibus sancta hæc legio interfecta est, Martyrium subiit S. GENESIUS, qui 25. Augusti colitur. Exstant *atti del Martyrio di S. GENESIO Romano* "nell' originale latine, e col volgarizamento allato, illustrati con note ed osservazioni, opera di" Giovanni LAMI, Florentiæ 1751. Confer histor. litter. Ital. eodem Tom. III. p. 418. seqq.

8. Quid porro de S. CATHARINA? Vide *Nicolaum SERARIUM in Litaneuticis lib. 2. q. 22. & PAPEBROCHIUM Respons. ad Exhibition. Errorum &c.*

9. Num sub CALLISTO Pontifice relata ad Catacumbas fuere Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI Corpora? *Petrus MORETTUS T. 1. de S. CALLISTO appendicem addidit, cui titulus; disputatio de translatione Corporum BB. Apostolorum PETRI & PAULLI ad Catacumbas, atque ibi hoc argumentum operose pertractat. Vide tamen historiam litterariam Italiæ T. VII. p. 524. Petrum LAZERUM in diss. „ de sacra veterum Christianor. „ Rom. peregrinat. p. 3. & Franciscum Antonium „ ZACCARIA dell'anno Santo, Romæ 1775. P. „ II. p. 252. seqq.*

S Æ C U L U M IV.

A R T I C U L U S I.

De hujus sæculi Politia Ecclesiastica.

S E C T I O I.

Politia Ecclesiæ Romanæ.

Q. 1. *Caciliani* caussa fuitne MELCHIADIS, & Synodo *Romana* judicio terminata? Vide ORSIUM de

de *Rom. Pont. auctorit. lib. 3. cap. 10.* Appellaruntne *Donatistæ* a sententia MELCHIAS? Ita vulgo putant; sed negat NORISIUS *histor. Donatist. P. 1. cap. 9.*

Q. 2. Num S. SILVESTER *Nicanum* Concilium convocarit, illi per suos legatos præfuerit, illudque Apostolica auctoritate confirmarit? Vide *Christianum LUPUM, Josephum CATALANUM, Antifebronium ZACHARIÆ.*

Q. 3. Num S. MARCUS fuit auctor Pallii Pontificalis? quæ antiquitus ejus forma? quis usus? vide *Marcum Paulum LEONEM de auctorit. & usu Pallii Pontificii, Romæ 1649. 4. GARNERIUM ad librum diurnum Roman. Pontific. p. 193. seqq. Theodoricum RUINART in disquisit. histor. de Pallio Archiepiscopali T. II. oper. Postumor. P. Anton. BALDASARRI in Pallio Apostolico dilucidato Venetiis 1719. 8. Joan. Caspar. BARTHEL in diss. de Pallio, Herbipoli 1753. NOVÆS sacro Rito dell' elez. e coron. de' Pontef. p. 173. seq.*

Q. 4. Appellavitne S. ATHANASIUS ad JULII Pontificis Romani tribunal? JULIUS de ejus causa cognovitne ut arbiter, an vi Primatus? Vide *Christianum LUPUM de appellationibus, de SIMEONIBUS T. 1. judiciar. Rom. Pontif. potest. & ANTIFEBRONIUM. Exstat etiam Joan. Chrysostomi a S. JOSEPH scholarum Piarum de S. ATHANASII appellatione ad S. JULIUM Papam dissertatio, Romæ 1743. 4. Idem de SIMEONIBUS T. cit. cap. 9. agit de Marcello ANCYRANO, Asclepa GAZENSI, PAULO Constantinopolitano, & LUCIO Adrianopolitano a JULIO susceptis, atque ad sedes suas ejusdem Pontificis auctoritate reversis. Epistola JULII Papæ ad DIONYSIUM estne legitima? Negat MURATORIUS in *Anecd. Græc. disquisit. 4. in epistolam sub JULII I. nomine confictam contra MAGDEBURGENSES. Christianus Augustus SALIG, ut referunt Acta Eruditorum Lipsiensia an. 1724. p.**

420. in libro de *Eutychianismo ante EUTYCHEM* Wolfembutelæ 1723. 4. dissertationem addidit, quâ MURATORIANÆ *disquisitioni* satisfacere conatus est, argumentis tamen, quæ nihil efficiunt.

Q. 5. Quid de LIBERII lapsu sentiendum sit? Quidcumque statuas, cum non fuisse LIBERII lapsum, qui dogmaticum Pontificum *Romanorum* iudicium errori obnoxium evincat, & plures ostenderunt, ut PERRONIUS in Gallico ad Regem Angliæ responso, BELLARMINUS, PETAVIUS, MERENDA de *gestis LIBERII exulis* p. 147. 179. operum S. DAMASI Romæ 1754. MAZUCHIUS ad Kalend. Neapolit., quamvis cum primæ SIRMIENSI formulæ subscripsisse contendat. Sed potior sententia est, quam primus inivit Abbas CORGNE in opusculo prænotato: *dissertation critique sur le Pape LIBERE*, sequuti sunt, & multis illustrarunt BOLLANDIANI in Comm. de S. LIBERIO mense sept. & Franciscus Antonius ZACCARIA in dissertatione primum cum PETAVII Theologicis dogmatibus apud Remondinium, deinde in *Thesauro Theologico* apud Pezzanam edita. Eandem sententiam ORSIUS T. vi. *hist. Eccles.* lib. 14. n. 72. propugnavit; probavit quoque Petrus BELLARMINUS de *vi ac ratione primatus* p. 297. seqq. Veron. edit. 1776. 4.

Q. 6. Fuitne S. FELIX 11. ullo tempore legitimus Pontifex? Vide SCHELESTRATIUM *Antiq. illustr.* T. 1. *diss.* 2. *cap.* 9. TILLEMONTIUM T. vi. *adnot.* 60. ad histor. Arianor. RONCAGLIAM ad Natal. ALEXANDRI *diss.* 32. in sæc. 1v. PAPEBROCHIUM in *Propyl.* *diss.* 1x. de S. FELICIS Episcopatu Romano, & *diss.* x. de Martyr. S. FELICIS; LAMBERTINIUM de *servor. Dei Beatific.* lib. 1v. p. 2. *cap.* 25. n. 14. & ZACHARIAM in indicata dissertatione de LIBERIO.

Q. 7. S. DAMASUS fuitne ROMANUS? ut cum TILLEMONTIO docuit MERENDA, an po-

potius HISPANUS, ut multis ostendit *Franciscus PEREZ* in libro, quem de S. LAURENTIO agentes indicavimus, DAMASUS, & LAURENTIUS Hispanis *asserti, & vindicati*, Romæ 1756. p. 1. Quænam fuere DAMASI partes in Concilio *Constantinopolitano* 1. Oecumenico 11. Vide ZACHARIÆ *Antifebronium*.

Q. 8. Quid de decretalibus ante SIRICIUM? Eas paucis exceptis, quæ apud veteres exstant, supposititias esse exploratum nunc est viris paullo eruditioribus, idque a Natali ALEXANDRO demonstratum est. Cave autem idem judicium cum QUESNELLO feras de SIRICII ad *Africanos* epistola. Eam genuinam ostendunt SCHELESTRATIUS *disf. 3. de Eccles. Afric. cap. 12.* Natalis ALEX. in *histor. Eccles. sac. v. cap. v. artic. 3.* COUSTANTIUS in monito ad hanc epistolam, BIANCHI *dell' esterior polizia della Chiesa* T. v. P. 1. pag. 84. BALLERINI T. 111. oper. S. LEON. col. 1005. *seqq.* Confer ZACHARIÆ *Antifebronium* T. 111. edit. Cæsen. p. 156. *seqq.* & historiam Polemicam coelibatus *lib. 2. cap. 2. n. 2.* Idem ZACHARIAS *Antifebr. p. 358. & 427.* ejusdem SIRICII de Clericorum continentia legem expendit, uti etiam p. 75. quid in causa JOVINIANI idem Pontifex egerit. Ad sanctitatem vero SIRICII quod spectat, consulendi SACCHINUS apud BOLLANDISTAS ad d. 22. Junii *cap. 4. n. 30.* NORISIUS in *differt. de sanctitate SIRICII* T. 1v. oper. *Veron.* edit. p. 721. BENEDICTUS XIV. in epistola præmissa Martyrol. Rom.

Q. 9. ANASTASII epistola ad *Joan. Hierosolymitanum* de RUFINO estne genuina? quod HALLOIXIUS negavit. Vide P. de RUBEIS in *disf. de RUFINO cap. 16.* ubi etiam Pontificis œconomiam illustrat RUFINI causam ab ORIGENIS causa aperte distinguentis.

S E C T I O II.

POLITIA Ecclesiarum OCCIDENTIS.

Quæ disputationi obnoxia occurrunt in Ecclesiis occidentis, alphabetico illarum ordine proponam, postquam monuero, magnam esse inter eruditos viros quæstionem de tempore, quo primum in Italia præsertim in Gallis Metropolitæ instituti sint. Vide MAFFEI *Veronam illustratam*, P. de RUBAIS in *Monum. Eccles. Aquilejens.* cap. 19. & 20. P. BIANCHI *della polizia esterior della Chiesa* T. IV. & T. V. p. 1. BALLERINIOS in *observat. ad QUESNELLI in S. LEONIS M. opera dissertationes.*

1. Cujusnam Ecclesiæ Episcopus fuit MAXIMUS ÆMONIENSIS, qui *Aquilejensi* Concilio subscripsit? Vide T. 1. *Sylloges Calog. Dissertazione del Conte Gianrinaldo CARLI-RÜBBINI intorno all' antico Vescovato Emoniese* p. 371. seqq.

2. Florebatne hoc sæculo ALTINENSIS Ecclesia suis non carens Episcopis? Vide S. HIERONYMI epitaphium NEPOTIANI ad HELIODORUM, & *originis, & subsequentis status Canonicoꝝm Ecclesia TORCELLANÆ* notitiam traditam a Nicolao Antonio LICIDIO T. XX. novæ *Syllog. Caloger.* p. 7. seqq.

3. Fuitne hoc sæculo Judas aliquis QUIRIACUS, seu CYRIACUS, qui *Hierosolymitana* Sede dimissa ANCONAM venerit, in eaque urbe Episcopatum obtinuerit? Vide Auctores a me indicatos cap. VIII. artic. II. §. 2. V. ANCONA, cum primis PAPEBROCHIUM in Episcopis *Hierosolymitanis*, a quo mirum quantum dislidet *Hieronymus SPECIALI*, qui (quod ibi omiseram) *Venetis* 1759. edidit *compendio della vita di S. Ciriaco Martire, Vescovo, e principale protettore di ANCONA.*

4. Ullumne jus Metropoliticum habuit umquam in Ecclesiam AQUILEJENSEM? Vide Comitiss *Friderici ALTAN Saggio dell' antica storia &c. del FRIULI* T. xxii. *nova Syllog. Caloger.* p. 90. *seqq.*

5. Num hoc primum sæculo fundata est AUXIMANA Ecclesia? & quis primus ejus Episcopus fuit? Luculenter id tractat *Dominicus PANNELLI* in libro cui titulus: *Memorie di S. LEOPARDO Vescovo d'OSIMO*, Pisauri 1755. 4. Vide etiam histor. litter. ital. T. xii. p. 412. *seqq.*

6. Quid statuendum de Actis *Gracis*, ex quibus *Nicolaus Flaminius FALCONIUS* vitam S. JANUARI Episcopi & Martyris BENEVENTANI confarcinatam *Italice* edidit anno 1713.? Ea nullius pretii esse ostendit *STILTINGHUS* in Comm. prævio ad Acta ejusdem Sancti n. 45. *seqq.* Alia Acta S. Episcopi ex *Bononiensi* Codice MAZOCHIUS protulit 1744. ad Kal. Neapol. T. 1. pag. 269., eaque *Baronianis*, ac *Vaticanis* antiquiora, & præstantiora esse contendit. Contra *Aquilanus* Episcopus SABBATINIUS T. ix. Calend. Neap. p. 64. *seqq.* Acta hæc *Mazochiana* deterrima esse statuit, multisque confirmat. *STILTINGHUS* quoque, sed modestiore critice illa fugillat, ac *Baronianis* multo inquinatiora, ac recentiora esse ostendit a num. 23. In eadem acta invehitur *Alexius Nicolaus ROSSI delle dissertazioni intorno ad alcune materie alla Città di Napoli appartenenti*, Neapoli 1758. 4. T. 1. diss. 4. MAZOCHIUS ut sua illa Acta *Bononiensia* a tot adversariis defenderet, scripserat ad studiosos vera gloria S. JANUARI Mart. sinceram denunciationem, qua JANUARI Acta Bononiensia tamquam primitiva, & inculcata proponantur &c. sed non edidit, nisi cum altera apologia, cui propterea titulus: *Actorum Bononiensium S. JANUARI, & Sociorum Martyrum vindicia reperita*, Neapoli 1759. Tria porro (quoniam de S. JANUARIO loquimur) in ejus historia incerta sunt. 1. Patria, quam alii *Neapolim*

lim statuunt, ut FALCONIUS in lib. cit. & STILTINGHUS Comm. in Acta S. JANUAR. §. 4. & 5.; alii BENEVENTUM, ut Joann. de VITA T. 1. *Thesauri Antiquit. Benevent.*, Roma 1754. fol. & in libro ibidem 1761. 4. de S. JANUARI Mart. & Episc. *Beneventani patria repetita vindicia.* 2. Epocha liquescentis sanguinis, de qua MAZOCHIUS de *Eccles. Cathedr. Neapolit. semper unica*, STILTINGHUS §. 20. & 21. ROSSI diff. v. 3. Quæri potest an miraculum ea ebullitio dici debeat; quod MOLINÆUS, aliique hæretici passim refellunt, imo irrident, ut T. XXIX. *Biblioth. German.* p. 204. sed hosce miraculorum osiores egregie castigarunt Joan. Dominicus PUTIGNANUS de *redvivo Sanguine D. JANUARI* Parte 1. edita 1723. LAMBERTINIUS de *servor. Dei Beatif. & Canoniz.* lib. 4. p. 1. cap. 31. MAZOCHIUS, qui miraculum ejusmodi non esse adeo rarum, ut de nullo alio sancto legatur, imo frequentius contigisse indubiis monumentis demonstravit; præsertim vero P. STILTINGHUS, ubi postquam §. 29. adversus inauditas Joannis CLERICI calumnias ostendit luculentissimis testimoniis gratiam miraculorum perseverasse in Ecclesia, tandem §. 30. & 31. resolutionem, & ebullitionem sanguinis S. JANUARI naturæ vires excedere evincit, atque heterodoxorum cavillationes diluit.

7. De LUCIFERI CARALITANI Episcopi sanctitate disputant Auctores, de quibus vide FABRICIUM tum T. VIII. *Biblioth. Græca* p. 403. tum in *Biblioth. med. & inf. latinit.* V. LUCIFER, cum primis BOLLANDIANI, Natalis ALEXANDER, TILLEMONTIUS. Adde Anonymum, qui sine loci, annique designatione librum edidit prænotatum: „Iglesias, y Provin-
„cias, que veneran por santo al glorioso San
„LUCIFERO Confessor, Arsobispo de CALLER
„ec. desde el año del Señor “ de 374. atque
Apo-

Apologiam ab *Ambrosio* MACHIN ejusdem urbis Antistite concinnatam.

8. Latini LATINII sententia, an S. AMBROSIUS AUXENTIO vivente, an vero mortuo Episcopus MEDIOLANENSIS creatus sit? exstat T. 1. ejus epistolar., Romæ 1659. p. 375. 380. Godefridus vero HENSCHENIUS tom. 1. April. exercitationem singularem præmisit de anno & die mortis S. AMBROSII Episcopi MEDIOLANENSIS. Ceterum S. AMBROSII vitam præter Joa. COSTERIUM in *Ambrosianorum* operum editione Basileensi 1557. Cesarem BARONIUM in Romana ann. 1580., MAURINI in *Parisiensi* anno 1690. scripsit Gottfr. HERMANT Gallice, ediditque Parisiis 1678. 4. inscriptam: *vie de St. AMBROISE Archevêque de Milan*. THOMASIIUS in *hist. concertat. inter Imperium & Sacerdotium*, Halæ 1722. subdubitare visus est, num AMBROSIIUS THEODOSIUM e Templo repulerit, ac poenitentiae subjecerit. Sed adeo imprudens, ac temeraria isthæc est dubitatio, ut vel ipsi heterodoxi *Bibliotheca Germanica* Auctores T. XI. artic. 4. p. 124. eam ad Pyrrhonismum rejecerint.

9. NEAPOLI ne sederunt hoc sæculo simul Episcopi duo FORTUNATUS, & CALEPODIUS, *latinus* alter, alter *Græcus*? ut putavit PAPEBROCHIIUS. Negat MAZOCHIIUS in *diff. de Ecclesia Cathedrali Neapolit. semper unica*; adfirmat STILTINGHUS in *Actis S. JANUarii* §. 17. iterumque MAZOCHIIUS pernegat in *citatis vindictis repetitis*.

10. De S. PAULLINO NOLANO Episcopo legantur *Francisci* SACCHINI, *Vita PAULLINI: Petri Francisci* CHIFLETH PAULLINUS *illustratus*, Divione 1662. 4. Joann. Baptista le BRUN *Vita PAULLINI: Ludovic. Anton. MURATORII dissertationes ad PAULLINI poemata*, ubi multa sunt, quæ vitam, resque gestas PAULLINI illustrant: „ La vie de saint PAULLIN

„ LIN Eveque de *Nole*, avec l' analyse de ses
 „ ouvrages & trois dissertations sur quelques points
 „ importants de son histoire, *Parisiis* 1743. 4. “
 Joan. Stephanus REMONDINI della NOLANA
Ecclesiastica Storia Tomo II., *Neapoli* 1751. fol.
 quocum confer. histor. litter. Ital. T. v. p. 583. seqq.
 Utrum vero PAULLINI sit Poema, quod in
Anecdosis latinis protulit MURATORIUS, dispu-
 tant LIRONIUS *Amenit. de la critiq.* T. I. pag.
 209. & 218. ac Joan. Alb. FABRICIUS de *verit.*
Relig. Christ.

11. *Memorie di S. ERACLIANO Vescovo di*
Pesaro, e delle Chiese in onor di lui inalzate, dell'
Ab. Luigi GIORDANI: exstant T. xx. novæ syl-
 loges opusc. *Caloger.*, ubi an hic HERACLIA-
 NUS sit, qui *Sardicensi* Concilio subscripsisse legitur.
 12. Fuitne TICINENSIS Episcopus *Mediolanensi*
Metropolitæ obnoxius? Vide MURATORI
anecdota latina.

13. Fueritne Monachus S. MARTINUS Episco-
 pus TURONENSIS, disputatum est hujus sæculi
 initio inter Abbatem GERVAISE, qui id in vita
 S. MARTINI negavit, & Priorem Benedictinum
 S. *Juliani Turonensis*, qui id ann. 1700. *Turonis*
 defendit in libro „ de la sainteté de l' etat Mo-
 „ nastique, ou l' on fait l' histoire de l' Abbaye
 „ de MARMOUTIER, & de l' Eglise Royale
 „ de St. MARTIN. “ Vide *Trivultianos* m. Nov.
 1701. pag. 189. Joseph. autem ANTELMi, *Parisiis*
 1693. epistolam emisit de etate S. MARTINI TU-
 RONENSIS Episcopi, & quorundam ejus gestorū
 ordine ad Antonium PAGIUM, qui cum SIR-
 MONDO Vita functum ann. 400. S. MARTI-
 NUM singulari docuit dissertatione. Vide etiam
 P. *Francisci* STAVOLI dissertationem de funere S.
 MARTINI &c. ubi etiam inquit, num S. AM-
 BROSIUS ei moribundo adstiterit: edidit eam
 PURICELLI in *Monum. Basil. Ambros.* pag. 156.
 Consule etiam LIRONII nouvelles remarques
 V. sur.

sur la mort de S. MARTIN de Tours T. 1. *Amenit. de la Critique* pag. 140. *segg.*

14. Jo. Andr. IRICUS multa habet de EUSEBIO VERCELLARUM Episc. in *sacrofancto Evangelior. Codice S. EUSEBII Magni Episcopi & Martyris manu exarato* &c., Mediolani 1748. 4.

SECTIO III.

Politia Hierarchica ORIENTIS.

1. A Patriarchis ALEXANDRINIS ordior. Unus ATHANASIUS pluribus libris, & dissertationibus illustre præbuit argumentum. Exstant igitur Gottfr. HERMANTII *vie de Saint ATHANASE, Patriarche d' ALEXANDRIE*, Parisiis 1671. 4. duobus tomis, & 8. itidem duobus voluminibus: Martini LUBATHI *dissertatio de exiliis ATHANASII*, Vitembergæ 1691. Jo. Andr. SCHMIDII *disputatio de puero ATHANASIO baptizante*, Helmstadii 1701. Justi FONTANINI *dissertatio de anno emortuali Sancti ATHANASII Patriarchæ ALEXANDRINI*, Romæ an. 1742. 4. Bernardi de MONTFAUCON *animadversiones in vitam & scripta ATHANASII*. Ejusdem Vita S. ATHANASII a PP. S. MAURI novæ ejus operum editioni præfixa. Joannis Baptista SOLLERII Mantissa (de chronologia S. ALEXANDRI, & S. ATHANASII) *adversus* nuperos editores vitæ & operum S. ATHANASII *in historia chronol. Patriarch. ALEXANDRIN. a num. 233.* Joannes Franciscus Bernardi M. de RUBEIS de anno S. Antistitis emortuali accurate differit in *diff. de Turrano, seu Tyrannio RUFINO capitib. 4. 5. & 6. Vide Sect. i. q. 4.*, quæ indicavimus de S. ATHANASII ad Romanam Sedem confugio, iisque adde Henrici VALESII *dissertationem de Magno ATHANASIO*.

II. Quatuor inter alias Quæstiones Historia Patriar-

triarcharum ANTIOCHENORUM suppeditat : Prima est, an inter eos exstiterit Patriarcha ROMANUS nomine? Altera quonam anno EUSTATHIUS *Antiochenus* depositus fuerit? Tertia utrum S. AGRICIUS ANTIOCHENIS Patriarchis sit adnumerandus? Quarta an EUSEBIUS *Casariensis* hunc Patriarchatum fuerit adeptus? Vide de his omnibus BOSCHIUM in histor. Patriarch. ANTIOCHEN. num. 141. seqq. 155. 162. & 182. Porro de MELETIANO schismate præter eundem BOSCHIUM, & BOLLANDIANOS ad d. 12. Februarii consule Petrum BALLERINIUM de *vi ac ratione Primatus* p. 327. seqq., Veronensis edit. anno 1766.

III. Ad Constantinopolitanos Episcopos quod adinet præter PAULLUM CPOLITANUM, de quo exstat Henrici VALESII dissertatio, de Gregorio NAZIANZENO consulantur *Casaris* BARONII liber de vita NAZIANZENI cum notis Dan. PEPBROCHII. Gottfr. HERMANTII *Vie de Saint BASILE, & de Saint Gregoire de NAZIANZE*, Parisiis anno 1674. 4. duob. tom. Josephus Gottfr. SCHUPARTI dissertatio de Gregorio NAZIANZENO, cognomento Theologo, Gieslæ 1721. Num vero ex Patre Episcopo natus sit, quod TILLEMONTIUS adfirmat, disquirunt Anonymus apud *Trivultianos* 1707. artic. 50. m. Apr. p. 711., cujus adfertur *lettre sur l'Epoque de la naissance de St. Gregoire de NAZIANZE*, Joannes STILTINGHUS in dissert. T. III. sept. præmissa, & Franciscus Antonius ZACCARIA in historia Polemica Cœlibat. lib. 1. cap. 7. pag. 121. 135. NECTARII Pœnitentiarium abolentis factum expendunt SIRMONDUS in histor. pœnit. publica cap. 8. Latinus LATINIUS, THOMASSINUS, MAMSIUS, ZACCARIA in dissertatione, quæ cum aliis ejusdem argumenti illata est in ejusdem *Thesaurum Theologicum*. Quomodo MAXIMUS *Cynicus* ante GREGORIUM NAZIANZENUM sedem Con-

stantinopolitanam vi & fraude occupare tentaverit; explicat CUPERUS in histor. Chronolog. Patriarch. *Constantinopolitana* num. 119. Ad Joannem CHRYSOSTOMUM postremum hoc sæculo CPOLITANÆ sedis Episcopum venio. Exstant de eo Gottfr. HERMANTII *Vie de Saint Jean CHRYSOSTOME*, Parisiis 1664. 4. ibid. 1665. 8. duob. tomis, Lugduni 1683. 8. itidem duob. tomis: *Vita Beati Joan.*, dicti CHRYSOST., Halæ 1702. 8. cujus auctor est Balthassar KOEPKENIUS; item Christian. Guil. VOLLANDI quinque dissertationes de Joanne CHRYSOSTOMO, speciatim de ejus elogio, vita, scriptis, optimis horum editionibus, & veteribus, fide dignis, vitæ illius scriptoribus, Vitembergæ 1710. 1711. Bernardi de MONTFAUCON *vita CHRYSOSTOMI*, nunc primum adornata & multis aucta; antea ignotis, quæ ex XII. homiliis Constantinopolitanis, nuper repertis, excerpta sunt. Jo. Henric. BARTHII disputatio de JOANNE CHRYSOSTOMO, Argentorati 1716. Jo. STILTINGHI doctissimus Commentarius in Actis Sanctorum Septembris. De ejus ad Apostolicam Sedem appellatione, quam negat FEBRONIUS, legendus ZACCARIA in *An- nisebr. p. 11. l. 3. c. 4. n. 3. seqq.*

IV. S. CYRILLI HIEROSOLYMITANI gesta & scripta illustravit Benedictus Antonius August. TOUTTÆUS dissertationibus, quas Parisiis 1720. ejusdem sancti Antistitis operibus præmisit. Confer *Trivultianos* m. Decembr. an. 1721. p. 2353. OUDINI Apostatæ cavillationes adversus CYRILLI catecheses diffiat ZACCARIA de *Invent. S. Crucis* c. 3.

V. Præter hos Patriarchas sunt alii *Orientis* Episcopi de quibus docti viri disputant. Primus esto S. NICOLAUS MYRENSIS. P. des MOLETS in sylloge opus, quam inscripsit: *continuation des memoires de literature, & d'histoire* T. VI. Parisi 1728. p. 106. brevem Anonymam dissertationem dedit

dedit *sur* S. NICOLAS *Evesque* de MYRE. D. vero de l'ISLE 1745. edidit *histoire* de S. NICOLAS &c. 12. Quid tamen hæc ad controversias in Italia exortas? Nicolaus Carminius FALCONIUS Neapoli 1751. vulgavit *Sancti Confessoris Pontificis, & celeberrimi Thaumaturgi NICOLAI acta primigenia nuper detecta, & eruta ex unico, & veteri codice membranaceo Vaticano &c. fol.* FALCONIUM Neapoli adgressi sunt Ludovicus SABATINUS de ANFORA Aquilanus Episcopus doctissimus, & Nicolaus PUTIGNANUS, ille in historico-critica dissertatione de actis D. NICOLAI *ut sinceris & genuinis ex Vaticano Codice exscriptis, ac nuper Vulgatis, 1753. hic in libro prænotato vindicia vita, & gestorum S. Thaumaturgi NICOLAI Archiep. MYRENSIS secundum acta antiqua & vulgata, & animadversiones in Acta primigenia FALCONIANA nuper inventa &c. 1753. 4. & 1757. 4. Vide etiam histor. litter. Ital. T. VI. p. 565. seq. & Annales litter. Ital. T. II. p. 423.*

VI. Alter est EUSEBIUS CÆSARIENSIS. D. Joan. Christian. ERNESTI dissertationes edidit de EUSEBIO Episcopo CÆSARIENSI Lipsiæ 1688. Præterea de hujus ARIANISMO magna exorta est disceptatio inter CAVEUM, & Joan. CLERICUM. Vide illius *historiam Litterariam, hujus Bibliothecam universalem T. x. p. 474., & epistolas Criticas, & Ecclesiasticas. Vide etiam Præfationes VALESII, & D. COUSIN in EUSEBII historiam. De Chronicis libris duobus ab EUSEBIO Cæsariensi scriptis & editis* dissertatio P. Hieronymi de PRATO Veronæ prodit 1759. 8. Alia de EUSEBIO vide apud FABRICIUM tum in *Bibliotheca Græca, tum in Tractatu de veritate Religionis Christianæ.*

VII. Tertium indicabo S. EPIPHANIUM, cuius *historie & vie* ab Anonymo exiit Parisiis 1738. 4. De ejus commentario in Canticum Canticorum, quod FOGGINIUS edidit Romæ 1750. vide *histor.*

litter. Ital. T. III. p. 6. seqq. Illum tamen PHILONI CARPATHIO tribuendum esse contendit GIACOMELLIUS, qui *Græcum* ejus textum vulgavit. Novæ *Epiphaniarum* operum editionis, quæ a doctis viris desideratur, prospectum habes T. IV. ejusdem *hystor. litter. Ital. p. 16.*

VIII. Caussam MARCELLI, de qua videndi etiam PETAVIUS, GARNERIUS *Marii Mercat. T. II. p. 312. Natalis ALEXANDER, PAPERBROCHIUS* in vita S. ATHANASII c. 19. p. 20. & TILLEMONTIUS, copiose egit non MONTFAUCONIUS in diatriba de MARCELLO, quam T. II. *collect. Græcor. Patrum* p. II. præmisit. Huc spectat EUGENII diaconi MARCELLI ad ATHANASIUM legatio quam LIRONIUS supposititiam esse singulari dissertatione ostendit *Ament. de critiq. T. I. p. 148.*

ARTICULUS II.

Doctrina & disciplina sæculi IV.

§. I.

De CONCILIIS hujus sæculi de quibus singulares quadam disquisitiones existant.

I. ARELATENSE ann. 314. fuit ne plenarium illud, de quo S. AUGUSTINUS in causa rebaptizantium? Vide contrarias P. JOAN. NICOLAI, & JOAN. LAUNOII dissertationes, ac D. DAVID in eas dissertationem ad calcem operis Gallici de *judiciis Canonicis*. Ceterum de gestis hujus Concilii agit NORISIUS in *hystor. Donatist.*, de Canonibus du GUET *Confer. Eccles. T. I. a diss. 27. ad diss. 35. T. II.*, de confirmatione ZACHARIA Antif. p. II. lib. IV. cap. 4. n. 2.

II. AN-

II. ANCYRANUM. De ejus Canonibus du
GUET *Conf. Eccles. T. 11. diss. 37. ad 45.*

III. NEOCESARIENSE. Idem du GUETUS
quatuor dissertationibus NEOCESARIENSES Ca-
nones illustrat *diss. 46. ad 49. T. 11.*

IV. NICÆNUM I. Oecumenicum. Præter Li-
bros de ejus historia indicatos *cap. 1x. Artic. 1. §. 2.*
aliosque de illius convocatione, præside, confirma-
tione heic adnotatos *sect. 1. q. 2.*

De Patribus, qui illi interfuerunt, adeundi SEL-
DENUS Comm. in EUTYCHII *origines* pag.
472. seqq. BALLERINII in *Traët. de antiq.*
Collector. & Collection. Canon. P. 1. cap. 3. §. 1.
AMORT *Elem. sur Canon. T. 1. Ven. edit. p. 166.*
seqq.

De numero Canonum a *Nicanis PP.* editorum
contra AGUIRRIUM disputat Thomas ITTI-
GIUS in *fasciculo observationum* ad operum CLEM.
ALEXANDR. supplementum, *Lipsia 1700. & du*
GUETUS *T. 11. Confer. Eccles. diss. 50.* Confe-
rendæ etiam sunt *P. Joan. Chrysoft. a S. JOSEPH*
schol. Piar. dissertationes duæ, altera „ de Canone
„ Sacrorum Librorum constituto a sanctis Patribus
„ in magno NICÆNO Concilio, altera de nu-
„ mero Canonum, quos sancti Patres in Magna
„ Synodo, NICÆNA constituerunt, “ Romæ
1742. 4. Huc spectant cumprimis Canones ARA-
BICI ejusdem Synodi, de quibus consule etiam
Josephi Aloysii ASSEMANNI præfationem ad
Commentar. de Catholicis seu Patriarchis Chaldeo-
rum, & Nestorianorum p. XLVIII. seqq. Num
vero quidquam de Clericorum Majorum coelibatu
Nicani Patres statuerint, vide expensum a ZAC-
CARIA in *hist. Potem. Cælib. lib. 1. cap. 4.*

Canones Concilii NICÆNI illustrat du GUE-
TUS a *diss. 51. ad 63.* Quintum explanat *Franc.*
Anton. de SIMEONIBUS T. 1. de Judiciar.
R. E. potest. cap. 17. Sextum illustrat *Henricus V. A-*
LESIIUS, ut omittam SIRMONDUM,

FONTANINUM, aliosque; de regionibus sub-
urbicariis disputatores a FABRICIO percosos
in salute Luce Evang. p. 358. seqq. quibus addendi
BOEHMERUS in observationibus selectis ad
Petri de MARCA de Concordia Libros VIII. Li-
psie reculos 1708. P. BIANCHI dell' *esterior poli-
zia della Chiesa* T. IV. p. 240. seqq. & T. V. P. I.
pag. 45. P. BAUDE T. II. *hist. univ. ad lib. IV.*
hist. Eccles. Reflex. v. & P. VICTORIUS a S.
MATHILDE in dissertatione de *Patriarchatu*
Romano, quæ exstat p. 135. seqq. T. II. operis in-
scripti *dissertazioni Istoriche &c. recitate da diversi*
Autori in BRESCIA nell' adunanza letteraria
del Sig. Conte Giammaria MAZZUCELLI, Bri-
xiæ 1765. 4.

De historia PAPH'NUTII, quam refert SO-
CRATES lib. I. *hist. cap. 2.* quum multi disse-
ruerint, nemo accuratius BOLL ANDISTIS
T. I. sept. p. 784. seqq. quos sequutus est ZAC-
CARIA *hist. Polem. Cælib. lib. I. cap. 5.*

Symbolum NICÆNUM illustrarunt ex nostris
Christianus LUPUS in diss. de *Symbolo Apost. &*
Nicæno, ex Protestantibus Joan. HENRICUS
HEIDEGGERUS *comment. de Symbolo Nica-
no-Constantinopolitano tom. 2. ejus disputat. select.*
p. 716. seqq. & Joan. Caspar SUICERUS in
„ *Symbolo Nicæno-Constantinopolitano exposito*,
„ & ex antiquitate Ecclesiastica illustrato,“ Traje-
cti ad Rhenum 1718. 4.

V. ANTIOCHENUM, de quo Emanuel a
SCHELESTRATE in libro prænotato: *sa-
cerum ANTIOCHENUM Concilium pro Aria-
norum conciliabulo passim habitum; nunc vero*
„ primum ex omni antiquitate auctoritati suæ re-
stitutum, „ Antuerpiæ 1681. 4. Franciscus de SI-
MEONIBUS T. II. de *Judiciar. R. P. potest.*
cap. 20. cum primis vero BALLERINH in Tract.
de antiq. Canon. Collector. & collection. P. I. cap.
IV. §. I.

VI. SARDICENSE. Quæ de ejus Concilii epocha inter MANSIUM, & MAMACHIUM disputata sunt, paullo post enarrabimus, ubi de SIRMIENSI agemus. Heic alia dabimus de SARDICENSI Concilio. De hujus Concilii Canonibus, de istorum auctoritate, de Patrum subscriptionibus, ac numero, & an fuerit œcumenicum? cur præterea SARDICENSE Canones *Nicani* appellati fuerint a *Romanis* Pontificibus, accuratissime differunt BALLERINII *Tract. de antiq. Canonum Collector. & Collection. P. 1. cap. 5. 6. 7. & P. 11. cap. 1. §. 3.* Illa vero maximi momenti quæstio, num SARDICENSES Concilium jus appellationum *Romano* Pontifici primum concesserit, an solummodo confirmarit, diligenter pertractatur a *Francisco Antonio* de SIMEONIBUS de *Judic. R. P. pot. T. 11. cap. 22.* a P. DAUDE T. 11. *hist. univ. ad lib. 1v. hist. Eccles. Reflex. 8.*, a BALLERINII T. 11. *oper. S. LEON. a Franc. Anton. ZACCARIA* in *Antifebronio* primum p. 11. *lib. 3.* deinde in *Antifebronio vindicato T. 111. diss. VII. cap. v. contra FEBRONIUM*, qui DUPINIUM, VAN-ESSEN *diss. in Canon. Sardic.*, & du GUETUM *dissert. lxxvii. Tom. 2. Conferenc. Eccles. pessimus* scilicet duces hac in re sequutus est.

VII. ARIMINENSE. Multa de hoc Concilio invenies in Pastoralibus Institutionibus Emin. de BISSY, & Episcopi LANGUETI; sed omnes vicit Cl. Abbas CORGNE, cujus prodiit Parisiis 1732. *dissertation critique & Theologique sur le Concile de RIMINI.*

VIII. SIRMIENSE. Quum PETAVIUS in notis ad EPIPHANIUM quædam de Conciliis in quibus damnatus fuerat PHOTINUS, adtulisset in medium, *Jacobus* SIRMONDUS diatribam adversus PETAVIUM scripsit de anno Synodi SIRMIENSIS, & fidei formulis in ea editis, ac de PHOTINO, ejusque damnatione. Respondit PE-

TA-

TAVIUS, cujus de PHOTINO,, hæretico, e-
 „ jusque damnatione, in quinque Synodis facta,
 „ ac de duplici SIRMIENSI contra illum Synodo
 „ & formulis in posteriore editis dissertatio, in
 „ qua nova quædam, vulgo haud satis comperta,
 „ ecclesiasticæ historiæ capita produntur,“ Parisiis
 1636. 8. Huic dissertationi *diatribam* aliquam op-
 posuit SIRMONDUS; PETAVIUS vero *Elen-
 chum diatribæ utriusque de PHOTINO, & SIR-
 MIENSI Synodo*. Etiam Petrus de MARCA dis-
 sertationem conscripsit de *Synoda SIRMIENSI*,
 editaque est in ejus opusculis *Parisiis* 1681. Idem
 argumentum pertractant *Matthæi LARROQUA-
 NI dissertatio duplex*. I. de PHOTINO *Pontifi-
 ce Romano*, Genevæ 1670. 8. qui PETAVIUM
 in historia de PHOTINO variis modis a veritate
 aberrasse, adfirmat *Thoma ITTIGHI, historia
 PHOTINI Episcopi SIRMIENSIS & hæresiarcha*,
 quæ exstat in appendice ITTIGIANÆ disserta-
 tionis de hæresiarphis *avi Apostolici* p. 426. Verum
 nova nostris temporibus exorta est controversia.
 Nempe Joan. Dominicus MANSIUS Anonymi ex
 veterrimo Codice *Veronensi* primum a MAFFEJO
 evulgati nixus auctoritate Epocham *Sardicensis* Con-
 cilio a. 344. aut sequentis initio illigaverat, hinc-
 que SIRMIENSIUM longe aliam a recepta Epo-
 cham constituerat in dissertatione edita 1746. de
Epochis Conciliorum Sardicensis & SIRMIENSIUM.
 Duobus articulis in diario litteratorum virorum,
 quod *Roma* edebatur, MANSIANAM dissertatio-
 nem oppugnavit Fr. Thomas Maria MAMACHIUS.
 MANSIUS contra, *Luca* 1747. apologiam emisit ad
*Cl. Virum Ephemeridum eruditorum, quæ Romæ
 vulgantur, auctorem Anonymum &c.* Reposuit MA-
 MACHIUS ad Joan. Dominicum MANSIUM de
 ratione temporum ATHANASIANORUM deque
 aliquot Synodis *IV. sæculo celebratis epistolas* *IV. Ro-
 mæ* 1748. Hinc Joan. Dominici MANSI pro sua de
 anno habiti *SARDICENSIS Concilii sententia*.....
 a.

assertio altera, Lucæ 1749. quam duabus epistolis in idem diarium *Romanum* dictorum hominum illatis MAMACHIUS postea confutavit.

IX. LAODICENUM. Canone Græci LAODICEANI cum versionibus Gentiani HERVETI, Dionysii EXIGUI, ISIDORI MERCATORIS, & observationibus Wolfangi GUNDLINGH Noribergæ 1684. 4. exierunt.

X. GANGRENSE. Fuitne *Nicano* antèrius, an posterius SARDICENSI? Vide BALLERINIOS *Tract. de ant. Collect. P. I. cap. IV. §. 1.* ubi etiam præfatiunculam, seu interlocutionem OSII a CONSTANTIO vulgatam supposititiam esse contendunt.

XI. CONSTANTINOPOLITANUM I. Oecumenicum II. quondam tum apud *Græcos*, tum apud *Latinos* veluti oecumenicum haberi cœpit? Vide eosdem BALLERINIOS *P. II. cap. 1. §. 2.* alia de hoc Concilio, ubi de S. DAMASO, indicata sunt.

XII. Quid de Synodo CARTHAGINIENSI an. 397.? Confer BALLERINIOS *Tract. de antiq. Canon. Collection. P. II. cap. 3. §. 3.*

XIII. Canones ab Isidoro *Carthaginensi* Synodo anno 398. tributì pertinent ne ad ullam Synodum *Africanam*? Hanc quæstionem proponunt, dirimuntque iidem BALLERINII *Tractat. cit. P. II. c. 3. §. 4.*

XIV. Hunc paragraphum claudam indicans Petri LAZERI de Conciliis ROMANIS prioribus quatuor Ecclesiæ sæculis dissertationem *Roma* 1755. 4.

§. II.

De scriptis hujus sæculi.

I. Pleraque spectantia de Patriarchis, & Episcopis agentes occupavimus. Spicilegium superest, in quo

quo alphabeticum Patrum ordinem servabimus. A sancto AMBROSIO initium capio. Tria de ejus scriptis præcipue quærentur. 1. an ejus sint libri de *Sacramentis*, quos Sancto Doctore du PINIUS confidentissime abjudicat. Vide *Benedictinos Ambrosianorum* operum editores Tom. ii. BONAM *Rer. Liturgic. lib. 1. cap. 7. §. 4.* 2. quid de quinque libris sub HEGESIPPI nomine de bello *Judaico*; an AMBROSIUM auctorem habeant? Vide LABBEUM in HEGESIPPO, præsertim vero MAZOCHIUM. Tom. iii. Kalend. Neapolit. 3. Suntne AMBROSII commentarii in PAULLI epistolas? Comi anno 1600. prodiit Cardinalis BARONII epistola ad Nicolaum RUSCAM inscripta: Cæsaris BARONII rationes, quibus probatur Auctorem Commentariorum in epistolas B. PAULLI, qui AMBROSII nomine, circumferuntur non esse D. AMBROSIUM Episcopum MEDIOLANENSEM &c. Dolendum raram hancce epistolam non exstare inter BARONII epistolas a P. ALBERICO Roma vulgatas.

II. De Symbolo Sancti ATHANASII celebris quæstio nunc sese offert, an ejus scilicet verus auctor sit S. ALEXANDRINUS Antistes? Lege Nicolaum SERARIUM *opusc. Theologic. T. ii.* ubi tres de hoc symbolo habet dissertationes, Judicia eruditorum de symbolo ATHANASIANO studiose collecta, & inter se collata a VVilhelmo Ernesto TENTZELIO *Francofurti*, & Lipsia 1687. 12. Josephi ANTELMII novam de symbolo ATHANASIANO *disquisitionem* Parisiis 1693. 8. MERATUM ad GAVANTUM, Ludovici Antonii MURATORII *disquisitionem de Symboli* Quicumque auctore, & an is fuerit VENANTIUS FORTUNATUS? Tom. ii. *Anecdotor. P. Maria Dominici Speronii* dissertationes duas de Symbolo vulgo sancti ATHANASII, Patavii 1750. & 1753. 8. Vide etiam CONSTANTIIUM Præfat. ad epist. Rom. Pont. T. i. n. 41. seq. AZEVEDII *Exercitationes*

liturgicas & BALLERINIOS in observat. ad QUESNELLI *diff. XIV. §. 3.*

III. De sancto EPHRAEMO consulenda cumpri-
mis *Romana* ejus editio, cui addantur Michael
HOYENI *vita* EPHRAIMI Duaci 1640. *Guil. Er-*
nesti TENTZELII *dissertatio de* EPHRAEMO
SYRO in ejus *exercitation. select. p. 1. p. 273. Jo.*
Christoph. Coleri disquisitio critica in selecta historia
litteraria de EPHRAEMO & Joan. DAMASCE-
NO, Syris *capita*, Vitembergæ 1714. Dominici
BRICHIERI COLOMBI „ *compendiosa notizia*
„ *de' sermoni inediti di sant' Efraimo descritti da'*
„ *Codici dell' Imperiale Biblioteca di Corte*, „
quæ exstat Tom. xxxvii. opusc. Caloger. edit. p. 33.
seqq.

IV. Sermones 49. & 50. qui extant inter ope-
ra sancti Gregorii Nazianzeni, num hujus sint,
dubitavit Quesnellus *diff. xiv. in S. Leon.* Sed vi-
de BALLERINIORUM in hanc *dissertation. ob-*
servationes col. 945. seqq. ubi sermones illos NA-
ZIANZENO strenuo vindicant.

V. Inter S. HILARII Pictaviensis opera ex-
stant fragmenta a Nicolao FABRO in lucem emis-
sa. Quid de illis sentiendum sit, docebunt PER-
RONIUS in *respons. ad Regem Anglia*, &
CORGNIUS in *dis. de LIBERIO Papa*.

VI. Plures de S. HIERONYMI gestis & libris
scripsere. In his Hieronymi QUADALUPI, HIE-
RONYMI *vita ex ipsius potissimum scriptis contex-*
ta, Toleti 1697. 4. Pii RUBEI de Placentia Mo-
nachi in res gestas S. HIERON. *Commentarii*,
Comi 1623. f. Jo. CINELII *vita di Santo GIRO-*
LAMO, Florentiæ 1688. Joan. MATIANÆI *vie de*
Saint JEROME, *pretre solitaire & Docteur de l'*
Eglise, Parisiis 1766. Josephi RENATI *storia della*
vita dell' insigne Dottore della Chiesa Santo GIRO-
LAMO, Venetiis 1746. 4. Sebastiani DOLCI *ma-*
ximus HIERONYMUS „ *vitæ suæ scriptor, sive de*
„ *moribus, doctrina & rebus gestis divi HIERO-*
„ *NY-*

„ NYMI *Stridonensis*, Catholicae Ecclesiae Docto-
 „ ris maximi, commentariis ex ipsismet ejus ope-
 „ ribus decerptus, editus, illustratus,“ cum vindiciis
 HIERONYMI adversus BALLÆUM, atque
 alios *Ancona* 1750. 4. BOELANDIANORUM Com-
 mentarius de S. HIERONYMO ad d. 30. Sept.
 Theses dogmatico-historico Polemico-criticæ ex
 vita, & operibus S. HIERON. (a PP. Servis B. M.
 V.) depromptæ, *Bononia* 1757. fol. Addantur
Marci MARULI de patria B. HIERON. brevis
 dissertatio, quæ exstat, in Joannis LUCII Scripto-
 ritus *Rerum Dalmaticarum* pag. 457. *Alphonfi*
 CIACCONII de Sancti HIERONYMI Cardina-
 litia dignitate, *Roma* anno 1591. (de hac fictitia
 dignitate. Vide Tom. xlvii. sylloges Caloger. dis-
 sertationem inscriptam *Offervazioni sopra un sigil-
 lo ec.* pag. 210. seqq., & *Philippum Laurentium*
 DIONISI p. 10. *Sacrar. Vatican. Basil. Cryptar.*)
Christophori Augustini HEUMANNI Program-
 ma, in quo *Ecstasis* HIERONYMI Anticiceronia-
 na examinatur, merumque illam fuisse HIERON.
figmentum (impudentissime) comprobatur. Fran-
 cofurti & Lipsiæ anno 1717. ad calcem Orationis
 ejusdem heterodoxi hypercritici *de tribus Schola
 sinibus*. MARTIANAY *lettre sur la maniere de
 Saint JEROME d' écrire l' Hebreu*: exstat in dia-
 rio Parisino *des savans* anno 1691. p. 4.

VII. Præfatio libelli precum, quem MARCEL-
 LINUS & FAUSTINUS *Valentiniano*, *Theodo-
 sio*, & *Arcadio* Augustis obtulerunt, num eorum
 sit, dubitatur. Adfirmant quidem BARONIUS
 ad annum 367. num. 14. *Daniel* PAPEBR O-
 CHIUS in *Conatu* dissertatio 9. *Christianus* LU-
 PUS Tom. v. oper. edition. Venet. ann. 1725.
 pag. 380., MAZOCHIUS ad *Kalendarium* Nea-
 politanum Tom. ii. pag. 582.; negant TILLE-
 MONTIUS, & CORGNE in dissertatio de LI-
 BERIO pag. 106. Vide Tom. iii. *histor. litterar.
 Ital.* p. 447.

VIII. De RUFINO exstat *la vie de* RUFIN *Pretre de l' Eglise d' AQUILEE*, Parisiis an. 1724. duobus voluminibus 12. Vita a FONTANINIO descripta in *historia litteraria Aquilejensi*; Pater de RUBEIS de TURRANNIO, seu TYRANNIO RUFINO Monacho, & Presbytero dissertat., in qua gesta ejus, resque præcipue in Ecclesia, & Imperio ab anno vulgaris æræ 310. ad annum usque 410. actæ discutiuntur, & illustrantur. Vide etiam LIRUTUM de scriptoribus FOROJULIENSIBUS. De EUSEBIANÆ historiæ versione RUFINIANA alibi dictum.

§. III.

De hæreticis hujus Seculi.

I. Ad DONATISTARUM hæresim pertinent: „ *Historia Carthagenensis collationis*; sive „ *disputationis de Ecclesia, olim habitæ inter Catholicos & DONATISTAS*, ex rerum Ecclesiasticarum commentariis Francisci BALDWINI, “ Parisiis anno 1566. 8. Joannis Conradi DANNHAVERI „ *Disputatio ad collationem Carthaginiensem habitam inter Catholicos & DONATISTAS*, “ Argentorati ann. 1651. Henrici VALESII *dissertatio de schismate DONATISTARUM*. Joannis Henrici OTTII *delineatio succincta schismatis DONATISTICI*. Melchioris LEYDECKERI *dissertatio de DONATISTICO schismate, continens brevem DONATISMI Seculo IV. & V. historiam*. Hermannii WITSII *dissertatio de schismate DONATISTARUM*. Natalis ALEXANDRI *dissertationes* „ de DONATO a Casis nigris, DONATISTARUM Auctore & aliis, ad eorum „ *historiam pertinentibus*. “ Henrici VALESII

SH differtatio de DONATISTIS sub finem SO-
CRATIS; *Thoma* ITTIGII *differtatio exhibens hi-*
storiam schismatis DONATISTARUM. *Ludovi-*
cus Ellies du PIN *historia* DONATISTARUM,
præmissa OPTATI libris de schismate DONATI-
STARUM. Cardinal. NORISII *historia* DO-
NATISTARUM, *Benedictinorum* Præfatio ad To-
mum ix. Sancti AUGUSTINI. Spectat huc et-
iam *Suante Gustavii* DIETZII *diff.* de CIRCUM-
CELLIONIBUS, Lipsiæ 1690.

II. De ARRIANIS exstant, *Samuelis* LAN-
GII *hæresis* ARRII, Lipsiæ anno 1643. *Joannis*
MEISNERI *disputatio* de origine & progressu
ARRIANISMI, *Vitemberga* anno 1653. *Joannes*
Friderici KOENIGII *historia* ARRIANISMI,
Gryphisvaldiæ anno 1654. *Philippi Ludovici*
HANNECKENII „*Epitome historię AR-*
„*RIANÆ, qua vita, mores, & mors magni*
„*hæretici ARRII brevissime traduntur,*“ *dispu-*
rationis loco sub præsidio Michaelis SIRICII ex-
hibita, Giesiæ anno 1660. 8. *Balthasar.* BEBE-
LII *differtatio de mediis* ARRIANISMI, Argen-
torati anno 1669. *Joannis Adami* OSIANDRI,
ARRIANISMI „*Antiqui & novi breves lineæ,*
Tubingæ anno 1688. *Ludovici* MAIMBURGII
„*Histoire de l'ARRIANISME depuis sa nais-*
„*sance jusqu' a la fin, avec l' origine & le pro-*
„*gres de l' heresie des Sociniens,*“ *Parisiis* an-
„*no* 1673. 4. duobus voluminibus: 1678. 12. tri-
bus tomis, 1682. 12. itidem tribus tomis, quæ
editio in titulo quarta dicitur. Prodierunt: „En-
„*tretiens d'EUDOXE & d'EUCHARI-*
„*STE sur l' histoire de l'ARRIANISME*
„*& des Iconoclastes du P. MAIMBOURG,*
Coloniæ anno 1683. 12. „*Christiani* LUPII *dis-*
„*sertatio posthuma de MELETII & ARRII*
„*personis, moribus atque erroribus, ex Aucto-*
„*ris manuscripto edita, operum Tom. I. par. I.*
„*Cajetani Mariæ TRAVASA Storia critica della*

„ Vi-

„ Vita di **ARRIO**, primo cresiarca del IV. se-
 „ colo, “ Venetiis anno 1746. 8., quæ Historia
 magna cum industria, copiose ac distincte scripta
 est. De morte **ARRII** disputatum est. Com-
 munis sententia est, illam exstitisse miseram, quo
 spectant: *Georgii Nicolai OCKELN* disserta-
 tio de **ARRIO**, *mifero abrepto fato*, Rostochii
 anno 1708., & *Joannis Friderici WUCHERER*
prolusio de ARRII morte misera adversus *Gusliel-*
mun WISTHONUM, Jenæ ann. 1730. 4. Ne-
 gant hoc alii, tota antiquitate refragante, ut Au-
 ctor libelli inscripti *Mors ARRII commentitia*,
 Londini 1711. 8.

III. **SEMIARRIANORUM** historiam
 maxime illustravit **BENEDICTINORUM** Sancti
MAURI, & **PP. TRIVULTIANORUM** con-
 troversia. Prodiit ab illis „ Dissertation sur les
 „ **SEMIARIENS**, dans laquelle on defend l’Au-
 „ teur de la nouvelle edition de saint **CYRIL-**
 „ **LE** de *Jerusalem*, contre les auteurs des *Memoi-*
 „ *res de Trevoux*, “ Parisiis anno 1722. 12.; ab
 his *dissertation sur les SEMIARIENS* in epheme-
 ridibus sequentis anni 1723. Februar. artic. 15. pag.
 277. & Martii artic. 22. p. 366.

IV. De **MACEDONIANIS** dissertationem, Vi-
 tembergæ edidit 1688. *Georg. Henricus GOETZIUS*.

V. Agunt de **PRISCILLIANISTIS** *Simonis* de
URIES „ Dissertatio critica de **PRISCILLIA-**
 „ **NISTIS**, eorumque fati, doctrinis. & mori-
 „ bus, “ Trajecti ad Rhenum anno 1745. 4.
 „ **Francisci GIRVESII** de historia **PRISCILLIA-**
 „ **NISTARUM** dissertatio in duas partes distri-
 „ buta, ordine chronologico digesta, “ Romæ
 anno 1750. 8. *Petri Thoma CACCIARI* Exer-
 citationes in universa Sancti **LEONIS M.** opera
 pertinentes ad historiam hæresum Manichæorum,
PRISCILLIANISTARUM &c., Romæ
 anno 1751. fol. Vide *histor. litterar. Ital.* Tom. v.
 p. 353. seqq.

ARTICULUS III.

*Facta & eventa hujus Saculi questionibus
obnoxia.*

I. Et heic a PERSEQUUTIONIBUS ordior. De DIOCLETIANÆA supra auctores indicavi. Adde NONNOTTE *les erreurs de VOLTAIRE* Tom. i. cap. 3. & BERGIER *les grands hommes vengés*, Parisiis, anno 1769. Tom. II. pag. 98. Hanc post pacem Ecclesiæ datam a CONSTANTINO M. sequuta est Persequutio JULIANI, qui qualis fuerit, non a VOLTÆRIO discendum, sed a NONNOTTE l. c. cap. 7. & 8. atque a BERGIER l. c. pag. 152. seqq. Hanc persecuutionem multis prosequitur Joan. Alb. FABRICIUS in *salutari luce Evangelii* cap. 14. pag. 294. seqq. qui & auctores de illa differentes enumerat pag. 303. seqq. adde illis Gottl. Frid. GUDIUM de *artibus JULIANI Apostata paganam superstitionem instaurandi* Jenæ 1739. *Christ. Aug. HERMANNI dissertationem*, in qua *fabulam* (audin? dictatorem) de JULIANI Imper. voce extrema: VICISTI GALILEE confutat, Gottingæ 1740. apostatam dixi JULIANUM, licet *observationum selectarum ad rem litterariam pertinentium* Tom. iii. Halæ Magdeburgicæ 1701. auctor novæ observationis fabulis Apostasiam perditissimi Cæsaris adscribat. Vide quæ contra hunc hypercriticum disputant *Trivulsiiani* anno MDCCVIII: mense Martio pag. 447.

II. Ad prospera eventa nunc nos vocat CON-
STAN-

STANTINUS M. de quo exstat *Bernardi de VA-*
RENNE, sive quod verum ejus nomen est,
 CHAN DE MOULIN *histoire de CONSTAN-*
TIN le grand, premier empereur chretien, sex
 libris Parisiis 1728. 4. Quæ pro Christiana fide
 piissimus Imperator egit, pertractat FABRI-
 CIUS in *salutari luce Evangelii cap. 13*. Proximo
 autem capite & Auctores de illo agentes percen-
 suerat, & Chronologiam vitæ ejus exhibuerat.
 Non omittendæ quæ Tomo IX. *Symbolar. G O-*
R II Decadis Florent. pag. 153. 176. exstant,
 „ Theses historicæ Chronologicæ criticæ Philolo-
 „ gicæ ad vitam Sancti CONSTANTINI *Ma-*
gni &c. ab Antonio Maria LUPIO *proposita cum*
adnotationibus, & Appendice Francisc. Ant. ZA-
 CHARIÆ. Tria enimvero de CONSTANTI-
 NO Magno potissimum disputantur. Nempe pri-
 mo quæritur num *Roma* baptizatus fuerit. Id
 adfirmant REGINALDUS POLUS in *dissert. de*
Baptismo CONSTANTINI Magni, Romæ 1562.
 Lovanii 1569. 8. Joan. BUSEI *disputatio de Ba-*
ptismo CONSTANTINI Magni, Moguntia 1589.
 Joan. NICOLAI in *historica dissert. de CON-*
STANTINI Baptismo, ubi, quando & a quo
 „ fuerit celebratus, Parisiis 1690. 12. Franciscus
 BLANCHINIUS Tom. secundo *Anastaf. pag. 293.*
 Matthias FURHMANN in *historia sacra de Ba-*
ptismo CONSTANTINI Max. Aug. colloquiis fa-
miliaribus digesta, Romæ 1743. 4. Negant præ-
 ter hæreticos Abrahamum SCULTETUM in *con-*
futatione Cæsaris BARONII de Baptismo CON-
STANTINI Magni, Neostadii 1607. Balthasa-
 rem GUALTHERUM in *diatriba elenctica de*
CONSTANTINI Magni baptismo, donatione,
& legatione ad Concilium Nicænum contra BA-
RONIUM & BISCIOLAM, Jenæ 1618. Guil.
 Ernest. TENTZELIUM in *examine fabulae Roma-*
næ de duplici baptismo CONSTANTINI Magni
adversus defensionem Emanuelis a SCHELSTRA-

TE *susceptum*, Vitembergæ 1683. præter hos, inquam, recentiores plerique inter Catholicos, Natalis ALEXANDER in *historia Ecclesiastica sæculo quarto dissertatio vicesima tertia*, PAPEBROCHIIUS in *Comm. histor. de Sanct. CONSTANT. Magno* 21. Maji cap. secundo & quarto, JAN- NINGUS in *Apologia pro Actis Sanctorum*. SANDINIUS disp. decima secunda in utramque par- tem disputat., SCHELESTRATIUS *Antiq. illu- str. Parte secunda disert. tertia cap. sexto duplicem commentus est CONSTANTINI Baptismum, Ro- manum alterum, alterum Nicomediensem; sed cum solide refellit Pater DAUDE in histor. univers. Tom. secundo Reflex. VIII. in cap. I. lib. IV. A- MORTII observatio in acta quædam LIBERII Tom. I. Element. Jur. Canon. pag. 385. novam pandit viam hujus dissolvendæ quæstionis. Vi- de etiam NOVÆS *Elementi della storia de' Som- mi Pontefici vol. 1. pag. 82.* Alterum de quo ma- gna olim fuit controversia, donatio quædam est CONSTANTINO supposita. Vide P. P. CAN- TELIUM in *Metropolit. Urbium histor. Parte se- cunda disert. secunda cap. secundo & DAUDE loc. cit. Reflex. 6. pag. 177.* licet olim pro illa pugna- rint Augustin. STEUCHUS libro de *donatio- ne CONSTANTINI*, Lugduni 1565. Jacobus GRETSEUS de *munificentia Principum in Se- dem Apostolicam*, Ingolstadii 1610. 4. Nicolaus SCHATEN in *Carolo magno Romano-Catholico*, atque alii. Tertium denique, quod in contro- versiam vocatur, celebris est equestris ordo vul- go CONSTANTINIANUS. Vide FA- BRICIUM in *salut. luce Evang. cap. 31. pag. 540.* qui MAFFEIUM, aliosque in hanc rem appellat.*

III. Inter hujus sæculi miracula¹ eminent 1. ap- paritio Crucis, qua CONSTANTINUS ad præ- lium cum MAXENTIO ineundum excitatus fuit. Verum de hac multa disputantur, de loco, de
tem-

tempore , de illius demum natura . Spectan³²⁵duc
Nicolai BARINGII dissertatio epistolica de Cru-
 cis signo , a CONSTANTINO conspecto ,
 Hanov. 1645. 8. *Petri Francisci CHIFFLE-*
TII liber de loco , tempore & ceteris adjunctis
 conversionis CONSTANTINI Magni ad fidem
 Christianam , cum dissertatione de uno DIONY-
 SIO , & de Sancti MARTINI temporum ratione ,
 Parisiis 1676. 8. *Claudii du MOLINET* dis-
 sertation historique sur la vision , que CON-
 STANTIN eût de la Croix de nôtre Seigneur
 prouvée par des medailles : Exstat in diario Pa-
 risiensi des savans anno 1681. April. pag. 130. *Jo-*
annis Friderici KOEBERI dissertatio de Cruce a
 CONSTANTINO Magno in cælo visa . *Joannis*
Andr. SCHMIDII dissertatio de Luna in Cru-
 ce visa , Jenæ anno 1681. qua verosimillimum ef-
 se statuit , Crucem , a CONSTANTINO M. vi-
 sam , phænomenam fuisse naturale . *Joannis Joa-*
chimi WEIDNERI dissertatio de CONSTANTI-
 NO Magno , signo Crucis CHRISTI , in nubibus
 viso , ad Christianismum inaugurato , Rostochii ann.
 1703. *Joannis Christoph. WOLFI* dissertatio de
 visione Crucis , CONSTANTINO Magno in cælo
 oblata , Vitembergæ anno 1706. qua visio hæc ejus-
 que veritas contra TOLLIIUM , HUBERUM ,
 ARNOLDUM , THOMASIIUM defenditur. *Joan-*
nis Alberti FABRICII „ exercitatio critica ,
 „ qua disputatur , Crucem , quam in Cœlis vidisse
 „ se juravit CONSTANTINUS Imperator , fuisse
 „ phænomenon naturale in halone solari , “ Ham-
 burgi anno 1706. Vide *Trivultianos* anno 1708.
 mense Februar. artic. 26. pag. 351. P. de GRA-
 INVILLE dissertation sur la vérité de la vision de
 CONSTANTIN apud eisdem *Trivultianos* anno
 1724. Jun. pag. 1004. ZACHARIA adnotat. in
 Theses LUPHI pag. 153. seqq. *Matthæi JACUTII*
Monachi Benedictini Syntagma de historia visionis
CONSTANTINI Magni , Romæ ann. 1755. 4.

quæcum conferenda *historia litteraria Italia* T. XI. pag. 401. Veluti hujus visionis appendix CHRI-
STI Monogramma est, de cujus antiquitate vide
eamdem *historiam litterariam Italia* Tom. cit. pag.
410. Varia autem forma ZACHARIA in *Parali-
pom.* ad S. Flavii CLEMENTIS *tanulum*, GÖ-
RIUS de *mitrato capite Jesu Christi Crucifixi*, cap.
6. & 7. volum. III. ejus *Symbolar.* decad. Florent.,
& Canonicus BERTOLI T. I. dissert. Societ. Co-
lumb. Florent. ut Dominici GEORGII dissertatio-
nem omittam de *Monogrammate Christi Domini*,
Romæ anno 1738. 4.

2. Terræmotus, quibus JULIANUS ab instau-
randi *Hierosolymitani* templi consilio dimotus est.
Lege „ dissertation sur les tremblemens de terre,
„ & les eruptions du feu &c. traduit de l'Anglois
de Warburton (vide *Journal Britannique* T.
III. p. 74. & VII. p. 103.) par M. MAZEAS 1754
vol. duob. in 12.

IV. Aliqua addemus de Actis quorundam Mar-
tyrum 1. Tomo XVI. novæ syllog. *Caloc.* exstat
dissertatio de' Santi Fratelli Martiri FELICE e
FORTUNATO Protettori di Chioggia, e delle
loro Reliquie. 2. Jacobus AGNELLI Ferrariensis
edidit 1751. Ferrariæ 4. *Notizie Istoriche del gran
Martire S. GIORGIO*, de quo plura Daniel
FARLATI in *Illyrico sacro*. 3. Cl. Alphonsus NI-
COLAI Romæ anno 1752. vulgavit „ *Memorie*
„ storiche di S. BIAGIO Vescovo e Martire, Pro-
„ tettore della Repubblica di RAGUSA. “ v.
hisor. litter. Ital. T. v. p. 620. seqq.

V. Ad gloriam Sanctorum postumam spectant
sacrarum eorundem exuviarum inventiones, ac
translationes. Vide ergo T. I. *Anecdor.* MURA-
TORIUM diss. xv. de anno quo SS. GERVASII
& PROTASII Corpora per S. AMBROSIIUM
fuere inventa, disputantem, & Dominici PAN-
NELLI *Ragguaglio della Invenzion delle Feste de'*
SS. Martiri d'OSIMO (sub DIOCLETIANO)

FIORENZO, e *Compagni* &c. Pisauri anno 1751.
 4. quo de opere Auctor *historia litterar. Ital.* T.
 v. pag. 615. Hoc autem loco nefas sit prætermitt-
 ere Dominicæ Crucis inventionem. De ea exstat
 GORIANARUM SYMBOLARUM decad. *Flo-*
rent. vol. ix. pag. 65. 13v. *Francisci Antonii* ZA-
 CHARIÆ dissertatio. Inventæ porro Crucis insi-
 gne fragmentum a S. HELENA Romam adlatum,
 & in Basilica S. Crucis reconditum fuisse ostendit
 P. D. *Raymundus* BESOZZI cap. 16. operis inscri-
 pti: *la storia della Basilica di S. Croce in Geru-*
salemme, Romæ anno 1750. De aliis S. Crucis
 Reliquiis consule SCHIOPALALBAM diss. in
perantiquam sacram tabulam Grecam insigni sodali-
tio S. MARIÆ CARITATIS Venetiarum ab am-
 plissimo Card. BESSARIONE dono datam pag. 14.
 seqq. qui auctor etiam pag. 98. seqq. inquit,
 utrum HELENA Tunicam Christi inconsutilem
Trevirensibus per AGRITIUM transmissit.

VI. Demum ut hujus sæculi disquisitionibus fi-
 nem imponam, alia indicanda quæstio est de sta-
 tua Christo *Paneade*, ut refert EUSEBIUS ocula-
 rus testis, posita ab *Emorrhoiſſa*. Protestantes EU-
 SEBIO fidem adimunt, ut *Theodorus* HASÆUS
 in diss. de monumento *Paneadenſi*, de quo EUSE-
 BIUS lib. viii. cap. 18. *Bremæ* anno 1726. 8. &
 de BEAUSOBRE *dissertation sur la statue de*
PANEADE, quæ exstat T. xiii. *Biblioth. Germ.*
artic. 1. Quibus (quod mirerisne, an doleas)
 suffragatus est *Josephus* KHELL in *Eclogæ observa-*
tionum in N. T. libros dec. 11., *Viennæ* anno
 1757. *observat. 1.*

SÆCULUM V.

ARTICULUS I.

Politia Hierarchica hujus sæculi.

§. I.

ROMANI PONTIFICES.

Q. 1. Quid significat fermentum, de quo INNOCENTIUS 1. in epist. ad DECENTIUM? Ecclesia Romana utebatur ne tunc temporis panis fermentato? panis azymus fuit ne ab initio usitatus in omnibus Ecclesiis? Legantur SIRMONDUS, BONA; MACEDO, CIAMPINUS, HARDUINUS, MABILLONII dissertatio de Azymo, & Commentarium in ordinem Romanum; COVSTANTIUS ad hanc epistolam, Dominicus GEORGIUS de liturgia Rom. Pontif. T. III. p. 155.

Q. 2. Num ZOSIMUS in iis quæ ad CÆLESTII causam pertinent, damnandus sit? Confer GARNERIUM in *Marium Mercat.* NORISIUM in hist. Pelag. Joannem GISBERTUM in diss. de ZOSIMO cum aliis ejusdem Auctoris. At jurene APIARII Africani Presbyteri appellationem suscepit ZOSIMUS? Vide *Christianum LUPUM* T. I. & VIII. operum, *Petrum* de MARCA lib. 6. *Conc. Sacerd. & Imp.* cap. 14. SCHELSTRATE de *Eccles. Afric.* diss. 1. cap. 7. *Nat. ALEXANDR.* sæc. IV. diss. 8. prop. 2. TILLEMONT T. 13. p. 755. & 1031. ZACCARIA *Antifebr.* P. II. lib. 3. cap. 1. Fuitne ZOSIMUS Auctor Agnorum cereorum, quos *Agnos Dei* appellamus? V. Episcopum Vasionensem *Josephum Mariam SUAREZ* in Libello, quem de *Agnis Dei Roma* edidit 1656., & doctissimum Præsulem *Stephanum BOR-*

BORGIAM in egregia præfatione ad *Augustini* Card. VALERII opusculum de benedictione Agnorum Dei ibid. 1775.

Q. 3. EPHESINUM Concilium fuitne a CÆLESTINO summo Pontifice convocatum? Quantam in illo auctoritatem exercuit *Romana* sedes? Vide *Christianum* LUPUM in Conc. Gener. P. BLANCHI *dell' esterior polizia della Chiesa*, & ZACHARIÆ *Antisebronium*. Quis elucubravit Synopsim Auctoritatum de gratia & libero arbitrio, quæ S. CÆLESTINO Papæ a plerisque tribuitur? CÆLESTINUS ipse, inquit Joannes Baptista FAURE in dissertatione de Capitulis S. CÆLESTINO 1. olim tributis eorumque dogmatica auctoritate Romæ anno 1754. 4. quod tamen negant passim recentiores Scriptores SIRMONDUS in not. ad Tom. 1. *Concil. Gall.* PAGIUS in *Critica* ad anno 431. NORISIUS in *vindic. August.* cap. 8. ANTELMIIUS diss. 1. de veris operibus SS. LEONIS M. & PROSPERI, *Christianus* LUPUS, COUSTANTIUS ad epist. xxi. Cælest. T. 1. *epist. Rom. Pontif.* Quid de controversia CÆLESTINUM inter & *Africanos* Patres ob appellationes? Consule auctores, ubi de ZOSIMO, nuper indicatos, quibus adde M. Anton. CAPPELLUM de appellationibus *Ecclesie Africana* ad Romanam Sedem, Parisiis anno 1622., & ORSIUM in hist. Eccles.

Q. 4. Quisnam XYSTUS est, qui, ut in veteri Epitaphio legitur apud GRUTERUM pag. 1174. SS. Apostolorum Principibus Ecclesiam dedicavit? FLEETWOODUS nescire se fatetur. SIXTUS tamen 111. hic fuit, qui Ecclesiam nunc dictam S. PETRI ad vincula consecravit. Vide Cl. Abb. *Michaelem Angelum* MONSACRATI in diss. de catenis S. PETRI, & historiam litter. Ital. T. III. p. 383. seq.

Q. 5. Quid de gestis, & scriptis S. LEONIS M.? Consule cum primis Fr. Petrum Thomam CAC-

CACCIARI in nova *Leonianorum* operum editio-
ne, & QUESNELLI dissertationes cum BALLE-
RINIORUM observationibus. Neque omitten-
dæ *Josephi ANTELMII de veris operibus SS. PP.*
LEONIS M. & PROSPERI Aquitani dissertatio-
nes criticæ, *Parisi.* anno 1689. 4. contra quas ta-
men QUESNELLUS epistolam in *Diarium Pa-*
risiense des Savans 8. Augusti inferri curavit Vi-
de infra *Chalcedonense Concilium*.

Q. 6. Quid statuendum de epistolis ob adje-
ctam *Trisagii* cantico clausulam ad *Petrum FUL-*
LONEM scriptis? Eas FELICI III. BARONIUS,
PAGIUS FELICIS successori SIMPLICIO adscri-
bit; at P. le QUIEN diss. iv. *Damasc.* cum VA-
LESIO, & CAVEO ut spurias rejicit. De FE-
LICE III. vide infra §. 3. ubi de ACACIO.

Q. 7. GELASII decretum, quo Apocryphi li-
bri configuntur, estne illius? Vide FONTANI-
NUM de *Antiquit. Hortæ*, MANSIUM in *sup-*
plem. ad Consilia Veneto-Labb. P. Joannes KHELL
in libro prænotato *Auctoritas utriusque libri*
Machab. Canonico-historica adserta &c. Viennæ an.
1749. 4. Tomum iv. *hist. litter. Ital.* ubi de hoc
ipso KHELLH libro agitur, p. 195. 209., &
BALLERINIOS in *Tract. de ant. Canon. Collect.*
& *Collect. T. II. oper. S. LEONIS M.*

§. II.

Aliqui OCCIDENTALES Episcopi.

I. De gestis S. *Petri CHRYSOLOGI* pa-
tria *Corneliensis*, sed *Ravennatis* Episcopi scri-
pserunt AGNELLUS, in quem legendæ
BACCHINII observationes, & *Dominicus*
MITA. De epistola porro S. Antistitis ad EU-
TY-

TYCHEM consulendi quoque BALLERINII ad S. LEON. M.

II. Testamentum S. REMIGII *Rhemensis* estne genuinum? Num ei tribui possent commentarii in PAULLI epistolas REMIGIO *Antisiodorensi* ab aliis abjudicati? Vide MABILLONII *Annales Benedictinos*, & P. DORIGNY *histoire de la vie de S. REMY Archeveque de Rheims*, a Chalons an. 1714.

III. Quid de S. LEONIS M. controversia cum S. HILARIO *Arelatensi* censendum? Præter BALLERINIOS ad QUESNELLI ea de re dissertationem vide ZACHARIÆ *Antifebronium* p. II. lib. III. cap. 5.

IV. de S. AUGUSTINO exstat POSSIDII *vita & indiculus scriptorum AUGUSTINI*, quod utrumque opusculum non solum plerumque cum AUGUSTINI *operibus* editum est, sed etiam separatim prodiit studio Joannis SALINAS ita inscriptum Aurelii AUGUSTINI Hipponensis. Episcopi, *vita, auctore POSSIDIO Episcopo, ad manus scriptos Codices recensita, notisque illustrata*, Romæ anno 1731. 8. JORDANI *vita AUGUSTINI*: imprimis *vita AUGUSTINI*, copiose tum a Monachis *Benedictinis*, cum maxime ex AUGUSTINI libris, descripta T. ult. oper. BOLLANDIANI mens. Aug. Fr. Joannis Laurentii BERTI *de rebus gestis S. AUGUSTINI Latinorum Patrum nobilissimi, Librisque ab eodem conscriptis* (hos inter BERTI hymnum *Te Deum* numerat, & tribus omnino capitibus xv. xvi. & xvii. vulgarem hanc traditionem confirmat; sed vide Fabii DANZETTE de Cantico *Te Deum* disputationem *Romæ* editam in calce *Exercitationum Liturgicarum P. Emanuelis AZEVEDO*) commentarius Venetiis anno 1756. 4. Addatur his Joannis Martini CHLADENII *dissertatio de fortuna bibliotheca D. AUGUSTINI in excidio Hipponensi*, Lipsiæ anno 1742. Ad controversiam de reperto S. AU.

S. AUGUSTINI sepulcro pertinent *Iusti* FONTANINII disputatio de corpore Sancti AUGUSTINI, Ticini reperto, Romæ an. 1728. 4. "col-
 ,, lectio actorum, atque allegatorum, in quibus
 ,, ossa sacra, *Ticini* in confessione sancti PETRI
 ,, in cœlo aureo anno 1695. reperta, esse sacras
 ,, AUGUSTINI *Hipponensis* Episcopi & Ecclesiæ
 ,, Doctoris, exuvias, probatum est & novissime
 ,, judicatum, " Venetiis anno 1729. 4. duobus
 partibus: *Ludovici Antonii* MURATORII
 ,, motivi di credere tuttavia ascoso, e non isco-
 ,, perto in PAVIA l'ann. 1695. il sacro Corpo di
 S. AGOSTINO, Tridenti anno 1730. 4.

§. III.

De Patriarchis, & Episcopis Orientalibus.

I. De Sancto CYRILLO ALEXANDRINO
 consule GARNERIUM in partem II. *Marii* MER-
 CATORIS.

II. Plura dabunt CONSTANTINOPOLITANI
 Episcopi. Primo enim quæritur, certane sit AT-
 TICI sanctitas? Qua de re CUPERUS disputat
 in *historiam Patriarch. Constantinopolitan.* a num.
 163. Deinde occurrit ACACII schisma. Legen-
 da autem præter *Henrici VALESII* (ad EVA-
 GRIUM) observationem de ACACIO, & de
 duabus synodis ROMANIS, in quibus damnatus
 est, ,, Patri Bernardi Mariæ de RUBEIS de una
 ,, sententia damnationis in ACACIUM Episco-
 ,, pum *Constantinopolitanum* post quinquennium si-
 ,, lentii lata in synodo Romana FELICIS Papæ
 ,, III. dissertatio, " ubi quamplura ad ACA-
 CIANAM historiam pertinentia ex epistola nu-
 per e. vetusto codice *Veronensi* edita, eidemque
 FE-

FELICI III. *adjudicata* illustrantur. Venetiis anno 1729. 8. Tandem EUPHEMII & MACEDONII, qui sanctimonie laude celebratur, licet propter ACACII nomen in diptychis retentum a *Romani* Pontificis communione abscissi fuisse videantur, exempla *Natali* ALEXANDRO, & *Petro* BALLERINIO de vi ac ratione primatus pag. 334. quarundam disquisitionum argumentum dedere. Confer etiam *Antifebronium vindicatum* Tom. III. dissertation. 6. c. v. num. 11., & CUPERUM in *historia Chronologica Patriarch. Constantinopolitanorum* a num. 250. ubi gravissimum TILLEMONTII erratum horum Patriarcharum occasione agentis, posse quempiam extra *Romana* Ecclesie communionem sanctum esse, docte, copioseque confutat.

III. De SYNESIO, & de fuga Episcopatus exstat *Luca* HOLSTENII dissertatio, qua cum conferenda sunt, quæ adversus *Samuel.* BASNAGIUM de eadem Episcopatus fuga differit *Franc.* *Antonius* ZACCARIA in *histor. Polemic. Coelib. lib. I. cap. 8. n. 4.*

IV. THEODORETI CYRENSIS Episcopi res gestas fidem & scripta quinque dissertationibus complexus est *Joannes* GARNERIUS, quem vide. Confer articulum sequentem, ubi de Concilio *Chalcedonensi*.

ARTICULUS II.

Doctrina & Disciplina Saculi V.

§. I.

CONCILIA.

I. EPHESINUM Oecumenicum III. Vide Christianum LUPUM & CATALANUM. Recole etiam supra CÆLESTINUM.

II. De

II. De EPHESINO II. quod auctoritate quidem Sancti LEONIS M. convocatum fuit (confer ZACHARIÆ *Antisebronium* Tomo IV. lib. IV. cap. 1. num. 11.), sed deinde in latrocinium degeneravit, dissertationem edidit idem Christianus LUPUS. Ad hoc Conciliabulum spectat Paschasii QUESNELLI dissertatio VIII. in S. LEONEM M. „ De causa FLAVIANI Episcopi CONSTANTINOPOLITANI in Pseudo - synodo „ *Ephesina* damnati, atque depositi, “ sed non sine BALLERINIORUM observationibus legenda.

III. CHALCEDONENSE fuitne a Sancto LEONE M. convocatum? Num de ejusdem Sancti LEONIS epistola ad FLAVIANUM judicavit? Confirmatumne fuit ab eodem LEONE? Hæc omnia discussa habes Tom. IV. citat. *Antisebron.* pag. 34. 85. & 151., & in CACCIA-RI *Exercitationibus in universa Sancti LEONIS M. opera*, Romæ anno 1751., quibus adde *histor. litterar. Ital.* Tomo V. pag. 361. seqq., ubi præsertim de epistola ad FLAVIANUM agitur. Actionem de DOMNO *Antiocheno* Concil. *Chalcedonen.* Part. II. post actionem X. QUESNEL-
LUS dissertatio IX. commentitiam conatus est persuadere; sed inanem apud eruditos viros operam lufit. Vide BALLERINIOS in observationibus ad eam dissertationem. Idem QUESNEL-
LUS dissertat. X. de causa THEODORITI Episcopi Cyri Pseudo - Ephesinæ synodi sententia depositi, a Sancto LEONE Papa restituti, in *Chalcedonensi* synodo purgati, disputat eo potissimum Consilio, ut THEODORETI appellationem ad Sanctum LEONEM extrudat. Confutatus autem est a BALLERINIIS in observationibus ad hanc ipsam dissertationem. Vide etiam DAVID *Jugem. Canoniq.* cap. VI. art. 4., & Christianum LUPUM de *appell. diff.* V.

IV. TELEPTENSE Concilium, uti & epistolam

lam SIRICII Papæ ad Episcopos Africanos magna confidentia QUESNELLUS in Sancto LEO-NE *dissertatione* 15. ut supposititium rejecit. BALUZIUS *dissertationem* pro TELEPTENSI Concilio edidit ad *Petrum* de MARCA. Confer BALLERINIORUM quoque in eam QUESNELLI *dissertationem* observationes.

V. De Conciliis in causa *Pelagianorum* peculiarem habet *dissertationem* Joannes GARNERIUS ad partem 1. *Marii* MERCATORIS QUESNELLUS autem *dissertationem* XIII. de Conciliis AFRICANIS in *Pelagianorum* causa celebratis, ad quam consulendæ sunt BALLERINIORUM observationes.

VI. Jacobi SIRMONTI de Canone 1. ARAUSICANÆ 1. synodi *Antirrheticus* duplex notissimus est; heic tamen non dissimulandus,

§. II.

Scripta Patrum.

I. Cujas fuit BACHIARIUS? *Hibernusne*, an *Hispanus*? Fuitne Episcopus? Quid de ejus scriptis. Vide *Franciscum* FLORIUM, qui BACHIARII opuscula de *Fide*, & de *Reparatione lapsi* ad Codices Bibliothecæ *Ambrosianæ*, nec non ad priores editiones castigavit, *dissertationibus*, & notis auxit, Romæ 1748. 4.

II. CASSIANUS potestne a SEMIPELAGIANI erroris nota purgari? Vide NORISIUM *Histor. Pelagian. lib. 2. cap. 1.*, & in appendice ad *Dissertat. histor. de synodo v. cap. 2.*, & BOLANDIANOS ad diem vigesimam tertiam Julii, quidquid in contrarium conatus sit *Joan. Baptista* GUESNAJUS in libro, quem prænotavit: *S. Jo. CASSIANUS illustratus*.

III. GENNADIUS *Massiliensis* difficulter a *Semipelagianismi* labe excusabitur. Vide NORISIUM

SIMUM

SIUM Histor. Pelagian. lib. 2. cap. 16. ; & in appendice ad Dissertat. Histor. de synodo v. cap. 4. Liber de Ecclesiasticis dogmatibus estne Sancti **AUGUSTINI**, an potius **GENNADII** ? Confer **MAURINORUM** admonitionem in eum Librum in Appendice Tomo VIII. Operum Sancti **AUGUSTINI** pag. 75. *Parisiensis* editionis .

IV. Subjicio dissertationem dignam quæ a viro docto refellatur . Est ea *Christophori Augustini HEUMANNI* de **ISIDORO PELUSIOTA** , „ Et ejus Epistolis , quas maximam partem esse fictitias demonstratur ,“ Gottingæ anno 1737.

V. **MARCUS** Monachus decimone , ut **BEL LARMINUS** putavit , an potius quinto sæculo vixit ? Vide Sancti **MARCI** Monachi , qui sæculo quinto floruit , sermones de jejuniis , & de *Melchisedech* , qui deperditi putabantur , nunc primum cum latina interpretatione a *Balthassare Maria REMONDINI* in lucem prolatis , *Roma* anno 1748. 8.

VI. Quænam fuit *Paulli* **OROSII** patria ? *Marchio* de **MONDEJAR** in dissertationibus *Cesar-augusta* editis **OROSIUM** domo *Bracarensem* , atque adeo *Lusitanum* fuisse contendit ; contra *Tarracone* illum ortum Dominus *Paullus Ignatius* de **DALMASSES Y ROS** ostendit , *Barcinone* anno 1702. edita infr. dissertatione *historica per la patria de Paulo OROSIO* . Alia de **OROSIO** dabunt **NORISIUS** Histor. Pelagian. lib. 1. cap. 6. & 7. **GARNERIUS** ad *Commonit.* **Marii MERCATORIS** , & **HAVERCAMPIUS** , qui ejus historiam iterum edidit *Lugdun. Batav.* 1738.

VII. Quis auctor operis , quod *Prædestinatus* inscribitur ? Estne **PRIMASIUS ADRUMETI** Episcopus , cujus nomen aliqui Codices præferunt ? ut **CAVEUS** conjicit , contra quam **SIRMONDUS** ejus libri editor in epistola ad *Lucam HOLSTE-*

STENIUM conatur ostendere? SIRMONDUS ARNOBIO *Juniori* tribuit, HARDUINUS de *Bapt. in nomine Christi* Paragrapho decimo tertio REGINALDO Monacho *Benedictino* noni sæculi; VINCENTIO cuidam *Seraphinus* PICCINARDUS *Ordin. Prædicat.* qui evulgavit „ novam quæstionem historico-theologicam de novitio opere, quod inscribitur Prædestinatus, auctoris anonymi Semipelagiani, nuper recepto & impresso in Gallis, & a nemine hæctenus revocato ad examen, Patavii 1686. 4.

VIII. Sanctus PROSPER Sancti AUGUSTINI discipulus, ac vindex fuit ne *Regii Lepidi* Episcopus? Controversia isthæc ab anno 1737. magna contentione agitari cœpit inter P. D. Camillum AFFAROSI negantem, & P. M. Paulum Mariam CARDI, ut fertur, aliosque *Regienses*. Libellos, qui hac occasione utrinque prodierunt, recenset Auctor *historia litteraria Italia* Tom. primo pag. 174. seqq. & Tom. nono pag. 427. seqq. Vide etiam ejusdem Auctoris *Annales litterarios Italia* Tomo primo Parte secunda pag. 133. seq.

IX. SEVERUS SULPICIUS lapsus ne est in Chiliastrarum errorem? cujus accusatur a DUPINIO, GRAVESONIO, MURATORIO. Negat Clariss. Pat. Hieronymus de PRATO in dissertatione, quam Tom. decimo octavo *Caloger* opusc. sylloges edidit pag. 81. seqq. antequam *Verona* novam nobis daret duobus tomis SULPICIANORUM operum editionem, quæ de rebus ad SEVERUM pertinentibus consulenda omnino est. De SEVERI tamen sanctitate confer BENEDICTI Decimi quarti epistolam *Romano* Martyrologio præfixam.

X. Fueruntne duo VICTORES VITENSES Episcopi, quorum alter historiam *Vandalice*

lica Persequutionis ediderit ? Ita sentit Auctor Anonymus ; cujus exiit Parisiis an. 1708. 8. *dissertation sur VICTOR de VITE avec une nouvelle vie de cet Eveque.*

XI VINCENTIUS LERINENSIS fuitne *Semipelagianus* , ut NORISIUS , aliique adfirmant ? Negat PAPEBROCHIUS cum *Brunone* NEUSSER in prodromo adversus eundem NORISIUM.

§. III.

Hæretici Saculi V.

I. PELAGIANI , & SEMIPELAGIANI , qui & MASSILIENSES . De utrisque exstant *Joan. LATII* commentarii ex veterum Patrum scriptis de PELAGIANIS & SEMIPELAGIANIS , libris duobus , *Hardervici* 1617. 4. *Dionysii PETAVII* de PELAGIANORUM & SEMIPELAGIANORUM dogmatum historia liber unus , *Joan. CABASSUTII* hæresis PELAGIANÆ & SEMIPELAGIANÆ historica & theologica delineatio . Vide ejus notitiam *Ecclesiasticam* pag. 259. *Theodori ELEUTHERII* , seu *P. Livini* de MEYER dissertatio de erroribus PELAGIANORUM , & MASSILIENSIIUM Tom. primo histor. contr. de divinæ gratiæ auxiliis alia ejusdem Tom. secundo .

II. De PELAGIANIS speciatim exstant *Ger. Joan. VOSSII* historia de controversiis , quas PELAGIUS ejusque reliquia moverunt , libri septem Lugduni Batavor. 1618. 4. & cum accessionibus Amstelod. 1655. 4. *Didaci ALVAREZ* de origine PELAGIANÆ „ hæresis , & ejus progressu , „ & damnatione , per plures summos Pontifices „ &

„ & concilia facta, historia, Trani 1629. 4. *Jacobi USSERII* de PELAGIO : vide ejus *Britannicar. Eccles. antiquit.* pag. 205. *Henrici NORISII* historia PELAGIANA & dissertatio de Synodo quinta œcumenica, in qua ORIGENIS ac THEODORI MOPSUESTENI, PELAGIANI erroris auctorum, justa damnatio exponitur, & Aquilejense schisma describitur. Additis vindiciis Augustinianis, pro libris a sancto Doctore contra PELAGIANOS & SEMIPELAGIANOS scriptis, Patavii anno 1673. fol., Lipsiæ anno 1677. fol., Lovanii anno 1702. fol., cui editioni additæ sunt quinque dissertationes historice, ac Patavii anno 1708. fol. & alibi. *Joannis GARNERII* „ Dissertationes VII. quibus integra continetur historia PELAGIANA in Marci MERCATORIS “ Operum Part. 1., atque in appendice Augustiniana Operum Sancti AUGUSTINI Tom. XII. pag. 37. edition. Antwerp. seu potius Amstelodami. *Joannis CLERICI* „ Antiqua Ecclesiæ ac Reipublicæ in PELAGIANA NAM hæresim decreta, breviter elucidata „ scholiis Chronologicis a Christiano LUPO “ Operum Tomo XI. pag. 163. *Benedictinorum* Præfatio ad Tomum X. Sancti AUGUSTINI. *Trivultianorum Histoire de PELAGE* in ephemeridibus anno 1709. April. pag. 555. *Theodori Christophori LILIENTHALII* disputatio de PELAGIANISMO ante PELAGIUM, Jenæ anno 1739. P. *Ludovici PATOULLIET* *Vie de PELAGE* anno 1751. 12. Eiusdem *Histoire du PELAGIANISME* anno 1767. duobus voluminibus in 12.

HL. De SEMIPELAGIANIS *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de SEMIPELAGIANORUM hæresi in Historia Ecclesiastica seculi V., & *Marchionis Scipionis MAFFEI* sub *Irenæi VERONENSIS* nomine, de hæresi SEMIPELAGIANA, *Roboreti* anno

1743. 12., & in Sylloge Opuscul. Caloger. Tom. XXIX.

IV. PRÆDESTINATIANI. De his *Jacobi SIRMONTI* „ Historia PRÆDESTINATIANA, duodecim capitibus comprehensa, „ quibus initiis exorta, & per quos potissimum „ profligata PRÆDESTINATORUM Hæ- „ resis olim fuerit, & oppressa, contra JANSENIUM, “ Parisiis anno 1648. in 8. *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de PRÆDESTINATIANA Hæresi. *Joannis Baptista DUCHESNE* PREDESTINATIANISME ou les heresies sur la PREDESTINATION. & la reprobation, Parisiis anno 1724. in 4. Idem argumentum a Protestantibus pertractatum videre est: quo spectant *Ægydii STRAUCHII* Dissertatio de PRÆDESTINATIANIS, Vitembergæ anno 1658. *Georgii GRÆENI* Disputatio de Hæresi veterum PRÆDESTINATIANORUM, Vitembergæ anno 1678. *Laurentii HEERFORDT* Dissertatio de Hæresi PRÆDESTINATIANA, ab AUGUSTINO præter opinionem inuenta, Hafniæ anno 1733. *Joannis Balthassar. BERNHOLDI* Dissertatio de PRÆDESTINATIANIS, Hæreticis Sæculi v., Altorfii Anno Millesimo septingentesimo trigesimo septimo.

V. NESTORIANI. Horum hæresim ac damnationes exponunt *Joannis GARNERII* Dissertationes tres, quarum prima agit „ De hæresi & „ libris NESTORII: secunda De Synodis in „ caussa NESTORIANA habitis: tertia De libris a defensoribus fidei eodem tempore conscriptis par. II. commonit. “ *Marii MERCATORIS*, *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de Hæresi NESTORII, *Ludovici DOUCIN* Histoire du NESTORIANISME, Parisiis anno 1699. 4., & Ultrajecti anno 1716. in 4. Evulgavit quoque DOUCINUS „ Specimen observationum ad

„ NE-

„ NESTORIANAM Historiam , ac varios tum
 „ veterum , tum recentiorum , qui eam adtixe-
 „ runt , locos , “ Parisiis anno 1698. in 12. præ-
 „ tereaue prodiit : „ Addition a l' Histoire du
 „ NESTORIANISME , ou l' on fait voir , quel
 „ a été l' ancien usage de l' Eglise dans la con-
 „ damnation des livres & ce qu' elle a exigé des
 „ fidelles a cet egard , “ Parisiis sine anno . Jo-
 „ sephi Simonii ASSEMANI Dissertatio de Syris
 NESTORIANIS *Bibliotheca Oriental. Tom. III.*
part. II. pag. 1. Mirum est, exstitisse inter Pro-
 testantes virum ceteroquin eruditum , qui N E-
 STORIUM injuste damnatum fuisse , ut qui
 non sententia , sed verbis a recta fide dissentiret ,
 edita dissertatione contenderet . Is est „ Paul-
 „ lus Ernestus JABLONSKI , cujus exercitatio hi-
 „ storico - Theologica de NESTORIANIS-
 „ MO , & illa inprimis NESTORIANORUM
 „ phrasi , qua humanam C H R I S T I natu-
 „ ram Templum divinitatis vocare solebant , “
 Berolini prodiit anno 1724. in 8. Hanc tamen
 refellit non solum *Pauli BERGERI* oratio , no-
 tis illustrata , de NESTORIANISMO *Hære-*
seos convicto , Vitembergæ anno 1726. in 4. , sed
 etiam *Carol. Gottlob. HOFFMANNI* Dissertatio ,
 „ Controversiam NESTORIANAM , olim agita-
 „ tam , haud fuisse logomachiam , “ præside
Henrico KLAUSINGIO ab eo defensa , Lipsiæ
 Anno Millesimo septingentesimo vigesimo quinto .
 Quam quum *Martinus VEYSSIERE LACROZE*
 in *Epistola ad JABLONSKIUM* impugnasset ,
 HOFFMANNUS scripsit : *defensionem dissertationis*
de controversia NESTORIANA , Lipsiæ anno
 1730. in 4.

VI. EUTYCHIANI. Agunt de his „ Theo-
 „ dori ALTHUSII *Historia EUTYCHIA-*
 „ NA , exhibens ortum , progressum , propa-
 „ gationem , errorum enarrationem , & refutatio-
 „ nem , “ Lipsiæ anno 1659. in 4. *Christiani*

Augusti SPLIGII *Traclatus* de EUTYCHIANISMO ante EUTYCHEN, sive de EUTYCHIANISMI vere ac falso suspectis, Wolffienbutelæ anno 1723. in 4. *Dissertationes Natalis* ALEXANDRI de EUTYCHETIS errore. *Michael* LEQUIEN „ De quibusdam auctoritatibus, quibus EUTYCHES alique unius in Christo naturæ adsertores hæresim suam tuebantur. *Jacobi* BASNAGII de variis EUTYCHIANORUM sectis eorumque sententiis. *Nicolai Guilielmi* SCHROEDERI de EUTYCHIANISMO, & variis ejus sectis, “ Marpurgi Anno Millesimo septingentesimo quadragesimo sexto. *Josephi Simonis* ASSEMANI *Dissertatio* de MONOPHYSTITIS; *Petri Thome* CACCIARI *Exercitationes* in universa Sancti LEONIS M. Opera. De COPTIS EUTYCHIANÆ Hæreseos sectatoribus adi Patr. de BERNAT „ Nouveaux memoires des Missions dans le LEVANT “ Tom. II. pag. 289. Tom. VI. pag. 279., & *Joannem Baptistam* SOLERIUM in Appendice ad Historiam Patriarchalem ALEXANDRINAM, Ad MONOPHYSTITAS spectat *Petrus* FULLO, seu CNAPHEUS, de quo vide VALESII *Dissertationem* Tom. III. , & NORISIUM „ De uno ex Trinitate passo “ cap. 2. recale etiam artic. 1. §. 1. q. 6.

A R T I C U L U S III.

Facta & eventa.

Quæritur primo. Verumne sit miraculum Episcoporum, qui quum *Hunnerici Arriani* Regis jussu esset eis lingua præcisa, tamen loquebantur? De hac quæstione vide *Bibliothecam Britannicam* Tom. v. pag. 171.

Quæritur secundo. Quid sentiendum de ampulla *Rhemensi*. Exstant de ea *Joannis Jacobi* CHIFFLETII *disquisitio* de ampulla RHEMEN-

MENSI cum Parergo de unctione Regum contra *Alexandrum* **TENNEURIUM** fol., Antuerpiæ Anno Millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo. Ejusdem **TENNEURIUS** *expensus* fol. ibid. Anno Millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo. **P. CAVALLI** Lateran. Canonici „ Ragionamento intorno l' ampolla del Crisma avuto „ tasi miracolosamente nel Battesimo del Re **CLODOVEO**; „ exstat T. iv. novæ syllog. Calog. pag. 171. seqq.

Quæritur tertio. Consuetudo humandi Christianifideles in Ecclesiis vigebatne ante sæculum V.? sepeliebantur in istis omnes indiscriminatim? Legatur Sanctus **AUGUSTINUS** *de cura pro mortuis*. Episcopi tumulabantur sub altari, ut videtur innuere Sanctus **AMBROSIUS** *Epist. 22.* Confer **MURATORIUM** Tom. 1. „ Anecd. „ latin. *dissertatio xvii.* de veterum Christianorum „ sepulchris, & in *Anecd. Græcis disquisit. 3.* „ de antiquis Christianorum sepulcris. „ Cujusmodi erant cœmeteria primis Christi sæculis? Legantur **SPONDANUS** in suo libro de *Cœmeteriis*, & **BOLDETTI** *Offervazioni sopra i Cimiterj*.

SÆCULUM VI.

ARTICULUS I.

*In Politiam Hierarchicam hujus sæculi
quæstiones.*

§. I.

*De Politia Hierarchica Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
disquisitiones.*

I. Quo jure **THEODORICUS** Gothorum Rex ingerere se voluit in causam **SYMMACHI** Patris?

pæ? Quare Concilium *Romanum* ipsi dixit: *Romanae Sedis Antistites a nemine judicantur*? Numquid tunc primum adhibitum fuit hoc dogma? Lege Patrem BIANCHI *dell'esterior polizia della Chiesa*, Tom. quinto Parte seconda pag. 462. seqq.

II. De HORMISDA in Diario Romano Doctorum hominum ann. 1756. artic. undecimo exstat eruditissima epistola Dom. Petri Aloysii GALLETTI Abbatis *Benedictini*. Vicariatus ab HORMISDA Summo Pontifice concessus Sancto REMIGIO transiitne etiam ad successores? epistola in qua de illo fit mentio, estne ANASTASHI Papæ? In quonam consistebat Vicariatus iste? Vide disciplinam THOMASSINI, *Guillelmum MARLOT* in sua Metropoli *Remensi*, & Patrem BIANCHI Tom. quinto Parte Prima pag. 36. seq.

III. Supremi *Romani* Pontificis auctoritatem a Sancto AGAPETO exercitam in ANTHIMI CONSTANTINOPOLITANI Patriarchæ depositione expendit ZACCARIA *Antifebr.* Parte secunda, lib. primo, cap. sexto, num. nono.

IV. Exstat *Gottlieb WERNSDORFF de SILVERIO & VIGILIO Pontificibus maximis* dissertatio, Vitembergæ 1739. sed de VIGILIO, ejusque actis circa quintam Synodum *Constantinopolitanam* consule Petri de MARCA dissertationem *de decreto VIGILII Papa pro confirmatione quintæ Synodi*, quod frustra in *voûtes* suspensionem adducere GARNERIUS voluit in diss. de quinta Synodo ad LIBERATUM; „ *Remarques d'un Theologien sur le Traité historique de l'Etablissement, & des Prerogatives de l'Eglise de ROME*, & de ses Eveques composé par M. MAIMBOURG, Coloniae 1688. cap. secundo, CHARLASIUM „ *de la Puissance de l'Eglise* cap. 11. Cardin. de BISSY „ *memoire contre l'Appel de la Bulle UNIGENITUS* an. 1719. 12. pag.

pag. 256. Cardin. ORSI *hif. Ecclef. Tom. 18. lib. 41. num. 82.*

V. Primus inter Pontifices, qui epistolas suas Indictione notaverit, fertur PELAGIUS Secundus. Porro de Indictionibus, earumque origine & usu consulendi NORISIUS in *hif. Donatist. cap. 5. & MAFFEIUS in Verona illustrata.*

VI. Multo plura de Sancto GREGORIO Magno disputantur. Ac primo num fuerit Monachus? Vide BARONIUS ad ann. 581. num. octavo. Antonii GALLONII pro BARONIO Apologia adversus Patrem BELLOTTUM Monachum *Cassinensem* Romæ 1604. BOLLANDIANI Tom. secundo Martii pag. 123. MABILLONIUS de *Monastica Vita Sancti GREGORII Magni* Analect., pag. 499. *Sam.* BASNAGIUS ad ann. 581. num. octavo SANDINIUS disput. decima quinta de *monastico instituto* Sancti GREGORII. Alia congero. Quare Sanctus GREGORIUS Magnus permittere volebat *Constantinopolitano* Præsuli *æcumenici* titulum? Adi ZACHARIÆ *Antifebronium* Tom. secundo Casen. edit., diff. secunda, cap. tertio, numer. sexto, & *Antifebronium vindicatum* Tom. item secundo differt. quarta cap. quarto num. sexto. Verumne est quod de Beato GREGORIO narrat Sanctus UDALRICUS *Augustanus* in quadam epistola de adempto primum, deinde reddito Sacerdotibus conjugio? Immo eane epistola Sanctum UDALRICUM auctorem habet? Confer ejusdem ZACHARIÆ historiam Polemicam *Cœlibatus* tum in *Præf.* pag. decima quinta seqq. tum lib. 11. cap. quinto, num. octavo. Nonne prorsus indubitatum est, *Dialogorum* libros ab ipso fuisse compositos? legatur GUSSANVILLÆUS in Præfatione ad hos dialogos. Quorsum eos Sanctus Doctor elucubravit? Nonne adserendum est, veterum Scriptorum de libris hisce opinionem, longe diversissimam fuisse ab ea nonnullorum præsentis ævi criticorum, quum tanta apud illos

illos in æstimatione fuerint , ut non modo *Græce* , verum *Saxonice* , & *Arabice* eisdem vertentur ? Vide Monachi cujusdam *Benedictini* e Sancti Mauri Congregatione præfationem in Gallicam earum versionem Parisiis superiore sæculo editam apud *Coignardum* , & *Hieronymum* GRADONICUM nunc *Aquilejensem* Archiepiscopum in egregio libro inscripto, Sanctus GREGORIUS M. *Pontifex Romanus a criminationibus* Casimiri OUDINI *vindicatus* , Romæ anno 1753. in 8. Expositio in Psalmos estne illius , an potius , (quod idem GUSSANVILLÆUS censuit) Sancti GREGORII VII. ? Vide Patrem BIANCHI in Opere nuper appellato , Tom. III. pag. 70. seqq. Quid sentiendum de precibus Sancti GREGORII M. pro *Traiano* ? Adfirmavit *Alphonsus* CIACCONIUS , idque integro commentario stabilire conatus est ; sed nemini criticorum virorum persuasit , non *Natali* ALEXANDRO in Sæcul. II. dissertat. non le QUIENIO dissertatio V. inter *Damascenicæ* , non Patri GENGELL in *scrutinio unica veritatis* , Leopoli anno Millesimo septingentesimo vigesimo quinto , non SANDINIO disputatione decima sexta , non denique BENEDICTO XIV. de *Servor. Dei Beatification.* lib. III. cap. 10. & lib. 4. part. I. capite 21.

§. II.

*Panca de Politia Ecclesiarum Occidentalium ,
& Orientalium .*

I. Quandonam floruit B. GREGORIUS AGRIGENTINORUM Episcopus ? Exstat de ætate hujus B. Præsulis dissertatio *Joan. LANCEA* Tom. IV. Opuscul. di *Autori Siciliani* , Panormi anno 1760.

II. Quænam fuere AQUILEJENSIS Patriar-

triarchatus initia ? Vide Articulum sequentem §. III.

III. ASULUM estne veterum ACELUM , suosque Episcopos hoc sæculo habuit ? Vide Anonymi „ Discorsi Apologetici sopra la Città di „ ASOLO, “ Ferrariæ de quibus Auctor historiæ litter. Tom. vi. pag. 540. 548.

IV. De sanctitate INGENUINI Episcopi SABIONENSIS magna postremis hisce annis controversia efferbuit . Auctores indicatos habes sæculo III. ubi de Sancto CASSIANO *Cornelienſi* Martyre . Adde BOLLANDIANOS, & NORISIUM in dissertatione de Synodo quinta.

V. Num Joannes CAPPADOX *Constantinopolitanus* Episcopus primus *Oecumenici* Patriarchæ titulum usurpavit ? Vide CUPERUM in Histor. Patriarchar. Constantinopolitan. a num. 305. Idem deinde CUPERUS a num. 392. disquirat , utrum Præsul CONSTANTINOPOLITANUS Joannes, cognomento JEJUNATOR, qui eundem titulum præfractæ adhibuit, inter sanctos sit numerandus ?

ARTICULUS II.

Doctrina & Disciplina hujus Sæculi.

§. I.

CONCILIA.

I. Misso Concilio CONSTANTINOPOLITANO II., de quo vide dicta cap. 1x. artic. 1. §. 2. & nuper indicatos Auctores , ubi de VIGILIO , quæque infra de tribus Capitulis addemus , de AGATHENSI exstat M. *Antonii* DOMINICY ad Canon. 2. & 3. AGATHENSIS Concilii , & ultimum ILERDENSIS dissertatio de *Communione pe-*
re-

vegrina, Parisiis Anno Millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

II. ANTISSIODORENSE. In ejus Canonem 1. dissertationem dedit Auctor *Historia litteraria Italia* Tom. iv. pag. 8. Addatur Abbatis LEBEUF „ Lettre au sujet de deux anciennes Figures *Gauloises*, avec les Recherches sur le cervulus, & „ vetula defendus par les Peres de l'Eglise, & „ par quelques Conciles de France, „ ac præsertim ab ANTISSIODORENSI Canone 1. Exstat ea epistola pag. 280. Tom. 1. „ Recueil de di- „ vers ecrits (*ejusdem* LEBEUF,) pour servir „ d'eclaircissmens a l'Histoire de France, „ Parisiis Anno Millesimo septingentesimo trigesimo octavo.

III. EPAONENSE. „ Dissertation sur „ la decouverte du lieu d'EPAONE, ou a été „ tenu un Concile de ce nom. „ Exstat in *Trivultianorum Ephemeridibus* anno Millesimo septingentesimo decimo quinto Februar. artic. 22. pag. 232. „ Romæ vero anno Millesimo septingentesimo quinquagesimo septimo, edita est „ De Puellarum Monasteriis Canone 38. EPAONENSIS „ Concilii celebratis dissertatio Canonico - histori- „ co - Theologica a *Liberato* FASSONI Schol. „ Piar.

IV. GERUNDENSE ; „ Lettre écrite „ sur le second Canon du Concile de GIRON- „ NE, qua ostenditur injunctam ibi abstinenciam a jejunio quatuor temporum aliam fuisse, atque ad Rogationum triduum spectasse.

§. II.

Scriptores Ecclesiastici.

I. Quid significare voluit AVITUS, Archiepiscopus *Viennensis*, per illa verba epistolæ scriptæ
ad

ad Senatum Romanum : „ Quod si Papa *Roma*
 „ vocatur in dubium, Episcopatus jam videbitur,
 „ non Episcopus vacillare ? “ Estne primus, qui
 Papam Ecclesiae universalis Praesulem indigitarit,
 ut legitur in epistola vigesima septima? Vide SIR-
 MONDUM ad eas epistolas. Quare in epistola
 trigesima prima, super nimia quorundam Praela-
 torum promptitudine ad excommunicandum con-
 queritur, dicens excommunicationis telum vibran-
 dum non esse, nisi ob res spirituales, seu ad Deum
 adtinentes, nedum intuitu Clericorum, verum &
 laicorum? Cur pariter *Aurelianense* Concilium v.
 normam quamdam super hoc statuit Canone 11.?
 Numquid propter nimium, frequentemve tunc
 temporis excommunicationis usum? Egregia sane
 ratio est, quam adfert AVITUS pro sua sen-
 tentia dicens : „ Quia nescit cujus dignitatis sit
 „ ipsa communio, qui non eam, omni animosi-
 „ tate seposita, & cum magno dolore suspendit;
 „ & cum maxima festinatione restituit. “ Vide
Petrum DAMIANUM lib. 1. epist. 12.

II. De CASSIODORIO. Vide *March.*
 MAFFEJI Dissertationem inscriptam: CASSIO-
 DORII complexiones Catholicis dogmatibus egre-
 gie concinere, & Praefationem de CASSIO-
 DORII Commentario in Psalmos. Ceterum Aucto-
 ribus, qui de CASSIODORIO agunt addendus
Gabriel. BARRI de antiquitate, & situ Calabriae
lib. 111. cap. 17. 18. & 19.

III. *Dionysius* EXIGUUS. De ejus Ca-
 nonum collectione consulendi cum primis BAL-
 LERINII ad Sanctum LEONEM M. Tom. 11.
 ubi etiam contra QUESNELLUM probant, nul-
 lum ante DIONYSII collectionem serius receptam
 existisse publicum Ecclesiae *Romanae* Codicem Ca-
 nonum.

IV. ENNODIUS Diaconus *Ticinenfis* fuit-
 ne primus, qui *Papae* vocabulum summis Pontifi-
 cibus proprium fecerit, ut vult Pat. SIRMON-
 DUS?

DUS ? Vide etiam **P. CANTELIUM** in *Metropolitanarum Urbium Historia* Parte prima capite primo .

V. MARTINUS Dumienfis fuitne Collector Canonum Ecclesiæ *Hispana*, an potius emendator ? Vide **BALLERINIOS** Tom. II. Sancti **LEONIS** in Tractatu prævio de Antiquitate Canon. Collect. , & *Dominici LOPEZII* de **BARRERA** „ De antiquo Canonum Codice Ecclesiæ „ *HISPANÆ Historiam Exercitationem* , *Roma* „ anno 1758. in 4.

§. III.

Errores hujus Seculi .

I. Quid de Monachis **SCYTHIÆ** , qui unum e Trinitate passum prædicabant ? Erantne **EUTYCHIANI** ? **AVITUS** Episcopus *Viennensis* favitne huic hæresi in Epist. 3. ad Regem **GONDEBALDUM** ? Vide notas Patri **SIRMONDI**, & dissertationem Ministri **ALLIX** de *Trisagii origine* , Rothomagi Anno Millesimo sexcentesimo octuagesimo quarto . **NORISH** Dissertationem de uno ex Trinitate passo , *Sigism. Jacobi BAUMGARTEN Historiam Trisagii*, Halæ anno 1744.

II. Controversiam de Tribus Capitulis, quæ in schisma præsertim apud *Istros* degeneravit, præter Auctores, qui de V. Synodo egerunt, illustratam habes peculiaribus dissertationibus a **P. Joan. GILBERT**, & a *Daniele FARLATI* Tom. II. *Illyrici sacri* .

III. Ex hac controversia initia, saltem quod ad titulum spectat, sumenda sunt celebris Patriarchatus **AQUILEJENSIS**, quem **BENEDICTUS XIV.** extinxit . De eo porro consule **NORISIUM** in dissertatione de *Synodo quinta* c. 10. *Fr. Joannis Franc. Bern. M. de RUBELS de schismate Ecclesia Aquilejensis Dissertationem Historicam* ,

351

Venetiis an. 1732. in 8. BALLERINIOS in dissertatione de *Patriarchatus AQUILEJENSIS* origine. P. DAUDE *Histor. univ. & pragmat.* Tom. 111.

A R T I C U L U S III.

Facta & eventa hujus Sæculi.

I. Inventane fuit anno 590. , ut FREDEGARIUS ad eum annum scribit, Tunica Domini, quæ deinde CAROLI M. temporibus in *Gallias* translata fuerit. Vide RUINARTIUM ad Greg. Turon. lib. 1. de *mirac.* cap. 8. , & SCHIOPPALBAM alias citatum pag. 97.

II. Fuitne hoc sæculo ad insulam LIPARAM translatum Corpus Sancti BARTHOLOMÆI? &c. Tom. 1x. novæ *Sylloges Caloger.* pag. 334. seqq.

III. Quid de PICTAVIENSI S. MAMANTIS translatione, quæ tempore & jussu S. RADEGUNDIS Reginae facta dicitur? Vide *Flaminii CORNELII* Senatoris *Veneti de Martyrio & Reliquiis* S. MAMANTIS Dissertationem epistolarem eodem Tom. 1x. pag. 82. seqq.

IV. Annus & dies mortis Sancti BENEDICTI in controversiam vocatur. De hoc præter MABILLONIUM Præfat. in sæcul. 1. Benedicti. exstat apud *Trivultianos* m. Julio anno 160f. pag. 159. *extrait d' une Dissertation manuscrite sur l' année, & le jour de la mort de St. BENOIT.*

F I N I S .

